

Moses i Josua

(Petére knige Mosesa i knige Josue).

Ali

Glávni Tál Szvétoga Píszma

Sztároga Zákona.

po

KARDOS JÁNOSI
Hodoskom Dühovniki
SZLOVENCSEN.

PRILOŽBA „DÜSEVNOGA LÍSZTA“.

„Blázno bi bilô, csi nebi esteli mi, ka je
za nász píszano.“ :-: :-: ÁGOSTIN.

7832/1976
2976008321

BRÁTJA VU KRISZTUSI!

Te najsztarêsi pizsács, najvernêsi csesztitel visne isztine, i zliêhka najmodrêsi pravdeník sztároga vrêmena, Mozes pregovorí eti zdâ obprvim vu szlovenszkom jeziki, — i odkrîje ono vretino, z-steré vsza tecséjo, ono zibel, stera je toga prvoga csloveka zevszêmi nyega prígodmi zagrñôla; káze on grünt, steri je násztavi odküplénya 'ze eti polo'zeni, on prszt, po sterom je ta zâkopana csiszta isztina bo'za na nôvo bivoszt obüdjena, ono ramo, z-sterov je pokvarjeni rod lúdi z-prepaszti sztvojrjênya na vizíno blá'zene vecsnoszti zdignyen, i on ôrok, steri je odebránomí lüdsztvi bo'zemi vu nebeszkom kanaáni szranyeni. Z-kaksim trákom preszvêti tak veliki mô'z ete bo'zi szkrivno temni mrák nébe szvoje! — Kaksi kincsov zdenec odkrîje plemenitim vandrarom zemlé! — Vu kaksega pocsiváliscsa hrambo pela mír iszkajôcse trüdné pôtnike! —

Pôleg nyega, náimre trí zvêzde plavajo vu grozno temnom zráki sztotin nyegovi, bliszcsécse sze vu csisztoj nepremínyennoj szvetloszti i tühñnce zemlé k-cíli sz. 'zelênya i setüvanya nyihoyoga gvüsno pelajôcse, kakti: vera Ábraháma, pobo'znoszt ocsákov, rêcs oznanoszti.

Eden je Bôg, sztvořitel, zdr'zitel i szodec szvêta, tô je vera Ábraháma!

Vsza pred Bôgom, vu Bôgi i z-Bôgom . . . tô
zebrána pôť srdc nepotvarjeni!

Ka sze od Bôga i nyegovi cílov znati dá, vsze
je vu píszmaj môt'zov od dühá bo'zega vodjeni dolidjá-
no i obarvano, . . . tô rêcs oznanosztí!

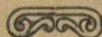
Tá naidemo pri Mozesi! I kaksi düh, kaksa môd-
roszt, môcs i velikoszt sze szka'zúje vu vszê eti!*)
Koga nebi ona z-blá'zenim obsütênyem, sz. nágibom i
gorécsim 'zelênyem napunila, csi je li z-môdrim rázu-
mom i Bôgi podánim szrdcom broditi scsé i zná? —
Vzemte v-rôke i brodtê rêcs vu naszledüvájôcsi píszki
pred vász polo'zeno; kebzújte na csüdpune potí szkrbi
bo'ze, tü pred poglédom vasim odkrite; glédajte na pél-
de nevtevene bogábojazni: i nezmorete rêcsi na vôpo-
vêdanye obsütênya vasega, — nemogôcse de sze vam
vu vszem i zevszêim Bôgi ino jákosztí na nevkleknyeno
vernoszt nêpodati, — nemogôcse na blá'zeno vüpanye
nênadignoti.

I rávno té zrok, té veliki cíl je büdio i vodo pero,
po sterom eti vise imenüvan môt'z bo'zi z-razmetim glá-
szom razkláda szkrovnosztí ravnanya bo'zega porodi

*) Má toti i ete preszvetseni prijátel isztine doszta taksega,
ka je z-mocsvara poganszki návad med csízte isztine nyegove
prêkpriteklo, kakti: takso tézino telovni précimb pri szlú'bi cér-
kevnoj, teliko mární i manre puni áldovov, tak cifraszto ôpravo
popév, vbôgi rázlocsek med szlobodnim i prepovêdaním v'zívanyem
dárov bo'zi, i k-têim priszpodobna Ali te rázumen nema zábiti,
ká szo vsza tá z-detecsi nászhajov poroda oni vrêmenov obszebi
tecsti mogla, potrebna i cílavna bilá, po csaszi pa ztála po ocsízst-
sávájôcsoj povôdni vrêmena tázbriszana, z-tála po oblászti grün-
tara vere evangeliomszke z-práve cêrkvi bo'ze, stere 'zitek, düh i
d'zünd'z je csízta isztina, kak prhláve krpe, naveke vöpometena. I tó
námre je gnalo toga bogábojécsega dr. Luther Martina z-cêrkvi
one, vu, stero szo mární tadanki eti prôti píszmi nôvoga zákona,
pá prêkvzétí i med návade cêrkevne zmázani!

domovine nase. Dabi ete glász i med nami zbüditi mo-
gao ono mocsno vero, nevtepeno pobo'znoszt i detin-
szko vüpazen, stere csisztí trák nam z-kmicsne nôcsi ti
prvi sztotin szvétá tak lepô szvétí, i stere dober düh je
nigda vrli porod Izraela 'znyega niszike sztáve na tak
grozno vizínio národne velikosztí pozdigno! Tak bi i
mí szrecso meli previditi, kâ je rêcs isztíne »bo'za môcs,
na blá'zensztvo vszákomi prav vervajôcsemi*) i kâ „po-
bo'znoszt obecsanye má 'zítka vezdásnyega i prí-
sesztnoga.« **)

Na stero gledôcs, sto sze nebi rad dao od zvêzd
eti voditi? Sto nebi setüvao pri nyí nebeszkom poszvêti
vszední hoditi? Sto nebi 'zelo, temno pôt vandranya szvoje-
ga brezi poteknenya prebê'zati i na nyé konci vu sz. sator
vecsnoga pocsiválicsa z-szvetlov ôpravov dühá notri idti?
— Dr'zi nyé pred ocsmí, o vandrar, naszledűj nyí
poszvêt, i moli sze Bôgi, da ti pri nyem dá rázumno
csiniti, szvéto 'ziveti i zvelicsano mrêti!

*) Ríml. 1, 16. — **) 1. Tim. 4, 8.

Prve knige Mosesa

ali

knige sztvorjênya.

I. Tál.

Sztvorjeynye szvejta v-seszti dnévi.

1. Vu zacsétki je sztvôro Bôg nébo i zemlo.

2. Zemla je pa nekêpesna i pûszta bíla i kmica na líci globocsíne, i düh bo'zi sze je minôtao kumesz líca vöd.

3. Teda je velo Bôg: „bojdi szvetloszt“! i grátala je szvetloszt.

4. I kak bi vido Bôg szvetloszt, kâ bi dobra bíla, — odlôcso je Bôg szvetloszt od kmice.

5. I zvao je Bôg szvetloszt dén i kmico je zvao nôcs; i

grátao je vecsér i grátala je üt-
ra, — eden dén.

6. I velo je Bôg: „bojdi mocsína með vodami i razlôcsi vodé“!

7. I zgotovo je Bôg to mocsíno, i razlôcsila je pod mocsínov bodôcse vodé od vöd vise mocsíne bodôcsi: — i tak sze je zgôdilo.

8. I zvao je Bôg to mocsíno nébo: i grátao je vecsér i grátala je üt-
ra, — drûgi dén.

9. I velo je Bôg: „vküp sze naj szpráviyo pod nébov bodôcse vodé na edno meszto, da sze szûho sská'ze“! — i tak sze je zgôdilo.

10. I zvao je Bôg to szûho zemlo, presztor vöd je pa

môrje imenüvao. I vido je Bôg, kâ bi dobro bilô.

11. I velo je Bôg: „najgoni zemla travîno, szeménye, szadoveno drevje, stero szád pri-násati má pôleg szpôla szvojege, vu sterom de nyega szemem na zemli!« I tak sze je zgôdilo.

12. I prineszla je zemla travîno, szeménye pôleg szpôla szvojege i drevje, stero bi szád rodîlo, vu sterom je nyega szemem bilô, pôleg szpôla szvojege. I vido je Bôg, kâ je dobro.

13. I grátao je vecsér i grátala je ütra, — trétji dän.

14. I velo je Bôg: »naj bodejo poszvêtje na mocsîni nébe, na razlôcsenye dnéva i nôcsi, i na znaménya gvüsnî vrêmenov, — dnévov ino lét.

15. I bodejo poszvêtje na mocsîni nébe, na obszvetsávanye zemlé!« I tak sze je zgôdilo.

16. I zgotovo je Bôg tiva dvá velikiva poszvêta: te véksi poszvêt na ládanye vudné, i te ménsi poszvêt na ládanye vnocsi: takáj i zvêrde.

17. I polo'zo nyidva je Bôg na mocsîno nébe, da bi obszvêtila zemlo.

18. I da bi ravnala dén i nôcsi lôcsila szvetloszt ino kmico. I vido je Bôg, kâ je dobro.

19. I grátao je vecsér i grátala je ütra, — strti dén.

20. I velo Bôg: »naj samrîjo vodé od drôbni 'zivôcsi sztvá-

ri, i ftice lécsejo kumesz zemlé, na lci mocsîne nébe.

21. I sztvôro je Bôg velko môrszko zvirje i vsze lazécse sztvári, od steri samrîjo vodé, pôleg nyí szpôla, i vsze létajôcse ftice, pôleg nyí szpôla. I vido je Bôg, kâ je dobro.

22. I blagoszlovo je je Bôg, govorécsi: »plodte i povno'závajte sze i napunte vodé môrja, i ftice sze naj povno'závajo na zemli!«

23. I grátao je vecsér i grátala je ütra péti dén.

24. I velo je Bôg: »prineszi zemla 'zivôcse sztvári na bivoszt, pôleg nyí szpôla: 'zivîno, lazécse sztvári i zemelszko divjácsino, pôleg nyé szpôla!« I tak sze je zgôdilo.

25. I sztvôro je Bôg zemelszko divjácsino, pôleg nyé szpôla, 'zivîno, pôleg nyé szpôla, i po zemli lazécse vsze sztvári, pôleg nyí szpôla. I vido je Bôg, kâ je dobro.

26. I velo je Bôg: „sztvôrmo csloveka na nas obráz, naso prígliho, — i naj goszpodújejo nad ríbami môrja, nad fticami nébe, nad 'zivînov, nad cêlov zemlôv i nad vszêmi lazécsimi, stera lázijo po zemli!«

27. I sztvôro je Bôg csloveka na szvoj obráz, — na bo'zi obráz ga je sztvôro, — mo'zko-ga i 'zenszko nyidva je sztvôro.

28. I blagoszlovo nyidva je

Bôg, i velo nyima je Bôg: „plodta í povno'závajta sze, i napunta zemlo i podvr'zta szí jo: goszpodújta nad ribami môrja, nad fticami nébe i nad vszákov sztvárjov, stera lázi po zemli!“

29. I erkao je Bôg: „vidi, dao szem vama vszáko szeménye, stero jeszte na líci cêle zemlé, i vszáko drevje, na sterom jeszte szád drêva: — vama bidti má on na jêsztvino.

30. Takáj i vszo 'zivíno zemlé, vsze ftice nébe, vsze lazécse po zemli, vu steri je 'zíva szapa, i vszákí cvetécsi nárasz na jêsztvino. I tak sze je zgôdilo.

31. I gda bi pogledno Bôg vsze, ka je sztvôro; vidi, vsze je jáko dobro bilô. I grátao je vecsér i grátala je ütira, — sészti dén.

II. Tál.

Poszvetsenye szédmoga dnéva i szprávlenye sz. hi'ztva.

1. I tak je zgotovlena néba i zemla ino vszi nyí seregôvje.

2. Gda bi pa dokoncsao Bôg te szédmi dén náravo szvojo, stero je napravo; na szédmi dén je prehênnyao od vsze reje, stero je zgotovo.

3. I blagoszlovo je Bôg te

szédmi dén i poszvéto ga je, ár szí je na tom pocsíno od vszega dela, stero je sztvoriti namêno.

4. Tô je prígod nébe i zémle, kak szta sztvorjenivi, gd aje Jehova Bôg sztvôro zemlô i nébo.

5. Niksega drevja je escse nê bilô na zemli, i niksi nárasz polá je escse nêgono, ár je Jehova Bôg de'zd'za nêpúsztó na zemlo, i csloveka je nê bilô, kí bi zemlô delao.

6. I szpár sze je kadio z-zemlé i navla'zo je cêlo líce zemlé.

7. I osznôvao je Jehova Bôg csloveka z-práha zemlé i plhno je v nyegov nêsz 'zívo szapo; i tak je grátao cslovek 'zivôcsi dűh.

8. I zaszádo je Jehova Bôg ograd v-Édeni od zhoda, i v-nyega je posztavo csloveka, steroga je sztvôro.

9. I zgájo je Jehova Bôg z-zemlé vszáke dôbi drevje ocsam nászladno i jeszti dobro; takáj i 'zítká drêvo naszrêdi v-ogradi, kakti drêvo szpoznanya toga dobroga i hűdoga.

10. I tecsé z-Édena potok, na vla'zenye ograda, i odnet sze razlêjavsi, na stiri vríke sze vtrgne.

11. Tomi ednomi je Pison imé, — té cêlo Chavila dr'zêlo zaopásse, gde sze zláto nahája.

12. I té dr'zêle zláto je dobro; tam jeszte d'zünd'z i oniksz kamen.

13. Tomi drűgomi potoki je

Gichon imé, — té cêlo Kús dr-
'zêlo prebe'zi.

14. Tomi trétjemi potoki je
Chiddékel imé, — té je, steri na
zhod, prôti Assirii tecsé. — Te
strti potok je pa Perath.

15. I vzéo je Jehova Bôg cslo-
veka i posztavo ga je v-Éden
ograd, da bi ga delao i csuvao.

16. I zapovedao je Jehova Bôg
csloveki, govorécsi: „ze-vsákoga
drêva ograda szlobodno jês;“

17. Ali z-drêva szpoznanya to-
ga dobroga i hûdoga nejêj, ár
on iszti dén, gda bos 'z nyega
jo, z-szmrjtov szmrtri mrêti más!

18. I erkao je Jehova Bôg:
»nê je dobro csloveki szamomi
bidti, szprávím nyemi pomocsnico,
k-nyemi szpodobno.«

19. I osznôvao je Jehova Bôg
z-zemlé vszáke dôbi pôlszke sztvá-
ri i vszáke dôbi fúice nébe i pe-
lao je je pred csloveka, da bi
vido, kakda bi je imenüvao, i kak
je cslovek imenüvao 'zivôcse sztvá-
ri, tô nyim je imé.

20. I dao je cslovek imé vszój
'zivini, fúicam nébe i vszákoj
sztvári polszkoj. — Adám je pa
nê naisao k-szebi szpodobne
pomocsníce.

21. I pûszto je Jehova Bôg
globoki szen na Ádama, tak da
je zászpaó. I teda vövezeme edno
nyegovi réber, i z-meszom je
dopuno nyega meszto.

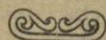
22. I osznôvao je Jehova Bôg

z-onoga rebra, stero je z-Áda-
ma vzéó vö, 'zenszko; i pelao jo
je k-Ádami.

23. Teda je erkao Ádam: „dö-
nok ednôk kôszti z-moje kôszti i
têlo z-mojga têla! Záto sze mo-
'zica má zvati, geto je z-mo'zá
nasztánola.“

24. Za toga volo osztávi mo'z-
ki ocsó szvojega i mater szvojo,
i pridrfúzi sze k-szvojoj 'zeni i
bodeta edno têlo.

25. Bilá szta pa obá — mo'zki
i 'zenszka — nágiva neszra-
me'zljivo.

III. Tál.

**Szpadáj toga prvoga cslove-
ka po zapelanyi; grêh i nye-
ga kastiga; imé Éve; Kerub.**

1. Kacsá je pa najjalnêsa bila
med vszêmi polszkimi sztvármi,
stere je Jehova Bôg sztvôro, i
erkla je 'zenszki: „li uprav je
velo Bôg, naj z-niksega drêva
ograda nejêta?“

2. I odgovorila je 'zenszka ka-
csi: »z-száda drevja ograda szlo-
szlobodno jêva;“

3. Ali z száda onoga drêva, ste-
ro je naszrêdi v-ogradi — je
velo Bôg — nejêta nití sze ga
neteknita, da kak nemerjéta!“

4. I odgovorila je kacsá 'zen-
szki: »ka bi mrlá!“

5. Li geto zná Bôg, kâ steri dén ta jela 'z-nyega, odpréjo sze vama ocsí i taksiva bodeta takak Bôg, znanca dobroga i hûdoga.«

6. I vídila je 'zenszka, kâ bi dobro bilô z-toga drêva jeszti, kâ bi nászladno bilô ocsam i vugodno drêvo znanosztí, vzéla je 'z-nyega száda i jêla je: potom je dála i mo'zévi 'z-nyega, i jo je.

7. Teda szo sze ôdprle obema ocsí i szpoznala szta, kâ szta ná-giva. Záto figovo lísztje zasljeta vküp i zakrivala szí naprávita.

8. I zacszújeta glász Jehova Bogá, kí je hodo po ogradi vu hládi dnéva*): szkrio sze je Ádam z'-zenôv szvojov pred lícem Jehova Bogá med drevjem ograda.

9. Teda kricsí Jehova Bôg Ádami i velí nyemi: »gde szí?«

10. I on je septao: csüo szem glász tvoj vu ogradi, ali geto szem sze bojao, kâ szem nági, szkrio szem sze.«

11. I erkao je: „sto ti je dao znati, kâ szí nági? Bogme szí lehko jo z-onoga drêva, od stero-ga szem ti velo, kâ naj nejês 'z-nyega?“

12. I septao je Ádam: „eta 'zenna, stero szí mi pridao, — tá mi je dála z-száda drêva, kâ szem jo.«

13. I erkao je Jehova Bôg 'zenszki: „ka szí tó vcsinlla?“

i septala je 'zenszka: »kacsa me je zvodila, kâ szem jêla.«

14. Teda ercsé Jehova Bôg kacsí: „da szí tó vcsinlla, proklet-nêsa bojdi od vsze 'zivíne i od vszê polszki sztvári: po csrvê sze más vlácsiti i práh jeszti vszedni 'zítka tvojega!“

15. I protivinsztvo szprávim med tehom i med 'zenszkov, med tvojim i med nyénim szemenom: eto tebé po glávi má biti, tí pa nyé na péti 'zálciti!

16. 'Zenszki je pa pravo: »pov-nô'zavsi povnô'zam bolezní popri-jétja tvojega, med boleznami más roditi otroke tvoje, i mo'zévi tvoje-mi de podvr'zena vola tvoja, on pa goszpodüvao bode nad tehom.«

17. Ádami je pa pravo: »geto szí pôdao rêcsi 'zené tvoje i jo szí z-drêva, od stero-ga szem ti velo, govorecsi: »nejêj 'znyega; prokletna boj zemla za tvojo vo-lo, z-mantrov 'ziveti más na nyé vszedni 'zítka tvojega;

18. Trnye i glô'zje ti naj rodí, i jêj zelenyé pôla.

19. Z-lica tvojega znojom jêj tvoj krûh, dokecs sze v-zemlô nazávrnês, geto szí 'z-nyé vzéti. Ár szí práh i práh bodes!»

20. Ádam je pa 'zeno szvojvo Ejvo imenüvao; ár je ona bíla mati vszê 'zivôcsi.

21. Potom je zgotovo Jehova Bôg Ádami i Ejvi z-kô'z odetel, i gori nyidva je oblêkao.

*) Vu hládi dnéva t. j. navécsar.

22. I erkao je Jehova Bôg: «vidi, cslovek ete je taksi pôsztao, kak z-nász eden, — znanec dobroga i hûdoga; záto, da vö-nevtégne rôke szvoje i z-drêva 'zítka tüdi neberé i nejê, ino tak naveke 'zivé;»

23. Vö ga je odposzlaov Jehova Bôg z-Éden ograda, da bi zemlô delao, z-steré je vzéti.

24. I kak je vözgono csloveka, gori je posztavo od zhodne sztráni Éden ograda Kerube, z-bliszcsésin: osztrim mécsom, da bi sztráz'zili pôt k-drêvi 'zítka.

IV. Tál.

Áldov Kaina i Ábela, kakti zrok bratomorsztva; toga ovoga kastiga i plod ino med etim zacsétek mestrie, meszto etoga pa rodjenje Setha i zacsétek bo'ze csészti.

1. Potom je szpoznao Ádam 'zeno szvojo Ejvo i poprijéla i porodila je Kaina, erkôcsa: »Dobíla szem sziná od Bogá.«

2. I szledi je pá porodila nyegovoga brata, Ábela. Ábel je pasztér, Kain pa polodelec bio.

3. I prigôdilo sze je po csaszi, kâ je Kain áldov prineszao Bôgi z-pôva zemlé;

4. Takáj i Ábel je prineszao z-prvotíne i túcsave csrêde szvoje. Bôg sze je zgledno na Ábela i áldov nyegov;

5. Ali na Kaina i nyega áldov sze je nêzglyedno, za steroga

volo sze je Kain jáko podé'zgao i vu obrázi preméno.

6. I erkao je Bôg Kaini: »zakâ szi sze podé'zgao i zakâ je poviszno obráz tvoj?«

7. Csi dobro csinís, veszélen ti je on, csi pa necsinís dobro, grêh ti le'zj pred dverami i dohája te nyega 'zelnoszt: medtém bi tí zlehka môcs vzéno nad nyim!«

8. I gúcsao je Kain z-Ábelom, bratom szvojim, gda bi vküp bilá na pôli, — i vderé Kain na Ábela, brata szvojeja i búje ga!

9. I erkao je Bôg Kaini: »gde je Ábel, tvoj brat?« — Odgôvoro je: »neznam! lahko jasz paszém brata mojega?!«

10. Na tô nyemi je pravo: »ka szi tô vsíno! glász krvi brata tvojeja kričí gori k-meni od zémle!

11. Záto prekunyeni bojdi od zémle, stera je odprla grlo szvoje, da bi notrivzela krv brata tvojeja z-rôk tvoji!

12. Gda bos delao zemlô, nema ti vecs dati pôva szvojeja, — szkítar, tepes bos na zemli!«

13. I odgôvoro ja Kain Bôgi: »véksi je grêh moj, kak kâ bi sze mi odpúsztití mogao!

14. Vis, csi me tí zdâ pre'zenés z-lica zemlé ete, i szkítí sze mam pred lícem tvojim, teda sze szkítati i potepati mam po zemli i stokoli sze na méne namêri, búje me!«

15. I odgôvoro nyemi je Bôg: »nê tak! kí Kaina búje, szedemkrát de kastigan bole!« I djao je Bôg znaménye na Kaina, da kí bi sze na nyega namero, ga nebi bújo.

16. I odísao je Kain od líca bo'zega, i obszeo szi je y-Nod dr'zéli, na zhodnoj krajini Édena.

17. Szpoznao je pa Kain 'zeno szvojo, i poprijéla i porodíla je Chánoka; i zídno je váras, i té váras je po iméni sziná szvojega Chánok zvao.

18. I Chánoki sze je Irád narôdo, Irád je pa porôdo Mechújaela, Mechújael je pa porôdo Metúsaela, i Metúsael je porôdo Lémeke.

19. Lémeke je dvê 'zeni vzéo, te edne imé je Ada, te drúge Szilla.

20. Ada je porodíla Jábala: — té je bio korén satorcov i paszterov.

21. Nyegovoga brata imé je Jubál, — té je bio korén goszlarov i 'zveglárov.

22. Szilla je pa tüdi porodíla Tubal=Kaina, kovácsa medene i 'zelezne skéri. Szesztra Tubál=Kaina je pa Náama.

23. I erkao je Lémeke 'zenam szvojim: „Ada i Szilla! kebzújta na mojo rêcs; 'zene Lémeke! szlúsajta moje recsf: ár mo'zkoga bújem za volo moje rane, i pojba zavolo moje bante.

24. Csi sze Kain szedem i szedemkrát zadomeszti; teda Lémeke zagvüsno szedemdeszét szedemkrát!«

25. I pá je szpoznao Ádam 'zeno szvojo, i porodíla je sziná i zvála ga je Setha; — „ár mi je dao Bôg, velí, nôvo szemen meszto Ábela, steroga je Kain bújo.«

26. Sethi sze je tüdi narôdo szin, i zvao ga je Énosa. — Teda szo zácsali moliti imé Jehove!

V. Tál.

'Zítek koreni ocsákov pred potopom, i odíceni nájem práve pobo'znozsti.

1. Eto je szpísz roda Ádama. Gda je Bôg csloveka sztvdôro, na bo'zo prígíliho ga je osznôvao.

2. Kak mo'zkoga i 'zenszko nyidva je sztvdôro, blagoszlovo i imenüvao nyidva je csloveka, kak szta sztvorjeniva.

3. Gda bi Ádam sztô treszeti lét sztar bio, porôdo je sziná na prígíliho i obráz szvoj, koga je Setha imenüvao.

4. Po rodstvi Setha je Ádam oszemsztô lét 'zivo, i porôdo je sziní ino cserí.

5. I tak je Ádam navküp devétsztô i treszeti lét 'zivo; potom je mro.

6. Seth je sztô pét lét sztar bio, gda je Enosa porôdo.

7. Po rodstvi Enosa je pa Seth oszemsztô szedem lét meo, i porôdo je sziní ino cserí.

8. I tak je Seth poprêk devétsztô dvanájszet lét 'zivo, i potom je mro.

9. Enos je devédeszét lét sztar bio, gda je Kenána porôdo.

10. Po rodstvi Kenána je Enos oszemsztô petnájszet lét meo, i porôdo je sziní i cserí.

11. I tak je Enos poprêk devétsztô pét lét 'zivo, i potom je mro.

12. Kenán je szedemdesztét lét sztar bio, gda je Mahalaleela porôdo.

13. Po rodsztvi Mahalaleela je Kenán oszemsztô stiridesztét lét 'zivo, i porôdo je szini ino cserí.

14. I tak je Kenán navküp devétsztô desztét lét 'zivo, i potom je mro,

15. Mahalaleel je sédesztét pét lét sztar bio, gda je Jéreda porôdo.

16. Po rodsztvi Jéreda je Mahalaleel oszemsztô treszeti lét 'zivo, i porôdo je szini i cserí.

17. I tak je Mahalaleel vu cêlom oszemsztô devédesztét pét lét 'zivo, i potom je mro.

18. Jéred je sztô sésztdeszét dvê leti sztar bio, gda je Énoka porôdo.

19. Po rodsztvi Énoka je Jéred oszemsztô lét meo, i porôdo je szini ino cserí.

20. I tak je Jéred cêlivi devétsztô i sésztdeszét dvê leti 'zivo; potom je mro.

21. Énok je sésztdeszét pét lét sztar bio, gda je Matusálema porôdo.

22. I hodo je Énok pred Bôgom, po rodsztvi Matusálema trisztô lét, i porôdo je szini ino cserí.

23. I tak je Énok poprêk trisztô sésztdeszét pét lét 'zivo.

24. I geto je Énok pred Bôgom hodo, lêhno je; ár ga je Bôg odneszao.

25. Matusálem je sztô oszemdesztét szedem lét sztar bio, gda je Lémeka porôdo.

26. Po rodsztvi Lémeka je pa Matusálem szedemsztô oszemdesztét dvê leti 'zivo, i porôdo je szini ino cserí.

27. I tak je Matusálem cêli devétsztô sésztdeszét devét lét 'zivo i potom je mro.

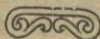
28. Lémek je sztô oszemdesztét dvê leti sztar bio, gda je sziná porôdo.

29. I imenüvao ga je Noe, erkôcsi; »té nasz má trôstati vu trûdavi iðk i boleznosztaj nasi za volo zemlé, stero je Bôg prekinó.

30. Po rodsztvi Noe je Lémek pétsztô devédesztét pét lét 'zivo, i porôdo je szini i cserí.

31. I tak je Lémek navküp szedemsztô szedemdesztét szedem lét 'zivo, i potom je mro.

32. I gda bi Noe pétsztô lét sztar bio, porôdo je on Noe Séma, Cháma i Táfeta.*)

VI. Tál.

Pokvarjenoszt szvêta i nyé kastiga — potop, steroga sze li Noe z-dományimi szvojimi ognè vu bárki.

1. I prigôdilo sze je, kak szo sze lûdjé zácsali ploditi na zemli i cserí szo sze nyim narâjale;

*) Kornike zdásni národov: Sém Ásiancov, — Chám Afrikancov, — Táfet Europancov.

2. Vidili szo szinôvje bo'zi cseri cslovecse, kâ bi lêpe bilé, i jemáli szo szi 'zene ze-vsžê oni, stere szo sze nyim najbole po-vidile.

3. I erkao je Bôg: »dûh moj nigdar vecs nede ládao nad lüdmí! gda gresíjo, tô je têla: boj szi tak híp nyihov — sztô dvajsžeti lét.“

4. Bilí szo vu tom vrêmeni go-liátje na zemli, takáj i potomtoga, gda szo szinôvje bo'zi k-cseram cslovecsim prihájali, stere szo nyim otroke rodíle. Tô szo oni zmo'zni, kí szo od nigda zname-nitoga glásza mô'zje.

5. I vído je Bôg, kâ je vno'zino hüdübe lüdi na zemli i kâ je mislênye i hotênye szrdca nyihovoga od dna do dna li hüse i hüse.

6. Ob'zalüvao je tak Bôg, kâ je sztvo'ro csloveka na zemlo, i bolezen je obcsüto vu szrdci.

7. I erkao je Bôg: »fundam csloveka, steroga szem sztvo'ro, z-lica zemlé, — od csloveka do 'zivíne, lazécsi sztvári i ftic nébe: — zagvüšno, 'zao mi je, kâ szem sztvo'ro!“

8. Noe je medtêm milosco naisao pred Bôgom.

9. Noe prígodí szo eti: Noe je te najpravicsnêsi i najpopolnêsi cslovek bio med vrsžnikmi szvojimi: z-Bôgom je hodo Noe.

10. Noe je trí szini meo: Sema, Châma i Táfeta.

11. Zemla je pokvarjena bila pred Bôgom; zemla je puna bila jálnosžti.

12. Pogledno je Bôg zemlô, i vidi, oszkrúnjena je bila ona,

geto je vsžako têlo oszkrúnilo pôť szvojo na zemli.

13. I erkao je Bôg Noi: fundanye vsžega têla je goridjáno pri meni; ár je zemla napunyna od nyi z-jálnosžtjov, i vidi, pogübiti je mam z-zemlôv navkúpe.

14. Zgotovi szi bárko z-borovoga lesžá: hrambe napravi vu bárki, i oblê jo z-szmolôv znôtra i zvôna.

15. I etak jo zgotovi: trísžtô lakti dúga boj bárka, pétdesžet lakti sürka i tresžeti lakti visžika.

16. Obloke napravi na bárki, zgotovi je pa na eden lakét odzgora, takáj i dveri napravi na sztráni bárke: z-szpôdnyimi, dvôje i trôje pozdige hrambami jo zgotovi.

17. Jasz pa, vidi, potop püsžtim na zemlô, da preide vsžako têlo, vu sterom 'zitka szapa jeszte, pod nébov: vsze, ka na zemli jeszte, vesžnoti more.

18. Ali z-tebom závezek szkle-nem. Idi notri vu bárko, tí i szinôvje tvoji, tvoja 'zena i 'zene szinôv tvoji z-tebom.

19. I zevszega 'živôcsega, zevszákoga têla, zevszega po ednom pári vzemi notri vu bárko, da vu 'žitki osžtáne z-tebom vréd: — szamec i szamica naj bode ono.

20. Z-ftic pôleg nyí szpôla, i z-'zivíne pôleg nyé szpôla, z-vsžákoga lazécsega zemlé pôleg nyega szpôla, — vsžega eden pár naj ide z-tebom notri, da vu 'žitki osžtánoti more,

21. Tí pa vzemi z-szebom z-vsžákoga 'živisa, steri je dober

jeszti, i szpravi ga notri, da povôli bode tak tebi, kak tím ovim.«

22. I vcsíno je Noe: vsze, kak je Bôg velo, tak je vcsíno.

VII. Tál.

Zemla sze z-potopom oblejé, vu sterom, zvôn ti vu barki bodôcsi, vsza vesznejo.

1. I erkao je Bôg Noi: »idi vu bárko, tí i cêla dr'zina tvoja, ár szem tebé szpoznao za najpravics-nêsega med pokolênym etim.

2. Zevszáke csíszte sztvári vze-mi k-szebi po szedem, szamce i szamice, z necsízti pa po ednom pári, — szamca, szamico.

3. Z-ftíc nébe túdi po szedem, — szamca i szamico, na obarvanya plemena po cêlom líci zemlé.

4. Ár po szedmi dnévi de'zd'zi dam idtí stirideszét dní i stirideszét nôcsi, i fundam vszáko 'zivôcse, stero szem sztvôro, z-líca zemlé.«

5. I vcsíno je Noe vsze, ka nyemi je Bôg velo.

6. Bio je pa Noe sészstô lét sztar, gda je potop bio na zemli.

7. I notri je só Noe i szinôvje nyegovi, nyegova zena, i zene szinôv nyegovi 'znyim vu bárko, pred potopom.

8. Z-csíszti sztvári, i z-taksi, stere szo né csíszte, z-ftíc i zevszega, ka po zemli lázi,

9. Szta po dvê prisli k-Noi vu bárko, — szamec t szamica, — liki je Bôg zapovedao Noi.

10. I prigôdilo sze je po széd-mom dnévi, i potop je nasztano na zemli.

11. Vu sészto leti 'zítka Noe, vu drúgom mészeci, szédmi dén mészeca, té dén szo sze prepale vsze vretine velki globocsin, i ôdprle sze zátornye nébe.

12. I sô je de'zd'z po zemli stirideszét dní i stirideszét nôcsi.

13. Rávno té dén je notrisô Noe, i Sém, Chám Táfet, szinôv-je Noe, takáj i zena Noe, i trí zené szinôv nyegovi 'z-nyimi, vu bárko.

14. Oni i vsze 'zivôcse sztvaré pôleg nyí szpôla, vsza 'zivína pôleg nyé szpôla, vsze lazécse, stero lázi po zemli, pôleg nyega szpôla, i vsze létajôcse pôleg nyega szpôla, vsze ftice, vsze pernâte sztvaré.

15. I sle szo k-Noi vu bárko, po dvê ze-vsákoga têla, vusterom je 'zítka szapa.

16. Stere szo sle, kak szamec i szamica szo sle notri zevszega têla, — liki nyemi je Bôg velo, i Bôg je zápro dveri za nyimi.

17. I 'ze je potop stirideszét dní dr'zao na zemli, kak szo raszle vodé, i zdignole szo bárko, stera sze je pozdignola od zemlé.

18. I naraszle szo vodé, i nesztanoma szo sze povno'závale po zemli, bárka je pa plavala na líci vöd.

19. Vodé szo pa vsze vékso môcs vdáblale na zemli, tak da szo i te nájvisise plamine, stere pod cêlov nébov jeszto, vsze vtönyene.

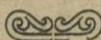
20. Na petnájszet lakti vise nyí szo naraszle vodé, i pokrite szo plamine.

21. I vesznolo je vszako tĕlo, stero sze je gĭbalo na zemli: ftice, 'zivĭna, divjacsina i vsze lazecse, stero samri po zemli, i vszi lüdjĕ.

22. Vsze, ka je vu nŏszi 'zĭtka szapo melo; vsze, ka je na szũhom prebĭvalo, je vesznolo.

23. Etak je fundano vsze bĭva jŏcse na zemli, od csloveka notri do 'zivĭne, do lazĕcsi i ftic nĕbe, — vsza szo fundana z-zemlĕ: li Noe i ka je 'znyim bilŏ vu bĕrki, je zdr'zĕno.

24. I krepko szo sztalĕ vodĕ na zemli sztŏ pĕtdeszĕt dni.

VIII. Tĕl.

Po vtisanom potopi Noe na szũho zemlo sztŏpi z-bĕrke i zahvĕlen ĕldov neszĕ Bŏgi, kĭ nyemi tŏ obecsanye dĕ, kĕ szvĕta nescse vecs z-potopom pogũbiti, niti ŏpravĭc zemlĕ pretrgnoti.

1. Szpŏmeno sze je pa Bŏg z-Noe i z-vsĕakoga 'zivŏcsega i z-vsĕake sztĕvĕri, stera je 'z-nyim bĭla vu bĕrki, — veter pũsztĭ Bŏg na zemlo i vodĕ prehĕnyajo.

2. I zĕprele szo sze vretine globocsin i zĕtornye nĕbe, i vŏ je zaprĕta ploha nĕbe.

3. I odhĕjale szo vodĕ z-zemle, odtĕkajŏcs i prelĕvajŏcs sze, naszlĕdnye po sztŏ pĕtdeszĕt dnĕvi szo prehĕnyale.

4. I sztĕnola je bĕrka v szĕdmom mĕszeci, szedemnĕjszetoga

dnĕva mĕszeca, na Ararat gori.

5. Vodĕ szo pa vszebole he-nyĕvala notri do deszĕtoga mĕszeca, v-deszĕtom, prvi dnĕ mĕszeca szo 'ze vrhi gŏr videni.

6. Po stirideszĕt dnĕvi je ŏdpro Noe oblok bĕrke, steroga je napravo.

7. I vŏ je pũszto kŏvrana, steri je gde vŏ, gde notrileto, dokecs bi vodĕ vszehnole z-zemlĕ.

8. Potom je vŏpũszto od szĕbe golŏba, da bi vido, jeli bi vodĕ dolijemĕle na lĭci zemlĕ.

9. Medtĕm, geto je golŏb nĕ-naisao pocsinka meszĕta za nogŏ szvojo; nazĕ sze je vrno k-nyemi vu bĕrko: ĕr szo escse vodĕ bilĕ na cĕlom lĭci zemlĕ. Vŏvtĕgne rokŏ, prime ga i k-szebi ga vzeme vu bĕrko.

10. Csĕka tak escse drũgi szedem dni, teda pĕ vŏpũszti tiszto-ga golŏba z-bĕrke.

11. Golŏb nazĕprĭde prŏti vĕcsarom, i vidi, zelĕni lĭszt figovoga drĕva mĕ vu klũni. Etak je zeznao Noe, kĕ vodĕ dolijemlĕjo na zemli.

12. Ali csĕka escse szedem dni i vŏpũszti golŏba, ali ete sze vecs nevrnĕ nazĕ k-nyemi.

13. I prĭgŏdilo sze je vu sĕsztŏ ednom leti, prvoga mĕszeca prvi dnĕ, da bi vszehnole vodĕ z-zemle, i Noe je doliobrno pokrĭv bĕrke, i vido je, kĕ szehne lĭce zemlĕ.

14. Te drũgi mĕszec pa, szedemdvajszeti dnĕ toga mĕszeca, je szũha grĕtala zemla.

15. Potom je gũcsao Bŏg z-Noom, erkŏcsi:

16. »Idi vö z-bárke tí i tvoja 'zena, tvoji szinôvje i szinôv tvoji, 'zene z-tebom.

17. Vszáko 'zivôcse, ka je z-tebom, ze-vszákoga têla: ftice, 'zivíno, vszáko lazécse, stero po zemli lázi, pelaj vö z-szebom, --- naj plodijo na zemli, narájajo i povno'závajo sze na okroglíni zemlé.«

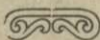
18. Vö je tak sô Noe i nyegovi, szinôvje, nyegova 'zena i 'zene szinôv nyegovi z-nyim.

19. Vsze sztvaré, vsze lazécse, vsze ftice, vsze na zemli sze gí-bajôcse. pôleg nyí szpôla, szo vösle z-bárke.

20. I zídao je Noe oltár Bôgi, vzéo je ze-vsze csíszte 'zivíne i zevszê csíszti ftic i aldüvao je 'zgánya áldov na tom oltári.

21. I pridühávavsi Bôg té prijén dis, etak je gúcsao vu szrdci szvojem: „neprekuném vecs po etomtoga zemlé za volo csloveka; ár je mislêne szrdca cslovecsega hüdo od nyega mladoszti mao, i nepogüibim vecs nikse 'zivôcse bivoszti, liki szem vcsíno.

22. Dokecs zemla bidti má, szejádev i 'zétva, mraz i toplôcsa, leto i zíma, dén i nôcs nemajo hényati!«

IX. Tál.

Bôg to nôvo pokolêneye blagoszlovi i 'z-nyim závezek szklene, steroga porok je

ro'zec na nébi. Noe gorice szadí, pokolêneye Cháma pre-kuné, Táfeta pa blagoszlovi.

1. Potom je Bôg blagoszlovo Noa i nyega sziní i erkao nyim je: »narájajte i povno'závajte sze, i napunte zemlo.

2. I bojazen ino trepetanye zhájaj od vász na vszáko sztvar zemlé i na vsze ftice nébe. Vsze, ka lázi po zemli, i vsze ribe môrja sze vam naj v-rôke dájo.

3. Vsze, ka sze gíble i 'zivé, bojdi vam na 'zívís; liki nyim travíno, tak szem dao vam nyé vsze.

4. Ali meszá, vu steroga krvi 'zítek jeszte, nejejte.

5. Vaso krv pa za 'zítek vas, bogme nazá mam prosziti, z-rôke vszáke sztvári jo nazá bodem proszo: z-rôke csloveka i z-rôke edendrüggoga proszo bodem nazá 'zítek csloveka.

6. Kí csloveco krv prelejé, po csloveki sze naj prelejé krv nyegova; ár je Bôg na szvoj obráz sztvdôro csloveka.

7. Ví sze pa narájajte, povno'závajte, plodte po zemli, i naplédte sze po nyé!«

8. I erkao je Bôg Noi i szinom nyegovim 'z-nyim navküpe govorécsi:

9. „Vidi, jasz závezek moj potrdím z-vami i z-pridôcsím szemenom vasim.

10. I zevszákov 'živôcsov sztvârjôv, stera je z-vami: z-fticami, 'živínov, i zevszáke zemlé, ka je z-vami, zacsnovski od vszega, ka je vöprislo z-bárke, do vszê sztvári zemlé.

11. Potrdim tak závezek moj z vami, da sze nigdar vecs nikse têlo nema pogübiti z-potopom, i nigdár vecs nede potopa na fundanye zemlé.

12. Erkao je nadale Bôg: „tô bode znamênye závezka, steroga posztaviti mam med szebom i med vami, i med vszákov 'živôcsov bívosztjov, stera je z-vami, na vekivecsna vrêmena:

13. Ro'zec moj posztávím vu obláke, da bode znamênye závezka med menom i med zemlôv.

14. I bode, da gdakoli z-oblákmi pokrijem zemlô, szkázati sze má ro'zec vu obláki.

15. I teda sze szpomeném z-mojega závezka, steri je med menom i med vami, med vszákov 'živôcsov bívosztjov, med vszákim têlom, da naj nede vecs potopa na fundanye vszega têla.

16. I gda sze ro'zec szkázze vu obláki, jasz sze zglédnem na nyega, da sze szpomeném z-vekivecsnoga závezka, steri je med Bôgom i med vszákov 'živôcsov bívosztjov, med vszákim têlom, stero je na zemli.«

17. I erkao je Bôg Noi: »tô je znamênye závezka, steroga szem potrdo med szebom i med vszákim têlom, stero je na zemli.«

18. Szinôvje Noe, kí szo vöprisli z-bárke, szo eti: Sem, Chám i Táfet. Chám je pa ocsa Kánaána.

19. Tô szo trijê szinôvje Noe i cd tê sze je szledi naplodila cêla zemla.

20. I zácsao je Noe polodelec biditi i szadio je gorice.

21. I gda bi pio 'znyí vína, zapojo sze je i na nágo sze je szlêkao naszrêdi satora.

22. I gda bi Chám, ocsa Kánaána, várao nágoszt ocsé szvojega, nazvêszto je tô vônê bodôcsima dvema bratoma szvojima.

23. Sem i Táfet szta vzela plascsé, vrgla szta szí je na plécsa, i názhrbt idôcsa, zakrila szta nágoszt ocsé, z-nasztran obrnyenim obrázom, tak da szta nêvidila nágoszti ocsé szvojega.

24. Gda bi sze sztrêzno Noe od vína, zvedo je, ka je csinio 'znyim te ménsi szin nyegov.

25. I erkao je: „prokleten boj Kánaán! — szlugov szluga naj bode bratom szvojim!“

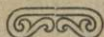
26. Potom je erkao: „blagoszlovlen boj Jehova Bôg Sema, i Kánaán naj bode szluga nyegov!

27. Dalecs naj vörazpresztré Bôg Táfeta; csi de ednók vu

razglaseni satori sztao, Kanaán naj bode szluga nyegov“!

28. 'Živo je pa Noe po potopi trisztô pétdeszét lét.

29. Vu vszem je pa 'živo Noe devétsztô pétdeszét lét, i potom je mrô.

X. Tál.

Pokolénye szinôv Noa, i od nyi zhájanye národov zemlé po potopi.

1. Pokolénya szinôv Noe, — Sema, Cháma i Táfeta, — szo eta: narôdili szo sze nyim leprâ otroci po potopi.

2. Táfeta szinôvje szo: Gômer, Magog, Madáj, Javán, Tubál, Másek i Tirász.

3. Gômera szinôvje szo pa: Askenász, Rifát i Togarma.

4. Javána szinôvje: Elisa, Tarsis, Kittim i Dodanim.

5. Od eti szo sze trgala ob-szedstva túhi národov po dr'zélaj, vszáko pôleg lasztivnoga jezika, pokolénya, národa.

6. Cháma szinôvje szo eti: Chús, Miszraím, Pút i Kanaán.

7. Kûsa szinôvje szo pa: Seba, Chavila, Szabta, Ráma i Szabteha. — Ráme szinôvje pa: Seba i Dedán.

8. Kús je pa porôdo i Nimro-

da: té je bio te prvi vojnik na zemli;

9. Té je bio i zmo'zen lovec pred Bôgom; záto právjio: »taksi je, kak Nimrod, te zmo'zen lovec pred Bôgom!“

10. Najprvo vladársztvo nyegovo je bilô: Bábel, Érek, Akkád i Kalné v-dr'zéli Sineár.

11. Z-toga vladársztva je nasztano Assúr, i zídao je Ninivo, Rechobot váras i Kalak.

12. I Részen med Ninivov i Kalahom. Tô je te veliki váras!

13. Miszraim je pa porôdo Ludima, Hanamima, Lehabima Naf-tukima.

14. Patruszima i Kaszlukima, od koga filiszteuske zhajajo, — i Kaftorima.

15. Kanaán je pa porôdo Szidona, prvorodjenoga i Chéta.

16. Tebuszia, Emoria, Girgasia,

17. Chivvia, Harkia, Szinia,

18. Arvadia, Szemaria i Chamatia. I potom szo sze raztorila pokolénya Kanaáncov.

19. Sô je pa határ Kanaáncov od Szidona prôti Gerani notri do Gazze, prôti Sodomi, Gomori, Admi i Szebojimi pa notri do Lése.

20. Tô szo szinôvje Cháma pôleg nyi pokolény, jezika, dr'zél, národov.

21. I Semi, korniki vszê szinôv Kébra, brati velikoga Táfeta, szo túdi rodjeni otroci.

22. Szinôvje Séma szo: Elam, Assúr, Árpaksád, Lúd i Arám.

23. Aráma szinôvje szo pa: Úsz, Chul, Géter i Más.

24. Árpaksád je pa porôdo Selaka, Selak je pa porôdo Hébra.

25. Hébrí szta pa dvá sziná rodjena; toga ednoga imé je Péleg, geto je vu nyegovom 'zítki raztálana zemla: imé brata nyegovoga je pa Joktan.

26. Joktan je pa porôdo Almodáda, Sélefa, Chaszarmáveta, Jeraha.

27. Hadoráma, Uzala, Diklo,

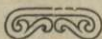
28. Obála, Abimaela, Sebo,

29. Ofira, Chavilo i Jobába. Tê vszi szo szinôvje Juktána

30. Nyí sztánek je sô od Mese notri do Szefera, do zhodne bre'zine.

31. Tô szo osztanki Semra, pôleg nyí pokolény. jezikov, dr'zél i národov.

32. Eto szo pokolénya Noe, pôleg nyí roda, po národi; i od tê zhájajo národje zemlé po potopi.

XI. Tál

Bábel várasa i törma zídanye i med tém zmésanye jezika. Sema osztanki do Ábráma i nyega vöidénya z-domovine.

1. Cêla zemla je pa edne rêcsi i ednoga jezika bila.

2. I gda bi sze od zhoda vögenoli, naisli szo eden dôl vu Sineár dr'zéli, i tam szo doliobszeli.

3. I erkli szo edendrügomi: „vdarmo cigel i 'ze'zgimo ga dobro!“ I cigel nyim je meszto kamna bio, i szmola zemlé meszto morta.

4. I pravili szo: »no, zidajmo szí váras i törem, steroga vríh do nébe doszégne i szpravmo szí glász; da sze neraztepémo po llici cêle zemlé!«

5. Doli je pa sztôpo Bôg, da bi vido té váras i törem, steroga szo szinôvje cslovecsi zídali.

6. I erkao je Bôg: „vis, lüdsztvo eto je edno i vszi eden jezik májo, i tô szo zácsali doprineszti! csi sze tak zdá nezadr'zijo vu nikom, ka vsze nedo zacsniyali doprineszti!“

7. No tak, sztôpmo doli i zmésajmo tam nyí jezik, da eden-drügoga rêcsi nerazmijo!

8. I raztoro je je odnet Bôg po llici cêle zemlé; i tak szo hênnyali zídati on váras.

9. Zátô ga zovéjo Bábel; ár je tam zmésao Bôg jezik vsze zemlé, i odnet je je raztoro Bôg po llici cêle zemlé.

10. Eto szo pokolénya Sema: Sem je sztô lét bio sztar, gda je porôdo Árpaksáda, na dvê leti po potopi.

11. Po rodsztvi Árpaksáda je Sem péstztô lét 'zivo, i porôdo je szini ino cserí.

12. Árpaksád je pa péttreszeti lét bio sztar, gda je Selaka porôdo.

13. I 'zivo je Árpaksád po

rodsztvi Selaka stirisztô tri lêta, i porôdo je szinî i cserî.

14. Selak je treszeti lét bio sztar, gda je Hébra porôdo.

15. Po rodsztvi Hébra je pa Selak stirisztô tri lêta 'zîvo, i porôdo je szinî i cserî.

16. Héber je pa stiritreszeti lét meo, gda je Pélega porôdo.

17. I po rodsztvi Pélega je Héber stirisztô treszeti lét bio sztar i porôdo je szinî i cserî.

18. Péleg je pa treszeti lét meo, gda je porôdo Réhua.

19. Po rodsz vi Réhua je pa dvêszto devét lét 'zîvo Péleg, i porôdo je szinî ino cserî.

20. Réhu je dvêtreszeti lét bio sztar, gda je porôdo Seruga.

21. Po rodsztvi Seruga je pa Réhu dvêszto szedem lét 'zîvo, i porôdo je szinî ino cserî.

22. Serug je treszeti lét sztar bio, gda je Náchora porôdo.

23. Po rodsztvi Náchora je pa Serug dvêszto lét 'zîvo i porôdo je szinî ino cserî.

24. Náchor je pa devêdvajszeti lét sztar bio, gda je Teracha porôdo.

25. Po rodsztvi Teracha je pa Náchor szto devetnâjszet lét 'zîvo, i porôdo je szinî i cserî.

26. Terach je szedemdeszét lét sztar bio, gda je Abráma, Náchora i Harána porôdo.

27. Pokolénya Teracha szo pa eta: Terach je porôdo Abráma, Náchora i Harána; Harán je pa Lota porôdo.

28. Harán je paescse pred szmrtjov ocsé Teracha mrô vu zemli rodsztva szvojeqa, v-Úr-Kaszdimi.

29. Abrám i Náchor szta szi 'zene vzelé; zené Abráma imé je

Sáraj, Náchora 'zené imé pa Milka, csí Harána, ocsé Milke i Iske.

30. Sáraj je pa nerodna bíla i në je mēla decé.

31. I vzévsî Terach Abráma, szinâ szvojeqa, i Lota, szinâ Harána, szinâ szvojeqa, i Sáraj, sznehô szvojo, 'zeno Abráma; — vö szo sli vküp z-Úr-Kaszdim, idôcsi vu Kanaán dr'zélo: i pri-sli szo v-Charán, i tam szo doli-obszeli.

32. I bílô je puni dnévov Teracha dvêszto pét lét, mrô je pa Terach v Charáni.

XII. Tál.

Vandranye Abráma vu Kanaáni i Egiptomi, gde veliko obecsanye vzeme, 'zeno zgü-bí ali nazâdobí.

1. I velo je Bôg Abrámi: „idi vö z-domovine tvoje, od rodbine i híže ocsé tvojeqa, v-ono zemlo, stero ti pokazati mam.

2. I vcsinim te ocsó velikoga národa, blagoszlovim te i zviszim imé tvoje; i boj pun blagoszlova.

3. I blagoszlovim, ki tébé blagoszlovijo, ki te pa prekunéjo, té prekuném: i vu tebi sze blagoszloviti májo vsza pokolénya zemlél“

4. I vö je sô Abrám, kak nyemi je velo Bôg, i sô je 'z-nyim i Lot. Abrám je pa szedemdeszét pét lét bio sztar, gda sze je z-Charána geno.

5. I vzéó je z-szebom Abrám Sáraj 'zeno szvojo, i Lot, szinâ

brata szvojega, i vsze poistvo, stero szo szi príszkali, takáj i dr'zino, stero szo szi v-Charáni szpravili: — etak szo sze napótilj i sli szo vu Kanaán dr'zélo. Naszlédnye szo prisli v-zemlo kanaánszko.

6. I prék je sô Abrám po toj dr'zéli notri do meszta Séchem, do Moré terpetinszke gósztsse. Prebivali szo pa teda kanaánci vu dr'zéli onoj.

7. I szkázao sze je Bôg Abrámi, govorécsi: „szemeni tvojemí dam dr'zélo eto!“ Preci je tak oltár zdigno tam Bôgi, kí sze nyemi je szkázao.

8. Odtéc je sô prôti bréznój krajíni zhodne sztráni Béthela i tam je posztavo gori szvoj sator, — Béthel na záhod, Háj pa na zhod nihávsi; gde je i oltár zídau Bôgi, i molo je imé Jehova.

9. Pá sze je geno odnet Abrám idócs i vandrajócs prôti pôdnévi.

10. Da je pa glád bio vu dr'zéli onoj; tak je Abrám dolisô v-Egiptom, da bi sze tam zdr'závao: ár je velika szúkesína bíla vu dr'zéli.

11. I gda bi sze k-Egiptomí blí'zao, erkao je Sáráj, 'zeni szvoj: vídim, ká szi tí lèpopa obráza 'zenszka.

12. Csi te egiptomci várajo i tak do miszlili vu szebi, ká szi ti meni 'zena; teda mené bujejo, tebé pa vu 'zítki nihájo.

13. Tak pravi, ká szi mi szeszt-ra, da mi za tvojo volo dobro bode i 'zivé dúsa moja za volo tebé!

14. Kak je Abrám v-Egiptom prisao i vidili szo egiptomci zenszko, ká je jáko lèpa;

15. I gda bi jo i csesztníci faraona várali, hválili szo jo faraoni, — i pelana je tá 'zenszka vu dvor faraona.

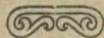
16. Abrámi je pa dobro bilô za nyé volo; — meo je ovcé, gyünce, oszle, szluge, szlü'zbenice, oszelnice i kumile.

17. Ali Bôg je scsukao faraona i hi'zo nyegovo z-groznimi vdárcmi, za volo Sáráj 'zené Abráma.

18. Farao tak prizvati dá Abráma i ercsé: »ka szi tó vcsíno z-menom?! — Zaká szi mi nènazvészto, ká ti je 'zena?

19. Zaká szi pravo: »szesztra moja je,« — ká szem szi jo jasz potom za 'zeno vzéo? — Preci vzemi tvojo 'zeno, ino idi!

20. I zapovedao je faraó za toga volo lüdí, kí bi nyega z-'zenôv i ze vszém navküpe odposzlali.

XIII. Tál.

Abrám i Lot nazâprídeta v-Kanaán i po csaszi sze razlôcsita. Bôg Abrámi dáno obecsanye ponôvi i on nyemi zahválen áldov aldúje.

1. I povrno sze je Abrám z-Egiptoma z-'zenôv i ze-vszém navküpe; takáj i Lot 'z-nyim vréd vu poldnésnye dr'zéle.

2. Abrám je pa jáko podnoseni bio z-'zivíno, szrebrom i zlátom.

3. I sô je od sztána do sztána z-sztráni pôdnéva notri do Bét-

hela, onoga meszta, gde je predtëm sator meo, med Béthelom i Hájom.

4. Na meszto onoga oltára, steroga je tam vu zacsétki gori posztavo: i tú je molo Abram imé Jehova.

5. I Lot pa, kí je z-Ábrámom hodo, je meo ovcé, gyünce i satore.

6. I 'ze nyidva je ona zemla nê mogla dr'zati, kâ bi vküpprebívala; doszta vecs živíne szta mela, kak kâ bi vküppzivetí mogla.

7. Odkod je i szvájja nasztánola med pasztérmi Abráma i Lota: Sztáli szo pa teda kanaán-ci i perizzítje v-dr'zéli onoj.

8. Erkao je záto Abrám Loti: »neboj szvaja med menom i tebom, med mojimi i tvojimi pasztérmi; vëm szva midva brátja!

9. Vis, cêli szvét ti je odrêti! razlôcsi sze od méne! Csi bos tí na lêvo sô, jasz na dêszno idem; csi bos pa tí na dêszno dr'zao, jasz sze na lêvo vrném.

10. I prizdigno je Lot ocsi szvoje i vido je, kâ bi cêla okroglína Jordána povôli vodé mêla: — prvle, kak bi Bôg Sodomo i Gomoro pogübo, je taksa bíla, kak bo'zi ograd, kak dr'zéla Egiptoma, z-sztráni Soára.

11. Lot szí je tak cêlo ravnico Jordána zébrao. Etak je Lot na zhod vandrao; i tak szta sze razlôcsila edendrügga.

12. Abrám je v-kanaánszkoj zemli sztao, Lot je pa vu varasê ravnice prebívao, vövtégnovsi satore szvoje notri do Sodome.

13. Medtëm szo mesztancsarje Sodome jáko húdi i grêsni lüdje bíll pred Bôgom.

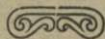
14. I gücsao je Bôg z-Abrámom, geto sze je Lot ze razlôcso od nyega, erkôcsi: »prizdigni zdâ ocsi tvoje z-onoga meszta, gde sztojís, prôti szevri i pôdnévi, zhodi i záhodi!

12. Vszo zemlô, stero vídis, tebi i szemeni tvojemi dam navéke.

16. I takse vcsiním szemen tvoje, kak práh zemlé, da csi bi sto zracúnati mogao práh zemlé, zracúnati bi sze dalô i szemen tvoje.

17. Sztani gori, obhodi eto dr'zélo v-nyé du'zíni i süríni! — ár jo tebi dam.“

18. Geno je tak sator szvoj Abrám, i dale idôcs, sztao je pri terpetinscini Mamré, stera je pôleg Chebrona, i zidao je tam oltár Bôgi.

XIV. Tál.

Sodomszka bojna, vu steroj Lot v-robsztvo szpádne, ali Abrám ga oszlobodí, i kak obladník, sze od Melkiszédeka blagoszlovi.

1. I prigôdilo sze je vu vrêmeni Amráfela, kralá Sineára, Arjoka kralá Ellaszára, Kedorlao-mera, kralá Eláma, i Tideála, kralá poganov,

2. Da bi bojno zácsali eti, prôti Berhi, králi Sodome, Birsí, králi Gomore, Sineábi, králi Admée, Seméberi, králi Szebojima, i králi Belhe, tó je, Soára.

3. Vszi tê szo sze vküpszpra-

vili v-Sziddim dôli, tô je, pri szolenom môrji.

4. Dvanájszet lét szo Kedorlaomera szlú'zili, i v-trinájszetom leti szo prôti nyemi gorisztanoli.

5. V-stirinájszetom leti je pa prisao Kedorlaomer i oni kralôvje, kí szo 'z-nyim bilí; zbili szo goliáte v-Asseros-Karnáimi, takáj i zúze v-Hámi ino eme v-Savé-Kirjatáimi.

6. Zednim i gorénc na nyihovi bré'zinaj notri do El-Parána pô-leg púsztine.

7. I obrnovsi sze, prisli szo v-En-Mispat, tô je, v-Kádes, i opúsztili szo cêlo okrogliho amáleka, takáj i emoria, kí v-Chaszaszon-Tamári sztojí.

8. Prôti nyim je sô tak král Sodome, král Gomore, král Admêe, král Szebojima, i král Belhe, tô je Soára, i bojüvali szo sze 'z-nyimi v-Sziddim dôli.

9. Z-Kedorleomer králom Eláma, z-Tideál králom poganov, z-Amráfel králom Síneára i z-Arjok králom Ellaszára; — stirje prôti pét kralom.

10. Sziddim dôl je pa pun zvepleni vretin. Kralá Sodome i Gomore szta pa pobegnola, i vu nyi szta i szpadnola; kí szo pa osztali, na goré szo odbê'zali.

11. Porobili szo cêlo prípravo i vesz 'z'ivis Sodome i Gomore, i odisli szo.

12. Zarobili szo i Lota, bratanca Abráma, 'znyega vrêdnosztjov vréd, i odísli szo; on je leprá v-Sodomi sztao.

13. Pride eden pobegnyenik i nazvêszti tô Abrámi hébri, kí je sztao pri terpetinscsini emorszogoga Mamréa, brata Eskola i

Anéra, steriva szta z-Abrámom vu závezki bilá.

14. Gda bi zacšüo Abrám, kâ sze nyegov bratánec v-robsztvo pela; v-ro'zje je posztavo najkrepse vojnik szvoje, vu nyegovoj h'zi gorihrányene szluge, trísztô oszemeszét mô'zov, i za nyimi je sô notri do Dána.

15. I na zásztave sze razdêlivsi prôti nyim on i szlugi nyegovi cseresz nôcsi, pobio je je, tiravsi je notri do Chobe, le'zêcse na pôdnésnyoj sztráni Damaska.

16. Porobo je cêlo prípravo, i nazá je pripelao i Lota, bratanca szvojeja, nyegovo vrêdnost, 'zene i dr'zino nyegovo.

17. Vö je pa hito pred nyega král Sodome, gda bi sze nazávrno z-bitja Kedorlaomer kralá i i nyegovi záveznikov, vu dôl Sávê, tô je vu dôl kralôv.

18. Melkiszédek, král Salema je pa prineszao 'z'ivis i víno: on je leprá vísnoga Bogá pop bio.

19. I blagoszlovo ga je, govorecsi: »Blagoszlovlen boj Abrám od vísnoga Bôga, nébe ino zémle sztvoritela!

20. I blagoszlovlen boj vísni Bôg, kí ti je v-rôke dao protivníke tvoje!« — Potom nyemi je deszetino dao ze-vszeza.

21. Erkao je pa král Sodome Abrámi: „daj mi nazá lüdí, porob pa szebi zadr'zi.“

22. Odgôvoro je pa Abrám králi Sodome: »gorizdignem rokô mojo k-Jehova vísnomi Bôgi, sztvoriteli nébe i zémle.

23. Kâ z-nicsesza, ka je tvoje, od níti prejé, do remena sôlincov, nika nezadr'zim szebi, da nemas praviti: jasz szem bogatoga vcsáno

Abráma.

24. Li szamo, ka eti szlugi potrosijo, i tál poroba oni mó'zov, kí szo z-menóm prisli; — Anér, Eskol i Mamré, — té vö májo vzéti tál szvoj!“

XV. Tál.

Obecsanye Abrámi 'ze vecskrát dáno i závezek 'z-nyim szklenyeni sze ponôvi i naveke potrdi.

1. Po eti je gúcsao Bôg z-Abrámom, govorécsi: »neboj sze, Abrám! jasz szem tvoja zászlomba; nájema tvojga je krôto vnogo.«

2. Odgôvoro je Abrám: »moj goszpodne bo'ze! ka bi szi mi mogao dati, da brezi otrokov merjém i ôrocsnik híze moje damasanzki Eliézer bidti má.«

3. Pá je erkao Abrám: »vis, nê szi mi dao szemena, i vu mojoj hízi rodjen szluga de moj ôrocsnik!“

4. I, vidi, gúcsao je 'z-nyim Bôg, govorécsi: »nede té tvoj ôrocsnik, nego kí od tébe zide, on de tvoj ôrocsnik.«

5. I vö ga je pelao, erkôcsi: »zgliedni sze kumesz na nébo i precsti zvêzde, csi bos je mogao precsteti.« Teda nyemi je pravo: »tak má bidti szemen tvoje!“

6. I vervao je Bôgi i ete nyemi je tó na szpravicsanye notri-zracsúnao.

7. I erkao nyemi je: »jasz szem Bôg, kí szem te vöripelao z-Úr-Kaszdimá, da bi ti eto zemlô dao meszto ôrocsíne.«

8. On je pa odgôvoro: »goszpodne bo'ze! kakda mi je znati, kâ jo ôrokúvati mam?“

9. I odgôvoro nyemi je: vzemi na moj sztran trí lêta sztaro telico, trí lêta sztaro kozô, trí lêta sztaroga baka, edno grlico i ednoga golóbicsa.«

10. Vzéo je tak vsza tá, ga dvôje je zoszekao, i to edno polojno prôti toj drúgoj dolidjao: ali fiticsov je nê na dvôje zoszekao.

11. Gda bi pa parôvne fitice na ete koszti szpadnoie, Abrám je je vkrâzbêso.

12. Gda bi pa szunce zahájalo i na Abráma globoki szen szpadno; vidi, sztrasne kmice groza ga je obvzêla.

13. I erkao je Abrámi: »zeznej gvúсно, kâ szemen tvoje prisavec má bidti vu taksoj zemli, stera nede nyegova; — szlúzilo bode je, oni do pa nyé mantrali stirisztô lét!“

14. Ali jasz i ono lúdsztvo, steromi do szlúzili, szôditi mam; naszlédnye z velikim poistvom prido odnet vö.

15. Ti pa k-ocsákom tvojim odhájati más vu miri, vu szrecsnoj sztaroszti sze pohránis.

16. Ali oni sze ti po strtom pokolényi esze nazâvrnéjo ; ár je bláznoszt Emora escse itak nêdopunyena.“

17. Gda bi szunce zaislo i kmica grátala ; videnâ je edna kadécsa pécs i plamnâ poszvêt, steri je prêksô po ti razszêkani kôsztaj.

18. Té dén je Bôg závezek szkleno z-Abrámom, erkôcsi ; „szemeni tvojemi dam eto dr'zélo, od vodé Egiptoma, notri do velike vodé, do Perat potoka :

19. Kena, Kenizza, Kadmona.

20. Hitta, Perizza, (goliáte) i Rafela ;

21. Emora, Kanaánca, Girgasa, Jebusza.

XVI. Tál.

Hagár hlapica od Sáráj pregnána, ali po angeli nazâposzlana, porodí Ismaéla, korniniko zdásnyega ismaelitanzkoga, velikoga i zmo'znoga národa Ásie.

1. Gda pa Sáráj, žena Abráma nebi rodila nyemi decé ; mēla je edno egiptomsko szlŭzbeníco, steroj je Hagár bilô imé.

2. Erkla je záto Sáráj Abrámi : „vis, Bôg je zápro utrobo mojo,

da nerodim ; idi k-mojoj hlapici, mogôcse, kâ po nyê dobim dēte. Abrám je pa bôgao Sáráj.*)

3. Vzéla je záto Sáráj, žena Abráma, egiptomsko Hagár, hlapico szvojo, na deszéto leto, kak je Abrám v kanaánszkój zemli sztao i dála jo je Abrámi, mo'zévi szvojemi, za ženo.

4. Notriidôcsi záto k-Hagári, — poprijéla je. Gda bi pa vídila, kâ je noszéssa, nyé goszpá je zamalo grátala pred ocsmí nyénimi.

5. Za toga volo je erkla Sáráj Abrámi : „tebé te'zi, ka sze meni nedosztojnoga godí ! Jasz szem ti hlapico mojo pridála ; ona pa, geto vídi, kâ je v-bremení, zamalo dr'zí mené pred ocsmí szvoji-mi. Naj szôdi Bôg med menom i med tebm !“

6. I odgôvoro je Abrám Sáráj : „vis, hlapica tvoja je vu tvojoj rôki ; vcsíni z-nyôv, ka sze ti vídi. — Od témao jo je mantrála Sáráj, dokecs je nêpobégnola od nyé.

7. I naisao jo je angel bo'zi pri ednoj vretini vu pŭsztsávi, pri tisztoj vretini, kre stere v-Súr ide pôt.

*) Nepotekni sze v-eto dívjo návado toga prvoga szvéta, stera je pri nerodnoszti zákonszki 'zén obcsinszka i na goridr'zánye poszobni hí'z potrebna bíla !

8. I erkao ji je: „Hagár, hlapica Sáraj! odked ides, i kama bos sla?“ — Ona je pa septala: „pred Sáraj, goszpôv mojov, be'zim.“

9. Teda ji je velo angel bo'zi: »vrni sze nazâ k-gospê tvojoj i ponízi sze pod nyé rokôv!«

10. Potom ji je právo angel bo'zi: „naplodivsi povnô'zam szemen tvoje, tak da sze ono za volo vno'zine zracsunati nede dalô.“

11. Pá ji je erkao angel bo'zi: »vis, tí szi vu bremeni, i porodis sziná: imenű ga Ismaela; ár je poszlűhno Bôg mantre tvoje.“

12. On de pa taksi cslovek, kak e'n divji oszel: rama nyegova prôti vszákomi, i vszákoga rama prôti nyemi; i sztáti má zôcsi vszemi rodi szvojemi.“

13. I ona je etak zezávala imé goszpodna, kí je 'z-nyôv gúcsao: »tí szi Bôg vidènya mojega!« — ár je tak právila: »jeli izda 'zivém eti escse i po vidènyi mojem?!«

14. Záto zovéjo vretino eto „vretino 'zivoga vidènya,“ stera med Kadesom i med Bédedom le'zí.

15. I porodila je Hagár Abrámi sziná, i imenűvao je Abrám sziná szvojega, steroga nyemi je Hagár porodila, Ismaela.

16. Bio je pa Abrám oszemdeszt sészt lét sztar, gda je Hagár Ismaela porodila.

XVII. Tál.

Na znamènye vekivecsnoga závezka med Bôgom i Abrámom sze obrezávanye goriposztávi, po sterom sze pokolènye Abráma od vszé drůgi lôcsiti má, Abrám pa i Sáraj nôva imèna dobíta, i obecsanye ôrocsníka vzèmeta.

2. Gda bí pa Abrám devédeszt devét lét sztar bio, szkázao sze je Bôg Abrámi i erkao nyemi je: »jasz szem te vszamogôcsi Bôg! hodi pred menom] i boj popolen!

2. I potrdim závezek moj med szebom i med tebom i povnô'zam tebé vise vsze mere.«

3. Abrám je pa na obráz szpadno; i gúcsao je 'z-nyim Bôg, govorécsi:

4. »Z-moje sztráni, — vis, je szklyenyen závezek moj z-tebom, pôleg stèroga nezracsunane vno'zine kornika bidti más.

5. Potomtoga nedo zváli tebé Abráma, nego te Abraháma imenűvali bodo, geto szem te nezracsunanoga lűdsztva ocsó vszíno.

6. I povnô'zam te vise mere, i vcsním, da národje i kralôvje zhájajo od tébe.

7. I potrdim závezek moj med szebom i med tebom, takáj i med szemenom tvojim, stero za

tebom priditi má, od pokolênya do pokolênya, na vekivecsni zákon, kâ bom jasz Bôg tebi i szemeni tvojemi po tebi.

8. I tebi ino szemeni tvojemi, stero za tebom priditi má, dam zemlo zalársztva tvojeja, — cêlo dr'zêlo Kanaána, — na vekivecsen ôrok; i bodem nyi Bôg!

9. Erkao je nadalê Bôg Abrahâmi: »ti pa zdr'zi závezek moj — ti i szemeni tvoje, stero za tebom priditi má, od pokolênya do pokolênya.

10. Tô je pa závezek moj, stero za zdr'zati máte med menom i med szebom, takáj i med szemenom tvojim, stero za tebom priditi má, da sze obrêze vszáki mo'zki zmed vami.

11. Obrêzete sze pa na konci kôze mo'zke kotrige vase; i tô bode znamênye závezka med menom i med vami.

12. Vszáki oszem dní sztar szamec sze naj obrêze od roda do roda; ali szi je pri hi'zi rodjeno dr'zincse, ali za pêneze küpleni hlápec, vszáki tühínece, kí je nê z-tvojeja szemena:

13. Nezamüdno sze naj obrêze, — naimre pri tvojoi hi'zi rodjeno dr'zincse, i za pêneze küplen szluga tvoj: — i bode závezek moj na vasi têlaj, kak vekivecsni zákon.

14. Neobrêzani mo'zki pa, komi je nêprekrô'zeni konec kôze mo'zkoga têla, — vô sze naj sztrêbi etaksa dûsa z-krila národa szvojeja, — on je prelomo závezek moj!

15. I erkao je Bôg Abrahâmi: »Sáraj, zeno tvojo, neimenûj vecs

Sáraj; ár de nyé imé Sára.

16. I blagoszlovim jo, i takáj dam tebi od nyé sziná: blagoszlovim jo, i bode mati národov, kralôvje národov zhájati májo od nyé.

17. Teda na obráz szpadnovsi Abrahám, zasz nêjao sze je, miszlivsi vu szrdci szvojem: kakda bi sztô lét sztar cslovek dête mogao dobiti? Kakda bi i Sára, devétdezét lét sztara, poroditi mogla?

18. I erkao je Abrahám Bôgi: »o dabi Ismael živo pred lícem tvojim!

19. Odgôvoro je Bôg: »nê tak! Sára, zena tvoja, poroditi má sziná, i imenûvao bos ga Isáka: i jasz potrdím z-nyim závezek moj, na vekivecsni zákon po nyem pridôcsemi szemeni nyegovomi.

20. Ka sze pa Ismaela dosztája, — poszlûhno szem te: vidi, jasz nyega blagoszlovim, naplodím i povnôzam vise mere; dvánájszet poglavnikov porodi on, i vsinim ga oceso velikoga národa.

21. Ali i z-Isákom szklenem závezek moj, koga ti Sára rávno od dnesz na leto dní poroditi má.

22. I gda bi szi hênayao zgovárjati z-nyim, gori je odisao Bôg od Abrahâma.

23. I vzêo je Abrahám sziná szvojeja Ismaela, i vszáko pri hi'zi nyegovoj rodjeno dr'zincse, takáj i za pêneze küplene hlápece, — vszákoga mo'zkoga hi'ze szvoje, steri je mo'zkoga szpôla bio, i obrezao nyim je konec kôze mo'zke kotrige, rávno tiszti dén, gda je Bôg z-nyim gúcsao.

24. Bio je pa Abrahám devét-deszét devét lét sztar, gda nyemi je konec kôze mo'zke kotrige obrêzani.

25. Ismael, szin nyegov, je pa trinászjet lét sztar bio, gda sze nyemi je odrezao konec kôze mo'zke kotrige nyegove.

26. Eden iszti dén szta obrêzaniva obá, — Abrahám i szin nyegov, Ismael.

27. Vszáki mo'zki, pri hí'zi nyegovoj rodjeno dr'zincse i za péneze küpleni hlápec, kak tühí-nec, — szo obrêzani 'znyim navkúpe.

XVIII. Tál.

Abrahám nevêdocs angele gosztúje, steri eden (Jehova) nevervanoszt Sáre kára, i Abrahámi pogübel Sodome nazvêszti, za stere pomilüvanye sze Abrahám moli.

1. Szkázao sze nyemi je pa Bôg v-Elomé—Mamréi, gda bi rávno szedo pred dverami satora szvojega, með vrocšínov szunca.

2. I gda bi prizdiginov ocší szvoje, na pamet je vzéo trí mo'zke posztánoti pred szebom. Vidôcsi je, prôti nyim je híto od dvér satora i nanízo sze je do zémle.

3. I erkao je: »goszpodne, csi szem miloscso naisao pred ocsmi tvojimi, neogni sze szlugo tvojega,

4. Naj nam dopüsztseno bode prineszti malo vodé, da szí nogé zaperéte, i doli szí pocsinéte eti pod drêvom.

5. Medtêm prineszém eden falat krúha, da sze z-jêsztvinov

otávite, csi szte 'ze k-meni prisli: vëm szte sze záto vrnoli prôti szlugi vasemi.“ — I oni szo erkli: „naj szí bode, kak szí govorio!“

6. Abrahám je pa precí v-sator bê'zao k-Sári i erkao jí je: »híti, prípravi trí mere prêdnye mele; omêszí jo i szpecsi vrtanke!«

7. Potom je híto Abrahám kszvojoj csrêdi, i vö je zébrao edno cecátje lépo tele i dao je je hlápci, da bi je precí szpravo.

8. I vzéo je zmôcsaj, mlêko i to 'ze szprávleno tele, i pred nyé je je djao: szam je pa pri nyi sztao pod drêvom, gde szo jeli.

9. Erkli szo nyemi pa: „gde je Sára, tvoja 'zena?“ i odgôvoró je: „etam vu satori!“

10. I erkao je te eden: »zagvüšno nazáj prídem k-tebi na szprotolêtje, i Sára, 'zena tvoja, do tisztimao sziná dobí.« — Sára je pa poszlúsala pri dveraj satora; ár je za nyimi sztála.

11. Abrahám pa i Sára szta 'ze sztárliva bilá i szeríla szta; i pri Sári je 'ze hênyalo dugoványe 'zenszkgoga szpôla.

12. I zaszmejála sze je Sára vu szebi, govorécsa: „vu meni, 'ze ponosénoj, bi sze nahájala hotlívoszt?! — mô'z mi je pa 'ze sztári!“

13. I erkao je Bôg Abrahámi: „proszim, zaka sze je zaszmejála Sára, govorécsa: »kakda bi mogla jasz poroditi, geto szem 'ze obsztarala?“

14. Lehko je pri Bôgi ká nemogôcse? — Okôli etoga hípa sze nazávrném k-tebi na sprotolêtje, i Sára de sziná méla!«

15. Sára je pa tajila, erkôcs: »nê szem sze zaszmejâla!« — ár sze je presztrâsila. On je pa erkao: „jeli nê?! — bogme szi sze zaszmejâla!«

16. Teda gorisztanovski odnet ti môzje, obrnoli szo sze prôti Sodomi. Abrahâm je pa 'znyimi sô, szprevâjajôcsi je.

17. Erkao je pa Bôg: »neszkrîjem pred Abrahâmom, ka szem csiniti namêno.

18. Od Abrahâma zagvüsno veliki i zmo'zen národ zîditi má, i vu nyem sze blagoszlovijo vsza pokolênya zemlé.

19. Ár szem sze záto szpoznao 'z-nyim, da zapovê szinom i dományim szvojim, kí za nyim priditi májo, naj obarjejo pô't bozo, isztino i pravico csinîjo, i tak szpuni Bôg Abrahâmi, ka nyemi je obecsao!“

20. I erkao je Bôg: to'zba prôti Sodomi i Gomori je bogme velka i nyí grêh sze je jáko ó'zmécsao!

21. Doli bom sô zdâ, da vídim, jeli uprav celô pôleg ete to'zbe csinîjo, stera je do méne prisla, ali nê, da bom gvüsen.

22. I obrnoli szo sze ti môzje odnet, i sli szo v-Sodomo; Abrahâm je pa escse vedno sztao pred licem bo'zim.

23. I prisztôpo je k-nyemi Abrahâm, govorécsi: „jeli i toga pravicsnoga pogübiti más z-tim hüdim?

24. Lehko jeszte pétdeszét pravicsni v-onom vársi! jeli pogübis i nepomilüjes meszta za volo pétdeszét pravicsni, kí jeszo vu vársi?

25. Nikak nê, kâ bi tô vcsino, kâ bi pogübo i toga pravicsnoga z-tim hüdim: teda bi te pravicsen k-tomi hüdomi priglíhni bio! Nikak nevcsíni tô! — Jeli szodec cêle zemlé nebi znao pravice obzslü'závati?“

26. I odgôvoro je Bôg: „csi naidem v-Sodomi pétdeszét pravicsni vu kríli meszta; teda odpüszlím cêlomi meszti za nyí volo!“

27. Odgovorécsi Abrahâm, erkao je: „csi bi mi escse szlobodno bilô gücsati z-goszpodnom mojím, kakti kí szem práh i pepél:

28. Lehko faliti má pét z-ti pétdeszét pravicsni, jeli pogübiti más za eti pét volo cêlo meszto?“ — i odgôvoro je: »nepogübüim ga, csi stirideszétpét naidem vu nyem!«

29. Escse du'ze sze je molo, erkôcsi; „lehko sze ji szamo stirideszét naide vu nyem?“ — i odgôvoro je: »nevcsínim za szami stirideszét volo!«

30. Pá je erkao: »naj sze nerazszrdi moj goszpon, csí pítam: ka pa csi sze ji szamo treszeti naide vu nyem?“ — i odgôvoro je: »nevcsínim, csi treszeti naidem v-nyem!«

31. I erkao je pá: „csí mi je escse dopüsztseno gücsati z-goszpodnom mojím: »lehko sze ji szamo dvajszeti naide v-nyem?“ i odgôvoro je: nefundam ga ni za szami dvajszeti volo!“

32. I erkao je naszlêdnye: naj sze nerazszrdi moj goszpon, kâ escse ednók pítam: lehko sze ji szamo deszét náide v-nyem?“

-- i odgôvoro je: „iti za szami deszét volo ga nepogúbim!

33, I odisao kak je dokoncsao zgovarjanye z-Abrahámom, takáj i Abrahám sze je domô vrno.

XIX. Tál.

Sodoma i Gomora sze z-cêlov dr'zêlov navkúpe pogúbíta: li Lot z-dományimi szvojimi sze zdr'zí, ali nyega zena sze med pobêgom na szolno szohô obrné; Lot pa nevêdocs gnúszí z-cserama szvojima, od sterivi sze Moáb, kornika zdásnyi Moabitov i Ammon, korén, Ammonítov, porodíta.

1. Tiva dvá angela szta pa prisla v-Sodomo prôti vécsari, i Lot je rávno szedo pred vrátami Sodome; steriva gda bi várao Lot, gori je sztano i pred nyidva dôcsi, do zémle sze je nanizo iz-obrázom,

2. I erkao je: »proszim, mojva goszpodna, vrnta sze notri k-dômi vájnoga szlugo, szpita tü, zeperta szí nêgé, i tak vütro goriszstanovsa, idta na pôtvájno.« — I odgôvorila szta: „nê! midva na cesztí szpati máva!“

3. Gda bi nyidva pa nateliko primárjao; notri szta sze vrnola k-nêgvomi dômi i v-hízo szta sla. On nyima je pa vecsérjo szpravo i zômike szpecsti dao; i jela szta.

4. Prvle pa, kak bi szí doli-
legla, — mózki várasa, mózki Sodome, velki máli, cêlo lüdsztvo

zevszê krajôv, — szo okôlívzéli hízo,

5. I rászcsali szo prôti Loti, kricsécsi: „gde szo oni mózki, kí szo eto nôcs k-tebi prisli? — pripelaj je vö, da je vídimo!“

6. Na tô vöide k-nyim Lot pred vráta, dveri pa medtêm dolizapré za szebom.

7. Govorécsi: „brátcí moji, proszim vasz, ne bláznite!

8. Vidte, mam jazs dvê devojki; tevi vam pripelam vö; cointe z-nyima, ka cséte! — li eti mózov neobsálte; ár szo záto prisli pod szenco híze moje!“

9. I odgôvorili szo; „vkraj od etec!“ Pá szo pravili: »té eden sze je prikláto eszi, i za szodca sze dêva nad nami! -- Zdâ mo tak hüse bláznili z-tebom, kak z-tima ovima!« i z szílov szo vdérjali na csloveka, Lota, i dveri szo notri steli podrêti.

10. Tiva móza pa vövtégnovsa roké szvoje, notri k-szebi szta potégnola Lota, i doli szta záprela dveri,

11. One mózke pa, kí szo pred dverami híze bilí, szta z-szlepotov zbila, velke, mále, tak da bi obrtúdili vu dvér íszkanyi.

12. I erkla szta tiva móza Loti: »koga más escsé eti? — Zeta, sziní, cserí i vsze, ka vu várasí más, pelaj vö z-meszta etoga.

13. Ár midva fundava meszto eto, geto velika tozba jeszte prôti nyim pred Bôgom; záto naj je poszlaó Bôg, da je pogúbíva.“

14. Vöidôcsi záto Lot, gücsao je z-zetoma szvojima, steriva szta nyegovivi cserê vzelé, erkôcsi: »sztanta gori, odhájajta z etoga meszta; ár Bôg fundá ete váras!“

— Ali zetoma szvojima sze je li sáliti vido.

15. I gda bi sze zorja prepôcsila, primárjala szta tiva angela Lota, govorécs: „sztani gori, pelaj vò tvojo 'zeno i dvè devojcsnivi cserè, da neveznes pod kastigov meszta etoga!“

16. I gda bi sze on müdio, popadnola szta tiva mô'za za rokò nyega, i nyegovo 'zeno i cserè, gèto ga je Bòg pomilüvao, vò szta ga pelala i povrgla szta ga zvòna vârasa.

17. I gda bi ga vòpelala, erkao je te edem: „bè'zi, zdr'zi 'zítek tvoj, nazâ sze nezgladni i nesztani vu cèloj dr'zéli! na gorò bè'zi, da neveznes!“

18. I erkao nyima je: „o nè goszpodne!“

19. Vis, szluga tvoj je milosco naisao pred ocsmi tvojimi, i tèm véksa je szmilenoszt tvoja, stero szí k-meni szkázao, kâ szí mi zdr'zao 'zítek moj; — ali jaz nemorem bè'zati na gorò, ár me zlehka pogübel doszégne i preidti morem.

20. Vídís etam èni vâras! — blüzi je on i máli: — tá mi dopüsztí bè'zati! vèm je on máli, i dûsa moja 'zivetí má!“

21. I odgòvoro nyemi je: „vis, szpunim ti i tò 'zelènye: té vâras, steroga szí szpomínao, sze nema pogübiti.“

22. Híti! bè'zi tá! ár nemo-rom tecsasz nika csiniti, dokecs tí tá neprídes. — Zâto vâras ete Soár zovéjo.

23. Szunce je 'ze obszínolo po zemli, gda je Lot v-Soár prisao.

24. Teda je püsztò Bòg 'zveplo i ogen na Sodomo i Gomoro, — od Bòga, z-nebész!

25. I fundao je varasé ete, cèlo okroglíno, vsze mesztancsare varasòv, i travíno zemlé.

26. I 'zena nyegova sze medtèm nazâzglédnovsa, na bolvana szoli sze je obrnòla.

27. I gori je sztano Abrahám zaütra rano, i sò je na ono meszto, gde je sztao pred Bògom.

28. I zglédnovsi sze pròti Sodomí, Gomorí, i po líci cèle ravnice, vido je, kâ sze je szpár zdígávao od zemlé, sterí je taksi bio, kak din pécsi.

29. I prigòdilo sze je, da, gda bi Bòg pogübo varasé one dr'zéle; szpòmeno sze je Bòg z-Abraháma i oszlòbodo je Lota z-pogübeli, gda bi vtòno varasé, vu sterí je Lot sztao.

30. Lot je pa gorisao z-Soára, i sztano je na bre'zíni, ino dvè nyegovívi cserè 'z-nyim; ár sze je bojao v-Soári sztáti. Zdr'zavao sze je pa vu bre'znoj lüknyi on i dvè cserè nyegovívi.

31. Teda erkla je ta véksa toj ménsoj: »ocsa nájni je obsztarao, mó'zkoga pa nega vu krajíni etoj, kí bi k-nama notrisò pôleg návade cèle zemlé.“

32. Poj, zapojvi ocsò nájnoga z-vinom, i szpívi 'z-nyim, i etak szí zbüdyi plemen od ocsé nájnoga!“

33. Uprav szta zapojili oco szvojea tiszto nôcs z-vínom: prisla je ta véksa, i szpála je z-ocsom szvojim. On je je pa nê na pamet vzéo, niti gda szi je knyemi légla, niti gda je gori-sztánola.

34. Drůgi dén je právila ta véksa toj ménsoj: »vis, jasz szem preminôcšo nôcs z-mojim ocsom szpála! — Zapojvi ga i eto nôcs, ino idi i tí i szpí 'z-nyim, da obê dobívi plemen od ocsé nájnoga!«

35. Zapojili szta ga záto i tô nôcs z-vínom, i gorisztanovsa ta ménsa, szpála je 'z-nyim; on je pa nyé nêvzéo na pamet niti med dolilêganyem, niti med goriszta-nênym.

36. Etak szta v-bremen szpad-noli obê cserê Lota, od lasztiv-noga ocsé szvojea.

37. I porodíla je ta véksa sziná i imenůvala ga je Moába: té je ocsa Moabítov do denésnyega dnéva.

38. I ta ménsa je sziná poro-díla i zvála ga je Ben-hamma: té je ocsa szinôv hammonovi do denésnyega dnéva.

XX. Tál.

Sára sze Abrahámi prevze-me, ali pá csízta nazádá; Abiméleka híza sze pa po

molítvi Abraháma zvrácsi i rodna vcsiní.

1. I genovsi sze odnet Abrahám vu pôdnésnyo dr'zelo, szta-no je med Kadésom i Súrom, i prebívao je v Gerari.

2. I pravo je Abrahám od Sá-re, 'zené szvoje „szesztra mi je ona!« — Poszlaao je záto Abimé-lek, král Gerara, i k-szebi je dao pripelati Sáro.

3. Szkázavsi sze pa Bôg Abiméleki v-nocsnom szne, erkao nyemi je: tí mrêti más za volo té szamice, stero szi szi pripelati dao; ár ona mo'zá má.«

4. Na tô sze je Abimélek nê tekno nyé, nego je erkao: »gosz-podne! jeli i to nedú'zno lűdsztvo vmoriti más?«

5. Vêm je on tak pravo: »szesztra mi je«, i ta 'zenszka je tůdi právila: „brat mi je on« — pôleg dűsne vészti i vu rôk moji csisztôcsi szem vcsíno tô.«

6. I odgôvoro nyemi je Bôg vu szne: „znao szem i jasz, kâ szi pôleg dűsne vészti vcsíno tô; záto szem te i jasz zadr'závao, da nebi pregrêso prôti meni, záto szem sze ti je nêdao teknoti.

7. Odpűszti tak 'zeno mo'zkoga etoga; ár je on prorok; naj sze moli za tébe, da 'ziveti más. Csi je pa neodpűsztis, znaj, kâ nemi-lűvano mrêti mores, szam i vszi, ké za szvoje más!«

8. Preci, kak je gorisztano Abimélek, je pred szébe dao prizvati vsze szluge szvoje, i pripovedá-vaao nyim je vsza tá naglász; i oni szo sze jáko presztrasili.

9. Teda Abimélek prizvati dá Abraháma, i ercsé nyemi: „ka szí tó vcsíno z-nami, i ka szem ti pregrêso, ká szí na méne i na moj ország tak velki grêh prineszao? Takse szí vcsíno prôti meni, ka ti vcsiniti nebi tr-belo!»

10. Pravo je nadale Abimélek Abrahámi: »ka szí namêno, gda szí tó vcsíno?»

11. Odgôvoro je Abrahám: »geto szem tak stímao, ká nega bo'ze bojazni na etom meszti, i ká me za volo 'zené moje bujti májo.

12. Medtêm je ona meni i szesztra, kak csí ocsé mojega; ali nê je csí materé moje: i tak mi je za 'zeno dána.

13. I gda me je Bôg vödoposz-lao z-hí'ze ocsé mojega; teda szem ji pravo: vcsíni z-menom tó dobrôto, kamakoli prídeva, tak pravi od méne: „moj brat je on!»

14. I vzéo je Abimélek ovcé, gyünce, hlápce i hlapice, i darü-vaao je je Abrahámi; i nazá nyemi je dao i Sáro, 'zeno nyegovo.

15. I erkao je Abimélek: „pred tebom je ország moj; prebívaj gde sze ti vídi!»

16. Sári je pravo: „vis, dao szem brati tvojemí jezero szrebrni pêne; vidi, tó naj bode zakri-valo toga, ka sze je godílo z-tebom i ze-vsžemi drügimi.«

17. I molivsi sze Abrahám Bôgi, zvrácso je Bôg Abiméleka, nyegovo 'zeno i szlüzbeníce nyegove, tak da szo rodíle.

18. Ár je Bôg celô nerodno vcsíno vszo lübézen hí'ze Abiméleka, zavolo Sára, 'zené Abrahámove.

XXI. Tál.

Abrahámi sze v-Isáki örocsník narodí, i zatoga volo Hagár z-Ismaelom od hí'ze v-püsztsávo pre'zené, gde ga gorizhráni i o'zeni; Abrahám pa zavolo bátrivnoszti z-Abimélekom závezek szklene.

1. Potomtoga je prigledno Bôg Sáro, liki je obecsao, i tak je vcsíno Bôg z-Sárov, kak je naprêpovedao.

2. Ár je, poprijévsa, porodila színá Abrahámi vu sztaroszti, onoga isztoga hípa, vu sterom je Bôg gücsao 'z-nyövä.

3. I imenüvaao je Ábrahám nôvorodjenoga színá szvojega, steroga nyemi je Sára porodila, Isáka.

4. I obrezao je Abrahám Isáka, színá szvojega, gda bi oszem dnj

sztar bio; liki nyemi je Bôg zapovedao.

5. Abrahám je pa sztô lét bio sztar, gda sze je Isák, szin nyegov, porôdo.

6. I erkla je Sára: „spot je vrgao na méne Bôg; ár vszáki, kí tô csüti má, szmejao de sze z-méne!“

7. Pá je právila: »sto bí pove dao Abrahámi: Sára de deco zdájala? kâ nyemi v sztaroszti sziná porodím?»

8. To dête je pa raszlo, i odsztávleno je. Abrahám je pa veliko gosztsenyé szpravo na dén odsztávljenja Isáka.

9. I vidivsa Sára, kâ bi sze szin egiptomszke Hagár, steroga je Abrahámi porodila, spotáro.

10. Erkla je Abrahámi: »prezeni eto hlapico 'znyé szinom; ár szin dekléjete nede ôrocsník z-szinom mojím, Isákom.«

11. Eto pripetjé sziná je jáko tézko szpadnolo Abrahámi.

12. I erkao je Bôg Abrahámi: »necekni sze zavolo deteta i szlüzbenfce tvoje; vu vszem, ka ti Sára právi, bôgaj nyô: ár de po Isáki znamenito plemen tvoje.

13. I od sziná hlapice tvoje veliki národ*) mam zbuditi, geto je tvoji otrok on.«

*) Ismaelitanci szo uprav i dén denésnyi veliki i bogat tr'zki národ vu zhdnoj Ásii.

14. Kak je zaütra gorisztano Abrahám, vzéo je krüh i edno poszôdo vodé, i dao jo je Hagári — gori jo ji djávsi na plécsa, — takáj i to dête; i z-têm jo je odposzla. Ona sze pa potepavsa, priklátila sze je na Beér-Sebá püsztino.

15. Gda bi sze ji pa zmenkala voda z-poszôde, doli je djála dête pod eden grm.

16. I vkráidôcsa, doli szí je szêla zôcsi 'znyim, liki na eden szteláj, ár je právila: »nescsem viditi smrti deteta!« i szedécsa zôcsi 'znyim, naglász je jôkala.

17. Bôg pa szlúsavsi glász deteta, krícsao je angel bózi Hagári z-nebész, govorécsi: »ka ti je, Hagár? — neboj sze! ár je zacsüo Bôg brecso deteta tam, gde je!

18. Sztani gori, vzemi dête na nárocsa, ár je jasz ocsó velikoga národa vcsiniti mam!»

19. Na tô ji je ôdpro Bôg ocsí, i várala je edno vretino. Preci je tá sla, i natocsila je poszôdo szvojo z-vodôv i piti je dála deteti.

20. Bôg je pa z-detetom bio, i raszlo je, zdr'závalo sze je vu püsztšávi, i bilô je znameniti sztrelec.

21. I gda bi sze na Parán püsztšáni zdr'závao; mati nyemi je 'zeno pripelala z-egiptomszke zemlé.

22. Prigôdilo sze je pa vu onom vrêmeni, da bi gúcsao Abimélek i Pichol, voj serega nyegovoga z-Abrahámom, govorécs: »z-tebom je Bôg, vu vszem, kakoli csinís;

23. Záto priszégni meni eti, kâ niti prôti meni, niti prôti otrokom, niti prôti osztankom mojim jálno nebos csinio; kâ bos szí pôleg od méne tebi prika'zúvane dobrotivnoszti djao z-menom i z-etov dr'zélóv, vu steróv szí prisavec bio.«

24. I odgôvoro je Abrahám: „priszégam!“

25. Zednim je i na ôcsi vrgao Abrahám Abiméleki za volo vretine, stero szo szlugi Abiméleka z-szílov za szvoje vzéli.

26. I odgôvoro je Abimélek: neznam, sto je vcsáno tô: ni tí szí mi od toga nika nêpravo, ni szam szem nêcsüo vecs, kak dnesz.

27. Potom je vzéo Abrahám ovcé i gyünce, i dao je je Abiméleki, i závezek szta szklenola med szebom.

28. I posztavo je Abrahám szedem ágnecov zôszeb.

29. I erkao je Abimélek Abrahámi: „k-csemi je eti szedem ágnecov, stere szí zôszeb posztavo?“

30. I odgôvoro je: „da szedem ágnecov vzemes z-moje rôke, steri do meni na szvedôsztvo, kâ

szem jasz kopao ete sztúdenec.“

31. Záto zovéjo meszto eto Beér-Sebo, geto szta tam priszégala edendrúgomi,

32. I gda bi szklenola závezek v-Beér-Sebi; gori je sztano Abimélek i Pichol, voj nyegov, i nazâ szta sze vrnola v-dr'zélo filisteov.

33. Abrahám je pa drevje naszádo v-Beér-Sebi, i molo je tam imé vekivecsnoga Bogá.

34. I sztao je Abrahám vu dr'zéli filisteov dúgi csasz, kak prisavec.

XXII. Tál.

Abrahám, na zapôved bo'zo lsáka aldúvati gotov, sze za volo pokornoszti od te'zke dú'znoszti ete odv'éze, vise vszega blagoszlovi i té veszelécsi glász dobí, kâ je i brat njegov, Náchor vu rodi jáko blagoszlovlen.

1. I prigôdilo sze je potom, kâ je Bôg szkúszo Abraháma i erkao nyemi je: „Abrahám!“ — i on je odgôvoro: „eto szem!“

2. I velí nyemi: „vzemi jedínoga sziná tvojega, lsáka, stero-ga lúbis, idi v-Moríjja dr'zélo, i aldúj ga tam kak 'zgánja áldov, na ednoj oni gôr, stero ti vö mam pokázati.“

3. Kak je zaútra gorisztano Abrahám, preci je obszedlati dao ednoga oszla, vzéo je z-szebom dvá hlápca i sziná szvojega, lsáka, nakálati je dao na áldov 'zgánja potrêbna drva, vzéo sze je, i sô je na ono meszto, kama njemi je Bôg velo.

4. Trétji dén prizdignovsi Abrahám ocsi szvoje, várao je ôzda-lecs meszto ono.

5. I erkao je Abrahám hlápcom szvojim; »osztanta vidva eti z-oszлом, jasz bom pa z-detetom etamtá sô; csi molítev szkoncsava, nazâ sze vrnéva k-vama.«

6. I gorivzévisi Abrahám na áldov 'zgánya potrébna drva, na plécsa je je djao Isáki, szini szvojemi, on szam je pa v-rôke vzéo ogen i mecs; i tak szta sla obá vküp.

7. I oberkao je Isák Abraháma, ocsó szvojega, govorécsi: „apa! — kí je odgôvoro; »eto szem, moj szinek!« — Pâ je erkao: »ogen i drva szo toti eto; gde je pa na áldov potrében ág nec?«

8. Odgôvoro je Abrahám: — »Bôg de szkrbo za ág neca k-áldovi potrébnoga, szinek moj!« i sla szta dale.

9. I kak szta na ono meszto prisla, stero nyima je Bôg vö-pokázao; preci je Abrahám oltár zozídao tam, gori je szklaó drva, zvézao je Isáka, sziná szvojega, i djao ga na oltári bodôcsa drva.

10. I 'ze je vövtégno Abrahám rokô szvojo, i popadno je mecs, kâ bi vmôro sziná szvojega.

11. Ali kricsí nyemi angel bo'zi z-nebész doli, govorécsi: „Abrahám! Abrahám!“ — kí je odgôvoro: „eto szem!“

12. Teda je erkao: „nepüszi rôke tvoje na dête, i netekni sze ga! Ár zdâ 'ze znam, kâ szí tí bogábojécsi, geto szí mi jedínoga sziná tvojeja nêvtájo!“

13. I gda bi prizdigno Abrahám ocsi szvoje, vára, kâ sze je eden

bak zapleo za rogévu gosztsero, i tá idôcsi Abrahám, vöprineséz baka, i aldüje ga na áldov 'zgánya meszto sziná szvojega.

14. I zvao je Abrahám meszto eto »bo'ze zebránye«, stero sze i dén denésnyi »na bo'zój gori sze zeberé« imenüje.

15. Potom i obrügim kricsí angel bo'zi z-nebész doli Abrahámi,

16. Erkôcsi: „na szamoga szébe priszégam, velí Bôg, kâ, geto szí tó vcsíno, da szí mi nêvtájo jedínoga sziná tvojeja;“

17. Blagoszlovivsi te blagoszlovim i povnô'zavsi povnô'zam szemen tvoje, kak zvézde nébe, i kak pészek na brêgi môrja i szemen tvoje ládati má vráta protivníkov szvoji.

18. I blagoszlovijo sze vu szemeni tvojem vszi narodje zemlé; geto szí pôdao povelényi mojemi!« —

19. Potom sze je nazávrno Abrahám k-hlápcom szvojim; etiva szta pa gorisztanola, i vküp szo sli v-Beérsebo, i Abrahám je v-Beérsebi prebívao.

20. Po eti je glász prinesen Abrahámi, kâ je i Milka porodíla deco Náchori, brati nyegovomi:

21. Húsza, prvorodjenoga, Búza, nyegovoga brata, i Kémuela, ocsó Arama;

22. Nadale: Készeda, Chazoa, Pildasa. Jidlafa i Bethuela.

23. Bethuel je pa Rebeko porôdo. — Oszméro je porodíla Milka Náchori, brati Abraháma.

24. I priszpaonica nyegovova, po iméni Reuma, je porodíla Tebacha, Gachama, Tachasa i Maaka.

XXIII. Tál.

Sára merjé i Abrahám jo na cintor, od Efrona na örok küpleni pokopati dá.

1. Sára je pa sztô szedemdvajszeti lét 'zivêla : — tô szo bilá léta Sáre !

2. I mrla je Sára v-Kirját-Arbi, tô je v-Chebroni, vu zemli Kanaánszkoj ; i notri je sô Abrahám, da bi sze plakao za Sáro i jókao.

3. Gori je sztano potom Abrahám od mrtveca szvojega, i gúcsao je z-szinmi Chéta, govorécsi :

4. Tühínc i 'zalár szem pri vasz : dajte mi örok pokopálicsa pri sebi, da pohránli morem mrtveca mojega z-öcsi moji.“

5. I odgôvorili szo szinôvje Chéta Abrahámi, govorécsi :

6. Szlúsaj, goszpodne, recsi nase ! tí sze za bo'zega poglavníka prestímas med nami : pohránli vu nasi najprednyési grobi mrtveca tvojega ; niscse zmed nami nezapré cintora szvojega pred tehom, kâ ti nebi szmeo tam pokopati mrtveca tvojega !

7. I gorisztanovsi Abrahám, nanízo sze je pred národom dr'zéle ete, pred szinmi Cheta,

8. I gúcsao je z-nyimi, govorécsi : »csi mi dopúsztliti scséte pokopati mrtveca, od líca mojga vzétoga ; szlúsajte me, i molte sze za méne Efroni, szinôvi Szochara,

9 Da mi odá v Makpeli bodôcsi grob szvoj, steri je na krajíni dr'zánya nyegvoga ; za pravicsno cêno mi naj odá, na örok po-

kopálicsa med vami.«

10. Efron je pa med szinmi Cheta sztao. I odgôvoro je Efron, chittanec, Abrahámi, pred szinmi Chéta, — pred vszêmi onimi, kí szo vu váras nyegov prisli, govorécsi :

11. Nérok, goszpodne ! li poszlúhni mené ! — on grünt tebi dam, z-grobom vréd, steri je na nyem, ga tebi púsztim prék ; pred szinmi lüdsztva mojega ti ga odam : pokopaj tam mrtveca tvojega !

12. Teda sze je nanízo Abrahám pred národom dr'zéle ete.

13. Erkao je pa Efroni pred národom dr'zéle, govorécsi : »csi mi ga prékpúsztlis, proszim te, szlúsaj me ! Dolidenem cêno grünta ; vzemi jo gori, da pohránim tam mrtveca mojega !

14. Odgôvoro je pa Efron Abrahámi, erkôcsi nyemi :

15. Goszpodne, szlúsaj me ! Grünt on je stirisztô szrebrni 'zukavcov vrêden ! ka je tô med nama ? — Li pokopaj tam mrtveca tvojega !

16. Bôgao je záto Abrahám rêcs Efrona, i vô je zvágao Efroni Abrahám ono szrebro, steri je pred szinmi Cheta proszo : — stirisztô 'zukavcov szrebra, liki je slo vu obsinszkom preküpcsivanyi.

17. Etak je odáni grünt Efrona, steri je vu Makpeli i zôcsi Mamréa le'zí, — grünt i cintor, steri na nyem jeszte, i vsze drevje, na grünti bodôcse, i kakoli jeszte na nyega cêlom kotári vszeokôli. —

18. Na örok Abrahámi, pred ocsmi Chéta, i pred vszêmi, kí

szo na vráta várasa nyegovoga notri i vöhodili.

19. Potom je pokopao Abrahám 'zeno szvojo, Sáro, vu grob na grünti Makpele bodöcsi, zöcsi Mamréa, tó je Chebrona, vu zemli Kanaánszkoj.

20. Etak je szpadno on grünt, i na nyem bodöcsi cintor na örok Abrahámi, od szinov Chetta.

XXIV. Tál.

Abrahám po Eliéséri, szluga szvojem, Isáki, szinövi szvojem, z-Mesopotamie nigdasnye domovine szvoje, za 'zeno dá pripelati Rebeko, bratanico szvojo.

1. Abrahám je pa 'ze obsztarao i szerio ; i Bög je blagoszlovo Abraháma vu vszem.

2. Erkao je pa Abrahám szluga szvojem, tomi najsztarësemi, kí je na celo poistvo nyegovo szkrb meo : „deni tvojo rokó pod bédró mojo !

3. Priszégni mi na Jehova Bogá nébe i goszpóda zémle, ká nevezemes 'zené szinövi mojemi z-dekél Kanaánszki, med këmi jasz prebivam ;

3. Nego bodes v-mojo domovino, med mojo rodbino sô, i odnet pripelas 'zeno Isáki, szinövi mojemi.

5. I odgövoró nyemi je te szluga : „nestímam, ká bi stera deklícsk oní z-menom stela idti vu zemlô eto ! brezi dvojnösztí bi nazá mogao pelati sziná tvojega v ono zemlô, odked szí ti prisao.

6. Odgövoró nyemi je pa Abrahám : nikak në ! sziná mojega tá nepelaj !

7. Jehova Bög nébe, kí je mené vöpripelao z-híze ocsé mojega i z-zemlé rodbine moje, kí je z-menom gücsao i kí mi je priszégno, gövorécsi : „szemeni tvojemi dam zemlô eto ; — on má poszlati pred tehom angela szvojeja, da 'zeno pripelas odnet színi mojemi.

8. Csi pa nebi stela z-tebom idti deklícska, odvëzani szí od ete meni dáne priszége, — li sziná mojega nepelaj tá !

9. Na tó je te szluga Abrahámi, goszpódi szvojem pod bédró vrgao rokó szvojo, i priszégno nyemi je na tó.

10. Vzéo je tak te szluga deszét kumil z-kumil goszpóda szvojeja, i odhájaó je, — navküpe je i cela vrédnoszt goszpóda vu nyegovoj róki bíla. — Gori pa sztanovski, sô je vu, med dvema potokoma bodöcsi, Aram, váras Náchora.

11. I pocsino je z-kumilami zvöna várasa pri ednom sztúdeneci, prôti vécsarom, onoga hípa, gda szo deklícske vöhodile vodó zajímat.

12. I erkao je : „Jehova, Bög Abraháma, goszpóda mojega ! pripelaj jo zdá pred méne, i boj szmileni Abrahámi, goszpódi mojemi !

13. Vis, jasz zdá sztánem pri vretini etoj, i deklícske varasancov vö májo pridti vodó zajímat.

14. Naj bode tak med nyimi ona deklícska, steró praviti mam : „nagni tvoji vrcs, da pijém ! — i ona odgövoriti má : „pij ! zed-

nim napojim i kumile tvoje“; tá naj bode zebrána szlugi tvojemi, Isáki, i z-toga previdim, kã szi szmilenoszt vcsáno z-gospôdom mojim.«

15. Komaj je dokoncsao recsí ete, i, vídi, pride Rebeka, rodjena Bethuéla, sziná Milhe, 'zené Nachora, brata abrahámovoga, vrcs majôcsa na plécsaj.

16. Ta deklícska je pa jáko lêpoga obráza devojka bila, neszpoznana od mo'zkoga; — doli je sla k-sztüdenci, zajéla je vrcs szvoj, i gori je prisla nazá.

17. Te szluga je precí pred nyô hito. i erkao je: »proszim te, daj mi piti malo vodé z-vrcsa tvojga!«

18. I odgovoríla je: „píj, goszpodne!« — i hitro dolipúszti vrcs na rokô, i dá nyemi piti.

19. I kak nyemi je piti dála, erkla je; „zájmem i kumilam tvojim, dokecs sze napijéjo.«

20. I bisztro vövléjávsa vodô z-védra vu kopanyo, pá k-sztüdenci bé'zi, zajímat. I napojíla nyemi je vsze kumile.

21. Te mô'z jo je csüdivajôcs glédao, tího múcsavsi, da bi prevido, jeli je Bôg szrečno vcsáno pô't nyegovo, ali në.

22. I gda bi sze 'ze nápile kumile, naprêvzeme te szluga edno zláto vühnico, stera je pô 'zúkavca vágala, i dvê zlátivi náramnici, nyê na roké, deszét zlátí 'zúkavcov 'zme'nívi.

23. I erkao je: »csida csí szi tí, povê mi? i jeli jeszte pri dômi ocsé tvojega meszto sztálisa za nász?«

24. I odgovoríla nyemi je: „Bethuéla csí szem, sziná Milhe, koga je Nachori porodíla.“

25. Potom je erkla: »tak szlamé, kak abroka, jeszte pri nasz povôli, takáj i meszto na pocsívalíscse.«

26. Teda sze je nanízo te mô'z i doli je poklekno pred Bôgom,

27. I erkao je: »blagoszloven je Jehova, Bôg Abraháma, goszpôda mojega, kí je nëvtájó miloscse i vernosztí szvoje goszpôdi mojemi; mené je pa csüdno pripelao, po pô'ti mojoj k-hí'zi rod-bine goszpôda mojega!«

28. Ta deklícska je pa bé'zala vsze tô na znánye dávat hí'zi materé szvoje.

29. Rebeka je pa mela brata, po iméni Labána. Labán je precí prô'tibé'zao tomi mo'zkomi, — tá vö k-sztüdenci.

3á. Kak je na rami szesztré szvoje várao vühnico i naramnice i gda bi csüo recsí szesztré, stera je pripovedávala: »etak i etak je gúcsao z-menom on mô'z«; híto je nyemi prô'ti, i vidívi ga pri kumilaj sztáti pô'leg sztüdenca,

31. Erkao je: „poj, blagoszloven, Bogá! ka sztojís eti vöné? — vém szem ti jasz pripravó hí'zo za tébe i meszto za kumile!“

32. K-dômi pridôcsi te mô'z, doli je obszedlao kumile; Labán je pa dao szlamo i obro kumilam, nyemi pa i 'z-nyim pridôcsim mo'zom vodô, da bi szi nogé zéprali.

33. Potom szo hráno djáli pred nyega; ali on je erkao: „nebom jo, dokecs nepovém poszla moje-

ga!“ — odgovoro je pa te ov:
„povê!“

34. Ete je pa erkao: »Jasz szem szluga Abraháma.

35. Bôg je obilno blagoszlovo goszpôda mojega, tak da je jáko navelko pozdignjen; ár nyemi je dao ovcé, ’zivino, szrebro, zláto, hlápce, hlapice, kumile i oszle.

36. Sára pa, ’zena goszpôda mojega, nyemi je porodila sziná vu prísztaroszti, i vsze nyemi je prékdao.

37. I mené je pod priszego vzéo goszpôd moj, govorécsi: »nevzemi ’zené szinôvi mojemi z-cséri kanaáncov, vu kí dr’zéli prebívam;

38. Nego idi k-hí’zi ocsé mojega, med mojo rodbino, od tisztec pripelaj ’zeno színi mojemi.«

39. Gda bi pa jasz odgovoro goszpôdi mojemi; „ka pa, csi nede stela z-menom idti deklícska?“

40. Teda mi je erkao: »Bôg, pred koga lícem hodim, posle z-tebom angela szvojega, i szrecno vcsiní pôt tvojo, da szpraviti más ’zeno szinôvi mojemi z-moje rodbine, z-hí’ze ocsé mojega.

41. Teda szí odvézani od príszege, meni dáne, csi bos sô k-rodbini mojoj; takáj i, csi ti je sze nedájo, odvézani más bidti od príszege ete.

43. Jasz sztáti mam pri vretini etoj, i csi kaksa deklícska vö má

prídti vodô zajímat, gda bom ji etak pravo: »daj mi piti malo vodé z-vrcsa tvojega.

44. I odgovorí: »píj tí szam i kumilam tvojim tüdi zájmlem vodô!« — tá naj bode ona szamica, stero je Bôg zébrao szinôvi goszpôda mojega.

45. Komaj szem hên Yao etak miszliti vu szebi, i prisla je Re-beka z-vrcsom na plécsaj, doli je sztôpila k-vretini, i zajéla je. Jasz szem ji pa erkao: „proszim te, dajda mi piti!«

46. Preci je dolipopádnola vrcs szvoj z-plécs, i erkla je: „píj, i kumile ti tüdi napojím!“ i pio szem, kumile mi je pa tüdi napojila.

47. Pítáo szem jo pa, govorécs: „csida csí szí?“ — i odgovorila je: „Bethuéla, sziná Nackora, koga nyemi je Milka porodila, csí szem!“ — Teda szem ji na líce prídjao vühnico, náramnce pa na rame.

48. Na tó szem sze nanízo i doli szem poklekno pred Bôgom, i blagoszlávlao szem Jehova, Bogá goszpôda mojega, Abraháma, kí me je po právoj pôti vodo, da szem szrecso meo, csér bratanca goszpôda mojega szpraviti za ’zeno szinôvi nyegovomi.

49. Zdá ’ze tak, csí prijaznívi i náigbni scséte bidti k-goszpôdi mojemi, povête mi; csi pa nê,

poвете i mi tó, da sze ali na dëszno, ali na lêvo vrnôti morem.

50. I odgôvoro je Labán i Bethuél, govorécs: »dugoványe eto je od Bogá; nemoreva ti prôtipovedati ni dobra, niti hûda.

51. Vis, pred tobom je Rebeka; vzemi jo ino idi, naj szi bude 'zena sziná goszpôda tvojega, liki je Bôg szkoncсаo!«

52. I gda bi szluga Abraháma zarazmo nyidva recsí; doli je poklekno pred Bôgom.

53. Na tó je naprêvzéo te szluga szrebrne i zláte kincse i ôpravovo, i dao je je „Rebeki; takáj i nyé brati ino materi je dráge dári dao.

54. Potom szo jeli i pilí — on i ti 'z-nyim bodôcsi mó'zje, i tam szo nocšivali; zaútra pa, gda bi gorisztanoli, je govorio; »odpüszтите me k-goszpôdi mojemi!

55. Odgôvoro je pa nyé brat i mati: »osztani deklícska z-nami escse edno deszét doí, i potom naj ide!«

56. On nyima je pa odgôvoro: »nezadržávajte me; geto je goszpôd prigledno pôti mojo, püszlite me, da sze nazávrném k-goszpôdi mojemi!«

57. Teda szta odgôvorila: »zovmo notri deklícsko, i nyô opítajmo.

58. I prízvali szo Rebeko, i erkli szo ji: »jeli bos sla z-etim

mo'zákom?« — i odgovorila je: »sla bom!«

59. I odpüsztili szo Rebeko, krv szvojo 'znyé dojkov, i szlugo Abraháma z-timi 'znyim bodôcsi-mi navküpe.

60. Blagoszlovili szo pa Rebeko, erkôcsi ji: »krv nasa szi tí! povnô'zaj sze na jezér jezere, i szemen tvoje ládaj nad vrátami odürjávcov nyegovi!«

61. Po eti gorisztanovsa Rebeka i nyé szlú'zbenice, gori szo szele na kumile, i na pôti szo sle z-tim mó'zom. Odpelao je tak te szluga Rebeko i potüvao je.

62. Isák je pa rávno zdâ sô nazâ od vretine Lachaj-roí, kí je vu pôdnésnyoj krajini sztao.

63. Ár szi je vôsô Isák premislávat prôti vécsarom, i gda bi prizdigno ocsi, várao je kumile prihájati.

64. Rebeka pa tüdi prizdignovsa ocsi, várala je Isáka, i doli je odszêla z-kumile.

65. Pítavsa pa toga szlugo: »sto je ete mó'z, kí na pôli pred nász ide?« — odgôvoro je te szluga: »tô je moj goszpôd!« — i vzévsa zakrivalo, zakrila sze je.

66. I pripovedávao je te szluga Isáki vsze, ka je doprineszao.

67. I pelao jo je Isák vu sator Sáre, materé szvoje; vzéo szi je Rebeko i bila nyemi je lábléna 'zena. Etak je potrôstani Isák nad zgúbícskom materé szvoje.

XXV. Tál.

Abrahám szi po szmrți Säre Keturo vzeme za 'zeno, od stere zhájajôcsa pokolênya sze eti naprêdávajo, nepravdeno deco szvojo vöobdeli, i odposle; potom merjê. Pokolênya Ismaela sze naprêracúnajo. Esav i Jákob sze narodíta, i te ov prvorodjenoszi pravico etomi odá.

1. Abrahám szi je pá vzéo 'zeno, stere imé je Ketura.

2. I porodíla nyemi je 'Zimrána, Joksána, Medána, Midjána Jisbaka i Suacha.

3. Joksan je pa porôdo Sebo, Dedána, Dedána szinôvje szo pa bilí: Assurim, Letusim i Leumim.

4. Midjána szinôvje pa: Héfa, Héfer, Chanok, Abída i Eldaha. — Vszi tê szo szinôvje Keturê.

5. Abrahám je pa vsze, ka je meo, Isáki dao.

6. Szinom prizpaonic szvoji pa, stere je meo, je li dári dao Abrahám, i odposzlao je je od Isáka escse vu 'zitki proti zhodi, vu zhodne dr'zéle.

7. Dnévi lét 'zitka Abraháma pa, stere je 'zivo, szo sztô szedemszét pét lét.

8. Potom je pokojno mr'ô Abrahám, vu lépoj sztarosztí, ob-szêrívsi, zadovolen; i pohrányen je k-dományim szvojim.

9. Pokópala szta ga pa Isák i Ismael, sziná nyegoviva, vu grob Makpela, na grünt Efrona, sziná Szockara, chittanca, steri zôcsi Mamréa le'zí,

10. Na on grünt, steroga je Abrahám od szinôv chettovi kûpo. Tá je pokopan Abrahám k-Sári, 'zeni szvojoj.

11. Po szmrți Abraháma je blagoszlovo Bôg Isáka, sziná nyegovoga. Sztao je pa Isák pri vretini Lachaj-roi.

12. Ismaela pa, sziná Abrahámovoga, koga je egiptomszka Hagár porodíla Abrahámi, pokolênya szo eto:

13. Iména, velim, szinôv Ismaela, pôleg nyi imén, i pokolêny, szo eto: prvorodjen Ismaela Nebajót, potom Kedar, Adbeél, Mibszám,

14. Mismá, Duma, Maszszá,

15. Chadár Temá, Jetur, Nafis i Kedmá.

16. Tô szo szinôvje Ismaela, i tô szo nyi iména, pôleg nyi vesznic, i mész, — dvanájszet poglaváro, pôleg korník.

17. Léta 'zitka Ismaela szo pa eta: sztô szedemtrészeti lét. — Potom je oszlabo i mr'ô, i pohrányen je k-dományim szvojim.

18. Sztáli szo pa od Chavile do Súra, steri zôcsi Egiptoma le'zí, gde v-Assirio pela pôti; — zôcsi vszê bratov szvoji je tú doliobszeo.

19. Pokolênye Isáka, sziná Abrahámovoga, szo pa eto: Abrahám je porôdo Isáka.

20. Isák je stirideszét lét bio sztar, gda szi je vzéo Rebeko, csér aramszkoga Bethuela z-Padam-arama, szesztro aramszkoga Labána, za 'zeno.

21. I molo sze je Isák Bôgi za szvojo 'zeno, geto je nerodna bila; Bôg sze je pa oprosziti

dao, i Rebeka, žena nyegova, je poprijéla.

22. I brszala szta sziná vu nyé utrobi. Na tó je právila: »csi de tó tak; kcsemi szem jasz na szvéti?!« — Sla je tak, da bi opítala Bogá.

23. Odgôvoro ji je pa Bôg: »dvôji národ je vu tvojoj utrobi, i dvôje lüdsztvo zíditi má z-tébe: to edno lüdsztvo de zmo'znése od toga drügoga; i te véksi szlú'zo bode tomi ménsemi.«

24. I gda bi sze szpunili dnévi nyé rodjenja; vídi, dvojcseti szta naidenivi v-nyé utrobí.

25. Te prvi, steri je rodjen, je erjáve vlaszé meo, i céli kak bundas koszmáti bio; záto je Esav imenüvan.

26. Za nyim je rodjen nyegov brat dr'zavsi ga z-rokôv za petô; i záto je imenüvan Jákob. Isák je pa sésztdeszét lét bio sztar, gda nyidva je porodíla.

27. Gori szta pa raszla tíva otroka; i Esav je sztrelec, püsztinec, Jákob pa krotki cslovek, satorcsar bio.

28. Isák je Esavi ráj bio, ár je nyega lovina nászladna bíla lampam nyegovim; Rebeka je pa Jákoba lübila.

29. Medtém szí je Jákob nikso hráno szkúhao, Esav je pa trüden prisao domô z-pôla;

30. Teda je erkao Esav Jáko-bi: »daj mi z-té zúte hráne, da jem, ár szem medlöven!« — Záto ga Edoma zovéjo.

31. Odgôvoro je Jákob: »odaj meni preci pravico tvoje prvorodjenosztí.«

32. I erkao je Esav: »jasz szem tak vszígdar blüzi k-szmrti;

kcsemi szí mi je moja prvorodjenosztí!«

33. Jákob je pa pá erkao: »priszégni mi tak preci!« — i ete je uprav priszégno; i z-tém je ôdao szvojo prvorodjenosztí Jákobi.

34. Prôtтоми je Jákob Esavi krüh i lécsó dao: on je pa jo, pio, i gorisztanovsí, tá sô. Etak je Esav zakockao prvorodjenosztí szvojo!

XXVI. Tál.

Isák, gnáni od gláda, v-Kannaáni bodócsega, v-Gerar, dr'zélo Filisztov pobegne, z-steré kralom závezek szklené, odked szledi pregnani, prék ide v-Beér-sebo, gde Bôgi oltár zdigne i sztálnomi prebiválicsi roda szvojeja grünt polo'zi. Esav pa z-Chittancov zeno vzeme.

1. Násztao je pa glád vu dr'zéli, zvôn prvoga gláda onoga, steri je vu vrémeni Abraháma bio; za steroga volo je Isák k-Abiméleki, králi Filisztov mogao v-Gerar pobegnóti.

2. Szkázavsi sze nyemi pa Bôg, erkao nyemi je: »neidi doli v-Egiptom; prebivaj v-onoj zemli, stero ti povedati mam.

3. Sztoj, kak prísavec vu dr'zéli onoj; jasz z-tebom bodem i blagoszlovim te: ár tebi i szeme-ni tvojemi dam prék vsze dr'zéle ete, i potrdim priszego mojo, stero szem priszégno Abrahámi, ocsi tvojemi.

4. Poyňó'zam szemen tvoje, kak zvézde nébe; szemeni tvoje-mi dam prék vsze dr'zéle ete, i vu szemeni tvojem sze májo blagoszloviti vszi národje zemlé;

5. Geto je pôdao Abrahám rêcsi mojoj i zdr'zao je, ka szem nyemi zdr'zati zapovedao, — moje povelénye, szkoncšanye i právdo.«

6. Prebívao je tak Isák v-Ge-rári.

7. I gda bi zvedávali mo'zki meszta etoga od 'zené nyegove; tak je pravo: »moja szesztra je ona!« geto sze je bojao praviti: »žena mi je!« — »da me, velí, nebújejo mo'zki meszta etoga za volo Rebeke«, ár je lépoga obráza bíla.

8. I gda bi sze poreden csasz tam zdr'závao; vö sze zglédne Abimélek, král Filisztov, na oblok, i na pamet vzeme, ká sze Isák změnya z-Rebekov, 'zenö'v szvojov.

9. Záto k-szebi dá prizvati Abimélek Isáka i ercsé: „vém je ona tvoja 'žena! — kak da szi mogao praviti; moja szesztra je ona?!“ — i odgö'voro nyemi je Isák: „da szem tak stímao, ká mi je mrěti za nyé volo!“

10. I erkao je Abimélek: „ka szi tó vcsíno z-nami?! — malo, ká je steri z-lüdsztva mojega něszpao z-'zenö'v tvojoj, i tí bi zléhka grěh prineszao na nász!«

11. Zapovedati je tak dao Abimélek vszemi lüdsztvi, govorécs: »kí sze etoga mó'za ali nyegove 'žené tekne, brezi miloscse mrěti má!“

12. I szějao je Isák szemen vu zemlô ono i 'zeo je vu onom leti

sztôkrát teliko mere, ár ga je blagoszlovo Bög.

13. I podneszao sze je te mó'z, nepresztano prémocněsi gratívavsi, dokecs bi vise mere obogato.

14. Meo je doszta ménsi véksi sztvári, 'zivíno, i doszta dr'zine, tak da szo nyemi Filisztje nevoscšeni grátali,

15. I vsze sztüdenec, stere szo hlápci ocsé nyegovoga, vu vrěmeni Abraháma ocsé nyegö'voga, szkopali, szo nyemi filisztje zametali i z-pěszkom zaszípali.

16. Teda je erkao Abimélek Isáki: „odídi od nász, ár szi doszta zmo'zněsi, kak mí!“

17. I odísao je odnet Isák, satorüvájöcs vu dôli Gerára, i tam je prebívao.

18. I pá je vöszkopao one sztüdeec, stere szo vu vrěmeni Abraháma, ocsé nyegovoga szkopali, ali filisztje po szmrí Abraháma zaszípali, i tak je je imenüvao, kaksá iměna nyim je nyegov ocsa dao.

19. Kopavsi pa hlápci Isáka vu tom dôli, naisli szo tam vretíno 'zive vodé.

20. I borili szo sze pasztérje Gerára z-pasztermi Isáka, erköcsi: „nasa je voda!“ — záto sze zové sztüdenec té »zdenec borennya«, geto szo sze tam borili z-endrügim.

21. Pá szo kopali eden drügi sztüdenec; ali i za toga szo sze jankali; záto sze zové »zdenec jaekanya,“

22. Genovsi sze odnet, kopao je növi sztüdenec; ali za toga szo sze něszvajüvali: i zváni je »presztrani,« tak erköcs: „zdá

nam je 'ze presztor dao Bôg, da sze razpresztéramo po zemli."

23. Odnet je pa v-Beér-sebo vandrao.

24. I szkázao sze nyemi je Bôg ono nôcs, erkôcsi: »jasz szem Bôg Abraháma, ocsé tvojeja, neboj sze! vém szem jasz z-tebom! blagoszlovim te, i povnô'zam szemen tvoje, zavolo Abraháma, szlugo mojega!«

25. Zidao je záto tam oltár, i molo je imé bo'ze; vö je vtégno tam szvoj sator, i kopali szo tam hlápci nyegovi sztüdenec.

26. Abimélek je pa k-nyemi prisao z-Gerára, z-Achuzzatom, prëdnyim tanácsnikom i Pikolom vojom szvojim.

27. I erkao nyim je Isák: „zakâ szte prisli k-meni? — vém ví odürjávate mené, i pregnali szte me od szébe!«

28. Oni szo pa odgôvorili: „ocsiveszno vídimo, kâ je Bôg z-tebom; záto szmo pravili: boj závezek med nami, — med nami i med tebom, — i potrdmo závezek z-tebom,

29. Kâ nam nika hûda nebos csinio, liki i mí nemamo hûda csiniti tebi; liki szmo ti li na dobro bilf, i z-mírom szmo te odpúsztili. Tí szí zdâ blagoszloven od Bôga!«

30. Na tó nyim je gosztsenyé dao szpraviti, i jeli i píli szo.

31. Gorisztanovsi zaütra, priszëgnoli szo edendrügom! potom je je odpúszto Isák, oni szo pa vu míri odhájali od nyega.

32. On iszti dén szo prisli hlápci Isáka, i glász szo nyemi prineszli od szkopanoga sztüden-

ca; i erkli szo nyemi: „naisli szmo vodô!«

33. I zvao ga je „Sibá*"); záto sze eti bodôcsi váras Beér-seba zové i dén denésnyi.

34. I gda bi Esav stirideszét lét sztar bio, vzéo szí je za 'zeno Judito, esér Beér chittanca, i Boszmato Elon chittanca,

35. Sterivi szta na britkoszt szrdcá bilé Isáki i Rebeki.

XXVII. Tál.

Jákob jálno prevzeme blagoszlov ocsé brati szvojemi, Esavi, za steroga volo sze od etoga pregánya i od materé szvoje v-Mesopotamio odposle, ino li tak bratomorszkój rôki pregáncsara szvojega podneszé.

1. Prigôdilo sze je pa, gda bi Isák obsztao, i obtemnele bi ocsi nyegove, tak da nebi vído; k-szebi je prízvao Esava, sztarësega sziná szvojega i erkao nyemi je: »moj szin!« kí nyemi je odgôvoro: »eto szem!«

2. I erkao nyemi je: «vis, jasz szem 'ze obsztao; neznam, steri dén mi je mrëti.

3. Záto vzemi tvoje ro'zjé, nosnico i szlocsek, idi vö na pôle i sztrëli mi divjácsino,

4. I szpravi mi 'zmâhno jësztvino, pôteg 'zelënya mojega, i prineszi mi jo, da jëm: naj te blagoszlovi dûsa moja, prle kak merjém.

*) Sibá-priszega, i tak: sztüdenec priszëge.

5. Rebeka je pa csúla, ka je pravo Isák Esavi, szinôvi szvojem; i gda bi Esav na pôle odisao, da bi divjácsino sztrêlo i prineszao.

6. Rebeka je gúcsala z-Jákobom, szinom szvojem, erkôcsa: „vis, csúla szem, kâ je tvoj ocsa gúcsao z-Esavom, bratom tvojim, govorécsi:

7. „Prineszi divjácsino, i szpravi mi 'zmâhno jêsztvino, da jêm; naj te blagoszlovim pred Bôgom, prvle kak bi mrô.“

8. Zdâ tak bôgaj rêcs mojo, szinek moj, vu tom, ka bom ti velêla.

9. Idi vö vu csrêdo, i prineszi mi odnet dvâ lêpiva kozlîcsa, da njidva szprávim na 'zmâhno jêsztvino ocsi tvojemi, pôleg nyega 'zelênya.

10. Da jo potom neszés ocsi tvojemi, da jêj, i tebé blagoszlovi, prvle kak bi mrô!“

11. Jákob je pa odgôvoro Rebeki, materi szvojoj: »vis, Esav, brat moj, je kozmâti cslovek, jasz szem pa gladki.

12. Ka pa, csi de me ocsa moj slátao, i za jáluika me szpozna; teda preklêtsztvo prineszém na szébe, i nê blagoszlov!“

13. I odgovoríla nyemi je mati: „jasz mam nosziti tvoje prekunenye, szinek moj! li bôgaj me, ino idi i prineszi mi je!“

14. Sô je tak i zêbrao i prineszao je je materi; ona je pa 'zmâhno jêsztvino szprávila, pôleg 'zelênya ocsé nyegovoga.

15. I vzêla je Rebeka szvétesno ôpravo Esava, sztarêsega sziná szvojeja, stero je pri szebi

vu hi'zi mêla, i gori je oblêkla v-nyô Jáköba, mlásega sziná szvojeja.

16. Kô'ze kozlîcsov nyemi je pa na roké potégnola, takáj i na gôli sinyek njegov.

17. I prêk nyemi je dála to 'zelno jêsztvino i krúh, steroga je szprávila, — vu rôke Jáköbi, szinôvi szvojeji.

18. Ete je pa prisao k-ocsi szvojeji i erkao je: »apa!« — on je pa odgôvoro: »eto szem!« — sto szí ti, szinek?“

19. I odgôvoro je Jakob ocsi szvojeji: „Esav, tvoj prvorodjen szin szem jasz. Vcsino szem, ka szí mi velo: sztani gôri, szedi szí, i jêj z-moje divjácsine, da me blagoszlovi dîsa tvoja!“

20. I odgôvoro je Isák színi szvojeji: »kak hitro szí sze namero ná nyô, szinek moj!« On je pa odgôvoro: »da jo je Jehova, tvoj Bôg, pripelao pred méne!“

21. Odgôvoro je pa Isák Jáköbi: »poj eszi, szinek moj, da te oslátam, jeli szí ti Esav, moj szin, ali nê?“

22. Prisztôpo je tak Jákob k-Isáki, ocsi szvojeji. Ete ga je pa oslátao, i erkao je: »ka sze glásza dosztája, rêcs je Jáköba rêcs; ali roké szo Esava rame.“

23. Tak ga je nêmogao szpoznati; ár szo nyegove roké takse bilé, kak Esava rame, — kozmâte; záto ga je blagoszlovo.

24. Potom je erkao: „jeli szí ti moj szin, Esav? — i odgôvoro je: „jasz szem!“

25. I erkao je: »sze neszi, moj szin, da jêm z-vlovlenya sziná mojega; naj te blagoszlo-

vi dŭsa moja. I t  nyemi je neszao, i jo je: dao nyemi je i v no, i pio je.

26. I ercs  nyemi Is k, ocsa nyegov: »poj bliže, moj szinek, i kŭsni me!«

27. Prisztopo je tak, i kŭsno ga je. On pa obcsŭtivsi szago od vke nyegove, blagoszlovo ga je, erk csi: »vis, n dis szin  mojegga je taksi, kak n dis p la stero je B g blagoszlovo.

28. Daj ti z to B g z-rosze n be i z- zrovnoszti zeml  doszta szilja i mosta.

29. Naj ti szlŭzijo národje, nanizijo sze pred tebom pok l nyo; boj goszp d tvoje rodbine i szinovje mater  tvoje sze ti naj podvržejo: prekun m ga, k  de teb  preklinyao, i k  do te blagoszl vlali, t  blagoszlovim!«

30. I komaj, k  je Is k h nyao blagoszl vlati Jákoba, i J kob r vno v szt po od lica Is ka, ocs  szvojega; prisao je Esav, nyegov brat, z-lovine.

31. I szpravo je i on zm hno j sztvino, i neszao jo je pred ocs  szvojega, erk csi nyemi: »naj gorisztn  ocsa moj, i j  z-divjácsine od szin  szvojega vlovlen , da me blagoszlovi dŭsa tvoja!«

32. Erkao nyemi je pa Is k, ocsa nyegov: »sto szti t ?« — i odg voro je: »jasz szem tvoj szin, tvoj prvorodjen, Esav!«

33. Na t  sze je Is k z-velikov grozov presztraso, i erkao je: »sto je tak te ov, k  mi je divjácsino sztr lo i pred méne prineszao, da szem jo ze-vszeza, prvle, kak bi t  prisao; i jasz

szem ga blagoszlovo, i blagoszloven m  bidti?!«

34. Gda bi pa Esav csŭo recsi ocs  szvojega; gori je szkricSao z-sztrasnim i jáko britkim gl szom, govor csi ocsi szvoje-mi: »blagoszlovi i men , otec moj!«

35. I odg voro nyemi je: »brat tvoj je z-j lnoszjov prisao i pr vzeo ti je blagoszlov!«

36. On je pa odg voro: »prav ga zovéjo Jákoba! ze drŭgikr t me je ob zao: pr vzeo mi je pravico prvorodjenoszti, zd  mi je pa i blagoszlov vneszao!« — i erkao je: »jeli szti n zadr zao i meni kaksega blagoszlova?«

37. I odg voro je Is k, erk csi Esavi: »vis. za goszp da szem ti ga posztavo, i vsze brate tvoje szem nyemi szlŭz-benike vcsino; obogato szem ga z-sziljem i z-v nom: ka mi je zd  ze csiniti, szinek moj?«

38. Esav je pa odg voro ocsi szvoje-mi: »jeli bi pa t  szamo t  eden blagoszlov meo, lŭbleni otec moj! — Blagoszlovi i men , dr gi moj ocsa!« — na ņtero je naglász j kati zácsao Esav.

39. I odgovor csi Is k, nyegov ocsa, erkao nyemi je: »vis, dalecs od  zrovne zeml  bode sztális tvoj i od odnet zgora zh haj cse rosze n be;

40. Z-ro'zj  bos živo, i szlŭzo bos brata tvojega, ali pride vr men, gda i t  goripogl dnes, i dolisztep s nyegov j rem z-sinyeka tvojega!«

41. Odŭrj vao je pa Esav Jákoba, za volo blagoszlova, z-sterim ga je blagoszlovo ocsa;

i erkao je Esav pri szebi : »blí-
'zajo sze placzni dnévi ocsé mo-
jega ; ár bujem mojega brata
Jákoba !«

42. Gda bi pa nazvêsztili
Rebeki recsí nyé sztarêsega szin-
ná, Esava, precí je k-szebi pri-
zvála Jákoba, ménsega sziná
szvojega, i erkla nyemi je ; „vis,
Esav, tvoj brat sze z-tém nagrâ-
'za, kâ tebé bujti má.

43. Zdâ tak szlúsaj mené, szin-
nek moj ! vzemi sze i bê'zi k-
Labáni, brati mojemi, v-Charán,

44. I osztani tam eden csasz
pri nyem, dokecs nepotisa szrd
brata tvojega.

45. Dokecs sze on, od tébe
vrnovsi szvoje csemére, neszpo-
zábi ze-vszege, ka szí 'z-nyim
vcsíno : teda te jasz pá nazâpri-
pelati dam odnet ; kcsemi bi sze
szpraviti dála od váj obé eden
dén !“

46. Isáki je pa právila Rebeka ;
»navolila szem sze 'zítka, za volo
cséri chittáncov ; csi bi szí Jákob
z-chittáncov dekél vzéo 'zeno,
liki szta etívi, z-dekél ete dr'zéle,
ka bi mi valao 'zítek ?“

XXVIII. Tál.

Jákob v-Mesopotámio pobeg-
ne, vídí vu szne nebeszko
lesztvíco, obecsanye vzeme,
i oblúbo dá.

1. Prizvati pa dá Isák Jákoba
blagoszlovi ga, i eto nyemi zapo-

vê : »nevzemi szí 'zené z-dekél
kanaánszki ;

2. Nego sze poberi, ino idi v-
Padan-aram, k-hi'zi Bethuela,
ocsé tvoje materé, i odnet szí
pripelaj 'zeno, z-cséri Labána,
brata materé tvoje.

3. Bôg, te vszemogôcsi te pa
naj blagoszlovi ; povéksaj i po-
vnô'zaj te, da bos ocsa velikoga
národa ;

4. I podéli ti blagoszlov Abra-
háma, — tebi i szemeni tvojemi
z-tebom navküpe, da na ôrok
ládas zemlo, vu sterój szí prisa-
vec bio, stero je Bôg dao Abra-
hámi.“

5. Odposzlaó je tak Isák Já-
koba, da bi v-Padan-aram k-
Labáni sô, kakti k-szinôvi aram-
szkoga Bethuela, brati Rebeke,
materé Jákoba i Esava.

6. I gda bi Esav vido, kâ je
Isák blagoszlovo Jákoba i posz-
lao ga v-Padan-aram, da bi szí
odnet pripelao 'zeno, i med bla-
goszlávlanyem nyemi prepovedao,
govorécsi : „nevzemi szí 'zené z-
dekél kanaánszki ;

7. I kâ bi Jákob bôgao ocso
ino mater i odisao v-Padan-
aram ;

8. I gda bi vido Esav, kâ sze
kanaánszke dekle nevídíjo Isáki,
ocsi nyegovomi :

9. Idôcsi Esav k-Ismaeli, vzeme
szí Machaláto, csér Ismaela, szin-
ná Abraháma, szesztro Nebajota,

med te prve 'zene szvoje, za 'zeno. —

10. Napôto sze je tak Jákob z-Beér-Sebe, v-Charan potüva-jôcsi.

11. I pridôcsi na edno meszto, gde bi nocsiüvao, ár je szunce 'ze zaislo ; — vzévsí ednoga z-ka-ménya onoga meszta, pod glavô szi ga dene, i szpí na onom isztom meszti.

12. I vídi vu sne, kâ je edna lesztvica gorioprâvlena na zemli, stere vrîh do nébe doszégne, i angelje bo'zi gori- i dolihodijo po nyê.

13. I, vídi, Bôg je sztao na nyê, govorécsi : »jasz szem Jehova, Bôg Abrahâma, ocsé tvo-jega, i Bôg Isâka : zemlô eto, na steroj tí le'zís, tebi i szemeni tvojemi dam.

14. I szemena tvojeja teliko má bidti, kak práha zemlé : vö sze más razpresztrêti na zhod i i záhod, szever i jüg, i vu tebi ino szemni tvojem sze blagoszloviti májo vsza pokolénya zemlé.

15. Vis, jasz z-tebom bidti mam, i zdrzim te gdekoli hodo bodes, i nazâ te pripelam vu zemlô eto ; ár neosztâvim te, dokecs neszpunim, ka szem ti obecsao.“

16. I gda bi sze prebûdo Jákob ze-szna, erkao je: „zagvüsno je Bôg eti na etom meszti ; jaz szem pa tô nêznao !“

17. Sztrasivsi sze záto, erkao : »kak grozno je meszto eto ! nê drügo je ono, kak hi'za bo'za, i tô szo vrâta nebész !«

18. I gorisztanovsi Jákob za-ütro, vzéo je on kamen, steroga szi je pod glavô djao, i gori ga je opravo meszto sztebra, oli vlêjavsi na nyega vrîh.

19. I zvao je meszto eto Bethel ; ali váراسí eti bodôcsemi je predtêm Lúz bilô imé.

20. I oblübo je vcsino Jákob, erkôcsi : „csi de Bôg z-menom i zdrzí me na etoj pôti, po steroj zdâ hodim, i csi mi na jêsztvino krüh, na oblácsenye pa odêvko podeli,

21. I csi sze z-mírom vrnôti mam nazâ k-hízi ocsé mojega teda Jehova má bidti Bôg moj ;

22. Ete kamen pa, steroga szem meszto sztebra goriopravo, de bo'za hi'za ; i kakoli mi podelís, toga deszétí tál ti kak deszetino dati mam.

XXIX. Tál.

Jákob v-Charán príde, gde 14 lét Labáni za dvê nyegovivi cserê szlú'zi, z med sterima nyemi Lea sziní porodí, Ráchel pa nerodna osztáne.

1. Potom idôcsi Jákob, prisao je vu záhodne dr'zéle.

2. I okôli sze zglednovsi, várao je eden sztúdenec na pôli, i pri

nyem le'zécse trí csrêde ôvc; geto szo pri tom sztüdenca napájali csrêde: na odprtki sztüdenca je pa eden veliki kamen bio.

3. Tá szo vküppriganyali vsze ovcé, i teda szo odválali 'z-nyega kamen, napojili szo csrêdo pá szo nazâzválali kamen na odpretek sztüdenca.

4. I erkao je je Jákob: »od ked szte ví, brátcí!« i odgôvorili szo: »z-Charána szmo.«

5. Teda je píta: „jeli poznate Labána, sziná Nachora?“ — i odgôvorili szo: »poznamo ga.«

6. Píta nadale: »jeli je zdrav?« — odgôvorili szo; »zdrav je« — I, vidi, csí nyegova, Ráchel, prihája zôcsi z-csrêdov.

7. I erkao nyim je: »vidte, nê je escse keszno; nê je cajt, notri gnati csrêdo; napojte ovcé, ino ide i pászte je!«

8. Oni szo pa odgôvorili: »nemoremo, dokecs sze vsze ovcé eszi vküpneszprávijo; teda doli-odválamo kamen i napojimo csrêdo.

9. I gda bi escse gúcsao 'z-nyimi, priblízáva sze Ráchel z-csrêdov ocsé szvojeja; ár je ona paszterica bila.

10. I prigôdilo sze je, gda bi Jákob eti várao Ráchel, csér Labána, brata materé szvoje, i csrêdo Labána, brata materé szvoje; tá ide Jákob i odvála kamen z-odprtki sztüdenca, i napojí csrêdo Labána brata materé szvoje,

11. Na tô je kúsno Jákob Ráchel, i naglász je jôkao.

12. Teda je nazvêszto Jákob Rácheli, kâ je on 'zláhta ocsé nyénoga, i kâ je szin Rebeke.

Ona je domô bê'zala i na glász je dála tô ocsi szvojemi.

13. I gda bi glász ete zacšüo Labán od Jákoba, sziná szesztré ssvoje; pred nyega bé'zí. obiné ga, kúsne, i k-hí'zi pela. Ete nyemi pa pripovê vsze, ka sze je eti godflo.

14. Erkao nyemi je pa Labán: »moja práva kôszť i moje têlo szí ti!« I pri nyem sze je zdr'záva-ovao eden cêli mészec.

15. Teda je erkao Labán Jákobi: „tí szí meni toti 'zláhta; ali kakda bi mi zobsztom szlú'zo? povê mi, ka bode tvoj lon?“

16. Meo je pa Labán dvê cserê; toj sztarêsoj je imé bilô Lea toj mlâsoj pa Ráchel.

17. Medtêm je pa Lea szlabi ôcsi, Ráchel pa lêpoga 'zivota i lêpoga obrâza bila.

18. Jákob je pa Ráchel lûbo, i erkao je: »szlú'zo bom te szedem lét za Ráchel, mlâso csér tvojo.«

19. I odgovôro je Labán: »bole mi jo je tebi dati, kâk csi bi jo tühinci dao: osztani pri meni.«

20. Szlú'zo je tak Jákob za Ráchel szedem lét, i tak sze nyemi je zdelô, kak da bi tô li nisteri dén bilô; ár jo je jáko lûbo.

21. Erkao je pa Jákob Labáni: »daj mi prêk 'zeno mojo; ár je ze preteklo moje vrêmen: da prihájati morem k-nyê!«

22. Na stero je Labán vküpprízva-ov vsze mo'zke meszta i gosztüivanye je szpravo.

23. Navécsar je pa vzéo Leo, csér szvojo, i notri jo je pelao k-Jákobi, on je pa prihájao k-nyê.

23. I dao ji je Labán hlapico szvojo, Zilpo, — za szlůzbenico cséri szvojoj Lei.

25. Na pamet pa vzévis zaütra, ká bi tó Lea bila, erkao je Labáni: »ka szí tó vcsíno z-menom? — jeli szem jasz nê za Ráchel szlůzo pri tebi? — i zaka szí me znoro?«

26. Na tó je odgôvoro Labán: »pri nasz je nê tá návada, ká bi to mláso prvlé dáli k-mô'zi, kak to sztarêso.

27. Szpuni gosztůvni tjeden, i teda sze ti i ova dati má za tvojo szlůzbo, stero szpunyávatí más pri meni escse drůgi szedem lét.«

28. I tak je vcsíno Jákob: dopunivsi on tjeden, dá nyemi i Ráchel, csér szvojo, za 'zeno.

29. I prêk je dao Labán Rácheli, cséri szvojoj, Bilho, szvojo hlapico, za szlůzbenico.

30. Prihájao je tak Jákob i k-Rácheli, i bole je lůbo nyô, kak Leo; i szlůzo je tam escse drůgi szedem lét.

31. Vidivsi pa Bôg, ká je Lea zavrzena, ôdpro je nyé utrobo; Ráchel je pa nerodna osztála.

32. I poprijévsa Lea, porodíla je sziná, i zvála ga je Rúbena, geto je právila: „zagvůsno, Bôg je pregledno mantre moje; ár me poetomtoga mô'z moj lůbiti má.“

33. Pá poprijévsa, porodíla je sziná, i erkla je: „zagvůsno, Bôg je zeznao, ká szem zavrzena, i dao mi je i etoga“; záto ga je Simeona imenůvala.

34. Znôvics poprijévsa, porodíla je sziná, i govoríla je: „mô'z moj sze dônok ednôk k-meni nagnoti má; ár szem nyemi trí színi

porodíla:« i záto ga je Levía zvála,

35. Potom pá v-bremen szpád-novsa, porodíla je sziná, i erkla je: »zdá 'ze zvisávam Goszpodna«. Záto ga je Júdo imenůvala. Z-etím je hênýala roditi.

XXX. Tál.

Lea i Ráchel sze z-nevoscsenoszti med szebom borivsi, Jákoba doszta 'zalosz-títa; ete pa po jálnom szprávlanyi i velikom bogátszti Labána prôti szebi razdrá'zd'zi, i od nyega vu domovino szvojo odhájati more.

1. Vidivsi pa Ráchel, ká nebi rodíla decé Jákobi, nevoscséna je grátala szesztri szvojoj, i erkla je Jákobi: »daj mi otroke, csi pa nê, mrêti morem!«

2. Jákob pa na csemére nadig-nyen prôti Rácheli, ercsé: »jeli szem jasz Bôg, kí ti je vtájó szád utrobe tvoje?«

3. I erkla nyemi je: »eto ti je Bilha, szlůzbenica moja! prihájaj k-nyê, da porod dene na moja nárocsa, i tak i jasz dobim po nyê otroke.«

4. Dála nyemi je záto Bilho, szlůzbenico szvojo, meszto 'zené; Jákob je pa prihájao k-nyê:

5. I poprijévsa Bilha, porodíla je sziná Jákobi.

6. Ráchel je pa právila: „szôdo je nad menom Bôg i poszlůhno je mojo prosnyo; ár mi je sziná dao. Záto ga je Dána imenůvala.

7. Pá poprijévsa Bilha, szlűzbenica Ráchele, porodíla je drűgoga sziná Jákobi.

8. I erkla je Ráchel : „veliki boj szem bojűvala z-sz-sztrűv mojav ; ali i obládala szem jo!“ — I zvala ga je Naftalia.

9. Gda bi pa i Lea vídila, ká bi hényala rodíti ; z-priszpodobnim tálom je vzéla i ona Zilpo, szlűzbenico szvojo, i dála jo je meszto 'zené Jákobi.

10. I porodíla je Zilpa, szlűzbenica Lee, sziná Jákobi.

11. Na sterò je právila Lea : „szrecsno!“ — i Gáda ga je imenűvala.

12. Porodíla je pa Zilpa, szlűzbenica Lee, drűgoga sziná Jákobi,

13. I právila je Lea : „meni na szrecso! ár do me 'zenszke hválile.“ — I zvala ga je Asera.

14. Vò je pa sò Ruben vu vrèmeni 'zétve na pôle, i naisao je rodinscsice*), i prineszao je je Lei, materi szvojoj. Ráchel je pa právila Lei : „daj meni tűdi z-tè rodinscsic, stere ti je tvoj szin prineszao!“

15. Eta ji je pa odgovoríla : „nè je zadoszta, ká szí mi mo'zá prevzéla ; escse i jáboka sziná mojega bi rada mèla!“ — Na stero je odgovoríla Ráchel : „no, naj szpí eto nõcs z-tebom — za rodinscsice tvojé!“

16. Navécsar z-pòla pridòcsi Jákob, pred nyega ide Lea, erkòcsa : „k-meni prídí szpát ; ár

szem te nevtajeno v-pogodbo vzéla za jáboka sziná mojega!“ 'Znyòv je tak szpao nõcs eto.

17. I poszlűhno je Bòg Leo, da je poprijéla i porodíla sziná Jákobi, zdá 'ze pètoga.

18. Teda je erkla Lea : „Bòg mi je podélo mo'j nájem, geto szem dála szlűzbenico mo'jo mo'zévi mojemi, — i zvala ga je Issakára.

19. Znòvics je poprijéla Lea, i porodíla je sészto'ga sziná Jákobi.

20. I erkla je Lea : „obdarűvao me je Bòg z-prijét'ním dárom ; zdá 'ze z'menom má sztáti mo'j mò'z ; ár szem nyemi sész't szinòv porodíla.“ — i zvala ga je Zebulona.

21. Potom je csér porodíla, i Dínò jo je imenűvala.

22. Szpòmeno sze je pa Bòg i z-Ráchela, i poszlűhnovsi jo, òdpro je nyé utrobo,

23. Tak da je poprijéla i porodíla sziná, i erkla : „odvrno je Bòg mo'j spot!“

24. I zvala ga je Jo'zefa, govorécsa : „daj mi Bòg i drűgoga sziná!“

25. I gda bi Ráchel porodíla Jo'zefa, erkao je Jákob Labáni : „odpűszti me, da idem v-moj dom i v-mojo zemlo.

26. Daj mi prék moje 'zene, i moje otroke, za stere szem te szlű'zo, da odhájam ; ár tí znati mores kaksza je bíla ona szlűzba, stero szem ti prika'zűvao!“

27. I odgòvoro nyemi je Labán : „dabi tí prijazniven bio meni! — obsűtim, ká me je Bòg po tebi blagoszlovo!“

*) Rodinye (dudaimon) taksa travina v-szilji zhoda, z-stere száda (rodinscsic) kűhana pűtvina bi — praj — nerodnim 'zenszka'm gvűsno k-pòrodi pripomocsti mejla.

28. I erkao je: povê mi, ka za lon 'zelês: jasz ti ga dati mam!"

29. On je pa odgôvoro: »ti znás, kak szem te szlú'zo, i kaksza je bila tvoja 'zivina pod mojom rokôv;

30. Ár ka mala szí pred menom meo, sze je na vno'zino naplodilo, i Bôg te je blagoszlovo po trúdi moji. Ka pa jasz gda 'ze szkrbeti mam za mojo dr'zino?"

31. I pítao ga je: „ka ti mam dati?" — i odgôvoro je Jákob: »nika mi nedás, csi na eto glího zvolis, teda bom ti escse pászao i merkao ovcé tvoje:

32. Jasz escse dnesz obhodom vsze tvoje csrêde: odvrni odnet vsze spreglave i pizsane ovcé, i vszákoga csrnoga zmed ág necmi, takáj i vsze pízszane i spreglave zmed kozami: — i tô de mi moj lon!

33. I kre méne szvedocsiti má potomtoga moja postenoszt; — zagvüsno ocšiveszno má ona bidti pred tehom, z-sztráni mo-jega lóna: vszáka, stera nede spreglava i pízszana zmed kozami, ali csrna zmed ág necmi, za vkrádjeno sze naj dr'zí!"

34. I odgôvoro je Labán: »bojdi szí tak, kak szí pravo!»

35. I odlôcso je tiszti dén spreglave i pizsane bake, i vsze

spreglave i pízszane kozé, — vsze, na sterom je kâ bêloga bilô, i vsze csrne zmed ág necmi, i dao je je szinom szvojm na rôke.

36. I Labán je trê dnévov hôda presztor zravnao, vö med szebom i Jákobom; Jákob je pa pászao te drúge csrêde Labána.

37. Vzéo je pa Jákob szírove topolove, leszkove i klenove sibe, i olúpao je na nyi béle sprêgle, tak da sze je na nyi szkázalo, ka je bêlo bilô.

38. I polo'zo je etak ospreglane sibe v-kopanye, z-steri szo ovcé pilé, zôcsi ovcam, da bi poprijale, gda szo pít prihájale.

39. I poprijale szo ovcé na sibe gledécs, i kotile szo csrêde spreglave, piknyaszte i pízszane mláde.

40. Ágnece je tüdi odlôcso Jákob, i posztavo je je prôti tim spreglavim i csrnim, zôcsi z-tími vu csrêdi Labána bodôcsimi. Etak je rázlocsne csrêde dôbo, i k-ovcam Labána ji je nêpúsztó.

41. I prigôdilo sze je, gda bi sze rávno te najprednyêse csrêde iszkale, Jákob je sibe nadévao pred nyé vu kopanye, da bi nad têmi sibami poprijale.

42. Csi je pa pozadnyêsa bila csrêda, teda je nêdévao sib, i

tak szo ti pozadnyësi plodi Labáni, ti prednyësi pa Jákobi szpadnoli.

43. Záto sze je mó'z ete vise mere pozdigno, i meo je jáko doszta ôvc, hlápíc, hlápcov, kumíl i oszlov.

XXXI. Tál.

Jákob sze z-dományimi szvojimi i zevszëm poistvom, brezi znánya Labána, z-Mesopotámie napôti, za stero-ga volo ga Labán, za nyim idôcs, kára, ali hitro sze z-nyim zmírí i med kûsom i blagoszlóvom odpûszti nye-ga i dománye nyegove.

1. Zvedo je pa Jákob, kâ szo szinôvje Labána etak gúcsali: „Jákob je vsze pod szébe szkopao, ka je ocsé nasega bilô, i na tekájse bogásztvo sze je po vrédnoszti ocsé nasega pozdigno!“

2. I szpoznnavsi Jákob z-obráza Labána, kâ nebi vecs taksi bio k-nyemi, kak predtëmto-ga;

3. Za toga volo je erkao Bôg Jákobi: »vrni sze vu zemlo ocsákov tvoji i nazâ vu domovino tvojo; jasz z-tebom mam bidti!«

4. I k-szebi je dao prizvati Ráchel i Leo vö na pôle, k-csrédi.

5. I erkao nyima je: »vidim, kâ je obráz ocsé vájnoga në vecs taksi k-meni, kak je predtëmto-ga bio; ktomi sze mi je i Bôg ocsé mojega szkázao.

6. Znáno vama je, kâ szem jasz z-cêle môcsi szlúzo ocso vájnoga.

7. Ali vájni ocsa je jálno csinio z-menom, i deszétkrát je premëno lon moj; ali Bôg je nêdopûszto, kâ bi mi skôdo.

8. Csi je etak pravo: „te spreglave naj bodo lon tvoje“; teda je cêla csrêda spreglave kotila: csi je pa pravo; „te pís-zane ti naj bodo lon“, teda je cêla csrêda pís-zane kotila.

9. Bôg je tak vzeo vkrâ zivino ocsé vájnoga i meni jo dao.

10. I gda bi sze csrêda íszkaka-kala prizdignovsi ocsi, vido szem vu sne, kâ szo baci, steri szo jo szkákali, spreglavi, pís-zani i piknyaszti.

11. Pravo mi je pa angel bó'zi vu sne: „Jákob!“ — i odgôvoro szem: „eto szem!“

12. Teda je erkao: »prizdigni tvoje ocsi i vidi, kâ szo vszi oni baci, steri ovcé szkácsejo, spreglavi, pís-zani i piknyaszti; geto vídim vsze, ka Labán z-tebom csiní.

13. Jaz szem Bôg Bethela, gde szí mi z-oliom zegnýao szteber, i gde szí mi oblúbo vcsino. Zdá

tak szítani gori, i odhájjaj z-zemlé ete, i vrni sze vu domovino tvojo.«

14. Na tó je odgôverila Ráchel i Lea, erkôcs nyemi : »jeli mávi midvi escse kaksi tál i ôrok vu hí'zi ocsé nájnoga ?

15. Jeli sze nedr'zivi od nyega za tühinkinye, geto naj je ôdao i nájno vrédnoszt potroso ?

16. Tak da je ete kincs, steroga je Bôg ocsi nájnomi prévezo, nájni i decé nájne. Záto csini vsze tak, kak ti je Bôg povedao !«

17. Zdignovsi sze tak Jákob, szini i 'zene szvoje je goriszklao na kumile.

18. I odegnao je vszo 'zivino i odpelao vsze poistvo, szvoje, stero szí je szpravo v-Padamarami : da bi sze nazávrno k-ocsi szvojemi Isáki vu zemlo kanaánszko.

19. Gda bi pa Labán z-dômi odisao ovcé brijt ; medtem je Ráchel vkrádnola bôgece ocsé szvojeja.

20. Jákob je pa tak zvodo aramszkoga Labána, kâ je brezi nyegovoga znánya odszkocso.

21. B'ézao je tak ze-vsžém navküpe, i r'êk je sô potoka, dr'zavsi prôti Gileád gori.

22. Trétji dén glász prineszéjo Labáni, kâ je Jákob odszkocso.

23. Za toga volo z-szebom vzeme szvojo zláhto, i szedem dní hôda za nyim ide, dokecs ga na Gileád gori nedoide.

24. Medtêm sze Bôg szkáze Labáni vu szne cseresz one nôcsi, i opomené ga : »vari sze z-Jákobom trdno gúcsati !«

25. Naszldédnye je doisao Labán Jákoba ; Jákob je na gori vtégno vó szvoj sator, Labán je pa z-'zláhtov szvojov na gumilaj Gileáda posztano.

26. Teda je erkao Labán Jákobi : »ka szí tó vcsino, kâ szí me tak zvodo, i kâ szí odvlékaó cserí moje, kak vojnszke robe ?

27. Zaka szí odszkocso szkri voma i okradno me, i nê szí mi dao naznánye, kâ bi te z-mu'zikov, z-peszmani, z-bobnyom i z-hárfami vöszprevodo ?

28. I nê szí mi dopúsztó szküsüvati moje vnúke ino cserí : ocsiveszno szí neszpamefno csinio !

29. Meo bi oblászt, vász pokastigati ; ali Bôg ocsé vasega je vcsera nôcs gúcsao z-menom, erkôcsi : »vari sze trdno gúcsati z-Jákobom !

30. Záto, idi, odhájjaj, da tak 'zelejôcs 'zelês príditi k-h'zi ocsé tvojeja ! — Zaká szí pa vkradno bôgece moje ?«

31. I odgôvoro je Jákob, er-

kôcsi Labáni: »da szem sze bojao, tak stímavsi, kâ mi po szili vzemes cseri tvoje.

32. Pri kom pa bôgece tvoje náides; naj ne'živé! Pred rodbinov nájnov zobiszcsi, i neszi, ka je tvoje.“ (Nê je znao leprâ Jákob, kâ je je Ráchel vkrádnola).

33. Notri je záto sô Labán vu sator Jákoba, vu sator Lee, i vu satore tivi dvê szlű'zbenic; ali nika je nênaissao. Vö pa idöcs z-satora Lee, sô je v-sator Ráchela.

34. (Vzévsa pa Ráchel bôgece, szkríla je je pod szedlo edne kumile, i gori je szêla na nyé). Labán je pa cêli sator premetao; ali nika je nênaissao.

35. Teda je erkla ocsi: „naj nede csemeren moj goszpon, kâ nemorem gorisztánci pred tebom; ár szem rávno zdâ v-zen-szkom dugoványi!« On je pa vsze vözobíszkao; ali nê je nassao bôgecov.

36. I razcsémero sze je Jákob i krêgao sze z-Labánom, govorecsi nyemi: „ka za bin mam i ka szem prekacao, kâ me pregányas?

37. Geto szí mi cêlo hí'zno szprávo premetao; ka szí nassao zevsze vrêdnoszti hí'ze tvoje? Prineszi je pred moje i tvoje tívárise, naj szödiyo med menom i tebom!

38. Dvajszeto leto je 'ze eto, kak szem pri tebi bio; ovcé i kozé szo ti nêzmetale, i bakov csrêde szem ti nêpojo.

39. Ti od divjácsine raztrgani szem ti nê domô neszao; — plácsao szem ti je: z-moje rôke szí 'zelo, ka ti je vkrádnjeno vudné, i ka ti je vkrádnjeno vnocsi.

40. Tak szem bio, da me je vudné vrocsína vmárjala, vnocsi pa mraz; i szen mi je nêprisao na ocsi.

41. Dvajszeti lét szem ti bio pri hí'zi: szlű'zo szem te stírinájszet lét za cseri, i sészt lét za ovcé; dônok szí mi moj lon deszétkrát premêno.

42. I da Bôg ocsé mojega, Bôg Abraháma i sztráh pred Isákom nebi kre méne bio; bogme bi me zdâ práznoga odpűszto: ali Bôg sze je zgledno na moje mantre i na trűde rôk moji, záto je szkoncsao vcsera nôcs!«

43. Natô je Labán odgövero Jákobi, erkôcsi: »Cseri ete szo moje cseri, i eti szinövyje moji szinövyje, csrêda je moja csrêda, i vsze, ka vidis, je moje; — kakda bi mogao obsálitj jazs moje cseri, i eto deco, stero szo one porödil?!

44. Záto poj, szklenva závezek med szebom, steri szvedôszo bidti má med nama!«

45. Vzéo je tak Jákob eden kamen, i gori ga je opravo na szteber szpômenka.

46. I erkao je Jákob tûvárisom szvojim: „naberte kaménye!“ Oni pa nábravsi kaménye, zdignoli szo eden küp, i jeli szo na tom küpi.

47. I Labán ga je Jegar-szahaduto imenüvao, Jákob pa Galhéd.

48. Ár je Labán pravo: „ete küp dnesz szvedôsztvto má bidti med menom i med teбом“: záto ga je i Jákob Galhéd zvao.

49. Zvöntoga ga je i Mispo zvao, geto je etak pravo: „naj verosztfúje nad nama Bôg, gda sze razlôcsiva od edendrúgoga.

50. Csi bos mantrao cseri moje, ali csi zvôn moji cséri i drúge zene vzemes; nikoga nede vecs z-nama; vidi, Bôg de szvedok med menom i med teбом!“

51. Zvöntoga je pravo Labán Jákobi: »vidi ete küp, i vidi ete szteber, steroga szem posztavo med szebom i med teбом.

52. Szvedok je té küp, i szvedok té szteber, kâ jasz prék etoga küpa nesztôpim prôti tebi, i kâ ni tí nesztôpis prék etoga küpa i etoga sztebra prôti meni z-húdim namenývanyeni.

53. Bôg Abraháma, Bôg Nachora, Bôg nyidva ocsákov naj bode szodec med nama!“ — Já-

kob je pa priszégno na sztráh ocsé szvojega, Isáka.

54. Potom je áldov szpravo Jákob tam na gori, i vküp je dao na gosztsenyé prizvati zláhto szvojo; kí gda bi jeli, tam na gori szo nocsúvali.

XXXII. Tál.

Angelje prído pred Jákoba, kí zacsvsi, kâ Esav z-velkim seregom prihája, pun groze, brata po dári i poníznoszti vtisa, vnocsi sze z-Bôgom bojúje, koga obláda, i nôvo imé Israela dobí od nyega.

1. Zaütra gorisztanovsi Labán, szküsüvao je szvoje vnúke, i cseri i blagoszlovo je je. Potom sze je vzéo Labán i nazâ sze je vrno vu domovino szvojo.

2. Jákob pa dale idôcsi po pôti szvojoj, angelje bo'zi prídejo pred nyega.

3. Erkao je pa Jákob, gda bi nyé várao: „bo'zi sereg je tó!“ — i zvao je ono meszto Machanaim.

4. Potom je poszlaó Jákob poszlaníke pred szebom k-Esavi, brati szvojemi vu Szehir drúzelo, vu zemlo Edom.

5. I zapovedao nyim je, govorécsi: »etak gúcste k-goszponi mojemi, Esavi: eto tí szposle Jákob, szluga tvoj: pri Labáni

szem bio, kak prísavee, i tam szem sze zdr'závao do etimao.

6. I szpravo szem szi gyünce, oszle, ovcé, hlápce i hlapice: tô na znánye dávat goszponi mojemi, szem pôszlao mô'ze ete, da bi miloszt naisao pred tebom.

7. I nazâ sze vrnovsi poszlaríci k-Jákobi, erkli szo: »bilí szmo pri Esavi, brati tvojem, kí ti rávno zdâ z-stirisztô mô'z-mi ide prôti.

8. Na tô sze je Jákob vise mere presztraso, i groza ga je obísła. Za toga volo je na dvâ tála vtrgno lüdí, ovcé, gyünce i kumile szvoje.

9. Erkôcsi: „Csi mi Esav nad te eden sereg vdári i zbíje ga; osztáne mi te drúgi sereg na oszlobodjénye.“

10. I molo je Jákob: „o Bôg ocsáka mojega Abraháma, i Bôg ocsé mojega Isáka, Jehova! kí szi mi pravo: vrni sze nazâ vu domovino tvojo, vu zemlo rod-bine tvoje: jasz bom dobro csinio z-tebom.

11. Ménsi szem od vsze dob-rôte i od vsze szmilenoszti tvo-je, stero szi vcsino z-szlugom tvojim: ár szem li z-ednov pa-licov sô prék etoga Jordána, i zdâ z-dvema seregoma ládam.

12. Oszlôbodi me, proszim te, z-rôke brata mojega, z-rôke Esa-va! ár sze ga bojím, kâ nad

méne vdári i pogübi mené, — matere z-decôv navküpe!

13. Ár szi mi obecsao: „zag-vüsno dobro mam csiniti z-te-bom, i szemeni tvoje takse vcsi-nim, kak pêszek môrja, steri sze nemore v-racsún vzéti za volo vno'zinoszti.“

14. Potom je zébrao z-poist-va szvojege dári Esavi, brati szvojemi:

15. Dvêsztô kôz, dvajszeti kozlôv, dvêsztô ôvc i dvajszeti bakov.

16. Dojne kumile z-treszetimi telcni, stirideszét kráv, deszét bikôv, dvajszeti oszelnic 'z-nyi deszét 'zrêbetmi.

17. I dao je je hlápcom szvo-jim na rôke, — zôszeb vszâko csrêdo, erkôcsi hlápcom: „idte naprê, i razlôcsene drzte po-szzebne csrêde.“

18. I zapovedao je tomi pr-vomi, erkôcsi: „csi sze szrécsa z-tebov Esav, moj brat, i pítao de te govorécsi: „csidi szi tí? — kama ides? — i csido je tô, ka 'zenés?“

19. Teda etak pravi: „Jákoba, szlugo tvojege: — dár je tô, poszlan goszponi mojemi, Esa-vi; za nami ide etam i on szam.“

20. Zapovedao je i tomi drú-gomi, i trétjemi, takáj i vszêm, kí szo z-csrêdami sli, govorécsi: „etak gúcste z-Esavom, csi sze szrécsate 'z-nyim.

21. Erkôcsi: etam ide za na-mi i Jákob, szluga tvoj; kí je etak pravo: vtisati ga scsém z-etim dárom, steri pred menom ide, i teda bom zôcsi sô z-

nyim: more bidti me szmíleno príme.“

22. Etak je naprê sô dár; i on je nôcs ono pri seregi nocšüvao.

23. Gori sztanovsi pa escse v nocsi, vzéo je szvojivi 'zeni, hlapici, i edenájszet otrokov szvoji, i prêk je sô po brôdi Jábbok potoka.

24. Vzévsi je tak, prêk je je poszlaó vodé, i prêk je szpravo vsze, ká je meo.

25. Gda bi pa Jákob szam osztao; bojüvao sze je 'z-nyim eden môz' notri do zôrji.

26. Ali gda bi vido, kâ ga nebi mogao ovládati, popadno ga je za szklepi kucsta, i szklepi kucsta jákobovoga szo sze vö-obrnole, kak sze je bojüvao 'z-nyim.

27. I erkao je: »püsztí me; ár sze 'ze zori! — Ali on je odgôvoro: »nepüsztím te, dokecs me neblagoszlovis!«

28. Teda ga píta: „ka ti je imé?« — i odgôvoro je: »Jákob«.

29. Na tô je erkao: »nede vecs imé tvoje Jákob, nego Izrael; ár szi sze z-Bôgom i lüdmí bojüvao, i obládao szi!

30. Teda ga je pítáo Jákob, erkôcsi: »povê mi, proszim te, ka je tvoje imé?« — On je pa odgôvoro: „k-csemi pítas imé moje? — i precí ga je blagoszlovo.

31. I zvao je Jákob meszto eto Peniel: „ár szem vido, velí, Bogá z-líca na líce, i dönok szem nê-m'ó!“

32. Rávno je gorislo szunce, gda bi on prêk Peniela sô, i plantao je na kucseti.

33. Zátó nejêjo szinôvje izraelszki pri szklepaj kucsta bodô-cse 'zile notri do denésnyega dnéva, geto nyemi je vrázo cson-to kucsta i 'zilo szklêpi.

XXXIII. Tál.

Jákob vküppríde z-Esavom, kí ga prijaznivo goripríme i gorivzévsi po sztálnoj prosnyi dári nyegove, ete v Szehir, ov pa v-Szuchot i odnet v-Séchem ide.

1. Jákob pa prizdignovsi ocsi, várao je Esava z-tími stirisztô nyegovimi: i raztálao je deco szvojo med Leov, Ráchelov, i tima dvema hlapicomá.

2. I hlapice je 'z-nyídvi otrokmi najnaprê posztavo, Leo i nyé deco za nyimi, Ráchel pa i Jôsefa najodzaja.

3. On szam je najnaprê sô, i szedemkrát sze je do zemlé nanízo, dokecs je do Esava, brata szvojeja prisao.

4. Esav je pa pred nyega bê-'zao, obíno ga je, zgrabo sze njevogoga sinyeka i kúsno ga je. I jôkala szta!

5. I gori sze zglednovsi, várao je 'zenszke i deco, i erkao je: „sto szo eti z-tebom?“ — ete je odgôvoro: »moji otroci, szo, z-kími je Bôg blagoszlovo szlugo tvojeja.«

6. Teda szo prisztôpile hlapicę z-szvojimi otrokmi i nanízile szo sze.

7. Prisztôpila je i Lea z-otrokmi szvojimi, i nanízili szo sze; potom je prisztôpo Jôsef i Ráchel, i nanízila szta sze.

8. Potom je pítao : »kcsemi je ete cêli sereg, z-sterim szem sze szrécsao ?« — i odgôvoro je : „tá cíla, da miloszt náidem pri goszponi mojem.«

9. Na stero je odgôvoro Esav : „jasz zadoszta mam, brátec moj! — naj ti bode, ka je tvoje !“

10. Teda je odgôvoro Jákob : »nê tak, proszim te ! — csi szem miloszt naisao pred tebom, vzemi ete dár z-moje rôke ; geto szem tak vido tvoje líce, kak bo'ze líce, prími me szmileno !

11. Vzemi, proszim te, dár moj, steri je pred tébe prineseni ; geto me je Bôg blagoszlovo, i geto je vsze moje !« — Po vnôgom primárjanyi ga je tak vzéo,

12. I erkao je : »geni sze, hodva ! jasz bom naprê sô !«

13. Na tô je odgôvoro nyemi : „moj goszpon zná, kâ je eta deca gingava, i kâ jasz nadájajôcse ovcé i krave mam z-szebom ; csi bi tak li eden dén náglo gnali, cêla csrêda bi vesznola.

14. Li naj ide goszpon moj pred szlugom szvojim, jasz bom pocsaszom sô za pred menom gnánov 'zívínov i z-decôv mojom, dokecs k-goszponi mojemi v-Szehér príditi mam.«

15. Na tô je erkao Esav : „posztávim k-tebi níke z-lüdsztva mojega.“ — na stero je odgôvoro : »kcsemi tô ? — zadoszta je, csi szem miloszt naisao pred tebom !«

16. Esav sze je tak na pôtvzéo, nazâidôcs on iszti dén vu Szehér.

17. Jákob je pa v-Szuchot vandrao, gde szí je hi'zo zídao, i za 'zívíno satore pocimprao ; i

zátó sze meszto eto Szuchot zové.

18. I prisao je Jákob brezi skode v-Séchem váras, steri v-kanaánszkoj drzéli le'zi, pridôcsi z-Padan-arama, i posztano je pred várasom etim.

19. I küpo je on tál zemlé, gde je goriposztavo sator szvoj, od szinôv Chamora, ocsé Séchema, za sztô szrebrni pènez.

20. Potom je zídao tam oltár, i zvaó ga je : Jehova Bôg Izraela.“

XXXIV. Tál.

**Dina sze porobi i vtepé, za steroga volo nyé bratovje séchemcsare jálno szpoko-
lejo i vszo nyí vrêdnoszt porobijo, za steroga volo sze od ocsé szvojega trdno pokárajó.**

1. Vö je pa sla Dina, csí Lee, stero je Jákobi porodila, g'édát dekle one drzéle.

2. I gda bi jo várao chivviánc Séchem, szin Chamora, poglavník drzéle ; k-szebi jo dá pripelati, szpí 'z-nyôv, i vtepé jo.

3. I dúsa nyegova je szkumnêla za Dino, csér Jákoba ; ár je polúbo tó deklícsko, i na nyé jo je jemaó z-lêpimi recsmí.

4. Gúcsao je zátó Séchem z-Chamorom, ocsom szvojim, govorécsi : „vzemi deklícsko eto meni za 'zeno !«

5. Gda bi pa Jákob zacsó, kâ bi on vtepao Dino, csér nyegovo ; geto szo szinôvje nyegovi rávno

na pôli z-'zivínov bíli, dokecs bi domô neprisli, múcsao je.

6. Prisao je zátó Chamor, ocsa Séchema k-Jákobi, da bi gúcsao 'z-nyim.

7. Szlúsavsi tó szinôvje Já-koba, domô szo prisli z-pôla, i jáko razdreszéljeni ti mó'zje, sztrasno szo sze razcsémerili, kâ bi sze taksa bláznoszt doprinesz-la vu izraeli, geto bi sze Já-koba csi vtepla; steromi sze nebi trbe-lo zgoditi.

8. I gúcsao je 'z-nyimi Cha-mor, erkôcsi: „dúsa Séchema, sziná mojega szkumnê za csér vaso; dajte nyemi jo za 'zeno.

9. Szpravte z-nami szvatkijo: dávajte cserí vase nam, i ví szi jemlite nase cserí.

10. Prebívajte z-nami: zemla eta de vam szlobodna; sztojte v-nyé, obhodte i ládajte jo.“

11. Potom je pravo Séchem ocsi i bratom deklicske: „bojdté mi prijaznívi, i ka me prosziti máte, dam vam.

12. Kaksikoli zárok, ali dár 'želeti máte od méne, dam vam ga tak, kak prosziti máte; li eto deklicsko mi dajte za 'zeno!“

13. Medtém szo szinôvje Já-koba jálno odgôvorili Séchemi i Chamori, ocsi nyegovomi, — tak gúcsési, geto je vtepaó Dino, szesztro nyihovo.

14. Na tó gledôcs szo nyima etak odgôvorili: nemoremo tó vcsiniti, kâ bi szesztro naso ne-obrêzanomi mó'zi dáli: tó bi nam na szramoto bíló.

15. Li pod tэм zrokom nam je mogôcse na tó privoliti, csi te ví k-nam priszpodobní, csi ob-

rêzete vszákoga mó'zkoga zmed vami.

16. Teda mo vam dávali za-mó'z cserí nase, mí pa jemáli bo-demo vase cserí, z-vami vküp-sztánemo i eden národ bidti mámo.

17. Ali csi na tó nesztánete, kâ bi sze obrezali; vmememo csér naso, i sli mo!“

18. Recsí ete szo sze povidile tak Chamori, kak Séchemi, szinôvi nyegovomi.

19. I nê sze je müdio mladé-nec tó doprineszti; ár je vise mere lúbo csér Já-koba, i on je bio te nájprémocsnêsi vu cêloj rodbini.

20. I sô je Chamor i Séchem, szin nyegov vu váras szvoj, i gú-csala szta z-mó'zmi várasa, go-vorécšiva:

21. Mó'zácke eti szo posteni, i nam dobrovolni; naj prebívajo vu zemli nasoj, i obhodijo jo: vém je dr'zéla eta zadoszta pre-sztrana i za nyé. Mí jemati má-mo za 'zene nyihove cserí, nase cserí bomo pa nyim zamo'z dá-vali. —

22. Med tэм li pod tэм zro-
kom szo gotovi lüdjé eti z-nami vküpszátanoti, da eden národ bo-demo, csi sze vszáki mó'zki zmed nami obrezati dá, liki szo i oni szamí obrêzani.

23. Nyí poistvo, szpráva, i 'zi-vína nasa bidti má; li privolmo na tó, da z-nami vküpszátati mo-rejo.«

24. Popüsztili szo tak Chamori i Séchemi, szinôvi nyegovomi vszi kí szo z-várasa vu dvor nyegov vküpszprisli; i obrezati sze je

dao vszáki mo'zki, sterikoli je z-várasa vu nyegov dvor prisao.

25. I prigôdilo sze je na trétji dén gda bi sze rávno vu bolezni mantrali, da bi dvá sziná Jákoba, Si-meon i Levi, brata Dine, ro'zjé popadnola, i szrdcsno vu váras notrivdrêvsa, vsze mo'zke szpomôrila.

26. Zednim szta Chamora i Séchema, sziná nyegovoga z-ro'zjom pogübila; i, gda bi Dino z-hi'ze Séchéma oszlôbodila, odís-la szta.

27. Teda szo sze szinôvje Já-koba na te szpomorjene szünoli, i porobili szo váras, za volo vtepene szesztré szvoje.

28. Porobili szo nyí ovcé, gyün-ce, oszle i kakoli szo vu várasí i poláj meli.

29. Vsze nyihovo poistvo, vsze otroke i zene, szo porobili i pogübili, takáj i, kakoli szo pri dô-mi meli.

30. Na tô je erkao Jákob Si-meoni i Levii: »v-pogübel szta me szünola, geto szta me odür-noga vcsnila pred mesztancsari drzéle, — pred kanaáncmi i per-izzarmi. Vidta, jasz malo dr'zine mam, csi sze na méne szüneo, doliszposzékajo i pogübjó me z-mojimi dományimi navküpe!«

31. Etiva szta pa odgôvorila: »jeli de szí pa on kak z-hotljívkinyov djao z-szesztrôv nasov?!«

XXXV. Tál.

Jákob na bo'ze povelénye v-Béthel odhája, gde sze nyemi Benjanim narodí, med

steroga porodon Ráchel mer-jé. Ruben Bitho vtepé. Isák merjé.

1. Erkao je pa Bôg Jákobi: „sztani gori, idi v-Béthel, sztoj tam, i zídaj oltár onomi Bôgi, kí sze ti je szkázao, gda szí pobeg-no pred Esavom, bratom tvojim.

2. Teda je erkao Jákob dományim szvojim i vszém z-nyim bodôcsim: »zlúcsajte tá vsze tühe bôgece, stere pri szebi máte, ocsisztiite i preoblécste sze!

3. Sztanmo gori i vandrajmo v-Béthel, da tam zdignem oltár onomi Bôgi, kí me je vu vréme-ni potrêbi moje poszlúhno, i z-menom je bio na pôti, po sterój szem hodo.«

4. Teda szo prêkdáli Jákobi vsze tühe bôgece, stere szo pri szebi meli, i návühnice, stere szo na vühaj noszili, i Jákob je je zakopao pod edno terpentinszko drêvo, pôleg Séchema bodôcse.

5. Potom szo sze genoli, i sztráh bo'zi je zadržávo one varasé, kre steri szo mímo sli, tak da szo nêszmeli preganyati szinôv Jákoba.

6. I prisao je Jákob v-Lúz (steri v-zemli kanaánszkoj le'zí, tô je, v-Béthel, on i vsze lüdsztvo, stero je z-nyim bilô;

7. Gde je i oltár zdígno; — i zvao je meszto eto »El-Béthel«, ár sze nyemi je tam szkázao Bôg, gda je pred bratom szvojim bé'zao.

8. I mrla je Debora, dojka Rebeke, i pokopana je pri Bét-heli, pod edno cerovo drêvo; i zvao je Jákob meszto ono „cer placsa“.

9. Pá sze je szkázao Bôg Já-kobi, gda bi z-Padan-arama nazâprisao, i blagoszlovo ga je.

10. I erkao nyemi je Bôg: »imé tvoje je Jákob: nezovi sze po etomtoga Jákob, nego ti naj Izrael bode imé.« Etak je imé nyegovo Izrael grátalo.

11. Potom nyemi je pravo Bôg: »jasz szem te vszamogôcsi Bôg: povéksávaj i povno'závaj sze; národ i lüdsztva vno'zina zjdi od tébe, i královje nasztánejo z-béder tvoji.

12. I eto zemlo, stero szem dao Abrahámi i Isáki, tebi dam prêk, i szemeni tvojemi, stero za teбом priddi má.«

16. I teda je lèhno od nyega Bôg na onom isztom meszti, gde je gúcsao 'z-nyim.

14. I zdigno je Jákob szteber na onom meszti, gde je gúcsao 'z-nyim, — kameni szteber na znaménye, i vlèjao je na nyega áldov prelèva, i poszvéto ga je z-oliom.

15. Zvao je pa Jákob ono meszto, gde je Bôg gúcsao 'z-nyim, Béthel.

16. I sli szo z-Béthela, i 'ze szo od Efrata szamo edno milo hôda dalecs bli, gda je Ráchel með velikimi boleznosztami porodila.

17. I gda bi sze vu boleznaj poroda mantrála, právila ji je baba: »neboj sze, ár bos i zdâ sziná mèla!«

18. Gda bi pa nyé dusa vösla, — ár je mrla; — imenüvala je dète Benomi; ali. ocsa ga je Benjamina zvao.

19. Mrla je tak Ráchel, i pokopana je vu Efrati, tó je, pri ceszti, v-Bethlehem pelajôcsoj.

20. I posztavo je Jákob szteber szpômenka pri nyé grobi: tó je szteber groba Ráchele notri do denésnyega dnéva.

21. Potom sze je geno odtéc Izrael, i prêk Héder tórma je gori vtégno sator szvoj.

22. Prigôdilo sze je pa, gda bi Izrael v-onoj dr'zéli sztao, prisao je Ruben, i szpao je z-Bilhov, priszpánicov ocsé szvojega: i zvedo je tó Izrael. — Szinôv Já-koba je pa dvanájszet bilô.

23. Szinôvje Lee: prvorodjen Já-koba Ruben, potom Simeon, Levi, Juda, Issakár, i Zebulon.

24. Szinôvje Ráchele: Josef i Benjamin.

25. Szinôvje Bilhe, szlü'zbenice Ráchele: Dán i Naftali.

26. Szinôvje Zilpe, szlü'zbenice Lee: Gád i Aser. — Tó szo szinôvje Já-koba, ki szo sze nyemi v-Padam-arami narôdili.

27. I prisao je Jákob k-Isáki ocsi szvojemi v-Mamré, vu Arba váras, tó je, v-Chebron, gde szta Abrahám i Isák kak prísavca sztalá.

28. 'Zivo je pa Isák sztôoszemdeszét lét.

29. Potom je premíno Isák, duso püsztvísi, i pohranyen je k-sztarísom szvojím, kak z-zítom zadovoljen sztarec. Pokopala szta ga Esav i Jákob, sziná nyegoviva.

XXXVI. Tál.

Esava 'zené, szinôvje i osz-tanki. Edoma zdávnyi kra-lôvje i nyí dr'zánya i vara-sôvje.

1. Pokolênya pa Esava, ali Edoma, szo eto :

2. Esav szi je z-kanaáncov cséri vzéo 'zene: Ado, csér Elona Chittanc,a i Oholibámo, csér Ane, cséri Szibehona chivvia.

3. I Boszmáto, csér Ismaela, szesztro Nebajota.

4. Ada je porodila Esavi Elifáza, i Boszmát je porodila Réhuela.

5. Oholibáma je pa porodila Jehúsa, Jahláma i Koracha. Tô szo szinôvje Esava, ki szo sze vu kanaánszkoj zemli narôdili.

6. I vzéo je Esav szvoje 'zene, sziní, cserí, vsze hlápce szvoje hí'ze, poistvo, vszo 'zivíno i vszo vrêdnoszt, stero szi je v-kanaánszkoj zemli szpravo, i sô je v-drúgo dr'zélo, od brata szvojega Jákoba.

7. Ár szta vecs 'zivíne mela, kak kâ bi vküpprebívatí mogla, i ona zemla, gde szta sztalá, nyidva je nêmogla hrániti, za vo-lo vnôge 'zivíne.

8. I sztao je Esav na Szeir bré'zini; — Esav, ali Edom.

9. Pokolênya, na Szeir brežini sztojécsega Esava, ocsé Edoma, szo eto :

10. Iména szinôv Esava: Eli-fáz, szin Ade 'zené Esava; Réhuel, szin Boszmáte, 'zené Esava.

11. Szinôvje Elifáza szo bílí: Teman, Omár, Szeífo, Gahtám i Kenáz.

12. Timna je pa bila priszpaonica Elifáza, sziná Esava. Eta je porodila Elifázi Amaleka. Tô szo szinôvje Ade, 'zené Esava.

13. Szinôvje Rehuela szo pa eto: Nachat, Zerach, Sammá i Mizzá. Tô szo bílí szinôvje Boszmáte, 'zené Esava.

14. Szinôvje Aholibáme, cséri Ane, cséri Szibehona, szo pa eto: porodila je Esavi Jehusa. Jahláma, i Koracha.

15. Poglavníci szinôv Esava szo eto: szinôvje Elifáza, prvorodjenoga Esava: Teman poglavník, Omár poglavník, Szeífo poglavník, Kenáz poglavník,

16. Korach poglavník, Gahtam poglavník, Amalek poglavník. Tô szo poglavníci Elifáza v-Edom dr'zéli. Tê szo Ade szinôvje.

17 Szinôvje pa Rehuela, sziná Esava, szo eti: Nachat poglavník Zerach poglavník, Sammá poglavník, Mizzá poglavnk. Tô szo poglavníci Rehuela v-Edom dr'zéli. Tê szo szinôvje Boszmáte, 'zené Esava.

18. Szinôvje Oholibáme, 'zené Esava, szo pa eto: Jehús poglavník, Jahlám poglavník, Korach

poglavník. Tê szo poglavníci Oholibame, cséri Ane, 'zené Esava.

19. Tê szo szinôvje Esava, i tô szo nyegovi poglavníci, kí sze Edom zové.

20. Szinôvje Szeira, choríta, mesztancsarje dr'zéle, szo eti: Lotán, Sobál, Szibehon, Haná.

21. Dison, Észer, i Disán. Tê szo poglavníci choriáncov, szinôvje Szeira, v-Edom dr'zéli.

22. Szinôvje Lotána szo bili: Choni, Kemám, szesztra Lotána pa Timna.

23. Szinôvje Jobála szo eti: Halván, Manachat, Hebal, Sefo i Onám.

24. Szinôvje Szibehona szo eti: Ajjá, i Haná. Ete Haná je gornaisao toplice na püsztináj, gda bi oszle Szibeona, ocsé szvojeja pászao.

25. Hane otroci szo pa: szin Dison i Oholbáma, csi Hane.

26. Disona szinôvje szo: Chemdán, Esbán, Jitrán, i Kerán.

27. Észera szinôvje szo: Bilhán, Zahaván, i Hakán.

28. Disána szinôvje szo: Húsz i Arán.

29. Poglavníci choriáncov szo eti: Lotán poglavník, Sobál poglavník, Szibehon poglavník, Haná poglavník,

30. Dison poglavník, Észer poglavník, Disán poglavník. Tô szo

poglavníci choriáncov, pôleg poglavársztva, vu Szeir dr'zéli.

31. Eto szo pa kralôvje, kí szo kralüvali vu dr'zéli Edoma, pred kralüvanyem kralá szinôv israelszki.

32. Kralüvao je v-Edomi Béla, szin Behora; imé várasa nyegovoga je: Dinhába.

33. Po szmrți Béle, je meszto nyega kralüvao Jobáb, szin Zeracha, kí je z-Boszrábe bio.

34. Po szmrți Jobába, je kralüvao meszto nyega Chusám, z-Temán dr'zéle.

35. Po szmrți Chusama, je kralüvao meszto nyega Hadad, szin Bedada, kí je midjance na pôli Edoma zbio. Váras nyegov sze je Havit zvao.

36. Po szmrți Hadada, je kralüvao meszto nyega Szamlá, z-Maszreke.

37. Po szmrți Szamle, je meszto nyega kralüvao Saul, z-Rechobota pri potokí bodôcsega.

38. Po szmrți Saula, je meszto nyega kralüvao Bahal-Chanán Hachabora szin.

39. Po szmrți Bahal-Chanána sziná Hachbora, je meszto nyega kralüvao Hadar; imé várasa nyegovoga je Pahú, 'zené pa nyegove imé je Mehetabel, stera je csi bila Matrède, cséri Mé-Zahaba.

40. Iména poglavníkov Esava pa szo, pôleg nyí pokolény, mész,

imén, eto : Timna poglavnik, Halvá poglavnik, Jethét poglavnik.

41. Ocholibamá poglavnik, Elá poglavnik, Pinon poglavnik.

42. Kenáz poglavnik, Temán poglavnik, Mibszár poglavnik.

43. Magdiel poglavnik, Hiram poglavnik. Tê szo poglavnici Edoma, pôleg nyi mészť vu zemli ôrocšine nyihove. Tô je Esav, koreni ocsa edomitancov.

XXXVII. Tál.

Jôsef tô'zi ocsi szvoje brate, i ztála za toga, ztála pa za edne szenye volo nevoscšenost zbdí vu nyi prôti szebí, tak da sze od nyi vu sztűdenec vr'ze, odnet pa pá vöpotégne i v-Egiptom odá, koga ocsa za mrtvoga dr'zavsi, britko objöcse.

1. Sztáo je pa Jákov vu domovini ocsákov szvoji, v-zemli kanaánszkoj.

2. I med dományimi nyegovomi szo sze eta godíla : Jôsef, kak szedemnászet lét sztar mladénc, je z-bratmi szvojimi pászao ovcé, i zdr'závao sze je pri szinê Bilhe i Zilpe, priszpaonic ocsé szvojeja, i noszo je od nyi Jôsef hűde glászi ocsi szvojemi.

3. Da je pa Israel bole lűbo Jôsefa od vszê szinötv szvoji : ár je on bio szin sztaroszti nyegove: píszano odévko nyemi je dao zgotoviti.

4. I vidivsi bratovje nyegovi, ká bi ocsa bole lűbo nyega od vszê bratov nyegovi ; odűrili szo ga, tak da szo nê mogli zľepa gűcsati z-nyim.

5. Medtêm je vido Jôsef szenyostero gda bi pripovêdao bratom, vsze bole szo ga odűrjávali.

6. I pravo nyim je : „poszlűh-nite, proszim vasz, eto mojo szenyoster, stera sze mi je szenyala.

7. Mí szmo sznopje vézali na pôli, i, viste, moj sznop sze je k-meszťi goriopravo, i kűmeszť je szťao ; vase sznopje je pa oköli nyega posztanolo, i nanízávalo sze je pred mojim sznopom.“

8. I odgövorili szo nyemi bratje nyegovi : „lehko bos tí kralűvao nad nami? — lehko bi nad nami goszpodűvati 'zelo?“ — i tak szo ga escse bole odűrjávali za volo nyegove szenye i nyegovi rêcsi.

9. Pá sze nyemi je drűga szenya szenyala i pripovêdao jo je bratom szvojim, erköcsi : „viste, pá drűga szenya sze mi je szenyala ; viste, szunce, mészťec i edenájšzet zvűzd sze je pred memom nanízilo!“

10. Pripovedávao je tô i ocsi, liki bratom szvojim ; i ocsa ga je pokárao, erköcsi nyemi : „ka scsés z-töv szenyov, stera sze ti je szenyala? — lehko mo jazs, i mati i bratje tvoji sli i nanízimo sze pred tehom?“

11. Bratje szo sze obgdávali na nyega, ocsa je pa vu pámeti dr'zao recsi ete.

12. Medtêm szo slí bratje nyegovi ovcé ocsé szvojeja pásťť v-Séchem.

13. Pravo je pa Israel Jôsefi : „tvoji bratje paszűjo v-Séchemi ; rad bi te k-nyim poszľao.“ On je pa odgövorio : „krédi szem!“

14. I erkao nyemi je : „idi, proszim te, glédat, kakda szo

tvoji bratovje, i kakda ovcé, i prineszi mi glász od nyi. Odposzlao ga je pa z-Chebron dôla, i sô je v-Séchem.

15. I gda bi po pôli blôdo, na nyega sze je namerô eden mo'zki i pítáo ga je, govorecsi: »ka íscses?«

16. On je pa odgôvoro: „moje brate íscsem; proszim te, povê mi, gde paszéjo?“

17. Erkao nyemi je pa te mo'zki: „odegnali szo od etec, ár szem csüo, kâ szo pravili: »hodmo v-Dotán!“ — Jôsef je tak za bratmi szvojimi sô, i gori je je naisao v-Dotáni.

18. I oni szo nyega ôzdalecs várali; i prvle, kak bi k-nyim prisao, szo szi vküpzgúcsali, kâ ga bujejo.

19. I erkli szo edendrugomi: „viste, etam ide te szenyavec!“

20. Pojďte, bujmo ga, i vr'zmo ga v-eden sztüdenec, i tak povêmo, kâ ga je hûda divjácsina pojêla; i vidili mo, ka do nyemi valále nyegove szenye!«

21. Zacsüvsi tô Ruben, oszloboditi ga je namêno z-rôk nyihovi; i erkao je: »nebujmó ga!«

22. Potom je pravo Ruben: neprelête nyegove krvi; vr'zte ga v-ete sztüdenec, steri je eti na püsztínaj; ali nevr'zte na nyega rôk lüdomorszki!“ — záto, da bi ga oszlôbodo 'z-nyí rôk, i nazádao ocsi nyegovomi.

23. I gda bi Jôsef do bratov szvoji prisao; doli szo vtrgnoli 'z-nyega odêvko nyegovo, ono píszano odêvko, stero je naszebi meo.

24. Teda szo ga popadnoli, i v-sztüdenec szo ga vrgli; sztü-

denec je prázen i brezi vodé bio.

25. I rávno gda bi jeli, gori sze zglédnejo i várajo, kâ eden sereg ismaelitanszki tr'zcov prihája z-Gileáda, kí kumile szo zácsímbo, bal'zam i kadilo neszle, z-sterimi szo sze v-Egiptom napôtli.

26. I erkeo je Júda bratom szvojim: „ka de nam valálo, csi brata nasega vmorímó i krv nyegovo prelejémo ino zatajímó?“

27. Pojdmó odajmo ga ismaelitancom; netekni sze ga rôka nasa, ár je on nas brat, nasa krv!“ — I bôgali szo ga bratovje.

28. Rávno szo tam mímo sli midjanszki tr'zci, gda bi vöpotég-noli Jôsefa z-sztüdenca; i tak szo ôdali Jôsefa ismaelitancom za dvaoszteti srebreni pénéz. Eti szo pa v-Egiptom odpelali Jôsefa.

29. I nazâ sze vrnovsi Ruben k-sztüdeneci, gda nebi naisao v-nyem Jôsefa, razprászkao je odêvko szvojo.*)

30. Pá nazáidocs k-bratom szvojim, ercsé nyim: „nega deteta! jasz pa ka, ka zacséti mam!“

31. Teda szo vzéli odêvko Jôsefa, zarezali szo ednoga kozl'csa, i to odêvko szo v-nyega krv namocsili,

32. I poszlali szo to píszano odêvko i dáli szo jo ocsi szvojemí neszti, govorecsi: „odêvko eto szmo naisli; pogledni jo, jeli je ona sziná tvojege odêvka, ali nê!“

33. On jo je pa szpoznao, i erkao je: „sziná mojege odêvka je! — hûda divjácsina ga je raztrgala! — Jôsef je zagvüsno razprászkan!“

*) Na znamênýe globoke britkoszti szrdca.

34 I razpraszeso je Jákob odévko szvojo, i v-placsa odévko sze oblecsivsi, jôkao je za sziná szvojega dúgi csasz.

35. I sztanoli szo vszi szinôvje i vsze cseri nyegove, kâ bi ga razvészelili; ali on sze je nêdao razveszeliti, nego je etak erkao: »jôcsics bom sô vu grob za szinom mojim!« — i li jôkao je za nyega ocsa nyegov.

36. Midjanitanci szo ga pa ôdali v-Egiptomi potifári, kamurniki faraona i poglavári seregôv nyegovi.

XXXVIII. Tál.

Nit prigodov Jôsefa sze po ednom pripetjê rodbine pretrgne, pôleg šteroga sze Júda, szin Jákoba o'zeni, deco dobí, i z-sznehôv szvojov nevêdocs progresí.

1. Prigôdilo sze je pa vu onom vrêmeni, da bi Júda odisao od bratov szvoji ino sze k-ednomi hadullamszkomi mô'zi vrno, komi je Chira imé bilô.

2. Váravsi pa tam Júda csér ednoga kanaánca, steroy je Suah imé bilô, vzéo szi jo je, i notri je sô k-nyê.

3. Ona pa poprijévsa, porodíla je sziná, i Héra ga je imenüvala.

4. Pá poprijévsa, porodíla je sziná, i zvála ga je Onána.

5. Escse ednôk je porodíla, sziná, i Sélo ga je zvála, i rávno te je v-Chezibi bíla, gda ga je porodíla.

6. Vzéo je pa Júda za 'zeno Héri, prvorodjenomi szinôvi szvo-

jemi, Tamar imenüvano deklícsko.

7. I gda bi sze Hér, prvorodjeni Júde, za hüdoga naisao pred Bôgom pogübo ga je goszpôd.

8. Na stero gledôcs je velo Júda Onáni: „idi notri k'-zeni brata tvojega, vzemi szi jo meszto brata tvojega, i zbüdi szemen brati tvojemi.

9. Znao je pa Onán, kâ on otrok nebi nyegov bio; záto, gda-koli je notrisô k'-zeni brata szvojeja, natla je pûszto i pogübo szemen, da nebi zbüdo plemena brati szvojeji.

10. I geto sze je blázno vidilo Bôgi csinênye nyegovo; pogübo je i toga.

11. Pravo je záto Júda Tamari, sznehê szvojoj: »osztani kak vdovica teccasz pri hí'zi ocsé tvojeja, dokecs moj szin, Séla gorinezraszté«; — ár je etak miszlo: »lehko i té merjé, kak brata nyegoviva.« — Odísla je záto Tamar, i zdrzávala sze je pri hí'zi ocsé szvojeja.

12. Po vnôgi dnévi pa merjé Suah, 'zena Júde; i on, gda bi plac dokoncsao, sô je k-brijá-csom ôvc szvoji, z-hadullámszkim Chírom, prijátelom szvojim, v-Timnáto.

13. Na znánye szo pa dáli tó Tamari, govorécs: »tvoj téaszt v-Timnáto ide ovcé brijt.«

14. Ona záto dolivrízvsa ôpravo vdovinsztva, zakrijla sze je z-pokrivalom, doli szi je szêla pri vratáj Enáima, le'zécsega pri ceszti v-Timnato pelajôcsoj; ár je vídila, kâ je Séla goriodrászao i dônok sze nyemi ona nedá za 'zeno.

15. Váravsi je jo pa Júda, dr'-

zao za hotlívko; ár szi je obráz zakrila.

16. I k-nyê je sô doli z-pôti, erkôcsi: „dopüszi mi, proszim te, da szpim z-tebom!“ — Ár je nêznao, kê bi ona bila nyegova sznêha. — Ona nyemi je pa odgovorila: „ka mi dás, csi bos szpao z-menom?“

17. On je pa odgôvoro: poslem ti ednoga kozlícsa z-csrêde moje!“ Ona je pa odgovorila: „csi mi zálog dás, dokecs mi ga posles?“

18. On je pa odgôvoro; „ka za zálog ti mam dati?“ — i odgovorila je: „tvoj pecsátnyek, tvojo 'znyôro, i palico, stero v-rokaj más.“ — Tá ji záto dávsi vsza eta, szpao je 'znyôv, i ona je vu bremen szpádnola.

19. Potom je gorisztánola i doli je odísła, vrgla zakrivalo, z-sterim sze je zakrjila, i oblêkla je ôpravo vdovinsztva.

20. I poszłao ji je Júda toga kozlícsa po hadullámszkom prijáteli szvojem, da bi nazâvzó zálog z-rôke 'zenszke; ali nê je je nâsao.

21. Teda je szpitávao od mo'zki meszta, erkôcsi: „gde je ta hotlívka, stera je v-Ênáimi pri ceszti szedêla?“ — Oni szo pa odgôvorili: „nê je bilô eti nikse hotlívke.“

22. Nazâ sze tak vrnovsi k-Júdi, erkao je: „nê szem je nâsao; zvéntoga szo mi i mo'zki meszta tak pravili: „nê je bilô eti nikse hotlívke.“

23. I odgôvoro je Júda: „bojdi szi ji! ona náj dônok nemo-re szramotiti. Vêm szem i jasz

poszłao toga kozlícška; a' ti szi je pa nênaisao.“

24. Medtêm sze vecs menyé po trê mészeci na znánye dá Júdi: „Tamar, sznêha tvoja, je prá praznúvala; ár je z-pránoszti vu bremen szpádnola.“ Na stero je odgôvoro Júda: „sze jo pri-pelajte, da sze ze'zgé!“

25. Ona pa naprêripelana, eto szposle tészti szvojemi, govorecsa: „od onoga mo'zkoga, koga szo eta, szem jasz vu bremeni!“ i erkla je nadale: „li pogledni dobro, csidi je ete pecsátnyek, eta 'znyôra, i eta palica!“

26. Júda je je szpoznao, i erkao je: pravicsnêsa je ona od méne; ár szem je rávno záto nêdao szinôvi mojemi, Séli.“ — Ali nê je od etoga vecs hodo k-nyê.

27. I prigôdilo sze je, gda bi sze ona k-porodi szprávlala; dvojki szta naidenivi v-nyé utrobi.

28. Med porodom sze je szkázala edna rôka, baba je pa vzéla edno erdêcso nit, i na tó rokô jo je zvézala, erkôcsa: „eto je prislo naprê oprvim!“

29. Gda bi pa té nazâpotégno szvojo rokô; vidi, naprê je prisao nyega brat! Na stero je právila baba: „ka prászkas? — ti szi zrok etoga prászka!“ — Za toga volo ga je Péresza ime-núvala.

30. Za nyim je prisao vó nyegov brat, na steroga rôki je tá erdêcsa nit bila; i zváni je Zerach.

XXXIX. Tál.

Bôg jáko blagoszlovi poti-fára pod môdrim ravnanyem Jôsefa, kí sze za toga volo dober csasz zavelko prestíma od nyega, ali k-csaszi od 'zené nyegove na grêh primárjan, i, nevkleknjeno prô-tisztanovsi, od nyé jálno ob-to'zen, v temnico príde, v-steroj dvê szenyi môdro razkladé, i tak szí k-oszlo-bodjényi sztezo zravna.

1. Jôsef tak, doliodpelani v-Egiptom, küplen je od potifára, kamurnika i voja seregôv farao-na, mô'za egiptomskoga, z-rôke ismaelitancov, kí szo ga tá doli-odpelali.

2. Bôg je pa z-Jôsefom bio; ár je vú vszem szrecso meo, i prebívao je vu hí'zi goszpôda szvojega.

3. I gda bi goszpôd nyegov na pamet vzéo, ká bi Bôg 'znyim bio, i ká bi vsze, kakoli je csi-nio, Bôg vu rôki nyegovoj szre-csno vcsíno;

4. Prijazniv je grátao Jôsef pred nyím, i szlúzo nyemi je. Záto ga je nad hí'zov szvojov za ravnitela posztavo, i vsze poistvo szvoje nyemi je na rôke dao.

5. I od sterimao ga je za rav-nitela nad hí'zov szvojov posztavo, i vsze, ka je meo, nyemi na rô-ke dao: blagoszlovo je Bôg hí'zo egiptomca za volo Jôsefa i bla-goszlov bo'zi je bio nad vszêm, ka je meo pri dômi i na pôli.

6. Záto je vsze szvoje imánye na Jôsefa zavüpao, tak da je szam nêmeo drúgo na szkrbi, nego li tó, ká je jo. — Medtêm je Jôsef lêpoga zrásza i lêpoga obráza bio.

7. Pri vszem tom je 'zena goszpôda nyegovoga na Jôsefa vr-gla pogléd, i erkla nyemi je: „szpi z-menom!“

8. Ali on sze odgovárja, er-kôcsi 'zeni goszpôda szvojega: „pôleg méne nevê goszpôd moj, ka jeszte vu hí'zi nyegovoj, i vsze mi je na rôke dao;

9. On je tak pri hí'zi etoj nê véksi od méne, i nika mi je nê-zabráno, kak rávno tebé, geto szí nyegova 'zena; i kakda bi mo-gao jasz eto veliko hüdôbo vcsi-niti, pregrêsvi prôti Bôgi?!“

10. Gda bi pa ona vszákdén primárjala Jôsefa, i on sze ji nebi pôdao, ká bi 'znyôv szpao i pregrêso;

11. Pripetilo sze je ednoga hí-pa, ká bi Jôsef v-hí'zo sô ôpra-vico szvojo szkoncsávat, i z-do-mányi mô'zov nikoga nebi te do-má bilô;

12. Popádnola ga je za pláscs, i erkla je: „szpi proszim te, z-menom!“ — Ali on v-nyé rokaj nihásvi pláscs, vö je bé'zao i tásô.

13. Ona pa vidivsa, ká ji je pláscs v-rokaj nihao i odbé'zao;

15. Vküp je prizvála dománye szvoje, i erkla nyim je: „viste, záto je pripelao med nász toga 'zidova, ká bi nasz vu szramo-to posztavo! Nad méne je pri-sao, da bi szpao z-menom; jasz szem pa naglász krícsala.

15. I gda bi csüo, kâ szem z-velikim glászom krícsala, pri meni je nihao szvoj pláscs, i vöbë-zavsi, tá je leto!«

16. I doli je djála pri szebi pláscs nyegov. dokecs bi nyé môtz domô prisao.

17. Teda nyemi je etak govoriła: „te zidovszki hlápec, stero-ga szi meni na ospotanye pripe-lao k-hízi, je nad méne vdr'o;

18. Ali gda bi jasz naglász goriszkrícsala, pri meni je nihao plascsgo szvojo, i na ceszto je odbézao.

19. Gda bi pa nyé môtz posz-lühno nyé recsí, stere nyemi je pripovédala, erkôcsa: „takse delo je doprineszao nad menom tvoj hlápec!“ — zvézgalí szo sze cse-mérje nyegovi.

10 Zgrabiti je tak dao Jôsefa goszpôd nyegov, i vr'tzi vu on okrôgli törem, na ono meszto, gde szo králevszki robi notri-zaprêti bilí; i tam je v-tem-nici bio.

21. Bôg je pa z-Jôsefom bio, i szmileno je csinio 'znyim, tak da je i temnícsara k-nyemi na szmi-lenoszt nadigno.

22. Ár je temnícsar vsze robe Jôsefi na rôke dao; i vsze, ka sze je tam godílo, je po nyem godjeno.

23. I temnícsar je poprêk nikse szkrbi nêmeo na nika, ka je nye-mi na rôke dáno bilô; ár je Bôg 'z-nyim bio, i kakoli je csinio szrecsno je vcsino Bôg.

XL. Tál.

Po Jôsefi, vu temnici 'z-nyim bodôcsega králevszkoga pe-hárnika i peka razkládjena szenya sze do edne rêcsi szpuni, i tak sze nyemi k-oszlobodjênyi szteza odré.

1. Prigôdilo sze je potom, da bi egiptomszkoga kralá pehárník i pek pregrêsila prôti szvojemi goszpôdi, králi Egiptoma.

2. Razcsémero sze je záto farao, na etiva visesnyiva szluga szvojiva, — na pehárnika i peka.

3. I v-robosztvo nyidva je dao vr'tzi vu hrambi voja seregôv szvoji, — vu on okrôgli törem, na ono meszto, gde je Jôsef v-temnici bio.

4. I poglavár vojszké je k-nyima posztavo Jôsefa, na szlúzbo. Bilá szta pa eden csasz pod sztrázov.

2. I vídila szta obá szenyo, — vszáki poszebno, — edno nôcs, — vszáki pôleg lasztivnoga zna-menúvanya szenye — pehárník i pek egiptomszkoga kralá, steriva szta roba bilá v-tom okrôglom tórmi.

6. K-nyima pridôcsi Jôsef za-ütra, vido je, kâ szta 'zalosztivya.

7. I pítao je nyidva. geto szta 'z-nyim vu hrambi goszpôda nye-govoga roba bilá, govorecsi: »za-ka je dnesz tak túzen obráz vájni?«

8. I odgôvorila szta nyemi: „szenyô szva mela, i nega, kí bi nama jo razklaô.“ Na stero je odgôvoro Jôsef: »razkládanye je boze!« — medtêm povêta mi vájno szenyo!“

9. Teda je pehárník pripovedávao szvojo szenjo Jôsefi, erkôcsi nyemi: „vido szem vu sne eden trsz pred szebom;

10. Na tom trszí szo bilé trí sibice, stere szo sze zeleniti zácsale, popovjé sze je pokalo, i na grôzdecsi sze je zorilo zrnicse.

11. Pehár Faraona je pa vmojoj rôki bio, i vzéo szem te grôzdek, i 'zmikao szem ga vpehár Faraona, i pehár szem Faraoni na rokô djao.

12. I erkao nyemi je Jôsef: »eto znamenûje: trí sibe, trí dni znamenûjeje.«

13. Po trê dnévi te Farao v-szlobodscsino posztávi, v-csészt tvojo nazâ dene, i ti Faraoni pehár dávaobodes v-rôke, pôleg indasnye návade, liki gda szi nyegov pehárník bio.

14. Dabi sze tí szpômeno z-méne, gda ti dobro bode, i tó dobrôto bi vcsino z-menom, kâ bi Faraoni za méne rêcs dao, i tak me oszlôbodo z-ete temnice!

15. Ár szem jálno vkrádnyen z-zemlé 'zidovszke, i ni eti szem nika nêprekacao; dônok szo me v-temnico vrgli!»

16. Vidivsi pa vísni pek, kâ bi on dobro razkládao szenyo, erkao je Jôsefi: „meni sze je tûdi szenyalo, kâ szem trí krûsne drevénke meo na glávi.

17. Vu toj najzgorányoj drevénki je vszáke dôbi pecsenyé bilô za Faraona, i ftice szo je jele z-drevénke na glávi mojoj.“

18. Na tó je odgôvoro Jôsef, erkôcsi: »toga rázum je eto: trí drevénke, trí dni znamenûjeje.

19. Po trê dnévi ti glavô dá vzéti Farao, ino te na drêvo obesziti, tak da ftice májo jeszti têlo tvoje!“

20. Rávno na trétji dén, kakti dén szvojega rodstva, je Farao gosztsenyé pripravo szlû'zbeníkom szvojom, i vö je dao pripelati z-temnice pehárnika i peka med szlû'zbeníkmi svojimi.

21. I nazâ je posztavo pehárnika v-pehárníksztvo, i dávaobodes pehár Faraoni v-rôke.

22. Ali peka je obesziti dao: -- liki nyima je vsze tó razkládao Jôsef.

23. Medtêm sze je pehárník nêszpômeno z-Jôsefa, negó sze je szpozábo 'z-nyega.

XLI. Tál.

Jôsef Faraoni edno zname-nito szenyo razkladé, za steroga volo z-temnice na sztolec rávnitela cêloga országa príde, i obcsinszka dugová-nya môdro i dobrotivno pela; med sterim sze o'zeni i dvá sziná porodí.

1. Prigôdilo sze je pa po dvema letoma, vido je Farao szenyao, kak da bi sztao pri ednom potoki;

2. I vido je z-potoka szedem lêpi i tûcsni kráv idti, stere szo sze v-sarjé paszle.

3. Pâ je vido szedem drúgi grdi i lôsi kráv idti za nyimi z-potoka, stere szo pri ti ovi sztalé na brêgi potoka.

4. I pô'zrlo je ti szedem grdi i lôsi kráv ti szedem lêpi i tûcs-

ni; — na stero sze je prebúdo Farao.

5. Pá zaszpi, i szenya sze nyemi, kâ je vído szedem vláti, rászti na ednom betvi. puni i lêpi.

6. I vido je, kâ je szedem ténki i od zhdnoga vetra poszúseni vláti gnalo za nyimi.

7. I pôzrlo je ti szedem ténki vláti, ti szedem lêpi i puni; i na tó sze je pá prebúdo Farao.

8. Zaitra sztanovsi, zburkao sze je vu szebi, i vküp je dao prizvati vsze vúvce i vsze mǒdre egiptomszke, i pripovedávao nyim je szvojo szenyo; ali nê je bilô nikoga, kí bi jo razklao Faraoni.

9. Teda je pravo pehárník Faraoni, govorecsi: „zdâ mi pride na pamet moja falinga:

10. Gda bi sze Farao razcsémero na szvoje szluge, i v-temnico dao vrzti vu hrambi voja szvojega mené i peka;

11. Szenyala sze nama je szenya edno nôcs obema; vszákomi zmed nama sze je szenyalo pôleg rázuma nyegove szenye.

12. Bio je pa tam z-nama eden zidovszki mladénc, szlúzbeník voja: mívva szva nyemi pa pripovedávala nájne szenye, i on nama je je razklao: — vszákomi je je pôleg rázuma nyegove szenye razklao.

13. I kak nama je je razklao, tak sze je i zgódilo z-nama: mené je Farao v-mojo csészt nazáposttavo, toga ovoga je pa obesziti dao.

14. Poszlao je tak Farao, i k-szebi je dao prizvati Jófefa. Vó szo ga tak popadnoli z-temnice:

on sze pa obríje, preoblecsé, ino ide pred Faraona.

15. Teda je erkao Farao Jófefi: »szenya sze mi je szenyala; ali nega ga, kí bi mi jo razklao: csúo szem pa od tébe, kâ kak szenyo zarazmis, precí jo razkladés.«

16. I odgôvoro je Jófef Faraoni, erkôcsi: »tô je zvóna moje oblászti: Bóg razkladé szenyo Faraoni.«

17. Erkao je záto Farao Jófefi: „vis, vu szne szem sztao pri potoki.

18. I slo je z-potoka szedem túcsni i lêpi kráv, paszécsi sze vu sarjé.

19. I pa je slo vó drúgi szedem lôsi, jáko grdi i ténki kráv za nyimi, — tak grdi szem nê vecs vido vu céloj egiptomszkoj zemli.

20. Pôzrlo je pa ti szedem ténki i grdi kráv, ti prvi túcsni szedem kráv.

21. I csi szo taki v-nyí csrévi bilé; dônok sze je nêpoznalo, kâ bi nyim v-csrévi bilé: ár szo zvóna rávno tak lôse osztale, kak pred témtoga. — I na tó szem sze prebúdo.

22. Vido szem potom vu szne; kâ je szedem vláti rászto na ednom betvi, puni i lêpi.

23. I szedem prázni, ténki i od zdólca poszúseni vláti je rászto za nyimi.

24. I pôzrle szo te ténke vlati ti szedem lêpi vláti. — Pripovedao szem tá vúvcom; ali nê sze je naisao med nyimi, kí bi je razklao.«

25. I erkao je Jófef faraoni: „szenya Faraona je li edna. Ka

pa Bôg csiníti má, tô je nazvêszto Faraoni.

26. Ti szedem dobri kráv, je szedem lét; i ti szedem lêpi vláti, je tiúdi szedem lét: tô je li edna szenya.

27. Ti szedem lôsi i ténki kráv, stere szo za timi ovimi prislevô, je szedem lét; i ti szedem prázni, od zdólca posztüseni vláti; szedem jalovi lét znamenüje.

28. Tô je, ka szem pravo Faraoni, kâ, ka Bôg csiníti má; tô je nazvêszto Faraoni.

29. Vis, prisesztñi szedem lét velika obilnoszt bidti má vu cêloj zemli egiptomskoj.

30. Ali pridti má za nyimi szedem jalovi lét, tak da de pozâblena vsza obilnoszt vu zemli egiptomskoj, i glád de opüsztsávao zemlô.

31. Nateliko, da sze niti na pamet nevzeme vecs obilnoszt vu országi, za volo gláda etoga; ár de on jáko veliki.

22. Kâ je pa Farao vu dvôjoj dôbi vido szenyo eto, tô je záto vcsinyeno, geto je eto pri Bôgi szkoncsano dugoványe, i Bôg nyé hitro doprineszti má.

33. Za toga volo naj zeberé Farao mûdroga i rázumnoga mû'za, i posztávi ga nad Egiptomom.

34. Naj posztávi Farao vládnike v-országi, i vzéti dá pétí tál pôva v-ti szedmi obilni létaj.

35. I vesz pôv ti naszledüvájôcsi obilni lét naj vküpszpráviyo i szilje naj pod oblászt Faraona posztavijo, i na 'z'ivis obarjejo vu váraski mészta.

36. Da gotov bode 'z'ivis ete za ország vu ti szedem jalovi lét-

taj, stera vu zemli egiptomskoj naszledüvati májo, i da sze ország neopüszti za volo gláda.*

37. I dopadnole szo sze recsi ete Faraoni, i dopadnole vszêm szlugom nyegovim.

38. Teda je erkao Farao szlugom szvojim: »jeli bi mogli naidti etaksega csloveka, vu kom bi bózi düh bivao?«

39. Erkao je záto Farao Jôsefi: „geto je Bôg vsze eto tebi nazvêszto; nega od tébe csednêsegá, ni modrêsega.

40. Záto tí boj ravnitel hi'ze moje, i cêlo lüdsztvo moje naj pôleg tvojeqa povelénya hodi: li z-králevszkim sztolcom mojím bom vise sztao jasz od tébe.

41. Zednim je pravo Farao Jôsefi: „vis, nad cêlov drzêlov Egiptoma szem te za ravnitela djao.

42. Potom dolipotégnovsi Farao z-rôke szvoje prsztan szvoj, i Jôsefi ga na prszt potégnovsi, v-skarlatno ôpravo ga je dao oblêcsti, i zláti lancek nyemi je poveszo na sinyek;

43. Vu drûgi kocsêjaj szvoji ga je dao prevázati i krícsati pred nyim: na „kôlenal!“ — i tak ga je ravnitela vcsino nad cêlov zemlôv Egiptoma.

44. I erkao je Farao Jôsefi: »jasz szem Farao*) ali brezi znányia tvojeqa nezdigni niscse ni rôke, ni nôge vu cêloj zemli Egiptoma!«

45. I zvao je Farao Jôsefa „Szafenath-paneacha“,**) i dao

*) Farao, v egiptomskom jeziki, je teliko, liki král.

**) Szafenath-paneach, gingav, mflí ocsa

nyemi je za 'zeno Aszenatho, csér Potifera, popa On várasa. — Potom je obhodo Jôsef cêlo zemlô egiptomszko.

46. Bio je pa Jôsef treszeti lét sztar, gda je pred Faraonom, králom Egiptoma sztao. Odnet idôcsi Jôsef od Faraona, obhodo je cêlo dr'zêlo Egiptoma.

47. I rodila je zemla v-ti szedem 'zirovni létaj vu vszôj obilnoszti.

48. I vküp je szprávlao cêli pôv ti szedem lét, steri je vu zemli egiptomszkoj bio, i dolj je szkládao 'zíveis vu varasê, v-steri je dolidévao pôv okroglin varasôv.

49. I szpravo je vküp Jôsef môrszkoga pêszka vno'zino szilja, vise mertûka doszta, nezracsúnane mere; ár ga je nezracsúnano doszta bilô.

50. Narôdila szta sze pa Jôsefi dvá sziná, prvle kak bi prislo leto gláda, steriva nyemi je Aszenath, csér Potifera, popa On várasa porodila.

51. I zvao je Jôsef toga prvodjenoga Menassea; geto je pravo: »pozábiti mi je dao Bôg vsze moje nevôle i cêlo hi'zo ocsé mojega.«

52. Toga drúgoga je pa Efraima imenüvao, tak erkôcs: »povnô'zao me je Bôg vu zemli 'zúkoszti moje.«

53. I pretelko je ti szedem obilni lét, stera szo bilá vu dr'zéli Egiptoma:

54. I zácsalo sze je szedem lét gláda. — liki je naprêpovedao Jôsef, glád sze je pobúdo vu vszê dr'zélaj, li vu cêloj zemli Egiptoma je bio krúh.

55. Kcsaszi je i cêla dr'zêla Egiptoma ogládila, i lüdsztvo je krícsalo za krúh k-Faraoni. Faraon je pa vszê m egiptomcom etak odgôvoro: »idte k-Jôsefi, i ka vam on povê, csinte!«

56. Násztao je pa glád po vszôj okroglni zemlé. Jôsef je tak ôdpro vsze naszipárnice szvoje, i odávao je szilje egiptomcom; ár sze je nepresztanoma povék-sávao glád po dr'zéli Egiptoma.

57. I vsza okroglna zemlé je v-Egiptom sla szilje kúpüvat od Jôsefa; ár je na cêloj zemli veliki glád bio.

XLII. Tál.

Jôsefa bratje v-Egiptom szilje kúpüvat prídejo, z-kêmi szí on zaprva trdno dene, tak da v-zálogi morejo tam niháti Simeona i szami nazáidti v-domovino, gde ocsi szvojemi vsze nazvêsztijo, ka sze je 'z-nyimi godílo.

1. Zvedivsi pa Jákob, kâ bi v-Egiptomi szilje bilô, erkao je szinom szvojim: »ka sztrêmlete?«

2. I velf: »csüjem, kâ v-Egiptomi je szilje; idte tá, i odnet nam je pripelajte, da 'zivémo i neszpo-merjémo.

3. Doli je tak slo deszét bratov Jôsefa, da bi szilje kúpili v-Egiptomi.

4. Benjamina pa, mlâsega brata Jôsefa, je nêpúsztô Jákob zsztarêsimi bratmi nyegovimi, govorécsi: »lehko bi ga pogübel doisla na pôti le

5. Sli szo zátó szinôvje Izraela szilje küpüvat z-timi tá idôcsimi; ár je i v-kanaánszkoj zemli glád bio.

6. I Jôsef je bio ravnitel országa; on je odávao szilje vszemi lüdsztvi zemlé. — Prisli szo zátó bratovje Jôsefa, i na obráz szo sze vrgli pred nyim na zemlo.

7. Gda bi pa Jôsef várao brate szvoje, szpoznao je je; ali kak tühlnca sze nyim szka'zúvavsi, z-trdnimi recsmj je gúcsao na nyé, pítavsi je: »odcek idete?« — i odgôvorili szo: »z-kanaánszke zemlé, szilje küpüvat.«

8. Szpoznao je pa Jôsef brate szvoje; ali oni szo nyega nêszpoznali.

9. Szpômenovsi pa sze Jôsef z-oni szeny, stere szo sze nyemi odnyi szenyale; erkao nyim je: »ví szte naglejüvci, szlabe sztráni országa etoga szte prisli naglejüvat!«

10. I odgôvorili szo nyemi: „nê szmo, goszpodne! szlugi tvoji szo 'zvis prisli eszi küpüvat.

11. Mí vszi szmo szinôvje ednoga ocsé; mí szmo posteni lüdjé: szlugi tvoji szo nê naglejüvci.“

12. On je pa odgôvoro: »nê je tak! — ví szte zagvüšno szlaboszt országa etoga naglejüvat prisli!“

13. I odgôvorili szo: »nász, tvoji szlugov, je dvanájszet bratov ednoga ocsé szinôv, vu zemli kanaánszkoj: te najmlási je zdâ domá pri ocsi, ednoga pa toti nega.

14. Odgôvoro nyim je pa Jôsef: »escse ednôk vam praviti morem: ví szte naglejüvci!«

15. I rávno zátó pod vardévo szpádnete! — na 'zítek Faraona priszégam, kâ od etec vö nêdte sli, dokacs vas najmlási brat esze nepride.

16. Poslite ednoga zmed vami, da esze pripela brata vasega; ví pa tecsasz robi máte bidti, da sze szká'ze isztina rêcsi vasi, csi szte isztino gúcsali; csi pa nê, tak naj 'zivé Farao, ví szte naglejüvci!«

17. I v-temnico je je dao vr'zti na trí dní.

18. Na trétji dén nyim je pa pravo Jôsef: »eto csinte, da 'zivetí máte! jasz sze bojím Bogá!

19. Csi szte posteni lüdjé, eden bratov vasi osztani rob vu temnici vasoj; ví pa odhájajte, i pelajte domô vas 'zelno csákani 'z'vis!

20. Ali najmlásega brata vasega pripelajte sze, da sze szpravicajsjo recsi vase i nemerjéte!« — I oni szo tak csiníli.

21. Teda szo erkli edendrúgomi: „zaisztino mí szmo blázno csiníli z-bratom nasim; ár szmo vidili mantro dūse nyegove, gda sze nam je molo, i nê szmo ga poszlühnoli, zátó je prisla na nász eta nevola!“

22. Odgôvoro nyim je pa Rúber, i etak je erkao: „jeli szem vam nêpravo, govorécsi: „nepregrêste prôti deteti! — ali nê szte me bôgali! — Viste, krv nyegova sze zdâ iscse nad nami!“

23. Medtêm szo nêznali oni, kâ bi je razmo Jôsef; ár szo po tumacsi gúcsali 'z-nyim.

24. I na sztran sze obrnovsi, jôkao je; i pá sze k-nyim obrnovsi, gúcsao je 'z-nyimi: potom vópelavsi Simeona, od nyi, zvézati ga dá pred ocsmi nyihovimi.

25. K-csaszi naszipati dá nyi poszôdo z-zívisom, nyi pêneze vszákomi vu nyegov 'zakel veli szrániti, i sztrosek nyim dá na pôť.

26. Oni szo szi pa na szvoje oszle szklali szilje, i sli szo.

27. Eden pa 'z-nyl je odvêzao szvojo 'zakel, da bi obroko dao oszli szvojemi na nocsnom sztá-lisi; i na pamet je vzéo szvoje pêneze: ár szo odzgora vu 'zákli bilí.

28. I erkao je bratom szvojim: »nazâ szo mi dáni moji pênezi; ár szo v-mojem 'zákli!« Na tó szo sze vszi presztrasili, i bojazno sze je zglejívao eden na drúgoga, govoreći: »ka je tó vcsi-no Bôg z-nami?!«

29. Naszldénye szo prisli k-ocsi szvojemi Jákoři vu zemlo kanaánszko, i pripovedávali szo nyemi, ka sze je 'z-nyimi godílo, govoreći:

30. On mó'z, kí je tiszte dr'zêle goszpôd, szi je z-trdnimi recsmí zgovárjao z-nami, dr'zavsi nász za naglejívce országa.

31. Ali mí szmo tak pravili: »pravicsni lüdjé szmo; nê szmo naglejívci.

32. Dvanájszet brátov nasz je, szinôv ocsé nasega: ednoga zmed nami toti 'ze nega, te najménsi je pa zdâ pri ocsi nasem v-kanaánszkoj zemli.

33. I erkao nam je on mó'z, goszpôd dr'zêle: »z-etoga szpoznati mam, kâ szte »ví pravicsni

lüdjé: ednoga brata vasega nihájte pri meni, i dományim vasim na vtisanye gláda potrében 'zívis vzemte, i odhájajte!

34. Ali najmlásega brata vasega k-meni pripelajte, da gvúsen bidti morem, kâ szte nê naglejívci, nego pravicsni lüdjé; potom vam nazádam brata vasega, i szlobodno de vam cêli ország obhoditi!«

35. I gda bi práznili 'zakle, eden vszáki je naisao mosnyô szvojo vu 'zákli szvojem. Vidívsi pa oni i nyi ocsa mosnyé nyihove z-pênezmí, presztrasili szo sze.

36. Teda nyim je erkao nyi ocsa, Jákoři: »od decé szte me szpravili! — Jôsefa nega, Simeona tüdi nega, i zdâ i Benjamina obpelate! — Vsze na méne tere!«

37. Na tó je odgôvoro Rúben ocsi szvojemi, erkôcsi: »vmôři obâ sziná mojíva, csi ti ga nazânepripelam: li daj ga meni na rôke, i jazs ti ga nazâpripelam.«

38. On je pa odgovoro: »nede sô szin môj z-vami; ár da je brat nyegov mr'ô, i on szam osztao, csi bi ga pogübel doisla na pôti, kama sze szprávlate; teda bi szêro glavô mojo med placsom vu grob szünoli!«

XLIII. Tál.

Jákoba szinôvje, znôvics v-Egiptom idôcsi, Benjamina z-szeboem pelajo, na stero sze Simeon z-temnice vöpüszti, i oni vszi pri sztoli Jôsefa obedívajo.

1. Medtêm sze je glád povêksao vu dr'zéli onoj.

2. I gda bi potrosili szilje, ste-ro szo pripelali z-Egiptoma, er-kaio nyim je ocsa: „idte tá escse ednòk, i kùpte nam escse malo 'zívisa.“

3. Odgôvoro nyemi je pa Júda, erkòcsi: mocsno nam je zapovedao on mò'z, govorécsi: „pred líce mi neprídte, csi z-vami nede brata vasega!“

4. Csi tak z-nami püsztís brata nasega, doli mo sli, i kùpimo ti 'zívís;

5. Csi ga nepüsztís, nebomo sli: ár nam je povedao on mò'z: pred líce mi neprídte, csi nede z-z-vami brata vasega!“

6. Na tò je odgôvoro Israel: „zaka szte csinli tò hüdòbo z-menom, kâ szte povedali mò'zi onomi, kâ máte escse ednoga brata!?“

7. Oni szo pa odgôvorili: szilno nasz je szpitávao on mò'z od rodbine nase, govorécsi: „jeli escse 'zivé vas ocsa? jeli máte escse ednoga brata?“ — i mi szmo nyemi pôleg toga pítanya odgovárijali. Kakda bi mogli mí znati, kâ de nam tá pripelati ve-lo brata nasega?!“

8. Teda je erkaio Júda ocsi szvojemi; Israeli: »püsztí z-menom pojbícsa, naj sze ednòk vzé-ti ino idti moremo; da 'zivémo i nemerjémo — tak mí, kak tí, i deca nasa!“

9. Jasz szem porok za nyega, z-moje rôke ga proszi nazá; csi ga pa nazánepripelam, k-tebí i pred tébe neposztávím, teda naj krív bodem pred tebom vszední 'zítka mojega.

10. Ár da sze nebi мүdili do eti-mao, bi 'ze dvakrat prisli szemtam.

11. I odgôvoro nyim je nyi ocsa, Israel: »csi je 'ze tomi tak bidti, vcsinte; vzemte z-najzebra-nêsega pòva zemlé ete dári vu poszòdo vaso, i neszte je' onomi mò'zi: malo bal'zama, malo mé-da, zácsimbo, kadilo, orêscsicske i mandale.

12. Vzemte pá k-rokam pêne-ze, i vu 'zakle vase nazádjáne pêneze tüdi z-szebom neszte, — lehko sze je tò z-falinge pri-petílo.

13. Brata vasega tüdi z-szebom pelajte, i vzemte sze ino idte nazá k-mò'zi onomi.

14. Bòg te vszomogòcsi vam pa daj miloscso náidti pred mò-zom onim, i daj vam nazá toga drügoga brata vasega z-Benjami-nom vréd; — jasz pa, csi sze uprav opüsztíti morem od deteta mojega, naj sze opüsztím!“

15. I vzéli szo ti mò'zje dári, i pêneze szo tüdi znòvics vzéli, takáj i Benjamina z-szebom, po-tom szo sze genoli, i potúvali szo v-Egiptom, i sztòpili szo pred Jòsefa.

16. I varavsi Jòsef Benjamina med nyimi, zapovedao je dvorni-ki szvojemi: „pelaj ete mò'ze v hí'zo, daj bujti 'zívino, i szpravi mál; ár do mò'zje eti opòdné z-menom obedivali.“

17. I vcsíno je dvornik, kak je Jòsef zapovedao, i mò'ze one je pelao v hí'zo Jòsefa.

18. I presztrasili szo sze ti mò'zje, kâ szo vu Jòsefa hí'zo pelani, i erkli szo: »za volo pêne-z, prvikrát vu 'zakle nase szranyeni, szmo esze notripelani, da bi bia naisli nad nami, na

nász vdarili, i robe vcsínili nász i oszle nase!«

19. Prisztópili szo záto k-tomi mó'zi, dvorniki Jôsefa, i gúcsali szo z-nyim pred vrátami híze.

20. I erkli szo: „proszimo te, goszpodne, eto szmo záto prisli esze, da bi 'z'vis kúpili.

21. Gda bi pa na nočni sztá-lis prisli, i 'zakle nase zodve'zali; vis, pénezi vszákoga zmed nami szo z-céla odzgora v-nyegovom 'zákli bilí; ali zdá szmo je nazá-prineszli.

22. K-tomi szmo i drúge pe-neze prineszli z-szebom, da bi 'z'vis kúpili: neznamo, sto nam je djao nase péneze vu 'zakle nase.«

23. On je pa odgôvoro: »ne-bojte sze, nika vam nede! — Vas Bôg, i Bôg ocsákov vasi vam je djao kincs vu 'zakle vase: pénezi vasi szo pri meni notri-prisli. — Na tó je vö'pripelao k-nyim i Simeona.

24. Notri je tak pelao ete cslo-vek te mó'zke vu hízo Jôsefa, dao nyim je za nogé vodô pri-nesztí i nyí oszlom je obrok ve-lo dati.

25. Tecsasz pa, dokacs bi Jô-sef na obed prisao, szo oni v-réd vzéli szvoje dári, stere szo pri szebi meli; ár szo csüli, kâ bi tam meli obedivati.

26. Gda bi pa Jôsef v-hí'zo sztôpo, pred nyega szo neszli dári szvoje, dr'zavsi je vu rokaj, i doli szo pokleknoli pred nyim.

27. Teda je pita: »kakda bi sze meli,“ i ercsé zednim „kakda bi sze meo nyí sztári ocsa, od koga szo nyemi pravili, kâ escse 'zivé.«

28. I odgôvorili szo: „nas ocsa, szluga tvoj je pri zdrávji i escse 'zivé.“ — Teda szo sze nanízili i doti szo pokleknoli.

29. Potom prizdignovski on ocsí, várao je Benjamina, brata szvo-jega, sziná materé szvoje, pítáo je: »jeli je eto vas námlási brat, koga szte mi szpomínali? — Potom je erkao: »miloscsa bo-'za boj nad tebom, szinek!«

30. Teda je szilno íszkao mesz-to, gde bi jôkao; ár nyemi je opadnolo szrdce nad bratmi nye-govimi: vö je tak sô vu posztel-nico szvojo, i jôkao je tam.

31. Ali zmívsí szi obráz, pá je nazásô, i zadr'zavsi sze, erkao je: „presztérajte!«

32. Nyemi szamomi szo zô-szeb présztrli, tim ovim tüdi zô-szeb, i 'z-nyim obedivajócsim egiptomcom tüdi zôszeb; ár egi-ptomci nejejo z-'zidovmi, geto sze tó mrzi egiptomcom.

33. I doli szo szi szeli pred nyim, te prvorodjen pôleg szvoje prvo-rodjenosztí, i te najmlási pôleg szvoje vrszti; nad kêm szo sze csüdivali ti mó'zje.

34. Potom je Jôsef vszákomi pred nyega dao nosziti od szébe tál nyegov; medtém je Benjami-ni od vszê ti drúgi pétkrát véksi tál podêlo. I pilí szo pa, dokacs bi 'z-nyim vréd dobre vôle grá-tali.

XLIV. Tál.

Jôsef odpúszti brate szvoje, v-'zakel Benjamina srebrni pehár szvoj szkrívoma djáti dá, za steroga volo je vsze nazâ dá z-pôti prignati, i Benjamina pri szebi scsé zadr'zati, ka dônok na zagovor Jude nevcsini.

1. Potom je zapovedao Jôsef dvorniki szvojemi, erkôcsi: „naszipli eti lúdi 'zakle z-'z'visom, kelko li pelati morejo, i vszákomi deni nyegove pêneze odzgora vu 'zakel nyegov.

2. Moj srebrni pehár pa szráni v-'zakel toga najmlâsega z-cêlov cênov nyegovoga szilja navkúpe. I on je vcsino pôleg pôvelênva Jôsefa, liki je zapovedao.

3. Zaútra pa, gda bi se zoriti zácsalo, szo odposzlani ti mô'zje 'z-nyí oszlami navkúpe.

4. Gda bi pa oni vösli z-várasa, i escse nebi dalecs bili; zapovedao je Jôsef dvorniki szvojemi: »vzemi sze, idi za timi mô'zmi, i csi je doides, eto nyim povê: zvka placšujete z-húdim za dobro?

5. Vêm z-toga pehára moj goszpôd pijé; on vasz redovno z-toga szpoznáva: húdô szte vcsinili, ka szte vcsinili!«

6. Gda bi je pa doisao; tak nyim je povedao.

7. Oni szo nyemi pa odgôvorili: »zaka gucsí goszpon nas takse? — Nedaj Bôg, kâ bi szlugi tvoji kâ taksega csinili!

8. One pêneze, stere szmo v-'zaklê nasi naisli, szmo k-tebi

nazâprineszli z-kanaánszke zemlé; i kakda bi mogli z-híze goszpôda tvojege ali szrebro, ali zláto vkrádnoti?

9. Pri sterom szlugov tvoji sze on naide; té naj merjé, mí pa goszpona mojega szlugi bodemo.

10. I erkao je: »bojdi szí, kak szte pravili; pri sterom sze on naide, naj bode moj szlú'zbenik, ví pa nekrívi bojďte!«

11. Preci szo tak dolizdêvali 'zakle na zemlo, i vszáki je odvézao szvoj 'zakel.

12. I vö je je obiszkao od toga najsztarêsega, do toga najmlâsega; i pehár je v-Benjamina 'zákli naideni.

13. Oni záto razpráskavsi odévko szvojo, i vszáki nazâszklávsi vsze na szvojêge oszla, nazâ szo sze vrnoli vu váras.

14. Pridôcsi pa Júda z-bratmi szvojimi vu hízo Jôsefa, ár je ete escse domá bio; doli szo pokleknoli pred nyim.

15. Teda nyim je erkao Jôsef: »ka je tó za delo, ka szte vcsinili? — neznate, kâ etaksi cslovek, liki szem jasz, zagvüšno zvê, ka je potrêbno?«

16. I odgôvoro je Júda: »ka mámo praviti goszpodni mojemi? ka nam je gucsati? i kakda sze szpravicati? — Bôg je odkrio grêhe szlugov tvoji; vis, mí szmo szlú'zbeníci goszpona mojega, — tak szamí, kak on, vu koga rôki je naiden pehár!«

17. On je pa odgôvoro: »vari me Bôg, kâ bi tó vcsino! — On cslovek, vu koga rôki je pehár naiden, de moj szlú'zbenik, ví

ovi pa idte vu míri nazâ k-ocsi vasemi.“

18. I prísztôpo je k-nyemi Júda, govovécsi: »proszim te, goszpodne, boj dopúsztveno edno rêcs povedati szlugi tvojemí vu vûha goszpona fmojega, i nerazcsémeri sze na szlugo tvojega; ár te jasz meszto faraona postújem.

19. Goszpon moj je etak pítao szluge szvoje: »jeli máte escse ocsó, ali brata?“

20. Mí szmo pa odgôvorili goszponi mojemi: »mámo sztároga ocsó, i ednoga máloga sziná sztaroszti nyegove: etoga brat je mr'ó, on szam je goriosztao materi szvojoj, i ocsa ga jáko lûbi.

21. I tí szí na tó etak pravo szlugom tvojim: »pripelajte mi ga eszi, da ga vidim z-ocsmí mojimi.

22. Mí szmo pa odgôvorili goszponi mojemi: »nemore osztaviti pojbcis ocsé szvojega; csi ostáví ocsó szvojega, te ete mrêti má!“

23. Ali tí szí odgôvoro szlugom tvojim: »csi te najmlási brat vas esze nepríde z-vami, teda mi vecs nepríde pred lice moje!“

24. I gda bi mí k-nasemi ocsi, szlugi tvojemí nazâprisli, i nyemi recsi goszpona mojega nazvôsztili;

25. Erkao nam je nas ocsa: »idte tá escse ednôk, i kûpte nam málo 'zívisa.“

26. Mí szmo pa odgôvorili: »nemoremo szami doliidti; li csi de nas najmlási brat z-nami, teda idti mámo; ár nam je nê szlobodno pred lice mó'za onoga príditi, csi i nám lasjega brata nazsje z-nami nede.

27. Odgôvoro nam je pa nas ocsa, szluga tvoj: »znáno vam je, kâ je moja 'zena meni dvâ sziná porodila.

28. Te eden, gda bi vösô od méne, tak szem stímao, kâ je bogme raztrgani; ár szem ga nê vecs vido.

29. Csi etoga túdi odpelate od méne, i pogübel ga doide; teda szêro glavô mojo z-velikov britkosztjov vu grob szúnete!

30. Na tó gledôcs, kakda bi sze mogao jasz, szluga tvoj k-ocsi mojemi nazâvrnôti, csi pojbcisa nebi znami bilô, geto je dûsa nyegova prikapsena k-nyemi.

31. Pripetiti sze znâ, gda de vido, kâ deteta nega, da mrêti má; z-etak tálom pa v-grob szúnejo szlugi tvoji szêro glavô ocsé szvojega z-velikov britkosztjov.

32. Medtêm je szluga tvoj porok grátao za pojbcisa pri ocsi szvojem, oblûbivsi; »csi ti ga nazânepipelam, teda krivec bodem prôti ocsi mojemi do konca 'zítka mojega.“

33. Za toga volo naj osztáne, proszim, szluga tvoj meszto deteta szlû'zbenik goszpona mojega, dête pa naj ide domô z-bratmi szvoжими.

34. Ár kakda bi mogao k-ocsi mojemi nazâpríditi jasz, csi nebi z-menom bilô deteta, i viditi ono mantro, stera bi doisla ocsó mojega!“

XLV. Tál.

Jôsef sze bratom szvojim naszlédnye szpoznati dá ino

ocso szvojege zevszêm navküpe v-Egiptom sztát pozové.

1. Medtêm sze je Jôsef nêmogao duže zadržati pred vszêmi nazôcsi bodôcsimi. Kricsao je zato, kâ bi vödohájao vszáki cslovek. Gda tak nikoga vecs nebi nazôcsi bilô, szpoznati sze je dao bratom szvojim.

2. K-tomi sze je naglász zâjôkao, tak da szo ga csüli egiptomci, csüo ga je i dvor Faraona.

3. Teda je erkao Jôsef bratom szvojim: »jasz szem Jôsef! — ka pa ocsa moj escse 'zivé?« Bratje uyegovi szo nyemi nêmogli odgovoriti; ár szo sze ga sztrasili.

4. I erkao je Jôsef bratom szvojim: „proszim vasz, sztôp-te bliže k-meni!“ Oni szo pa bliže sztôpili. Teda je etak erkao: „jasz szem Jôsef, vas brat, koga szte ví ôdali v-Egiptom.

5. Ali zdâ 'ze sze neceknite i ne 'zaloszite sze nad têm, kâ szte me esze dáli, geto me je Bôg za vasega oszlobodjenja volo poszlaó esze od vász.

6. Ár 'ze dvê leti vdérja glád na zemli, ali escse pét lét nede oránya, ni 'zétve.

7. Naprê me je poszlaó esze Bôg, da bi vam osztanke obarvao vu etoj zemli, i da bi vam 'zitek obdržao z-csüdñim oszlobodjênem.

8. Nê szte me tak ví poszlali esze, nego Bôg, kí me je tanács dávajôcsega ocsó Faraona g. cêloga dvora nyegovoga, i ravnitela cêle zemlé egiptomszke vcsino.

9. Hitêcs idte nazâ k-ocsi mojemi i povête nyemi: »eto ti szposle

szin tvoji, Jôsef: »Bôg me je mené cêloga Egiptoma goszpôda' vcsino; hodi doli k-meni, nemüdi sze!

10. Sztati más v-Gosen dr'zéli, i blüzi bos k-meni tak tí szam, kak szinôvje tvoji, i szinôv je szinôv tvoji, tvoje csrêde, 'zivina, i vsze, ka más.

11. I hráno bom te tam; ár escse pét lét bidti má glád, da nemerjés od gládi tí, tvoji dományi, i kakoli más.

12. Vidijo ocsi vase, i ocsi Benjamina, brata mojega, kâ vam moja vûszta govorišo.

13. Nazvêszite mojemi ocsi vszo mojo díko v-Egiptomi, i vsze ka szte vidili. Hitte, i pripelajte esze ocsó mojega!

14. Teda je Benjamine, brati szvojemi na sinyek szpadno i jôkao. Britko je jôkao i Benjamin na sinyeki nyegovom.

15. I szküsüvao je brate szvoje porédi i jôkao jo nad nyimi. Po etom szo 'ze szrdcsno gücsali, ino szi 'z-nyim zgovárjali bratje nyegovi.

16. I zísao je glász od toga vu dvor Faraona, kâ szo sze prisli bratje Jôsefa, i vidilo sze je tó tak Faraoni, kak szlugom nyegovim.

17. I erkao je Farao Jôsefi: „povê bratom tvojim: eto csinte — okládte 'zivino vaso, ino idte hitro v-zemlô kanaánszko.

18. Vzemte gori vasega ocsó, vaso rodbino, i hodte k-meni: najlepší tál zemlé egiptomszke vam prêkdám, da országa etoga najbôgsi tál 'zývate.

19. Tí nyim pa eto zapôved daj: »etak csinte: vzemte z-szebom z-egiptomszke zemlé kôla,

za deco i 'zene vase, vzemte gori vasega oco, i pridte esze.

20. Neceknite sze za ôpravo vase hi'ze; geto tak najbôgsi tál Egiptoma vas bidti má.«

21. I tak szo csinilt szinôvje Israela. Jôsef nyim je na zapoved Faraona kôla dao, i takáj na pôt potrêben 'zîvis vözravnao,

22. Vszákomi po'ednom je podêlo edno preoblecsalo; Benjamini pa zvöntoga trisztô szrebrni pêneze i pét preoblecsál.

23. Takáj i ocsi szvojemi je poszlae deszét oszlov. steri szo najzebranêse dâri neszli nyimi z-Egiptoma, deszét oszelnic, okladjeni z-sziljem i krûhom, i drûgi na pôt potrêben 'zîvis.

24. Etak je odpûszto brate szvoje, i oni szo sli. Zednimnyim je pravo: »neszvadte sze na pôti!«

25. Sli szo tak z-Egiptoma, i prisli szo v-zemlo kanaánszko, k-Jákobi, ocsi szvojemi.

26. I preci szo nyemi na znânye dáli, kâ Jôsef escse 'zivé, i nad cêlim Egiptomom goszpodûje! Ali szrdce nyegovo je mrzlo osztalo, geto je nêvervao recsam nyihovim.

27. Ali gda bi nyemi pripovedali vsze recsi Jôsefa, stere je k-nyim gúcsao, i gda bi várao kôla, stera je Jôsef po nyega poszlae; teda sze je o'zívela dûsa Jákoba, ocsé nyihovoga.

28. I erkao je Israel: »zadoszta mi je, kâ szin moj, Jôsef 'zivé! sô bodem k-nyemi, da ga vídim prvle, kak bi mr'o!«

XLVI. Tál.

Jákob z-cêlov hi'zov szvojov, stere szedemdeszét kotrig je eti naprêdâni, po vcsinyenom áldovi domovino szvojo osztâvi i v-Egiptom ide, gde ga Jôsef med szkuzami prime ino z-znányem Faraona mesztancsara lêpe dr'zêle Gosena vcsini.

1. Vzéo sze je tak Israel zevszemi szvojimi, i prisao je v-Beér-Sebo, aldüvavsi áldov Bôgi ocsé szvojega, Isáka.

2. I gúcsao je Bôg z-Israelom vu nocsnom vidênai, govorécsi: „Jákob, Jákob!“ — O je pa odgôvoro: »eto szem!«

3. Teda nyemi je pravo: »jasz szem Bôg, Bôg ocsé tvojega: neboj sze doliidi v-Egiptom; ár te tam velikoga národa oco vcsinim.

4. Jasz bom sô z-tebom v-Egiptom, i jasz te pripelam zagvûsno nazâ; i Jôsef ti má zaprêti ocsi tvoje!«

5. Potom sze je geno Jákob z-Beér-Sebe, i szinôvje Israela szo na kôla djáli Jákoba, oco szvojega, szvojo deco i szvoje 'zene, stera nyemi je Farao poszlae, da bi ga tá pripelali.

6. Vzéli szo záto szvojo 'zivino i poistvo, stero szo szi v-kanaánszkoj zemli szpravili i prisli szo v-Egiptom — Jákob i vszi nyegovi otroci.

7. Szvoje szini, i szinôv szini, cseri i szinôv cseri, — vsze szvoje otroke je v-Egiptom z-szebom pripelao.

8. Iména szinôv Israela, kí szo v-Egiptom prisli, szo eto: Jákob

i nyega szinôvje. Jákoba prvodijeni, Ruben.

9. Rubena szinôvje: Chanok, Pallu, Chesron, i Karmi.

10. Simeona szinôvje: Gemuel, Jamin, Ohad, Jakin, Szochar i Saul, szin kanaánszke 'zené.

11. Levia szinôvje: Gerson, Kehát i Merari.

12. Júda szinôvje: Hér, Onán, Sela, Péresz, i Zerach. Hér i Onán szta v-kanaánszkoj zemli mrlá; Péresza szinôvje szo pa bilí: Chesron i Chamúl.

13. Issachára szinôvje: Tolah, Puvvá, Job i Simron.

14. Zebulona szinôvje: Szered, Elon, i Jachleel.

15. Tê szo szinôvje Lee, ké je Jákobi v-Padan-Árami porodíla, i csi Dina. Vsze nyegovi szinôv i cséri je trítreszeti dús.

16. Gáda szinôvje szo pa: Szifjon, Chaggi, Súni, Eszbon, Héri, Arodí, i Areli.

17. Aséra szinôvje: Jimna, Jisva, Jisvi, Beriha, i Szerach, nyi szesztra. Berihe szinôvje szo pa: Chéber i Malkiel.

18. Tê szo szinôvje Szilpe, stereo je Labán dao Lei, cséri szvojoj; i té je porodíla ona Jákobi, — sesztnájszet dús.

19. Sziná Ráchele, 'zené Jákoba szta: Jôsef i Benjamin.

20. Jôsefi szta sze pa v-zemli egiptomszkoj Menajsé i Efraim narôdila, steriva nyemi je Aszenat, csi Potifera, poglavára On várasa porodíla.

21. Benjamina szinôvje szo pa: Béla, Bécher, Asbél, Gerá, Nahaman, Echi, Ros, Muppim, Chuppim, i Ard.

22. Tê szo szinôvje Ráchele,

kí szo sze Jákobi narôdili, — poprêk stirinájszet dús.

23. Dána szinôvje: Chuszimci.

24. Naftalia szinôvje: Jachszeel, Guni, Jészér, i Sillém.

25. Tê szo szinôvje Bilhe, stereo je Labán cséri szvojoj Rácheleli dao; té je porodíla ona Jákobi, — poprêk szedem dús.

26. Vszê vkúp, kí szo z-Jákobom v-Egiptom prisli, i od nyega zísli, zvön 'zén szinôv Jákoba, je poprêk sésztdeszét sésztdús.

27. Jôsefa sziná pa, steriva szta nyemi v-Egiptomí rodjeníva, szta — dvê dúsi. Rodbine Jákoba tak je poprêk szedemdeszét dús prislo v-Egiptom.

28. Medtêm je Júdo naprê poszlao k-Jôsefi, da bi nyemi v-Goseni meszto szpravo. I prisli szo v dr'zelo Gosena.

29. I pripravivsi Jôsef kocsjúje szvoje, prôti je hito Israeli, ocsi szvojemí v-Gosen kí gda bi vkúprisao z-nyim, na sinyek nyemi je szpadno, i dúgi csasz je jókao na sinyeki nyegovom.

30. Í erkao je Israel Jôsefi; zdâ 'ze rad merjém, geto szem vido lice tvoje, kâ eszce 'zivés!«

31. Potom je erkao Jôsef szvojim bratom i hízi ocsé szvojeja: »sô bodem, na znánye dam Faraoni, i povêm nyemi: prisli szo moji bratje i híza ocsé mojega k-meni z-zemlé kanaánszke.«

32. Mô'zje eti pa, geto szo govedárje i pasztérje bilí, szo szvoje csrêde, 'zivíno i vsze poistvo esze szpravili.

33. „Csi vasz Farao gda k-szebi má prizvati, — velí Jôsef, — i pítao de vász: „ka szo vase ôpravice?“

34. »Teda etak pravte: govedárje szo bilí szlugi tvoji od maloszti do etimao; — mí tak, kak ocsáci nasi;« da vu Gosen dr'zéli sztáti morete: ár je vszáki pasztér odüren pred egiptomskim lúdsztvom.«

XLVII. Tál.

Jôsef nistere bratov szvoji pred faraona pela, potom nyemi notripriká'ze i oco szvojege; naszlédnye nyim sztálno prebiválicse dà v-Gosen dr'zéli, i szkrbno je hràni vu létaj gláda. Zvõntoga cêlo zemlô egiptom-szko faraoni na ôrok küpi od meszfanсарov za szilje. Medtêm Jákob obete'zá, i Jôsefa pod príszegov dolí-zavé'ze, kâ, csi merjé, kôsz-ti nyegove naj v-kanaán-szko zemlô pohraniti dà.

1. Sô je tak Jôsef, i na znánye je dao faraoni, erkôcsi: »moj ocsa, bratovje szo z-ovcami, 'zivinov, i ze-vszêm poistvom szvojim z-kanaánszke zemlé esze prisli, i 'ze szo vu Gosen dr'zéli.

2. Vzéo je pa z-bratov szvoji pét mô'zov, i notri je je prikázao faraoni.

3. I pítao je Farao nyegove brate: „ka za ôpravice máte.« — Oni szo pa odgôvorili faraoni: »szlugi tvoji szo pasztérje: — tak mí, kak ocsáci nasi szmo tó bilí.«

4. Erkli szo pa faraoni: „vandrat szmo prisli v-ország ete; ár nega pase za csrêdo szlugov

tvoji, geto je veliki glád v-kanaánszkoj zemli: bojdi záto szlugom tvojim dopüsztveno, zdr'závati sze v-Gosen dr'zéli.«

5. Na tó je erkao farao Jôsefi: »tvoj ocsa i tvoji bratovje szo k-tebi prisli.

6. Pred tebom je zemla Egiptoma; vu najbôgsi tál országa posztavi oco i brate tvoje, da naj v-dr'zéli Gosena sztojjjo. Csi pa znás, kâ jeszo med nyimi vrli mô'zje, deni je za prédnye pasztére csrêd moji.

7. Pripelavsi pa Jôsef i Jáko-ba, oco szvojege, notri je prikázao i nyega faraoni. Jákob je pa pozdravo faraona.

8. Teda je pítao farao Jáko-ba: »kelko lét szj sztar?«

9. I odgôvoro je Jákob faraoni: „vrêmen vandrarasztva mojga je sztôtreszeti lét. Mali i hûdi szo bilí dnévi 'zitka mojege, i nê szo doszégno li dnévov lét 'zitka ocsákov moji, stera szo oni dôbili vu vandrarasztvi szvojem.

10. Potom je blagoszlovo Jákob faraona, i odhájao je od lica nyegovoga.

11. Jôsef je pa na meszto szpravo oco i brate szvoje, i dao nyim je grünte v-egiptom-szkoj zemli, v-najbôgsem táli országa, vu Raemszesz dr'zéli, — pôleg zapovedi faraona.

12. I hráno je Jôsef oco, brate, i cêlo hí'zo ocsé szvojege z-krúhom, pôleg potrebôcse pokolêný.

13. I nê je bilô krúha na cêloj zemli; ár je jáko velika szükésina bila: otvárijala je zemla egiptom-szka, i zemla kanaánszka za volo gláda.

14. Etak je notripôbrao Jôsef za szilje, stero szo kûpüvali, kakoli pêneze je náideno vu zemli egiptomszkoj i kanaánszkoj i pêneze ete je vu dvor faraona posílao.

15. I gda bi sze doisli pênezi v-Egiptomi i kanaánszkoj zemli, prihájali szo zevszê krajín Egíptoma k-Jôsefi, erkôcsi: »daj nam krûh, da nemerjémo pred tebom; ár 'ze nemamo pênezi!«

16. Odgôvoro je pa Jôsef: dajte mi sze vaso 'zivíno, i dam vam za nyô krûh, csi nemate pênezi!«

17. Na tô szo prignali szvojo 'zivíno k-Jôsefi; i dao nyim je Jôsef krûh za konye, ovcé, gyünce, i oszle, tak da je je hráno tiszto leto z-krûhom za vszo nyí 'zivíno.

18. Gda bi pa tiszto leto mínolo; prisli szo k-nyemi i drûgo leto, i erkli szo nyemi: »ka mámo tajiti, goszpodne! pênezi szo sze nam doisli, i vsza 'zivína nasa je pri goszponi; nika nam je drûgo nëosztalo, nego li nase têlo i nasi grúnti.

19. Zaka bi vesznoli pred ocsmí tvojimi z-zemlôv navkûpe? — Kûpi nász doli i nase grúnte za krûh, naj bodemo tak szamí kak nasa zemla szlûzbeníci faraona; potom nam dávaj szilje, da 'zivetí moremo, i neszpomerjémo, i zemla nede púsztša!«

20. Etak je Jôsef cêlo egiptomszko zemlo faraoni na ôrok szpravo; ár je vszáki egiptomcsar ôdao lasztiven grúnt szvoj; geto je glád vdérjao med nyimi. Etak je zemla faraona posztánola.

21. Lûdsztvo je vu gvísne varasé zoszeli dao od edne krajine Egíptoma, do drûge.

22. Li popév zemlé je nêkûpo: ár szo popevje, od faraona potrdjeni dohotek meli, i z-onoga dohôdka szo 'ziveli, steroga nyim je farao zrendelüvao: záto szo nêôdali zemlé szvoje.

23. I erkao je Jôsef lûdsztvi: »vísté, zdâ szem dolikûpo vász i zemlô vaso faraoni: eto je szemen, — poszêjajte zemlô!

24. V-zétvo pétí tál szilja faraoni dajte, stirje táli pa naj vasi bodejo, na obszêjanye zemlé i krûh vam i dományim vasim i na jêsztvino dr'zini vasoj.«

25. I odgôvorili szo: »tí szí nam obarvao 'zítek! — boj nam szmileni, goszpodne, da szlûzbeníci Faraona bidti moremo!«

26. Jôsef je pa tô pravdono potrdó, kâ bi z-pôva egiptomszke zemlé do denésnyega dnéva pétí tál Faraoni dávali; szamo li popév zemla je nê bila Faraonova.

27. I sztao je Israel v-egiptomszkoga országa Gosen dr'zéli, vzévsí jo pod oblászt szvojo, —

gde szo sze i plodili i vise mere povnô'zali.

28. 'Zívo je pa Jákob v-zemli egiptomskoj szedemnájszet lét; dnéovov 'zítka nyegovoga je pa bilô sztôstirideszédem lét.

29. I gda bi sze priblí'zalo vrêmen szmrti Israela; „prizvati je dao sziná szvojega, Jôsefa, i erkao nyemi je: csi szem ti prijêten; deni, proszim te, tvojo rokô pod bedrô mojo, i vcsíni z-menom eto dobrôto i vernoszt: nepokopaj me, proszim te, v-Egiptomi.

80. Nego naj pocsívam z-ocsákmi mojimi: — vö me daj pelati z-Egiptoma, i pokopaj me vu nyihov grob! — On je pa odgôvoro; „csinio bom pôleg povelênya tvojega.

31. Erkao je nadale: „priszegni mi!“ i on je priszegno. Potom je Bogá molo Israel, na obráz sze püsztivsi pri zglávniki posztelé szvoje.

XLVIII. Tál.

Jôsef prigládne bete'znoga ocsó szvojega na szmrtnoj poszteli, kí dvema vnükoma szvojima pravico szinovcsine darüje, j nyidva z-ocsom navküpe blagoszlovi. Zednim nyim nazvêszti, kâ ednôk v-domovino

szvojo nazâ májo pridti, gde odvêtek Jôsefa vise szinôv szvoji poredne zemlé ôrocsníka vcsíni.

1. Medtêm szo povedali Jôsefi, govorécsi: „ocsa tvoj je bete'zen!“ Na tó z-szebom vzévsi dvá sziná szvojiva, Menassea i Efraima.

2. Nazvêsztiti je dao Jákobi, govorécsi: „Jôsef, tvoj szin je prisao k-tebi!“ — Na stero Israel môcs poprijévsi, gori szí je szeo na poszteli.

3. I erkao je Jákob Jôsefi: „Bôg, te vszamogôcsi sze je szkázao meni v-Lúzi, vu zemli kanaánszkoj, i blagoszlovo me je.

4. Erkôcsi mi: „vis, naplodim i povnô'zam te, ocsó te vcsinim velikoga národa, i prêkdam zemlô eto tvojemí szemeni — osztankom tvojim na ôrok.“

5. Zátó dvá sziná tvojiva, stervíva szta sze ti v-egiptomskoj zemli narôdila, — mojiva szta nyidva; Efraim i Menassé tak, kak Rúben i Simeon, mojiva bidti máta.

6. Osztanki tvoji pa, kí sze pó nyima porodíti májo, naj tvoji bodejo, i bratov szvoji imé noszijo vu nyí ôrocsíni.

7. Ár je gda szem jasz z-Padána nazâprisao, mrla mi je Ráchel v-kanaánszkoj zemli, napôti, gda szem escse edno milo zemlé dalecs bio od Efrata i tam v Efrati szem jo pokopao, — tó je pri ceszti v-Bethlehem pelajôcsoj.

8. Váravsi pa Izrael sziní Jôsefa, erkao je: »sto szta etiva?«

9. I odgovoro je Jôsef ocsi szvojemi: „mojiva sziná szta, steriva mi je eti dao Bôg.“ — On je pa pá erkao: »pelaj nyidva, proszim te, esze. Teda nyidva je küsno i obíno.

10. Temne szo pa bíli ocsi Israela od sztaroszti, i në je vido. Záto, gda bi nyidva pred nyega posztavo, blagoszlovo nyidva je.

11. I erkao je Israel Jôsefi; „në szem sze vüpaó, kâ bi te gda vecs vido; i, vis, Bôg mi je viditi dopúsztó i szemen tvoje.“

12. Potom nyidva je vzéo z-kôlen ocsé szvojega Jôsef, i doli szta pokleknola pred nyim.

13. I posztavo je Jôsef obádvá — Efraima z-právov rokôv Israeli na lêvo, Menassea pa z-lêvov rokôv Israeli na právo rokô, i tak nyidva je blíze pelao k-nyemi.

14. Teda Israel vöytégne právo rokô i polo'zi Efraimi na glavô, kí je mlájsi bio, lêvo pa Menassei na glavô, — nakríz djávsi roké szvoje; ár je Menassei prvorodjen bio.

15. I blagoszlovo je Jôsefa, govorécsi: „on Bôg, pred kim szta ocsáka mojiva, Abrahám i Isák, hodila, — on Bôg, kí je verosztüvao nad menom od hípa rodstva mojega do etimao;

16. On angel, kí je mené varvao od vszega hüdoga: naj blagoszlovi etiva pojbcsa, i naj sze razglászi po nyima imé moje, takáj i imé ocsákov moji, Abrahá-

ma i Isáka; — nyidva sze pa naj povno'zavata na vno'zino po líci zemlé.

17. Gda bi pa Jôsef vido, kâ je nyegov ocsa Efraimi na glavô polo'zo právo rokô, në sze nyemi je vidilo, i príjao je rokô ocsé szvojega, da bi je z-gláve Efraima na glavô Menassea popravó.

18. I erkao je Jôsef ocsi szvojemi: »në tak, lübléni ocsa moj! vém je ete moj prvorodjen; polo'zi dészno tvojo etomi na glavô.

19. Në je step tó nyegov ocsa, i erkao je: »znam, moj szin, znam; i ete de ocsa velikoga národa, i on sze povno'zati má; ali nyegov brat sze bole naplodi od nyega, tak da 'z-nyegovoga szemena nezracsúnana vno'zina zide.«

20. I blagoszlovo nyidva je on isztí dén, erkôcsi: „vu tebi naj blagoszlávla Israel drúge, etak: taksega te vcsíni Bôg, kaksi je Efraim i Menassé!“ — Etak je Efraima pred Menassea djao.

21. Potom je erkao Israel Jôsefi: »vis, jasz merjém; ali Bôg de z-vami, i nazâ vász pelati má vu zemlo ocsákov vasi.

22. Jasz pa tebi z-ednim falatóm zemlé vecs dam, kak bratom tvojim, stero szem z-rôke emoritancov dôbo z-mecsóm i locsecóm mojim.

XLIX. Tál.

Jákob na szmrtnoj poszteli szvojoj, pokolénym dvanájszet szinôv szvoji vu prokrokszkom dûhi naprênazvêszti nyí prîsesztni sors, i prîsesztje toga obecsánoga oszloboditela; potom zapoved dá od postenoga pohránenya szvojeja, i — merjé.

1. Naszlédnye vküp dá prizvati Jákob sziní szvoje, govorécsi: »szpravte sze vküp, da vam nazvêsztim, ka vasz doidti má vu tekáji vrêmena.

2. Szpravte sze vküp, i poszlünte, szinôvje Jákoba, kebžúje na oco vasega, Israela!

3. Ruben, tí szí moj prvorodjen, moja krepkoszt i prvotina moztva mojega, znamenita plemenitoszt, i velke dôbi oblászt.

4. Ali da hitro zevrés, kak krop, nebos imeniti: ár szí na posztelo ocsé tvojeja sztôpo, i tam gnúszo, gorisztôpivsi na nyô!

5. Simeon i Levi brata; ro'zjé szile je ro'zjé vájno.

6. Vu etiva tanácsi nemê tála dûsa moja, 'z-nyidva szpráviscsom sze nevjedínaj 'zítek moj; ár szta vu csemerê szpoklala mózke, i vu náturnosztí szvojoj ostonkala gyünce.

7. Prekléta je nyidva nacsemúrnoszt, ár je vnêmar csiníla, i nyidva náturnoszt, ár je neszmilena bíla. Raztálam nyidva med osztanke Jákoba, i raztepém vu Israeli.

8. Tí, Júda! tí bos dícsen od bratov tvoji; tvoja rama de na

sinieki tvoji protivníkov; klécsali do pred tehom szinôvje ocsé tvojeja.

9. Júda, mládi oroslán! vkrá — od poroba, lübléni szin moj, na gmâ odísao. — Doli szí pocsiné, dolilé'ze, kak oroslán, i kak oroslánica: — sto bi ga szmeo gorizdranfati?

10. Nevzeme sze od Júda poglavárszka palica, niti od nôg nyegovi pravdenoszt, dokacs nepride poglavnik míra, komi národje pokorni bidti májo.

11. K-trszí privéze oszla szvojeja, i k-sztebli plemenitoga trsza 'zrbé oszelnice; oblecsalo szvoje vu víni prati má, i odêvko szvoje vu 'zupi trsza.

12. Ocsí nyegove do od vína erdcése, i nyegovi zobjé od mlêka bêli.

13. Zebulon de na brêgi môrja sztao, i sztális nyegov de sztáneka ládj; nyega krajína de kre Sidona.

14. Issachár je krepki oszel; le'zi med csrênov ovcsárnícami;

15. Ár vidivsi pocsínek, kâ je dober, i polé, kâ je sznâ'zno: vugno je siniek szvoj pod bremen, i szlüzbeník dácsce je grátáo.

16. Dán de szodec lasztivnoga lüdsztva, kak sterokoli pokolény Israela.

17. Dán de kacsá na pôti, ro-gáta kacsá na sztezi, stera tak vjê konya na péti, da doliszpádne 'z-nyega konyenik.

18. Pomôcs csákam, o bo'ze!

19. Gád, — sereg vdári nad nyega, ali on ga nakonci zbije.

20. Asera krüh de tücsen; on má szprávlati szladcsec králi.

21. Naftali je bisztri jelen, i lèpoga govorenja.

22. Rodnoga drèva mladika je Jòsef, rodnoga drèva mladika pri vretini: nyega mladje rázno plèzi po sztenáj mocsin.

23. Drá zd'zili, sztrèlali i preganyali bodo ga sztrèlci;

24. Ali szlocsec nyegov sze nepremore, i miske nyegove do prilicsne, — po pomòcsi zmo'znoga Bogá Jákoba, — odnet, gde je varivács i pecsína Izraela.

25. Od Bogá ocsé tvojeja je pomòcs tvoja: od vszamogòcssega, kà te je blagoszlávlaò z-nebeszkim blagoszlovom odnet zgorà, z-telovnim blagoszlovom eti zdolà, — z-blagoszlovom ceckòv i utrobe.

26. Blagoszlov ocsé tvojeja, — zmo'znèsi od bregòv, i od díke vekivecsni sztrmcov, — naj pocsíva na glávi Jòsefa, na temeni odebránoga bratov nyegovil

27. Benjamin je zgrablivi vúk: zaütra vlovlenye jè, i navécsar porob delí.

28. Tô szo kornike dvanájszet pokolèny Izraela, i tô je, ka nyim je pravo nyí ocsa, gda je je blagoszlovo, ednoga vszákoga tak, kak sze ga je blagoszlov dosztájao.

29. I zapovedao nyim je, erkòcsi nyim: »jasz naszkori na sztáneke odvètká mojega odhájati mam; pohrante me z-ocsákmi mojimi vu on kameni grob, steri je na grünti Efrona Chittanca.

30. Vu tiszti grob, steri je na Makpela grünti, zòcsi Mámrea, vu kanaánszkoj zemli, steroga je Abraham kúpo z-grüntom navkü-

pe od Efrona Chittanca na örok pokopáliscsa.

31. Tam szo pokopali Abraháma i Sáro, 'zeno nyegovo, tam szo pokopali Isáka i 'zeno nyegovo Rebeko, i tam szem pokopao jasz Leo.

32. On grünt i na nyem bodòcsi cintor, je od szinòv Cheta küpleni,

33. Gda bi pa dokoncsao Jákob szinom szvojim dáno zapoved; goridjávsi nogé szvoje na posztelo, zászpao je pokojno, pohranyen med odvètek szvoj.

L. Tál.

Jòsef z-velikov précimbov szprevodi mrtve kòszti ocsé szvojeja v-zemlò kanaánszko, i nyé vu grob Abraháma pohrániti dá; bratom szvojim odpüsztí, i vsze dobro obecsa, navküpe pa pod priszegov zapovè, da csi je ednòk Bòg vu nyí domovino nazâ má pelati, naj nyegovo mrtvo tèlo z-szèbom pelajo, i vu grob ocsákov polòzijo. Naszlednye merjé, i, pôleg návade Egiptomcov zacsinyen, na pocsinek sze szprávi.

1. Jòsef pa na obráz ocsé szvojeja szpadnovsi, jòkao je nad nyim i küsüvao ga je.

2. I zapovedao je Jòsef szluzgom szvojim, vrácsom, kà bi zacsínoli ocsò nyegovoga. Oní szo tak zacsínoli Israela.

3. I gda bi preteklo stírideszét dnéov, — ár sze telko dnéov potřebuje k-zacsinenyi, — vu placsi szo bíls za nyega egiptomci szedemdeszét dni.

4. Gda bi pa pretekli dnévi placsa, gúcsao je Jôsef z-dvornikmi Faraona, govórecsi: „csi szem jasz prijéten pred vami; gúcste, proszim vász, z-Faraonom, erkôcsi:

5. Ocsa moj me je pod prísze-go vzeo, etak: „vis, jasz nakrátci mréti mam; vu mój grob, steroga szem szí v-kanaánszkoj zemlí vö dao zoszekati, tam me daj pokopati.“ — Záto proszim vász, dopúszíte mi tá idti, da ocsa mojeja pokopati morem: potom sze nazávrném.“

6. Na tó je odgóvoro Farao: „ídi, i pokopaj ocsa tvojeja, líki te je pod prísze-go vzéo.

7. I sô je Jôsef pokápat ocsa szvojeja. Sli szo pa 'z-nyim vszi szlugi Faraona, sztarci dvora nyegovoga, i vszi sztarci zemlé egiptomszke.

8. Takáj i cêla rodbina Jôsefa, nyega bratovje i drzina ocsé nyegovoga: lí szvojo deco, ovcé i gyúnce szvoje szo niháli domá v-zemli Gosena.

9. Zvôntoga szo sla 'z-nyim kôla i konyi, tak da je nyí serég krôto veliki bío.

10. I prisli szo do Atad zvánoga gyúmna, stero prêk Jordána le'zi, i tam szo ga plakali z-krôto velikim jocsom i britkosztjov szrdca. Etak je plakati dao szedem dní ocsa szvojeja.

11. Vidivsi pa mesztancsarje one drzéle, kanaánci, plakanye

eto vu Atad skegnýi, etak szo pravili: „velike dôbi placš egiptomcov je eto!“ Záto je meszto ono Abel-Miszráim zváno, stero prêk Jordána le'zi.

12. Tak szo záto vcsínili szinôvje z-Jákobom, kak nyim je szam zapovedao.

13. Odpelali szo ga v kanaánszko zemlí, i pokopali szo ga na cintori v-Makpeli bodôcsem, steroga je Abrahám szpravo z-grúntom navktípe, na pokopálicse, od Efrona Chittanca, zôcsi Mamréa.

14. Pokopavsi ocsa szvojeja, nazâ sze je vrno Jôsef v-Egiptom, z-bratmi szvojimi, i zevszémi onimi navktípe, kí szo 'z-nyim sli na szprévod ocsé nyegovoga.

15. Gda bi pa bratovje Jôsefa vidili, kâ bi ocsa nyihov mr'ó, erkli szo: „lehko je csemeren na nász Jôsef; i brezi dvojnoszti de nam nazáplacsúvao ono krívico, stero szmo nyemi vcsínili!“

16. I szposzlali szo Jôsefi, govórecsi: „ocsa tvoj nam je pred szmrtjov szvojov eto yelo:

17. Tak povéte Jôsefi: proszimo te, odpúszti bratom tvojim hüdôbo i bin nyihov, kâ szo ti krívico csiníli. Zdá tak odpúszti szlugom Bogá ocsé tvojeja nyí regresényel.“ — Jôsef sze je pa szkuzio, gda szo oni etak gúcsali 'z-nyim.

18. Bratje nyegovi szo pa k-nyemi prisztôpili, i na obráz szo szpadnoli pred nyim erkôcsi: „vis, mí szmo szlugi tvoji!“

19. Jôsef nyim je pa odgóvoro: „nebojte szel! — jeli szem jasz meszto Bogá?“

20. Vi szte meni húdo namênili; ali Bôg je je pa na dobro vrnôti miszlo, da bi tak csinio, kak sze zdâ godí: da bi doszta lüdsztva obdrízao!

21. Zâto sze nemate bojati; jasz bom vas hranitel, — tak vas, kak drízine vase! — tak je je trôstao i szpokojo szrdce njihovo.

22. Jôsef je i potom v-Egip-tomi sztao z-hf'zov ocsé szvoje-ga navküpe, i živo je sztôde-szét lét.

23. I vido je Jôsef szini od Efraima do trétjega pokolênya, takáj i deco Machira, sziná Me-

nasséa, rodjeno na nárocsaj Jôsefa.

24. I erkao je Jôsef bratom szvojom: »jasz naszkori mrêti mam; ali Bôg zagvüsno priglédne vász, i vö de vasz pelao z-országa etoga, vu ono zemlô, stero je z-prîszegov obecsao Ab-rahâmi, Isâki i Jákobi.

25. Pod prîszego je tak vzéo Jôsef sziní Israela, govorecsi: „zagvüsno vasz priglédnoti má Bôg, — i teda vöpelajte od etec mrtve kôszti moje!“

26. Mr'ó je tak Jôsef, sztô de-szét lét sztar, zacsinyen i v-grob položen v-Egip-tomi.

Drúge knige Mosesa

ali

knige vöidênya.

I. Tál.

Izraelitanci sze v-Egip-tomi náglo plodijo, i za toga volo nevrêdno mantrájo, stero gda nebi valálo, trdna zapoved sze dá 'zidovszkim babam, vmorjenyá vszákoga nôvo-

rodjenoga pojbcisa 'zidovszkoga.

1. Eto szo iména szinôv Israela, kí szo z-Jákobom v-Egip-tom prisli: — vszáki je z-dr'zinôv szvojov prisao tá.

2. Ruben, Simeon, Levi i Júda.

3. Issachar, Zebulon i Benjamin.

4. Dan, Naftali, Gad i Aser.

5. Z-béder Jákoba 'živócsi vszê dús je — szedemeszét dús. Jôsef je teda v-Egiptomi bio.

6. Medtêm je Jôsef mr'o, takáj i vszi bratje nyegovi, escse i celo pokolênve eto.

7. Ali szinôvje israelszki szo sze plodili, povno'závali, povék-sávali, i vise racsúna naraszli, tak da je napunyena 'z-nyimi zemla.

8. Medtêm nôvi král nasztáne v-Egiptomi, kí je nê poznao Jôsefa.

9. I erkao je lüdsztvi szvoje-mi: „viste, lüdsztvo szinôv israelszki je vékse i zmo'znêse od nász.

10. No tak, csedno szi denmo 'z-nyim, da sze nepovnô'za, i da, csi bi bojna nad nász vdarila, neprivr'ze k-protivníkom nasim, i bojúje sze prôti nam, potom vöide z-országa!“

11. Posztavili szo z-ednim i ravnitele dela pred nyega, da bi ga z-te'zkim delom te'zili. Zídao je záto naszipárne varasé Faraoni, — Pitom i Raemszesz.

12. Ali kêmbole szo ga mant-rali, na têmevecs sze je povnô'zao, i nateliko vörazpréztro, da szo sze sztrasili pred szinmi israelszkimi.

13. Záto szo egiptomci na te'zko szlú'zbo primárjali szini israelszke,

14. I britki szo nyim vcsinili 'zítek po te'zkom deli: po reji blata, bítji cigla, i vszáke dôbi polszkom bremeni. Vszáka szlú'zba, stero szo nyim szpunyavati mogli, je te'zka bíla.

15. K-tomi je velo král Egiptoma 'zidovszkim babam, — te edne imé je Sifra, te drúge Pua,

16. Govorécsi: „gda te pri 'zidovszki 'zenszkaj babile, poglednite szram deteta; i csi je pojeb, vmorte je, csi je pa dekla, v-'zítki naj osztáne.“

17. Da szo sze pa babe Bogá bojale; nê szo csinile tak, kak nyim je král Egiptoma zapovedao, nego szo v-'zítki nihále deco

18. Za toga volo je Farao k-szebi dao prizvati babe, i erkao nyim je: „zaka szte csinile tó, kâ szte v-'zítki nihále deco?“

19. Na tó szo odgôvorile babe Faraoni: „da szo 'zidovszke 'zenszke nê takse, kak egiptomszke 'zenszke; one szo uprav na 'zítek valon: prvle, kak bi k-nyim prisla baba, 'ze szo porôdile.“

20. Dobro je tak vcsino Bôg z-babami, ár sze je povnô'zalo lüdsztvo, i vise mere je raszlo.

21. I da szo babe bojécse bílé pred Bôgom, — dr'zino nyim je pobúdo.

22. Teda je zapovedao Farao cêlomi lüdsztvi szvoje-mi: erkôcsi: »vszákoga rodjenoga sziná vr'zte vu vodô; ali vszáko csér nihájte v-'zítki!“

II. Tál.

Moses sze narodí, szmrta csüdno podneszé, v-králevszkom dvôri goriodhráni, v-Midián pobegnoti more, i tam sze o'zeni.

1. Vö je pa sô z-hi'ze Leviove eden mô'z, i vzéo szi je csér Levia za 'zeno.

2. Poprijévsa pa tá 'zenszka, sziná je porodila; i gda bi vídila, kâ je lêpi, szkrívala ga je trí mészce.

3. Ali gda ga du'ze szkrívati nebi mogla; vzéla je edno rogozno kosaro, oblejála jo je z-szmolôv i keljom, i v-nyô polo'zivsa to dêtece, vö je je djála v-sarjé, pri brégi potoka.

4. Nyé szesztra je pa na sztran sztôpila, da bi zeznála, ka sze má 'z-nyim godíti.

5. I sla sze je csi Faraona vu potok kôpat. Nyé dvoritelkinye szo sze pa medtêm sétale po bregi vodé. Medtêm vára bárko med sarjom, tá posle szvojo hlapico, i vö jo dá prineszti.

6. Kak jo odpré, vára v-nyé dête, i vidi, pojbičs jôcse! I szmilüvavsza sze nad nyim, ercsé: „tô je 'zidovszko dête!“

7. K-tomi je erkla nyé szesztra cséri Faraona: „jeli scsés, da ti idôcsa pozovém edno dojko z-'zidovszki 'zenszk, stera ti zdájati má eto dêtece?“

8. I odgovorila ji je csi Faraona: „idi!“ — Na tô je sla ta devojka, i prizválâ je rávno mater dëta.

9. I erkla ji je csi Faraona: „vzemi eto dête, i zdájaj je; jasz ti dati mam tvoj nájem.“ — Vzéla je záto ta 'zenszka dête i zdájala je je.

10. Gda bi pa gorizraszlo dête, neszla je je k-cséri Faraona, stera je je za sziná prijéla, i Mosesa imenüvala, erkôcsa: „geto szem ga z-vôde potégnoła.“

11. Prigôdilo sze je pa vu tom vrêmeni, da, gda bi gorizászao Moses, i vösô k-domácsim szvojim, vido je nyí mantro, i na pamet je vzéo, kâ je eden epiptomszki mo'zki bio ednoga 'zidovszkoga mo'zkoga z-domácsi nyegovi.

12. Okôli sze zglédne, i vidivsi, kâ níkoga nega nazôcsi; doli pobíje egiptomca, i v-pêszek ga zakopa.

13. Pâ je vösô drúgi dén, i vido je, kâ sze dvâ 'zidovszkiva mô'za bijeta; i erkao je tomi krívomi: „zaka bíjes blíznyega tvojeja?“

14. On je pa odgôvoro: „sto te je posztavo za poglavára i szodca nájnoga? lehko me bujti scsés, kak szi eto egiptoncsara bujo?“ — Na tô sze je presztraso Moses, i erkao je: „zagvüsno je znáno moje delo!“

15. Gda bi tô zvedo Farao, k-csaszi je szmrt Mosesa goridjao pri szebi. — Záto je Moses pobegno pred Faraonom, i obszeo szi je v Midjan dr'zéli, sztanovsi pri ednom sztüdenci.

16. Meo je pa midjanszki pop dvê cserê. Etivi pridôcsi, zají-

mali szta vodô i nalējali szta kopanye, da bi napojili csrêdo ocsé szvojega.

17. Ali prisli szo pasztérje i vkrâ szo nyidvi sztirali. Moses pa hitro gorisztáne i obráni nyidvi; escse nyima i csrêdo napojí.

18. Gda bi pa domô prisli kocsi szvojemi Rehueli, píta nyidvi: „zaka szta prisli dnesz tak rano domô?“

19. I odgôvorili szta: »eden 'zidovszki mô'z náj je oszlôbodo z-rôke pasztérov: escse nama je i vodô zájao, i csrêdo napojo.«

20. Na tó píta cserê szvojivi; »gde je pa on? zaka szta povrgli mô'za onoga? — zovta ga, da ga nasztíto.«

21. I gotov je bio Moses z-etim mô'zom sztáti, kí je i csér szvojo nyemi za 'zeno dao.

22. Ona je pa sziná porodíla. On ga je pa Gersoma zvao; ár je pravo; „tühinec szem bio v-tühinszkom országi.«

23. Prigôdilo sze je vu dúgom vrêmeni etom, da bi král Egiptoma mr'o, szinôvje israelszki pa zdühávali i jávkali pod bremenom; ali i nyihova to'zba za volo te'zenya bi k-Bôgi prisla.

24. Bôg je poszlúhno nyí zdühávanye, i szpômeno, sze je z-závezka z-Abrahámom, Isákom i Jákobom vcsinyenoga;

25. I prigledno je Bôg sziní israelszke, i pod obrambo je je vzéo Goszpôd.

III. Tál.

Moses, csrêdo Jitro popa paszécsi, vídi eden grm goreti i dônok nêzgoreti; z-steroga Bôg gucsécsi, nyemi trdno zapovê, da nazáidôcs v-Egip-tom, lüdsztvo izraelszko oszlobodi i v-obecsano zemlô nazápela.

1. Moses pa csrêdo tészta szvojega Jitrona, popa midjancov paszécsi, prék püsztsáve jo 'zené, i príde k-Choreb gori bo'zój.

2. Eti sze nyemi je szkázao angel bo'zi vu plámni z-gorécse-ga grmá zhájajôcsem; i vído je, kâ te grm gori, ali dônok nezgori.

3. Teda je erkao Moses: »tá bom sô, da vídim eto veliko szkázanye, zaka nezgori te grm.«

4. Gda bi pa Bôg vído, kâ ga je glédát sô; na nyega je szkricsao Bôg z-onoga grmá, erkôcsi: »Moses, Moses! — „On je pa odgôvoro: »eto szem.«

5. Teda je erkao: „neblízaj sze esze! — vrízi doli sôlince z-nôg tvoji; ár je ono meszto, ná sterom sztojís, szvéta zemla!«

6. Potom je pravo: »jasz szem Bôg ocsé tvoje-ga, — Bôg Abraháma, Bôg Isáka, Bôg Jákoba.« — Moses szí je precí zakriô obráz szvoj; ár sze je bojao na Bógá zglédnoti.

7. Pravo je pa Bôg : „zagvüs- no vidim mantró lüdsztva moje- ga, stero je v-Egiptomi, i csüjem nyega krics prôti onim, kí nyé na delo primárjajo: tak je, poz- nam nyí bolezén.

8. Sô bom tak doli, da je osz- lobodim z-rôke egiptomcov, i od- pelam z-etoga országa vu dobro i obilno zemlô, vu zemlô z-mlê- kom i médóm tekôcso: — na sztan kanaánca, chitta, emora perizza, chivva, i jebusza.

9. Vis, zdâ je krics szinôv is- raelszki k-meni prisao, i vídim takáj ono tezkôcso, z-sterov je egiptomci mantrájo.

10. Zátó tak, poslem te k-Fa- raoni, da vöpelas lüdsztvo moje, sziní izraelszke z-Egiptoma!“

11. I odgôvoro je Moses Bôgi : „sto szem jasz, kâ bi k-faraoni sô i vöpelao sziní izraelszke z- Egiptoma?“

12. Bôg je pa odgôvoro : „vêm jasz z-tebom mam bidti! — Eto de znamênye, kâ szem te jasz poszlao: gda vöppielas lüdsztvo z-Egiptoma, molili te Bogá na etoj gori.“

13. I odgôvoro je Moses Bô- gi : „vis, csi jasz k-szinom iz- raelszkim pridem i praviti nyim mam: Bôg ocsákov vasi me je poszlao k-vam, i oni do me pí- tali: ka nyemi je imé? — ka nyim mam odgovoriti?“

14. Teda je erkao Bôg Mosesi : „jasz szem, kí szem;“ i velo nye- mi je: „povê szinom israelszkim: »jasz szem«, me je poszlao k- vam.

15. Pá je velo Bôg Mosesi : „etak gúcsi k-szinom israelszkim; Jehova, Bôg ocsákov vasi, —

Bôg Abraháma, Bôg Isáka i Bôg Jákoba me je poszlao k-vam: tó je imé moje naveke, i vu tom me naj nazvesztsávajo od roda do roda.

16. I, szpravi vküp sztarêse israela, i povê nyim: „Jehova, Bôg ocsákov vasi, — Bôg Ab- raháma, Bôg Isáka, Bôg Jákoba sze mi je szkázao, erkôcsi: »zag- vüsno, na szkrbi bodem meo vász, i vsze tó, ka z-vami csiníjo v- Egiptomi.

17. I povedao szem: vö bom vasz pelao z-egiptomszke nevôle, v-zemlô kanaáncov, chittancov, emorov, perizzov, chivvov, i je- buszov, vu zemlo z-mlêkom i médóm tekôcso.

18. I csi do mi pokorni, idi z-sztarêsimi israela pred krála Egiptoma, i povête nyemi: Je- hova, Bôg 'zidovov sze nam je szkázao; zátó nam boj szlobod- no, vöidti trí dni hôda vu püsz- sávo, aldüvat Jehova Bôgi na- semi.

19. Znam medtêm, kâ král Egiptoma nepüszti vam vöidti, — csi li po zmo'znoj rami nê.

20. I zátó vö mam vtégnoti rokô mojo, i scsukati egiptomce zev- szêmi mojimi csüdami, stera csi- niti mam med nyimi: teda vasz odpüszti.

21. I szprávim lüdsztvi etomi prijaznivoszt pred ocsmí egiptom- cov; i bidti má, da, gda te vö- sli, nedte prázní sli vö

22. Naj pa vszáka 'zenszka szôszedo i vertinyo szvojo szre- brno i zlátó szprávo, takáj i odêvko proszi, i oblécste gori vase sziní ino cserí, i opüsztiite egiptomce.«

IV. Tál.

Moses sze prôti te'zkomi i pogübelnomi pozványí szvo-
jemi dúgi csasz i z-mocsni-
mi zrokmi odgováryja; ali da
Bôg pri rêcsi szvojoj trdno
obsztojí, nyega z-csüdade-
lajôcsov mocsjôv gori právi,
i nyemi Áron brata za po-
mocsníka dá, naszlédnye po-
püsztí, i v-Egiptom ide.

1. Odgôvoro je pa Moses, erkô-
csi: „ka pa, csi mi nedo vervali
i nedo bôgali, nego do etak prá-
vili: nê sze ti je szkázao Bôg?!”

2. Na tô nyemi je odgôvoro
Bôg: „ka je tô, ka v-rokaj más?
On je pa odgôvoro: „palica“.

3. Teda je velo: »vrzi jo na
tla!“ in on jo je na tla vrgao, i
kacsja je grátala; Moses je pa
bé'zao pred nyôv.

4. Potom je velo Bôg Mose-
si: „vtégni vò rokô tvojo i po-
padni jo za réplê i on vòvtég-
novsi rokô, popadno jo je, i pa-
lica je grátala vu rôki nyegovoj.

5. Da verjejo, kâ sze je Bôg
ocsákov tvoji, — Jehova, Bôg
Abraháma, Bôg Isáka, i Bôg
Jákoba szkázao tebi.

6. Znôvics je velo nyemi Bôg:
„no 'ze, püsztí rokô vu krílo tvo-
je! i püsztó je rokô szvojo vu
krílo, i vò jo potégnovsi, vidi,
rôka nyemi je gobava bila, kak
sznêg.

7. Potom je velo: »deni nazâ
rokô tvojo vu krílo!“ — on pa
vu krílo potíszne rokô, i vò jo

potégnovsi, vidi, pá je taksa, kak
nyegovo têlo.

8. I csi ni te nedo vervali, i
nedo bôgali na to prvo znamê-
nye; vervati májo na to drúgo
znamênye.

9. Csi pa ni po eti dvê zna-
mênaj nedo vervali, i nedo bô-
gali; teda vzemi vodô z-potoka,
i vlê jo na szüho: voda, stero
z-potoka vzemes, sze na szühom
na krv obrné.“

10. Teda je odgôvoro Moses
Bôgi: »proszim te, goszpodne,
jasz szem nê csísztogucsécsi, ni
pred têmtoga, niti od sterimao
szi tí zgováryjas z-szlugom tvojmí;
nego zmetnoga jezika i zmetni
lamp szem jasz.“

11. Na tô nyemi je erkao Bôg:
»sto je sztvôro vúsztá csloveki?
ali sto ga vcsiní nêmoga, ali glú-
hoga, ali vidôcsega, ali szlêpoga?
— jeli nê jasz, Bôg?«

12. I zdâ 'ze idi! — jasz bom
z-vúsztami tvojmí, i navcsim te,
ka más gúcsati.“

13. Na tô ja erkao: „proszim
te, goszpodne, posli onoga, koga
poszlati trbê!“

14. I razcsémero sze je Bôg
na Mosesa, i erkao je: „vis,
tvoj brat, Áron pop. znam, kâ
csíszto gucsí, i 'ze ti prôthíti, i
csi te viditi má, radüvao de sze.

15. Tí nyemi praviti i vu vúsztá
dévati más recsí ete, jasz bom
pa z-tvojmí i nyegovimi vúsztá-
mi, i navcsim vaj, ka csiniti
máta.

16. On má meszto tébe gú-
csati, k-lüdsztvi, i on bode tebi
vúsztá, tí bos pa nyemi bôg.

17. Palico eto pa vzemi v-rô-ke, z-sterov csüdo csiniti más.“

18. Po eti je odhájao Moses, i nazâ sze je vrno k-Jetri, tészti szvojemi, i gucsao je 'z-nyim, erkôcsi: „rad bi sô k-bratom mojim, kí szo v-Egiptomi, glédat je, jeli escse 'zivéjo.“ Na stero je Jitro odgôvoro Mosesi: „idi z-bo'zov pomocsjôv!“

19. I velo je Bôg Mosesi v-Midjani: „idi, vrni sze nazâ v-Egiptom, geto szo szpômrlí vszi oní lüdjé, kí szo szmrt tvojo íszkali.

20. Vzéo je tak Moses szvojo 'zeno i deco i gori jo je poszádo na oszle, idôcsi nazâ v-Egiptom; zedním je pa i bo'zo palico v-rô-ke vzéo Moses.

21. I velo je Bôg Mosesi: „gda nazâ más potüvati v-Egiptom, pazi na vsza ona znamênya, stera szem ti v-rôke dao, da bi je csinio pred faraonom; ár jasz obtrdim nyegovo szrdce, da neodpüstí lüdsztva.

22. Povê pa faraoni; „eto mi je pravo Bôg: szinek, prvorodjen moj, israel!“

23. Jasz ti li tô velím: odpüszti sziná mojega, da meni szlü'zi; csi ga pa nebos steo odpüsztití, vidí, jasz vmoriti mam sziná tvojega, toga prvorodjenoga!“

24. I prigôdilo sze je med potüvanyem, na nocsnom sztanki, da sze je na nyega namero Bôg, i bujti ga je steo.

25. Hitro je kamen popádnola Szippora, obrézala je szramnó têlo sziná szvojega, i vrgla je je k-nogam nyegovini, erkôcsa: „tí szí meni krvni zárocšnik.“

26. Teda je odsztôpo Bôg od nyega. Ona je pa právila: „krvni zárocšnik, za volo obrezávanya!“

27. Potom je velo Bôg Ároni: „idi Mosesi prôti vu püsztšávo!“ i on je tá sô, szrécsao sze je 'z-nyim na bo'zój gori i kúšno ga je.

28. I na znánye je dao Moses Ároni vsza dugoványa, stera je na nyega zavüpaó, i vsza ona znamênya, stera nyemi je csiniti zapovedao.

29. Sô je tak Moses i Áron, i vküp szta szprávila vsze sztarêse szinôv israelszki.

30. Áron nyim je pa pripovedávao vsze one recšf, stere je Bôg gúcsao Mosesi, i csinio je csüda pred ocsmí lüdsztva.

31. Lüdsztvo je pa vervalo i szpoznalo, kâ je Bôg prigledno sziní israelszke, i kâ sze je zgledno na nyf mantro. Kcsaszí szo sze nanízíli, i doli szo pokleknoli.

V. Tál.

Moses i Áron vönazvêsztitá poszelsztvo szvoje faraoni; ali on nê kâ bi odpüszto lüdsztvo, nego i nyé escse bole mantrati dá, za steroga volo ono nyidva, kakti vékse mantre szvoje stímani zrok, preganyati zacšne.

1. Potom príde Moses i Áron k-faraoni, i ercšéta: „eto velí Jehova, Bôg israela: „püszti lüdsztvo moje, da me cšeszítí idejo vu püsztšávo!“

2. Na stero je odgôvoro farao : „sto je té Jehova, da szlúsam rêcs nyegovo, i odpúsztim isra-ela? Nepoznam Jehovo, niti isra-ela neodpúsztim!“

3. Na tó szta odgôvorila : „Bôg 'zidovov sze nama je szkázao; bojdi nam dopúsztseno trí dní hôda vu púsztsávo odhájati, aldúvat Jnhova Bôgi nasemi, da nasz z-pomorom ali ro'zjom nescsuka!“

4. I erkao nyima je král Egíptoma : »Moses i Áron! zaka nadigávata lüdsztvo eto próti nyega dúznoszti? Odhájajte na vájno delo!“

5. Pravo je nadale král Egíptoma : »vis, lüdsztva etoga je zdâ jáko doszta, i — vidva je zasztávita pri nyega deli?«

6. I zapovedao je farao on iszti dén mantrácsom i ravnitelom lüdsztva, erkôcsi :

7. Po etomtoga nedávajte lüdsztvi etomi plêv na bitje cigla, kak do etimao; oni szamí naj idejo i iszcsejo szí pleve.

8. I cigla mero, stero szo do etimao dopunyávali, nyim povék-sati trbê: nepoménsajte je, ár szo oni vtraglívi, záto szo krícsali, govorécsi: pojdmó, aldújmo Bôgi nasemi!

9. O'zmécsati sze more delo lüdém etim, da sze flíszajo vu nyem, i nepozszlúhsajo lá'zni rêcsi!“

10. Vö szo tak sli mantrácske i ravnitelje lüdsztva, i pravili szo nyemi erkôcsi: „eto je velo farao: nedam vam vecs plêv!“

11. Szamí szí idte iszkat pleve, gde je naidete; — ali vu meri vasoj naj nikse falinge nede!“

12. I razteplo sze je lüdsztvo po cêloj dr'zéli Egíptoma, sztrnyiscse sztérat na pleve.

13. Mantrácske szo je pa primárjali, govorécsi: »opravte delo vase, pôleg mere dnéva, kak da bi pleve meli!“

14. I bití szo dáli ravnitelje szinôv israelszki, ké szo mantrácske faraona pred nyé posztavili, govorécsi: »zaka nedáte dopunyávati mere vase vu bitíji cigla, kak predtêmtoga? — dnesz tak, kak vcsera?«

15. Za toga volo szo ravnitelje szinôv israelszki pred faraona sli, i krícsali szo na nyega, govorécsi: „zaka szí denes tak zszlugmi tvojimi?!“

16. Pleve nam vönehodijo, i dönok sze obregújejo na nász: bíte cigel! — escse sze i bíjejo szlugi tvoji, lüdsztvo tvoje pa preklinya!“

17. Na tó je odgôvoro: „manyácke szte, manyácke! záto právite: pojdmó, aldújmo Bôgi nasemi!“

18. Záto, odhájajte, szlúzte! — pleve sze vam nedo dávale;«

ali mero cigla szpunyavati morete!⁴

19. Ravnitelje szinôv israelszki szo sze za neszrecsne prestímali, kâ nyim je praviti trbelo: »neménsajte mere cigla z-dnésnyega racsúna!⁴

20. I namêrijo sze na Mosesa i Árona, steriva szta je tam csakala, da bi vküpprisla 'z-nyimi, gda bi vöslí od faraona.

21. I pravili szo nyima: »Bôg prigledni i szôdi váj, kâ szta nász odúrne vcsíníla pred faraonom i szlugmi nyegovimi; ár szta nyim mecs dalá v-rôke na vmorjenye nase!⁴

22. I Moses sze k-Bôgi obrné, govorécsi: »Goszpodue! zaka szí omantrao lüdsztvo eto? zaka szí poszlaó mené k nyemi?

23. Ár od têmao, kâ szem pri faraoni bio, gucsécsi vu iméni tvojem, je te'zkési vcsíno sors lüdsztva etoga; tí pa nikak neoszlobodís lüdsztva tvojega!⁴

VI. Tál.

Bôg bátríví Mosesa, kí i nadale zaman nadigáva lüdsztvo na vöodhájanye, zednim sze náprédavajo poglaviti koreni hí'z vrêmena onoga.

1. Erkao je pa Bôg Mosesi: »tak vidi, ka bom csiníó z-faraon-

nom! Ár on vász po zmo'znoj rôki odpüsztíti, i po zmo'znoj rôki escse i pregnati má z-országá szvojega.«

2. Gúcsao je nadale Bôg z-Mosesom, i erkao nyemi je: »jasz szem Bôg!

3. Szkázao szem sze Abrahámi, Isáki i Jákobi, kak vszamo-gôcsi Bôg: ali pod iménom Jehova szem nyim nêbio poznan.

4. I potrdó szem 'z-nyimi závezek moj, kâ nyim dati mam zemlô kanaánszko, vu steroj szo prisavci bílí i prebíváli.

5. Preci, kak szem zacsúo zdühávanye szinôv israelszki, ké z-egiptomszkov derov mantrájo; szpômeno szem sze z-závezka mojega.

6. Povê záto szinom israelszkim eto: jasz szem Bôg! jasz vász vö mam pelati z-vôze egiptomcov, oszlobodim vasz od nyí szlúzbe, i odkúpim vasz z-vövtégnyenov ramov, i med sztrasm szkoncsanyem!

7. Potom vasz primem za lüdsztvo moje: jasz bom vas Bôg i gvüsni máte bidti, kâ szem jasz, Jehova Bôg vas, on, kí vasz je vöripelao z-mantre egiptomcov.

8. I notri vasz mam pelati v-ono zemlô, na stero gledôcs szem gorizdigno rokô mojo, da bi jo prékdao Abrahámi, Isáki i Jákobi; i prék jo mam dati vam na ôrok: — jasz, Bôg.«

9. Moses je pa tak gúcsao k-szinom israelszkim; ali oni szo nê kebzüvali na nyega, za volo vükoszti szrdca i trdne szlüzbe szvoje.

10. Pá je gúcsao Bôg k-Mosesi, govorécsi:

11. „Idi, gúcsi z-faraonom, kralom Egiptoma, naj odpüsztí sziní israelszke z-országá szvoje.“

12. I erkao je Moses pred bo'zim licem, govorécsi: „vis, niti szinôvje israelszki szo nê-kebzüvali na méne; kakda bi me szlúsao farao, geto szem 'zmetnoga gucsa!«

13. Gúcsao je pa Bôg z-Mosesom i Aronom, i poszlae nyidva je k-szinom israelszkim, i k-faraoni, králi Egiptoma, da bi vöpelala sziní israelszke z-országá egiptomszkoga.

14. Poglaviti nyí koreni hi'z szo eti: Rubena, prvorodjenoga Israela szinôvje: Chanok, Pallí Cheszron, i Karmí. Tô szo pokolênya Rubena.

15. Simeona szinôvje pa: Jemnel, Jamin, Ohad, Jachin, Szochar, i Saul, szin kanaánszke 'zené. Tô szo pokolênya Simeona.

16. Iména szinôv Levía, pôleg nyí roda, szo eto: Gerson, Kehat, i Meravi. Lêta 'zítka Levía szo pa: sztô dvêtreszeti lét.

17. Gersona szinôvje szo: Libni i Simhi, pôleg roda szvoje.

18. Kehata szinôvje: Amrám, Jiszhár, Chebron, Huzziel. Kehata 'zítka lêta pa: sztô trítreszeti lét.

19. Meraria szinôvje: Machali i Muszi. Tô szo pokolênya Levía, pôleg nyí roda.

20. Amrám szí je pa vzé Jochebedo, tetico szvojo za 'zeno, stera nyemi je Árona i Mosesa porodíla. Lêta 'zítka Amráma szo pa: sztô szedemtreszeti lét.

21. Jiszhara szinôvje: Korach Néfeg, i Zichri.

22. Huzziela szinôvje: Miszael, Elszafan, i Szitri.

23. Áron szí je pa vzéo Elisebo, csér Haminadába, szesztro Nachsona za 'zeno. Eta nyemi je porodíla Nadába, Abihá, Eleázara, i Ithamára.

24. Koracha szinôvje: Aszszír, Elkana, i Abiaszaf. Tô szo pokolênya Korachov.

25. Eleázar, szin Árona szí je pa z-cséri Putiela vzéo 'zeno, stera nyemi je Pinechasza porodíla. Tô szo Leviov korene glávê, pôleg nyí roda.

26. Eto je on Áron i Moses, sterima je velo Bôg: „palajta vö sziní israelszke z-zemlé egiptomszke, pôleg nyí seregôv.“

27. Tô szta onidva, steriva szta szí zátó zgovárijala z-faraonom, kralom Egiptoma, da bi vöpelala sziní israelszke z-Egiptoma, — ete Moses i Áron.

28. I prigôdilo sze je on iszti dén, gda bi gúcsao Bôg z-Mosesom v-zemli egiptomszkoi.

29. Da bi etak velo Bôg Mosesi: »jasz szem Bôg! pripovê faraoni, králi Egiptoma vsze, ka szem ti jasz pravo.«

30. I erkao je Moses pred lîcem bô'zim: „vis, jasz szem 'zmetne rêcsi; kakda bi me, posz-lühno farao?!«

VII. Tál.

Moses i Áron, na szvedôsztvô od Bogá zhájajôcsega poszelsztva szvojega, pred faraonom palice szvoje na kacse, vodô pa na krv obrnéta; ali da tô i vûvci egiptomszki csiníjo: farao ob-sztojí vu trdnosztí szvojój.

3. Erkao je pa Bôg Mosesi: »vis, tebé meszto bogá posztávim pred faraona, Áron pa, brat tvoj ti naj meszto tumacsa bô.

2. Ti pripovês faraoni vsze, ka szem ti zapovedao; Áron, tvoj brat pa vöповê faraoni, kâ odpüsztiti more lüdsztvô israelszko z-országa szvojega.

3. Jasz pa obtrdim szrdce faraona, i povnô'zam znamênja i csüda moja nad zemlôv egiptomszkov.

4. Medtêm farao nede kebzüvao na váj. Teda jasz vövtégnem rokô mojo nad Egiptomom, i vö bom pelao serege moje, — moje lüdsztvô, sziní israelszke z-országa egiptomszkoga, med velke dôbi szkoncsanyem.

5. Da zeznajo egiptomci, kâ szem jasz Bôg, gda vövtégnem rokô mojo nad Egiptomom, i vö-pelati mam odnet sziní israelszke.«

6. I tak je vcsino Moses i Áron; — kak je Bôg zapovedao, tak szta csiníla.

7. Bio je pa Moses oszemdesztét, Áron pa oszemdesztét trílêta sztar, gda szta z-Faraonom gücsala.

8. I gücsao je Bôg z-Mosesom i Áronom, govorêcsi:

9. Csi de farao gücsao z-vama, erkôcsi: „csinta kakse csüdo!“ teda erci Ároni: vzemi tvojo palico i vr'zi jo pred faraona, da kacsa gráta.

10. Prisao je tak Moses i Áron pred faraona, i tak szta vcsiníla, kak je Bôg zapovedao: Áron je pred faraona i pred nyegove szlüzbeníke vrgao szvoje palico, i ona je kacsa grátala.

11. Prizvati dá farao môdre i vûvce; csüddelavci egiptomszki rávno tô oprávlajo z-szkrivnim mestrüvanyem:

12. Vszáki nyí távr'ze szvojo palico, i na kacso sze obrné; ali palica Árona je pözrla nyé palice.

13. Na tô szrdcsen grátavsi farao, né je kebzüvao na nyidva, liki je Bôg napré znamenüvao.

14. Teda je velo Bôg Mosesi: „obtrdjeno je szrdce faraona, zbranjüje sze odpüsztiti lüdsztvô.

15. Idi vütro k-faraoni, gda de vösô k-vodi, i sztôpi pred nyega na brêgi vodé, i zednim vzemi v-rôke ono palico, stera sze je na kacso obrnola.

16. I erci nyemi: „Jehova, Bôg zidovov me je poszlao k-tebi, erkôcsi ti; „odpüsztí moje lüdsztvô, da me moli vu püsztísávi; ali tí szí nêbôgao do etimao.

17. Z-etoga szpoznaj, kâ szem jasz Bôg: vis, zdâ vdârim z-etov palicov, stero v rokaj mam, vodé, stere szo vu potoki, i preci sze na krv obrnéjo.

18. Ribe, stere szo vu vodi, preidejo. i voda zvonya, tak da de sze egiptomcom mrzîlo piti z-vodé potoka.◀

19. Teda je velo Bôg Mosesi: »povê Aroni: „vzemi tvojo palico i vtégni vò rokô tvojo na vodé egiptomcov, — na nyf potoke, zâtrnye, mlake i vsze vodenice, da sze na krv obrnéjo: i krv bude po cêloj zemli Egiptoma, tak v-leszeni, kak v-kameni poszôdaj.“

20. Tak je zâto vcsîno Moses i Áron, kak je Bôg zapovedao: gori je zdigno szvojo palico, vdarro je po vodâj, stere szo v-potoki bilé, pred ocsmi faraona, i szlû'zbenikov nyegovi; zâto sze je i vsza voda, stera je v-potoki bîla, na krv obrnôla.

21. Ribe, stere szo v-potoki bilé, szo preisle, i potok je zvonyao, tak da szo egiptomci nê mogli piti vodé z-potoka; ár je krvi bîla puna cêla zemla Egiptoma,

22. Priszpodobno szo csinli i vûvci egiptomszki z-szkriynov csalarîov. Teda je obâtrivani farao, i nê nyidva je poszlûhnô, — liki je Bôg naprê znamenûvao.

23. Na tò sze obrné farao, i domô odhája; i nê je ni za tò geno.

24. Egiptomci szo pa sztûden-ce kopali kre potoka, da bi vodô meli piti, geto szo nêmogli piti z-vodé potoka.

25. I 'ze je szedem dní preteklo. od sterimao je Bôg z-vdârom prigledávao potok.

VIII. Tál.

Farao, po okornoszti szvojoj prôti bo'zemi povelényi, na orszâg szvoj tézki vdârec rû'zni 'zâb i csemérni komároov ino mûh prineszé, steri sze li po molftvi Mo-sesa odvrné od nyega.

1. Pâ je velo Bôg Mosesi: „idi k-faraoni, i povê nyemi: etak je pravo Bôg: odpûszti lûdsztvo moje, da me molî!

2. Csi bos sze pa müdio nyé odpûszti; vidi, jasz ti cêli orszâg z-'zabami zbjem.

3. Tak da samreti má z-'zabami potok, vò májo laziti i priditi vu tvoje hi'ze, posztelnice, pocsiválnice, vu hi'ze tvoji szlû'zbenikov, med lûdsztvo tvoje, vu tvoje pecsî, i vu kôrita tvoja.

4. Tak po tebi, kak po lûdsztvi, ino vszê szlû'zbeniki tvoji laziti májo 'zabe!“

5. I velo je Bôg Mosesi: »povê Aroni: vtégni rokô tvojo z-palicov tvojev na vodé, na zâtrnye, i na mlake, i pobûdi 'zabe po zemli egiptomszkoj!◀

6. Vtégno je zâto Áron rokô szvojo na vodé, Egiptoma; i naplodile szo sze 'zabe, i oblêjale szo zemlô Egiptoma.

7. Priszpodobno szo csinli i vûvci z-szvojom bájanyem, i pobûdili szo 'zabe po zemli Egiptoma.

8. Teda k-szebi dá prizvati farao Mosesa i Árona, i velí nyima: »molta sze Bôgi, da odvrné od lüdsztva mojega ete 'zabe, i tak odpüsztiti morem ete národ, aldüvat Jehovi.«

9. I erkao je Moses Faraoni: »dopadni sze ti szkonc sati, gde sze mi je moliti za tébe, tvoje szlü'zbeníke i tvoje lüdsztvo; da vesznejo od tébe i tvoje hí'ze 'zabe; — li szamo vu vodáj osztánejo.«

10. Na tó je odgóvoro: »vütro!« — On je pa erkao: bojdi szí, kak szí velo, da zeznas, ká nega vecs táksega Bogá, kak je Jehova, Bóg nas!

11. I preidti májo od tébe, tvoje hí'ze, szlü'zbeníkov, i lüdsztva tvojega 'zabe: — li szamo vu vodáj osztánejo.«

12. Potom je odbájao Moses k-Bôgi, vu dugoványi 'záb, stero je pobüdo nad Faraonom.

13. I vcsíno je Bóg pôleg prosnye Mosesa: 'zabe szo vesznole z-hí'z, dvorov i pôl.

14. Vküp szo je pa pôbrali na küpe, i szmrdéla je od nyi zemla.

15. Gda bi farao vido, ká szí 'ze szlobodno odüháva; obrdo je szrdce, i nê je kebzüvao na nyidva: liki je Bóg tó napré znamenüvao.

16. Nadale je velo Bóg Mosesi: »povê Ároni: vtégni vó tvojo palico, i vdari po práhi zemlé, da sze na komáre obrné po cêloj dr'zéli Egiptoma.

17. I tak szta vcsinila: Áron vóvtégne rokô i vdári z-palicov szvojov po práhi zemlé, na stero

komárje obszédejo lüdi i 'zivíno: vesz práh je na komáre obrnyen po cêloj dr'zéli Egiptoma.

18. Za nyima szo csiníli i csü-dodelci z-bajanyem szvojim, da bi komáre pobüdili; ali nê szo mogli doprineszti. Komárje szo pa oszpalí lüdi i 'zivíno.

19. Na tó szo pravili csü-dodelci faraoni! »tó je bózi prsztl!« Ali szrdce faraona sze je li obrtdilo, tak da je nêkebzüvao na nyidva: — liki je tó Bóg napré znamenüvao.

20. Znôvics je velo Bóg Mosesi: »szteni vütro rano gori, i posztaai pred faraonom, gda de vösô k-vôdi, i ercsi nyemi: »tó velí Bóg: odpüsztí lüdsztvo moje, da me molí!«

21. Csi pa neodpüsztís lüdsztva mojega: vídi, püsztím na tébe, tvoje szlü'zbeníke, lüdsztvo i hí'ze tvoje grizécse mühé, da sze napunijo egiptomcov hí'ze, i ona zemla, na steroj oni sztojfo, z-grizécsimi mühami.

22. I vó mam vzéti od toga vonom dnévi Gosen dr'zelo, gde moje lüdsztvo sztojf, da tam ne-de grizécsi müh, — záto, da zeznas, ká szem Bóg na szredini zemlé.

23. Rázlocsek vcsiním navküpe med mojim i tvojim lüdsztvom. Vütro sze má zgoditi znamé-nye eto!«

24. I tak je csinío Bóg: prislo je nezracsúnano grizécsi müh vu hí'ze faraona i szlü'zbeníkov nyegovi, i na cêlo zemlo Egiptoma; opüsztšen je ország od müh,

25. Záto k-szebi dá prizvati farao Mosesa i Árona, i ercsé: „idta, aldújta Bôgi vájnomi eti vu országi!“

26. Na tó je odgôvoro Moses: „ně je prav, tó csiniti; ár bi egiptomcov odúrna dugoványá aldúvala Jehova Bôgi nájnomi. Csi bi pa egiptomcov odúrna dugoványá aldúvala pred ocsmí nyihovimi; jeli naj nebi kame-núvali?“

27. Trí dní hôda 'zelémo odhájati vu púsztšávo, da aldújemo Jehova Bôgi nasemi, tak, liki je nama szam zapovedao.

28. Teda je erkao farao: „jasz vasz odpúsztím, da aldújete Jehova Bôgi vasemi vu púsztšávi; lí prevecs dalecs neidte! — Molte za méne!“

29. Na tó je odgôvoro Moses: „jasz zdâ odhájam od tébe; molo bom sze Bôgi, da grizécse mühé vesznejo od faraona, nyegovi szlú'zbeníkov, i lüdsztva nyegovoga — vütro; lí naj me vecs nezvodi farao, kâ nebi odpúsztó lüdsztva, aldúvat Bôgi!“

30. Vó je záto sô Moses od faraona, i molo sze je Bôgi.

31. Tak je i Bôg pôleg prosnye Mosesa csinio: odvрно je grizécse mühé od faraona i lüdsztva nyegovoga; — ni edna je ně vecs osztála.

32. Faraona szrdce sze je i té hlp obtrdilo; ár je nëodpúsztó lüdsztva.

IX. Tál.

Nôvi, te'z'kési vdárci, kaksi: kúga, mozolje, grumláca, blízski i tocsa nad Egiptomom, za volo blôdne okornosztí faraona.

1. Znôvics je velo Bôg Mosesi: »idi k-faraoni, i povê nyemi: eto je velo Jehova, Bôg zídovov: odpúsztí lüdsztvo moje, da me moli!“

2. Ár csi bos sze zbranyüvao, nyé odpúsztíti, ino je i potom v-robsztvi dr'zao bodes;

3. Rama bo'za bode nad sztvármi tvojimi, stere szo na pôli: nad konyê, oszli, kumilami, gyünci i ovcami, vu vise mertúka te'z'koj kúgi.

4. Medtêm rázlocsek má vcsiniti Bôg med sztvármi israela i 'zivínov Egiptoma; ár z-toga, ka je szinôv israelski, nika nema preidti.

5. Na tó gledôcs je vrêmen polo'zo Bôg, erkôcsi: »vütro má tó csiniti Bôg vu etom országi.«

6. Doprineszao je tak tó Bôg drúgi dén: vsza 'zivína egiptomcov je preisla; ali z-sztvári szinôv israelski je ni edna ně vesznola.

7. I vöposzlavsi farao brodce; i vidí, z-'zivíne israela je ni edna nëvesznola. Pri vszem tom je szrdce faraona okorno osztalo, tak da je nëodpúsztó lüdsztva.

8. I velo je Bôg Mosesi i Ároni: „vzempta puno prgiscso szâh, i Moses je naj lücsi prôti nébi pred ocsmí faraona.“

9. Da na práh razídejo po cêloj zemli Egiptoma; i naj bode 'z-nyega ognjoper, steri mehérne mozole pobúdí po lúděj i 'zivíni, po cêloj zemli Egiptoma.“

10. Vzela szta záto száhe, i posztanola szta pred faraonom; Moses je kumesz lücsi, i násztao je po nyi ognjoper mehérni mozolov, pobúdjen pri lúděj i 'zivíni.

11. Medtêm szo csüdodelci nêmogli sztáti pred Mosesom, za volo ognjopera; ár je ognjoper bio na csüdodelci, i vszê egip-tomci.

12. Bôg je pa obrtdo szrdce faraona, tak da je nêkebzüvao na nyidva, — liki je Bôg naprê znamenüvao Mosesi.

13. I velo je Bôg Mosesi: „sztani vütro rano gori, posztani pred faraonom, i povê nyemi: eto je velo Jehova, Bôg 'zidovov: odpúszti lüdsztvo moje, da me moli!

14. Ár zdâ 'ze púsztim vsze moje vdárce prôti szrdci tvojemi, na tvoje szlüzbeníke i lüdsztvo, — záto, da bos gvüsen, kâ nega k-meni priglíhnoga na cêloj zemli.

15. Ár csi bi zdâ vövtégno rokô mojo i scsukao bi te z-lüdsztvom vréd z-pomorom; veszno bi z-líca zemlé.

16. Ali niham te escse, záto, da ti pokázem mojo 'zmóznoszt, i da glászijo imé moje po cêloj okroglíni zemlé.

17. Csi pa i potom zádevo metao bodes lüdsztvi mojemi, i neodpúsztis ga;

18. Teda jasz vütro etoga hípa grozno tocso púsztim, — takso, kakse je escse nêbilô v-Egiptomi od nyega zacsetka notri do etimao.

19. Záto posli lüdi, kí oszlobodijo tvojo 'zivíno, i vsze, ka na pôli más: vszákoga csloveka, i márho, stera sze na pôli naide; ár csi sze domô necsrvédijo, oszíple je tocsa, i preidejo.“

20. Kí sze je tak z-szlüzbeníkov faraona z-bojaznov oponásao k-rêcsi bo'zój; hlápce i 'zivíno szvojo je domô dao gnati.

21. Kí je pa nêdao na rêcs bo'zo; on je na pôli nihao hlápce i márho.

22. Teda je velo Bôg Mosesi: „vtégni vö rokô tvojo prôti nébi, da tocsa ide po cêloj zemli Egiptoma, na csloveka, i 'zivíno, i na vszáki zrász pôla v-országi Egiptoma.“

23. Gori tak zdigne Moses palico szvojo prôti nébi; i Bôg grumi, tocso vêja, i ogen blízka sze szípáva po zemli: tocso viri Bôg po zemli Egiptoma!

24. Tocsa sze viri i ogen szípáva med tocsov, vu taksem mertúki, da sze je k-nyê priglíhna escse nê vecs szkázala na cêloj zemli Egiptoma, od sterimao je nyega národ nasztano.

25. I pobíjla je tocsa po cêloj zemli Egiptoma vsze, ka je na pôli bilô, od csloveka notri do 'zivíne, takáj i vesz zrász pôla je pobíjla tocsa, i vsze drevje logôv je vküpzlámala.

26. Li szamo po Gosen dr'zéli, sztanki szinôv israelszki, je nêsla tocsa.

27. Na tó k-szebi dá prizvati farao Mosesa i Árona, i ercsé nyima: „pregrêso szem ete híp! Jehova je pravicsen, jasz pa z-lüdsztvom mojím vréd hüdobnyák!

28. Molta sze Bôgi; ár je tó 'ze prevecs! da hênya bo'zi grum i tocsa, naj vasz odpüszttí mo-rem, i dú'ze neosztánete eti!

29. I odgôvoro nyemi je Moses: „preci, kak bom vösô z-vá-rasa, vörazpresztrém roké moje k-Bôgi; i hênya grúmláca, i ne-de sla tocsa, — li záto, da zez-nas, kâ je bo'za zemla!

30. Ali znam, kâ sze tí i szlű-z-beníci tvoji dönok nedte bojali Jehova Bogá!

31. Lén i jecsmen je pobiti; ár sze je jecsmen 'ze zmetávao, i lén je cveszti zácsao.

32. Ali psenica i 'zito je nê pobito, ár szta tevi kêsžno szê-janye.

33. I vöide Moses od faraona z-várása, vörazpresztré roké szvo-je k-Bôgi; grúmláca i tocsa sztá-ne, i de'z'z sze nevlêva na zemlo.

34. Kak je pa farao vido, kâ je hênyc de'z'z, tocsa i grúmláca: znôvics je gresio, i trdo je grátalo szrdce — nyegovo i szlű-z-beníkov nyegovi.

35. I obrtdjeno je szrdce faraona; ár je nêodpüszto szinôv israelszki, — líki je Bôg tó nap-rê zuamenüvao po Mosesi.

X. Tál.

Escse te'zkési vdárci nesz-merni kobílic (sáskov) i groz-ne temnoszti nad neszrecs-nim országom Egiptoma, za volo blázne okornoszti nye-govoga poglavníka.

1. Teda je velo Bôg Mosesi: »idi k-faraoni; ár szem jasz ob-trdo nyegovo szrdce, i prszí szlű-z-beníkov nyegovi, — li záto, da eta moja csüda doprineszém nad nyim.

2. I da pripovês vu vüha tvo-ja sziná, i szinôv sziná, ka szem vcsíno v-Egiptomi, takáj i moja csüda, stera szem doprineszao na nyimi; da zeznate, kâ szem jasz Bôg.«

3. Prisao je tak Moses i Aron k-faraoni, i erkla szta nyemi: »etak je velo Jehova, Bôg 'zi-dovov: kak dugo bos sze mü-dio poníziti pred lícem mojím? — odpüszti lüdsztvo moje, da me moli!

4. Ár csi bos sze zbranyüvao odpüszttí lüdsztvo moje; vütro kobílicé prineszém na krajne tvoje.

5. Stere oblejátí májo lice zem-lé, tak da nede videna od nyi zemla. i opüszttí májo vsze, kakoli vam je osztalo po tocsi, i doli vam zgrizéjo escse i vsze dreveno mladíe na pôli.

6. I napunijo tvoje hí'ze, vszê szlű-z-beníkov tvoji prebivalísca, i vszê egiptomcov hrambe, — kak szo toga nêvidili tvoji ocsev-je, níti ocsev ocsevje, od steri-mao szo na szvét prisli, notri

do denésnyega dnéva! — Potom sze obrné i odíde od faraona.

7. Teda szo erkli szlůzbeníci faraona nyemi: „kak dugo de eto mre'za nasa? — Odpůszti mo'zé ete, naj szi molijo Jehova Bogá szvojeqa! — Jeli i zdá ne prevídís, ká Egiptom veszne?!“ —

8. Na tó gledócs vse je nazávrno Moses i Áron k-faraoni, kí je i etak gúcsao k-nyima: „idte, molte Jehova Bogá vasega! — Sto vsze szo oni, kí bodo z-vama sli?“

9. Na tó je odgôvoro Moses: „z-mladéncmi i sztarcmi nasimi vréd mo sli, z-szinmi i cserámi, z-ovcamí i gyüncmi nasimi bodemo odhájali; ár bo'zi szvétek mámo!“

10. I odgôvoro nyima je: „bojdi szi tak! — Bôg naj bode z-vami tak, kak jasz odpůsztím vász i dr'zino vaso! — Vidte, hůdi cil máte pred szebom!“

11. „Nê tak! — szamo li ví mo'zki idte i molte Bogá; ár rávno tó íszcsete!“ — I zbêszo nyidva je od szébe farao.

12. Teda je velo Bôg Mosesi: zdigni rokô tvojo nad zemlův Egiptoma za volo kobílic, da oblejéjo dr'zelo Egiptoma, i opůsztijo vesz zrász országa, — vsze, ka je tocsa nihála.

13. Etak zdigne Moses nad zemlův Egiptoma palico szvojo, i Bôg zhodni veter pela po országi cêli ete dén i cêlo nôcs. Rávno je zorja grátala; gda je zhodni veter kobílice prineszao.

14. Obléjale szo tak kobílice cêlo zemlô Egiptoma, i obszele

szo cêlo nyega dr'zelo vu sztrasno velikom mertúki. Nigdar je predtêm nê bilô tam teliko kobílic, kak toga hipa, ni potom ji nigdar nede teliko.

15. I obléjale szo cêlo lice zemlé; — ország je obtemno, opůsztile szo vesz zrász zemlé i vesz szád drevja, steroga je tocsa nihála, tak da je nê osztalo nikse zelenýe na drevji, niti na zrászi zemlé, vu cêloj dr'zéli Egiptoma.

16. Zátó hitro k-szebi dá prizvati farao Mosesa i Árona, erkôcsi: „pregrêso szem prôti Jehova Bôgi vasemi i prôti vama!“

17. Ali odpůsztita mi, proszim, mo'j grêh li zdá ednôk, i molta sze Jehova Bôgi vasemi, da namimre eto szmrt odvnrné od méne!“

18. On tak odhája od faraona, i moli sze Bôgi.

19. Na tó vrné tá Bôg eden jáko zmo'zen záhodni veter, steri je gorivneszao kobílice, i vrgao je je vu trsztno môrje: nê je osztála ni edna kobílica vu cêloj dr'zéli Egiptoma.

20. Ali Bôg je obrtdo szrdce faraona; ár je nê odpůszto szinôv israelszki.

21. I velo je Bôg Mosesi: „vtégni vô rokô tvojo prôti nêbi, da kmica pokrije zemlô Egiptoma, oslátna kmica!“

22. Na tó vóvtégne Moses rokô szvojo prôti nêbi, i nasztánola je kmicsna temnoszt po cêloj zemli Egiptoma trí dní.

23. Nê je vido eden toga drůgoga, i niscse je nê sztano gori z-meszta szvojeqa trí dní; ali vu

sztanki színôv israelszki je szvetloszt bila.

24. Na tô gledôcs k-szebi dá prizvati farao Mosesa i velí: »idte, molte Bogá! li ovcé i gyünci vasi naj osztánejo eti: — drzina vasa tüdi szlobodno z-vami ide.«

25. I odgôvoro je Moses: „k-rokam nam mores dati i zahvál-ne ino 'zgáne áldove, da je pri-právimo Jehova Bôgi nasemi.

26. I márha nasa z-nami má idti; tü nemre osztánoti ni eden pá'zel: ár sze 'z-nyé má vzéti áldov Jehova Bôgi nasemi, mí pa neznamo, z-kém bi csesztíli Bogá, dokecs tá neprídemo «

27. Ali Bôg je obrtdo szrdce faraona; ár ji je nêsteo odpüsztiti.

28. I erkao nyemi je farao: „odhájj od méne; hábaj sze vecs víditi obráz moj; ár on iszti dén, gda zaglédnes obráz moj, mréti más!“

29. Na tô je odgôvoro Moses: »prav más, nebom vecs vido lica tvojeja!«

XI. Tál.

Moses faraoni i egiptomcom na znánye dá szkoncsanye bo'ze, pôleg steroga vesz prvorod, kak szlédnyi vdárec nyí okornosztí, vesznoti má vu cêlom Egiptomi.

1. I gúcsao je Bôg z-Mose-som, govorecsi: »escse eden vdárec püsztím na faraona i na Egiptom; teda vasz odpüsztiti má od etec. Gda vasz pa celô od-

püsztí; z-szílov de vasz gono odtéc.

2. Povê lüdsztvi vu vüha nye-gova, naj mo'zki od szôszedov, 'zenszke pa od szôszed szvoji szrebrno i zláto poszôdo pro-szijo.«

3. Szpravo je pa Bôg lüdsztvi prijaznívoszt pri egiptomci; i szam ete mó'z, Moses je tüdi vu velikom postenyê sztao vu zem-li egiptomszkoj, pred szlü'z-beníkmi faraona i pri lüdsztvi.

4. I erkao je Moses: »etak je govorio Bôg: okôli pônocsi prêk mam idti po Egiptomi.

5. I mréti má vszáko prvorod-jeno vu zemli Egiptoma, od prvorodjenoga na trôni szedécsega faraona, notri do hlapice vu mlí-ni szlü'zécse, takáj i vszáko prvorodjeno 'zivíne.

6. Záto veliki krics nasztáne po cêloj zemli Egiptoma, kaksi je escse nê bio, i kaksega vecs nede.

7. Ali na színi israelszke niti pesz nema pészati z-jezikom, od csloveka, do 'zivíne; da zeznate, ká Bôg rázlocsek csíni med Egiptomom i israelom.

8. I doli májo príditi vszi eti szlü'zbeníci tvoji k-meni, i pokleknejo pred menom, govorecsi: idi vö z-cêlim lüdsztvom tvojim, stero te je naszledüvati gotovo! — Teda bom vösô!“ — I tak je vöodhájjao od faraona v-na-csemúrnoj szrditoszti szvojoj!

9. Gúcsao je nadale Bôg k-Mosesi: „naj szi nekebzüje na váj farao, da de tém vecs moji csüd vu zemli Egiptoma!“

10. Moses i Áron szta dopri-
neszla vsza eta csüda pred fa-
raonom; ali Bôg je obrdo szrd-
ce faraona, ár je në püsztö vö
szinödv israelszki z-országa szvo-
jega.

XII. Tál.

Moses na nôcs pred vöidê-
nyem szpraviti zapovê ág-
neca pasche, z-steroga krv-
jov sze israelszki hí'z pet-
níci i pragi namazati more-
jo, da pomor mimo nyí ide.
Med etaksimi násztaji is-
rael, od egiptomcov primár-
jan zevszêm blágom szvojim
vöide; na steroga szpômenek
sze znameniti szvétek pas-
che na vesz odvêtek gledôcs
grünta i níki vorcanje nye-
ga obszlü'závanya potrdijo.

1. Gúcsao je pa Bôg vu zemli
egiptomskoj z-Mosesom i Á-
ronom, govorécsi:

2. »Ete mészec bojdi zacsétek
vasi mészecov, prvi mészec vas
med mészecmi leta.

3. Povête céloj obcsini israela,
erkôcsiva: »deszétí dén etoga mê-
szeca szí eden vszáki z-dr'zinödv
szvojov ágneca küpi, — vszáka
hí'za ednoga ágneca.

4. Ali csi je hí'za mála k-ág-
neci primérno; teda szí vzemi
ona k-szebi najbli'zesega szôsze-
da med racsún dús: vszáko tak
racsúnajte na ágneca gledôcs,
keliko je potrositi szpodobna.

5. Ág nec vas popolen, szamec,
leta sztar bojdi: vzemte ga z-
övc i kôz;

6. I bojdi pri vasz pod varva-
nyem do stirinászetoga dnéva
etoga mészeca; i zare'zi ga céli
sereg obcsine israela med tima
dvema vecséroma.

7. Nyegovo krv naj vzemejo i
namá'zejo 'z-nyödv petníke i zgo-
rányi prag one iszte hí'ze, gde
ga jeli bodejo.

8. Tiszto nôcs naj pojejo nye-
ga meszô, pécseno, z-nekvász-
nim krúhom i z-britkim okratom
je naj pojêjo.

9. Nejëte 'z-nyega szirövoga,
niti kúhanoga, ka je vu vodi kú-
hano; nego pécseno, glavô z-
golicami i blekmi navkúp.

10. Nika nenihájte 'z-nyega do
ütre; nego ka 'z-nyega na ütö
osztáne, tiszto ze'zgite.

11. I z-etak tálom ga jête: le-
devjé vase naj ópászane hôdo,
csrêvli na nogáj, i palica vu ro-
káj. Jête ga pa jáko hitécs. —
Bo'za pascha je tó!

12. Jasz bom pa prêksô eto
nôcs po zemli Egiptoma, i pobí-
jem vszáko prvorodjeno v-országi
Egiptoma, od csloveka do 'zivíne,
i szôdbo mam dr'zati, nad vszê-
mi bôgmi Egiptoma. — Jasz
szem Bôg!

13. I krv de znamênje na hi-
'zaj, gde prebívate; kak váram
krv, milüvati mam vász, da vdá-
rec vász nepobíje, gda vmárjao
bodem po zemli egiptomskoj.

14. Dén ete pa boj dén szpô-
menka pri vasz, i szvéte ga, kak
szvétek, Bôgi od roda do roda:
— meszto vekivecsnoga vorcana
ga szvéte.

15. Szedem dní jête nekvász-
no; ali 'ze te prvi dén odpravte

kvász od híz vasi : ár vszáki, kí bode kvászno jo, — od prvoga dnéva do szédmoga, — ona dása sze naj vösztrébi s-israela !

16. Te prvi dén pa szvéto szpráviscse drzte ; tak i te szédmi dén drzte, tak i te szédmi dén drzte szvéto szpráviscse. Niksega dela vam je nê szlobodno oprávlati té dní, li ka je komi potrêbno, szamo tó sze nyemi naj szprávi na jêsztvino.

17. I zdrzte nekvászni szvétek, ár rávno ete dén szem pelao vö serege vase z-Egiptoma, i szvéte dén ete od roda do roda, meszto vekivecsnoga vorcana.

18. Prvoga mêszeца stirinájszeti dén navécsar jête nekvászno, do vécsara onoga mêszeца eden-dvajszetoga dnéva.

19. Szedem dní neboj naiden kvász pri hízaj vasi ; ár vszáki, kí bode kvászno jo, — ona dása sze naj vösztrébi z-obcsine israela, tak tühíneç, kak kí sze je domá v-orzági narôdo.

20. Nika kvásznoга nejête ; na vszê prebiválicsaj vasi nekvászno jête.“

21. Vküpprizové záto Moses vsze sztarêse israela, i velí nyim: „idte, i prineszte z-szebom ágneca, pôleg racsúna drzine vase, i zarêzte ga na pascho.

22. Vzemte edno prgiscso isopa, namocste ga v-nyegavo krv, stera je v krnici, i namazte zgorányi prag i obá petníka z-onov krvjov, stera je vu krnici, i niscse neidi vö z-híze szvoje notri do útra.

23. Gda de prêksô Bôg na ymorjený egiptomcov, i vido

krv na zgorányem pragi i na dvema petníkoma ; teda milüvati má Bôg one dveri, i nepuszti vu híze vase opüsztsávca na vmárjanye.

24. Poszvéte tó pôleg vekivecsnoga vorcana — szamomi tebi, tvojoj deci.

25. Gda pa v-ono zemlô pridete, stero vam Bôg dati má, pôleg obečsanya szvojeга ; obszlüzávajte eto csészto bozo.

26. I gda vasz pítafa bode vasa decá : „ka za bozo csészto je tó ?“

27. Teda odgôvorte : »tô je áldov pasche Bôgi, kí je pomilüvao híze szinôv israelszki vu Egiptomi, gda je vmárjao egiptomce, nase híze je pa neobsájjene nihao.“ — Na tó sze je nanízilo lüdsztvo, i doli je poklek-nolo.

28. Sli szo tak szinôvje israelszki, i tak szo csiníli : liki je Bôg tó Mosesi i Ároni zapovedao, tak szo csiníli.

29. I prigôdilo sze je okôli pônôcsi, da bi Bôg dolipobio vszáko prvorodjeno vu zemli Egiptoma, od prvorodjenoga na trôni szedécséga faraona, notri do prvorodjenoga vu temnici bodôcséga roba, i navküpe vszáko prvorodjeno živine.

30. Na tó sze prebüdi farao i vszi nyegovi szlüzbenici, takáj i vszi egiptomci, vu nôcsi etoj, i grozno jávkanye nasztáne v-Egiptomi, ár je nêbilô híze, gde bi mrtvec nebio.

31. I k-szebi dá prizvati Mosesa i Árona vnocsi, i velí: „poberte sze gori, i odhájajte z-okrogline lüdsztva mojega, — vidva i szinovje israelszki! Idte, molte Jehova, kak szte 'zeleli.

32. Zente z-szebom tak vase ovcé, kak márho, liki szte proszili. Idte i blagoszlávajte i mené!“

33. I egiptomci szo trdno szilili voidénye lüdsztva etoga z országa; ár szo tak pravili: „vszi szmo mrtvi!“

34. Potom szí lüdsztvo testô szvoje, kpredkém bi sze genolo, z-kôritami vu prté zvezavse, na plécsa dene.

35. Szinôvje israelszki pa, pôleg zapovedi Mosesa csinéci, proszijo egiptomce szrebro no i zlato poszôdo ino ôpravo.

36. Bôg je pa prijaznívo vcsíno lüdsztvo egiptomcom; ár szo sztanoli na nyí prosnyo. Etak szo opúsztili egiptomce! —

37. I genoli szo sze szinôvje israelszki z-Raemszesza prôti Szukkoti, okôli sésztô jezér pêsiki mô'zov, gingavi oszôb esze nêracúnavsi.

38. Zvôntoga je i prôsztoza lüdsztva vnogo slo 'z-nyimi, pa ovcé, pa márha, — jáko doszta 'zivine.

39. I szpekli szo ono testô, stereo szo z-Egiptoma prineszli,

na nekvászni krúh, geto sze je nê moglo genoti, da szo pregnáni z-Egiptoma, i müditi sze nyim je nêbilô mogôcse, niti na pôt potrébnoga szo szí nêmogli pripraviti.

40. Vrêmen pa vu Egiptomi prebivanya szinôv israelszki, je stirisztô treszeti lét teklo.

41. Na konci stirisztô treszeti lét, on iszti dén, szo vöslí se rezje bo'zi z-zemlé egiptomszke.

42. Bôgi szvétesna nôcs je eto, za toga volo, ká je je vö-pripelao z-zemlé egiptomszke. Tô je ona nôcs, Bôgi poszvetse-na, szvétesna vszêm szinom israelszkim, od roda do roda. —

43. I gúcsao je Bôg k-Mosesi i Ároni: »eto je vorcan na pascho gledôcs: ni eden tühí nec naj neje 'z-nyé.

44. Ni hlápec, — taksi cslovek, kí je za pêneze szprávlen; nego csi szí ga obrezao, teda szlobodno jêj 'z-nyé.

45. Prísavec i deras naj ne-jê 'z-nyé.

46. Vu ednoj hí'zi sze má ona jeszti: neneszi vö nika meszá z-hi'ze, i csont neszpo-terte na nyem.

47. Cêla obcsina israela tak csíni.

48. Csi sze pa tühí nec zdr-'záva pri tebi, i pascho je szpravo Bôgi: vszáki nyega mo'zki sze naj obrê'ze: teda sze szlobodno

prilízáva k-nyegovomi szkoncsanyi, i taksi má bidti, kak domácsi. Ali ni eden neobrězan naj nejěj z-nyé.

49. Edno právdo naj máta — domácsi tak, kak tühinec, kí med vami prebiva.

50. I tak szo csinili szinôvje israelszki: kak je Bôg zapovedao Mosesi i Ároni, tak szo csinili.

51. Té iszti dén sze je godilo, kâ je Bôg vöpelao sziní israelszke z-zemlé Egiptoma, pôleg nyí seregôv.

XIII. Tál.

Vs z'ák'o prvorodjeno sze Bôgi more poszvetiti, na steroğa znamenitoszt kebzüvati, sze 'ze deca opominati má, da vu zahválnom szpômenki dr'zati zná, ka je csinio Bôg z-prvorodjenimi v-Egiptomi, z-kém tálom je pôt ôdpro israeli vöiděnya z-nvega robsztva, na szlobodno národno sztávo, na stero sze pá li po dúgom vandranyi gvüsno pripelati more.

1. I gúcsao je Bôg z-Mose-som, govorécsi:

2. »Poszveti meni vszák'o prvorodjeno, vsze ka utrobo odpré med szinmi israelszkimi, z-lúdi i z'ivine: — moje je ono!«

3. I erkao je Moses lüdsztvi: »szpômente sze z-onoga dnéva, gda szte vöšli z-Egiptoma, z-hi'ze robsztva; ár vasz je Bôg z-zmo'znov rokôv pelao vö odnet. Za toga volo i në trbé kvászno-ga jeszti.

4. Dnesz szte sli vö, Abib mêszece.

5. I bode, gda te notri má pelati Bôg vu zemlo kanaánca, chitta, emora, chivva i jebusza, na stero gledôcs je priszégno ocsákom tvojim, kâ jo tebi dá, — vu zemlo z-mlêkom i médom tekôcs: szkoncsávaj eto csészti bo'zo ete mêszec.

6. Szedem dní nekvászno jěj, szédmi dén pa naj bô szvétek bo'zi.

7. Szedem dní sze má nekvászno jeszti; ali ni kvász: sze naj nevidi pri tebi, i kvászno sze naj nevzeme na pamet okôli tébe vu cêloj krajini tvojoj.

8. I pripové szinôvi tvojemí dén ete, govorécsi: „za toga volo je té, ka je Bôg vcsino z-menom, gda szem vösô z-Egiptoma.“

9. Eto ti pa na znaměnye bode na rôki, i na vorcan pred ocsmi tvojimi, da bo'za právda bode vu vüsztaj tvoji, geto te je Bôg z-zmo'znov rokôv pelao vö z-Egiptoma.

10. I poszvéti vorcan ete vu szvojem hípi, od vrêmena do vrêmena.

11. Gda te pa Bôg vu zemlo kanaáncov pripela, — liki je na tó priszégno tebi, i ocsákom tvojim, — i csi ti jo ednôk prêk má datí;

12. Poszvéti vszákó, stero utrobo odpré, Bôgi, i vsze, ka nyô vu kotenyi odpré 'zivincseti, stero más — szamca, — Bôgi!

13. Vszákoga prvoga 'zrebcsáka ószla odkúpi z-ednim ágne-com; csi ga pa neodkúpis, zvíni nyemi sinyek: rávno tak i vszákoga prvorodjenoga pojbcsa med szinmí tvojimi, odkúpi má.

14. I mogôcse, da te dnesz vütro pitao bodé tvoj szin, govorécsi: „ka je tó?“ — Odgôvori nyemi: »z-zmó'znov rokôv nasz je pelao vö Bôg z-Egiptoma, hí'ze robsztva.

15. Ár gda bi farao okoren grátao, tak da nasz nebi odpúszto; vmôro je Bôg vszákó prvorodjeno vu zemli Egiptoma, od prvorodjenoga csloveka, notri do prvorodjenoga 'zivine. Záto aldüjem jasz Bôgi vszákoga szamca, steri utrobo odpré, i odkúpim vszákoga prvorodjenoga szinôv moji.

16. Tó ti pa na znaménye bude na tvojoj rôki, i na vorcan pred ocsmí tvojimi; ár nasz je Bôg z-zmó'znov rokôv pelao vö z-Egiptoma.

17. I gda bi vöpúszto farao lüdsztvo: né ga je pelao Bôg prêti országi filisztov, csi je gli blüzi bio, nego je erkao Bôg: »csi bi vidilo lüdsztvo bojno, obzalüvalo bi, i nazâ bi sze vrno-lo v-Egiptom.“

18. Záto je okôlipelao Bôg lüdsztvo prêti püsztíni; kre erdecsega môrja, vu bojnszkom rédi szo sli szinôvje israelszki z-zemlé egiptomszke.

19. Moses je i kôszti Jôsefa z-szebom pelao; ár je on pod trdnov priszegov dolizavézao sziní israelszke, govorécsi: »zagvüšno sze szpomenôti má z-vász Bôg; i teda pelajte z-szebom od etec i moje kôszti.«

20. I genoli szo sze z-Szukkota, i tábor szo vdarili v-Ethámi, na kraji püsztíne.

21. Bôg je pa pred nyimi sô, vudné v-sztebri dína, da bi je po pôti pelao, v-nocsi pa vu sztebri ognya, da bi nyim szvéto, — za volo potüvanya dén i nôcs.

22. Né je odsztôpo szteber dína vudné, ni szteber ognya v-nocsi od lüdsztva.

XIV. Tál.

Israel od egiptomcov pregányan, na szilo prêk more po erdecsem môrji idti; ali nyega voda na dvôje sztôpi, i lüdsztví pôt po szúhom prêkidénya ogvüsi; stero gda bi i egiptomszki tábor naszledüvao, ze-vszém navküpe vu nazásztoplenoj vodi vesznoti more.

1. Pá je gúcsao Bôg z-Mose-som, govorécsi:

2. »Pové szinom israelszkim, naj sze obrnéjo i v-tábor szprá-vijo pred Pi-Hachirotom, med Migdolom i môrjom, zôcsi Baal-

Szefona: prék odtéc vdarte tábor pôleg môrja.

3. Faraó de pa pravo od szinôv israelszki: véznoli szo vu országi, püsztína je je notriza-prla.

4. Jasz pa obrdim szrdce faraona; ár vasz preganyati má, da sze odicsim nad faraonom i nad cêlim seregom nyegovim, i da prevídijo egiptomci, kâ szem jasz Bôg. — I tak szo vcsínili.

5. I na znánye je dáno králi Egiptoma, kâ je odszkocsilo lüdsztvo. Za steroga volo sze je preobrnolo szrdce faraona i szlüzbeníkov nyegovi prôti lüdsztvi, i erkli szo: »ka szmo tô vcsínili, kâ szmo odpüsztili israela: z-szlüzbe nase? !«

6. K-meszti v-hintôv szvoj pré'z-ti dá, i sereg k-szebi zrendelúje.

7. Vzéó je tak sésztô zebráni kolj; k-tomi vsza kôla Egiptoma, i na vszáka nyf po trí vojnika.

8. Bôg je pa obrtdo szrdce faraona, tak da je preganyati zácsao szimí israelszke; medtém szo szinôvje israelszki pod zvisenov rokôv vandrali.

9. Egiptomci, vszi pré'zni i obszedláni konyi faraona, i nyega sereže szo sze za nyimi szünoli, i doisli szo je, gda szo pôleg môrja, pri Pi-Hachiroti, zôcsi Baal-Szefona táborivali.

10. Faraó sze priblízáva: szinôvje israelszki pa prizdignejo ocsi, i, vidi, egiptomci szo za nyimi tirajo. Presztrasivsi szo nad tém, k-Bôgi zdühávajo szinôvje israelszki.

11. I krícsali szo prôti Mose-si: »vêmda je nêbilô zadoszta

grobov v-Egiptomi, kâ szí nasz esze vu püsztsávo pelao mérat?! ka szí tô vcsíno z-nami, kâ szí nasz vöpelao z-Egiptoma?!

12. Jelí szmo ti nê etak pravili v-Egiptomi: »niháj nasz vu míri! mí szlúziti scsémo egiptomce; ár nam je bole szlúziti egiptomce, kak mrêti vu püsztsávi!«

13. Na tô je odgôvoro Moses lüdsztvi: „nebojte sze! — z-mírom bojdté, i glédajte oszlobodjênye bo'ze, stero doprineszti má nad vami dnesz; ár csi taki vfdite dnesz egiptomce, nigdar ji vecs nedte vidili!

14. Bôg sze má za vász bojüvati; ví pa tího bojdté!«

15. I erkao je Bôg Mosesi: „ka krícsís k-meni? — zdigni glász tvoj k-szinom israelszkim, da sze z-meszta genejo!«

16. Tí pa zdigni gori tvojo palico, i vtégni vö rokô na môrje, da je na dvôje razkálás, i szinôvje israelszki po szúhom idejo prék naszrédi môrja.

17. Jasz pa obrdim szrdce egiptomcov, da vász preganyati zácsajo, i jasz sze odicsim nad faraonom, nad vszêm seregom nyegovim, nad kôlami i konyenikmi nyegovimi.

18. Da prevídijo egiptomci, kâ szem jasz Bôg, gda sze odicsim nad faraonom, kolami, i konyenikmi nyegovimi!«

19. Vö je tak sô angel bo'zi, kí je sô pred táborom israela, ino ga i odzaja naszledúvao, i sô je szteber dína pred nyimi, i sztano nyim je za hrbtom.

20. I sztôpo je med sereg egiptomcov i tábor israela, i násztao je din i kmica, i preszvéto je nôcs, tak² da sze je nêblízao te eden k-tomi drógomi celo nôcs.

21. Moses je pa vóvtégno rokô na môrje, i Bôg je razegnao môrje po mocsnom zhodaom vetri cserez cêle nôcsi, i vcsino je môrje szúho; ár szo vodé nadvôje razkálane.

22. Szinôvje israelszki szo tak po szúhom sli prêk naszrédi môrja; ár szo vodé sztalé kre nyi meszto sztêne, z-dêszne i z-lêve sztráni.

23. Egiptomci pa, faraona vszi konyi, kolíja i konjenici sze za nyimi szúnejo do szredíne môrja.

24. Rávno ob²zrányoj sztrázi sze doliszloni Bôg na egiptomszki tábor z-ognyenim i dinnim sztebrom, i zmêsa sereg egiptomcov.

25. Doli sze je dao poskaliti nyi kôlam, i tá je je pelao notri, gde szo sze zadela. Na tô szo goriszkrícsali egiptomci: „bêzmo pred szinmí israelszkimi, ár sze Bôg bojúje kre nyi prôti Egiptomí!“

26. Teda je erkao Bôg Mose-si: „zdigni rokô tvojo na môrje, da sze vodé na egiptomce, nyi kolíja i konyenike vrnéjo!“

27. Vö je záto vtégno Moses rokô szvojo na môrje, i nazâ sze vrné môrje prôti zorjam vlasztivno szvoje korito, egiptomci pa edaáko prôti nyemi bézújo. Bôg je doliszúno egiptomce vu globocsino môrja!

28. Vrnole szo sze tak vodé, i vtonile szo cêloga serega fa-

raona kolíja, i konyenike, kí szo sze za nyimi tirali vu môrje: nê je osztao nieden z-nyí.

29. Prôttomi szo szinôvje israelszki po szúhom sli prêk po szredíni môrja, i vodé szo sztalé kre nyi meszto sztêne z-dêszne i z-lêve sztráni.

30. I oszlôbodo je Bôg dén ete israela z-rôke egiptomcov; zednim je pa vido israel egiptomce mrtve na brêgi môrja.

31. I gda bi vido israel velke dôbi delo ono, stero je doprineszao Bôg nad Egiptomom; bojalo sze je lüdsztvo Bogá, i vervalo je vu Bôgi, i Mose-si szlugi nyegovom.

XV. Tál.

Moses z-radoszti obcsütênnyem napunyen, csüdno oszlobodjênny bo'ze z-zahválnov peszmov obszlúzáva z-cêlim lüdsztvom, etomi vu Mara püsztsávi piti szprávi, i naszlédnye szí vu Elim vretin bogatoj krajíni na dúgi csasz doliobszéde.

1. Teda je szpêvao Moses z-szinmí israelszkimi Bôgi eto peszem i z-etaksim glászom: „Szpêvajte Bôgi; ár je jáko zviseni! — konya i konyenika je vu môrje vrgao.

2. Bôg je moja díka, i peszem moja; ár je on bio moj oszloboditel! — Eto je moj Bôg, koga dícsim, Bôg ocsé mojega, koga zvisávam.

3. Bôg je voj bojne: Jehova je imé nyegovo.

4. Kolíja i sereg faraona je vu môrje vrgao, i najzebranêsi bojníci kôl nyegovi szo vu trsztno môrje vtónyeni.

5. Pokrilo je nyé válovje, pogrôzili szo sze vu globocsino, kak kaménye.

6. Tvoja dêszna, o Bôg, je zmo'zno odicsena; dêszna tvoja, o Bôg, je zmo'zd'zila protivníka.

7. Vu velikoshti vizšine tvoje szpoteres tvoje protivníke; vö-püsztis nacsemúr tvoj, po'zgé je, kak pleve.

8. Na píh nôsza tvojega szo sze vküpnatiszkale vodé; sztála je, kak zátrnya, povôden, szelo sze je válovje vu szrdci môrja.

9. Protivník je etak erkao: „za nyim sze szünem, doidem ga, raztálam porob, nasziti sze z-nyimi dšsa moja, vöpotégnem mecs moj, funda je rama moja.

10. Na nyega szí fükno z-píhom tvojim, oblêjalo ga je môrje, pogrôzili szo sze, kak olôv, vu zmo'zne vodé.

11. Sto je taksi med bôgmi, kak szí tí, Bôg? sto je tak odicseni vu szvetsztvi, kak tí? Sztraten vu dicsni peszma! csüdodelajôcsi!

12. Vö szí vtégno dêszno tvojo; po'zrla je one zemla!

13. Vodo szí z-miloscsov tvojoj ono lüdsztvo, stero szí odküpo, pelao szí je z-zmo'znosztjov tvojov na szvéto prebivaliscse tvoje.

14. Szlšsavsi tô národje, sztrsznoli szo sze: bolezén je obvzêla mesztancsare Peléseta.

15. Teda szo sze léknoli poglavárje Edoma, velike Moába je trepetanye obislo, vszi mesztancsarje Kanaána szo zadreveneli;

16. Groza i szrsnoszt je je obisla, zanêmili szo pred zmo'znov ramov tvojoj, kak kamen, dokecs je mímó slo tvoje lüdsztvo, o Bôg! dokecs je mímó slo lüdsztvo, steró szí szí szpravo.

17. Pripelao i poszádo szí je na gorô ládanya tvojega, ognyšcse szí szí pripravo na prebivaliscse, o Bôg! szvéto meszto, o Goszpodne! szo grüntale roké tvoje.

18. Bôg je král od vek do veka.

19. Ár szo konyi faraona vtónyeni z-kôlami i konyenikmi szvojimi vréd vu môrje, i Bôg je na nyé vrno vodô môrja; ali szinôvje israelszki szo po szühom sli prêk naszrédi po môrji.“

20. Mirjam pa prorókica, tetica Árona, je bobén vzêla v-rôke, i naszledüvale szo jo vsze 'zenszke z-bobnyí i pleszom.

21. I erkla je Mirjam tim ovim; „szpêvajte Bôgi; 'ár je jáko zvisen: konye i kolíja je vu môrje vrgao!“—

22. Potom je geno Moses israela od trsztnoga môrja, i sli szo vu Súr püsztšávo. Trí dní hodécsi po püsztšávi, nê szo naisli vodé.

23. Prídejo v Maro; ali vodé nemorejo píti za volo nyé britkoszti: ár je britka ona, za toga volo sze zové Mara.

24. I vrelo je lüdsztvo próti Mosesi, govorécs: „ka bomo píti?“

25. Zdühávao je záto k-Bôgi, i Bôg nyemi je eden lész pokázao, steroga vu vodô vrzivsi, szladka je grátala voda. Tam nyemi je dao vorcane i právdo, i tam ga je szkúszo.

26. I erkao je: „csi bo trdno kebživao na gláz Jehova Bogá tvojega, pôleg vôle nyegove csinio, pazo na nyegove zapôvedi, i varvao vsze nyegove vorcane; z-niksim trplényom, z-kaksim szem doszegüva egiptomce, nebom doszegüvao tebé; ár szem jasz Bôg, tvoj vrác.“

27. I prisli szo v-Elím. Tam je bilô dvanájszet vretin i szedemdeszét pálmovi drév. Eti szo tábor vrgli pôleg vodé.

XVI. Tál.

Lüdsztvo na Szín püsztfíni, za volo vbôgoga 'zívisa, vreti zacsne prôti Mosesi, na stero sze nyemi manna i prepelice vu velikoj obilnoszti podelíjo. Eti sze zacsne szobota szvetiti.

1. Genoli szo sze pa z-Elíma, i prisla je cêla obcsina szinôv israelszki na Szín püsztfíno, stera je med Elímom: i Sínaiom, drûgoga mészeca petnájszeti dén, po nyí völdényi z-Egiptoma.

2. I vrêla je cêla obcsina szinôv israelszki prôti Mosesi i Ároni vu püsztsávi.

3. I etak szo nyima govorili szinôvje israelszki: „dabi pod bozov rokôv szpômrlí vu zemli Egiptoma, gda szmo pri meszá puni píszkri szedeli, i z-krúhom sze

naszítsávali! Ár szta nasz záto pripelala vö na eto püsztfíno, da naj cêlo eto vno'zino z-gládom vmoríta!

4. Gúcsao je záto Bôg z-Mosesom: „vis, kapati vam dam krúh z-nebész, i vö naj ide lüdsztvo, i beré 'z-nyega vszákden, ka je na dén potrébno; da szkúszim, jeli de hodilo pôleg moje právde, ali nê.

5. Sészti dén szpraviti májo, ka szo szi priszkrbeli, i bode dvakrat telko, kak ka szo na vszákden nábrali.←

6. I erkao je Moses i Áron vszém szinom israelszkim: „navécsár prevídite, kâ vasz je Bôg pripelao vö z-zemlé egiptomszke.

7. Zaütra pa viditi máte díko bô'zo; geto je zacsno mrmranye vase prôti Bôgi. I ka szva midva, kâ szte mrmrali prôti nama?←

8. Pá je erkao Moses: „teda vam dá Bôg navécsár meszó na jésztfíno, i zaütra krúh na szítnoszt, gda na pamet vzéti má mrmranye vase, stero prôti nyemi zacsinyate! Ka szva midva? — Nê prôti nama je mrmranye vase, nego prôti Bôgi!“

9. Erkao je potom Moses Ároni: „pové cêloj obcsini israela: priblízávajte sze pred Bôga; ár je csúo mrmranye vase!“

10. I prigôdilo sze tje, gda bi Áron pred cêlov obcsinov israela gúcsao, obrnoli szo sze prôti püsztsávi, i díka bo'za sze je szkázala v-obláki.

11. I gúcsao je Bôg z-Mosesom, govorécsi:

12. „Csúo szem mrmranye szinôv israelszki; gúcsi 'z-nyimi,

i povê nyim : med dvema vecsé-roma jeli bodte meszô, i vgojđno sze najeszti máte krúha ; da previdite, kâ szem jasz Jehova, Bôg vas !“

13. Prigôdilo sze je pa navécsar, kâ bi priletele prepelice, i pokrile tábor : zaütra je pa rozsa pokrila okrogľno tábora.

14. I doli je szpádnola splajüta roszé, i na líci püsztfine je zétna kasa bila, — kasa, kak szlána, po zemli.

15. Kak szo jo szinôvje israelszki várali, erkli szo edendrügomi : »tô je dár !« — ár szo néznali, ka je. Moses nyim je pa erkao : „tô je krúh, steroga vam je Bôg na jésztvino dao !“

16. Eto je pa zapôved, stero je zapovedao Bôg : „beri szí eden vszáki 'z-nyega, keliko pojê : na vszáko glavô eden gômer, — pôleg racsóna düs, naberi vszáki mero, k-oszobam satora szvoje-ga prigľhno.“

17. I tak szo csinili szinôvje israelszki : nábrali szo, kí vecs, kí menyé.

18. Merili szo pa z-gômerom, tak, da kí je vecs nábrao, je né nábrao vise mere, i kí je menyé nábrao, né z-menkanyem : nábrao je eden vszáki k-potrêbi je-la primérno,

19. I velo nyim je Moses : „na ütro niscse nezadrzi 'z-nyé nika !“

20. Oni szo pa nêbôgali Mosesa, nego szo niki niháli 'z-nyé i na drúgi dén ; ali tá je zacsrvívilo i zvonyala.

21. Bráli szo jo pa vszáko ütro, vszáki pôleg lasztivne potre-

bôcse : ár csi je gorizíslo szun-ce, raztopila sze je.

22. Sészti dén szo pa dvakrat telko krúha nábrali : po dvá gômera na vszáko glavô. Sli szo záto jvszi poglaviti obcsine k-Mosesi, i nazvésztili szo nyemi tô.

23. I odgôvoro nyim je : »tô je, ka je Bôg zrendelüvao : vütro de szobota, szvétí pocsínek Bogá : ka te pekli, pecste, i ka te kúhali, kúhajte, osztanke szí pa nihájte, varvavsi je do drúgoga dnéva.«

24. Varvpli szo je tak do ütra, liki je Moses zapovedao : né je zvonyalo i nêzcsrvívilo.

25. I erkao je Moses : „jête jo dnesz ; ár dnesz pocsínek má Bôg : dnesz je nenaidete na pôli.

26. Sészti dní jo berte ; ali szédmi dén pocsínek bode : te je nenaidete.«

27. I prigôdilo sze je szédmi dén, da bi níki vôsli pobérat dár ; ali né szo ga naisli.

28. I erkao je Bôg Mosesi : »kak dugó te sze zbranyüvali, varvati zapôvedi i právdo mojo ?

29. Viste, vém vam je Bôg szoboto dao, záto vam je on sészti dén na dvá dní dao krúh. Szedi edenvszáki domá, negeni sze niscse z-meszta szédmi dén !«

30. Pocsívalo je tak lüdsztvo szédmi dén.

31. I zvála je tô hi'za israelszka man-no, stera je k-szemeni koriándra priszpodobna bila, i bêla ; zmâh nyé pa, kak z médom pecsena 'zemla.

32. Potom je velo Moses : »eto je násztava, stero je zapovedao Bôg : eden pún gômer osztani 'z-nyé obarvan osztankom vasim,

da vídijo on krüh, z-sterim szem vasz hráno vu püsztšávi, gda szem vasz vöpriplao z-zemlé egiptomszke.«

33. Ároni je pa velo Moses : »vzemi edno kosaro, szipli vnyô eden pun gômer manne, i položi jo pred Bogá, na obarvane osztankom vasim.«

34. Liki je tó Bôg zapovedao Mosesi, tak jo je položo Áron pred lado szvedocsansztva, na obarvanye.

35. Szinôvje israelszki szo pa jeli manno stirideszét lét, dokecs szoné prisli vu zemlo prebiválicsa, — jeli szo manno, dokecs szo nêprisli na krajíno zemlé kanaánszke.

36. Eden gômer pa deszétí tál éfe vcsiní.

XVII. Tál.

Moses z-Szín püsztíne v-Refidim vandra, gde ztála lüdsztvo, za volo zmenkanya vodé mrmrajôcse z-pecsíne zbüdjenov vretinov potisa, z-tála Amalék kralá vu dvojnoj bojni po voji szvojem, Josui zbíje i nyega ország opüsztí.

1. Potom sze je geno cêli se-reg szinôv israelszki z-püsztíne Szín, od sztanka do sztanka, pôleg zapôvedi bo'ze, i tábor je vrgao v-Refidimi, gde je toti nênaidens na pitjé potrêbna voda za nyega.

2. Borilo sze je tak lüdsztvo z-Mosesom, govorécse : »dajte nam vodô, da pijémo!« Odgovo-

ro je pa Moses : »ka sze krêgate z-menom? — ka szküsáivate Bogá?«

3. Lecavse pa tam lüdsztvo za vodô, vreló je prôti Mosesi, govorécse : »zaka szte nasz pelali vö z-Egiptoma, da nasz vmoríte z-decôv i 'zivínov vréd z-zéjom?«

4. I zdühávao je Moses k-Bôgi, erkôcsi : »ka mi je csiniti z etim lüdsztvom?! — Malo, ka me nekamenújejo!«

5. Teda je velo Bôg Mosesi : »sztôpi pred lüdsztvo, i vzemi nike z-sztarêsi israela z-szebom, takáj i tvojo palico, z-sterov szí potok vdaro, — vzemi jo v-rôke ino idi.

6. Vis, jasz tam na Choreb pecsíni pred tehom mam sztáti : vdari po pecsíni, i voda de tekla 'z-nyé ; i tak naj pijé lüdsztvo.« I tak je csinio Moses pred ocsímí ti sztarêsi israela.

7. I zvao je eto meszto »szküsenya,« i »borenya«, za volo borenya szinôv israelszki, i szküsenya Bogá, govorécsi : »jeli jeszte Bôg med nami, ali né?!«

8. Na tó je vösô Amalek, i z-bojnov je vdaro nad israela v-Refidimi.

9. I velo je Moses Josui : »zeberi nam vö mó'ze, ino idi, bíj sze z-Amalekom ; vütro i szam na vríhi goré posztánem, z-bo'zov palicov vu rôki.«

10. Vcsíno je záto Josua, kak je Moses zapovedao, da bi sze bio z-Amalekom. Moses pa z-Áronom i Chúrom szo gorisli na vríh goré.

11. I prigôdilo sze je, da kak je Moses prizdigno rokô, israel je ovlaajúvao, gda nyemi je pa

dolipovisznola rôka, Amalek je sztao vise.

12. Gda bi pa Mosesi povisznole roké; vzeši szo kaménye i pod nyega szo je djáli, i on szí je na nyé szeo. Áron pa i Chúr szta ga podpérala z-szvojimi rokami, eden z-edne, drúgi z-drúge sztráni, tak da szo nyidva roké negenyene osztale notri do zahájanya szunca.

13. I doli je présztro Josua Amaleka i lüdsztvo nyegovo z-osztricom mecsa.

14. Potom je velo Bóg Mosesi; »psi tó na szpómenek vu knige, i pové Josui, ká zagvüšno vó mam sztrébiti szpómenek Amaleka pod nébov.«

15. I zřdao je Moses oltár i zvaó ga je: „Bóg moja zásztava.«

16. I erkao je: rama je na bozem tróni. Bojno dr'zí Bóg prôti Amaleki, od roda, do roda!“

XVIII. Tál.

Jitro prigládne Mosesa, i té tanács nyemi dá, ká naj szodce posztávi vu israeli na ravnanye dugovány obcsinszki i szkoncsávanye naimre ménsi násztajov lüdsztva, szebi pa li ta zname nitésa zadr'zí, i tak szebi i lüdsztvi zlehkôti vnôge trüdavne ôpravice, ka Moses kmeszti i vcsíní. — Kak môder tanács! kak lepô naprédáni!

1. Szlúsao je pa Jitro, pop Midjana, tészt Mosesa vsze, ka je Bóg vcsínó z-Mosesom i z-is-

raelom, lüdsztvom szvojim, geto je vöripelao Bóg israela z-Egiptoma.

2. Z-szebom je tak vzeó Jitro, tészt Mosesa, Szipporo, 'zeno Mosesa — po nyé odpüsztsenyi. —

3. I dvá nyegoviva sziná: — imé toga ednoga je Gersom, geto je pravo: »tühínc szem bio v-tühínszkoj zemli.«

4. Toga drúgoga imé je Eli-ezer; ár »ocsé mojega Bóg, veli, mi je bio na pomócs, i oszlóbodo me je od ro'zjá faraona.«

5. I prisao je Jitro, tészt Mosesa, nyegoviva sziná, i 'zena nyegova k-Mosesi vu püsztsávo, gde je táborivao, na bo'zo gorô.

6. Szposzlaó je pa Mosesi: »jasz Jitro, tvojt tészt, szem k-tebi prisao z-tvojov 'zenôv i nyé dvema szinoma.«

7. Moses je preci protisô tészti szvojemi, nanizo sze i küšno ga je. Teda sze od zdrávja szpitávata, i v-sator ideta.

8. I pripovedávao je Moses tészti szvojemi vsze, ká je Bóg vcsínó z-faraonom i z-Egiptomcimi za volo israela, — vsze nevôle, stere szo je doisle na pôti, i kak je je zdr'zao Bóg.

9. Radüvao sze je pa Jitro nad vszëmi dobrôtami onimi, stere je Bóg z-israelom vcsínó, geto ga je oszlóbodo z-rôke egiptomcov.

10. I erkao je Jitro: »blagoszloven bojdi Bóg, kí vasz je oszlóbodo z-rôke egiptomcov od rame faraona, ká je vövzeó lüdsztvo eto z-rôke egiptomcov!

11. Zdá znam, ká je Jehova te najvéksi med vszëmi bôgmi;

naimre za volo onoga csina, zsterim szo sze nádúvali próti nyim!«

12. I vzéo je Jitro, téaszt Mosesa, 'zgánya — i zahválen áldov Bôgi, i prisao je Áron i vszi sztarcí israela hráno jemát pred Bôgom.«

13. Drúgi dén doliszéde Moses szôdit med lüdsztvom. Sztalô je záto lüdsztvo pred Mosesom od útra do vécsara.

14. I gda bi vido téaszt Mosesa vsze, ka je csinio z-lüdsztvom, erkao je: »ka je tô, ka tí csinís z-lüdsztvom? zaka szedís tí szam, i cêlo lüdsztvo od útra do vécsara sztoji pred tebom?«

15. Na tô je odgôvoro Moses tésztí szvojemi: »lüdsztvo Bogá pride pítat pred méne.«

16. Csi ka májo, k-meni pride, i jazs szôdim med nyimi, i na znánye nyim dam boze povelénye i právdo.«

17. I odgôvoro je Mosesi téaszt nyegov: »nê je dobro tak, kak tí csinís.

18. Obrúrdís tak tí, kak lüdsztvo, stero pred tebom sztoji; ár je tô vise môcsi tvoje: tí szam eden toga neprenozis.

19. Záto bôgaj mené; jazs tí li tanács dam, i Bôg szí z-tebom. Tí boj lüdsztvi bo'zi namesztník, i neszi dugoványe pred Bôga;

20. Vuksi je na boze szkoncsanye i právdo; ká'zi nyim pôt, po steroj nyim je hoditi, i delo, stero csiniti májo.

21. Zeberi z-lüdsztva te najjakse, bogábojécse mô'ze, pravicsne, nepokvarne lüdi, i zren-delúj k-nyim jezernike, sztotnike, pétdeszetnike, i deszetnike.

22. Eti naj szôdijo lüdsztvo vszáki híp; csi pa kakse zname-nito dugoványe pride naprê, pred tébe je naj prineszéjo, vszáko ménse dugoványe pa naj oni szkoncsajo. Etak zlehtôti szebé, i oni naj noszijo bremen z-tebom vréd.

23. Csi bos tak csinio, Bôg te pokrepiti má, da obsztojís, i eto cêlo lüdsztvo vu míri pride na prebiváliscse szvoje.«

24. I bojao je Moses téasztí szvojega, csinécsi vsze, ka nyemi je velo.

25. Vö je tak zébrao Moses z-cêloga israela te najjakse mó'zé, i djao je je za poglaváre lüdsztva, — za jezernike, sztot-nike, pétdeszetnike, i deszetnike.

26. I szôdili szo med lüdsztvom vszáki híp; zmetno dugoványe szo pred Mosesa neszi, ali vszáko ménse dôbi dugoványe szo szamí szkoncsali.

27. Z-têm je odpúszto Moses téasztí szvojega, i on je nazâso vu domovino szvojo.

XIX. Tál.

Israel pod sinaiszko gorô pride, na steroj sze Bôg vu díki právdedávca szkáze, i lüdsztvo med ôszvetnimi násztaji po Mosesi na vö prekricsanye deszétere za pôvedi, kak grúnta právde naprêpriprávlati dá.

1. Na trétji mészec po vöidényi szinôv israelszki z-Egiptoma, on iszti dén, szo prisli vu Sinai püsztsávo.

2. Kak szo sze z-Refidima genoli, prisli szo v-Sinai püsztsávo, i tábor szo vdarili vu püsztsávi, i tam je táborivao israel zôcsi goré.

3. Moses je pa gorisô k-Bôgi, i doli je kricsao Bôg k-nyemi z-goré, erkôcsi: „eto povê hi'zi Jákoa i glászi lüdsztvi israelszkomi.

4. „Vi szte vidíli, ka szem csinio z-Egiptomom, i kâ szem vasz na orla perotáj neszao, i k-szebi prineszao.

5. I zdâ, csi te li bôgali glász moj, i obarjete moj závezek; teda jedíno li ví bodete moj ôrok zmed vszêmi národmi: ár je cêla zemla moja.

6. I ví bodete moje popôszko králevsztvo i szvéto lüdsztvo moje! — Tô szo one recsí, stere vö más prekrícsati szinom israelszkim.

7. Nazâ pa pridôcsi Moses, vküp dá prizvati sztarése lüdsztva, i pred nyé dá vsze ete recsí, stere nyemi je Bôg zapovedao.

8. I'odgovori cêlo lüdsztvo z-ednim glászom, erkôcse: „kako-li je Bôg szkoncsao, csiniti mámo!“ I neszao je Moses odgovor lüdsztva pred Bôga.

9. Na stero je Bôg etak erkao Mosesi: „vis, jasz dolisztôpim k-tebi vu gôsztom obláki, záto, da csúje lüdsztvo, kâ jasz gucsím z-tebom, i da verjejo tebi vszáki hip.“ I nazvêszto je Moses odgovor lüdsztva Bôgi.

10. I erkao je Bôg Mosesi: „idi k-lüdsztvi, poszvêti je dnesz i vütro, da zeperéjo oblecsala szvoja.

11. I gotovi bodejo na trétji dén; ár trétji dén dolisztôpi Bôg pred ocsmí cêloga lüdsztva na sinaiszko gorô.

12. Predgrad vr'zi lüdsztvi vszekôli, i povê nyemi: „varte sze goriidti na gorô, i dotegnoti sze nyé krajine; vszáki, ki sze dotekne goré, z-szmr'tjov bojdi kastigan.

13. Niksa rôka sze je nedotekni; ár sze brezi miloscse kamenüvati má, ali nemilüvano dolisztrelí: ali szí je govedo, ali cslovek, — nema 'ziveti! — Na glász rogá szlobodno idejo na gorô!“

14. Doli je sô potom Moses k-lüdsztvi, poszvêto je je, da bi zéprali oblecsala szvoja.

15. I erkao je lüdsztvi: „bojdet gotovi na trétji dén! — k'zenszki sze neblí'zajte!“

16. Trétji dén, prôti zorjam, je vcsinyeno grumlnéne, blíszkanye i gôszti oblák na gori, i jáko glaszno trôblenye rogá, na stero sze je cêlo, vu tábori. bôdôcse lüdsztvo presztrasilo.

17. Moses je pa vöpelao lüdsztvo z-tábora pred Bogá, i sztáli szo pod gorôv.

18. Sinai gora je cêla v-díni bíla, geto je Bôg v-ognyi sztôpo na nyô doli. i kumesz sze je válaó din, kak din pécsi, i grozno sze je sztrôszila gora.

19. Trôblenye rogá je vszigidar mocsnêse i glasznêse gratüvalo: Moses je gúcsao, Bôg nyemi je pa z-dúdnyanem odgovárjao.

20. Doli sze je tak püszto Bôg na sinaiszko gorô, na vrh

goré, i gori je zvaó Mosesa na temen goré. — Gori záto ide Moses.

21. I velo je Bôg Mosesi: „idi doli, opômeni lüdsztvo, ká prék naj nevderéjo k-Bôgi, nye-ga vidit, i neszpádne z-nyega cêla vno'zina.

22. I k-Bôgi prlsztáplajôcsi popevje sze naj tüdi poszvetíjo, da naj Bôg nad nyé nevďári!

23. I odgôvoro je Moses Bôgi: „lüdsztvo gori nemre príditi na sinaiszko gorô, geto szi nasz tí szam opômeno, govorécsi: „pred-grádi gorô, i poszvetí jo!

24. Velo nyemi je nadale Bôg: „idi doli, i pridi pá nazá z-Áronom; ali popevje i lüdsztvo prék naj nevderéjo esze gori k-Bôgi, da on naj med nyé nevderé!“

24. Potom je dolisô Moses k-lüdsztvi, i gücsao nyemi je.

XX. Tál.

Deszétera zapôved sze med ôszvetnimi násztajmi vöprekricsí, bolvanov csészt trdno prepovê, i vorcan zídanya oltárov vödá.

1. Teda je gücsao Bôg vsze ete recsí, govorécsi:

2. »Jasz szem Jehova, tvoj Bôg, kí szem te vöpripelao z-zemlé egiptomszke, z-hí'ze robsztva

3. Nemê pred menom túhi bogôv.

4. Nerédi szi zrêzani, niti nik-si drügi kêpov onoga, ka je od-zgora na nébi, ni onoga, ka je

odzdola na zemli, niti onoga, ka je vu vodi pod zemlôv.

5. Nenanízi sze pred nyimi i neszlü'zi nyim; ár szem jasz Jehova, tvoj Bôg, nacsemuren Bôg, kí pokastigam bine ocsév nad otrokmi, do trétjega i strtoga kolena, oni, kí mené odürjávajo;

6. Szmilenoszt pa csiním do jezero kôlen z-onimi, kí mené lübijjo, i zapôvedi moje zdr'zíjo.

7. Iména Jehova Bogá tvojega zaman nevzemi; ár nenihá Bôg brezi kastige onoga, kí nyegovo imé zaman jemlé.

8. Szpômeni sze z-szobôtnoga dnéva, da ga poszvetís.

9. Sészt dní delaj, i opravi vsze tvoje delo;

10. Szédmi dén je pa szobota Jehova Bogá tvojega. Neoprávlaj níksega dela, ni tí, ni tvoj szin, ni csí tvoja, ni tvoj szluga, ni szlü'zbenšca, ni 'zivincse, ni túhí-nec tvoj, kí je med vrátami tvojimi.*)

11. Ár je sészt dní sztvôro Bôg nébo i zemlô, môrje, i vsze, ka jeszte vu tê; szédmi dén je pa pocsino: záto je blagoszlovo Bôg szobôtni dén, i poszvéto ga je.

12. Postúj oco tvojega i ma-ter tvojo, da dugo 'zívés na zemli, stero ti Jehova Bôg tvoj da-ti má.

13. Nevmôri.

14. Nepraznúj.

15. Nekradni.

16. Nedaj krívoga szvedocsan-sztva prôti blíznyemi tvojemi.

*) Med vrátami, t. je, vu dvôri, pri hí'zi tvojój.

17. Nepo'zeli blížnyega tvoje-
ga híze; nepo'zeli blížnyega tvoje-
ga zené, ni szlugo szlú'zbenice, ni
győńca, ni oszla, niti nika, ka
je blížnyega tvojeга!*

18. I preszámńalo je cělo lüd-
sztvo grumláco, plamén, tróble-
nye rogá, i kadécso gorô. Kak
je tó váralo lüdsztvo, presztrasi-
lo sze je, i dale vkraj je poszta-
ńolo.

19. Těda szo erkli Mosesi: »ti
gúcsi z-nami; poszlühńemo te;
i naj Bóg negucsi z-nami, da ne-
merjěmo!«

20. I odgôvoro je Moses lüd-
sztví: „nebojte szel ár je Bóg
záto prisao doli, da vasz szkúszí,
i da vam nyegova bojazen pred
ocsmí bode, da nepregresíte.“

21. Lüdsztvo je ôzdalecs szta-
lô; Moses je pa k-onoj temnosztí
prisztońo, gde je Bóg bio.

22. Velo je pa Bóg Mosesi:
„pově szinom israelszkim: szamí
szte vidíli, kâ szem jasz z-nebész
gúcsao z-vami.“

23. Pôleg méne szí nika ne-
szprávlajte: szrebrni i zláti bo-
gôv szí nenaprávlajte.

24. Z-zemlé naprávlaj meni
oltár, i na tom mi aldúj z'gáne i
zahválne áldove, — ovcé ino
gyńce tvoje: na vszákóm mesz-
ti, gde vónazvésztim imé moje,
k-tebi pridem i blagoszlovim te.

25. Csi bos mi pa kameni ol-
tár naprávlao; nezídaj ga z-zrě-
zanoga kaménya; ár csi szí z-
skerjôv tvojev omajno kumesz
nyega, oszkrúno szí ga.

26. K-oltári mojemi pa nehodi
po sztubaj gori, da sze neodkrí-
je na nyi szram tvoj.

XXI. Tál.

Poszebne szvetszke pravdě,
na ravńanye zvôněsnyí dugo-
vány, i goridr'zánye réda i
bátrivnosztí vu národí szlú-
zěcse.

1. Eto szo pravdě pravice, ste-
re pred nyé datí más:

2. Csi szí 'zidovszkoga hlápca
szprávis; sěszt lét te naj szlú'zi,
i vu szědmom naj kak szloboden
odhája, zobsztom.

3. Csi je szam jedńni prisao;
szam jedńni naj i odhája: csi je
pa o'zenyen, 'zena naj 'z-nyim
ide.

4. Csi nyemi goszpodár nye-
gov dá 'zeno, i tá nyemi szini
ali cserí porodí; 'zena naj z-de-
côv pri goszpodári osztáne, on
pa szam jedńni odhája.

5. Ali csi dôńok hlápec praviti
má: „lúbim goszpodára, 'zeno i
deco mojo; nescsem szloboden
bidti;

6. Naj ga pela goszpodár nye-
gov pred szodce, ino posztávi
za dveri, ali k-sztrúgi dvér, i
naj nyemi preszmeke goszpodár
z-koszpricom vühô; i hlápec
nyegov má bidti naveke.

7. Kí cser szvojo za hlapico
odá; tá sze nema odpúsztitu tak,
kak hlápec.

8. Csi sze nedopádne goszpo-
dári szvojemi, tak da szí je nev-
zeme; naj jo odkúpiti dá: tühin-
szkomi národí jo odati, nesztójí
v-oblásztí nyegovoj, geto jo je
znoro.

9. Csi jo je pa szinóvi szvoje-mi nakano; tak szi naj dene 'z-nyôv, kak z-lasztivnimi cserami.

10. Csi szi drúgo vzeme; nyé meszá, gvanta i lúbézni naj ne-poménsa.

11. Csi pa etoga trôjega nesz-puni; szlobodno ji je zôbsztom odhájati, brezi cène odküplénja.

12. Kí csloveka zbije, tak da merjé; z-szmrťov sze naj kastiga.

13. Ali kí je nésútao za nyim, nego nyemi ga je Bôg vrgao pod rokô; vö ti zravnam meszto, kama odzkocsiti má.

14. Kí pa z-segavoszti szkri-voma buje bli'znyega szvojege; pelaj ga od eltára mojega na szmrt.

15. Kí oco ali mater zbije; z-szmrťov sze naj kastiga.

16. Kí csloveka vneszé i odá, i vu rokaj sze nyemi naide; z-szmrťov sze naj kastiga.

17. Kí oco i mater preklinja; z-szmrťov sze naj kastiga.

18. Csi pa med szvajov eden drúgoga z-kamnom ali z-peszni-cov vdári, ali te ov nemerjé, nego v-posztelo vléze;

19. Csi gorisztáne i vö sze sé-ta na nászlonyi; nekastigan osz-táne krívec, lí szamo zgübícsek vréména more povrnôti, i vracse-nye plácsati.

20. Kí z-palicov zbije hlápca ali hlapico, tak da merjé pod rokôv nyegovov; pod kastigo szpádne.

21. Ali csi edea ali dvá dní 'zivé; naj sze nevzeme pod kas-tigo; 'ár je pénezno poistvo nyegovo.

22. Csi sze mo'zki szvádijo, i noszécso 'zenszko szúnejo, tak da pred cajtom porodi, ali ona szá-ma dönok brezi pogübeli 'zitka osztáne; — naj sze z-telikim po-tégne, kelko 'zenszke mô'z zrav-na, i naj pred szodci plácsa.

23. Csi je pa nyé 'zítek v-pogü-bel prisao; — 'zítek z-'zítkom plácsas.

24. Okô za okô, zôb za zôb, rokô za rokô, nogô za nogô.

25. Znaménye za znaménye, rano za rano, môdro za môdro.

26. Csi sto tak vdári hlápca ali hlapico, po ôki, da je szkvari; naj nyidva z szlobodscsinov od-püsztí, za oká volo.

27. Csi pa hlápci ali hlapici zôb vövdári; naj nyidva szlobod-scscsinov odpüsztí, za zobá volo.

28. Csi kaksi gyü nec pehne mô'zkoga ali 'zenszko, tak da merjé; preci kamenüvati trbé gyünca, i meszá nyegovoga nê-jeszti: ali vért gyünca nekasti-gani osztáne.

29. Csi je pa gyü nec 'ze pred-tém pehlívi bio, i vért nyegov ga je, na tó opômenyen, nê naszkrbi meo, i naszmrť pehne mô'zkoga ali 'zenszko; naj sze gyü nec kamenüje, i vért szmrt sztrpi.

30. Csi sze kastiga vr'ze na nyega; naj plácsa ceno odküple-nya 'zitka: telko, kelko sze na nyega vr'ze.

31. Ali pojba pehne naszmrť, ali deklo preszmekne; z-priszpo-dobnim tálom sze naj szôdi.

32. Csi hlápca ali hlapico na-szmrť pehne; treszeti szrebrni

'zukavcov naj plácsa goszpodári, i gyünc sze naj kamenüje.

33. Csi pa sto grabo odkrije, ali csi sto jamo szkopa, i nepokrjše je, i csi gyünc ali oszel szpádne v nyô ;

34. On, koga je graba, ga naj plácsa, — v-pèzezi kvár vérti povrné; ka je pa v-nyé vesznolo, naj nyegovo bode.

35. Csi koga gyünc gyünca drügoga pehne, tak da preide; toga živoga naj odáta, i cèno szi nadvôje vzeteta: takáj i toga vesznyenoga naj dvojíta.

36. Ali csi je znáno bilô, kâ je ete gyünc ze predtêm pehlívi bio, i vért je nêpazo na nyega; brezi müdbe naj plácsa gyünca za gyünca, i te vesznyen naj nyegov bode.

37. Csi sto gyünca, ali ágneca vkrádne, i búje ali odá ga; pét bikôv naj plácsa za ednoga gyünca, i stiri ovcé za ednoga ágneca.

XXII. Tál.

Tekáj poszebni zvönésnyi právd pravice.

1. Csi sze tát na vdéri zgrábi i zakole; nega krvne zadovolscsine za nyega.

2. Csi ga je szunce obszjynolo; krvna zadovolscsina za nyega; vsze naj plácsa: csi nema, z-kêm, naj sze szam odá za cèno vkrádnene vrédnoszti.

3. Csi sze pa uprav pri nyem nájde ta vkrádnjena vrédnoszt — od gyünca notri do oszla i ovcé

— 'zíva; naj po dvakrát povrné kvár.

4. Csi nyivo ali gorice doli-szpaszé, i vöpüsztivsi 'zivino, na drügoga pásniki paszé; z-najbôgsim tálom szvoji nyív, i z-najlepsimi goricami naj povrné kvár.

5. Csi ogen nasztáne, i v-plót vderé, i zgori küp ali gorisztojécse szilje, ali polé; naj plácsa, ki je zrok bio ognya.

6. Csi sto blíznyemi szvojemi szrebro, ali ôpravo dá na hrambo, i vkrádne jo z-híze toga ovoga, csi sze tát zvê, naj jo po dvakrát plácsa.

7. Csi sze pa nemore vözvediti tát, kízni goszpodár sze naj pred szodce posztávi, jeli je nê szam püsztô rôke na vrédnoszt blíznyega szvojega.

8. Vu vszákóm dugovánýi tatfe, vu dugovánýi zgübleni gyüncév oszlov, ôvc, gvanta, vszáke vrédnoszti, od stere sze povê: tó je, " sze to'zba obê dvê naj pred szodce neszé; na steroga szodci vöpovêjo szôd, naj povrné po dvakrát blíznyemi szvojemi.

9. Csi sto blíznyemi szvojemi szvojga oszla, ali gyünca, ali ovcô ali kaksekoli 'zivincse na hrambo dá, i ono veszne, ali sze orani, ali od'zené, brezi szvedoka:

10. Príszege na Bogá naj szkonsa med nyima, jeli je në szam püsztó rôke na vrêdnoszt blíznyega, i vért naj tó szpozna, i te ov nyemi nepovrné kvára.

11. Ali csi je vkrádnejo od nyega; naj povrné kvár onomi, steroga je biló.

12. Csi je pa raztrgano; naj je prineszé na szvedósztvó: kvára toga raztrganoga naj nepovrné.

13. Csi je pa sto na pôszodo vzeme od blíznyega szvojega, i orani sze ali veszne, i vért nyegov je në nazócsi; naj kvár povrné.

14. Csi je pa vért pri nyem; nema povrnóti kvára; csi je ono na 'zój vzéto, v-'zój sze naj racsúna.

15. Csi sto nezarocseno devojko zapela i vjedína sze 'z-nyóv; naj szí jo kúpi po zárocsnom dári za 'zeno.

16. Csi sze nyemi jo nyé ocsa zbranyúje dati; naj ji zvága teliko szrebra, keliko zárok devojok zadene.

17. Comprnyekov neniháj v-zítki.

18. Vszáki, kí sze z-'zivincsetom vjedína, sze naj z-szmrjtóv kastiga.

19. Kí bogom aldúje zvön ednoga Jehova, naj sze gorialdúje.

20. Tühínca nezaklacsí i nemantráj; ár szte tühínci bili vu zemli egiptómszkoj.

21. Nikse vdovice i szírotíce nebó'zajte.

22. Csi bos jo li dönok mant-rao, csi de ona k meni krícsala; zagvúsno poszlúhnoti mam nyé to'zbo.

23. I teda sze zvu'zgé moj szrd, i vmoriti vasz mam z-ro'zjom, tak da 'zene vase vdovice, deca szírotíce posztánejo.

24. Csi pêneze poszôdis lüdsztvi mojemi, z-tebom bodócseni szírmáki; neopónásaj sze próti nyemi kak veritel, nete'zi ga z-u'zorov.

25. Csi plácso blíznyega tvojega v-zálog vzemes; do zahájanya szunca nyemi nazá daj;

26. Ár je on nyegovo jedíno pokrivalo, — on je prt kó'ze nyegove: na kom má szpati? Ár csi de k-menj krícsao; jasz ga poszlúhnoti mam, geto szem jasz szmileni!

27. Bogá nepszúj, i gláve lüdsztva tvojega nepreklinyaj.

28. Z-'zírom i kaplov tvojov sze nemúdi; prvorodjenoga színóv tvoji meni daj.

29. Priszpodobao csíni z-tvojím teletom, z-tvojími ovcami; szedem dní naj bode pri materi, ószmi dén je meni daj.

30. I bojďte mi szvétí mó'zki moji; na pôli raztrganoga meszá nejéte; — pszom je vr'zte tá.

XXIII. Tál.

Tekáj vorcanov poszebni pravíc pri zvönésnyem ravnanyi obcsinszki dugovány.

1. Nekóvi krívoga glásza; ne podpéraj nepravicsnoga, ká bi krivicsen szvedok bio.

2. Neidi za vno'zinóv kvár delat, i neszvedocsi vu pravdenom dugoványi k-vno'zini prisztópiysi, z-oszób prebéranyem.

3. Ni szirmáka nepodpéraj vi-se mere vu pravdenom dugoványi.

4. Csi sze na blodécsega gyünca ali oszla protivníka tvojeja namêris; zeni nyemi ga domô.

5. Csi vídis oszla odürjávca tvojeja pod bremenom lézati; nemúdi sze ga goripcmocsti: brezi müdbe ga goripomorí z-nyim.

6. Dugoványá szirmáka vu právdi nezaobrni.

7. Od krivoga dugoványá sze vkrádr'zi; nedú'znoгаи pravicsnoga nevmôri: ár hüdobnyáka neszpravica.

8. Míte nevzemi; ár míta oszlepi te gledécse, i zaobrné dugoványe toga pravicsnoga.

9. Tühínca nezaklaci. Vêm ví poznate dühovno sztávo tühínca; ár szte tühínca bíli vu zemli egip-tomszkoj.

10. Sészt lét széjaj tvoje nyive, i szprávlaj vkúp nyí szád.

11. Ali szédmo leto je v-prêlogi i pocsványi niháj, da je szirmácke národa v'zívajo: nyí osztanke naj polszka divjácsina pojê. Priszpodobno csíni z-tvojimi goricami, z-oliogradom tvojim.

12. Sészt dní opravi tvoje delo, szédmi dén pa prehényaj, da szi pocsiné tvoj gyünec i oszel, i otávi szin, tvoje szlüzbenice, i tühíne.

13. Na vsze tô gledôcs, ka szem vam pravo, pazte na szébe: iména túhi bogôv neszpomínajte, naj sze ono necsúje vu vúsztaj tvoji.

14. Tríkrát dr'zi meni szvétek vu leti.

15. Dr'zi szvétek nekvásznoga: szedem dní jêj nekvászno, liki

szem 'ze zapovedao, vu zrendelüvanom vrêmeni Abib mêszeца; ár szi vu tom prisao vö z-Egip-toma; ali líce moje sze naj nepriglédne z-práznoy rokôv.

16. Tak i szvétek zêlve: prvotino pôva tvojeja, steroga széjao bodes vu nyivo. Rávno tak i szvétek v-hrambo szprávlanya, na konci leta, gda szi pôv notri-szpravo z-pôla.

17. Tríkrát vu leti sze naj na zvészti vszáki mozki pred lícem Goszpodna Bogá.

18. Nealdúj na kvászno krvi áldova mojeja; túcsava szvétká mojeja naj neosztáne do útra.

19. Najbôgsi tál prvotine zemlé tvoje neszi vu hízo Jehova Bogá tvojeja. Neszkhaj kozlicsa vu mléki materé nyegove.

20. Vis, jasz angela poslem pred tehom, da te vodi na tvojoj pôti, i da te pripela na ono meszto, stero szem vözravnao.

21. Vari sze ga, i bôgaj nyegov glász, nezevri gori prôti nyemi; ár vam neodpúsztí pregresénya vasega, geto je vu nyem szkrito imé moje.

22. Nego bole kebzúj trdno na nyegov glász, i vsíni vsze, ka ti zapovedávam; teda protivník bodem protivníkom tvojim, i obôzam bô'zajôcse tebé.

23. Geto de angel moj pred tehom sô, i pripela te k-emo-rom, chittom, perizzom, kanaáncom, chivvom i jebuszom; i vö mam nyé sztrébiti.

24. Neklécsi pred nyí bogmi, i nemoli ji, i necsíni pôleg nyí csinénya; nego bole zoszúni nyé doli, i szpoteri nyí szohé.

25. I molte Jehovo Bogá v-
sega: on blagoszlovi tvoj krúh
i tvojo vodô, — i odvrném be-
teg od krajíne tvoje.

26. Nede pred cajtom rodê-
cse, nede nerodne v-orzági tvo-
jem: pún vcsiním racsún dnê-
vov tvoji.

27. Grozo mojo bom pred te-
bom dao neszti, i z sztráhotov
napunim vsze one národe, med
stere prides, i na pobêg szprá-
vim vsze protivníke tvoje.

28. I roj szrsnyôv púsztím pred
tebom, steri razbêszí chivve, ka-
naánce, i chitte od tébe.

29. Nepre'zeném ji od tébe
edno leto, da púsztá nesztoji
zemla i da sze nenaplodi pol-
szka divjácsina prôti tebi.

30. Li zcsaszoma bom je vö-
preprávlao od tébe, dokecs sze
tí povnô'zati, i zemlô pod ob-
lászt vzéti más.

31. I vörazpresztrém krajíno
tvojo od trsztnoga mörja, do
mörja filisztov, i od púsztine,
notri do potoka: ár vam v-rôke
dam mesztancsäre zemlé, i vö
je más pregnati od szébe.

32. Neszkleni 'z-nyimi, niti z-
bôgmi nyihovimi závezka.

33. Naj neprebívajo v-orzági
tvojem, da te na grêh nezape-
lajo prôti meni; dá nyi bogôv
nemolis: ár bi tó tebi mre'za
bila. <

XXIV. Tál.

Moses potrdí závezek med
Bôgom i Israelom po krvi
áldova med ocsivesznm

szkázanyem díke bo'ze na
szinaiszkoj gori, na stero
sze z-szedemdeszét sztarê-
simi lüdsztva goripozové.

1. Mosesi je pa pravo: »hodi
gori k-Bôgi tí, Áron, Nadab,
Abihú, i szedemdeszét sztarcov
israela, i pokleknite doli ôz-
dalecs.

2. Moses sze je szam jedíni
blí'zao k-Bôgi, tí ovi szo sze
pa nêblí'zali, niti lüdsztvo je nê-
slo 'z-nyim gori.

3. Dolípridôcsi Moses, vö je
povedao lüdsztvi vsza povelê-
nya i cêlo právdo bo'zo. Na tó
lüdsztvo z-ednim glászom odgo-
vorêcse, erklo je: »vsze, ka je
Bôg vönazvêszto, vcsiniti mámo!«

4. Moses je pa vsze recsí
Bogá gorizapero. Zaütra pa go-
risztanovski, oltár je zídao pod
gorôv, i dvanájszet sztebrov
szpômenka, dvanájszet pokolê-
nyam israela.

5. I vö je poszlaó mladênce
szinôv israelszki, da bi prineszli
áldove 'zgánya; i aldüvali szo
telice Bôgi na zahválni áldov.

6. Vzéo je pa Moses polojno
nyí krvi, i vlêjao jo je v-krnice,
to drúgo polojno je pa po oltári
razskrôpo.

7. Vzéo je potom knige zá-
vezka, i gori je je precsteo na
glász lüdsztvi. Na stero szo er-
kli: „vsze, ka je Bôg velo, csi-
niti i szpuniti mámo!«

8. Vzéo je pa Moses krv, i
razskrôpo jo je po lüdsztvi, er-
kôcsi: „eto je krv závezka, ste-
roga je Bôg szkleno z-vami na
vsze ete recsí gledôcs.“

9. Potom je gorisô Moses, Áron, Nadab, Abihú, i ti szedmeszét sztarêsi israela.

10. I vidili szo Bogá israela, pod koga nogami je liki z-zafir kamnaŕzlejána náprava bila, csíszta, kak obráz nébe.

11. Medtêm je na zebráne kotrige szinôv israelszki, nêpúsztô rôke; oni szo escse i glédali na Bogá, ino jeli i pilí szo.

12. I erkao je Bôg Mosesi: „hodi gori k-meni na gorô, i boj eti, da ti prêkdam kamene táble, právdo i zapôved, stero szem goriszpiszao, nyim na návuk.“

13. Gori je tak sztano Moses i Josua, nyegov szluga, i gori je sô Moses na gorô bo'zo.

14. Tim sztarêsim je pa pravo: „vi tû osztante námiri, dokecs nazáneprideva k-vam. Vidte, Áron i Chúr szta z-vami: kí de to'zbo meo, naj pred nyidva ide.“

15. Moses je gorisô na gorô i gorô je oblák zakrio.

16. I pocsívala je dika Bogá na Sinai gori, i zakrio ga je oblák sészť dní: szédmi dén je krícsao Moses z-obláka.

17. Obráz pa díke Bogá sze je na vrihi goré cerajócsi ogen bidti vido pred ocsmi szinôv israelszki.

18. I notriidôcsi Moses naszrêdo v-oblák, goriide na gorô, i mûdi sze na gori stíridezét dní i stírideszét nôcsi.

XXV. Tál.

Moses goridjávsi pri szebi edno takso sz. hrambo (sz. sator) goriposztaviti, na steroj bi sze bo'za právda cstêla i varvala, i szlúzba bo'za szkoncsávala; po szlobodni áldovi naroda setúje k-velkomi cíli etomi prídti: zednim pa vorcan dáva k-nápravi sz. ôprave hrambe ete.

1. I gúcsao je Bôg z-Mose-som, govorécsi:

2. „Povê szinom israelszkim, naj pobérajó na moj sztran podiganya áldov: od vszákoga csloveka, koga szrdce na tó pela, mi pobérajte áldov.“

3. Eto pa naj bode áldov podiganya, steroga te pobérali od nyi: zláto, szrebro, med;

4. „Môder i erdécsi kment, skarlat, zida i kozecse kozsmi-nye;“

5. Na zúto pofárbana bakova kô'zica, manát kô'za i akász.

6. Oli vu bliszcsár, zácsimba vu mázoli, i vu zácsimbno kadilnico;

7. Onix-kamen, i notrizapa-süvno kaménye na plécsko i predprzko.

8. Naj mi szprávijo szvetino, da med nyimi prebívam.

9. Rávno takso mi szpravte, kaksega sztanka vorcan, i cêle ôprave dôb szem ti pokázao.

10. I naj napravíjo lado z-akásza, pôdrúgi lakét dúgo, pôdrúgi lakét sürko, pôdrúgi lakét viziko;

11. I oblěcsi jo z-csíštim zlá-
tom; znôtra zvôna jo oblěcsi, i
vszeokôli jo zarôbi z-zlátom.

12. Zlê pa na nyô stiri zláte
potácse, i deni je na nyé stiri
voglé: dvá potácsa na edno
sztran, i dvá potácsa na drúgo
sztran.

13. Napravi z-akásza drogé, i
oblěcsi je vu zláto.

14. I deni drogé v-potácse na
sztránaj lade, da sze lada na
nyi noszi.

15. Drogôvje naj vu potácsi
lade osztánejo; vö sze naj
ne-
potégnejo 'z-nyí.

16. I deni vu lado oznanoszt,
stero ti dati mam.

17. Napravi podvez z-csíšszo-
ga zláta, pôdrúgi lakét dúgoga,
i pôdrúgi lakét sürkoga.

18. I napravi dvá keruba z-
zláta, z-zbitoga nyidva napravi,
na dvá kraja podveza.

19. Polózi te eden kerub na
eden konec, toga drúgoga na
drúgi konec; — z-podveza vö
napravte kerube na obá konca.

20. Keruba pa naj kumesz vö-
razpresztrête perôti máta, szlo-
nyeniva na podvez z-perôtami;
nyidva obráz naj prôti edendrú-
gomi obrnyen bode: na podvez
naj gléda obráz kërubov.

21. Podvez polózi odzgora
na lado, i vu lado deni ozna-
noszt, stero ti dati mam.

22. Tam sze szkázem pred
tebom, i gúcsao bom z-tebom
z-podveza, med dvema kerubma,
steriva szta na ladi oznanoszt,
od vszega, ka po tebi zapove-
dávati dam szinom israelszkim.

23. I napravi szto z-akásza,
dvá laktá dúgoga, eden lakét
sürkoga, i pôdrúgi lakét viszi-
koga.

24. Oblěcsi ga z-szamim zlá-
tom, i zarôbi ga z-zlátom vsze-
okôli.

25. I napravi na nyem edem
pedén sürki zacpász vszeokôli,
i zaopász zarôbi z-zlátom vsze-
okôli.

26. Napravi pa na nyega stiri
zláte potácse i deni potácse na
stiri küklé, steri szo na nyega
stiraj nogacsaj.

27. Nablüzi pôleg zaopászka
naj bodo potácske, kak nászlo-
nye drogôv, da de sze szto no-
sziti mogao.

28. Drogé z-akásza napravi, i
oblěcsi je z-zlátom; i naj sze
noszi na nyi szto.

29. I napravi na nyega szklé-
ce, kadilnice, pûtre, i peháre na
'zegnyávanye: z-csíšstoga zláta
je napravi.

30. Deni potom na szto pse-
nicsni krúh, pred méne, nepresz-
tano.

31. I napravi csíšsti zláti blisz-
csár; z-zbitoga zláta naj bode
naprávleni bliszcsár, rávno 'z-
nyega naj bode nyega szteblo,
vêke, kupice, gombe, i cvêtki.

32. Sészť vèk na ide 'z-nyega
krajôv,; trí bliszcsárne vèke z-
ednoga kraja, i trí bliszcsárne
vèke z-drúgoga kraja.

33. Trí odkrite kupice na ed-
noj vèki z-gombom i cvêtom, i
trí odkrite kupice na drúgoj vè-
ki z-gombov, i cvêtom: tak naj
bode na sészť vèkaj, stero z-
bliszcsára idejo.

34. Na sztebli szamom stiri odkrite kupice z-gombami i cvětmi szvojimi.

35. Edna gomba naj bode pod szpõdnyimi, 'z-nyega na dvá kraja idõcsimi vèkami; drùga gomba pod szrèdnyimi, 'z-nyega na dvá kraja idõcsimi vèkami, trétja gomba pod zgorányimi, 'z-nyega idõcsimi vèkami; — med vszèmi sèszit vèkami, stere z-bliszcsára idejo,

36. Naj gombe i liliomje 'z-nyega idejo vò: cèlo naj z-csisztoga zláta zlito delo bõ.

37. Napravi na nyega szedem poszvètov, i té na nyega vrìh trbè polo'ziti, da pròti nyemi szvètijo.

38. Nyega otrnyácsè i potacséke z-csisztoga zláta.

39. Z-ednoga talentoma csisztoga zláta more on zgotovlen bidti; z-toga cèla nyega õprava.

40. Vidi, da ga pôleg onoga vorcana naprávis, steri ti je na gori pokázan.

XXVI. Tál.

Doli sze szpisúje dõb reje sz. hrambe satora, pôleg vszè nyé tálov.

1. Hrambo pa z-deszét zakrivál napravi, z-kislenszkoga kmenta, môdroga i erdècsèga skarlata; kerube szètcsi v-nyé z-mestriov.

2. Toga ednoga zakrivala dúzava naj oszemdvajszeti lakti bode, sùrjava pa stiri lakti toga ednoga zakrivala. Ednáki boj mertük vszè zakrivál.

3. Pét pét zakrivál naj bõ z-edendrugim vküpszklenyeni.

4. I napravi z-môdroga kmenta rincsicè, na kraji ednoga zakrivala, nakonci vküpszklenenya; i rávno tak csini na zvõnesnyega zakrivala drùgom konci.

5. Pétdeszét rincsicè napravi na edno zakrivalo, i pétdeszét rincsicè zgotovi na on konec zakrivala, na sterom je z-drùgim vküpszkleneno: rincsicè naj edna z-drùgov vküp bodo szklenenene.

6. I napravi pétdeszét zláti kapcsic; i szkleni vküp zakrivala edno z-drùgim z-kapcsicami, da de edna hramba.

7. Zvõntoga napravi zakrivala z-koznoga kozsminya na pokriv hrambe: z-edenájset zakrivál je zgotovi.

8. Dúzava ednoga zakrivala naj treszeti lakti bode, sùrjava ednoga zakrivala stiri lakti: ednáki mertük naj má vszè edenájset zakrivál.

9. I szkleni vküp pét zakrivál zõszèb, i sèszit zakrivál zõszèb, i podrùgacsi to sèszito zakrivalo zõcsi pokriva satora.

10. Ktomi napravi pétdeszét rincsicè na kraj ednoga zvõnesnyega zakrivala na vküpszklenenyi, i pétdeszét rincsicè na kraj drùgoga zakrivala na vküpszklenenyi.

11. I napravi pétdeszét medeni kápcs, i polo'zi kápce v-kápce, i szkleni vküp pokriv satora, da eden bode.

12. I ka sze vèkse sùrjave, na zakrivalaj pokriva satora, dosz-

tája, — pô obilnêsega zakrivala sze naj na zádnyi tál hrambe razsürjáva.

13. Zakrivala satora pokriva na obá kraja eden eden lakét presztranêsa dú'zava vö má raz-presztrêta bidti na obê sztráni hrambe, da jo pokrîje.

14. I napravi sztrêho na pokrîv satora, z-kozni, na' zúto pofárbani kô'z, i pokrîv z-jázbekovi kô'z odzgora.

15. I napravi na sator kumesz sztojêcse deszké, z-akásza.

16. Vszáke deszké dú'zava naj deszét lakti bode, i sürjava vszáke deszké pôdrúgi lakét.

17. Vszáka deszka naj dvá csepa má, vküpszklenyeniva z-edendrúgim. Tak csfni ze-vszêmi deszkami hrambe.

18. Napravi pa deszké ete za hrambo, — dvajszeti deszk od júga.

19. Napravi takáj stîrideszét srebrni poplatov pod ti dvajszeti deszk, — dvá poplata pod edno deszkô na obá kraja, i dvá poplata pod drúgo deszkô na obá kraja.

20. Na drúgom krajî hrambe pa, nad szever, túdi dvajszeti deszk,

21. I stîrideszét srebrni poplatov, — dvá poplata pod edno deszkô, i dvá poplata pod drúgo deszkô.

22. Na záhodni kraj hrambe pa napravi sêszt deszk.

23. I napravi dvê deszkê na voglé hrambe, na dvá kraja.

24. I naj bodeta dvojki odszpodî, i navküp zadeneta edno cêlo, notri do zgoránye, do prvoga

potácsa. Tak sze naj godî z-obema, na obema vogloma.

25. I naj bode oszem deszk eti nyî poplatje z-srebra, — sesznájszet poplatov, — dvá poplata pod edno deszkô, i dvá poplata pod drúgo deszkô.

26. Napravi nadale drogé z-akásza, pêt na deszké ednoga kraja hrambe.

27. I pêt drogôv na deszké drúgoga kraja hrambe, i pêt drogôv na deszké krajôv hrambe, na obê polojni, od záhoda.

28. Te znotrêsnyi drôg med deszkami, naj szkôz bode potîsznyen od ednoga konca do drúgoga.

29. Deszké pa oblê z-zlátom, i nyî rincisce napravi z-zláta, drogom meszto potácsov, i oblê drogé z-zlátom.

30. I opravi gori hrambo pôleg onoga vorcana, kak ti je na gori pokázano.

31. Napravi potom medpovesz z-môdroga i erdecsega kmenta, skarlata i kitlenszke zide; napravi v-nyega kerube z-mestriov.

32. I poveszi ga na te stîri z-zlátom oblejáne akászne sztebre; nyî klücsice naj z-zláta bodo, na stîraj srebrni poplati.

33. Poveszi nadale medpovesz pod klücsice, i polozi znôtra medpovesza lado oznanoszti; i naj vam odlôcsi medpovesz szvétino vaso od szvétî-szvétoga.

34. I deni podvez na lado oznanoszti vu szvétî-szvétom.

35. Polozi nadale szto zvôna medpovesza, bliszcsár pa zôcsi sztola na sztrán hrambe od júga,

szto pa polo'zi na nyé sztran od szevra.

36. I napravi povesz na dveri satora, z-môdroga i 'zútoga kmenta, skarlata, i kitlenszke 'zide, presito.

37. Napravi pa za povesz pét sztebrov z-akásza, i oblěcsi je z-zlátom; nyí klücsice naj z-zláta bodo, i zlé nyim pét medeni poplatov.

XXVII. Tál.

Szpísz oltára áldova 'zgánya, trnáca satora, i olia na poszvét vu szvetini.

1. Napravi i oltár z-akásza, pét lakti dúgoga, i pét lakti súr-koga. Na stíri küklé naj bode oltár, i trí lakti viziki.

2. Napravi nyemi pa rogé na stíri küklé: z-szamoga naj idejo vó küklóvje, i oblěcsi je z-medom.

3. Napravi k-nyemi piskre na pobéranye másztsave, lopate, kotle, rasoške i pratyacse. K-vszém skéram med nūcaj.

4. Napravi k-nyemi resétko, na dôb vláka, z-meda; i zgotovi na vlák stíri medene rincsi, na nyega stíri konce,

5. I polo'zi ga pod pregrad oltára, odszpodi; i vlák naj do szredíne oltára szégne.

6. Napravi navküpe i drogé na oltár, akászne drogé, i oblěcsi je z-medom.

7. I naj sze drogóvje v-rincsi-ce püsztíjo, i na dvá kraja oltára bodo, da sze nosziti more na nyi.

8. Z-dészk ga napravi, znótra na vótló: liki ti je na gori pokazano, tak ga naj naprávijo.

9. I napravi hrambi trnác. Od júga naj poveszke bodejo na trnáci, z-kitlenszke 'zide, sztó lakti dúgi od ednoga kraja.

10. Sztebrov naj dvajszeti má, takáj i poplatov dvajszeti, z-meda; klüke i přěcske sztebrov z-szrebra.

11. Priszpodobno i na nyega dúzave od szevra bodócsem kraji sztó lakti dúgi poveszke, dvajszeti sztebrov i dvajszeti poplatov naj májo z-meda: klücsice i přěcske sztebrov naj szrebrne bodejo.

12. Súrjava trnáca naj bode od záhoda z-pétdeszét lakti poveszov, deszét sztebrov i deszét poplatov.

13. Súrjava zhodnoga trnáca, na zhod pétdeszét lakti,

14. Na ednom kraji naj bodo petnájszet lakti poveszke, trijé sztebri i trijé poplatje;

15. Na drúgom kraji tüdi petnájszet lakti poveszke, trijé sztebri i trijé poplatje.

16. Na dveraj trnáca pa dvajszeti lakti povesz, z-môdroga i erdəcsega kmenta, skarlata, i kitlenszke 'zide, presiti; stírje sztebri i stírje poplatje.

17. Sztebri trnáca naj vszeokóli z-szrebrnimi sibami vküpszklenyeni bódejo; nyí klücsice z-szrebra, i poplatje z-meda.

18. Dúzava trnáca naj sztó lakti, súrjava ze-vsze krajóv pét-deszét lakti, i vizína pét lakti, z-kitlenszke 'zide, poplatje pa z-meda bodejo.

19. Vsze skéri hrambe, pri vszákoj nápravi, vszi cveci, takáj i vszi cveci trnáca, naj z-meda bodejo.

20. Ti pa zapovê szinom israelszkím, naj ti csíszti, sztrêti dreveni oli príneszéjo na bliszcsár, záto, da gori bode djáni, za nepresztanoga poszvêta volo.

21. Vu satori oznanoszti, zvôna medpovesza, steri je pred oznanosztjov, ga naj goriposztávi Áron i szinôvje nyegovi, od vécsara do útra, pred Bôgom, — na vekivecsni vorcan szinom israelszkím, od roda do roda.

XXVIII. Tál.

Áron popôvszka csészt, ôprava i plemenitoszt vu vszê nyê táli i násztaji szpíszana.

1. „Ti pa k-szebí daj prizvati Árona, brata tvojega z-nyega szinôvmi vréd, z-obcsine szinôv israelszki, da ga meni za popa goriposzetis: Árona, Nadaba, Ábihus, Eleázara lthamára, szini Árona.

2. I daj zgotoviti szvéto ôpravo Ároni, brati tvojemi, na díko i lepoto.

3. Ti pa gúcsi zevszêmi znamenitimi, ké szem z-dúhom modrôszti napuno da naj zgotovijo ôpravo Árona, da sze goriposzetí, i meni za popa posztávi.

4. I eto je ona ôprava, stero nyemi zgotoviti májo: predprszka, plécska, pláscs, presita szüknya, klobúk i opász. Naj tak zgotovijo szv. ôpravo Ároni, brati

tvojemi, i szinom nyegovim, da sze meni za popa poszvêti.

5. Vzêti pa májo oni k-tomi: zláto, môder i erdêcsi kment, skarlat i zido.

6. Naj pa zgotovijo plécsko z-zláta, z-môdroga i erdêcsoga kmenta, skarlata i kitlenszke zide, z-mestriov.

7. Na plécsaj naj dvê vküpszklenyenivi perôti má na obema koncoma, da sze vküp more zakapcsiti.

8. Opász pa ôprave nyegove, steri je na nyê, naj z-one iszte dôbi bode, z-nyê naj ide vö, z-zláta, môdroga i erdêcsoga kmenta, skarlata i kitlenszke zide zgotovlen.

9. Potom vzemi dvá oniks kamna, i zdúbi na nyidva iména szinôv Israela;

10. Z-nyí imén sészt na eden kamen, ti drúgi sészt pa na drúgi kamen, pôleg nyí poroda.

11. Tiva dvá kamna daj pôleg kamene i pecsátne mestrie vrezati za iména szinôv Israela, i z-zlátov dretov zaopleteniva daj nyidva zgotoviti.

12. I polozi tiva dvá kamna na perôti plécske, kak ti kamna szpômenka szinom Israela: i naj Áron noszi nyí iména pred Bôgom na obema plecsoma, na szpômenek. —

13. Napravi tak delo eto z-zláte drete!

14. I dvá lanceka z-csísztoga zláta: szpleti nyidva, kak dreto, i deni etak szpleteniva lanca na rejo zláte drete.

15. Napravi nadale predprszko pravice, z-mestriov: pôleg dôbi

reje plécske jo napravi; — z-zláta, môdroga i erdecsega kmenta, skarlata, i kitlenszke 'zide jo napravi.

16. Stiri küklé naj má, podvakraatsena, eden pedén dúga, i eden pedén sürka.

17. I zaopasi v-nyô drágo kaménye, na stiri redí. Te eden réd naj bode z-karszeola, topáza, i smaragda;

18. Te drúgi réd z-karbunkula, zafira, i gémana;

19. Te trétji réd z-linkusa, akáta i ametiszta;

20. Te strti réd z-krizolíta, oniksza i jaspisa. V-zláto sze naj zaopásejo pred notripolozenyem.

21. Eto kaménye pa naj na iména szinôv Israela cíla: dvanájszet na nyí iména, peccatno vrezani, vszáki na gvúšno imé. Na dvanájszet kornik naj cilajo.

22. I zgotovi na predprszko szpletene lancsece, szúkane reje, z-csisztoga zláta.

23. Zgotovi potom na predprszko dvé zlátivi rincsici, i polo'zi etivi dvé rincsici na dvá konca predprszke.

24. I polo'zi tiva dvá zlátiva lanceka vu tivi dvé rincsici na konci predprszke.

25. I obé lancekov obá konca potégni vu tivi dvé rincsici i deni je na perôti plécske, z-prédnye sztráni.

26. Napravi potom dvé zlátivi rincsici, i polo'zi nyidvi na dvá konca predprszke, na nyé robé, steri szo zôcsi plécske, znôtra.

27. Pá napravi dvé zlátivi rincsici, i polo'zi nyidvi na obé pe-

rôti plécske, odszpodi, na prédnyem táli, pôleg rincsic, vise opásza plécsnice.

28. I etivi naj vküpzakapcsita predprszko z-szvoji rincsic vu rincsice plécske, z-môdrov kmentov nítjov, da de na opászi plécske, i predprszka sze neodlôcsi od plécsnice.

29. Nosziti pa má Áron iména szinôv Isreela na predprszki pravice, na szvojem szrdci, gda notri bode sô vu szvetino, na opominanye pred Bôgom, nepresztanoma.

30. I polo'zi na predprszko pravice „Szvetloszt i Pravico“, i najbodeta na szrdci Árona, gda pred Bógá prisztápla, i naj noszi Áron szôdbo szinôv israelzski na szvojem szrdci, pred Bôgom, nesztanoma.

31. Zgotovi potom pláscs kplécsnici, celô z-môdroga kmenta.

32. Naszrédi naj lüknyo má za glavô; lüknya eta naj zarobléna bode, vszeokôli, reja tkálca: dôb naj má lüknye prsznyeka, da sze nerazprászcsi.

33. I napravi na nyega szpôdnyi rôb mácsice z-môdroga i erdecsega kmenta, skarlata, na szpôdnyi rôb vszeokôli, i zláte zvoncsece med nyé, vszeokôli.

34. Na vszákom rôbi pláscsá naj vszeokôli eden zláti zvoncsec i edna másica bode.

35. Gori ga naj oblecsé Áron pri szlúzbi, da sze csúje nyegov glász, gda notri má idti vu szvetino pred Bógá, i gda vô má odhájati; da ne merjé.

36. Napravi i nátselko z-csisz-toga zláta,*) i vrézi na nyô, kak na pecsátnyek rézejo: „Szvet-sztvo Jehovi!“

37. I privézi jo na nit z-môd-roga kmenta, stera naj na nátselki na přédnyem nyé táli bode.

38. I naj ona na cseli Árona bô, da Áron na szébe vzeme bí-ne pri áldovi, stere aldújejo szinôvje israelszki, pri nyí vszé szvéti dári; i naj bode ona na cseli nyegovom nepresztano, da nyim vugodnoszt szprávi pred Bôgom.

39. Naprédi i szvilno vrhso, ino zgotovi szvilní klobúk i přesfti opász.

40. Zgotovi nadale szinom Árona szüknye, napravi na nyé opásze, i zgotovi nyim náglavke**) na díko i lepoto.

41. Erko: oblěcsi je gori, — Árona, brata tvojega i nyegove sziní, da je gorinamázes, goriposztávis, i goriposzvetis meni na popôvszko szlúzbo.

42. I szpravi nyim mosolinszke szpôdnye szrakice, na zakriv szramá nyihovoga, stere nyim od dněcsk do béder szégnoti májo;

43. I naj nyé na szebi má Áron i szinôvje nyegovi, gda notri sztôpíjo vu sator oznanosztí, ali gda sze blízati májo k-oltári, da szlúzijo vu szvetini; da naj vu grêh ne szpádnejo i nemerjéjo. Tô naj bode vekivecsen vorcan nyemi i otrokom nyegovim po nyem.“

*) Nátselka, na dôb rôže, na cselo vzézana korôna.

**) Náglavke, hêbe vu cêrkvi na glávi dr'záne.

XXIX. Tál.

Dôb i vorcan poszvetšávanya popév, i nepresztani áldovov. — Prebiváliscse Jehove.

1. Eto je, ka 'z-nyimi csiniti más, gda bos je meni na szlúzbo goriposzvetšávao: vzemi ednoga telcsicsa, i dvá nekríviva baka;

2. Potom nekvászni krüh, z-olium změsene nekvászne pogagacse, i z-olium namázane nekváséne gübice, i té z-přédnye pseniczne mele szpravi.

3. I szkládi je v-pleterko, i aldúj je vu toj pleterki: tak i telcsicsa ino tiva dvá baka.

4. Ktomi posztavi Árona 'z-nyegovimi szinmí pred dveri satora oznanosztí, i operi je zvodôv.

5. Vzemi potom oblecsalo, i oblěcsi gori Árona — vu szüknyo, pláscs plécske, plécsnico, i predprszko, i opási ga z-opászom plécsnice.

6. Nadale polo'zi nyemi na glavô klobúk, i nátselko szvetštva deni na klobúk.

7. Vzemi potom mázoli, vlê nyemi ga na glavô, i nama'zi ga gori.

8. Tak i sziní nyegove pelaj tá, i oblěcsi je vu vrhse.

9. Opási je z-opászom, Árona i sziní nyegove, polo'zi nyim gori klobúke; da nyim nyí popôszstvo na vekivecsni vorcan szlúzí: i poszvétí gori Árona i sziní nyegove.

10. Pelaj potom telcsicsa pred sator oznanoszti, i naj polo'zi Áron i szinôvje nyegovi roké szvoje na glavô telcsicsa.

11. I búj doli telcsicsa pred Bôgom, pri dveraj satora oznanoszti.

12. Vzemi nadale z-krvi telcsicsa, i poskrôpi 'z-nyôv rogé oltára z-prsztom; to drúgo krv pa vlê na poplat oltára.

13. I vzemi cêlo túcsavo, stera drôba pokrîva, mrelo jéter, obê obîszti, i túcsavo, stera je na nyi, i pûszti je v-din na oltári.

14. Telcsicsa meszô, kô'zo, i lajnovjé pa zézgi z-ognyom zvôna tábora. Áldov za grêh je tó!

15. Potom prími ednoga z-bakov, Áron pa i szinôvje nyegovi naj polo'zijo roké baki na glavô.

16. Búj doli baka, vzemi nyega krv, i poskrôpi z-nyôv oltár vszeokôli.

17. Baka pa zoszêkaj na falate, zeperi nyegova drôba i gornice, i deni je na nyega falate, i glavô.

18. Pûszti v-din cêloga baka na oltári. 'Zgánya áldov je tó Bôgi! prijéten dís, gorécsi áldov Goszpodni!

19. Vzemi potom toga drúgo-ga baka, Áron pa i szinôvje nyegovi naj denejo roké baki na glavô.

20. Teda búj doli baka, vzemi z-nyegove krvi, i poskrôpi z-nyôv právoga vûhá, gombo Ároni i szinom nyegovim, takáj i palce nyí právi rôk i právi nôg, i razskrôpi krv okôli po oltári.

21. Vzemi navküpe z-krvi, stera je na oltári, i z-mázolia, i poskrôpi Árona i nyegovo oblecsalo, takáj i nyegove sziní i oblecsalo szinôv nyegovi; da szvéti bude on z-oblecsalom vréd takáj i szinôvje i oblecsalo szinôv nyegovi.

22. Vzemi potom másztsavo baka, nyegov rép, túcsavo z-nyegovi drôb, mrelo jéter, dvê obîszti, na nyi bodôcso túcsavo, i dészno laloko: ár je tó bak poszvetsenya.

23. Potom eden falat krúha, edno oliovo pogacso i edno gûbico z-pleténke nekvásénoga, stero je pred Bôgom.

24. I deni vsze tó na rôke Ároni i szinom nyegovim, i sztepi je na sztepetino pred Bôgom.

25. Potom nyim je vzemi z-rôk, i pûszti je v-din na oltári med áldovom 'zgánya, na prijéten dís pred Bôgom. 'Zgánye je tó, Bôgi!

26. Vzemi takáj prszl baka poszvetsávanya Árona, i sztepi je na sztepenye pred Bôgom, i tó naj tvoj tál bude.

27. I poszvétí prszl sztepenya, i laloko podiganya, stere sze sztêpleio, i stera sze podigáva z-bakov poszvetsávanya Árona i szinôv nyegovi.

28. Boj pa tó vekivecsen tál Árona i szinôv nyegovi od szinôv israelszki; ár je tó áldov podiganya: i boj áldov podiganya od szinôv israelszki, z-nyí zahválni áldovov, nyí podigávanye Bôgi.

29. Szvéta ôprava Árona pa naj osztáne osztankom nyegovim, da sze vu nyê gorimázejo i goripozzvetsávajo.

30. Szedem dní jo naj noszi on, kí pop má bidti zmed szinmi nyegovimi, kí pridti má vu sator oznanoszti, da szlúzi vu szvetini.

31. Potom vzemi baka goripozsvetsenya, i szkúhaj nyega meszô na szvétom meszti.

32. Naj pa jê Áron i szinôvje nyegovi meszô baka i vu pletenki bodôcsi krúh pri dveraj satora oznanoszti.

33. Ona naj jêjo, z-sterimi sze je vtisanye godílo pri nyi goriposztávlenyi i poszvetsenyi, ali tühínc naj nejê; ár szo szvéta ona.

34. Csi ka goriosztáne, z-meszá i krúha poszvetsávanya do útra; osztanke ze'zgi z-ognyom: nê ji trbê pojeszti; ár szo szvetstvo oni.

35. Csini záto z-Áronom i szinmi nyegovimi tak, kak szem ti jasz zapovedao: szedem dní je poszvetsávaj gori.

36. I pripraví telcsicsa áldova za grêhe vszákdén, za volo vtisanya, i precsiszti oltár, gda szí vtisanye szkoncsao, i nama'zi ga gori za volo poszvetsenya.

37. Szedem dní szkoncsávaj vtisanye na oltári, i poszvetsávaj ga; da oltár to najszvetêse bode. Vszáki, kí sze oltára tekne, naj szvetine bode.

38. Etc naj bô, ka aldüvati más na oltári: dvá leta sztariva ágneca vszákdén nepresztano.

39. Toga ednoga ágneca aldúj zaütra, i toga drügoga ágneca aldúj med dvôjim vecsérom.

40. K-tomi ednomi ágneci hodi deszêti tál prêdnye mele, stera je zmêsana z-strtim tálom hfa*) sztrêtoga olia, i prelêv, z-hina strtoga tála vína sztojécsi.

41. Toga drügoga ágneca aldúj med dvôjim vecsérom pôleg dôbi áldova jela i pila ga aldúj, na prijéten díš, na 'zgánye, Bôgi.

42. Na presztojécsi áldov 'zgánya, od roda do roda, pred Bôgom, vu satori oznanoszti, gde sze vam vónazvésztim, da tam gucsim z-tebom.

43. Tam sze nazvésztim szinom israelszkim, da sze poszvêti z-díkov mojav.

44. I jasz poszvêtim sator oznanoszti i oltár; Árona pa i sziní nyegove poszvêtim na mojo szlúzbo.

45. I prebívao bom med szinmi israelszkimi, i bodem nyí Bôg;

46. Da zeznajo, kâ szem jasz Jehova, nyí Bôg, kí szem je vôpripelao z-zemlé egiptomszke, da bi med nyimi sztao. Jasz szem Jehova, nyí Bôg.

XXX. Tál.

Kadécsi oltár. Dácsa na sator oznanoszti. Krnica müvanya popév. Szvétí mázoli i kadilo.

1 Napravi i oltár na kadjenye z-disécsim kadilom: — z-akásza ga napravi.

*) Hin, mera tekocsi dugovány, kakti vína, olia, krnica itv.

2. Eden lakét dúgi, eden lakét sűrki, na stiri küklé, i dvá lakta vizsiki naj bô: nyega rogôvje naj z-szamoga ido vö.

3. I oblêcsi ga z-csîsztim zlátom: nyega pokrîv, kraje vszekôli, i rogé; i zarôbi ga z-zlátom vszekôli.

4. Napravi nadêle na nyega dvê zlátivi rincsi, pod robom obê krajôv na küklé, za rincsi drogôv, na steri sze nosziti má.

5. Napravi pa drogé z-akásza, i oblêcsi je z-zlátom.

6. I posztavi ga pred povesz, steri je kumesz ladé oznanoszti, pred podvesz, steri je na oznanoszti, gde sze szkázati mam pred tebom.

7. Naj pa Áron 'zgé na nyem dobro disécso zácsimbo vszákô ütö: gda szvétse vgaszi, jo naj zé'zgé.

8. Takáj gda gorizdêva Áron poszvétké, med dvôjim vécsarom; jo naj 'zgé, na nepresztano kadjenye pred Bôgom, od roda do roda.

9. Nealdújte na nyem neprisztojnoga kadila, ni 'zgánya — i jêsztvine áldova; niti prelêva nevlêvajte na nvega.

10. Áron pa naj doprineszé vtisávanye na nyega rogé, ednôk cseresz leta; z-krývov áldova vtisanya naj v-ednom leti ednôk dokoncsa precisztzsávanye od roda do roda. — Tô je to najszvetése pred Bôgom! —

11. Pá je gúcsao Bôg z-Mosesom, govorécsi:

12. „Gda bos v-racsún jemao glavé szinôv israelszki, med racsúnanyem oszôb naj vszáki plácsa céno odküplénya düse szvo-

je Bôgi, gda do racsúnani; da ji vdárec nedoszégne vu hípi racsúnanya bivoszt.

13. Êto naj dá edenvszáki, kí sze v-racsún bivoszt vzeme: pô 'zukavca, pôleg szvétoga 'zukavca: dvajszeti gêr eden 'zukavec; pô 'zukavca na podigávanye Bôgi.

14. Edenvszáki, kí sze vu racsún oszôb gorivzeme, od dvajszetega leta sztaroszti vise, dati more áldov podiganya Bôgi.

15. Bogat naj nedá vecs, i szirmák nê menyé od pô 'zukavca, k-tomi cili, da notriplácsajo áldov podiganya Bôgi; da vtisanye doprineszété za düse vase.

16. Poberi tak notri szrebro vtisanya od szinôv israelszki, i obrni je na rejo satora oznanoszti; da na szpômenek szlú'zi szinom israelszkim, pred Bôgom, gda vtisanye dokoncsávate za düse vase.“ —

17. Znôvics je velo Bôg Mosesi, govorécsi:

18. »Napravi medeno krnico, i nyé szpôdnyico tüdi z-meda, na múvanye, i polo'zi jo med sator oznanoszti i med oltár, i nalé jo z-vodôv.

19. Áron pa i szinôvje nyegovi szí naj v-nyê roké i nogé zaperéjo.

20. Gda notri májo idti vu sator oznanoszti, naj sze mújejo z-vodôv, da ne merjéjo; ali gda sze k oltári bl'zajo, da szlú'zijo, naj 'zgánya áldov 'zgéjo Bôgi.

21. Naj szí zeperéjo roké i nogé, da ne merjéjo: i tô nyim na vekivecsen vorcan bojdi, — nyemi i otrokom nyegovím, od roda do roda.“ —

22. Pá je velo Bôg Mosesi, er-kôcsi:

23. „Tí pa vzemi zácsimbo: prvotino csíszte mirrhe za pét-sztô 'zukavcov, lepô disécse szkôrgice, polojno telko, za dvê-sztô pétdeszét 'zukavcov, i lepô disécso travíno za dvê-sztô pétde-szét 'zukavcov,

24. I kaszi'o za pétsztô 'zu-kavcov, pôleg szvétoga 'zukavca, i eden hin drevenoga olia.

25. Zgotovi pa z-toga szvéti mázoli, mázanco, pôleg mestrie zácsimbarov; tó bojdi oli szvé-toga mázanya.

26. I nama'zi 'z-nyim lado oz-nanoszti;

27. Takáj i szto ino nyega ôp-ravo, bliszcsár i nyega ôpravo, ino oltár kadjenya;

28. Nadale oltár áldova 'zgánya i vszo nyega ôpravo, krnico i nyé szpodnyico.

29. I poszvéti je, da szvéti szvéta bodo: vszáki, kí sze ji dotekne, szvetine bojdi.

30. Takáj Árona, i szini nyego-ve tüdi nama'zi i goriposzvéti meni na popôvszko szlú'zbo.

31. Gúcsi navküpe i z-szinmi israelszkimi, erkôcsi: tó bojdi szvéti mázoli moj vu pokolényi vasem.

32. Na cslovecse têlo sze naj on nevejé, i na nyega prígliho nika ne szprávlajte: — szvet-sztvo je on, i naj vam szvet-sztvo bô.

33. On, kí k-tomi kâ priglîh-noga szprávi, i kí ga na kâ neprisztnoga poskropí, sze naj vö-sztrébi z-rodzine szvoje.

34. I velo je Bôg Mosesi: „vzemi szi zácsimbo: szmolô,

púznico, mêzgo, travíno i csísz-to kadilo, z-ednákov merov.

35. I zgotovi 'z-nyí zmêsano kadilo, pôleg mestrie zácsimba-rov: zmenyeno, 'csíszto, szvéto, naj bô ono.

36. Potom eden tál nyega na práh zdrúzgjaj, i deni 'z-nyega pred kadécsi oltár vu sator oz-nanoszti, gde sze ti nazvêsztití mam. — Bojdi vam tó szvéto szvéti'.

37. I z-etak tálom zgotovleno-ga kadila neszprávlajte szamim szebi. Szvetsztvo naj bode ono Bôgi, pred tehom.

38. On, kíbi szi etakse szprávlao, na kadjenye, sze naj vö-sztrébi z-rodzine szvoje!“

XXXI. Tál.

Bôg zeberé napravítela szvé-te hrambe i nyega pomocs-níke; szobote zdr'zavanye trdno zapovê, i táble právde Mosesi na vöprekrícsanye prêkdá.

1. I gúcsao je Bôg z-Mosesom, govorécsi:

2. „Vis, jasz szem po iméni prizvao Beszaleela, sziná Uria, sziná Chúra, z-pokolénya Júde.

3. I nadehno szem ga z-bo'zim nádühom: z-modrôsztjov, rázum-noszjtjov, znanoszjtjov, i ze-vszo-v prilicsnosztjov mestrie.

4. Da bi dela mestrie zgotovo, mestrüvao z zláti, szreabri i medi.

5. V-rêzanyi kamena, na za-opasüvanye, i v-rêzanyi leszá, na zgotovlenye kaksekoli reje.

6. I pridam k-nyemi escse Oholiába, sziná Achiszamacha, z-Dán plemena, i pamet vszákoga plemenitoga gorioprávim z-mod-rôsztijov, da zgotovijo vsze, ka szem ti zapovedao.

7. Sator oznanoszti, lado závezka, podvez, steri je na nyê, i vszo ôpravo satora,

8. Nadale szto i nyega ôpravo, csiszti bliszcsár i vszo nyega ôpravo, ino kadécsi oltár.

9. Takáj oltár áldova 'zgánya i vszo nyega ôpravo, navkúpe i krnico ino nyê szpodnyico.

10. Aron popa presíto oblecsalo i szvéto odêvko, takáj i szinôv nyegovi oblecsalo najszkoncsávanye popôvszke szlú'zbe.

11. Zednim i mázoli i zácsimbno kadilnico za svetino. Vsza naj tak zgotovijo, kak szem ti jasz zapovedao.

12. Pá je gúcsao Bôg z-Mose-som erkôcsi :

13. »Ty pa povê szinom israelszkim, govorécsi: szobote mo-je trdno zdrzte; ár tó na znamêne szi'zli med menom i med vami od roda do roda, da zez-nate, kâ szem jasz on Bôg, ki vász poszvétim.

14. Zdrzte tak szoboto; ár je ona vase szvetsztvo; ki jo osz-krúni, naj sze vmorí: ár vszáki, kí teda delao bode, — naj sze vösztrébi ona oszoba z-racsúna národa szvojeja.

15. Sészt dní sze naj oprávla delo: szédmi dén pa szobota poc-sinka bode, poszvetsena Bôgi. Vszáki, kí szobôtni dén delo oprávla, sze naj z-szmr'tjov kastiga.

16. I naj poszvetsávajo szinôv-je israelszki szoboto, tak da po-

csinek zdrz'ijo od roda do roda, za vekivecsnoga závezka volo.

17. Na znamêne naj szlú'zi tó med menom i med szinmi israelszkimi naveke; ár je sészt dní sztvôro Bôg nébo i zemlo, széd-mi dén je pa prehényao ino szi poc-sino.

18. Gda bi dokoncsao zgovár-janye szvoje z-nyim na sinaiszkoj gori, prêk je dao Mosesi dvê tábli szvedôszta, — z-bo'zim prsztom píszanivi kameni tábli.

XXXII. Tál.

Israel bolvancsiva z-zlejá-nim zlátim teletom, za ste-roga volo okôli trijezér dús szpádnoti more, Moses sze pa vu punoj díki obráza szvojeja szká'ze pred nyim, i vu cseméri táble právde na drobís szpotere.

1. Vidilo je pa lüdsztvo, kâ sze Moses müdí dolipridti z-goré; vküp sze je natiszkalo lüdsztvo prôti Ároni, i erklo nyemi je: „sztani gori, daj nam zgotoviti bogé, kí do pred nami hodili; ár tisztoza csloveka, Mosesa, kí nasz je z-egiptomszke zemlé vö-pripelao, neznamo, ka je doislo!“

2. Na tó nyim je odgôvoro Áron: „sztrgajte doli zláte ná-vühnice, stere vase 'zene, szinôvje i cserí májo na vühaj, i prinesz-te mi je esze!“

3. Teda je dolisztrgalo celo lüdsztvo zláte návühnice szvoje, i prineszlo je je k-Ároni.

4. Prêk je je tak vzéo 'z-nyí rôk, notri je szkleno v-môdlo, i zlejáno tele zgotovo 'z-nyí. Teda szo pravili: »tô szo tvoji bogôvje, israël, ki szo te vöpripelali z-zemlé egiptomszke!«

5. Kak je tó várao Áron, ol-tár je zozídao pred nyim, i krícsao je, govorécsi: „vütro de szvétek Jehova!“

6. Drügi dén, kak szo gorisztanoli, aldüvali szo áldov 'zgánya, i prineszli szo szvetsztvo zahválnoszti. Natô doliszedécs lüdsztvo, jelo i pilô je, potom sze je pa zményat gorisztanolo! —

7. Teda je erkao Bôg Mosesi: »no, idi doli, ár sze ti kvarí lüdsztvo, stero szí vöpripelao z-zemlé egiptomszke!«

8. Hitro szo sze vrnoli od pôti one, stero szem pred nyé dao: napravili szo szí zlejáno tele, klecsijo pred nyim, aldújejo nyemi, i právijo: »eto szo tvoji bogôvje, israël, ki szo te vöpripelali z-zemlé egiptomszke!« —

9. Nadale je erkao Bôg Mosesi: „vídim, ká je lüdsztvo eto trdoga sinyeka.“

10. Zdá tak niháj, naj sze zvu'zgé szrd moi prôti nyim, da je pogúbim, tebé pa veliki národ vsinim!“

11. Teda je tisao Moses líce Jehova Bogá szvojeja, i erkao je: O Bôg! zaka sze nêti szrd tvoj prôti lüdsztvi tvojemi, stero szí z-velikov zmo'znoszťov i mocsnov ramov pelao vö z-zemlé egiptomszke«.

12. Kcsemi bi gúcsali egiptomci, i pravili: »na neszracso je

je pelao vö, da bi je szpomôro med gorami, i vösztrebo z-líca zemlé!“ Odsztôpi od vréloszti szrda tvojeja, i sze szmilúj nad krhkôcsov lüdsztva tvojeja!

13. Miszli szí nazá na Abraháma, Isáka ino Israëla, szlugetvoje, kim szí na szamoga szébe priszégno, ino nyim obecsao: povnô zam szemen vase, kak zvézde nébe, i vszo eto zemló, stero szem szpomíno, szemeni vasemi dam prêk, na vekive csen ôrok!«

14. Odpüsztvo je záto Bôg on vdárec, steroga je nad lüdsztvom szvojim doprineszti naméno.

15. I obrnovsi sze Moses, doli je sô z-goré, v-rokaj majôcsitiivi dvé tábli szvedôszta, — tábli z-obé sztráni napuni píszanivi.

16. Táble té szo bo'ze delo bilé, píszmo bo'ze píszmo, zdubleno na táble.

17. I zacšio je Josua krics lüdsztva, kak je hrabucsilo, i erkao je Mosesi: »bitja krics je vu tábori!«

18. Ete je pa odgôvoro: »nê je tó juvkanye obládnoszti, niti nê jávkanye pobítja: valékanya rúm csújem jazs!«

19. I prigôdilo sze je, gda bi sze Moses k-tábori priblizávao, vidivsi to tele i plesz; vöyderé vu csemére, táble z-rôk vr'ze i vküp je sztere pod gorôv.

20. Potom je vzéo tele, stero szo szí napravili, raztôpo je je v-ognyí, vküp je je dao zdroboti na práhsec, pоторo je je po líci vodé, i piti je dao szinom israëlszkim.

21. Teda je erkao Moses Ároni: „ka je prekacalo prôti tebi eto lüdsztvo, kâ szi tak veliki grêh prineszeo na nyé?“

22. Na tó je odgôvoro Áron: »neszrdi sze moj goszpon! — ti poznas lüdsztvo eto, kâ je zlocsasztno!

23. Ár szo mi tak pravili: »daj nam bogé zgotoviti, kí do pred nami hodili; ár tisztoga csloveka, Mosesa, kí nasz je vöpripelao z-zemlé egiptomszke, neznamo, ka ga je doislo!«

24. Na tó szem nyim odgôvoro: »kí zláto má, naj, je doli-sztrga i meni prêkdál!« — Jasz szem je pa v-ogea vrgao, i eto tele je prislo vö 'z-nyega.“

25. Geto je vido Moses, kâ je nevüzdavno lüdsztvo eto, ár nyemi je Áron napúszto vüzdó, tak da bi protivnikom szvojim na spot biló;

26. Posztáne Moses med vrátami tábora, i ercsé: „kí je bo'zi, esze k-meni! — Na tó szo sze vküpszpravili k-nyemi szinôvje Levía.

27. Teda nyim je erkao: »eto je velo Jehova, Bôg israela: opasi szi gori edenvszáki zmed vami ledevjé szvoje z-mecsom, obhodte okóli po cêlom tábori od edni vrat do drúgi, i vszêcsi doli vszáki szvojega brata, vszáki szvojega prijátela, vszáki szvojo zláhto!“

28. Levía szinôvje szo pa doprineszli zapoved Mosesa. Dén ete je okóli trijezér dús szpadnolo z-lüdsztva.

29. Potom je erkao Moses: »poszvétté sze dnez Bôgi, geto

vasz je vszáki prôti szinôvi i brati szvojemi, i vlêcste k-szebi denésnyi dén blagoszlov.

30. Drúgi dén je pravo Moses lüdsztvi: „ví szte sztrasen grêh vcsínili; ali jasz bom zdâ gorisô k-Bôgi, more bidti ga vtisam za grêhe vase.“

31. Nazâ je tak sô Moses k-Bôgi, i erkao je: »bolezen! pregrêсило je lüdsztvo eto z-groznim tálom; ár szo szi zláte bogé napravili.

32. Ali zdâ dabi nyim odpúszto grêhe uyihove! csi pa nê, zbrisi vö mené z-tvoji kníg, stero szi píszaó!«

33. I odgôvoro je Bôg Mosesi: „stokoli je pregrêso prôti meni, vö ga zbrisem z-kníg moji.

34. Zdâ 'ze idi, pelaj lüdsztvo, kama szem ti velo! — Vis angel moj pred tebom má idti; na dén kastige moje pa kastigati mam i nyé za volo grêhov nyihovi.«

35. Scsukao je tak Bôg lüdsztvo, záto, kâ szo szi tele napravili, stero je Áron zgotoviti dao.

XXXIII. Tál.

Bôg sze Mosesi szká'ze vu díki szvojoj, i zapové nyemi lüdsztvo z-meszta i k-zemli obecsanoj bli'ze pelati.

1. I erkao je Bôg Mosesi: »odhájj, idi od etec z-lüdsztvom, stero szi vöpripelao z-zemlé egiptomszke, v-ono zemló, od stero szem priszégno Abrahámi, Isáki i Jákobí, góvorécs: szemeni tvoje-mi jo dam prêk.

2. Poslem navküpe i angela pred tebom, i vöpre'zeném kana-áncé, emore, chitte, perizze, chivve i jebusze;

3. Vu zemlo z-mlékóm i médom tekôcso. Ár jasz nebóm potüvao med tebóm, geto szi tí trdoga sinyeka lüdsztvo, da te kak vönesztrêbim na pôil!

4. Kak je lüdsztvo zélo récs zacšulo, v placs sze je vtonilo, nateliko, da sze je niscse nëoblékao vu précimbo.

5. I velo je Bôg Mosesi: „povê szinom israelszkim: ví szte okorno lüdsztvo, csi bi jasz li edno megnyene potüvao med vami, fundao bi vasz! Ali zdâ vr'zi z-szébe précimbo tvojo, da vídím, ka mi je zacšéti z-tebóm!“

6. Na tó gledôcs szo sze vöszleki szinôvje israelszki zevsze précimbe szvoje od Choreb goré maó,

7. Moses je pa vzéo sator, i gori ga je vtégno zvöna tábora, ôzdalecs od tábora i zvao, ga je »sator oznanoszti.« Vszáki, kí je Bogá iszkaó, je prihájati mogao k-satori oznanoszti, steri je zvöna tábora sztao.

8. I gda bi Moses k-satori sô, cêlo lüdsztvo je gorisztanolo, i vszáki je sztao pri dveraj satora szvojeja, i glédali szo za Mosesom vszetecsasz, dokecs je notri në odisao vu sator.

9. Kak je pa Moses vu sator sztôpo, doli sze je püsztó szteber obláka, sztano je med dverami satora, i gücsao je z Mosesom.

10. Gda bi pa cêlo lüdsztvo zaglednolo szteber obláka, kâ bi posztano med dverami satora,

gori je sztanolo cêlo lüdsztvo, i doli je pokleknolo, vszáki med dverami satora szvojeja.

11. Zgovárjao szi je pa Bôg z-Mosesom zôcsi vöcsi, líki szi eden cslovek zgucsáva z-drúgim, i potom sze je nazávno v-tábor; ali voj nyegov, Josua, szin Núna, te mladénc, je nëso z-satora.

12. I erkao je Moses Bôgi: »vis, tí mi právis: pelaj lüdsztvo eto od etec; pa mi dönok ne dás ná znánye, koga posles z-menom: pa szi mi pravo: poznam te po iméni, i vugodnoszt szi naisao pred menom.

13. Na tó gledôcs zdâ 'ze, csi szem vugodnoszt naisao pred tebóm, daj mi znati potí tvoje, da te szpoznam, i vugodnoszti nádem pred tebóm, i premiszli, ka je národ ete tvoje lüdsztvo.«

14. I odgôvoro je: „lice moje de pred tebóm slo, da te szpokojím!“

15. On je pa odgôvoro: »csi lice tvoje nede slo z-nami, nepelaj nasz vö od etec !

16. I dönok kakda sze dá zeznati, kâ szem vugodnoszt naisao pred tebóm, jasz i lüdsztvo tvoje? jeli në tak, csi bos z-nami sô? I da sze rázlocsek vcsiná med menom, tvójim lüdsztvom i vszêmi národmi, steri prebivajo na líci zemlé!«

17. Potom je erkao Bôg Mosesi: „i tó, ka szi zdâ szpominao, vcsiniti mam; ár szi miloscsó naisao pri meni, i poznam te po iméni!«

18. On je pa odgôvoro: „daj mi viditi díko tvojo!“

19. I odgôvoro je: „jasz pred tebom idti dam vszroj diki mojoj, i kricsao bodem pred tebom imé Jehova. Szmilûjem sze pa, nad kim sze szmilûjem, i pomilûjem, koga pomilûjem!“

20. Nadale je erkao; „nemores viditi lica mojega; ár ni eden cslovek nema 'ziveti, ki mené zaglédne“.

21. I pá je velo Bôg: „vis, jeszte pri meni edno meszto; sztôpi gori na pecsíno!“

22. Bode pa, da gda mímo idti má moja dika, vu poknyo pecsíne te posztávim, i zakrîjem te z-rokôv mojev, dokecs mímo tébe nebom sô.

23. Potom pa dolivzemem rokô mojo, i tí me vido bodes odzaja; ár je líce moje nevídeno.“

XXXIV. Tál.

Bôg Mesesi, meszto ti prvi szpotrêti, nôve table právde dá, i závezek szvój z-israelem znôvics potrdi, med sterim sze obráz Mosesa vu taksoj szvetloszti szkáze, da ga zakriti more, gda z-lüdsztvom gúcsati scsé.

1. I gúcsao je Bôg z-Mosesom, govorécsi: »zré'zi! szí dvé taksivi kameni tábli, kak szta tivi prvivi bilê, naj goriszpisem na tevi tábli one iszte recsí, stere szo na tima prvima tábloma bilé, stere szí vküpszpotro.

2. Boj krédi do üttra. Vütro prídi gori na sinaiszko gorô, i tam posztani na vríhi goré.

3. Niscse naj nepríde gori z-tebom, i niscse sze naj nedá viditi na cêloj gori; ni ovca, ni gyünc sze naj nepaszé nablüzi k-etoj gori«.

4. Zrezao je tak taksivi dvé kameni tábli, kak szta tivi prvivi bilê. Gori je pa sztano Moses zaütra, i gori je sô na sjnaiszko gorô, líki nyemi je tó Bôg zapovedao, i v-rôke je zvéo tivi dvé kameni tábli.

5. Bôg sze je pa dolipüsztó vu obláki, sztano je tam pred nyim, i kricsao je imé Jehova.

6. I mímo je sô pred lícem nyegovim Bôg, kricsécsi: »Jehova, Jehova! szmileni i milosztiven Bôg, dugotrpécsi velike miloszti i vernoszti!“

7. Kí lübézen szvoje zdrízi do jezér, odpüsztí regresénye, bin ino grêh; ali grêsnika nenihá brezi kastige, zadomesztí bin ocsév na deci i decé deci, do trétjega i sztrtoga kolena!«

8. Moses sze je pa hitro na zemlo prigno, i doli je poklekno,

9. Erkôcsi: „csi szem miloscsó naisao pri goszpodni mojem, naj goszpon moj z-nami ide; ár je trdoga sinyeka lüdsztvo eto: odpüsztí nam bíne ino grêhe nase, i zaberi szí nász za ôrok tvojl!“

10. On je pa odgôvoro: „vis, jasz závezek szprávim; pred cêlim lüdsztvom tvojim csüdo csinio bodem, kaksza szo sze nêzgájala na cêloj zemli i med vszêmi národmi, i viditi má cêlo lüdsztvo, med sterim 'zivés, dela Bogá; ár csüdavrédno je, kabom jasz csinio z-tebom.

11. Zdr'zi pri szebi, ka ti jasz zdâ zapovêm: vis, jasz pre'zeném z-ôcsi tvoji emore, kanaánce, chitte, perizze, chivve i jebusze;

12. Hábj sze, závezek szpravití z-mesztancsari one zemlé, kama idti más, da on na mr'ézo neszl'zi med szamim tebom.

13. Prôtomi szpremecste oltáre nyihove, szpoterte vküp nyí bolvane, i zoszékajte doli nyí bereke*)

14. Niti sze nenanízi pred túhim bogom; ár je „nacsemúrno“ imé Jehova, nacsemúren Bôg je on;

15. Da závezka neszklenes z-one dr'zéle mesztancsarmi, i nepraznújejo za nyihovimi bogmi, i nealdújejo nyihovim bogom, i da pozváni, nejhês z-áldovov nyihovi.

16. Da 'z-nyihovi cséri nejemlés 'zén szinom tvojim, i potom nyí cséri nehottlivijo za nyihovimi bogmi, i szinôv tvoji nezapelajo na hottlivoszt za bogmi nyihovimi.

17. Zlejáni bogôv szi nena-právlaj! —

18. Szvétek nekvásénoga zdr'zati más. Szedem dní jêj ne-nekvászno, liki szem ti 'ze zapovedao, vu võzravnanom hípi abib mészeca; ár szi v-abib mészeci prisao vó z Egiptoma.

19. Vszáko, stero utrobo odpré, je moje; vszáko 'zivincse, stero je szamec, z-gyüncov i ôvc, stero utrobo odpré.

20. Oszla odprécsega utrobo odkúpi z-ovcôv; csi ga pa neod-

kúpis, zaszükni nyemi sinyek. Vszákoga prvorodjenoga szinôv tvoji odkúpi; ali lice moje sze naj nepriglédne z-práznoy rokôv.

21. Sészt dní delaj; szédmi dén pa pocsívaj: v-orádev i 'zétvo pocsívaj.

22. Zdr'závaj szvétek tjédnoy z-prvotinov 'zétve psenice, takáj i szvétek notriszprávlanya, na konci leta.

23. Trikrát v-ednom leti sze naj szkáze vszáki szin tvoj pred licem goszpodna, Bogá israela.

24. Ár pre'zeném národe pred tebom, i võrazpresztrém tvoj há-tár, da niscse nepo'zelé országa tvojeja, gda bos goripotúvao, szkázúvat sze pred licem Jehova Bogá tvojeja, trikrát cseresz leta.

25. Nealdúj na kvaséno krvi áldova mojeja, i áldov võzem-szkoga szvétká naj neosztáne na drúgi dén.

26. Najbôgsi tál prvotine zemlé tvoje neszi vu hízo Jehova Bogá tvojeja. Neszkúhaj kozlícá v-utrobi materé nyegôve.

27. I velo je Bôg Mosesi: »szpisi szi gori recsí ete; ár szem vu rázumi eti récsi nasztavo závezek z-tebom i z-israelom.«

28. Bio je pa tam z-Bôgom stirideszét dní i stirideszét nôcsi; krúha je néjo i vodé népjo, i gori je szpíszao na táble recsí závezka, — deszét právd.

29. I prigôdilo sze je, da gda bi Moses z-sínaiszke goré dolisô, i med doliidényem z-g ré tivi dvé tábli szvedôszta vu rôki Mose-sa bilé; nê je znao Moses, kâ bi sze kô'za obráza nyegôvoga szvétla, geto je 'z-nyim gúcsao.

*) Bereci szo bilí szvétí i sznaj'zno gorioprávleni bogôvje poganov, gde szo sze nyí bolvanye csesztli.

30. Kak szo sze pa Aron i vszi szinôvje israelszki na Mosesa zglednoli, i vidili, kâ bi sze kô'za obrâza nyegovoga lészczsala; bojeli szo sze k-nyemi blí'zati.

31. Alí Moses nyim prôtikricsí. Teda szo sze nazâvrnoli k-nyemi Aron i vszi poglaviti obcsine, i Moses szi je zgovárjao 'znyimi.

32. Potom szo sze blí'zali k-nyemi vszi szinôvje israelszki. Teda nyim je zapovedao vsze, od steroga szi je Bôg gúcsao 'z-nyim na sinaiszkoi gori.

33. Kak je pa hênjao Moses 'z-nyimi gúcsati, zakrivalo szi je potégno na obráz.

34. Gda je pa Moses notrisô pred Bogá, gúcsat 'z-nyim, dolidjâno je dr'zao zakrivalo, dokecs bi odhájao. Vöpridôcsi odnet, vö je prekricsao szinom israelszkim, ka nyemi je zapovedano.

35. Szinôvje israelszki szo pa na pamet vzéli, na líci Mosesa, kâ bi sze szvétila kô'za obrâza nyegovoga; Moses je pa pá zakrivalo potégno na obráz szvoj, vszetecasz, dokecs je notrinêsô gúcsat z-Nyim.

XXXV. Tál.

Moses, na povelênje bo'ze, pod szmrtni kastigov prepovê vsze telovne ôpravice szobotni dén, na cimper sz. hrambe i nyé ôpravo szlobodne dári da pobérati, i ravnitela nyé cimpra ino nyega pomocsníka zeberé.

1. Potom je vküpszpravo Moses celo obcsino szinôv israelzski, i erkao nyim je: »eto szo

povelênja ona, od steri je tô zapovedao Bôg, naj szo zdr'zâvajo:

2. Sészt dni oprávlaj tvoje delo, szédmi dén pa szvétek mête, pocsinek pocsinka Bogá; — vszáki, kí teda delo oprávla, naj szmrt sztrpí.

3. Nenalágajte ognja vu cêli prebivalíscsaj vasi szobôtni dén. «

4. I gúcsao je Moses cêloj obcsini szinôv israelszki, govorecsi: „eto je, ka je zapovedao Bôg, erkôcsi:

5. Pobérajte med szebom podiganya áldov Bôgi; vszáki, koga szrdce nyegovo na tô pela, prineszi áldov podiganya Bôgi, — zlâto, szrebro i med;

6. Môder i erdêcsi kment, skarlat, zido i kozno kozminje;

7. Na 'zúto pofárbano bakovo kô'zo, manatkô'zo i okász.

8. Ali na bliszcsár, zácsimbo vu mázoli, i vu kadilnico dísa.

9. Oniksz kaménye, i zaopasúvanya kaménye, na plécsnico i predprszko.

10. I vszáki znameniti zmed vami naj príde i rédi vsze, ka je Bôg zapovedao.

11. Hrambo, nyé sator, i pokrív, kapsice, i deszké, drogé sztebre, i poplate;

12. Lado i nyé drogé, podvez, i okrivájôcsi povesz;

13. Szto, nyega drogé, i vszo ôpravo, ino krúh prekazúvanya;

14. Szvetécsi bliszcsár i nyega ôpravo, kupice i poszvêta oli;

15. Oltár kadjenya i nyega drogé, mázoli, disécsno kadilnico, i povesz dvér, na dveri hrambe;

16. Oltár áldova 'zganyá i nye-ga medeno resétko, drogé i vszo ôpravo, krnico i nyé szpodnyico.

17. Povesze trnáca, nyega sztebre i poplate, i povesz vrát trnáca;

18. Kapcse hrambe, i cveke trnáca pa nyí vezálje;

19. Opravo za szlúzbo vu szvetini, szvéto oblecsalo Ároni i nyega szinom na popôvszko szlúzbo. « —

20. Potom je cêla obcsina szinôv israelszki odhájala od Mosesa.

21. Prisao je tak vszáki mo'zki, steroga je szrdce nyegovo na tó pelalo, i vszáki, koga je dûsa nyegova na nyé gnála, i prineszao je Bôgi áldov podiganya na cimper satora oznanoszti i vsze nyegove potrebôcse, takáj i na szvéto ôpravo.

22. I prisli szo mô'zje z'-zenámi szvojimi, ké je nyí szrdce na tó pelalo, i prineszli szo kapese, návühnice, prsztanke, i d'zúnd'z, — vsze zláta nárava! — vszáki, kí je zláti dár aldüvao Bôgi.

23. Takáj vszáki, pri kom sze je môder i erdécsi kment, skarlat, 'zida, kozne koszmínye, na 'zúto pofárbana bakova kô'za, i manát kô'za nahájala, tá je je prineszao.

24. Vszáki, kí je szrebrni i medeni áldov podiganya vküppobratí mogao, prineszao ga je kak dár podiganya Bôgi, i vszáki kí je akász premágao, darüvao je je na reje vszáke dôbi potrebôcse.

25. Tak i vszáka vrla 'zenszka je z-lasztivnov rokôv napréla i

prineszla prejô môdroga i erdé-sega kmenta, skarlata i 'zide.

26. I vszáka 'zenszka, stero je nyé szrdce na tó gnalo, i prilics-na je bíla, je préla kozno koszmínye.

27. Ti veliki szo pa prineszli oniks z zaoblecsenya kaménye na plécsnico i predprszko.

28. Takáj zácsimbo i oli v-blszcsár. vu mázoli i díšno kadilnico.

29. Vszáki mo'zki i 'zenszka, ké je nyí szrdce na tó gnalo, da bi aldüvali na cêlo rejo, stere zgotovlenye je Bôg po Mosesi zapovedao, — szo obszebi aldëvali szinôvje israelszki Bôgi.

30. I erkao je Moses szinom israelszkim: »vidte Bôg je po iméni pôzvao Beszaleela, sziná Uriá, sziná Chúra, z-plemena Júde.

31. I nadehno ga je z-bo'zim dûhom: z-modrôsztjov, rázúmom, znanoszjov i vszáke dôbi prilicsnosztjov mestríe.

32. Da bi zgotovo dela mestríe, — mestrüvao vu zláti, szrebrí i medi.

33. Vu rézanyi kaménya, da bi zaoblekávao, i vu dublenyi leszá, da bi kaksekoli delo mestríe zgotovo.

34. I prilicsnoga je vsáno nyega i Oholiába, sziná Achiszamácha, z-Dán plemena, na vu-csenye.

35. Osznôvao je je z modrôsztjov pámeti, da bi zgotoviti znali zrézanya i dublenya rejo, da bi presivávali, i tkali môder i erdécsi kment, skarlat, i 'zido, kí bi z-mestríov zgotávlali dela i osznávlali nárave.

XXXVI. Tál.

Geto je na zgotovlenye sz. hrambe vsze potrebnô krédi bilô; Moses vküpprizvavsi na tó odebráne mó'ze, zacsne 'z-nyimi znamenito delo eto

1. I zgotoviti májo Beszaleel, Oholiáb, i vszáki osztroga rázuma cslovek, ké je Bôg z-modrôstjov i razmênym nadehno da bi prlicnsi bilí na mestriô, sz. hrambe cêlo delo, — vsze tak, kak je Bôg tó zapovedao.

2. Za toga volo vküpprizové Moses Beszaleela, Oholiába, i vszákoga znamenitoga rázuma mó'za, koga düh je Bôg z-modrôstjov nadehno, vszákoga koga szrdce je na tó pelalo; da bi zacs-noli delo, i nyé dokoncsali.

3. Vzéli szo záto eti od Mose-sa vsze one áldove podiganya, stere szo prineszli szinôvje isra-elszki na zgotovlenye sz. hram-be, da bi sze goriposztávila; — prinásali szo pa oni k-nyemi ne-presztano szlobodae dári szvoje vszákô útro.

4. I prisli szo ti môdri, kí szo sze kre cêloga dela szvetine trü-díli, vszáki od szvoje ôpravice. stero je dokoncsávao;

5. I erkli szo Mosesi, govorécsi: »vécs prinása vküp lüdsztvo, kak kelko je potrebnô na zgotovlenyé sz. dela, od stero ga je Bôg za-povedao, kâ bi sze goriposztá-vilo!«

6. Na stero gledôcs je zapo-vedao Moses, kâ bi sze vöszkri-csalo vu tábori, govorécs: „nis-cse po etomtoga, ni moski, nití 'zenszka naj neprinesé pohistva

szvoje ga na áldov szvetine!“ — Etak je zasztávleno bilô lüdsztvo vu prinásanyi áldova.

7. Ár je priprave zadoszta bi-lô k-cêlomi deli, da bi sze do-koncsalo, escse je je i prevecs bilô.

8. I zgotávlali szo vszi rázum-niti z-onimi navküpe, kí szo de-lo pelali to sz. hrambo; deszét povoszov z-szvilne kitlenscsine, môdroga i erdécsega kmenta, i skarlata, z-mestriôv presivsi vu nyé kerube.

9. Toga ednoga povusza dú-'zava je oszemdvajszeti lakti bila, sürjava ednoga povusza pa stiri lakti: vszi poveszke szo edne mere bilí.

10. Pét pét povoszov je za-kapcsó vküp z-edendrugim.

11. I napravo je z-môdroga kmenta rincsi ce na kraj toga ed-noga povusza, na konci zakap-csenya; i rávno tak je napravo na kraj vönésnyega povusza na drügom zakapcsenyi.

12. Pédeszét rincsi ce je djao na te eden povosz, i pédeszét rincsi ce je djao na konec onoga povusza, steri je na drügom vküpprikapcsenyi: rincsi ce szo edna z-drügov vküzakapcsene bilé.

13. Inapravo je pédeszét zláti kápcsic, i vküp je szkleno pove-sze ednoga z-drügom z-kapcsica-mi; i hramba je edna grátala.

14. Napravo je potom z-koz-noga kozmínya povsze na po-kriv hrambe: z-edenájszet pove-szov je z gotovo.

15. Ednoga povesza dú'zava je treszeti lakti bíla; sūrjava ednoga povesza pa stiri lakti: ednáko mero je melo ti edenájszet poveszov.

16. I vküp je szkleno pét poveszov zòdszeb, i sészt poveszov tídi zòdszeb.

17. Napravo je nadale pétdeszét rincsic na kraj vònésnyega povesza pri vküpprikapcsenyi, i pétdeszét rincsic je napravo pri drúgom vküpprikapcsenyi bodòcsemi poveszi na kraji.

18. Zgotovo je nadale pétdeszét medeni kapcsic na vküpszklenenye pokriva, da bi eden bío.

19. I napravo je zakriv na pokrív satora z-na 'zúto pofár bani bakovi kò'z, i z manát kò'ze zakriv odzgora. —

20. Zgotovo je nadale kúmesz stozójcse deszké k-hrambi, z-akásza.

21. Vszáke deszké dú'zava je deszét lakti bíla, sūrjava vszáke deszké je pa bíla pôdrúgi lakét.

22. Vszáka deszka je dvé kapcsi mèla, vküpszklenyena edna z-drúgov. Tak je csiníc ze-vszèmi deszkámi hrambe.

23. I napravo je deszké na hrambo — dvajszeti dészk od júga.

24. Takáj i stirideszét srebrni poplatov je zgotovo pod ti dvajszeti dészk. — dvá poplata pod edno deszkò na obá dvá kraja, i dvá poplata pod drúgo deszkò z-obè sztráni.

25. Na drúgi kraj hrambe od szevra je tídi napravo dvajszeti dészk,

26. I stirideszét srebrni poplatov: dvá poplata pod edno

deszkò, i dvá poplata pod drúgo deszkò.

27. Na záhodne kraje hrambe je pa napravo sészt dészk.

28. I napravo je dvé deszké na voglé hrambe z-obè sztráni.

29. Bilè szta pa dvojki odszpodí, i navküp szta edno cílo vcsiníli notri do zgorányega tála, do prve kapcse. Tak je vcsíno z-obema dvema: dvá voglá szta nasztanola 'z-nyí.

30. Bilò je pa tí'oszem' dészk ino nyí poplatje z-szrebra: sesznájszet poplatov, — dvá poplata pod edno deszkò, i po dvá poplata pod te drúge deszké.

31. I zgotovo je drogé z-akásza, — pét pét na deszké ednoga kraja hrambe;

32. Pét drogòv pa na deszké drúgoga kraja hrambe, i pét drogòv na deszké krajòv hrambe na obá'konca od záhoda.

33. I napravo je te znotrèsní dròg tak, da je szkòsz bío potísnyen med deszkami, od ednoga konca do drúgoga.

34. Deszké je pa oblèjao z-zlátom, i nyí rincsic je z-zlátá napravo, za rínke na drogé; i oblejao je drogé z-zlátom.

35. Potom je zgotovo vizzalo predcsinka, z-mòdroga i erdecsega kmenta, skarlata i kíllenszke zide, i napravo je v-nyé kerube z-mestríov.

36. I napravo nyemi je stiri sztebre z-akásza, i z-zlátom je je oblèkao; nyí voglò'je szo z-zlátá bílí, i z-lèjao nyim je stiri szrebrne poplate.

37. Zgotovo je zvoñtoga edno vizvalo na dveri satora, z-mòdroga i erdecsega kmenta, skarlara i kittlenszke zide, presito.

38. Potom nyega pèt sztebrov i nyí cveke, i oblèkao je nyí gombe i prècsne drogé z-zlátom: i pèt medeni poplatov.

XXXVII. Tál.

Beszaleel, na zapòved bo'zo, po Mosesi dáno, zgotovi lado závezka, szto, bliszcsár, kadécsi oltár, mázoli i kadilnico.

1. I napravo je Beszaleel pôdrúgi lakét dúgo, podrúgi lakét sürko, i pôdrúgi lakét viziko lado, z-akásza.

2. Potom jo je oblèkao z-csisztim zlátom znòtra, zvoña, i napravo je na nyò zláti ròb vszeokòli.

3. Zlèjao je pa za nyò stiri zláte potácse na nyé stiri voglé, — dvá potácsa na eden kraj, i dvá potácsa na drúgi kraj.

4. I napravo je drogé z-akásza, i oblèkao je je z-zlátom.

5. Potom je púsztro drogé v-potácse na krajê lade, da bi sze lada nosziti mogla.

6. Napravo ji je nadale podvez z-csisztoga zláta, pôdrúgt lakét dúgoga, i pôdrúgi lakét sürkoga.

7. I napravo je dvá keruba z-zláta, — z-bitoga nyidva je napravo, na dvá konca podveza:

8. Te eden kerub na eden konec, i te drúgi kerub na drúgi

konec: vò z-podveza je osznòvao kerube na obá dvá konca.

9. Keruba szta pa kúmesz vò-razpresztréte peròti mela, szlonyeniva na podvez z-perotami, z-z-obrazom szta pròti edendrugomi obrayeniva bilá, i doli szta glédala na podvez. —

10. Zgotovo je nadale i szto z-akásza, dvá laktá dúgoga, eden lakét sürkoga, i pôdrúgi lakét vizikoga,

11. I oblèkao ga je z-szamid zlátom, i z-zlátom ga je zaròbo vszeokòli.

12. Napravo je pa na nyega eden lakét sürki zaopász vszeokòli, i zgotovo je zláti ròb na zaopász vszeokòli.

13. I zlèjao je na nyega stiri zláte rinke, i polo'zo je rinke na nyega stiri küklé, steri szo na nyega stiraj nogacsaj.

14. Blúzi pri zaopászi szo bilí rinki, kak dr'zálnice drogòv, da bi sze szto nosziti mogao.

15. Drogé je pa z-akásza napravo, i oblèkao je je z-zlátom, na nosenye sztola.

16. I zgotovo je na szto szlí-sajòcso poszòdo: szklèce, kávnike, pütre, i peháre na skrop-lenye, z-csisztoga zláta. —

17. Napravo je potòm i bliszcsár, z-csisztoga zláta; z-zbitoga zláta je zgotovo bliszcsár; takáj 'z-nyega szo bilá: nyega sztebla, vèke, gombe i cvètki.

18. Sészt vèk je slo 'z-nyega krajòv: trí bliszcsárne vèke z-ednoga kraja, i trí bliszcsárne vèke z-drúgoga kraja.

19. Trí odkrite kupice na ednoj véki z-gombami i cvêtkami, i trí kupice na drúgoj véki z-gombami i z-cvêtkmí: tak je bilô na vszê seszti vékaj, stere szo z-bliszcsára sle.

20. Na szamom grúntnom sztebli stiri kupice; z-gombami i cvêtkmí

21. Ta edna gomba je bila pod szpôdnyimi vékami, 'z-nyega na dvá kraja vöidôcsimi, ta drúga gomba pod szrêdnyimi, 'z-nyega na dvá kraja vöidôcsimi vékami, ta trétja gomba pod zgorányimi, 'z-nyega na dvá kraja vöidôcsimi vékami — med vszêmi vékami, stere na seszt kraje vöido z-bliszcsára.

22. Nyí gombe i sztebla liliomov szo 'z-nyega sla vö; cêlo je z-csisztoga zláta zbito, edno delo bilô.

23. Nadale napravo je na nyega szedem kúpíc, takáj i otrnyá-cse i deszcsácske z-csisztoga zláta.

24. Z-ednoga talentoma csisztoga zláta je zgotovo nyega i cêlo nyega ôpravo.

25. Potom je zgotovo kadécsi oltár z-akásza, eden lakét dúgoga, eden lakét sürkoga, csetvéro voglátoga, i dvá laktá viszikoga: nyega rogôvje szo z-szamoga sli vö.

26. I oblêkao ga je z-csístim zlátom, — podvez i kraje vszeokôli i rogé; i zaopászao ga je z-zlátim rôbom vszeokôli.

27. Napravo je takáj dvá zlátiva rinka na nyega, pod rôbom na voglê obê krajôv, drogom za potácse, na steri bi sze nosziti mogao.

28. I zgotovo je drogé z-akásza, i oblêkao je je z-zlátom.

29. Potom je zgotovo sz. mázoli i csiszto zácsimbno kadilo, pôleg mestríe zácsimbarov.

XXXVIII. Tál.

Nadale zgotovi Beszaleel oltár áldovov zgánya, krnico i drúge ôprave hrambe; po sterom sze ona vcení i darovníci vu racsun vzemejo.

1. Potom je napravo oltár áldova zgánya z-akásza, pêt lakti dúgoga i pêt lakti sürkoga, na stiri küklé, i tri lakti viszikoga.

2. Zgotovo je i nyega rogé, na stiri küklé, 'z-nyega vöidôcse, i oblêkao je je z medom.

3. Potom je napravo cêlo ôpravo oltára: pizkře, lopate, kotle, rasoske i pratyacse: — vszo nyega ôpravo je 'z-meda napravo.

4. Napravo je nadale na oltár resétko, — medeni vlák, — pod zaopász odszpodí, notri do nyega polojne.

5. I zljêao je stiri rincice, na stiri küklé medene resétke, drogom za rinke.

6. Drogé je pa z-akásza napravo, i oblêkao je je z-medom.

7. I púsztó je drogé v-rincice na krajê oltára, da bi sze na nyi nosziti mogao: kak vötle deszké je je zgotovo. —

8. Potom je zgotovo krnico z-meda, i nyé szpodnyek tüdi z-meda, z-kêpmi na szlú'zbo goridôcsi 'zenszk, stere szo k-satorí gorihodile.

9. Zgotovo je i trnác, od jüga ; sztô lakti pokrívál z-kitlenszkoga kmenta,

10. Nyega dvajszeti sztebrov, dvajszeti poplatov z-meda, sztebrov klüke i præcske, vsze z-szrebra.

11. Od szevra sztô lakti, sztebrov dvajszeti, poplatov dvajszeti, z-meda ; sztebrov klüke i præcske z-szrebra.

12. Od záhoda pédeszét lakti zakrívál, sztebrov deszét i poplatov deszét ; sztebrov cveke i præcske z-szrebra.

13. Od zhodnoga kraja pédeszét lakti ;

14. Z-ednoga kraja petnájszet lakti zakrívála ; nyí sztebri trijé i poplatje tüdi trijé.

15. Z-drügoga kraja, na ednom i drügom kraji vrát trnáca, petnájszet lakti zakrívála ; nyega sztebri trijé, i poplatje tüdi trijé.

16. Vsza zakrívála trnáca vszeokôli szo z-kitlenszke 'zide bilá.

17. Poplatje sztebrov szo z-meda bilí, cveci i præcske sztebrov z-szrebra, nyí gombe z-szrebrom oblecsene, i vszi sztebri trnáca z-szrebrnimi sibami zapászani.

18. Presíto zakríválo vrát trnáca je pa z-môdroga i erdecsega kmenta, skarlata i kitlenszke 'zide bilô. dvajszeti lakti dúgo i viziko, pét lakti pa sürko, pôleg mere zakrívál trnáca.

19. Nyí stirje sztebri i stirje poplatje szo z-meda, cveci z-szrebra, i gombe ino præcske z-szrebrom oblecsene bilé.

20. Vszi cveci hrambe i trnáca vszeokôli szo z-szrebra bilí. —

21. Vrédioszt hrambe, szvedôszta hrambe, vceyene na zapoved Mosesa, po levítaj, pod ravnanjem Ishamára, sziná Áron popa, je naszledüvájôcsa :

22. — Beszaleel pa, szin Uriá, sziná Chúra, z-plemena Júde, je zgotovo vsze, ka je Bôg zapovedao Mosesi.

23. I 'z-nyim Oholiáb, szin Achiszamácha, z-Dán plemena, je vucseni mester bio, i presívao je môder i erdecí kment, skarlat i 'zido.

24. Pri cêlom deli szvetine na nápravo gorizdelanoga zláta suma. Bilô je pa aldüvanoga zláta devétdvajszeti talentomov i szedemsztô treszeti 'zukavcov, pôleg szvétoga 'zukavca.

25. V-racsún vzéte obsine szrebro je pa : sztô talentomov i jezero szedemsztô szedemdeszét pét 'zukavcov, pôleg sz. 'zukavca.

26. Polojnyek : pô 'zukavca od gláve, pôleg sz. 'zukavca, od vszákoga, kí je vu racsún gorivzétí, od dvajszeti lét zacsnovsi, kúmesz od sésztô tré jezér pét-sztô pédeszét düs.

27. Bilô je pa sztô talentomov szrebra na zlévanye poplatov hrambe i predcsinka ; sztô poplatov z-sztô talentomov, eden talentom na eden poplat.

28. Z-jezero szedemsztô szedemdeszét pét 'zukavcov szo napravili sztebrov cveke, i gombe szo oblekli i vküpprikapcsili.

29. Áldova meda szedemdeszét talentomov i dvéjezero stirisztô 'zukavcov.

30. I z-toga szo napravili poplate dvér satora, oznanoszi, medeni oltár i nyega medeno resétko, i celo ôpravo oltára;

31. Takáj i poplate trnáca vszeokôli; poplate vrat trnáca, kakti i vsze cveke hrambe, i vsze cveke trnáca vszeokôli.

XXXIX. Tál.

Zgotovlenye ôprave popév, i tak dokoncšanye cêloga dela szvéte hrambe ino knyè szlísajôcsi cerkveni dugovány.

1. Z-môdroga i erdecsega kmenta i skarlata szo zgotovili ôpravo csészti za szlúzbo vu szvetini. Zgotovili szo pa sz. ôpravo Árona tak, kak je Bôg Mosesi zapovedao:

2. Napravili szo plécsnico z-zláta, môdroga i erdecsega kmenta, skarlata i kitlenszke 'zide.

3. Raszténckavsi zláte splajúte, na niti szo je zrezali, da bi je v-môdro zláti skarlat, karmasin i kment szetkali, z-mestriov.

4. Napravili szo na nyô plécsne perôti: na obá konca je vküpszklenyena bíla.

5. Opász pa, steri je na nyé bio, je z-szame nyé sô vö, i bio je z-one iszte szpráve, — z-zláta, môdroga i erdecsega kmenta, skarlata, karmasina i kitlenszke 'zide, kak je tô Bôg zapovedao Mosesi.

6. I zgotovili szo dvá omikszkamna, steriva szta z-zlátom za opászániva bílá, vrézaniva pôleg mestrie pecsátnyeka, na iména szinôv israelszki.

7. Polo'zo nyidva je pa na perôti plécsnice, szinom israelszkim meszto kamna szpômenka: liki je tô Bôg zapovedao Mosesi. —

8. Zgotovlena je nadale predprszka, z-mestriov, pôleg dela plécsnice, z-zláta, môdroga i erdecsega kmenta, skarlata, karmasina, i kitlenszke 'zide.

9. Na stiri küklé je bíla; dvé gübê djáno szo zgotovil predprszko, eden pedén dúgo, i eden pedén sürko, dvé gübê.

10. Potom szo zaopaszali vu nyô stiri redí drágoga kaménya: karneol, topáz i smaragd je te eden réd;

11. Te drügi réd: karbunkul, zafir i gémant;

12. Te tretji réd: linkur, akát i ametist;

13. Te strti réd: krizolit, oniksz i jaspis. Vu zláto je je zaopászao, gda szo notrivlo'zeni.

14. Eto kaménye je na iména szinôv israelszki cílalo, dvanájszet na nyi iména, pecsatno vrézani, vszáki na gvüsno imé, na dvanájszet kornik.

15. I zgotovili szo na predprszko szpletene lanceke, pôleg kitlenszke mestrie, z-csísztoga zláta.

16. Napravili szo nadale dvé zlátivi kapszci i dvé zlátivi rinczci i djáli szo tivi dvé rinczci na dvá konca predprszke.

17. I potégnoli szo tiva dvá lanceka vu tivi dvé rinczci na koncama predprszke.

18. Ti dvé lancekov dvá konca szo pa polo'zili na tivi dvé gombi, i djáli szo je na perôti plécsnice. 'z-nyé prédnyega tála.

19. Zgotovili szo nadale dvé zlatívi rincšici, i djáli szo nyidvi na dvá konca predprszke, na nyé rób, steri je kre plécsnice, znôtra.

20. Pá szo napravili dvé zlatívi rincšici, i položili szo nyidvi na obé dvé perôti plécsnice, odszpodi, naprê pri nyé vküpszklenyávanyi vise opásza plécsnice.

21. I vküp szo szklenoli predprszko 'z-nyé rincšic, vu rincšice plécsnice, z-môdrov kmentnov nítjov, da bi na opási plécsnice bíla, i predprszka nebi odsztôpila od plécsnice: liki je tó Bôg zapovedao Mosesi.

22. Zgotovo je potom pláscs plécsnice, pôleg tkálcsne mestríe, celó z-môdroga kmenta.

23. Naszrêdi rázkala plascsá je k-zászlóbi priglíhna lúknya bíla, na rázkali pa rób vszeokóli, da sze nebi raspraszco.

24. I napravili szo na szpôdnye robé plascsá mácice z-môdroga i erdecsega kmenta, skarlata i karmasina zasžúkane.

25. Zgotovili szo nadale z-csisztoga zláta zvoncsicske i djáli szo je med mácice na robé plascsá vszeokóli, med mácice.

26. Na robé plascsá vszeokóli po ednom zvoncsicski i po ednoj mácici na szlú'zbo; — liki je tó Bôg zapovedao Mosesi.

27. Potom szo zgotovili 'zidne vrhse, pôleg tkálcsne mestríe, Ároni i szinom nyegovim.

28. Takáj i nácselko, précsimbne klobúke z-'zide, i mosolinszke szrakice, z-kitlenszke 'zide.

29. Tak i opász, z-kitlenszke 'zide, môdroga i erdecsega kmen-

ta, skarlata i karmasina, presito; — liki je tó Bôg zapovedao Mosesi.

30. Zgotovili szo i sz. korôno na cselo, z-csisztoga zláta i na nyô szo zdubli, kak pecsátnyeke réžejo: »Szvetsztvo Jehova!«

31. I na nyô szo vložili to môdro kmentno nit, da bi na korôni bíla odzgora; — liki je tó Bôg zapovedao Mosesi.

32. Zetim je dokoncsano celo delo hrambe satora oznanoszi, stero szo szinôvje israelszki vu vszem tak zgotovili, kak je Bôg zapovedao Mosesi: — tak szo vcsinili.

33. Potom szo prineszli to hrambo k Mosesi: sator i nyega celo ôpravo, kapcse, deszké, drogé, sztebre i poplate;

34. Potom pokrivalo z-na 'zúto pofárbane bakove kô'ze, pokrivalo z-manát-kô'ze, i zakrivalo predcsinka.

35. Takáj i jado szvedôsztva, nyé drogé i podvez.

36. Szto, 'z-nyega ôpravov, i sz. krúhe.

37. Csíszti blszcsár, nyega kupice i celo ôpravo; naszldéye oli poszvêta.

38. Zláti oltár, mázoli, zácsimbno kadilnico, i vizsalo na dveri satora.

39. Medeni oltár i nyega medeno resétko, drogé i vszo ôpravo, krnico i nyé szpodnyek.

40. Trnáca povesze, sztebre, poplate, pokrivalo vrát trnáca, nyega vezálje i klúke, ino vszo ôpravo hrambe satora oznanoszi.

41. Oupravo za szlú'zbo vu szvetini, sz. oblecsala Áron popa,

i oblecsala szinöv nyegovi, k-pöpövszkoj szlűzbi.

42. Liki je zapovedao Bóg Mosesi, tak szo dokoncsali celo delo eto szinövje israelszki.

43. I preglednovsi Moses celo delo, vido je, kã szo je zgotovili: — liki je Bóg zapovedao, tak szo je dokoncsali: za stero je je i blagoszlovo Moses.

XL. Tál.

Vu vszê szvoji tãli zgotovlena hramba satora oznanoszti sze zdã ze, na zapoved bo'zo, v-edno vküpe-szklene i goriposztãvi; na stero sze dolipűszti cêla díka Bogã.

1. I gúcsao je Bóg z-Mose-som govorécsi:

2. Prvoga mészeca prvi dén posztavi gori hrambo satora oznanoszti.

3. Potom polo'zi v.nyô lado szvedôszta, f zakrj lado z-vi-szalom predcsinka.

4. Neszi tá szto, i priprav ga z-nyega ôpravov. Daj prineszti i bliszcsár, i szkládi na nyega poszvête.

5. Posztavi tá i zlãti oltár kad-jenya, zôcsi z-ladov szvedôszta, i obeszi na vrãta hrambe vizvalo.

6. Deni potom oltár áldova 'zgãnya pred dveri hrambe satorã oznanoszti.

7. Polo'zi krnico med sator oznanoszti i med oltár, i nalêj jo z-vodôv.

8. Posztavi tá trnãc vszeokôli,

i obeszi gori vizvalo vrãt tr-nãca.

9. Vzemi potom mázoli, nama'zi hrambo, i vsze, ka vu nyê jeszte, i poszvêti nyô i vszo nyê ôpravo, da szvetina bode ono.

10. Nama'zi oltár áldova 'zgãnya, zevszov nyega ôpravov, i poszvêti ga gori, da oltár bode to najszvetêse.

11. Nama'zi nadale krnico i nyê szpodnyek, i poszvêti jo.

12. Posztavi potom Arona i szini nyegove k-dveram satora oznanoszti, i operi je z-vodôv.

13. Oblêcsi gori Arona vu sz. ôpravo, nama'zi i poszvêti ga gori, da mi szlűzi kak pop.

14. Prizovi i nyegove szini, i oblêcsi je gori vu nyi vrhse.

15. I nama'zi je gori tak, kak szzi nyi ocsó namazao, da mi szlűzijo kak popevje: nyi namãzanye pa naj nyi vekivecsno pöpűszto znamenűje od roda do roda."

16. Moses je vcsino, kak nyemi je Bóg zapovedao, — celô tak je vcsino.

17. I prigôdilo sze je, prvoga mészeca drűgoga leta prvi dén, — gori je posztãvlena hramba.

18. Moses je goriposztavo hrambo: doli je dao zdêvati nyê poplate, gori je posztavo deszké, notri je pűszto nyê drogé, i gori je opravo nyê sztebre.

19. Vê je razprêsztro sator na hrambo, na nyega je prêsztro pokriv satora odzgora; — liki je Bóg zapove'ao Mosesi.

20. Vzéo je szvedôszto, i djao je vu lado, gori je napravo drogé na lado, i doli je pűszto pűvez na lado, odzgora,

21. I prineszao je lado vu hrambo, tá je djao zakrivalo predcsinka, i zakrio je lado szvedôszta; — liki je tó Bôg zapovedao Mosesi.

22. Potom je posztavo szto vu sator oznanoszti, na szeverní kraj hrambe, zvôna zakrivala predcsinka.

23. I gori ga je opravo z-prípravov krúha pred Bôgom; — liki je tó Bôg zapovedao Mosesi.

24. Na meszto je djao potom bliszcsár vu satori oznanoszti, zôcsi sztola, na kraj hrambe od júga.

25. I gori je zdêvao poszvéte pred Bôgom; — liki je tó Bôg zapovedao Mosesi.

26. Notri je djao potom zláti oltár vu sator oznanoszti, pred zakrivalo predcsinka.

27. Natô je zácsimbno kadilo 'zgao na nyem; — liki je tó Bôg zapovedao Mosesi.

28. Poveszo je nadale vizzalo na dveri hrambe.

29. Zednim je i oltár áldova 'zgánya polo'zo k-dveram hrambe satora oznanoszti, i áldüvao je na nyem áldov 'zgánya i jészvine; — liki je tó Bôg zapovedao Mosesi.

30. Polo'zo je potom knico med sator oznanoszti i med ol-

tár, i vlêjao je v-nyô vodô na múvanye.

31. Múvali szo szí pa 'z-nyé roké i nogé, — Moses, Áron i szinôvje nyegovi.

32. Múvali szo sze leprá te, da szo notri sztôpili vu sator oznanoszti, da szo sze k-oltári blízali; — liki je tó Bôg zapovedao Mosesi.

33. I gori je posztavo traác okôli hrambe i oltára, i gori je poveszo zakrivalo vrát trnáca; i z-têm je dokoncsao Moses delo.

34. Potom je oblák oblégao sator oznanoszti, i napuno je hrambo z-dikov Bogá.

35. Moses je medtêm nêmogao notrisztôpiti vu sator oznanoszti; ár je nad nyim pocsívao oblák, i díka Bogá je napunila hrambo.

36. Kelkokolikrát sze je prizdigno oblák od hrambe; dale szo sze genoli szinôvje israelszki ze-vsze prebiválics szvoji.

37. Csi sze je pa nêprizdigno oblák; nê szo sze genoli z-meszta, notri do onoga dnéva, dokecs sze je nêprizdigno.

38. Ár je bo'zi oblák bio nad hrambov vudné, i ogen je bio vu nyê cseresz nôcsi, pred ocsmí cêle hí'ze israela, na vsze sztanski nyihovi.

Trétje knige Mosesa,

ali

knige Levitizske.

I. Tál.

Réd i dôb áldovov 'zgánya.

1. Potom je prízvao Bôg Mosesa, i gúcsao nyemi je z-satora oznanoszti, govorécsi:

2. »Gúcsi z-szinmi israelszkimi, i pové nyim: kí zmed vami dár prineszé Bôgi z-zivne; z-govenszkoga i ovcsenoga ploda prineszte dár vas.

3. Csi je dár nyegov z-govenszkoga ploda; nekrívoga szamca naj aldúje, pred dveri satora oznanoszti ga naj prineszé, na zadoblenye miloscse pred Bôgom.

4. Naj polo'zi rokô szvojo na glavô áldova 'zgánya; i szmile-no sze má prijéti od nyega, na nyega zmfrjenje.

5. I naj dolibúje telcsicsa pred Bôgom; Árona szinôvje pa, popevje, naj vzemejo nyega krv, i naj jo razskropíjo kre oltára vszeokôli, steri pri dveraj satora oznanoszti sztojí.

6. Potom naj oderé áldov 'zgánya, i naj ga razprávi na nyega tále.

7. Áron popa szinôvje pa naj denejo ogen na oltár, i nakladéjo drva na oltár.

8. I naj goriszkladéjo szinôvje Árona, popevje déle: glavô i tú-

csavo na drva, stera szo na ognyi oltára.

9. Bléka pa i golvica naj zeperéjo vu vodi, pop pa naj v-din púsztí celo na oltári, na áldov 'zgánya, 'zgánye, prijéten dís Bôgi. —

10. Csi pa z-ovcsenoga ploda, ágneca ali kozlicsa sztojí nyegov dár na áldov 'zgánya; nekrívoga szamca naj aldúje.

11. Naj ga pa vmorí na szevernoj sztráni oltára pred Bôgom, Árona szinôvje, popevje pa naj razskropíjo nyega krv kre oltára vszeokôli.

12. Naj ga razszprávi na tále, glavô i bléka, pop pa naj nyé na drva szkladé, stera szo na ognyi oltára.

13. Bleke pa i golvica naj zeperé vu vodi, potom naj prineszé pop celo, i v-din je naj púsztí na oltári. 'Zgánya áldov je tó, 'zgánye, prijéten dís Bôgi.

14. Csi pa z-fticsa sztojí áldov 'zgánya, prineseni Bôgi; teda naj prineszé dár szvoj dár z-grlic ali mládi golôbov.

15. Potom ga naj prineszé pop pred oltár, naj nyemi zviné sinyek, i naj^oga v-din púsztí na oltári; nyega krv sze pa naj vöszprêsa na kraj oltára.

16. Püto 'z-nyé grdiöv navküpe naj odlöcsi. i na pepélnico vrže, kre zhodne sztráni oltára.

17. Potom ga naj razcseszne na perötaj, ali nerazprászka; i pop ga naj v-din püsztí na oltári, na drváj, stera szo na ognji. 'Zgánya áldov je tó, 'zgánye, prijéten díš Bôgi.

II. Tál.

Réd i dôb áldovov jésztvine.

1. Csi sto dár áldova jésztvine prineszé Bôgi; naj z-prédnye mele sztojí dár nyegov; naj vlejí na nyega oli, i pridá k nyemi kadilo.

2. Potom ga naj neszé k-Árona szinom, popom, i naj vözeme odnet puno prgíscso mele i olia z-kadilom navküpe; pop pa naj v-plamén püsztí nyegov dár szpômenka na oltári, na 'zgánye, prijéten díš Bôgi.

3. Ka pa goriosztáne z-áldova jésztvine, tó je szinöv Árona, — to najsztetése z-'zgánya bo'zega.

4. I csi kak dár áldova jésztvine pecsenyé pécsi prineszés; naj présisnyek z-prédnye mele, z-oliom namázani, i szolanke, z-oliom pomácané bodo.

5. Csi je pa dár tvoj, v-tepsii pecseni áldov jésztvine; naj z-prédnye mele, z-oliom poskrop- leni, nekvasen bô.

6. Zlámlí ga na falate, i vlěj na nyega oli. Áldov jésztvine je tó. —

7. Csi je pa dár tvoj, v-ponvi pecseni áldov jésztvine; naj bô z-prédnye mele, z-oliom szprávlén.

8. I neszi z-eti, stera szo szprávléna, áldov jésztvine Bôgi; i neszi je popi, da je áldúje na oltári.

9. Pop pa naj podigne dár szpômenka z-áldova jésztvine, i naj ga v-dio püsztí na oltári, na 'zgánye, prijéten díš Bôgi.

10. I ka goriosztáne z-áldova jésztvine, tó je Árona i szinöv nyegovi: — tó najsztetése 'z-'zganyá bo'zega.

11. Niksi áldov jésztvine, sté- roga prineszéte Bôgi, naj nede z- kvászom szprávléní; ár nika kvász- noga i medénoga nepüsztíte v-din, Bôgi na 'zgánye.

12. Prvotní dár, — toga prineszte Bôgi; ali na prijéten díš sze na oltár gori naj neneszé.

13. Vszáki dár áldova jésztvine z-szoljöv poszipli, i netrpi, ká bi sze szô závezka Bogá tvojega od áldova jésztvine odrinôla: na vszáki dár tvoj potori szô.

4. Csi pa áldov jésztvine z-pr- votin prineszés Bôgi, — pri og- nyi szprázeno vlatovjé: — prvotino szilja, najprednyêso kaso prineszi kak áldov jésztvine prvotin tvoji.

15. Potom poskrôpi na nyega oli, i dení na nyega kadilo: — áldov jésztvine je tó.

16. Pop pa dár szpômenka, z-prvotnoga szilja i olia, z-kadilom navküpe, naj v-din püsztí, na 'zgánye Bôgi.

III. Tál.

Réd i dôb áldovov zahvál- noszti.

1. Csi je pa dár nyegov áldov zahválnoszti; csi ga z-'zivinszko-

ga ploda prineszé, ali szamca ali szamico: — nekrívo naj prineszé pred Bogá.

2. Potom naj polo'zi rokô na glavô dára szvojega, i naj ga búje pred dverami satora oznanoszti; szinôvje Árona pa naj razskropíjo nyega krv kre oltára vszeokôli.

3. I naj aldúje z-áldova zahválnozti 'zgánye Bôgi: túcsavo, stera bléka pokríva, i vszo mászt savo, stera sze na csrêvaj nahája.

4. Takáj i obê obiszti, i túcsavo, stera je na nyima, stera sze na 'zilaj dnicsk naide, i mre-no géter, pri 'zucsi vkrâodlôcsi.

5. I naj je v-plamén püszti szinôvje Árona na oltári, kak áldov 'zgánya, steri je na drváj na ognji bodôcsi, — meszto 'zgánya, prijétnoga dsa Bôgi.

6. I csi z-ovcsenoga ploda sztoj díar áldova zahválnoga Bôgi; ali szí je on szamec ali szamica, nekrívoga naj prineszé.

7. Csi ágneca prineszé za díar; naj ga pred Bogá prineszé.

8. Potom naj püszti rokô díari szvojemi na glavô, i najga vmorí pred satorom oznanoszti; Árona szinôvje pa naj razskropíjo nyega krv kre oltára vszeokôli.

9. I naj aldúje z-áldova zahválnozti 'zgánye Bôgi: nyega zdrav, túcsen rép; toga naj pri ritosznoj csonti vkrâodlôcsi, potom túcsavo, stera bléka pokríva, i vszo másztsavo, stera je na csrêvaj.

10. Takáj i obê obiszti, i túcsavo, stera je na nyima, stera sze na 'zilaj dnicsk naide, i mre-no géter pri 'zucsi naj vkrâvzeme.

11. Pop je pa naj v-din püszti na oltári, na 'zgánya jésztvino Bôgi. —

12. Csi je pa díar nyegov koza; naj jo prineszé pred Bôga.

13. Naj ji na glavô polo'zi rokô, i naj jo vmorí pred satorom oznanoszti; szinôvje Árona pa naj nyé krv kre oltára vszeokôli razskropíjo.

14. I naj prineszé 'z-nyé díar szvoj na 'zgánye Bôgi: túcsavo, stera bléka pokríva, i másztsavo, stera na csrêvaj jeszte.

15. Priszpodobno i dvé obiszti, i túcsavo na nyi bodôcso, stera je na 'zilaj dnicsk, i mre-no géter naj pri 'zucsi vkrâodlôcsi.

16. Pop je pa naj v-din püszti na oltári, na 'zgánya jésztvino, prijéten díar, celo túcsavo Bôgi.

17. „Ni túcsave, niti krvi ne-jête!“ Tô vam boj vekivecsen vorcan od roda do roda, na vszê пребивálicsaj vasi.

IV. Tál.

Réd i dôb áldovov precsiszt-sávanya, kakti: a.) áldov za grêh blôde.

1. I gúcsao je Bôg z-Mosesom, govorécsi:

2. „Gúcsi z-szinmi israelszkimi, erkôcsi: csi kaksá oszoba v-grêh szpádne z-blôde, prôti sterokoli zapôvedi bo'zój, csinécs, ka nebi trbelo csiníti, tô je, csi steró 'z-nyí presztôpi;

3. Csi je poszvetseni pop grêh vcsíno; tak da je lüdsztvo na grêh zapelao; naj prineszé za

szvoj grêh, steroga je vcsino, ednoga nekrívoga telcsicsa, Bôgi na áldov za grêh.

4. Naj pa telcsicsa pred dveri satora oznanosztí pred Bôga pela, rokô telcsicsi na glavô polo'zi, i naj buje telcsicsa pred Bôgom.

5. Potom naj vzeme poszvet-seni pop z-krví telcsicsa, i neszé v-sator oznanosztí.

6. Pop pa naj namocsi prszt szvoj vu krv, i naj skropí z-krví szedemkrát pred Bôgom, pred szvétím predviszom.

7. I naj skropí pop z-krví na rogé kadécsuga oltára pred Bôgom, steri je vu satori oznanosztí: cêlo krv telcsicsa pa naj vle-jé na szpodnyek oltára áldova 'zgánya, steri je pri dveraj satora oznanosztí.

8. Cêlo másztsavo telcsicsa, za grêh aldüvanoga pa naj vö-zveme 'z-nyega, — túcsavo, stera bléka pokriva, i vszo másztsavo, stera na csrêvaj jeszte.

9. Dvê obisztí pa, i na nyima bodôcso túcsavo, stera je na 'zilaj dnícsk, i mreno géter pri obisztaj, naj vkráodlôcsi:

10. Liki sze podigáva áldov zahválnosztí z govenszkoga ploda; — pop je pa naj v-din püsz-tí na oltári áldova 'zgánya.

11. Telcsicsa kô'zo, cêlo meszô 'z-nyega glavôv i golnicami navküpe, bléka i gnoj,

12. I tak cêloga telcsicsa naj neszé na csíszto meszto, zvôna tábora bodôcse, na gumilo pepé-la, i naj ga ze'zgá na drváj z-ognyom; — na gumili pepélnoj sze naj ze'zgé. —

13. Csi je pa cêla obcsina is-raela zablôdila, zvôntoga, kâ bi na pamet vzéla, ali znála ona tó, i csi szo prelomili stero pre-poveszt bo'zo, stere nyim nebi trbelo prelomíti, tak da szo pre-grêsíli;

14. Na pamet sze pa vzévsi grêh, steroga szo vcsínoli: teda naj pripela obcsina ednoga telcsicsa na áldov za grêh, i naj ga pelajo pred sator oznanosztí.

15. Potom naj polo'zijo sztarê-si obcsine roké telcsicsi na glavô pred Bôgom, i bujti trbê telcsicsa pred Bôgom.

16. Potom naj prineszé poszvet-seni pop z krví telcsicsa vu sator oznanosztí;

17. Namocsi pop szvoj prszt vu krv, i skropí szedemkrát pred Bôgom prôti predviszi,

18. Naj skropí z-krví na rogé oltára, steri je pred Bôgom vu satori oznanosztí: cêlo krv pa naj vle-jé na szpodnyek oltára áldova 'zgánya; steri je pri dveraj satora oznanosztí.

19. Takáj i cêlo túcsavo naj vözveme 'z-nyega, i v-din jo püszti na oltári.

20. Naj pa tak csiní z-telcsicsom etim, kak je csinio z-telcsicsom áldova za grêhe, — tak naj csiní 'z-nyim. Etak je naj precísztí pop; i oni odpüsztsê-nye grêhov dobiti májo.

21. Potom naj vöneszé telcsicsa zvôna tábora, i naj ga ze'zgé, liki je toga prvoga telcsicsa 'zé'zgao. Tó je áldov obcsine za grêh. —

22. Csi poglavník progresí i z-blôde prelomi stero prepoveszt Jehova Bogá szvojega, stera sze nebi mogla prelomiti, tak da je v-grêh szpadno ;

23. Csi sze je opômeno na nyegov grêh, steroga je vcsíno, naj prineszé dár szvoj, ednoga nekrívoga kozla ;

24. Potom naj polo'zi rokô kozli na glavô, i vmorí ga na onom meszti, gde je sega, áldove 'zgánya vmárjati, pred Bôgom. Áldov za grêh je tó.

25. Pop pa naj vzeme z-krvi áldova za grêh z-prsztom, i skropí na rogé oltára áldova 'zgánya ; krv nyega pa naj vlejí na szpodnyek oltára áldova 'zgánya.

26. Ktomi i celo tûcsavo naj v-din pûszti na oltári, kakti tûcsavo áldova zahválnošti: da ga precsíszti pop za volo grêha, i da odpûsztsêneye dobí. —

27. Csi pa sto z-prôsztoğa lûdsztva grêh vcsíní z-blôde, prelomivsi stero zapôved bo'zo, stera sze nebi szmêla prelomiti, tak da je pregrêso ;

28. Csi sze je opômeno na grêh nyegov, steroga je doprine-szao, naj prineszé dár szvoj, edno nekrívo kozô, za grêh, steroga je vcsíno.

29. Ktomi naj polo'zi rokô áldovi na glavô, i naj vmorí áldov za grêh na meszti áldova 'zgánya.

30. Pop pa naj vzeme z-nyega krvi z-prsztom, skropí na rogé oltára áldova 'zgánya, i celo krv naj vlejí na szpodnyek oltára ;

31. I naj vkrâodlôcsi celo tûcsavo, liki je odlocsena mászt-sava od áldova zahválnošti, i naj jo v-din pûszti pop na oltári,

na prijéten díš Bôgi : da ga precsíszti pop, i on odpûsztsêneye grêha dobí.

32. Csi pa z-ôvc prineszé dár szvoj na áldov za grêh ; naj nekrívo szamico prineszé.

33. Potom naj dene rokô áldovi za grêh na glavô, i vmorí ga na áldov za grêh na onom meszti, gde je sega áldove 'zgánya vmárjati.

34. Pop pa naj vzeme z-krvi áldova za grêh z-prsztom, skropí na rogé oltára áldova 'zgánya, i celo krv vlejí na szpodnyek oltára.

35. Nadale naj vkrâodlôcsi vszo tûcsavo, liki je odlocsena mászt-sava ovcé od áldova zahválnošti ; pop jo pa naj v-din pûszti na olári, pôleg dôbi bozega 'zgánya ; da ga precsíszti pop z-grêha, steroga je vcsíno, i odpûsztsêneye vzeme.

V. Tál.

b.) Áldov za poszební grêh i kastigo.

1. Csi sto tak progresí, da szlûsavsi kúnenye, i mogôcse nyemi je tó i poszvedocsiti ; csi vídi ali csûje, i csi notrinepovê : kastigati sze má.

2. Csi sze pa sto kaksegakoli necsísztoğa dugoványa tekne, — ali mrlíne necsíszte divjácsíne, ali mrtvoga têla necsísztoğa hí'znoga goveda, ali mrtve kôszti necsíszte lazécse sztvári ; i tó je nêznao ; té taksi je necsíszti i krívec.

3. Ali csi sze sto cslovecse necsisztôcse tekne, kakoli szí je za necsisztôcso, po steroy je necsisztí grátao, csi je tó nêznao, ali zezna; teda je krívec.

4. Ali csi sto z-brbotlivimi vûsztami prizégne, kâ húdo ali dobro csiní; — na vsze tó gledôcs, ka je cslovek brbotlivo prizégao, csi je nêznao, ali zezna: té taksi je krívec pôsztao na eti edno gledôcs.

5. I csi je na eti edno gledôcs pregrêso; teda naj vadlúje, vu sterom je pregrêso.

6. Potom naj neszé, ka je dúzen Bôgi za grêh szvoj, steroga je doprineszao, szamico z-ovcsénoga ploda, ali ovcô, ali kozô, na áldov za grêh; pop ga pa naj precsíszti za volo grêha.

7. Csi pa tó nemore z-ovcse-nim plodom; teda naj prineszé za volo dugá, vu stéroga sze je zakopao, dvê grlici, ali dvá golobcsa Bôgi; toga ednoga na áldov za grêh, toga drúgoga na áldov 'zgánya.

8. Potom nyidva naj k-popi neszé, kí to na áldov za grêh szpodobno aldúvati má najprvé; ete nyemi vözviné sinyek v-plécsaj, ali vö ga naj nevtgrne.

9. I naj skropí z-krvi áldova za grêh na sztran oltára, to drúgo krv pa naj vö'zmícse na szpodnyek oltára. Áldov za grêh je tó.

10. Toga drúgoga naj szprávi na áldov 'zgánya, pôleg vorcana; pop ga pa naj precsíszti za volo grêha, steroga je doprineszao, — i odpüsztšénye má dobiti.

11. Csi pa nezmore, kâ bi dvê grlici ali dvá golôba dao; teda

naj prineszé meszto dára, steroga je kak grêsnik dúzen, deszétí tál efá prêdnye mele na áldov za grêh: — naj je neposkropí z-oliom, i kadila ne vrze na nyô; ár je tó áldov za grêh.

12. Potom jo naj neszé k-popi, pop pa naj vzeme 'z-nyé puno prgíscso áldova szpômenka, i naj jo v-din püsztí na oltári, pôleg bózega 'zgánya. Áldov za grêh je tó.

13. Pop ga pa naj precsíszti z-grêha, steroga je doprineszao na edno oni gledôcs, — i odpüsztšénye dobí: dosztája sze pa popa, liki áldov jêsztvine.

14. I gúcsao je Bôg z-Mose-som, govorécsi:

15. »Csi sto nevernoszt i grêh doprineszé z-blôde, vu szvetszvaj bózi; naj neszé dúg kastige Bôgi: nekrivoga baka, z-csrêde, poredno 'zukavcov vrêdnoga, pôleg sz. 'zukavca, na kastigo.

16. Ka je prôti szvetszvi pre-kacao, naj tó povrné, i toga pétí tál naj gorinaplácsa i popi prêkdá; pop ga pa naj precsíszti po baki kastige; — i odpüsztšénye dobí.

17. Csi sto pregrésí i stero zapôved bó'zo prelomi, stera sze nebi szmêla prelomiti; neznojôcs je v-grêh szpadno, — kastigati sze má.

18. Na tó gledôcs naj ednoga nekrivoga baka prineszé z-csrêde, pôleg tvoje cembe, na kastigo, k-popi; pop ga pa naj precsíszti za nyegove blôde volo, csi je neznojôcs pregrêso; — i odpüsztšénye dobí.

19. Kastiga je tó! — csinécs je pregrêso prôti Bôgi!

20. Pá je gúcsao Bôg z-Mosesom, govorécsi :

21. »Csi sto pregresi i neveren de prôti Bôgi, tak da zatajî blíznyemi szvojemi nazavüpano, na porokszto dâno, ali odtúheno dugoványe, ali obô'za brata szvojega ;

22. Ali csi je zgübleno naisao, i zatajî je, i krívo priszégó dene doli na kaj taksega, ze-vszege, po sterom cslovek vu grêh zná szpádnoti.

23. Csi je záto grêh doprineszao, tak da je krívec pôsztao ; naj to vkrádnjeno nazádá, ka je pod szébe szkopao, ali to sztrgano, ka je z-drúgoga szprêsao, ali to prêkdáno, ka je na nyega zavüpao, ali to zgübleno, ka je naisao ;

24. Ali kakoli, za steroga vo lo je krívo priszégno : naj je plácsa pôleg nyega cêle vrêdnoszti, i escse i nyega péti tál gorinaplácsa, — tomi, steroga je bilô, naj plácsa na dén kastiganya.

25. Ktomi naj áldov za grêh prineszé Bôgi : nekrívoga baka z-csrêde szvoje, pôleg tvoje cêmbe, na kastigo, k popi.

26. Potom naj pop dokoncsa za nyega precšiszsênje pred Bôgom ; i odpüszsênje dobí za takse delo, ze-vszege, ka pod kastigo szpédne, csi sze doprineszé.

VI. Tál.

c.) Vorcanje aldúvanya, pom dâni, pri áldovi 'zgánya, jêsztvine i za grêhe.

1. Pá je gúcsao Bôg z-Mosesom, govorécsi :

2. »Zapovê Ároni i szinom nyegovim, erkôcsi : etó je právda áldovov 'zgánya : áldov 'zgánya naj na ognýscsi oltára bude cseresz nôcsi notri do zarje, i gori sze naj drzí na nyem ogen oltára.

3. Pop sze naj v-plateno ôpravo szvojo oblecsé, plateno szrakico naj vzeme na 'zivot szvoj, i naj vküpszprávi pepél, steri je na 'zgáni po ogný z-áldovov 'zgánya na oltári, i naj ga doliszíple pri oltári.

4. Potom naj doliszlecsé ôpravo szvojo, i drúgo odetel oblecsé, i vöneszé pepél zvôna táborá na csiszto meszto.

5. Ogen oltára sze pa naj goridrzí, da nevgászne ; pop pa naj nalága na nyem zaütra, goriszkláda áldove 'zgánya, i v-din püsztša na nyem másztsavo áldovov zahválnoszti.

6. Ogen naj nesztanoma gori na oltári ; — naj nevgászne ! —

7. Právda áldova jêsztvine je pa eto : szinôvje Árona ga májo prinásati pred Bôga k-oltári.

8. Naj vzeme z-áldova jêsztvine edno prgiscso prêdnye mele, oli i cêlo kadilo, stero je na áldovi jêsztvine, i naj je v-din püsztí na oltári, na prijéten dís, kak szpômenka dár Bôgi.

9. Ka 'z-nyega goriosztáne, tó naj potrosi Áron i szinôvje nyegovi; nekvaseno je trbê pojeszti na szvétom meszti, — na trnáci satora oznanoszti je naj pojêjo.

10. Naj sze nepecsé z-kvászom; nyim na tál szem je zravnao z-zgánya mojega: to najszvetése je ono, rávno tak, kak áldov za grêh i kastigo.

11. Vsi szinôvje Árona je naj jêjo; — vekivecsen tál vas bojdi ono od roda do roda z-zgalinya bo'zega. Vszáki, kí sze nyega tekne, naj k-szvetini szlísi. —

12. Pá je gúcsao Bôg z-Mosesom, govorécsi:

13. „Szinôv Árona áldov, steroga pri szvojem poszvetsávanyi prinásati májo, Bôgi, je naszledüvájöcsi: deszêti tál efá prêdnye mele na nepesztani áldov jêsztvine, polojno zaütra, polojno navécsar.

14. V-tepsijaj sze naj szprávla z-oliom; zmêszno ga prineszi; vu falatôvji áldovov jêsztvine, kak korôno sztola, ga áldüj, na prijéten díš Bôgi.

15. Po nyem poszvetsávanoga popa szinôvje ga naj rávno tak szkoncávajo, na vekivecsen ôrok Bôgi. V-din sze má on cêli púsztiti.

16. I vszáki áldov jêsztvine popa naj cêli bode: — né ga trbê pojeszti. —

17. Znôvics je gúcsao Bôg z-Mosesom, govorécsi:

18. Povê Ároni i szinom nyegovim, erkôcsi: eto je právda áldova za grêh: na onom meszti, gde je sega áldove 'zgánya klati, sze naj zakole áldov za grêh pred Bôgom. To najszvetése je tó.

19. Odvezávájöcsi pop ga naj pojê: na szvétom meszti ga trbê pojeszti, na trnáci satora oznanoszti.

20. Vszáki, kí sze tekne nyega meszá, naj k-szvetini szlísi. Csi je pa sto 'z-nyega krvi na odêvko poskrôpo, tiszto, na stero jo je poskrôpo, zeperi na szvétom meszti.

21. Csrepnyena poszôda pa, vu steroj je kühani, sze naj vküpsztere; csi je pa v-medenoj poszôdi kühani, naj sze zriba i vöszplávi, z-vodôv.

22. Vszáki mo'zki z-popév, ga szlobodno jê. Tó najszvetése je tó.

23. Niksega áldova za grêh, z-sterogo krvi je prineseno vu sator oznanoszti, na precisztsávanye vu szvetini, nêtrbe pojeszti: — z ognjom sze naj ze'zgé“.

VII. Tál.

d) Escse nisteri vorcanje, na áldove kastige i zahválnozti, gledôcs pôleg steri sze jêsztvina túcsave i krvi trdno prepovedáva.

1. Právda áldova kastiganya je naszledüvájöcsa: — to najszvetése je tó!

2. Na onom meszti, gde je sega, áldov 'zgánya klati, sze naj zakole áldov kastiganya, i nyega krv sze naj razskropí kre oltára vszeokôli.

3. I nyega túcsavo naj prineszé 'z-nyega, — túcsen rép, i másztsavo, stera bléka pokriva,

4. Obě obízti i tůcsavo, stera je na nyima, stera na ikraj dnícsk jeszte, i mreno géter pri obíztať naj vkráodlōcsi.

5. Potom je naj pop v-din pűszťi na oltári, na 'zgánye Bōgi. Kastige áldov je tō.

6. Vszáki mo'zki z-popév je naj jē: na szvétom meszti je trbē pojeszti. To najsztvētēse je tō.

7. Kastige áldov je taksi, kak áldov za grēh; eden je nyidva vorcan: onoga popa, steri 'z-nyim precisizsávanye szkoncsa, — toga naj bō on.

8. Onoga popa naj bode kō'za poszvtēsenoga áldova 'zgánya, steri je koga áldov 'zgánya aldūvao, — onoga popa, nyegov naj bode.

9. Vszáki áldov jēsztvine, steri sze v-pécsi pecsé, i vsze, ka sze v-ponvi ali tepsii szprávla, je aldūvajōcsega popa: nyegovo naj bode.

10. I vszáki z-oliom poskrop- leni i szűhi áldov jēsztvine, naj vszē szinōv Árona bō, z ednákim tálom! —

11. Vorcan áldova zahválnoszti, steroga prineszti trbē Bōgi, je naszledūvajōcsi:

12. Csi ga na dícsenye prineszē, teda naj pridá k-áldovi dícsenya z-oliom poskrop- leni přēsnyek, z oliom namázane nekvásēne szolanke, i z-zmēsne mele zgotovlene z-oliom poskrop- lene vrtanke.

13. K kvásznm krúhom naj i dár szvoj pridá, na zahválen áldov dícsenya.

14. Cēloga dára poszebne tále naj neszē na podiganya áldov Bōgi. Áldov zahválnoszti je ono-

ga popa, kí krv skropí, — nyegov naj bō.

15. Meszō pa zahválnoga áldova dícsenya sze naj na dén poszvtēsenya potrosi; nika naj neosztáne 'z-ny-ga na do ūtra.

16. Csi je pa áldov nyegov oblūbe ali szlobodne vōle dár; na dén obszlū'zavanya áldova ga trbē jeszti; drūgi dén sze pa naj nyega osztáne potrosi.

17. Osztányeni tál áldovnoga meszá sze pa naj na trétji dén z-ognyom ze'zgē.

18. Csi do pa i na trétji dén jeli z-meszá áldova zahválnoszti; nevzeme sze vugodno; — kí je je aldūvao, nema sze nyemi notrizracsúnati: szmrdécse de ono, i kí jē 'z-nyega, grēh nakladē na szébē.

19. Onoga meszá, stero sze ka necsízstoga tekne, je nē szlobodno jeszti; naj sze v-ognyi ze'zgē: ka sze pa meszá dosztája, vszáki csízti naj jē meszō.

20. Kí v-necsízstoj sztávi z-meszá áldova zahválnoszti jē, stero je leprá bo'ze; taksa dūsa sze naj vōsztrēbi z-rod- bine szvoje.

21. I taksi, kí sze ka necsízstoga tekne, — cslovecse necsízstōcse, ali necsízstoga goveda, ali kaksekoli necsízste mrzie, i z-meszá áldova zahválnoszti jē, stero je leprá bo'ze, — taksa dūsa sze naj vōsztrēbi z-rod- bine szvoje.

22. Pá je gúcsao Bōg z-Mosesom, govorēcsi:

23. Povē szinom israelszkim, erkōcsi: „nikse govenszke, ov- csecse i kozlene másztsave ne- jēte.

24. Tůcsava vesznyenoga i másztsava raztrganoga sze naj

na vszákó dugoványe obrné; ali jeszti — nejête je!

25. Ár vszáki, ki jê tucsavo z-onoga goveda, z-steroga sze 'zgánye aldúje Bôgi, — ona dusa, stera jê, sze naj vösztrébi z-rodbine szvoje.

26. Nikse krvi nejête na vszê prebiválicsaj vasi — niti ftice, ni goveda.

27. Vszáki, kí kakso krv jê, — etaksa dusa sze naj vösztrébi z-rodbine szvoje.“—

28. I gúcsao je Bôg z-Moseom, govorécsi:

29. »Povê szinom israelszkim, erkôcsi: kí áldov zahválnoszti prinása Bôgi; naj dár szvoj z-áldova zahválnoga prineszé Bôgi.

30. Lasztivne roké nyegove naj neszéjo 'zgánye bo'ze: tucsavo z-prszami naj prineszé; prsi, da sze sztepéjo na áldov sztépanya pred Bôgom.

31. Pop pa naj v-din püszti tucsavo na oltári; ali prsi naj szinôv Árona bodo.

32. Dêszno lopatico pa popi dajte na podiganya áldov z-zahválni áldovov vasi.

33. Steri z-szinôv Árona poszvetsáva krv i tucsavo áldova zahválnoszti, tomi naj szpádne v-tál dêszna lopatica.

34. Ár szem prsi áldova sztépanya, i lopatico áldova podiganya prékvzéó od szinôv israelszki, 'znyí zahválni áldovov, i dao szem je Áron popi i szinom nyegovim na vekivecsen ôrok od szinôv israelszki.“—

35. Tô je tál Árona i nájem szinôv nyegovi z-'zgányá bo'zega, on iszti dén, gda je je prékvzéó, na popôvszko szlúzbo bo'zo.

36. Liki ka nyim je i Bôg zapovedao dati na dén poszvet-senya nyihovoga od szinôv israelszki, kak vekivecsen tál nyihov od roda do roda.

37. Tô je právda áldovov 'zgányá, jêsztvine, za grêh, poszvet-senya i zahválnoszti sze dosztá-jajôcsa,

38. Stero je Bôg zapovedao Mosesi na sinaiszkoj gori, on dén, gda je szinom israelszkim velo, kâ bi áldove prinásali vu sinaiszkoj püsztsávi.

VIII. Tál.

Árona i szinôv nyegovi posz-vetsenye i nyí prvi áldovje.

1. Znôvics je gúcsao Bôg z-Moseom, govorécsi:

2. »Vzemi Árona i sziní nyegove 'z-nyim, takáj i ôpravo i mázoli, kakti i telcsicsa áldova za grêh, dvá baka i edno drevenko nekvásznoga.

3. Potom prizovi vküp cêlo obcsino pred dveri satora oznanoszti.“

4. I csinio je Moses, kak nyemi je Bôg zapovedao: vküp sze je szprávila obcsina pred dveri satora oznanoszti.

5. Teda je erkao Moses obcsini: »eto je, ka je Bôg velo csiniti.

6. Kcsaszi je pripelao Moses Árona i sziní nyegove, i ôprao je je z-vodôv.

7. Oblêkao je je vu szüknyó, opászao z podjászom, odeo z-placsom, pridao plécsnico, ob-

vzéo jo z-vézalom, i tak ga goriopravo z-nyôv.

8. Potom je goridjao predprszko i polo'zo je na predprszko »Szvetloszt i Pravico.«

9. Na glávo nyemi je djao navkúpe i klobúk i na prêdnyi tál klobúka zláto korôno csela, kak szvéto précimbo; liki je tó Bôg zapovedao Mosesi.

10. Vzéo je potom Moses mázoli, namazao je sz. hrambo, i vsze, ka je v-nyê bilô, i gori jo je poszvéto.

11. Nadale je poskrôpo 'z-nyim szedemkrát oltár, i namazao ga zevszov nyega ôpravov, krnico i nyê szpodnyek, da bi sze goriposzvéto.

12. Potom je vlêjao z-mázolia Ároni na glávo, i namazao ga je, da bi ga goriposzvéto.

13. Potom je pripelao Moses szini Árona, gori je je oblêkao v-nyí szúknye, opászao je z-podjászom, i gori nyim zvézao klobúke; — liki je tó Bôg zapovedao Mosesi.

14. Teda je tá pripelao telcsicsa áldova za grêh; Áron pa i szinôvje nyegovi szo polo'zili rokê telcsicsi na glávo.

15. Potom je zakláni. Moses je pa vzéo krv i poskrôpo je rogé oltára z-prsztom vszeokôli: áldov za grêh je dokoncsao na oltári; krv je tá vlêjao na szpodnyek oltára, i poszvéto ga je, da bi precisiszványe doprineszao na nyem.

16. I vzéo je cêlo másztsavo, stera je na blékaj bíla, mreno géter, dvê obiszti i nyidvi másztsavo, i v-dín je je púsztó Moses na oltári.

17. Telcsicsa, nyega kô'zo, meszô i lajnóvjé je pa v-ognyi z'ézgao zvôna tábora, — liki je tó Bôg zapovedao Mosesi.

18. Potom je vzéo baka áldova 'zgánya; Áron pa i szinóvje nyegovi szo rohé polo'zili baki na glavô.

19. I zakláni je; Moses je pa razskrôpo nyega krv kre oltára vszeokôli.

20. Baka je pa na tále razpravo, i v-dín je púsztó Moses nyega glavô, falate i túcsavo.

21. Bléka pa i golnice je zéprao z-vodôv, i v-dín je púsztó Moses cêloga baka na oltári. 'Zgánya áldov je tó na prijéten díš, 'zgánye Bogá, — liki je tó Bôg zapovedao Mosesi.

22. Potom je vzéo toga drúgoga baka, — baka poszsvetsávanya: Áron pa i szinôvje nyegovi szo rokê polo'zili baki na glavô.

23. I zakláni je. Vzéo je pa Moses 'z-nyega krvi, i tekno sze je Árona désznoqa vühá, práve rôke pálcá, i práve nôge véksega prszta.

24. Potom je tá pelao Áron szini szvoje, i Moses sze je z-krvjôv dotekno nyí dészni vüh, pálcov práve rôke, i véksi prsztôv právi nôg; zednim je skropio Moses krv kre oltára vszeokôli.

25. Vzéo je nadale túcsavo, túcsen rép, cêlo, másztsavo, stera je na blékaj bíla, mreno géter, obê obiszti i nyidvi túcsavo, i právo lopatico.

26. Z-kosare nekvášnoga pa ka je pred Bôgom bilô, je vzéo eden prêsisnyek, eden z-oliom namázani kolács, edno szolanko,

i djao je je na te tücsne falate i na právo lopatico,

27. Potom je vsze tó djao Aroni i szinom nyegovim na rôke, i sztepaó je je na áldov sztêpanya pred Bôgom.

28. Doli je vzeme potom Moses 'z-nyí rôk, i v-dín je püszti na oltári, pôleg áldova 'zgánya. Poszvetsávanya áldov je tó, na prijéten díš, 'zgánye bo'ze.

29. Potom je vzéo Moses pr-szi baka poszvetsávanya, i sztepaó je je, kak áldov sztêpanya, pred Bôgom. Mosesi je v-tál szpadnoló tó, liki je Bôg zapovedao Mosesi.

30. Nadale je vzéo Meses z-mázolia i z-krvi, stera je na oltári bila, i poskrôpo je Árona, nyegovo ôpravo, sziní nyegove i nyí ôpravo 'z-nyim navküpe i gori je poszvétó Árona, nyega ôpravo, sziní nyegove, i szinôv nyegovi ôpravo 'z-nyim navküpe.

31. I erkao je Moses Ároni i szinom nyegovim: »szkühajte meszô znôtra dvér*) satora oznanoszti, i pojéte je tam; takáj i krüh, steri je v-kosari áldova poszvetsávanya; — liki szem zapovedao erkôcsi: Áron i szinôv je nyegovi je naj jêjo.

32. Ka z-meszá i krüha osztáne, v-ognyi zezgite.

33. I od dvér satora oznanoszti vöneidte szedem dní, dokecs sze neszpuni vrêmen gori-poszvetsenya vasega; ár te szedem dní poszvetsávani.

*) Znôtra dvér satora, t. je: znôtra vu satori.

34. Tó, ka je dnesz vcsinyeno z-vami, je Bôg zapovedao csiniti na precisztsávanye vase.

35. Szedem dní sze zdr'zavajte znôtra dvér satora oznanoszti nôcs i dén, i dr'zte szlú'zbo bo'zo, da nemerjéte; ár je tak zapovêdano meni.

36. Szpuno je tak Aron i szinôvje nyegovi vsze, ka je Bôg zapovedao po Mosesi.

IX. Tál.

Árona prvi áldov i blagoszlov, med sterim sze dika Bogá szkázé i nebeszki ogen céli áldov, na grozo lüdsztva, pocera

1. Prigôdilo sze je pa ôszmi dén, da bi Moses vküpprizvao Árona, sziní nyegove, ino sztarce israela.

2. I velo je Ároni: vzemi z-szebom ednoga telcsicsa na áldov za grêh, i ednoga baka na áldov 'zgánya, — nekríviva obá, — i neszi nyidva pred Bogá.

3. I povê szinom israelszkim, govorecsi: vzemte ednoga kozla na áldov za grêh, edao leta sztarro tele i ovcô, — nekrive vsze, — na áldov 'zgánya;

4. Gyünca i baka na áldov zahválnoszti, da sze zakole pred Bôgom; nadale z-oliom poskrop- leni áldov jêsztvine; ár sze dnesz Bôg szkázé pred vami.«

5. I prineszli szo, ka nyim je Moses velo, pred sator oznanoszti; i priblízavsza sze cêla obcsina, posztánola je pred Bôgom.

6. Moses je pa erkao: »tô je, ka je Bôg zapovedao; vcsinte tak, da sze skázze pred vami díka Bogá!»

7. Teda je velo Moses Ároni: „sztôpi k-oltári, i dokoncsaj áldov za grêh i 'zgánya, i dokoncsaj precsisztsávanye za szébe i za lüdsztvo, i aldúj dári lüdsztva, i dokoncsaj za nyé precsisztsávanye, — liki je Bôg zapovedao.“

8. Natô je prisztôpo Áron k-oltári, i zaklao je tele áldova szvojeja za grêh.

9. Potom szo nyemi prineszli szinôvje Árona krv; on je pa namocso prszt szvoj vu krv, dotekno sze je 'z-nyim rogôv oltára, i krv je na szpodnyek oltára vlêjao,

10. Tücsavo pa, obiszti, mreno géter, z-áldova za grêh je v-din púsztó; — liki je Bôg zapovedao Mosesi.

11. Meszô pa i kô'zo je zé'zgao na ognyi zvôna tábora. —

12. Potom je zaklao áldov 'zgánya; Árona szinôvje szo nyemi prékdáli krv, on jo je pa razskrôpo kre oltára vszeokôli.

13. I áldov 'zgánya szo nyemi prékdáli po faláti, ktomi i glavô; on jo je pa v-din púsztó na oltári.

14. Potom je zéprao bléka i golnice, i v-din je je púsztó, kak áldov 'zgánya, na oltári.

15. Potom je aldüvao dári lüdsztva, vzéo je baka áldova lüdsztva za grêh, zaklao ga je, i dokoncsao je 'z-nyim áldov za grêh, liki z-tim prvim.

16. Prineszao je nadale áldov 'zgánya, i aldüvao ga je pôleg vorcana.

17. Tá je neszao potom áldov jêsztvine, vzéo je 'z-nyega puno prgiscso, i v-din ga je púsztó na oltári, zvôn ránoga áldova 'zgánya.

18. I zaklao je gyünca ino baka, kak áldov zahválnoszti lüdsztva; Árona szinôvje szo nyemi pa prékdáli krv, on jo je pa razskrôpo kre oltára vszeokôli.

19. I tücsavo z-gyünca i baka, tücsen rép, mreno, obiszti, i mreno géter.

20. Djáli szo leprá tücsavo na prszi, on je pa v-din púsztó tücsavo na oltári.

21. Prszi i právo lopatico je sztepaó Áron na áldov sztêpanya pred Bôgom, — liki je tó Moses zapovedao.

22. Potom je Áron prôti lüdsztvi prizdigno roké, i blagoszlovo je je. Doli je pa sztôpo, gda bi hênycio aldüvati áldov za grêh, 'zgánya i zahválnoszti.

23. Potom notrisztôpi Moses i Áron vu sator oznanoszti, — vöprídeta i blagoszlovita lüdsztvo. I skázze sze díka Bogá pred cêlim lüdsztvom.

24. Natô ogen vderé vö od líca Bogá, i pocera na oltári bodôcsi áldov 'zgánya, i te tücsne falate. Kak tó vára cêlo lüdsztvo, goriszkricsí, i na obráz szpádne.

X. Tál.

Nadab i Abihú sze, za volo neréda pri szlúzbi bo'zój vcsinyenoga, od bo'zega ognya pogübita, na stero sze

popom nisteri poszebni vorcanje szlú'zbe dájo. — Áron sze pred Mosesom zagovárja

1. Vzelá szta pa sziná Árona, Nadab i Abihú, vszáki szvojo lopatico, nagrabila szta v-nyidvi ogen, gori szta djalá kadilo, i neszla szta pred Bogá. kak neprisztojni ogen. steroga nyjma je nêzapovedao.

2. Za toga volo ogen vderé vö od líca bo'zega i pogíbí nyidva, tak da szta mrlá pred Bógom.

3. I na znánye je dao Moses Ároni, ka je Bóg tú nazvêszto, govorecsi: „po moji nablüziszto-jésci me mam poszvetiti i pred cêlim lüdsztvom odčsiti!« Áron je pa kak nêmi sztao.

4. Natö je prizvao Moses Mi-saela i Elszafána, sziní Huzziela, sztríca Árona, i velo nyjma je: „poidta, odneszta vájniva brata od szvetine zvöna tábora!“

5. Onedva szta pa prisztöpila, i vö szta nyidva neszla vu szvoji szüknyaj zvöna tábora, — liki je Moses velo.

6. Teda je erkao Moses Ároni i Eleázari pa lthamári, szinoma nyegovima: »neodkríjte gláv vasi, i nerazpráskajte odêvke vase, da nemerjéte, i da sze Bóg nerazzrdí na cêlo obcsino. Ali bratje vasi, — cêla hí'za israela sze plakati má nad etim, od Bogá szkoncsanim porobom ognya!

7. Na dveri satora oznanoszti po vönesztöpte, da nemerjéte; ár je bo'zi mázoli na vasz!« — kí szo i pôleg velênya Mosesa csinlí.

8. I gúcsao je Bóg z-Áronom, govorecsi;

9. »Vína i 'zganice nepíj, ni tí, ni tvoji szinövjé, gda vu sator oznanoszti idti máte, da nemerjéte. Tö vam boj vekivecsen vorcan od roda do roda;

10. Da rázlocsek drzíte med szvétim i neposzvetsenim, necsíz-tim i csízstím.

11. I da navcsíte sziní israelszke na vsze oné vorcane, stere nyim je Bóg velo po Mosesi!«

12. I velo je Moses Ároni i osztányenima szinoma nyegovima, Eleázari ino lthamári: »vzeme te goriosztányeni áldov jêsztvine z-bo'zega 'zgánja, i pojéte ga nekvásno pri oltári; ár je najszvetése tö.

13. Jéte ga pa szvétom meszti, ár je tö tvoj tál, i nájem szinöv tvoji z-bo'zega 'zgánja, geto je meni tak zapovédano.

14. Prszí áldova sztêpanya, i lopatico áldova podiganya jéte na sz. meszti, — tí, tvoji szinövje, i tvoje cseri z-tebom. Ár tebi i szinom tvojim sze dájo ona, kak nájem z-áldova zahválnoszti szinöv israelszki.

15. Naj prineszéjo lopatico áldova podiganya, i prszí áldova sztêpanya, z-tücsni falátov 'zgánjem, na sztêpanye áldova sztêpanya pred Bógom; i szlísiti má tebi, i tvojim szinom z-tebom, na vekivecsen tál, liki je tö Bóg zapovedao.

16. Moses je medtêm iszkao baka áldova za grêh, i vidi, ze'zgáni je. Za toga volo je zevreo prôti Eleázari ino lthamári, osztányenima szinoma Árona, i erkao je:

17. „Zaka szte nêpojeli áldova za grêh na sz. meszti? vêm je to najszvetêse tô, geto je vam dâno, da bi grêh obsine na szêbe vzéli, i precsisztsenye dokoncsali za nyê pred Bôgom.

18. Vidi. nyega krv je nêpri-nesena vu znotrêšno szvetino. Li pojête je vu szvetinâ. — liki szem zapovedao.

19. I odgôvoro je Áron Mose-si: „vis, dnesz szo prineszli áldove za grêh i 'zgánya, i meni sze je takse pripretilo! Csi bi dnesz jo áldov za grêh, jeli bi sze tô dopadnolo Bôgi?«

20. Szlúsavsi tô Moses, podlaszto je.

XI. Tál.

Rázlocsek med jêsztvinov meszá csízti i necsízti sztvári. Prepoveszt doteknenya mrtvoga têla i necsíztoza dugoványa.

1. I gúcsao je Bôg z-Mosesom i Áronom, govorecsi nylma:

2. Povêta szinom israelszkim, govorecsa: „eto szo one sztvaré, stere jeszti máte, zevszega stiri nogé majôcsega, ka na zemli jeszte:

3. Vszáko z-razkálanimi pá'zli, stere poplatje szo na pá'zle razcsesznyeni, i pre'zívajôcsa je med 'zvinov, — tô szlobodno jête.

4. Ali pejête z-ti pre'zívajôcsi i razkálane pá'zle majôcsi eti 'naszledüvajôcsi: kumîle, geto pre-zíva toti, ali nema razkálani pá'zlov; — necsízta je ona vam.

5. Takáj ni pecsinára; ár i on toti pre'zíva, ali nema razkálani pá'zlov; necsízti je on vam.

6. Nadale ni zâvca nê; ár pre'zíva, ali nema razkálani pá'zlov: — necsízti je on vam.

7. Ni szvinyé nê: ár toti razkálane pá'zle má i poplatje szo ji na pá'zle razkálani- ali nepre-zíva; — necsízta je ona vam.

8. Z-tê meszá nejête, i nyí kôszť sze neteknite; — necsízte szo one vam.

9. Ze-vsžê vodeni te naszledü-jôcse jête: vszáko plavajôcsa i lúszknato vu vodáj — vu môrji i vu potokê — té szlobodno jête.

10. Ali ni edne nê, stera nema plavanice ino lúszk, ali szí je v-môrji, ali v-potokê: níkse vu vodi samréce, níkse vodene 'zivôcse sztvári nê; — odúrna je ona vam.

11. Tétakse naj odúrne bodo pred vami; 'z-nyí meszá nejête, i nyí mrtva têla odürjávajte;

12. Vszáko brezi plavanic i lúszk bodêcse vu vodi, vam mr-zía boj.

13. I od naszledüjôcsi ftic sze vam naj mrzí; nê ji trbê jeszti, odúrne szo one, kakti: obsinszki i bradáti orl, jásztrb.

14. Vranics i lovinár, pôleg ploda szvojega.

15. Vszáki kôvran, pôleg ploda szvojega.

16. Struc, csúk, de'zd'zévnyek i kávká, pôleg ploda szvojega.

17. Mrácsnyek, juvcvár i vü-háta szova.

18. Csapla, bobnyaros, mrli-nár.

19. Strk, kukúca pôleg ploda szvojega, upkas i piro'zlek.

20. Nikse pernáte, cõcajõcs po stiraj nogáj hodẽce nõ; — odũrna je ona vam.

21. Li szamo takso jête zevszẽ pernáti cõcajõcs hodẽcsi, stera po stiraj nogáj hodi, i vise nõg dvẽ szkákajõcsivi golnici má, z-sterima szkácse po zemli.

22. Z-taksi jête ete naszledũjõcse: kobilice, i szkakácse pôleg nyí dvẽ szpõlov.

23. Zvõntoga vam vszáka stiri nogé majõcsa, pernáta cõcajõcs hodẽcsa odũrna boj.

24. Z-tẽmi sze tak oszkrũnite. Vszáki, kí sze nyí mrtvi tẽl tekne, necsízti má bidti notri do vécsara.

25. I vszáki, kí ka vzeme 'z-nyí mrtvi tẽl, naj szi zeperé odẽvko, i necsízti bode notri do vécsara.

26. Ze-vsзыкoga. szpõla sztvári taksa, stera razkálane pa'zle má, i pa'zli szo ji nõ dokonca razkálani, i nepre'ziva, je vam necsízta; kí sze je tekne, necsízti de.

27. Ze-vsžẽ stiri nogé majõcsi sztvári one, stere po poplati hodi, naj vam odũrne bodo; vszáki, kí sze nyí mrtvoga tẽla tekne, necsízti má bidti notri do vécsara.

28. Kí je pa nyí mrtvo tẽlo noszo; naj szi zeperé odẽvko, i necsízti de notri do vécsara. — Necsízte szo one vam.

29. Zmed lazẽcsimi, stere po zemli lázijo, szo vam ete naszledũjõcse necsízte: laszvíca, tõr, kũcsar, pôleg szpõla szvojega.

30. Podgan, 'zaba, krapanca, pũz i krt.

31. Ete szo vam necsízte med vsžẽmi lazẽcsimi: vszáki, kí sze ji te dotekne, gda szo preisle, necsízti má bidti notri do vécsara.

32. Vsze, na kã stera 'z-nyí szpádne, gda preide, necsízto má bidti: vszáka leszena poszõda, ali odẽvka, ali kõ'za, ali 'zakel, vszáka skér, z-sterov sze kakse delo oprávla, v-vodõ má príditi, i necsízta de notri do vécsara, potom sze ocsízti.

33. Takáj vszáka csrepyena poszõda, vu stero ka 'z-nyí notriszpádne, — vsze, ka je v-nyẽ, necsízto má bidti: nyõ szamo pa vkũpszterte.

34. Vszáka szlobodna hrána, v-stero ona voda príde, necsízta bode, takáj i vszáka szlobodna pítvina. Vsze v-etaksoj poszõdi de necsízto.

35. I vsze ono, na stero csi kaj 'z-nyí mrtvoga tẽla szpádne, de necsízto: pécs, ognycse, sze naj dolizrũsi. Necsízta szo tá, i necsízta vam naj bodejo.

36. Ali vretina, zdenec, — vodenycse szo toti csízta; dõnok kí sze v-nyí etaksega tẽla tekne, necsízti de.

37. Csi pa 'z-nyí mrtvoga tẽla kaj na kaksekoli szemen, stero sze szejati má, szpádne; ono je csízto.

38. Ali csi sze z-vodõv polejé szemen, i 'z-nyí mrtvoga tẽla kaj na nyé szpádne; -- tõ je vam necsízto.

39. Csi stero z-márhe, van na jẽsztvino szlũ'zẽcse préide; kí sze nyega mrtvoga tẽla dotekne, necsízti de notri do vécsara.

40. I kí 'z-nyega mrtvoga tēla jē; naj szi zeperé oblecsalo, i necsíszti de notri do vécsara. Takáj i kí je nyega mrtvo tēlo neszao, zeprati more oblecsalo szvoje, i necsíszti de notri do vécsara. —

41. I vszáko samrécse, stero po zemli samríf, je odúrno; nē ga trbē jeszti.

42. Z-niksega, ka po csrēvi lázi, i z-nika taksega, ka po stiraj ali vecs nogáj hodi, z-niksega samrécsega, ka po zemli samríf, nejēte; ár je ono odúrno.

43. Nevtepte sze z-nikse dôbi lazécsim, i neoszkrunte sze po nyi, da nete necsíszti, za nyi volo.

44. Ár szem jasz Jehova Bôg vas. Poszvéte sze, da szvéti bode; ár szem jasz szvéti: i neoszkrunte sze po niksoj cōcájôcs hodécsoj sztvári, stera po zemli lázi.

45. Ár szem jasz Bôg, kí szem vasz vōripelao z-zemlé egip-tomszke, da bi vas Bôg bio, i da bi ví szvéti bilí, geto szem jasz szvéti!“

46. Tô je ona právda, stera sze 'zivíne, ftíc, vu vodi samrécsi vszē 'zivôcsi sztvári, i po zemli lazécsi vszē bívoszt dosztája;

47. Da sze rázlocsek csiní med necsísztimi i csísztimi, med jeszti szlobodnimi i neszlobodnimi sztvármi.

XII. Tál.

Necsisztôcsa v-poszteli bodecse materé, ino dôb nyé ocsiszsávanya.

1. I gúcsao je Bôg z-Mosesom, govorécsi:

2. „Povē szinom israelszkim, erkôcsi: 'zenszka, csi szemen prineszē, i pojbcísa porodí, szedem dní necsíszta bidti má; — rávno telko dní, kak vu szvojem cvětki, de necsíszta.

3. Na ôszmi dén sze pa naj obré'ze prednyi tál tēla pojbcísa.

4. Trítreszeti dní naj prí dômi osztáne med ocsiszsávanyem z-krvi, nika szvétoga sze netekne, vu szvetino neide, dokecs sze dnévi nyé ocsiszsávanya neszpu-nijo.

5. Csi pa deklícsko porodí, dvá tjedna de necsíszta, pôleg dôbi nyé necsisztôcse, i sésztdeszét sészt dní sze má vu hi'zi zdr'závati, med nyé krvnim ocsiszsávanyem.

6. Gda szo sze pa dnévi nyé ocsiszsávanya, prí pojbcísi ali deklícski, szpunili, naj neszē ednoga, leta sztaroga ágneca na áldov 'zgánya, i ednoga golobícsa, ali edno grlico na áldov za gréh, pred dveri satora oznanoszti, k-popi.

7. Ete je pa naj pred Bogá neszē, i precsiszsávanye dokoncsa za nyô, da bode csíszta od otôka nyé krvi.“ — Tô je právda na pojbcísa ali deklícске rodjenico gledôcs.

8. „Csi pa nepremere, lá bi ágneca prineszla; teda naj vzeme dvē grlici, ali dvá golobícsa, ed-

noga na 'zgánya, ednoga na grê-ha áldov; pop pa naj precisist-sávanye doprineszé za nyô, i csiszta má bidti.“

XIII. Tál.

Na csloveka téli zvr'zenoga, ali oblecsali bodôcsega szrabá prebrodjenye i razszôdjenye po popi

1. Pá je gúcsao Bôg z-Mosesom i Áronom, govorécsi:

2. „On cslovek, na koga kô'zi szráb, ali gnoj, ali bêli bobínek nasztáne, i na gobe mozol sze osnávla na kô'zi 'zivota nyegovoga, sze naj pred Áron popa, ali steroga 'z-nyegovi szinôv, popév pela.

3. I gda pop vára mozol na kô'zi 'zivota nyegovoga, c i sze je kozmínye na mozoli na bêlo premênilo, i mozol sze globse vídi bidti, kak kô'za 'zivota: gobe mozol je tô: kak tô previditi má pop, naj ga za necsisztoga vônazvêszti.

4. Csi sze pa bêli mehér szká'ze na kô'zi 'zivota nyegovoga, i nevídi sze globse bidti, kak kô'za, i kozmínye je nê bêlo grátalo; teda naj pop notrizapré toga mehérnafoga do szédmoga dnéva.

5. Csi pa szédmi dén viditi má pop, kâ je fárba mehéra sztálna, kâ sze mehér nerazsúrjáva po kô'zi; teda ga naj pop escse drúgi szedem dní notrizapré.

6. Poglédnovsi ga pop szédmi dén obdrúgim, csi viditi má, kâ sze je mehár szkrio i nêrazsúro

po kô'zi; teda ga naj pop za csisztoga vônazvêszti; — szpísztsenyé je tô: naj szi zeperé oblecsalo, i csiszti de.

7. Csi sze je pa mehér razsúro medtem po kô'zi, kak sze je prebroditi dao pri popi za volo csisztôcse; teda naj obdrúgim príde pod prebrodjenye k-popi.

8. I csi zdâ pop viditi má, kâ sze je mehér razlêjao po kô'zi; teda ga naj za necsisztoga vônazvêszti: — goba je tô!

9. Csi gobe mozol jeszte na csloveki; naj sze k-popi pela.

10. I csi pop vídi, kâ bêli szráb jeszte na kô'zi, kozmínye je pa bêlo grátalo na nyem, i divje meszó raszté v-szrábi;

11. Vu kô'zi 'zivota obsztarana goba je tô, — pop ga naj za necsisztoga vônazvêszti, i notri ga naj nezapré; ár je necsiszti.

12. Csi je pa goba celô vövdria na kô'zi, i tomi szrablívomi je celo kô'zo oblejála, ka ocsi popa li viditi morejo,

13. I pop vídi, ka nyemi je goba cêli 'zivot pokrila; za csisztoga naj vônazvêszti toga gobavoga: celô bêli je pôsztao, tak je i csiszti.

14. Ali gda sze 'zivo meszó szká'ze na nyem; necsiszti de.

15. Csi eto 'zivo meszó vára pop, za necsisztoga ga naj vônazvêszti: — 'zivo meszó! — ono je necsiszto; — goba je tô.

16. Csi sze pa szkriáva 'zivo meszó, i na bêlo sze obrácsa, i teda príde k-popi,

17. I csi pop vídi, kâ szo sze mozolje na bêlo premênili; teda

pop naj za csisztoga vönazvészti gobavca, ár je csiszti.

18. Csi je pa komi mozol násztao na kô'zi, ali zacêlo je,

19. I csi sze je na meszti mozola bêli szráb pobûdo, ali 'zúti mehér; naj sze poglédnoti dá pri popi.

20. Csi pop víditi má, kâ sze globse bidti vídi od kô'ze, i kâ sze je kozsmínye na bêlo obrnolo; teda ga naj za necsisztoga nazvészti vö pop: gobe mehér je tó na ponovlenom mozoli.

21. Poglednovsi tó pop, csi nevídi na nyem bêloga kozsmínya, i nê je globsi od kô'ze, nego kâ sze i szkríva; teda ga naj notrizaprê szedem dní.

22. Csi je celö razísao po kô'zi, za necsisztoga ga naj vönazvészti pop: — zmehérjenye je tó.

23. Csi pa na meszti osztáne te bêli mehér i nerazsúrjáva sze; tó je zarasenyé mozola, — teda ga naj za csisztoga nazvészti vö pop. —

24. Ali csi sze komi na kô'zi ognýoper pobûdí, i divje meszó rane je v-'zúti ali bêli mehér slo prêk;

25. Prebrodivsi je pop, csi vídi, kâ sze je kozsmínye na bêlo preobrnolo, na mehéri, i globsi sze vídi bidti od kô'ze; tó je goba vu ponovlenoj zvu'zgánój rani: pop ga naj za necsisztoga vönazvészti. Tó je 'zgalina gobe!

26. Csi pa na pamet vzeme pop, kâ na mehéri nega bêloga kozsmínya i nê je globsi od kô'ze, nego sze escse i szkríva; teda ga naj notrizaprê pop szedem dní.

27. Na szédmi dén ga znôvics prebrodi pop; csi sze je celö razsüro po kô'zi, teda ga naj za necsisztoga vönazvészti pop. Tó jo zmehérjenye gobe!

28. Ali csi na meszti osztáne mehér, i nê sze je razlêjao po kô'zi, nego sze i szkríva: tó je szráb vu zvu'zgánój rani, i tak ga naj za csisztoga nazvészti vö pop; ár je tó zarasenyé meszta zvu'zgáne rane.

29. Steri mo'zki ali 'zenszka mozole dobí na glávi ali brádi;

30. Poglednovsi pop ete mozole, csi tak naide, kâ sze globse vídijo bidti od kô'ze, i drôbno 'zúto kozsmínye jeszte na nyi; za necsisztoga ga naj vönazvészti pop: tó je rana, — gláve ali bráde goba je tó!

31. I csi poglédne pop ran mehérjenye, i vídi, kâ szo nê globse, kak kô'za, i nega na nyi 'zútoza kozsmínya; teda naj zôszêb zaprê toga ranyenoga szedem dní.

32. Prebrodivsi pop toga ranyenogê na szédmi dén, csi vídi, kâ sze je rana nêrazrúsila, i 'zútoza kozsmínya nega na nyê, i kâ je rana nê globsa od kô'ze;

33. Teda sze naj obríje, szamo meszta rane naj nebrije, pop pa naj odszebe zaprê toga ranavoga drúgi szedem dní.

34. Poglednovsi pop rano szédmi dén, csi tak naide, kâ sze je rana nêrazlêjála po kô'zi, i nevídi sze globsa od kô'ze; pop ga naj za csisztoga vönazvészti, on szí pa naj oblecsalo zeperé, i csiszti de.

35. Ali csi sze je po ocsisztse-nyi razsúrjála rana po kô'zi.

36. I viditi má pop, kâ sze je rana razsûrila po kô'zi; naj neiscse pop 'zutoga kozsminya: — necsîszti je!

37. Ali csi je fârba rane ona izsta osztála, i csrno kozsminye je zraszlo na nyê; zacêlila je rana; — csîszti je pôsztao! — pop ga naj za csîsztoga vônazvêszti.

38. Csi sze na kô'zi 'zivota steroga mo'zkoga ali 'zenszke bobinek zvr'ze, — bêli mehêrcsec,

39. I csi vídi pop, kâ na kô'zi nyidva têla blêdi bêli bobinek jeszte: na kô'zi zvr'zeni bobincsec je tó; — tak je csîszti.

40. Komi gláva opisliví; pisliví, csîszti je té.

41. Csi nyemi pa vise obráza opisliví gláva, teda je píslivoga cseła, i tak csîszti.

42. Csi pa na zátanka ali cseła pisli 'zúti mozol má; szklica-na goba je tó, ali szi je na zádnyem ali na prêdnyem píslí;

43. Csi pop vídi, kâ na 'zúto preményeni szráb nasztanyûje na zádnoy ali prêdnoy píslivoszti, — taksi, kakse fârbe je goba kô'ze 'zivota nyegovoga.

44. Gobav cslovek je tó, necsîszti; pop ga naj preci za necsîsztoga vônazveszti: na glávi gobo má.

45. Toga gobavoga, na kom ete vdárec jeszte, oblecsalo sze razpûsztití, gláva nepokrita bráda pokrita bidti, i on szam krícsati má: „necsîszti! necsîszti!“

46. Vszetecsasz, dokecs je ete vdárec nad nyim, naj necsîszti bô, geto je uprav necsîszti; zôszeb naj prebíva, sztális nyegov naj zvôna tábora bode.

47. I csi je na oblecsali goba, — na pamucsnom ali lenovom oblecsali,

48. Ali na lenovoj i pamucsnój vdilnoj prejê, ali vôtki, ali na kô'zi, ali na kaksojkoli reji z-kô'ze;

49. I csi je szráb zelenászti, ali 'zúti na oblecsali, ali kô'zi, ali vdilnoj i vôtsoj prejê, ali kaksojkoli ledernoj reji: goba je tó; — naj sze prebrodi od popa.

50. Poglednovsi pop ete szráb, naj zôszeb zapré etaksega szrablivoga.

51. Vidivsi pa na szrablivom dugování szédmi dén, kâ sze je szráb razsûro po oblecsali, ali vdilnoj ali vôtsoj prejê, ali kô'zi, ali vszákoj reji z-kô'ze: — razjêdena goba je ete szráb; — necsîszti je on.

52. Teda naj ze'zge oblecsalo, ali pamucсно i lenovo vdilno i vôtso prejô, ali vszáke dôbi lederno rejo, na steroy goba nasztáne; ár razjêdena goba je tó: v-ognyi sze more ze'zgati.

53. Csi pa vídi pop, kâ sze je szráb nêrazlêjao po oblecsali, ali vdilnoj i vôtsoj prejê, ali cêloj ledernoj reji;

54. Teda naj zeprati dá pop to szrablivo dugovánýe, i naj je notrizapré drûgi szedem dní.

55. I csi po zeprányi toga szrablivoga dugovánýa vidití má pop, kâ je szráb nêpremêno szvoje fârbe, i kâ sze je szráb nêrazsûro: necsîszto je ono; ze'zgi je v-ognyi, — podjeo sze je szráb vu zádnyi ali prêdnyi tál.

56. Csi pa vídi pop, kâ je po zeprányi meszta szráb blêdi grá-

tao; naj ga vkrâprászcsi z-oblecsala, ali z-kô'ze, ali z-vdilne i vôtšne prejê.

57. Csi sze pa i potom szka-zûje na oblecsali, ali vdilnoj i vôtšnoj prejê, ali kaksojkoli ledernoj reji: vövdreťa goba je tô, — vu ognyi ze'zgi vsze, na kom ete szrâb jeszte.

58. Oblecsalo, ali vdilna i vôtšna preja, ali kaksakoli lederna reja, stero szi vö dao zeprati, csi sze je taki szrâb szkrio 'z-nyí, sze escse i obrûgim májo zeprati, te do csíszta. —

59. Tô je právda, stera sze szrâbne gobe dosztája, bojdi szi ona ali na pamucsnom, ali na lenovom oblecsali, ali na vdilnoj i vôtšnoj prejê, ali na kaksojkoli nápravi ledernoj, na csíszto-ga i necsíszto-ga vönazvêštsenye gledôcs.

XIV. Tál.

Právda i dúznoszt gobavca i gobave hí'ze.

1. I gúcsao je Bôg z-Mosesom, govorecsi:

2. „Eto je právda, ka sze gobavca dosztája, na dén nyegovoga ocsiszsávanya:

3. Vöide teda pop zvöna tábo-ra, i csi vídi, kâ je zavrâcseni szrâb gobe na tom gobavom;

4. Teda zapovê pop, naj vzemejo za toga ocsiszsávánoga dvá zíviva csísztiva fticsa, cedrus, karmasin, ino ízop.

5. Potom zapovê pop, da naj toga ednoga fticsa vmoríjo ku-

mesz edne csrepnyene poszôde, pune zívve vodé.

6. Teda naj vzeme toga zívoga fticsa, cedrus, karmasin ino ízop, namocsi eta i toga zívoga fticsa vu krv toga kumesz zívve vodé vmorjenoga fticsa,

7. I skropí jo na toga z-gobe ocsiszsávánoga szedemkrát, i za csíszto-ga vönazvêšti; z-têm naj toga zívoga fticsa tápüszi.

8. Potom szi te ocsiszsávani naj vözeperé oblecsalo, doliobrí-je cêle vlaszé, i múje sze z-vodôv. Teda de csíszti, i tak szlobodno notriide vu tábor; ali naj pred satorom szvojim szedem dní szedi.

9. Szédmi dén szi naj vsze vlaszé doliobríje: glavô, bradô, i ozmice, — vsze kozsminye szi naj doliobríje: potom zeperé oblecsalo szvoje, têlo szi pa naj zmíje z-vodôv; teda csíszti má bidti.

10. Ouszmi dén pa naj vzeme dvá nekíviva ágneca, i edno zdravo, leta sztarô ovcô; nadale trí deszêttále prêdnye mele, na z-olium zmêšani áldov jêsztvine i eden-lóg olia.

11. Ocsiszsávanye oprávlajôcsi pop naj posztávi toga ocsiszsávánoga mô'za i ta ova dugoványa pred Bogá, znôtra dvér satora oznanoszti.

12. Naj vzeme pop toga ednoga ágneca i aldúje ga na áldov kastige, z-ednim lógom olia navküpe, i sztepé tá na áldov sztêpanya pred Bôgom.

13. Potom naj vmorí ágneca na onom meszti, gde je návada áldove za grêh i zgánya vmár-

jeti, — na szvétom meszti; ár sze áldov kastige rávno tak popa dosztája, kak áldov za grêh: to najsztvétése je tó.

14. Naj vzeme nadale pop z-krvi áldova kastige, i skropí jo tomi ocsisztsávanomi na právo vühô, potom na pálec práve rôke, i na velki prszt práve nôge.

15. Potom naj vzeme pop z-lóg olia, i vlejí szi gø na lêvo dlan.

16. Potom naj namocsi pop szvoj právi prszt v-on oli, steroga na lêvoj dláni má, i skropí z-olia z-prsztom szedemkrát pred Bôgom.

17. Z-toga escse na nyega dláni bodôcsega olia pa naj skropí pop na toga ocsisztsávanoga právo vühô, takáj i na pálec práve rôke, i velki prszt práve nôge — na krv áldova kastige.

18. Te drúgi tál olia, ka na dláni popa jeszte, naj vlejí tomi ocsisztsávanomi na glavô, da precisztsávanye doprineszé za nyega pop pred Bôgom.

19. Potom naj dokoncsa pop áldov za grêh, odvéze toga ocsisztsávanoga po precisztsávanyi od nyega neciszttôcse, i potom naj vmorí áldov 'zgánya.

20. I naj prineszé pop áldov 'zgánya i jêsztvine na oltár, i naj dokoncsa za nyega pop precisztsávanye, — i csiszti de.

21. Ali csi je szirmák, kâ toga nepremore; teda naj kúpi ednoga ágneca áldova kastige, na precisztsávanya szvojega áldov sztêpanya, z-ednim deszêttáalom olia poskropleno melo na áldov jêsztvine, i eden lóg olia.

22. Nadale dvê grlici, ali dvá golobicsa, ka premore; te eden bode áldov za grêh, te drúgi áldov 'zgánya.

23. I naj nyidva neszé na ôszmi dén szvojega ocsisztsávanya k-popi, pred dveri satora oznanoszti, pred Bogá.

24. Teda naj vzeme pop ágneca áldova kastige, i eden lóg olia, i naj je sztepé pop na áldov sztêpanya pred Bôgom.

25. Potom naj vmorí pop ágneca áldova kastige, i vzeme z-krvi áldova kastige, i skropí jo na toga ocsisztsávanoga právo vühô, takáj i na pálec práve rôke, i na velki prszt práve nôge.

26. Z-olia szi pa naj vlejí pop na lêvo dlan,

27. I naj skropí pop z-právim prsztom z-olia na nyega lêvoj dláni bodôcsega szedemkrát pred Bôgom.

28. Potom naj skropí pop z-olia na nyega lêvoj dláni bodôcsega na právo vühô toga ocsisztsávanoga, takáj na pálec nyega práve rôke, i na velki prszt nyega práve nôge, na meszto krvi áldova kastige.

29. Ka pa z-onoga olia, ka na dláni popa jeszte, goriosztáne, tó naj tomi ocsisztsávanomi na glavô poskropí, da precisztsávanye doprineszé za nyega pred Bôgom.

30. I naj aldúje to edno z-grlic, ali golobicsov, z-toga, ka premore, —

31. Ka premore: to edno na áldov za grêh, i to drúgo kak áldov 'zgánya, k-áldovi jêsztvine; i etak naj pop precisztsávanye dokoncsa za toga ocsisztsávanoga, pred Bôgom. —

32. Tô je právda na toga vu gobi trpécsega gledôcs, — na onoga, kí je neprémocsen, — pri nyega ocsiszsávanyi. —

33. I gúcsao je Bôg z-Mose-som i Áronom, govorécsi:

34. »Ednôk, csi pridete vu zemlo kanaánszko, stero vam jaz na ládanye dam, i csi stero hižo ládane zemlé vase zgobov scsukati mam:

35. Teda naj ide on, steroga je hiža, k-popi, i nazvêszti tô, govorécsi: »gobavnoszti nászta; sze szka'zúje vu mojoj hiži.«

36. Natô naj pop vö dá szpráz-niti hižo, prvle, kak bi pop notrisztôpo vu hižo, prebrodjávat gobavnoszt, da nika necsisztoga nede vu hiži. Li pôtom naj ide pop pregledávat hižo.

37. I preglednovsi gobavnoszt, csi tak naide, kâ sze na sztenáj hiže zeléni ali 'zúti prepad szka'zúje, i nyega líce sze globse szpádnoti vídi, kak sztêna:

38. Teda naj pop vöide z-híže pred nyé dveri, i naj jo dolizapré szedem dní.

39. Szédmi dén sze naj pop nazávrné, i csi viditi má, kâ sze je gobavnoszt razsürila po sztenáj hiže;

40. Te naj vö dá sztrgati pop ono kaménye, na sterom gobavnoszt jeszte, i naj je zvöna várasa na necsiszto meszto zmeta-ti dá.

41. Znôtra naj hižo doli dá posztrügati vszeokôli, zmász pa, steroga szo doliposztrügali, naj na necsiszto meszto zvöna várasa zoszíplejo.

42. Pôtom naj nôvo kaménye vzemejo, i naj je na meszto tiszti

kamnov polo'zijo; zednim i nôvi mort trbê vzéti, i hižo vözmortati.

43. Ali csi sze gobavnoszt nazávrné, i po vösztrganyi kaménya i doliposztrüganyi hiže pá vövderé vu hiži;

44. Tá pridôcsi pop, csi viditi má, kâ sze gobavoszt razléva po hiži: vkorenyena goba je tô vu hiži, — necsiszta je ona.

45. Teda naj dolizrúsijo hižo, — nyé kaménye, lész i cêli zmáz — i naj jo znoszijo zvöna várasa na necsiszto meszto.

46. Kí pa vu cêlom caszi onom, dokecs je zaprêta bila, notrisztôpi vu tô hižo, necsiszti osztáne notri do vécsara.

47. I kí vu etoj hiži szpi, naj szí zeperé oblecsalo; takáj i kí je vu toj hiži jo, naj zeperá oblecsalo szvoje.

48. Csi pa notrisztôpi pop, i vídi, kâ sze je gobavoszt od tisz-timao, kak je hiža obeljena, nêrazlejála po nyé; teda jo naj za csiszto vönazvêszti pop; ár je gobavoszt hênjala.

49. Naj vzeme potom dvá fticsa, cedrus, karmasin ino ízop, da nad etov hižov precsisztsávanye od grêha dokoncsati more.

50. I naj vmorijo toga ednoga fticsa kumesz 'zive vodé pune csrepyene poszôde.

51. Potom naj vzeme cedrus, ízop, karmasin, i toga 'zívoga fticsa; eta naj namocsi vu krv toga vmorjenoga fticsa, i vu 'zivo vodô, i naj skropi szedemkrát po hiži.

52. I naj szkoncsa precsisztsávanye od grêha nad hižov, z-krvov fticsa, z-cedrusom, ízopom, i karmasinom.

53. Potom naj püsztí toga 'zlvoga fticsa zvõna vârasa na pôle, i szkõncsa precsisztsâvanye od grêha nad hí'zov; — i tak csiszta má biditi.*

54. Tô je ona právda, stera sze gobavnoszti i szrabá dosztája;

55. Takáj i gobe oblecsala ino hí'ze sze dosztájajõcsa.

56. Rávno tak ka sze grint, mozolov, i mehérov prisztája.

57. Na návuk vu dnévi necsisztõcse i csiszttõcse. — Tô je právda gobavnoszti.*)

XV. Tál.

Právda: a.) necsiszti (vu otõki, prelévanyi szemena, i vjedínávanyi z 'zenámi trpécsi) mo'zki; i b.) necsiszti (vu cvêtki i krvnom otõki bodõcsi) 'zenszk.

1. I gúcsao je Bõg z-Mosesom i Áronom, govorécsi:

2. „Gúcsa z-szinmí israelszkimi, i povêta nyim kí vu otõki têla szvojega trpí; na otõk gledõcs je necsiszti.

*) Z-vnõgimi recsmí naprêdana, i za národe zhodni dr'zél jáko potrêbna právda, með sterimi ta zêla goba, kak te najgroznêsi vszê betegõv, csesztõkrát sztrasno besznê i opúsztâva, toga beté'znoaga cêli 'zlvot na gnoj szprávi, tak da sze 'zfvomi crsêva võvlêvajo, i on po dúgi sztrasni mantraj dreszêlen konec vzéti more! — I Jezus je meo delo z-vrácsenjem etaksi neszrecsni (Mat. 8, 1.—4. Mark. 1, 40.—44. Lük. 5, 12.—14. — Prigl'fni k-gobi etoj je vecs menyé europejski dr'zél „Francúz“ imenõvani rá'zen beteg, steri, csi sze vu szvojem vrejmeni od vucsenoga vrácsa nevrácsi, priszpodoben konec zná szprávití tomí z-nyim obdánomi.

3. Z-otõka nyegovoga zhájajõcsa necsisztõcsa je pa eta: szram sze nyemi v-otõki cedí, ali nyemi otõk vu szrámi sztáne. Tô je necsisztõcsa na nyem.

4. Cêla posztela, na steroj te vu otõki trpécsi szpí, de necsiszta; tak i vszákõ dugoványe, na sterom je szedo, je necsiszto.

5. Vszáki, kí sze je tekno posztelê szvoje, naj zeperé oblecsalo szvoje, i szkõple sze vu vodi; i necsiszti de notri do vécsara.

6. Kí pa na ono dugoványe széde, na sterom je te vu otõki trpécsi szedo; naj zeperé szvoje oblecsalo i szkõple sze vu vodi: — i necsiszti de notri do vécsara.

7. I kí sze tekne têla toga v-otõki trpécsega, naj zeperé szvoje oblecsalo, i szkõple sze vu vodi: — i necsiszti de notri do vécsara.

8. Csi pa ete vu otõki trpécsi plûne na csisztoaga; naj szí zeperé oblecsalo i szkõple sze vu vodi: — i necsiszti de notri do vécsara.

9. Vszáka kôla, na steri sze je te vu otõki trpécsi pelao, do necsiszta.

10. Vszáki, kí sze na nyi kojcoli tekne, ka je pod nyim bilõ, necsiszti bode notri do vécsara; i kí je pela, naj zeperé szvoje oblecsalo, i szkõple sze vu vodi: — i necsiszti de notri do vécsara.

11. I gda sze kojcoli tekne te v-otõki trpécsi, zvõntoga, kâ bi szí prvle z-vodõv poskrõpo rokê; teda szí naj zeperé oblecsalo, i szkõple sze vu vodi: — i necsiszti de notri do vécsara.

12. Ona csrepyena poszôda, stere sze je te v-otôki trpëcsi tekno, sze naj vküpsztëre i vsza leszena poszôda, sze naj vözeperé z-vodôv.

13. Csi sze je pa te v-otôki trpëcsi ocsiszto z otôka szvojeja; naj racsúna szedem dní do ocsisztsenya szvojeja, i teda vözeperé szvoje oblecsalo, i zmiyé szi tÛlo vu 'zivoj vodi, — i csiszti de.

14. Na ôszmi dén pa naj neszé z-szebom dvë grlici, ali dvá golobcsa, ino ide pred Bogá k-dveram satora oznanosztí, i prëk je dá popi.

15. Pop je pa naj aldüje, — toga ednoga na áldov za grêh, toga drügoga na áldov 'zgánya, i szkocsa za nyega precsisztse-nye pred Bôgom, za volo otôka nyegovoga.“

16. On mo'zki, z-koga prelëv szemena zhája, szi naj szkôple cÛli 'zivot vu vodi; i necsiszti má bidti notri do vécsara.

17. Vsze oblecsalo, vszáka kô-za, na steroy je prelëv szemena bio sze naj zeperé, — i necsiszti de notri do vécsara.

18. Tak i 'zenszka, z-sterov sze je mo'zki vu prelëvi szemena vjedinávo. Teda sze naj szkôp-leta vu vodi, — i necsisztiva osztáneta notri do vécsara.

19. Csi szvoje vrëmen má 'zenszka, otôk krvi jeszte na nyé tÛli; sÛszt dní naj osztáne vu szvojem ocsisztsávanyi: stokoli je, kí sze nyé doszégne, necsiszti de notri do vécsara.

20. Vsze, na kom ona le'zi vu nyé ocsisztsávanyi, je necsiszto,

i vsze, na kâ szi széde, de necsiszto.

21. Vszáki, kí sze nyé posztelë dotekne, naj zeperé szvoje oblecsalo, i szkôple sze vu vodi, — i necsiszti de notri do vécsara.

22. I kí sze kaksegakoli dugoványa, na sterom je ona szedëla, dotekne naj zeperé szvoje oblecsalo, i szkôple sze vu vodi; — i necsiszti de notri do vécsara.

23. Csi je pa cvët na poszteli, ali na onom dugoványi, na sterom je ona szedëla; gda sze ga je dotekno, necsiszti de notri do vécsara.

24. Csi pri nyé le'zi mo'z, gda cvët má; teda on szedem dní necsiszti bode, takáj i cÛla posztela, na steroy je on szpao, necsiszta má bidti.

25. Csi 'zenszka krvni otôk má poredno vrëmena, zvön hípa cvëta, ali csi nyé otôk od ocsisztsávanya du'ze trpi; nyé necsisztôcsa de vu cÛlom hípi otôka necsiszta li tak, kak vu vrëmeni cvëta.

26. Nyé cÛla posztela, na steroy le'zi, vu cÛlom hípi nyé otôka naj taksa bode, kak posztela nyé ocsisztsávanya, i vszáko dugoványe, na sterom szedí, naj necsiszto bô, priszpodobno k-necsisztôcsi nyé cvëta.

27. Vszáki, kí sze oni tekne, je necsiszti: naj szi zeperé oblecsalo, i szkôple sze vu vodi; i necsiszti de notri do vécsara.

28. Csi sze je pa cÛsistila z-otôka; naj racsúna szedem dní i potom de csiszta.

29. Na ôszmi dén naj neszé z-szebom dvě grlici ali dvě golo-bicsa, i neszé nyidva k-popi pred dveri satora oznanoszi.

30. Pop pa naj aldúje toga ednoga na áldov za grêh, toga drúgoga na áldov 'zgánja, i dokoncsa za nyô precsisztsávanye pred Bôgom, za volo necsisztôcse nyé otôka.

31. Z-etak tálom odlôcste sziní israelszke od nyí necsisztôcse, da za volo necsisztôcse szvoje neszpomerjéjo, csi bi kak hrambo mojo, stera je med nyimi, oszkúnili.“

32. Tô je právda, stera sze trpécsega vu otôki i onoga dosztája, z-koga prelêv szemena zhája, na stero gledôcs necsiszti posztáne.

33. I ka sze vu ocsisztsávanyi bodôcsi, i vu otôki trpécsi, — mo'zki i 'zenszk, — takáj i onoga mo'zkoga dosztája, kí pri necsisztoj 'zeni le'zí.

XVI. Tál.

Dén precsisztsávanya: sz. satora, vísesnoga popa, i cêle obcsine, ednôk cseresz leta.

1. I gúcsao je Bôg z-Mose-som, po szmríi dvě szinôv Árona, steriva szta mrlá, gda szta pred Bogá prisztápala;

2. I velo je Bôg Mosesi: „povê Ároni, brati tvojemi, da nesztôpi gđakoli vu szvetino, znôtra predvisza pred podvez, steri je na ladí, da naj nemerjé: ár sze vu obláki mam szkázati kumesz podveza.

3. Z-naszledüjôcsim má Áron vu szvetino sztôpiti: z-telcsicsom áldova za grêh, i z-ednim bakom áldova 'zgánja.

4. Vu lenovo sz. szüknyo sze naj oblesé, na 'zivoti lenovo vrsom má, z-lenovim podjászom sze podpáse, lenov klobúk szí dene na glávo. Tô je sz. ôprava! Nádale szí naj 'zivot vu vôdi zmíje, i tak sze gorioblecsé.

5. Od obcsine szinôv israelszki pa naj dvě kozlícsa vzeme na áldov za grêh, i ednoga baka na áldov 'zgánja.

6. Naj prinesé Áron szvojeja telcsicsa na áldov za grêh, i szkoncsa precsisztsávanye za szêbe i szvoje dománye.

7. Teda naj vzeme tiva dvě kozlícsa, i posztávi nyidva pred Bogá k-dveram satora oznanoszi.

8. I naj sorse vrže Áron na tiva dvě kozlícsa: eden sors Bôgi, i drúgi sors Azazeli.

9. I naj prinesé Áron onoga baka, na steroga je ete sors szpadno: „Bôgovi“, i naj ga szprávi na áldov za grêh.

10. On bak pa, na steroga je té sors szpadno, kâ »Azazeli«, sze naj 'ziv posztávi pred Bogá, na 'z-nyim oprávlano precsisztsávanye, da sze Azazeli posle prêk vu púsztávo.

11. Potom naj pripela Áron telcsicsa áldova za grêh, szkoncsa precsisztsávanye za szêbe i dománye szvoje, i búje telcsicsa áldova za grêh.

12. I naj vzeme puno lopatico vôgelja z-oltára pred Bôgom, i dvě punivi prgíscsi na práh zmenyenoga disécsega kadila, i naj je neszé za predvisz.

13. Naj dene tam kadilo na ogen pred Bogá, da oblák kadila na szvedôsztví bodôcsi podvez zakrije i on nemerjé.

14. Naj vzeme nadale z-krví telcsicsa, i skropí z-prsztom na lice podveza od zhoda, i pred podvezom naj szedemkrát skropí z-krví, z-prsztom.

15. Potom naj búje kozlícsa áldova za grêh lûdsztva, neszé nyega krv za predvisz, i tak csiní 'z-nyega krvjôv, kak je z-krvjôv telcsicsa csinío, — naj jo leprâ skropí na podvez i pred podvez.

16. I naj vtisa toga Szvéto-szvétoğa, za volo necsisztôcs i presztoplény szinôv israelszki na vsze nyí grêhe gledôcs. Rávno tak naj csiní i z-satorom oznanoszti, steri 'z-nyimi vréd sztojí med necsisztôcsami nyihovimi.

17. Csloveka naj vu satori oznanoszti nede, gda on za volo precsisztsávanya notrisztôpi vu szvetino, notri do nyegovoga vöidénya; i teda naj doprineszé precsisztsávanye za szébe, szvoje dománye, i celo obsino israela.

18. Potom naj vöide k-oltári, steri je pred Bôgom, i dokoncsa na nyem precsisztsávanye; i vzésvi z-krví telcsicsa, i baka, razskropí jo po rogé oltára vszekôli.

19. Naj skropí po nyi z-krví szedemkrát z-prsztom, da je precisztí i poszvétí od necsisztôcs szinôv israelszki.

20. Gda je dokoncsao precsisztsávanye vu szvetini, satori oznanoszti i pri oltári; naj prineszé toga 'zivoga kozlícsa.

21. Potom naj polo'zi Aron obê rokê tomi 'zivomi kozlícsi na glavô, i naj vadlúje nad nyim vsze bíne i vsza presztoplénya szinôv israelszki na vsze nyí grêhe gledôcs; potom naj pûsztf vsza eta na glavô kozlícsa, i naj ga precí odpûsztf po ednom mó'zkom vu pûsztsávo.

22. Naj tak z-szebom vzeme bak vsze nyihove grêhe prôti pûsztinszkoj zemli; i tá pûsztf baka po pûsztíni.

23. Áron pa naj ide vu sator oznanoszti, dolivr'ze lenovo ôpravo, stero je te oblêkao, gda je vu szvetino sztôpo, i naj jo tam dolidene.

24. Potom szí naj zmijé 'zivot vu vodi, na sz. meszti, preoblecsé sze vu ôpravo szvojo, i vöide, aldüvat szvoj ino lûdsztva áldov 'zgánya, i doprineszé precsisztsávanye za szébe i lûdsztvo.

25. Tûcsavo áldova za grêh pa naj v-din pûsztf na oltari.

26. I tisztí, kí je baka Azazeli poszlao, naj zeperé szvoje oblecsalo i zmíje 'zivot vu vödi, potom vu tábor ide.

27. Telcsicsa áldova za grêh i kozlícsa áldova za grêh, steroğa krv je záto tá prinesena, kâ bi sze z-nyôv precsisztsávanye doprineszlo vu szvetini, naj zvöna tábora neszéjo; nyidva kô'ze, meszó i lajnóvjé pa naj v-ognyi ze'zgéjo.

28. On pa, kí je tá zé'zgao, naj zeperé szvoje oblecsalo, i szkôple 'zivot vu vödi, i potom ide vu tábor. —

29. I eto boj vekivecsna návada vasa: szédmoga mészeca deszeti dén sze trápte, i niksega dela ne szkoncásavajte, — ni domácsi, ni tühíneç, kí je na sztan-ki med vami.

30. Ár ete dén sze szkoncásava za vász precsisztsávanye, na ocsisztsenye vase: ocsiszтите sze odevszê grêhov vasi pred Bôgom!

31. Pocsinek pocsinka bojdi tôvam! — Trápte szel — vekivecsna návada vam boj tô! —

32. Precsisztsávanye pa naj doprineszé pop, koga je gorinama-zao, i koga je na popôvszko szlúzbo goriposzvêto, meszto ocsé nyegovoga, i naj gorioblecsé lenovo ôpravo, szvêto oblecsalo.

33. I naj precsiszti szvetino szvetsztva; takáj i sator oznanoszti i oltár naj precsiszti, i za celo obsino lûdsztva naj szkonc-sa precsisztsávanye.

34. Tô vam pa na vekivecsen vorcan bidti má, na precsisztse-nye szinôv israelszki za vsze nyí grêhe, ednôk v-ednom leti. — I vcsinyeno je tô, kak je Bôg zapovedao po Mosesi.

XVII. Tál.

Navkûpnoszt bo'ze szlúzbe; i prepoveszt jesztvine krvi, vesznyenoga i razcsêsza-noga.

1. I gúcsao je Bôg z-Mose-som, govorécsi:

2. „Povê Aroni, szinom nyegovim, i vszêm szinom israel-szkim, erkôcsi nyim:

3. Sterakoli dûsa híze israelszke, — kí gyünca, ali ágneca, ali kozô búje vu tábori, ali kí je zvôna tábora búje,

4. I neprineszé ji pred dveri satora oznanoszti, da je na dár aldúje Bôgi, pred hrambov bo-zov; za krvi prelejánye sze naj notriracsúna tô onoj dûsi: — krv je prelejaó! — vö sze naj sztrê-bi eta dûsa z-národa szvojega!

5. Za toga volo, da szinôvje israelszki one áldove, stere na líci polá kolejo, Bôgi prineszéjo, pred dveri satora oznanoszti, k-popi, i kolejo je Bôgi na áldov zahválnoszti.

6. Pop pa naj krv na oltár bo-zi skropi pred dverami satora oznanoszti, i túcsavo v-din pûsz-tí, na prijéten díš Bôgi.

7. I naj nealdújejo vecs áldo-vov szvoji kozlom, za sterimi hotlívijo. Na vekivecsno prepoveszt nyim boj tô od roda do roda!

8. Povê nyim nadale: stera-koli dûsa híze israelszke, escse i med nyimi prebivajôcsi tühíneç, kí áldov 'zgánya ali zahválnoszti szprávi.

9. I neprineszé ga pred dveri satora oznanoszti, da ga naj Bôgi aldúje: taksa dûsa sze naj vösztrebí z-národa szvojega. —

10. Sterakoli dûsa híze israelszke, escse i med nyimi 'zivôcsi tühíneç, kí kaksokoli krv jê; — prôtí dûsi krv jedécsoj obrném obráz moj, i vö jo sztrêbim z-racsúna národa nyénoga.

11. Ár je têla dûsa vu krvi; jasz szem jo vam na oltar dao, na precsisztsávanye dús vasi: ár krv, — ona po dûsi precsisztsáva,

12. Zátó szem pravo szinom israelszkim: ni edna dŭsa naj nejê krvi med vami; niti med vami 'zivôcsi tŭhíneć naj nêje krvi.

13. Vszáki z-szinôv israelszki, i med nyimi 'zivôcsi tŭhíneć, ki jeszti szlobodno divjacsino ali ftico sztreľi, naj ji vöpüszti krv, i v zemľo jo zakopa;

14. Ár je ona vszákoga meszá dŭsa: — 'z-nyega dŭsov je krv! Zátó szem velo szinom israelszkim: niksega meszá krvi nejête; ár je vszákoga meszá dŭsa, nyega hrv. Vszáki, kí jo jê, sze naj vösztrêbi. —

15. Vszáka oszoba, stera vesznyeno ali razcsêszano jê, — tak z-domácsi, kak z-tŭhínećov, — naj zeperé oblecsalo szvoje, i szkôple sze; i necsíszta de notri do vécsara, potom má csíszta bidti.

16. Ali csi sziz ga nezeperé, i 'zivota sziz nezmíje; száma nosziti má grêh szvoj.

XVIII. Tál.

Prepoveszt oszkrúnenya krvi, rodbine, i drúge zlocsasztanoszti, ino ru'zníe.

1. I gúcsao je Bôg z-Mosesom, govorécsi:

2. Gúcsi z-szinmí israelszkimi i povê nyim: „jasz szem Jehova, Bôg vas!

3. Pôleg návade zemlé egip-tomszke, gde szte sze zdr'závali, necsinte; ni pôleg dôbi zemlé kanaánszke, kama vasz jasz pripe-

lam, ne'zívte, niti sze k-nyí vorcanom neprigľihávajte.

4. Moje pravdé szpunyávajte, i moja szkoncšanya varte, da pôleg nyí 'zívete. Jasz szem Jehova, Bôg vas!

5. Moje vorcane i pravdé zdr'závajte. Steri cslovek nyé szpunyávati má, 'zivo bode po nyi. — Jasz szem Bôg! —

6. Niscse sze nebl'zaj niti kednoj krvnoj rodbini szvojoj, ká bi nyé szram odkrio. — Jasz szem Bôg!

7. Szramá tvojege ocsé i tvoje materé neodkrij: ona je tvoja mati; neodkrij nyé szramá.

8. Szramá 'zené tvojege ocsé neodkrij: on je szram ocsé tvojege.

9. Szramá tvoje szesztré, ali sziz je ona csi tvojege ocsé, ali tvoje materé, vu hi'zi ali zvôna hi'ze rodjena, — nyé szramá neodkrij.

10. Szramá cséri tvojege sziná ali tvoje cséri — neodkrij nyí szramá; ár szo one tvoj szram.

11. Szramá cséri 'zené tvojege ocsé, — rodjene od tvojege ocsé, — ona je tvoja szesztra — neodkrij nyé szramá.

12. Szramá szesztré tvojege ocsé neodkrij: — ona je tŭlo ocsé tvojege.

13. Szramá szesztré tvoje materé neodkrij; ár je ona tŭlo materé tvoje.

14. Szramá brata ocsé tvojege neodkrij, k nyegovoj 'zeni sze nebl'zaj; ona je sztrina tvoja.

15. Szramá sznehé tvoje neodkrij; — ona je 'zena sziná tvojege: — neodkrij nyé szramá.

16. Szramá 'zené brata tvojeja neodkríj; — tvojeja brata szram je tó.

17. Szramá 'zenszke i navküpe nyé cséri neodkríj; cséri nyé sziná i cséri nyé cséri szí nevzemi, da neodkríjes nyé szramá; one szo krvna rodbina: zlocsasztoszt je tó.

18. 'Zené k-nyé szesztri nevzemi, kâ bi nyidvi vküpzavézao, da neodkríjes nyé szramá, pôleg nyé vu 'zitki nyénom. —

19. K-'zenszki sze, vu rônoszti nyé ocsiszsávanya neblí'zaj, kâ bí odkrio nyé szram.

20. K-'zeni blí'znyega tvojeja szí nele'zi za volo mészanya szemena, da sze neoszkrúnis. —

21. Netrpi, kâ bi sze steri otrokov tvoji molechi aldüvao: iména Bogá tvojeja neoszkrúni. Jasz szem Bôg!

22. Z-mo'zkim sze ne mészaj, kak sze je z-'zenszkov mészati sega; ár je tó mrzia.

23. Z-nikse dôbi govedom sze nemészaj, da sze nevtepés; 'zenszka naj nesztáne govedi za volo mészanya: vtepenoszt je tó!

24. Po nicsem eti sze nevtepte; ár szo sze po vszé eti oni národje vtepli, stere pregnati mam pred vami,

25. Tak da je zemla vtepena: za steroga volo szem kastigao nyí pregrésenye prôti nyé, i zemla je võzmetala mesztancsare szvoje.

26. Ví pa zdr'zte moje pravdé i szkoncsanya moja, i nedoprineszte ni edne zevszé szprevedij eti, — ni domácsi, niti med vami živôcsi prisavec né.

27. Ár vsze ete grdfe szo mo'zki one zemlé doprineszli, ki szo pred vami bilí, tak da je zemla necsiszta grátala.

28. I da iivász võnezmecse zemla, csi-sze oszkrúni, liki je võzmetala ono lüdsztvo, stero je pred vami tam biló.

29. Ár stokoli doprineszé etakso odürnoszt, nyô doprinásajôcse bívoszti sze naj võsztrébijo z-racsúna národa szvojeja.

30. Prôttomi zdr'zte szkoncsanye moje, da stere z-dôbi szprevedij eti nedoprineszété liki je pred vami csiniti sega bíla, i neoszkrúnite sze po nyi. Jasz szem Jehova, Bôg vas!

XIX. Tál.

Edna deszétera, i edna petróra zapôved razkladjena.

1. I gúcsao je Bôg z-Mosesom, govorécsi:

2. Gúcsi z-célov obcsinov színôv israelszki, erkôcsi nyim: szvéti bojdte, ár szem jasz Jehova, Bôg vas, szvéti.

3. Vszáki zmed vami postúj mater szvojo i ocsó szvojeja, i poszvéti szoboto mojo. Jasz szem Jehova, Bôg vas!

4. K-bolvanom sze neobrnte, i zlejáni bogôv szí nenaprávlajte. Jasz szem Jehova, Bôg vas!

5. Csi áldov zahválnoszti poszvetsávate Bôgi, na zadoblenye milosztse ga aldújte.

6. Áldov vas sze on iszti i naszledüjôcsi dén naj potrosi; osztáne szé pa do trétjeja dnéva naj vu ognyi ze'zge.

7. Ali csi bi ga na trétji dén sto jo; — tô je mrzla: nevzeme sze prijétno!

8. Kí ga jê, vzeme kastigo szvojo; ár je bo'ze szvetsztvo oszkrúno: taksa dúsa sze naj vösztřebi z-racsúna národa szvojeja.

9. Gda szilje nyív vasi po'z-nyate; kraja nyive tvoje celô dolinepo'zenyaj, i po'zetoga szilja raztorjenoga vlatovjá gorinep-beri.

10. Grôzdekov tvoji nepobé-raj, i raztorjeni jágod grozdja gorineberi: niháj je tam szirmá-ki i túhinci. Jasz szem Jehova, Bôg vas!

11. Nekradnite, nejálte sze, i nela'zte eden prôti drúgomi.

12. Nepriszigajte krívo na imé moje, da neoszkrúnis iména Bo-gá tvojeja. Jasz szem Bôg!

13. Blíznyega tvojeja nezakla-csi i neopúszti. Plácsa nájimnika neosztani pri tebi do útra.

14. Nepreklinyaj glúhoga, ni nepodvr'zi nóge ténnomi, nego sze boj Bogá tvojeja. Jasz szem Bôg!

15. Vu szôdbi necsinte krivi-ce: neboj ni kre szirmáka, niti sze nenagni na sztran toga zmo'z-noga; pravicsno szôdi blíznyega tvojeja.

16. Nehodi ogrízavat med lüd-sztvo tvoje: nepravdáj sze prôti krvi blíznyega tvojeja. Jasz szem Bôg!

17. Neodúrjavaj vu szrdci bra-ta tvojeja: pokárati ti je blíz-nyega tvojeja, da kastiga grêha za volo nyega tebé nete'zi.

18. Neboj zadomesztsávec i nepotisani prôti szinom národa

tvojeja; nego lúbi blíznyega tvojeja, kak szamoga sebé. Jasz szem Bôg!

19. Povelénya moja zdr'zte; dvôjeja szpôla 'zivini sze nedaj-te z-endrúgim vküpemésati; zem-lé tvoje nezaszêjaj z-szôr'zicov, i vu oblecsalo dvôje kálbe — vu-ne i lenojce — sze neoblácsaj.

20. Csi sze sto z-taksov 'zen-szkov mësá, szemen prelévajôcs, stera pod koga oblásztjov sztojí, i vöneresena ali z-szlobodscsinov neodpúsztsena hlapica je; naj sze kastigata: ali bujtí sze ne-mata, ár je ona nê szlobodna szamica.

21. Na tô gledôcs naj neszé áldov kastige Bôgi pred dveri satora oznanoszi: baka áldova kastige.

22. Pop pa naj precsisztsáva-nye szkoncsa za nyega z-bakom áldova kastige, pred Bôgom, za volo grêha nyegovoga, steroga je vcsino, da odpúsztsanye dobí za on grêh, steroga je doprine-szao. —

23. Csi gda v-ono zemlô prí-dete, i vszáke dôbi szadoveno drevje szaditi máte; nyega prvot-no kô'zo, tô je, nyega szád, ob-re'zte: trí lëta je za neobrézано dr'zte; — nêtrbê jeszti 'z-nyega.

24. Ali na strto leto sze naj cëli nyega szád z-zahválnim tá-lom Bôgi poszvetí.

25. V-pétom leti pa jëte ví nyega szád: vise toga je vas nyega pôv. Jasz szem Jehova, vas Bôg!

26. Krvnoga nika nejëte. Ne-brodte prísesztnoszi, ni nesat-rújte.

27. Kraja vlász gláve vase ne-prekró'zajte, ni konca bráde tvoje neostrumblaj.

28. Za mrtveco szi neszêkajte ran na 'zivoti, niti szi têla z-napikávanyem nenapisújte. Jasz szem Bôg!

29. Nevtepi cséri tvoje z têm, kê bi jo na praznûvanye dao, da zemla nehotlivi, i orszâg sze nenapuni z-zlocsasztnosztjov.

30. Prôtomi poszvéte szobote moje, i postújte szvetino mojo. Jasz szem Bôg!

31. K-compernyekom i vûvcom sze neobrnte, nika nezvedávajte od nyi, da sze neoszkrúnite po nyi. Jasz szem J.hova, Bôg vas!

32. Pred szêrov glavôv sztani gori, i postúj lîce starca, i boj sze Bogá tvojeja. Jasz szem Bôg! —

33. Csi tûhínc prebiva z-tebom v orszâgi tvojem; toga nepregányajte.

34. Z-tûhíncom med vami sztojêsim szi tak dente, kak z-domácsim, i lûbi ga, kak szamoga szebé; ár szte i ví tûhínci bilí vu zemli egiptomszkôj. Jasz szem Jehova, Bôg vas!

35. Nezsinte krivice vu szôdbi, pri meri, vági i racsúni.

36. Mête pravicsen mertük, pravicsno vágo, pravicsno mero, i pravicsno stûco. Jasz szem Jehova, Bôg vas, kí szem vasz vôpripelao z-zemlé egiptomszke.

37. I varte vsze moje vorcane, i vsze pravdé moje, i szpunte je. Jasz szem Bôg!

XX. Tál.

Kastiga : prôti aldûvanyi poganszkim bolvanom, compernyekom, vûvcom, i krvi oszkrunyávcem vôpovêdana. Opomínanye.

1. Gúcsao je Bôg z-Mosêsom, govorêcsi:

2. „Povê szinom israelszkim: on, kí zmed szinmi israelszkimi i zmed tûhíncmi vu israeli prebivájôcsimi molechi dá otroka szvojeja, sze naj z-szmtjov kastiga: lûdsztvo orszâga ga naj kamenúje.

3. Jasz pa obráz moj prôti etaksemi csloveki obrném, i fundam ga z-racsúna národa nyegovoga; ár je molechi dao otroka szvojeja, da bi oszkrúno mojo szvetino, i vtepaó sz. imê moje.

4. Csi pa lûdsztvo orszâga etoga zapré ocsí szvoje pred etaksim cslovekom, gda otroka szvojeja molechi aldûvati má, i neszmti ga;

5. Teda jasz obrném prôti csloveki etomi obráz moj, da fundam nyega i vsze one z-roda nyegovoga, kí szo 'z-nyim vréd hotlívili, za volo práznoszi, za molechom.

6. Ona oszoba, stera szi k-compernyekom i vûvcom obrné, da 'z-nyimi hotlíví; — obráz moj prôti dûsi etaksoj obrném, i vô jo sztrêbim z-racsúna národa nyénoga.

7. Nego sze bole poszvéte, i szvétí bojdté; ár szem jasz Jehova, Bôg vas!

8. Zdr'zte moje pravde i szpun-
te je: jasz szem on Bóg, kí vasz
poszvéti.

9. Kí oco ali mater kuné; na
szmr gal — oco i mater je
pszívao: krvi grêh ga te'zi!

10. Kí z-koga 'zenôv praznúje,
— kí je 'zeno blíznyega szvoje-
ga vtepaó; obá szta práznika,
mo'zki i 'zenszka: szmr naj sztr-
píta!

11. Kí je z-'zenôv ocsé szvo-
jega szpaó, szram ocsé szvoje-
ga je odkrio; naj merjéta obá: krvi
grêh nyidva te'zi!

12. Kí je z-szvojev sznehôv
szpaó; naj sze oszmrta obá:
vtepenye szta doprineszla, — kr-
vi grêh nyidva te'zi!

13. Csi mo'zki z-mo'zkim szpi,
kak z-'zenszkov; rúznoszt szta
doprineszla obá: z-szmrťov sze
naj kastigata, — krvi grêh nyid-
va te'zi!

14. Kí szí 'zeno i navküpe i
nyé mater vzeme; szprevedia je
tô: z-ognyom trbê ze'zgati eto i
oviva, da níksega zla nede med
vami.

15. Kí sze z-govedom mēsa,
na szmr nyega, i* govedo túdi
zakolte.

16. I ono 'zenszko, stera sze
k-kaksemi 'zivincseti záto blíza,
naj sze z-nyim mēsa; — oszmr-
ti 'zenszko i 'zivincse, — szmr
naj sztrpíta, nyidvi krven grêh
naj na obê szpádne!

17. Kí szí szesztro, — cser
szvoje-
ga ocsé i szvoje materé
vzeme, i poglédne nyé szram, i
ona túdi poglédne nyegov szram:
tô je vtepenye krvi; naj sze po-
gúbíta pred ocsmí szinôv národa
szvoje-
ga; — szram szesztre je

odkrio, — naj vzeme kastigo
szvojo.

18. Kí z-cvetécsov 'zenszkov
szpi, nyé szram odkrije i onága
nyé vretino, ona pa túdi odkrije
krvno vretino szvojo; obá sze
naj vösztrêbita z racsúná národa
szvoje-
ga.

19. Szramá szesztre tvoje ma-
teré ali tvoje-
ga ocsé neodkrij:
geto je tétaksi lasztivno krvno
zláhto szvojo onágao, — naj
noszita kastigo grêha szvoje-
ga.

20. Kí z-sztrínov szpi, szram
sztrica szvoje-
ga je odkrio: naj
vzemeta kastigo zla szvoje-
ga, —
brezi szemena naj merjéta.

21. Kí szí 'zeno brata szvoje-
ga vzeme; — tô je vtepenye, —
szram brata je odkrio: naj osztá-
neta brezi szemena.

22. Zdr'zte vsze vorcane moje,
i vsze pravde moje, i szpunyá-
vajte je, da vasz ona zemla, ka-
ma vasz pripelati mam, naj tam
prebivate, vönezmecse.

23. I ne'zítve pôleg vorcanov
onoga lüdsztva, stero vö mam
zegnati pred vami; ár szem jasz
záto odüro nyé, kâ je vsze tô
csínflo.

24. Pravo szem vam navküpe:
ví máte ládati nyí zemlô; ár
szem jo jasz vam dao na ôrok,
— z-mlêkom i médóm tekôcso
zemlô. Jasz szem Jehova, Bóg
vas, kí szem vász odébrao vö z-
národov.

25. I csinte rázlocsek med
csisztov i necsisztov 'zivínov, med
necsisztimi i csisztimi fíicami, i
neoszkrúnte sze z-'zivincsetom,
fíicsom, i níkim, ka lázi po zem-
li, stera szem za rúzna zname-
núvao pred vami.

26. I bojďte mi szvétí; ár szem jasz, Bôg, szvétí: geto szem vasz vödödébrao z-národov, da moji bodeťe.

27. Csi bode med nyimi vüvec ali compernyek, mo'zki ali 'zenszka; szmrt naj sztrpíjo, naszmrt je naj kamenüjejo: grêh krvi je naj te'zi!

XXI. Tál.

Szpodobnoszti, pozványe i plemenitoszt popév, i naimre vísnoĝa popa.

1. I velo je Bôg Mosesi: »gúcsi z popevmi, szimní Árona, i povê nyim: z-mrtvecom sze naj neoszkrúni med lüdsztvom szvojim;

2. Zvön z-najblízisov rodbinov szvojov: z-materjov, ocsom, szinom, cserjöv, bratom,

3. Iz-devojsnov szesztröv szvojov, stera je escse ôkoli nyega, escse k-môzi nêsla: z-têmi sze szlobodno oszkrúni.

4. Niti kak môz sze naj neoszkrúni med 'zláhtov szvojov, da neszvétí posztáne.

5. Gláv szí naj neopislíviĝo, konec bráde neodbríjeĝo, i v-'zivot szí znamênya nenapikávajo.

6. Szvétí naj bodo Bôĝi szvojemi, i bo'zega iména naj neoszkrúnijo; ár oni aldüjeĝo 'zgánya Jehova i krüh Bogá szvojeĝa: záto naj szvétí bodeĝo.

7. Hotlíve i vtepeňe 'zené szí naj nevzemeĝo, niti od mo'zá odposzlane 'zené nê: szvétí naj bode on Bôĝi szvojemi.

8. Za szvétoga ga dr'zi; ár on aldüje krüh Bogá tvojeĝa: szvétí naj bô pred teĝom, ár jasz, Bôĝ, kí vász poszvétí, szem szvétí.

9. Csi popôvszkoga csloveka csí praznúvati zacsne, ocsó szvojeĝa oszkrúni: na ognýi sze naj zeĝĝé.

10. Kí je vísni pop med bratmi szvojimi, na koga glavô je mázoli vlejáni, i gori je poszvet-seni, da sze v-précimbno ôpravo oblécsti more; naj szí vlászí neobsztonka, i oblecsala neraz-prászka.

11. K-mrtvim oszobam sze naj neblíza, ní z-ocsom, niti z-máterjov sze naj neoszkrúni.

12. Z-szvetine vö naj neide, da neoszkrúni szvetine Bogá szvojeĝa; ár je z-mázoliom Bogá szvojeĝa goriposzvetseni. Jasz szem Bôĝ.

13. 'Zeno szí naj z-devoĝk vzeme;

14. Vdovice, odpüsztzene i vte-pene, hotlíve deklé, — tê szí naj nevzeme; nego devoĝko naj vzeme za 'zeno, z-nároĝa szvojeĝa;

15. Da neoszkrúni szemena szvojeĝa med lüdsztvom szvojim: ár szem jasz, Bôĝ, on, kí nyega poszvétim.« —

16. I velo je Bôĝ Mosesi, go-vorécsi:

17. »Povê Ároni, erkôcsi: niscse z-tvojeĝa szemena, od roĝa do roĝa, kí kakse zmenkanye má vu 'zivoti, naj neprisztápla k-aldüvanyi krüha bo'zega.

18. Niscse leprá, vu kom kak-sa falinga jeszte, sze naj neblí-

'za: ni témni, ni plantav, ni zakucseni, ni dúgi cslovek;

19. Niti sztréte nôge ali rôke cslovek;

20. Ni püklav, ni poszêhnyeni, ni belnatoga oká, ni szrablívi, ni brdajicsni, ni kilav;

21. Niti eden krívi mo'zki z-otrokov Áron popa, sze naj nebl'za, za volo aldüvanya 'zgány bo'zi: — falinga je vu nyem, — krúha bo'zega naj neide aldüvat.

22. Bo'zi krúh, z-toga najszvetêsega i szvétoga, szlobodno jê;

23. Li k-predviszi naj nepri-sztôpi, i k-oltári sze nebl'za; ár falinga jeszte vu nyem: da szvetin moji neoszkrúni, geto jasz, Bôg poszvetšávam ona. —

24. Pripovedao je záto eta Moses Ároni, szinom nyegovim, i vszê m szinom israelszkim.

XXII. Tál.

Sto nema jeszti z áldovov, i kakse sztvaré sze májo aldüvati.

1. I gúcsao je Bôg Mosesi, govorécsi:

2. „Povê Ároni i szinom nyegovim, naj sze ôzdalecs zdrzávajo od áldovov szinôv israelszki, stere meni poszvetšávajo, i neszkrunyáva sze sz. imé moje. Jasz szem Bôg!

3. Povê nyim: od roda do roda, kíkoli sze zevszê osztankov vasi v-necsísztôj sztávi szvojoj bl'zao bode k-onim szvetsztvam, stera szinôvje israelszki poszvetšávati májo Bôgi; taksa dšsa

sze naj dôsztrébi od líca mojega. Jasz szem Bôg!

4. Niscse z-otrokov Árona, kí je gobav, ali kí prelêv má, naj nejê z-áldovov, dokecs sze neocsíszti; kí sze pa sterékoli neocsíszte dšse, ali taksega mo'zko-ga tekne, z-steroga sze szemen prelêva, —

5. Ali kí sze kaksegakoli cõcájôcs hodêcsega, po kom de neocsíszti, ali taksega csloveka, po kom neocsíszti gráta, doteknoti má, — na cêlo neocsísztôcso gle-dôcs; —

6. Ona dšsa, stera sze dotekne, de neocsíszta notri do vécsara, niti naj nejê z-oni szvetsztv, dokecs szí 'zivotá neszkôple vu vodi.

7. Li po záhodi szunca de csíszta; potom szlobodno jê z-szvetsztv, ár je tô nyéni krúh.

8. Vesznyenoga i razrganoga naj nejê, da neoszkrúni szebé. Jasz szem Bôg!

9. I naj varjejo, ka sze varvati má, da grêha nenoszijo za volo nyega, i nemerjêjo, záto, kâ szo je oszkrúni. Jasz, Bôg, szem on, kí nyé poszvétim.

10. Niscse, kí je nê rod, naj nejê szvetsztva; 'zalár i nájimnik popa naj nev'ziva sz. dára.

11. Csi pop za szvoje pêneze kúpi oszobo; tá naj jê 'z-nyega. i pri hi'zi rodjeno dr'zincse túdi szlobodno jê 'z-nyega krúha.

12. Csi nêpopa vzeme csi popa; neszmê jeszti z-áldova podigávanya.

13. Csi je csi popa vdovica posztála, ali je odpšsžtsena brezi decé, i nazâpride k-hi'zi ocsé szvojeja; rávno, kak v-devoj-

sztvi szvojem, szlobodno jê z-krûha ocsé; ali ni eden tûhînc naj nejê 'z-nyega.

14. Csi sto z-blôde jê z-szvet-sztva; naj povrné popi szvetsztvo, i nyega péti tál escse i naj gori-nadá.

15. I naj neoszkruîijo szvetsztv szinôv israelszki, stera Bôgi podigávajo;

16. Da kastige grêha nezávaljo na szébe pri jêsztvini szvoji szvesztv; ár jasz, Bôg, szem je poszvéto. « —

17. I velo je Bôg Mosesi, govorécsi:

18. „Gúcsi z-Áronom, i szinmî nyegovimi, i vszêmi szinmî israela, erkôcsi nyim: stokoli z-hîze israelszke, i z tûhîncov vu israeli sztojécsi prineszé dár szvoj pôleg oblûbe ali kak godi szlobodne vôle, steroga Bôgi má poszveliti na áldov plámna.

19. Za volo zadoblenya milosztse; nekrívoga szamca, z-'zivine, ôvc, ali kôz naj prineszé.

20. Taksega, vu sterom je zmenkanye, nealdûjite; ár sze tô nevezeme od vász prijétno.

21. Csi sto áldov zahválnoští prineszé Bôgi, za volo szpunenya oblûbe, ali z-szlobodne vôle, z-'zivine, ali z-ôvc; naj nekrívi bode, vrêden zadoblenya milosztse: nikse falinge naj nede vu nyem:

22. Niti szlepote, ni 'zûla, ni csonkle, ni mozolov, ni krászt, ni szmogôrov. Taksi neneszte pred Bogá, i 'zgánya neszprávajte 'z-nyí na oltári Bôgi.

23. Od potrêbe dugsi ali krat-sisi kotrîg 'zivincse ali ovcô, kak szlobodne vôle áldov, ti je

dopûsztseno prineszti; ali kak áldov oblûbe, sze nevezeme prijétno.

24. Razmu'zd'zeni, razkucseni, sztrgani i vôvrêzani mosnyicvkoplenika neneszte Bôgi: etaksega vu zemli vasoj nealdûjite.

25. Zevszê eti, z-rôke tûhînc nealdûjite krûha Bogá vasega; ár je zmenkanye, spregla vu nyi: nevezemejo sze prijétno od vász!“

26. I gúcsao je Bôg z-Mosesom, govorécsi:

27. Gda sze tele, ali ágneç ali kozica szkoti, naj szedem dni pod máterjov osztáne; od ôszmoga dnéva pa i vise toga sze prijétno vzeme za dár 'zgánya Bôgi.

28. Kravé, ali ovcé 'z-nyi ohotom navkûpe nezakolte eden dén.

29. I csi áldov dícsenya prineszéte Bôgi; na zadoblenye milosztse ga aldûjite.

30. On iszti dén sze naj potrosi; nika 'z-nyega nenihájte do útra. Jasz szem Bôg!

31. Varte navkûpe moje pravdé, i szpunte je. Jasz szem Bôg!

32. I neoszkrunte sz. iména mojega, da sze za szvétoga prestíam med szinmî israelszkimi. Jasz szem Bôg, kí vász poszvet-sáva.

33. Kí szem vasz vôpripelao z-zemlé egiptomszke, da bi vas Bôg bio. Jasz szem Bôg!“

XXIII. Tál.

Szvétkov sze dosztájajôcse pravdé.

1. I gúcsao je Bôg z-Mosesom, govorécsi:

2. „Gúcsi z-szinmi israelszki-mi, i povê nyim : oni szvétki Bogá, steri szo sze na szvéta szpráviscsa vöprekrícsali, — eto szo szvétki moji :

3. Sészt dní delajte, ali szédmi dén je pocsinek pocsinka, — szvéto szpráviscse ; te niksega dela neszkoncsávajte, — szobota bo'za je, — vu vszê prebiválicsaj vasi.

4. Szvétki Bogá, — sz. szpráviscsa, — steri szo na gvúšno vrêmen vöprekrícsani, szo naszledüjôcsi :

5. Prvoga mészeca stirinájszeti dén, — med dvôjim vecsérom, je páscha Bogá.

6. Toga mészeca petnájszeti dén, je pa nekvásznoga szvétek bo'zi. Szedem dní nekvászno jête.

7. Prvi dén mête sz. szpráviscse : niksega trúdavnoga dela neoprávlajte.

8. Szedem dní 'zgánye aldüjte Bôgi ; szédmi dén je sz. szpráviscse : niksega té'zkoga dela neoprávlajte. «

9. Pá je gúcsao Bôg z-Mose-som, govorécsi :

10. „Gúcsi z-szinmi israelszki-mi, i povê nyim : csi ednôk pridti máte v-ono zemlô, stero vam jasz datí mam, i 'zétvo te szkoncsáváli ; teda neszte sznopje prvotíne 'zétve vase k-popi ;

11. On pa naj sztepé sznopje pred Bôgom na zadoblenye milosztse : po szoboti bodôcsi dén je naj sztepé pop.

12. On iszti dén, gda sznopje sztêplete, leta sztaro nekrívo ov-cô poszvêtte na áldov plamná Bôgi.

13. Ktomi i áldov jêsztvine : dvá deszétála z-oliom poskrop-lene prêdnye mele, na 'zgánye, prijêten dís Bôgi, i strti tál hina prelêva vína.

14. Ni krúha, ni drúzganoga ali prazsenoga szilja do etoga dnéva nejête, dokecs Bôgi dára neprineszête, — pôleg vekivecsnoga vorcana, od roda do roda, na vszê prebiválicsaj vasi. —

15. I racsúnajte szí od poszobôtnoga dnéva, — tisztí dén žacsnovsi, gda sznopje sztêpanya prineszêta, — szedem cêli tjédnov.

16. Do drúgoga dnéva szédme szobote racsúnajte pédeszét dní, i te aldüjte nôvi áldov jêsztvine Bôgi.

17. Z-prebiválics vasi prinesz-te dvá krúha áldova sztêpanya, kak prvotino, Bôgi : z-dvê deszétátalov prêdnye mele naj sztoj on, z-kvászom.

18. Prineszte k-krúhi escse szedem, leta sztari nekrívi ágne-cov, ednoga telcsicsa, i dvá ba-ka, na áldov 'zgánya Bôgi ; i ktomi áldove jêsztvine i prelêva, na 'zgánye i prijêten dís Bôgi.

19. I aldüjte ednoga kozla na áldov za grêh, i dvá leta sztari-va ágneca, na áldov zahválnosztí.

20. Pop pa naj eta sztepé, z-prvotinov krúha navküp, na áldov sztêpanya pred Bôgom ; — z-tíma dvema ágnecoma navküpe, da szvéta bodo tá Bôgi, popi na nájem.

21. Prekricste vö dén ete, ká te sz. szpráviscse meli : niksega té'zkoga dela neoprávlajte, pôleg vekivecsnoga vorcana, na vszê

prebiváliscsaj, vasi od roda do roda.

22. V-zétvo nepo'zenyaj kraja nyive tvoje povszemvszega, i po'znanoga szilja tvojegazatorjenoga vlatovjá gorinepoberi: szirmáki i túhinci je niháj tam. Jasz szem Jehova Bôg vas!

23. I gúcsao je Bôg z-Mose-som, govorécsi:

24. »Gúcsi z-szinmi israelszki-mi, erkôcsi; prvi dén szédmoga mészeca pocsinek méte: glaszno szpomínanye, szvéto szpráviscse.

25. Niksega te'zkgoga dela neopravljajte, i 'zgánye aldújte Bôgi.«

26. Pá je gúcsao Bôg z-Mosesom, govorécsi:

27. »Deszétí dén etoga széd-moga mészeca je dén precisztsávanya. Szvéto szpráviscse dr'zte on dén; trápte sze, i neszte 'zgánye Bôgi.

28. Ete dén niksega dela neopravljajte; ár je on precisztsávanya dén, na zmírjenye vase z-Bôgom.

29. Vszáka dűsa leprá, stera sze dén ete netrápi, sze naj vösztrébi z-národa szvojega;

30. I vszáko oszobo, stera dén ete kakse koli delo opravla, — eto dűso fundam 'z-nyé národa.

31. Niksega dela neopravljajte, pôleg vekivecsnoga vorcana, od roda do roda, na vszê prebiváliscsaj vasi.

32. Pocsinek pocsinka vam boj-on. Trápte sze! — Navécsar devétoga dnéva toga mészeca, od ednoga vécsara do drűgoga, pocsívajte!« —

33. I gúcsao je Bôg z-Mose-som, govorécsi:

34. »Povê sziaom israelszkim, erkôcsi; etoga szédmoga mészeca petnájszeti dén je szedem dní satorov szvétek Bogá.

35. Te prvi dén je sz. szpráviscse: niksega teskgoga dela neopravljajte.

36. Szedem dní 'zgánye aldújte Bôgi; ôszmi dén méte sz. szpráviscse, i 'zgánye prineszte Bôgi: — szvétí szvétek je tő; niksega dela te'zkgoga neopravljajte.« —

37. Tő szo szvétíki bo'zi, stere szo za volo sz. szpráviscsa vöprekricsali, da bi sze 'zgánye prineszlo Bôgi; áldov 'zgányá, jésztvine, zahválnoszti, i prelêva, na vözrendelüvane dní.

38. Vözvêsvi bo'ze szobote, vözvêsvi vase dári, vözvêsvi vsze vase oblübe, i vözvêsvi vsze szlobodne áldove vase, stere dávate Bôgi.

39. Nadale: szédmoga mészeca petnájszeti dén, gda notriszprávide pôv zemlé, szedem dní szvéte szvétek Bogá; prvi dén je pocsinek, i ôszmi dén pá pocsinek.

40. I vzemte prvi dén szád pré-cimbnoga drêva; vêke pálme, gôsztgoga drevja vécsice, i pri potoki bodôcse vrbje, i veszélte sze pred Jehova Bôgom vasim szedem dní.

41. I obszlű'závajte ga, kak szvétek Bogá, szedem dní vszáko leto, pôleg vekivecsnoga vorcana, od roda do roda; — vu szédmom mészeci ga szvéte.

42. Vu satori sztojte szedem dní: — vszáki domácsi rodjenik vu israeli, naj v-satori sztojí;

43. Da znájo osztanki vasi, kâ szem v-satori dao sztáti szinom israelszkim, gda szem je z egip-tomszke zemlé vöpriplao. Jasz szem Jehova, Bôg vas!“

44. Tak je prekricsao vö Moses szvéte Bogá szinom israel-szkim.

XXIV. Tál.

Szvéti bliszcsár, krúh pre-ka'zúvanya, kamenúvanye preklinyávca iména božega, i z-toga tekôcse nistere kas-tige.

1. I gúcsao je Bôg z-Mose-som, govorécsi:

2. »Zapovê szinom israelszkim, naj ti prineszêjo csishti szkucse-ni oli v bliszcsár, da sze goridene, na sztálen poszvêt.

3. Zvôna prédvisza szvedô-sztva, vu satori oznanoszti ga naj goriposztávi Áron, od vécsa-ra do útre, pred Bôgom, sztálno; pôleg vekivecsnoga vorcana, od roda do roda.

4. Na csiszto zláti bliszcsár naj polózi poszvête, pred Bô-gom, sztálno. —

5. Potom vzemi prédnyo melo i szpesci z-nyé dvanájszet kolá-csov, vszáki kolács naj sztojí z-dvé deszétálav.

6. I posztavi je v-dvôji réd, v-eden réd po sészti, na csiszto zláti szto pred Bôgom.

7. Deni potom k-redom csiszto kadilo, naj bô pri krúhi na ál-dov szpômenka, Bôgi na z'gánye.

8. Szobôtne dní je naj szklá-da gori, pred Bôgom, sztálno, —

od szinôv israelszki na vekive-csen závezek.

9. I naj bodé tó Árona i szinôv nyegovi, naj je pojejo na sz. meszti; ár je eto najszvetése z-božega z'gánya nyegovo, na vekivecsen nájem. —

10. Vöide medtêm szin edne israelkinye, ali epiptomszko-ga mo'zá, med szini israelszke, i té szin israelkinye sze je szvado z-ednim israelom v-tábori.

11. Israelkinye szin je pa pszú-vaó Imé*) i preklinyao je je. Za toga volo szo ga pred Mosesa gnali. Materi nyegovoj je pa Se-lomith imé, — csí Dibria z-Dán plemena.

12. Pod sztrá'zo szo ga poszta-vili, dokecs bi zrendelivanye dô-bili, z-bože zapovédi.

13. I velo je Bôg Mosesi, go-vorécsi:

14. „Vö daj pelati toga pre-klinyávca zvôna tábora, i naj denejo vszi oni, kí szo tó csúli, roké szvoje nyemi, na glávo, i cêla obcsina ga naj naszmrt ka-menúje. — — —

15. I povê szinom israelszkim, erkôcsi: vszáki, ki kuné Bogá szvoje-ga, sze naj kastiga;

16. Kí pa bože imé preklinya, z-szmrtjov sze naj kastiga, — naszmrt ga naj kamenúje cêla obcsina: ali je tühíneć, ali do-mácsi, csi preklinya Imé, naj sze oszmrti.

17. Taksi cslovek, kí kaksokoli cslovecso bivoszt búje, sze naj z-szmrtjov kastiga.

*) Imé (Jehova), stero sze je za-prva nití vöpovedati nëszmelo, za tak szvéto je úr'záno.

18. Kí pa koga 'zivincse zakole; naj je povrné: — sztvár za sztvár.

19. Kí blíznyega szvojega orani; kak je on vcsíno, tak trbé i 'z-nyim csiniti.

20. Banto za banto, okô za okô: liki je on rano vdaro na csloveki, tak sze naj vdári i na nyem.

21. Kí 'zivincse zakole; naj je povrné: ali kí csloveka búje, naj szmrt sztrpí.

22. Ednáko sze szôdte, tühí-nec tak, kak domácsi; ár jasz, Jehova, szem vas Bôg! —

23. Gúcsao je tak Moses z-szinmí israelszkimi, i oni szo vöpelali toga preklinývca zvôna tábora, i kamenüivali szo ga. Vcsínili szo pa szinôvje israelszki tak, kak je tô Bôg zapovedao po Mosesi.

XXV. Tál.

Leto pocsinka, i veszélnoztli.

1. I gúcsao je Bôg z-Mose-som, govorécsi:

2. »Gúcsi z-szinmí israelszkimi, i pové nyim: csi ednök v-ono zemló máte príditi, stero vam jasz dam; teda naj orszóg pocsinek szvetí Bôgi.

3. Sészt lét szejaj nyíve, i sészt lét re'zi gorice tvoje, i szprávlaj notri nyí pôv;

4. Szédmo leto pa naj pocsinka pocsinek má zemla, — pocsinek Bogá: nyív tvoji neszêjaj, ni goríc nere'zi.

5. Po preidôcsoj 'zétvi, rasz-técse 'zétve dolinepo'zenyaj, i

grôzdekov neobrézani trszov dolinepoberi: pocsinka leto naj má zemla.

6. Pocsinyena zemla vam pri-neszti má 'zívis, — tebi, hlápci, hlapici, nájmnikí i 'zalári tvoje-mi, kí z-tebom prebívajo;

7. Tvojemi 'zivincseti, i divjá-csini, stera je vu tvojoj dr'zéli, szlú'ziti má nyé pôv na 'zívis, —

8, I racsúnaj szí szoboto szedem lét, 'szedenkrát szedem lét; i zadenoti má vrêmen szedemlêtni szobôt tvoji: stirideszét devét lét. —

9. Teda túli z-tvojim trobéc-sim rogom po vilicaj, szédmo-ga mészeca deszéli dén: na dén precsisztsávanya do konca po országi túlte z-rogom.

10. I poszvéte leto pédeszétoga leta, prekrícste szlobodcsi-no po országi, — vszêm nyega mesztancsarom; na veszélnoztli prekrics vam naj bode tô: vrni sze vszáki zmed vami nazâ vu szvoje dr'zánye, i vszáki zmed vami idi domô k-rodí szvojemi.

11. Radoszti glász je tô; — leto pédeszétoga leta vam boj ono: neszejajte, ni dolinepo'z-nyajte nyega drúgoga pôva, niti grozdja neobrézanoga trsza dolinepoberte,

12. Ár je veszélja glász tô, — ssvéti vam naj bode on: z-pôla sze hrante 'z-nyega pôvom.

13. Vu etom veszélnoztli leti sze vszáki vu szvoje dr'zánye vrni nazâ.

14. Csi blíznyewi tvojemí kâ odás, ali kúpis z-rôke blíznyega tvoje-ga; nevkanta eden drúgoga.

15. Pôleg racsúna lét po túljenji veszélnoszi pridôcsi, kúpŷj od blŷznyega tvojege; k-racsúni lét pôva primérno ga naj odá on tebi.

16. Pôleg véksega racsúna lét szlobodno pozdignes nyega cêno, i pôleg ménsega racsúna lét poménsaj nyega cêno; ár ti on bívoszt pôva odá.

17. I nevkahta edendrugoga, nego sze boj Bogá tvojege; ár szem jas, Jehova, Bôg vas.

18. Navkúpe zdrŷzte moje vorcane, varte moje pravdé, i szpunyávjate je; teda te vu míri sztá-li na zemli.

19. Zemla vam prineszé szvoj szád, da sze obilno nasztŷte, i vu bátrivoszti sztáti máte na nyê.

20. I csi te pravili: ka bomo jeli vu szédmom leti, csi nemo szêjali i notriszprávlali pôva nasega?

21. Vô vam zravnam blagoszlov moj vu sésztom leti, da vam ono na trŷ lêta szád prineszé.

22. I szejali te vu ôszmom leti, i jeli te z-sztároga pôva, — do devétoga leta, do nôvoga pôva sztároga jeli bodete.

23. Zemla sze pa naj neodá na ôrok; ár je zemla moja: ví szte li prásvaci i zalárje pri meni.

24. I vu vszem ládanyi zemlé vase dopúszte, naj sze zemla vô more rêsiti. —

25. Csi brat tvoj na szirmastvo práde, i ká odá z-drŷánja szvojege; teda naj krven resitel nyegov k-nyemi ide, i vôrêsi brata szvojege odáno drŷánje.

26. On pa, kí nema resitela, i csi premore, geto je teliko pri-

iszkao, keliko je k-vôrêsenyi potrebno;

27. Teda naj dolizracsúna lêta odánja, i nazádá to drŷgo onomi, komi je ôdao, i pá nazásztôpi vu drŷánje szvoje.

28. Ali csi neszprávi telko, ká bi nazápovrnôti mogaoj; teda naj odáno imánye nyegovo vu rôki onoga osztáne, kí je je kúpo, notri do leta veszélnoszi; ali vu leti veszélnoszi de ono szlobodno, i on nazásztôpi vu drŷánje szvoje.

29. Csi sto hrame odá vu vá-rasi z-sztenôv okôlivzétom; zacsnovsi od odánja, do ednoga cêloga leta sze morejo vôrêsiti; vu tom hípi je szlobodno nazarêsi:

30. Csi sze pa do tekája ednoga cêloga leta vônêrsijo: teda ta vu vá-rasi z-sztenôv obvzétom bodôcsa híza na kúpca i nyegove osztanke szpádne, — vu leti veszélnoszi sze vô nema dati.

31. Vu vesznica j z-sztenôv neobvzêti bodôcse híze sze meszto grúnta naj prestímajo: szlobodno sze vôrêrsijo, i vu leti veszélnoszi sze nazá morejo dati.

32. Ka sze pa levitszki varasôv dosztája: oni sztojsjo z-hŷnyl lasztivnoga drŷánja; gdakoli je szlobodno levítom, nyé vô-rêrsiti.

33. Ali csi ji sto zmed levítmi vônêrsi; teda sze ta odána híza i ládani vá-ras nazá more dati vu leti veszélnoszi, geto szo vu varasê levítov bodôcse híze nyl lasztivno ládanye med szinmŷ Israelszkimi.

34. Polé okrogline varasôv nyihovi sze naj neodá ; ár je ono vekivecsen ôrok nyihov.

35. I csi brat tvoj na szirmastvo pride, tak da je neprémocsen pôleg tébe : naj kak túhínc i 'zalár živé pri tebi.

36. Nevzemí od nyege 'zoja ali nádavka, nego sze boj Bogá tvojeja.

37. Pénez tvoji nedaj nyemi na 'zój, i za úzore volo nedaj tá 'zvísa tvojeja.

38. Jasz szem Jehova, Bôg vas, kí szem vasz vöpripelao z zemlé egiptomszke, da bi vam prékdao zemló kanaánszko, i vas Bôg bi bio.

39. Csi blíznyi tvoj na szirmastvo pride pôleg tébe, i odá sze tebi ; nedaj 'z-nyim dela hlápca oprávlati :

40. Kak nájmnik i 'zalár naj bode pri tebi ; do leta veszélnosztí naj szlú'zi pri tebi ;

41. Teda sze naj gorioszlobodi od tébe z-decôv szvojov vréd, nazá sze vrné k-rodmini szvojov, i pá vu dr'zánye ocsákov szvoji sztôpi.

42. Ár szo oni moji szlú'zbeníci, ké szem z-egiptomszke zemlé vöpripelao : za ceno hlápcev sze naj neodájo.

43. Neládaj nad nyim trdno, nego sze boj Bogá tvojeja.

44. Ka sze ládavoga hlápca i hlapice tvoje dosztája : z-lúdsztvam med vami szlú'zécsega szí szpravte hlápce i hlapice.

45. Takáj i z-decé pri vasz sztojécsi 'zalárov zí je szlobodno kúpite, kakti i z-med vami bodócse rodbíne nyihove, stero

szo vu országi vasem porôdili : i ládajte je.

46. I szlobodno je na ôrok níháte osztankom vasim meszto lasztivnoga poistva ; naveke szlobodno oprávlate 'z-nyimi delo hlápcev : ali nad bratmi vasimi, színmí israelszkimi, — eden nad drúgim, — negoszpodújte trdno.

47. Csi sze túhínc ali 'zalár prizdígne pri tebi, brat pa tvoj na szirmastvo pride pôleg nyege, tak da sze prísavci, 'zalári, ali túhe bívoszti plemeni odá pri tebi.

48. Preci, kak sze je ôdao, sze vö more resiti : eden z bratov nyegovi ga naj vöresi.

49. Ali sztríc, ali szin sztríca ga naj vöresi, ali z-krvno zláhte ga naj sto resí vö, ali csi 'szí poistvo szprávi, naj sze szam resí vö.

50. Teda naj racsúna z-küpcem szvojim, od leta odánya zacsnovsí, do leta veszélnosztí, i pénezi odánya naj k-racsúni lét primérni bodo ; vrémen derasov sze naj vzeme za vorcan.

51. Csi je escse doszta lét odzaja, pôleg toga naj plácsa ceno résenya z-pénez odánya szvojega.

52. Csi je pa do leta veszélnosztí malo lét odzaja, naj nyemi je vözracsúna : pôleg racsúna lét naj dene doji péneze résenya.

53. Kak létni deras naj bode pri nyem : trdno naj negoszpodúje nad nyim pred ocsmí tvojimi.

54. Csi sze pa z-etak tálom vöneresi ; teda sze naj vu leti veszélnosztí z-szlobodcsínov odpúsztí z-decôv szvojov navküpe.

55. Ár szo szinôvje israelszki moji szlûzbeníci, — szlûzbeníci moji szo oni, ké szem z-zemlé egiptomszke vöpriplao. Jasz szem Jehova, Bôg vas!e

XXVI. Tál.

Dôb szlûzbe bo'ze; blegoszlov nad timi pokornimi, preklétsztvo nad okornimi, odpûsztsénye tim povrnyenim.

1. Nenaprâvlajte szí bolvanov, ni zrêzani kêpov, niti sztebrov szí neposztâvlajte, ni kameni bôgecov szí neoprâvlajte gori vu zemli vasoj zâto. kâ, bi je molili; ár jasz, Jehova, szem Bôg vas!

2. Pocsiváliscsa moja szvêtte, i postûjte szvetino mojo. Jasz szem Bôg!

3. Csi te pôleg vorcanov moji ziveli, i zapôvedi moje zdrzíte, i szpunité je:

4. Jasz vam de'zd'z mam dati vu szvojem vrêmeni, tak da zemla prineszé szvoj pôv, i drevje polszko dá szâd szvoj.

5. Teda de vam mlatídev do brâve dr'zâla, i brâtva doide szejâdev: povôli te meli krûh, i vu pokoji te prebívâli v-orszâgi vasem.

6. I mír vam szprâvim vu orszâgi, da brezi sztrahote pocsivate: vöpreprâvim perôvne sztvârí z-orszâga, i rozjé nema szégnoti prêk vu orszâg vas.

7. Protivníke vase tirati máte, i szpokâplejo pred vami pod mecsom vasim.

8. Pét vasz íi sztô zbíje, i sztô vasz íi jezero prézené: protivníci pa szpokâplejo pred vami pod mecsom vasim.

9. Jasz sze pa k-vam obrném: naplodim i povnôzam vasz, i potrdim závezek moj z-vami;

10. Teda leta sztaro sztârinio máte jeszti, i vözmečsete sztâro pred nôvim.

11. I med vász položim prebiváliscse moje; ár vász neodvrže dûsa moja.

12. Teda bom med vami potûvao, i jasz bom vas Bôg, ví te moje lûdsztvo.

13. Jasz szem Jehova, Bôg vas, kí szem vasz vöpriplao z-egiptomszke zemlé, da nyim nedte robi, i szpotro szem jarneke járna vasega, i doprineszao szem, da ednáko hoditi morete.

14. Ali csi me nedte bôgali, i vszê eti zapôved moji nedte szpunyâvali,

15. Csi vorcane moje zavrzete, i szkonecsanya moja odûriti má dûsa vase, da neszpuante vszê povelény moji nego prelomite závezek moj:

16. Teda vám i jasz etak vesíniiti mam: nad vász poslem grozo, — szûhi beteg i vrêlo trêslíko, vu steroj sze vam pocerajo ocsí i povêhne dûsa; szemen vase te zaman szêjali, ár nyé protivníci vasi potrositi májo.

17. Jasz pa prôti vam obrném obráz moj, i ví zbíti, bêtzani máte pred protivními vasími: odûrjâvci vasi do kralûvali nad vami, i netirani bêtzali bodete.

18. Ali csi me i potom nedte bôgali, i nadale vasz scsukati

mam szedemkrát za volo grêhov vasi.

19. Vterem leprá segavo oblászt vaso, nébo vam na 'zelezo, zemlô na bronc obrném.

20. Teda sze vam zaman vtřeti má môcs vasa, ár vam zemla nede rodfla szilja i drevje polszko neprineszé száda.

21. Csi te sze meni prôtipícsili, i nedte me bôgati steli, szedemkrát te'zkési vdárec púsztím na vász, pôleg grêhov vasi.

22. Nad vász poslem divje sztvaré, da vasz opúsztíjo od decé vase, fundajo 'zivno vaso, i tak jo prerécsijo, da do púszté potí vase.

23. Csi sze pa mi po eti nezôgsate, nego sze prôti meni borilli bodete.

24. Teda sze i jasz prôti vam obrném, i scsukati vász mam i jasz szedemkrát za volo grêhov vasi.

25. Mecs púsztím na vász, steri zadomesztsenye má doprineszti nad vami za volo závezka, ví pa vu varasé vase bê'zati máte; ali jasz pomor púsztím na vász, i szpádnoti máte vu rôke protivníka.

26. Gda vkúpzlámlem nászlo-nyo krúha vasega, teda vam deszét 'zenszk pecsti má krúh vednoj pécsi, i na vágo vr'zejo 'zavis vas: jeli bodete, ali nenaszítite sze.

27. Ali csi me i pri vszem tom nedte bôgali, nego mi prôtisztánete.

28. Teda bom z-szrdom sô pred vász, i jasz vasz tûdi szedemkrát scsukao bodem, pôleg grêhov vasi.

29. Jeli bodete meszô szinôv vasi, i potrosite têlo cséri vasi.

30. I opúsztím bre'zine vase, i vôsztřebím polszke sztebre bolvanov vasi, i mrtve kôsztí vase na mrlino bolvanov vasi zme-csem; ár vasz odvřze dúsa moja.

31. Varasé vase na rús szprávim, szvetine vase opúsztím, i kadila dlsa, z-sterim sze mi omiljávati máte, notrinevzemem.

32. Opúsztím tak ország nate-liko, da sze ga protivníci vasi, kí szí tam obszédejo, léknoti májo.

33. Vász pa razzstepém med národe, i vöpotégnem za vami mecs moj: zemla vasa de púsztá, varasôvje sze vam dolizřúsijo.

34. Teda szí zemla povrnôti má szvoje szobote, dokacs de púsztá le'zála, i ví te vu zemli protivníkov vasi: teda szí zemla pocsinôti i povrnoti má szobote szvoje;

35. Vu cêlom hípi opúsztšenya szvojega de vu prêlogi le'zála, geto je vu szobotaj vasi nêpocsívala, dokacs szte na nyê szfáli.

36. Onim pa, kí zmed vami osztánoti májo, caganye vlejém vu nyí szrdca, gda do vu zemli protivníkov, nateko, da do pred sümom tápihnyenoga lisztja bê'zali, — bê'zali do, kak pred mecsom, i tászpádnejo nepregányani.

37. Poteknejo sze v-edendrûgoga pred mecsom, csi gli nepregányani; ali pred protivníkmi vasi nebi ôbsztali.

38. Preidete med národmi, i zemla protivníkov vasz pocera.

39. Kí pa zmed vami osztáne-jo, povêhnejo v-zemli protivníkov vasi za volo grêhov szvoji, ta-

káj i za volo grêhov ocsév nyihovi sze 'z-nyimi navkûpe tázbrisejo.

40. Teda vadlûvali bodo szvoj grêh, i grêh ocsév szvoji, za volo nyí nevernoszti, geto szo nevernivali prôti meni, i geto szo mi prôtisztanoli.

41. I jasz sze prôti nyim obrném, i odpelam je vu zemlo protivnikov nyihovi; lêhko sze te zmecsi nyí neszmécseno szrdce, i teda dolizbrisejo dúg grêhov szvoji.

42. I szpomeném sze z-závezka mojega z-Jákobom, i na pamet mi príde zákon moj z-l'zákom i Ábrahámom; takáj i na zemlo szí zmiszlim.

43. Osztávi sze od nyi ország, i povrné szí szobote szvoje, gda sze opûszti od nyi: oni do pa kastigani za grêh szvoj, li záto, ká szo zavrgli pravdé moje, i vorcane moje je odûrila nyi dúsa.

44. Ali ktomi escse i eto: gda bodo v-zemli protivnikov nyihovi, nezavr'em i neodûrim ji nateliko, ká bi je pogûbo, — zbon-tao závezek moj 'z-nyimi: ár szem jasz Jehova, Bóg nyihov.

45. I szpomeném sze, nyim na dobro, z-závezka sztarisov nyihovi, ké szem vöpripelao z-zemlé egiptomszke, pred ocsmí národov, da bi nyim Bóg bio. Jasz szem Bóg!“

46. Tô szo oni vorcanje, szkoncsanya i pravdé, stere je potrdo Bóg med szebom i szinmi israelszkimi, na Sinai gori, po Mosesi.

XXVII. Tál.

Vörésenye oblûbe i ôrocsonoga áldova.

1. I gúcsao je Bóg z-Mosesom, govorécsi:

2. »Gúcsi z-szinmi israelszkimi, i povê nyim: csi sto, pôleg tvoje cembe, dúse poszvetí Bógi pôleg oblûbe;

3. Cêni mozke, od dvajsztoga leta zacsnovsi, do sêsztdeszétoga leta, pétdeszét 'zukavcov, pôleg szvétoga 'zukavca.

4. I csi je 'zenszka, cêni jo treszeti 'zukavcov, pôleg sz. 'zukavca.

5. Od pétoga leta zacsnovsi, notri do dvajszeti lét sztaroga mladénca cemba naj do dvajszeti 'zukavcov ide, pri 'zenszkom szpôli pa do deszét 'zukavcov.

6. Pri pojbcsi eden mészec sztarom sze zacsnovsi, notri do pét lét sztaroga, naj cemba tvoja pét szrebrni 'zukavcov vcsiní, deklícsko pa trí szrebrne 'zukavce cêni.

7. Csi je pa mo'zki vise sêsztdeszét lét, petnájszet 'zukavcov ga cêni, 'zenszko pa deszét 'zukavcov.

8. Ali csi je pôleg tvoje cembe szirmák, naj sze pred popa posztávi, i pop ga naj cení, — k-poísvi toga oblûbo csinécsega primérno ga naj cení pop.

9. Csi je pa 'zivína, z-stere dár prineszéjo Bógi; vszáko, ka Bógi dájo, naj szvéto bode.

10. Nê ga trbê premeniti, ni vözmeniti, dobro za lagoje, ali lagojése za dobro; ár csi sze 'zivincse za 'zivincse evözmení, tak

tô, kak memba, naj szvetine bode.

11. Csi je pa ono kakse necsiszto 'zivincse, z-steroga sze nemore dár pñneszti Bôgi; etakse 'zivincse sze naj pred popa posztávi.

12. Teda je pop naj vceni, jeli je dobro ali lagoje: — kak szi je vceno, ô pop, tak naj bode.

13. Ali csi je vô scsé resiti; péti tál tvoje cembe naj plácsa na nádavek. —

14. Csi pa hízo poszveti Bôgi na áldov; naj jo vceni pop po szrédnyoj cembí: kak jo je pop vceno, za teliko sze naj vzeme.

15. Ali csi szi nazá scsé resiti hízo te aldívajôcsi; naj gorinaplácsa nyé péti tál v-pénezi, — pôleg tvoje cembe, kak nádavek: i te nyegova bidti má. —

16. Csi pa sto z-ôrocsne zemlé szvoje aldúje ká Bôgi; vceni jo pôleg mere szemena: ednoga chómera gecsmena cêna je — pét-deszét szrebrni 'zukavcov.

17. Csi je od leta veszélnozti mao aldívao polé szvoje; naj teliko valá, kak szi je vceno.

18. Ali csi je po leti veszélnozti aldívao polé szvoje; naj oszôdi pop, ka sze plácsati má do leta veszélnozti, pôleg nazá bodôcsi lét, da sze tô dolipotégne z-cêne cembe tvoje.

19. Csi pa vô scsé resiti zemlô szvojo te aldívajôcsi; naj péti tál pénz cembe tvoje plácsa na nádavek, i te naj nyegova bode.

20. Ali csi zemlé vôneresi, nego túhñci odá polé szvoje; vecs sze nemore vôresiti.

21. Zemla eta, gda sze vu leti veszélnozti gorioszlobódi, bo'za

má bidti, kak vônereseno polé: popi naj szpádne prék na ôrok.

22. Csi pa küpleni grünt, në ôrok, aldúje Bôgi;

23. Teda nyemi naj vôzracsuaga pop, pôleg tvoje cembe, bodôcso vrédnozti do leta veszélnozti, i naj dolidene on iszti dén cêno cembe tvoje, Bôgi na áldov.

24. Vu leti veszélnozti naj zemla onomi szpádne nazá, od koga jo je küpo, koga ôrocsina je.

25. Vsza cemba tvoja naj pôleg sz. 'zukavca bode; dvajszeti gér naj vcsini eden 'zukavec.

26. Li prvorodjenoga z-'zivine, stero, kak prvorodjeno, je bo'ze, naj niscse nealdúje: — ali szi je ono márhse, ali ovca, bo'ze je.

27. Csi je pa ono necsiszto 'zivincse; vô je ná resí pôleg tvoje cembe, i péti tál naplácsa; csi sze pa vôneresi, naj sze odá pôleg cembe tvoje.

28. Ali niksi áldov ôrocsine, steroga sto Bôgi poszveti z-kak-segakoli poistva szvojeja, — cslovek, 'zivincse, ôrocsen grünt, — sze neszmé odati, ni vôresiti. Vszáki ôrocsen áldov je tô najszvetése bo'ze.

29. Niksi ôrocsen áldov, steri sze z-lúdi aldúte, sze naj vôneresi: naj sze oszmrti.

30. Vsza deszetina zemlé, — z-pôva nyiv i száda i drevja, — je bo'za, Bôgi szvéta!*)

31. Csi sto ká nazá scsé resiti z-deszetine szvoje, naj péti tál gorinaplácsa.

*) Bo'za, tô je, popôvskoga sztána sze dosztájajôcsa.

32. Vszega ploda živine i ôvc péti tál, — vsze, ka poď botom paszterszkim tászkráce, naj kak deszetina Bôgi poszvetveno bode.

33. Naj nezebéra ni dobroga, niti zbožnoga, i vö ga naj nezemeni; ár csi je vözmeni, teda to

vözmenyeno z-tim právim vréd szvetini szpádne: vö sze naj neresi.*

34. Tô szo zapôvedi, stere je Bôg dao vö po Mosesi szinom israelsz'im na sinaiszkoi gori.

Strte knige Mosesa

ali

Knige Racsunszke.

I. Tál.

Poglavarje israela; v-racsúnvzêje vojnikov; sztan táborá; csészť levítov.

1. I gúcsao je Bôg z-Mosesom vu sinaiszkoi púsztšávi, v-sátori oznanoszti, prvi dén drúgoga mészeca vu drúgom leti vödénýa nyihovoga z-Egiptoma, govorecsi:

2. Vzemte v-racsún celo obcsino szinöv israelszki — póleg nyí pokolény, roda, po iméni racsúnavsi, vszákoga móžkoga poszebi.

3. Zacsnovsi od dvajszeti lét kumesz, vszákoga vu bojno idócsega vu israeli; — racsúnajte je póleg nyí seregöv, — ti i Áron.

4. Na pomöcs vama naj bodo vu tom: eden móžki ze-vszákoga pokolénýa, — on, kí je pogjavár híze korene.

5. Iména móžöv oni, kí vama na pomöcs bidti májo, szo eta: z-Rúbena, Eliszúr, szin Sedeúra.

6. Z-Simeona, Selúmiel, szin Szurisaddája.

7. Z-Júde, Nachson, szin Ham-

minadába.

8. Z-Issachára, Nethaneel, szin Szuhára.

9. Z-Zebulona, Eliáb, szin Chelona.

10. Z-szinöv Josefa, (z-Efraima), Elisamah; szin Hammihúda, (z-Menasséa), Gamliel, szin Pedaszúra.

11. Z-Benamina, Abidán, szin Gideonía.

12. Z-Dána, Achiezer, szin Hammisaddája.

13. Z-Asera, Pagiel, szin Hohrana.

14. Z-Gáda, Eljaszaf, szin Dehuela.

15. Z-Naftalia, Achirak, szin Henana.

19. Tô szo cseszťnci obcsine, glavé szťári kornik; tô szo poglavárje jezer israela.

17. I vzéo je Moses i Áron ete móžke kí szo po iméni zebráni bilí.

18. Vküp szta szpravila takáj celo obcsino prvi dén drúgoga mészeca, i notri szo sze dáli szpízšati vu zapiszek póleg nyí pokolény, koreni híze, po iméni zracúnani od dvajszeti lét szta-

roszti i vise toga, od gláve do gláve.

19. Liki je Bôg tó zapovedao Mosesi, tak je je v-racsún vzéo vu sinaiszkój písztásvi.

20. Bilí szo pa szinôvje Rúbena, prvorodjeníka israela, — vêke pôleg nyí pokolény, koreni hí'z, po iméni racsúnani, od gláve do gláve, vszáki mo'zki od dvajszeti lét i vise toga sztar, vszáki vu bojno idôcsi:

21. Racsún cêle kornike Rúbena: stiridesztsészt jezér pétsztó.

22. Ka sze szinôv Simeona dosztája, pôleg nyí vèk, pokolény; korník nyí racsún, po iméni racsúnnavsi, od gláve do gláve vszáki mo'zki od dvajszeti lét i od toga vise sztar, vszáki vu bojno idôcsi:

23. Racsún korník Simeona je: pétdeszétdevét jezér trisztó.

24. Ka sze szinôv Gáda dosztája: pôleg vèk, pokolény, koreni hí'z, po iméni racsúnnavsi od dvajszeti lét sztari i vise toga, vszáki vu bojno idôcsi:

25. Racsún kornike Gáda je: stirideszétpét jezér sésztópétdeszét.

26. Ka sze szinôv Jude dosztája, — pôleg nyí vèk, pokolény, koreni hí'z, po iméni racsúnnavsi, od dvajszeti lét sztari zacsnovsi, i vise toga, vszáki vu bojno idôcsi:

27. Racsún kornike Jude: szedemdeszétstiri jezér séstó.

28. Ka sze szinôv Issachára dosztája: pôleg nyí vèk, pokolény, koreni hí'z po iméni racsúnnavsi, od dvajszeti lét zacsnovsi i vise toga, vszáki vu bojno idôcsi:

29. Kornike Issachára racsún: pétdeszét stiri jezér stirisztó.

30. Ka sze szinôv Zebulona dosztája: pôleg nyí vèk, pokolény, koreni hí'z po iméni racsúnnavsi, od dvajszeti lét sztari zacsnovsi, i vise toga, vszáki vu bojno idôcsi:

31. Racsún korník Zebulona: détdeszétszedem jezér stirisztó.

32. Ka sze szinôv Josefa dosztája, od sziná nyegovoga Efraima: pôleg nyí vèk, pokolény koreni hí'z, po iméni racsúnnavsi, od dvajszeti lét sztari zacsnovsi i vise toga, vszáki vu ogen idôcsi:

33. Racsún kornike Efraima: stirideszét jezér pétsztó.

34. Ka sze szinôv Menasséa dosztája: pôleg nyí vèk, pokolény, koreni hí'z, po iméni racsúnnavsi, od dvajszeti lét sztari zacsnovsi, i toga vise, vszáki vu ogen idôcsi:

35. Racsún kornike Menassea: dvejtreszeti jezér dvésztó.

36. Ka sze szinôv Benjamina dosztája: pôleg nyí vèk, pokolény, koreni hí'z, po iméni racsúnnavsi, od dvajszeti lét sztari zacsnovsi, i vise toga, vszáki vu ogen idôcsi:

37. Racsún kornike Benjamina: péttreszeti jezér stirisztó.

38. Ka sze szinôv Dána dosztája: pôleg nyí vèk, pokolény, koreni hí'z, po iméni racsúnnavsi, od dvajszeti lét sztari zacsnovsi, i vise toga, vszáki vu bojno idôcsi.

39. Racsún kornike Dána: sésztdeszét dvé jezér szedemsztó.

40. Ka sze szinôv Asera dosztája: pôleg nyí vèk, pokolény koreni hí'z, po iméni racsúnnavsi, od dvajszeti lét zacsnovsi, i vise toga, vszáki vu bojno idôcsi.

41. Racsún kornike Asera: stírideszét edno jezero pétsztó.

42. Ka sze szinôv Naftalia do-sztája: pôleg nyí vèk, pokolény, koreni hí'z, po iméni racsúnavsi, od dvajszeti lét sztari zacsnovsi, i vise toga, vszáki vu bojno idôcsi.

43. Racsún kornike Naftalia: pétdeszét trí jezér stirisztó.

44. Tô je racsún, steroga je vôprineszao Moses. Áron i dvánájszet poglavárov izraela, — eden mô'z ze-vszáke korene hí'ze izraela.

45. Bio je pa cèli racsún szinôv israelszki, pôleg nyí koreni hí'z, od dvajszeti lét sztari zacsnovsi, i vise toga, vszè vu bojno idôcsi vu israeli, —

46. Nyí cèli racsún, velím, je: sésztó trí jezér pétsztó pétdeszét.

47. Ali levítje, pôleg kornike nyí ocsákov, szo nè szpadnoli pod racsúnanye zmed nyimi. —

48. Pá je gúcsao Bôg z-Mosesom, govorecsi:

49. „Ali kornike Levia nera-csúnaj, i nyí gláv nejemi v-racsún z-szinmí israelszkimi navkúpe;

50. Nego bole zrendelúj levíte k-hrambi szvedôszta, k-nyè ôpravam i k-vszemi, ka k-nyè szlísi. Oni naj noszijo hrambo i vsze nyè ôprave; oni szkoncšavajo kre nyè szlú'zbo, i táborivajo okóli hrambe.

51. I gda sze z-meszta gene hramba, levítje jo naj poberéjo rázno; csi pa hramba gder posztáne, levítje jo naj szkladéjo pá vkúp. Nyè sze neprisztájajôcsi, csi k-nyè prisztópi, sze naj oszmrti.

52. Táborivati pa májo szinôvje israelszki vszáki vu lasztivnom tábori, i vszáki pod szvojev zasztavov, pôleg nyí seregôv.

53. Levítje pa naj táborivajo okóli hrambe szvedôszta, da sze szrd neo'zmécsa nad obcsinov szinôv israelszki; záto zdr'zati májo levítje szlú'zbo kre hramba szvedôszta.“—

54. Vcsfnili szo záto szinôvje israelszki tak: vsze szo vcsfnili, kak je Bôg zapovedao po Mosesi.

II. Tál.

Vorcan tábora, i kornike, pôlèg nyí zasztav.

1. I gúcsao je Bôg z-Mosesom i Áronom, govorecsi:

2. »Vszáki pod szvojev zasztavov, pri rôgvi korene hí'ze szvoje, naj táborivajo szinôvje israelszki: zôcsi satora oznanoszti naj le'zijo vszeokóli.

3. On, steri nad zhod, od gorizhájanya szunca le'zati má, — zasztava tábora Jude, pôleg szvoji seregôv; poglavár szinôv Jude je pa Nachson, szin Hammiradába.

4. Nyega sereg pa i racsún je: szedemdeszét stiri jezér sésztsztó.

5. Pôleg nyega táboriva kornika Issachára; poglavár szinôv Issachára je pa Nethaneel, szin Szuhara.

6. Nyega sereg pa i racsún je: pétdeszét stiri jezér stirisztó.

7. Kornika Zebulona; poglavár szinôv Zebulona je pa Eliáb, szin Chelona.

8. Nyega sereg pa i racsún je: pétdeszét szedem jezér stirisztó.

9. Céli racsún tábora Jude, — sztó oszemdeszét sészt jezér stirisztó, pöleg nyí seregöví, — naj naprêide.

10. Zásztava tábora Rúbena naj nad jüg le'zí, pöleg nyé seregöví; poglavár szinöví Rúbena je pa Elisúír, szin Sedeúra.

11. Nyegov sereg pa i racsún je: stirideszét sészt jezér pétsztó.

12. Pöleg nyega táboriva kornika Simeona; poglavár szinöví Simeona je pa Selumiel, szin Szúrisaddaja.

13. Nyegov sereg pa i racsún je; pétdeszét devét jezér trisztó.

14. Potom je kornika Gáda; poglavár szinöví Gáda je pa Eljaszaf, szin Rehuela.

15. Nyega sereg pa i racsún je: stirideszét pét jezér sésztsztó pétdeszét.

16. Céli racsún tábora Rúbena je: sztó pétdeszét edna jezera stirisztó pétdeszét, pöleg nyí seregöví. Té naj te drúgi bö med potüvanyem.

17. Potom naj sator oznanoszi ide, tábor levítov, naszrêdi táborov. Kak táborivajo, tak naj idejo, vszákí pri szvojoj zásztavi.

18. Zásztava tábora Efraima, pöleg seregöví szvoji, naj nad záhod le'zí; poglavár szinöví Efraima je pa Elisamáh, szin Hamihúda.

19. Nyega sereg pa i racsún je: stirideszét jezér pétsztó.

20. Pöleg nyega je pa kornika Menasséa; poglavár pa szinöví Menasséa je Gamliel, szin Pedaszúra.

21. Nyega sereg pa i racsún je: dvétreszeti jezér dvésztó.

22. Potom je kornika Benjamina; poglavár szinöví Benjamina je pa Abidár, szin Gideoná.

23. Nyega sereg pa i racsún je: péttreszeti jezér stirisztó.

24. Céli racsún tábora Efraima je: sztó öszem jezér i sztó. Té je trétíji med potüvanyem.

25. Zásztava tábora Dána naj nad szever le'zí, pöleg nyí seregöví; poglavár szinöví Dána je pa Achiezer, szin Hamisaddaja.

26. Nyega sereg i racsún je pa: sésztdeszét dvé jezér szedemsztó.

27. Pöleg nyega táboriva kornika Asera; poglavár szinöví Asera je pa Paghíel, szin Hochrána.

28. Nyega sereg pa i racsún je: stirideszét edna jezera i pétsztó.

29. Potom kornika Naftalia; poglavár szinöví Naftalia je pa Achirah, szin Henána.

30. Nyega sereg pa i racsún je: pétdeszét trí jezér stirisztó.

31. Céli racsún tábora Dána je: sztó pétdeszét szedem jezér i sésztó v-ogen idöcsi. Eti naj nájodzaja idejo pöleg nyí zásztav.

32. Tó je racsún szinöví israelszki. pöleg nyí koreni hí'z, navküpní racsún nyí táborov, pöleg nyí seregöví: — sésztó trí jezér i pétsztó pétdeszét.

33. Medtem szo levítje néra csúnani med sziní israelszke, tak, liki je tó Bög zapovedao Mosesí.

84. Szinövíje israelszki szo pa vsze vszíníli. Celö tak, kak je Bög zapovedao Mosesi, szo tábo-

rivali pôleg zásttav i tak szo i potľivali, — edno vszako pokolénye, pôleg nyí koreni hí'z.

III. Tál.

V-racsún vzétje levítov i prvorodjeni vu israeli.

1. Szpíz pokolénya Árona i Mosesa je pa rávno te, gda je Bôg na sinaiszkôj gori z- Mose-som gúcsao, ete naszledüvajúcsi:

2. Iména szinôv Árona szo eta: Nadab, te prvorodjen, potom Abihú, Eleazár i Ithamár.

3. Tò szo iména Árona szinôv, goriposzvetseni popév, ké je na popôvszko szlú'zbo goriposzvéto.

4. Ali Nadab i Abihu szta mrlá pred Bôgom, gda bi nedosztojni ogen prineszla pred Bogá, vu sinaiszkôj püsztšávi; decé szta pa nêmeta, Eleazár pa Ithamár szta kak popa szlú'zila pred lícem Árona, océ szvojega.

5. I velo je Bôg Mosesi, govorécsi:

6. Pelaj korniko Levia i posztavi jo pred líce Áron popa, da nyemi szlú'zjo.

7. Da szkoncsávajo szlú'zbo i dú'znoszt obsine pred satorom oznanoszti, na szkoncsávanye szlú'be hrambe.

9. Daj tá levíte Ároni i szinom nyegovim; ze-vszêm sze nyemi naj prêkdájo od szinôv israel'ski.

10. Ároni pa i szinom nyegovim zapovê, da szpunývajo popôvsztvo szvoje: ali te neprisztojno tá priszta'pajúcsi sze naj oszmrti,

11. Pá je gúcsao Bôg z-Mose-som, govorécsi:

12. »Jasz szem szí pa, vis, vò-odébrao levíte z-szinôv israel'szki meszto vszákoga prvorodjenoga med sziami israel'szkimi, steri utrobo odpré, da moji bodejo levítje.

13. Ár je moj grátao vszáki prvorodjen, gda szo vszi prvorodjeni pobiti vu zemli Egiptoma; szebi szem poszvéto vszako prvorodjeno, zacsnovsi od csloveka, notri do živine, — moja, bó'za naj bodejo.«

14. Zuôvics je gúcsao Bôg z-Mosesom vu püsztšávi sinaiszkôj, govorécsi;

15. »Zracsúnaj vküp sziaí Levía, pôleg nyí koreni hí'z i pokolény, vszákoga mo'zko'ga szpôla; pri ednom msszeci sze zacsnovsi, kumesz je racsúnaj vküp.«

16. Vkü'p je je tak zracsúnao Moses na povelénye bó'ze, kak nyemi je zapovêdano.

17. Billi szo pa szinovje Levía pôleg iména eti: Gerson, Kehat i Merari,

18. Iména szinôv Gersona szo pa pôleg nyí pokolény, eta: Libni i Simhi.

19. Szinôvje Kohata szo pa, pôleg nyí pokolény: Hamrá, Jiszhar, Chebron i Huzziel.

20. Szinôvje Meraria pa, pôleg nyí pokolény: Machli i Musi. Tò szo pokolénya Levía, pôleg nyí koreni hí'z.

21. Gersona: pokolénye Libmia i pokolénye Simhia. Tò szo pokolénya Gersona.

22. Nyí racsún, vszákoga mo'zko'ga szpôla racsúnavsi, od mê-

szeca szteroga zacsnovsi, i vise toga, — nyí racsún je: szedem jezér pétsztó.

23. Pokolénye Gersona naj za hrambov od záhoda táboriva.

24. Poglavár korene híze gersonov naj Eljaszaf, szin Loela bode.

25. Szkrb szinôv Gersona vu satori oznanosztí sze hrambe dotfcse, kakti: satora, nyega pokriva, i povisza dvér satora oznanosztí.

26. Takáj i poviszov trnáca, povisza dvér trnáca, steri je na hrambi i oltári vszeokôli, nyega vezálja, — vsze ôprave.

27. Kehata pa: pokolénye hamramov, pokolénye Iiszarov, rod chebronov, i rod hazzielov. Tô szo polénya kohatov.

28. V-racsún vzévsí vszákoga mo'zkoga szpôla, zacsnovsi od meszeca sztari, i vise toga je: oszem jezér sésztó szkoncsávajócsi szlú'zbo kre szvetine.

29. Pokolénya szinôv kohatovi naj od pôdnésnye sztráni hrambe táborivajo.

30. Poglavár korene híze pokolény kohatovi je pa Eliszafan, szin Huzziela.

31. Pod nyí varvanyem je lada, szto bliszcásár, ôprava oltárov i szvetine, z-sterov szlú'zijo, polom povisz i vsza poszóda.

32. Gláva poglavárov levítovi je Eleazár, szin Áron popa, szkrbník szlú'zbeníkov szvetine.

33. Meraria: pokolénye Machlia, i pokolénye Musia. Tô szo pokolénya Meraria.

34. Nyí racsún je pa, racsúnavsi vsze mo'zkoga szpôla, od mé-

szeca sztari kumesz: sészt jezér dvésztó.

35. Poglavár korene híze Merariove je pa Szúriel, szin Abichaila. Eti od szeverne sztráni hrambe naj táborivajo.

36. Szlú'zbená szkrb szinôv Meraria sze dosztája dészk, drogôv, sztebrov, podov, — vszê náprav i vsze ôprave hrambe.

27. Takáj i sztebrov trnáca, vszeokôli, i nyega poplatov, cvekôv iao vezálja.

38. Pred hrambov táborivajo od zhoda, pred satorom oznanosztí próti zhodi, Moses, Aron i nyega szinôvje, kí szlú'zbo szvetine szkoncsávajo, pod dú'znosztíov szinôv israelszki. Ali te tá prisztáplajócsi neprisztójni sze naj oszmrtí!

39. Céli racsún levítov, líki szta je Moses i Áron vküpzracsúnala, na zapoved bo'zo, pôleg nyí pokolény, — vszê mo'zkoga szpôla mészeca sztari i vise toga, je: dvêdvajsztí jezér. —

40. Pá je veio Bôg Mosesi: zracsúnaj vküpv vsze prvorodjene mo'zkoga szpôla szinôv israelszki, od mészeca sztari zacsnovsi, kumesz, i vzemi v-racsún nyí iména.

41. Vzemi pa v-racsún meni, Bôgi, levíte, meszto vszê prvorodjeni med szinmi israelszkimi, takáj i 'zivino levítov, meszto vszákoga prvorodjenoga med 'zivínoov szinôv israelszki.*

42. I vküpv je zracsúnao Moses tak, kak nyemi je tô Bôg zapovedao, vsze prvorodjene szinôv israelszki.

43. Biló je pa vszê prvorodjeni mo'zkoga szpôla, po iméni vküpv

zracúnani, od mészeca sztari zacsnovsi, kumesz, — nyí racsún : dvédvajszeti jezér dvészto szedemdeszét trí.

44. I velo je Bóg Mos'si, gorórcsi :

45. Vzeti levíte meszto vszákoga prvorodjenoga med szinmi israelszkimi ; i 'zivíno levítov meszto, nyí 'zivíne : i moji naj bodo levítje.

46. Na resimbo pa za te dvészto szedemdeszét trí prvorodjene szinôv israelszki, vise racsúna levítov,

47. Vzeti pét 'zukavcov za edno glavô ; pôlez sz. 'zukavca je vzemi gori : dvajszeti gér je eden 'zukavec.

48. Péneze pa tádaj Ároni i szinom nyegovim, na resimbo ti vise racsúna med nyimi bodócsi.*

49. I notri je pôbrao Moses péneze resimbe od ti vise racsúna bodócsi, na steri meszto szo levítje sztópili.

50. Od prvorodjeni szinôv israelszki je pôbrao notri pénez : jezero trisztô sésztdeszét pét szvéti 'zukavcov.

51. I prék je dao Moses péneze resimbe Ároni i szinom nyegovim, pôlez povelénya bo'zega, liki je Bóg zapovedao Mosesi.

IV. Tál.

Dúznoszti sztána i racsún levítov.

1. I velo je Bóg Mosesi i Ároni, govorécsi :

2. »Vzeti v-racsún zmed szinmi Levia sziní Kohata, pôlez nyí pokolény i koreni híz,

3. Zacsnovsi sze od treszeti lét sztaroga, notri do pétdeszét lét, vszákoga vu rédi bodócsiga, za volo szlúzbe vu satori oznanoszti szkoncsávane.

4. Csészti szlúzbe szinôv Kohata vu satori oznanoszti je „szvéti szvéto“.

5. Naj Áron i szinôvje nyegovi prisztópíjo, gda sze tábor gene, i dolivzemejo predvisz, i pokríjejo 'z-nyim lado szvedószta.

6. Naj jo pokríjejo z-pokrôvcom jázbecsne kô'ze, i naj presztréjo odzgora na nyô szívi kmentni prt, i notrivlózijo nyé drogé.

7. Na szto preka'zévanya naj szívi kmentni prt presztréjo, i gorizdévajo szkléce, kávníke, kupice, i vrcse preléva ; takáj i vecsni krúh naj na nyem bô.

8. Na tá naj karmazíni prt presztréjo i pokríjejo ga z-pokrôvcom jázbecsne kô'ze, i notrivlózijo nyega drogé.

9. Potom naj szívi kmentni prt vzezejo, i pokríjejo 'z-nyim szvétcsi bliszcsár, nyega poszvéte, otrnyácse, lopatica i vszo olíovo poszôdo, z-sterov nyemi szlúzijo.

10. Naj polo'zijo nyô i vszo nyega ôpravo v-pokrôvec jázbecsne kô'ze, i gori ga denejo na srágle.

11. Na zláti oltár naj túdi szívi kmentni prt presztréjo, i pokríjejo ga z-pokrôvcom jázbecsne kô'ze, i notrivlózijo nyega drogé.

12. Potom naj vzezejo vszo k-szlúzbi szlúsajócso szprávo, z-sterov je návada vu szvetini

szlůziti; naj jo v-szivi kmentni prt denejo, i pokrįjejo jo z-pokrůvcom jįzbecsne kůze, i na srįglo jo zdignejo.

13. Potom naj ocsįsztiyo oltįr od pepęla, i naj presztręjo na nyō erdęci kmentni prt,

14. Gori naj denejo vszo nyega szprįvo, z-sterov je nįvįda szlůziti; pretyacse, rasoske, lopate i kotle, — cęlo szprįvo oltįra, — i naj presztręjo na nyō pokrůvec jįzbecsne kůze, i notrivlozįyo nyega drogę.

15. Gda Āron i szinůvje nyegovi gotovi mįyo bidti z-poravnanyem vszę őprav szvetine i szvetszta pri gibanyi tįbora; naj prisztdpiojo szinůvje Kohata, i neszęjo je: ali szvetszta sze naj neteknejo, da nemerjęjo. Tō je nosny szinův Kohata z-satora oznanoszti.

16. Pod szkrbjov Eleazįra, szinį Āron popa, sztoįj oli blįszcsįra, zįcsimbna kadilnica, presztoįni įldov jęsztvįse, mįzoli szkrb nad cęlov hrambov, i nad vszēm, ka vu nyę bįva: nad szvetinov i nad nyę őpravov. —

17. Pį je gůcsao Bōg z-Mosesom i Āronom, govorecsi:

18. »Vōnesztrębte roda pokolęnya kohatovoga z-levitov.

19. Tō csinte z-nyimi, da vu zįtki osztįnejo, i nemerjęjo, csi bi sze szvęti szvętova teknoli. Āron i szinůvje nyegovi naj prįdo, i posztįvįyo je po ednom vu nyį szlůzbo i na nosenye.

20. Ali edno megnenye naj neido ględat szvetszto, da nemerjęjo. —

21. Znůvics je gůcsao Bōg z-Mosesom govorecsi:]

22. Gersona szinį tįdi vzemi v-racsůn, pōleg nyį koreni hįz i pokolęny.

23. Zacsnovsi sze od treszeti lęt sztaroga, i vise toga, notri do pędeszęt lęt je zracsůnaj vķtř, vszįkoga, kį vu ręd sztōpiti zelę, za volo szkoncsįvany szlůzbe vu satori oznanoszti.

24. Csęszt pokolęnya gersonov pri szlůzbi i nosny je eto:

25. Nosziti mįyo povisz hrambe i sator oznanoszti, nyega pokrůvec, i jįzbecsni pokrůvec, steri je odzgora na nyem, i povisz dvęr satora oznanoszti.

26. Povisz trńįca, povisz dvęr na vrįtaj trńįca, steri je na hrambi i oltįri vszeokōli, nyį vezįlje, i vsze őprave nyį szlůzbe i vsze. ka sze z-etimi csiniti mį, — naj oni szkoncsįvįyo.

27. Cęla szlůzba szinův Gersona sze naj godį na povelęnye Ārona i szinův nyegovi, na vszo nyi nosnyo i szlůzbo ględōcs, i na nyę zavřpajte szkrb nyį noseni dugovány.

28. Tō naj bode szlůzba pokolęny szinův Gersona vu satori oznanoszti. Nyį szkrb pa naj vu rōki lthamįra, szinį Āron popa sztoįj.

29. Vzemi v-racsůn i szinį Meraria, pōleg nyį pokolęny i koreni hįz.

30. Zacsnovsi sze od treszeti lęt sztaroga kumesz notri do pędeszęt lęt je vzemi v-racsůn, — vszįkoga, kį na szlůzbo sztōpi vu satori oznanoszti.

31. Nyį nosnye sze desztįjįōcsa csęszt pri szlůzbi vu satori oznanoszti je eto: deszkę hrambe, nyę drogůvje, sztebri i poplatje.

32. Potom sztebri trnáca, vsze okóli, nyí poplatje, cveci, vezálje, vsza óprava i vsze skéri. Po iméni zracsunajte pred nyé szprávo, stero pôleg csészti nosziti májo.

33. Tô boj szlűzba pokolény szinöv Merária, na nyí cèle ópravice vu satori oznanoszti gledôcs, pod ravnyem Ithamára, sziná Áron popa.

34. V-racsún szo tak vzéli, Moses, Áron i poglavárje obsine szini Kohata, pôleg nyí pokolény i koreni híz.

35. Zacsnovsi sze od treszeti lét sztaroga, kumesz notri do pétdeszét lét sztaroszti, vszákoga, kí je na szlűzbo sztôpo vu satori oznanoszti,

36. I bio je nyí racsún, pôleg nyí pokolény, dvéjezero szedemsztó pétdeszét.

37. Tô bi tak bio céli racsún pokolény Kohata, vu satori oznanoszti szlűzéci, kak je je Moses i Áron vkűpzcacsúnao na zapoved bo'zo, poleg szredbensztva Mosesa.

38. Racsún szinöv Gersona je pa — pôleg nyí pokolény i koreni híz.

39. Zacsnovsi sze od treszeti lét sztaroga, kumesz notri do pétdeszét lét sztaroszti, vszáki vu satori oznanoszti szlűzbo szkoncsávajôcsi.

40. Bio je, velím, nyí racsún, pôleg nyí pokolény i koreni híz, dvéjezero sésztszto treszeti.

41. Tô bi bio racsún vszê pokolény szinöv Gersona, vu satori oznanoszti szlűzéci, liki szta je Moses i Áron v-racsún vzela na zapoved bo'zo.

42. Racsún pokolény szinöv Meraria pa — pôleg nyí pokolény i koreni híz.

43. Zacsnovsi od treszeti lét sztaroga, kumesz notri do pétdeszét lét sztaroszti, vsze vu satori oznanoszti szlűzêcse.

44. Bio je tak nyí racsún, pôleg nyí pokolény, treszeti jezér dvészto.

45. Tô bi bio racsún pokolény szinöv Meraria, liki szta je Moses i Áron v-racsún vzela na bo'zo zapoved, pôleg szredbensztva Mosesa.

46. Navkűpni racsún levftov, — steroza szo Moses, Áron i poglavárje israela vöprineszli, pôleg nyí pokolény i koreni híz.

47. Zacsnovsi od treszeti lét sztaroga, kumesz do pétdeszét lét sztaroszti vszê, kí szo csészti szlűzbe i nosnyo szkoncsávát przstôpili vu satori oznanoszti.

48. Nyí racsún je: oszem jezér pétszto oszemeszét.

49. Na bo'zo zapoved szo vkűpzcacsúnani eti, pôleg szredbensztva Mosesa, vszáki pôleg csészti szlűzbe i nosnye. Tô je racsúnanye, stero je Bôg zapovedao Mosesi.

V. Tál.

Csisztôcsa tábora; povrnénnye odtúhenoga 'zivincseta; zadovolscsina dvojécsega mo'zá i voda zakunenya.

1. I gúcsao je Bôg z-Mosesom, govorecsi:
2. „Zapovê szinom israelszkim, naj pre'zenêjo z-tábora vszákoga

gobavoga, vszákoga otôcsnoga, i vszákoga, kí je po mrtvom téli oszkrúnyeni.

3. Tak mo'zkoga. kak 'zenszko prézente vò, zvóna tábora je odposlite, da tábora, vu sterom jazs prebívam, neoszkrúnijo.◀

4. Tak szo zátò csiníli szinòvje israelszki: vò szo odposzlali one zvóna tábora. Kak je tò Bòg zapovedao Mosesi, tak szo vcsinili szinòvje israelszki.

5. Pá je gúcsao Bòg z-Mosesom, govorécsi:

6. „Povê szinom israelszkim: csi mo'zki ali 'zenszka kaksi cselovecsi grêh vcsiníta, ká Bògi neverniva grátata, i kastigo sziszprávi na glavò etaksa dusa.

7. Naj vadlújeta grêh, steroga szta vcsinila; teda pa naj plácsa pôleg nyega cêle vrêdnoszi, i vise toga naj péti tál nadá, i prêk ga dá tomi kvárnomi.

8. Csi pa nega, kí bi za to odtúheno povrnênye kvára pro-szo, i pred kêm bi sze kvára povrnênye doli moglo djáti; naj sze kastiga pred Bògom popi dá na rôke, zvón baka vtisanya, zsterim sze precsisztsenye má za nyega doprineszi.

9. Zevszê áldovov szinòv israelszki, naj cêli áldov podiganya, steroga k-popi prineszéje, etoga bô.

10. Ednoga vszákoga áldov je, naj nyegovi bodo: stokoli ká k-popi prinészé, nyegovo naj bô.◀

11. Znòvics je velo Bòg Mosesi, govorécsi:

12. Gúcsi z-szinmí israelszkimi, i povê nyim: csi koga 'zena pregresí i neverna de nyemi.

13. Tak da sze je sto pri nyê szpajòcs z-nyòv vjedínao, i tò je szkrito pred nyê mo'zom; csi ona tají, geto je vtepena, ali szvedoka nega pròti nyê, i na bíni je nêzgráblena.

14. Csi sze medtêm obcsütênye dvojuvanya pobúdí pri nyem i mencso má na 'zeno, gda je oszkrúnjena, — ali csi sze obcsütênye dvojuvanya pobúdí pri nyem, i mencso má na 'zeno, geto je neoszkrúnjena:

15. Teda naj mó'z 'zeno szvojo pred popa pela, i prineszé dár szvoj za nyò, — eden deszétál efá gecsméne mele; olia naj nevlejí na nyò, i nepridá kadila, ár je tò mencse áldov jészvine, oberkanya áldov jészvine, na bin opomenécsi.

16. Pop jo naj tá pela i pred Bogá posztávi.

17. Naj pop szvéto vodò vze-me v-csrepyeno poszòdo, potom naj naberé z-prahá, na podi hrambe bodòcsega i vrze ga vu vodò.

18. Potom naj pop to 'zenszko pred Bogá posztávi, razplúszí nyê vlaszé, i na dlan ji zlêva opòmenenya áldov jészvine. Mencse áldov jészvine je tò, i britka voda zakúnjenja naj vu rôki popa bode.

19. Na tò jo naj pop pod priszego vze-me, etak erkòcsi k-nyê; „csi je niksi moski nêszpao z-tebom, i csi szí, kak pod mo'zom tvojim sztojécsa, nê nagnjena na oszkrúnjenje, oszlobodjena szí od ete britke vodé zakúnjenja:

20. Ali csi szi, kak pod mo-
'zom tvojim sztojécsa, pregrésí-
la i vtepena szi, tak da sze je
sto vjedinevao z-tebom zvön mo-
'zá tvojega:

21. (Teda naj pod príszego
vzeme pop 'zenszko z-zakúne-
nya príszegov, etak govorécsi
pop k-'zenszki): »prekléto, pre-
kunyeno te vsíni Bôg med ná-
rodom tvojim; poszúsi Bôg tvo-
je bedrô i zmu'zd'zi tvojo utrobo.

22. Naj pride eta voda zaku-
njenja vu tvoja csrêva, zmu'zd'zi
tvoje csrvô, i poszúsi tvojo bed-
rô! — 'Zenszka pa naj etak
odgovori na tó: „tak bojdi! —
tak bojdi!“

23. Teda naj pop na liszt za-
pise eta zakunjenja, i vu britko
vodô ga o'zmicse.

24. Potom naj szpiti dá zaku-
njenja britko vodô 'zenszki, da
zakunjenja britka voda vu nyô
ide na nyé brigo.

25. Teda naj z-rôk vzeme pop
'zenszki mencse áldov jészvine,
sztepé ga pred Bôgom, i na ol-
tár ga dene.

26. Naj vzeme potom pop z-
áldova jészvine edno puno pr-
gíscso, na áldov opômenjenja i
v-din písztí na oltári; potom pa
piti dá 'zenszki vodô.

27. Geto ji je piti dao vodô,
prigoditi sze zná, ká, csi je osz-
krúnjenja i neverna bíla mo'zévi
szvojemi, britka voda zakunjenja
vu nyô idôcsa nyé na brigo,
otecsé ji csrvô i poszêhne bedra:
i tak prekléta bode tá 'zenszka
med národom szvojim.

28. Csi je pa nê oszkrúnjenja
ona, nego nevtepena; teda je ne-
dúzna i rodna bíditi má.“

28. Tó je mencse sze dosztá-
jajôcsa právda, csi bi pod mo-
'zom sztojécsa 'zena pregrésíla
ino sze vtepla.

30. Ali csi bi sze pri mo'zévi
obcsüténye mencse pobúdílo, i
dvojio bi nad 'zenôv; — i teda
naj pred Bogá posztávi 'zeno, i
pop vu rázumi právde ete szkon-
csa 'z-nyôv.

31. Z-tém tálom de mó'z men-
túvan grêha; 'zena etaksa pa
vzéti má kastigo szvojo.

VI. Tál.

Oblüba nazírsztva, i Áronov blagoszlov.

1. I velo je Bôg Mosesi, go-
vorécsi:

2. »Gúcsi z-sziámí israelszkimi,
i pové nyim: csi sze mo'zki ali
'zenszka vkrâodlôcsi za volo
oblübe nazírsztva*), da sze zdr-
'závajôcs 'zivé za bózo volo;

3. Naj sze zdr'záva od vina,
'zganice, vinszkoga i szkíszanoga
jeszia nepijé, nikse grozde 'zu-
pe nekostáva, i niti csrésztoega,
ni szúhoga grozdja nejé.

4. Vu cêlom hípi oblübe naj
nika nev'zíva, ka sze z-'zupe tr-
sza szprávla, — od pecsjá groz-
da notri do nyega kô'ze.

5. Cêli híp oblübe nazírsztva,
sze naj bírtva nedotekne gláve
nyegove, dokecs nepretecsé ono
vrêmen, stero je Bôgi poszvéto:
szvéti naj bô, — kite vlászi szi
naj rászti níhá na glávi.

*) Nazírsztvo, grünt, zacsétek? i
sztan nazaréov, jeremitov i barátov pa-
pinszke cêrkvi!

6. Čelli on híp, dokecs je Bôgi poszvetsen, sze naj k-mrtvomi csloveki neblíza :

7. Niti z-ocsé, ni z-materé, ni z-brata i szesztré mrtvov kôsztojov sze naj neoszkrúni ; ár Bogá nazírsztzo má na glávi.

8. Vu cêlom hípi odlôcsenya szvojega naj Bôgi szvéti bode.

9. Csi pa sto náglo v-ednom megnenyi merjé pôleg nyega, i té taksi oszkrúni poszvetseno glavô nyegovo ; na dén ocsísztsênnya nyegovoga szi naj doliobrîje vlaszé ; — na szédmi dén szi je naj obrîje doli.

10. Na ôszmi dén pa naj prineszé dvé grlici ali dvá golobícsa k-popi pred dveri satora oznanoszti,

11. I naj je pop aldûje: ednoga na grêha, i drûgoga na 'zgánnya áldov, i naj ga precísizti za toga volo, kâ je pri mrtvom têli pregrêso, i naj nyemi poszvétí glavô on iszti dén.

12. Dní oblûbe szvoje naj znôvics Bôgi poszvetí, i prineszé ednoga, leta sztaroga ágnecca na áldov kastige ; to prvêso vrêmen nyemi je pa zaman, geto je oszszkrúnyena oblûba nyegova.

13. Právda, nazíra sze dosztájajôcsa, gda szo sze dnévi nazírsztva nyegovoga szpunila, je eta : naj sze posztávi pred dveri satora oznanoszti,

14. I naj prineszé dár szvoj Bôgi: ednoga zdravoga, leta sztaroga ágnecca na áldov 'zgánnya, edno zdravo, leta sztero ovcsíco na áldov za grêh, i ednoga nekrívoga baka na áldov zahválnoszti,

15. Nadale edno drevenko z-olim poskroplenoga prêsisnyeka z-prêdnye mele, i nekvászni z-olím namázani szolank ; kakti áldovo jêsztvine i pila.

16. Naj je pop pred Bogá nezszé, i príprávi áldov za grêh i 'zgánnya.

17. I baka naj Bôgi poszveti na áldov zahválen, vise edne kosare prêsisnyeka, i szprávi je pop na áldov jêsztvine i pítvine.

18. Teda szi naj nazír doliobrîje pred dverami satora oznanoszti vlaszé oblûbe, potom naj vzeme vlaszé oblûbe gláve szvoje, i vrze je na ogen áldova zahválnoga.

19. Naj potom vzeme pop kûhano laloko baka, eden prêsisnyek z-drevenke, i edno nekvászno szolanko, i polozi je nazíri na rôke, geto szi je poszvetsene vlaszé szvoje doli dao vzéti.

20. Potom je naj pop sztápé na áldov sztêpanya pred Bôgom. Popa szvéto je tó, zvôn sztepeni prsz i laloke podiganya. Potom je 'ze szlobodno nazíri i víno piti.*

21. Tó je právda, nazíra sze dosztájajôcsa, kí je dár szvoj oblûbo Bôgi za nazírsztvo szvoje, zvôn toga, ka escse zmore ; naj pôleg oblûbe szvoje csiní, kak je oblûbo, vu rázumi právde, na nyega nazírsztvo gledêcse. —

22. Pá je velo Bôg Mosesi, govorécsi :

23. »Gúcsi z-Áronom i szinmi nyegovimi, erkôcsi: etak blagoszlávlajte szini israelszke, govorécsi nyim :

24. Blagoszlovi te Bôg, i obarí te !

25. Preszvėti Bôg líce szvoje nad tehom, i boj ti szmileni!

26. Prizdigni Bôg líce szvoje na tébe, i szpravi ti mfr! —

27. Tak povête vö imé moje nad szinmí israelszkimi, da je blagoszlovim.«

VII. Tál.

Dári poglavárov israela na potrebôcse sz. hrambe i oltára; Moses gucsi z-Bôgom.

1. On iszti dén, gda je Moses celô goriposztavo hrambo, 'zegnyao i poszvéto je je zevszémi nyé ôpravami navküpe; takál i oltár zevszémi nyega ôpravami, i 'zegnyao ino poszvéto je tá.

2. I prineszli szo poglavárje israela, glavé nyega koreni híz, tó je poglaviti szkrbnáci nyega obcsin, —

3. Prineszli szo, velím, dári szvoje pred Bogá: sészt pokriti kôl i dvanájszet gyüncév, — edna kôla szo szpadnola na dvá poglavára, i eden gyünc na ednoga po ednom; — i posztavili szo vsza tá pred hrambo.

4. I velo je Bôg Mosesi, govorécsi:

5. »Prími tá od nyi, da bodo na odprávanje potrebôcs satora oznanoszti; daj je levítom prék, vszákomi pôleg nyega potrebôcse.«

6. Prék je záto vzéo Moses kôla i gyünce, i dao je je levítom.

7. Dvôja kôla i stiri gyünce je dao szinom Gersona, pôleg nyi potrebôcs.

8. Csetvéra kôla pa i oszem gyüncév je dao szinom Meraris, pôleg nyi potrebôcs, pod szkrb Ithamára, sziná Áron popa.

9. Ali szinom Kohata je nádó, geto szo oni szlúzbo szvetsziva na szkrbi meli, — na plécsaj noszili.

10. Prineszli szo nadale poglavárje dári poszvetšávanya oltára on iszti dén, gda je poszvetšávan; prineszli szo pa poglavárje dári szvoje pred oltár.

11. I velo je Bôg Mosesi: »vszáki dén naj eden poglavár prineszé dár szvoj na poszvetšávanye oltára.«

12. Prvi dén je prineszao dár szvoj Nachson, szin Hamminadába z-pokolénya Júde.

13. Nyega dár je: edna, sztô treszeti 'zükavcov vrédna szrebrna szkléca, szedemdeszét 'zükavcov vréden szrebrni kotel, pôleg sz. 'zükavca. Obá szta napunyeniva bilá z-prédnyov melov, z-oliom poskroplenov, na áldov jésztvine.

14. Eden z-kadilom napunyeni zláti kávník za deszét 'zükavcov.

15. Eden mládi telcsics, eden bak, i eden leta sztár ágnec, na áldov 'zgánya.

16. Eden kozlics, na áldov za gréh.

17. Na áldov zahválnoszti pa: dvá gyünca, pét bakov, pét kozlicsov, i pét leta sztari ágnecov. Tó je dár Nachsona, sziná Hamminadába.

18. Drúgi dén je dár neszao Nethaneel, szin Szuhara, poglavár Issachára.

19. Nyega prineseni dár je bio: edna sztô treszeti 'zukavcov vrêd na szrebrna szklêca, eden szedemdeszét 'zukavcov vrêden szrebrni kotel, pôleg sz. 'zukavca; obá szta naszîpaniva bilá z-oliom poskroplenov prêdnyov melov, na áldov jêsztvine.

20. Eden z-kadilom napunyeni zláti kávník, za deszét 'zukavcov.

21. Eden mládi telcsics, eden bak, edena leta sztar ágneć, na áldov 'zgánya.

22. Eden kozlics, na áldov za grêh.

23. Na áldov zahválnoszti pa: dvá gyünca, pét bakov, pét kozlicsov, i pét leta sztari ágnećov. Tô je dár Neihaneela, sziná Szuhára.

24. Trétji dén: poglavár szinôv Zebulona, Eliáb, szin Chelona.

25. Nyega dár: edna, sztô treszeti 'zukavcov vrêdna szrebrna szklêca, eden, szedemdeszét 'zukavcov vrêden szrebrni kotel, pôleg sz. 'zukavca; obá szta z-oliom poskroplenov prêdnyov melov naszîpaniva bilá, na áldov jêsztvine.

26. Eden, z-kadilom napunyeni zláti kávník, za deszét 'zukavcov.

27. Eden mládi telcsics, eden bak, eden leta sztar ágneć, na áldov 'zgánya.

28. Eden kozlics, na áldov za grêh.

29. Na áldov zahválnoszti pa: dvá gyünca, pét bakov, pét kozlicsov i pét leta sztari ágnećov. Tô je dár Eliába, sziná Chelona.

30. Strti dén: poglavár szinôv Rúbena, Elizsúr, szin Sedeúra.

31. Nyega dár: edna, sztô treszeti 'zukavcov vrêdna szrebrna szklêca, eden, szedemdeszét 'zukavcov vrêden szrebrni kotel, pôleg sz. 'zukavca; obá z-oliom poskroplenov prêdnyov melov naszîpaniva, na áldov jêsztvine;

32. Eden, z-kadilom napunyeni zláti kávník, za deszét 'zukavcov;

33. Eden mládi telcsics, eden bak, eden, leta sztar ágneć, na áldov 'zgánya;

34. Eden kozlics, na áldov za grêh;

35. Na áldov zahválnoszti pa: dvá gyünca, pét bakov, pét kozlicsov, i pét, leta sztari ágnećov. Tô je dár Eliszúra, sziná Sedeúra.

36. Péti dén: poglavár szinôv Simeona, Selúmiel, szin Szúrisaddája.

37. Nyega dár: edna, sztô treszeti 'zukavcov vrêdna szrebrna szklêca, eden, szedemdeszét 'zukavcov vrêden szrebrni kotel, pôleg sz. 'zukavca; obá z-oliom poskroplenov prêdnyov melov naszîpaniva, na áldov jêsztvine;

38. Eden, z-kadilom napunyeni zláti kávník, za deszét 'zukavcov;

39. Eden mládi telcsics, eden bak, eden, leta sztar ágneć, na áldov 'zgánya;

40. Eden kozlics, na áldov za grêh;

41. Na áldov zahválnoszti pa: dvá gyünca, pét bakov, pét kozlicsov, i pét, leta sztari ágnećov. Tô je dár Selúmiela, sziná Szúrisaddája. —

42. Sészti dén: poglavár szinôv Gáda, Eljaszef, szin Behuela.

43. Nyega dár: edna, sztô treszeti 'zukavcov vrêdna szrebrna szklêca, eden, szedemdeszét 'zu-

kavcov vrêden szrebrni kotel, pôleg sz. 'zukavca, obá z-oliom poskroplenov prêdnyov melov naszîpana, na áldov jêsztvine ;

44. Eden, z-kadilom napunyen zláti kávník, za deszét 'zukavcov ;

45. Eden mládi telcsics, eden bak, eden, leta sztar ágnec, na áldov 'zgánya ;

46. Eden kozlics, na áldov za grêh ;

47. Na áldov zahválnoszti pa : dvá gyünca, pét bakov, pét kozlicsov, i pét, leta sztari ágnecov. Tô je dár Eljaszafa, szinâ Dehuela. —

48. Szédmi dén : poglavár szinôv Efraima, Elisamah, szin Hammihúda.

49. Nyega dár : edna, sztô treszeti 'zukavcov vrêdna szrebrna szklêca, eden, szedemdeszét 'zukavcov vrêden szrebrni kotel, pôleg sz. 'zukavca, obá z-oliom poskroplenov prêdnyôv melov naszîpana, na áldov jêsztvine ;

50. Eden, z-kadilom napunyen zláti kávník, za deszét 'zukavcov ;

51. Eden mládi telcsics, eden bak, eden, leta sztar ágnec, na áldov 'zgánya ;

52. Eden kozlics, na áldov za grêh ;

53. Na áldov zahválnoszti pa : dvá gyünca, pét bakov, pét kozlicsov, i pét, leta sztari ágnecov. Tô je dár Elisameh, szinâ Hammihúda. —

54. Ouszmi dén : poglavár szinôv Menassés, Gamliel, szin Pedaszúra.

55. Nyega dár : edna, sztô treszeti 'zukavcov vrêdna szrebrna szklêca, eden szrebrni kotel za szedemdeszét 'zukavcov, pôleg

sz. 'zukavca, obá z-oliom poskroplenov prêdnyov melov naszîpana, na áldov jêsztvine ;

56. Eden, z-kadilom napunyen zláti kávník, za deszét 'zukavcov ;

57. Eden mládi telcsics, eden bak, eden, leta sztar ágnec, na áldov 'zgánya ;

58. Eden kozlics, na áldov za grêh ;

59. Na áldov zahválnoszti pa : dvá gyünca, pét bakov, pét kozlicsov, i pét leta sztari ágnecov. Tô je dár Gamliela, szinâ Predaszúra.

60. Devéti dén : poglavár szinôv Benjamina, Abidán, szin Gidehomia.

61. Nyega dár : edna, sztô treszeti 'zukavcov vrêdna szrebrna szklêda, i eden szrebrni kotel, za szedemdeszét 'zukavcov, pôleg sz. 'zukavca, obá z-oliom poskroplenov prêdnyov melov naszîpana, na áldov jêsztvine ;

62. Eden, kadila pún zláti kávník, za deszét 'zukavcov ;

63. Eden mládi gyünscics, eden bak, eden, leta sztar ágnec, na 'zgánya áldov ;

64. Eden kozlics, na áldov grêha ;

65. Na zahválen áldov pa : dvá gyünca, pét bakov, pét kozlicsov, i pét, leta sztari ágnecov. Tô je dár Abidána, szinâ Gidehomia. —

66. Deszét dén : poglavár szinôv Dána, Achiezer, szin Hammisaddája.

67. Nyega dár : edna, sztô treszeti 'zukavcov vrêdna szrebrna szklêda, eden szrebrni kotel, za szedemdeszét 'zukavcov, pôleg sz. 'zukavca, obá z-oliom poskrople-

nov prědnyov melov naszıpana, na áldov jěsztvine;

68. Eden, z-kadilom napunyen złáti kávník, za deszét 'zukavcov;

69. Eden mládi telcsics, eden bak, eden leta sztar ágnec, na 'zgánya;

70. Eden kozlics, na áldov za grěh;

71. Na zahválen áldov pa: dvě gyünca, pét bakov, pét kozlicsov, i pét, leta sztari ágnecov. Tò je dár Achiezera, sziná Hammisad-dája. —

72. Edenájszeti dén: poglavár szinöv Asera, Paghiel, szin Hochrána.

73. Nyega dár: edna szrebrna szklěca, za sztó treszeti 'zukavcov, i eden szrebrni kotel, za szedemdeszét 'zukavcov, pôleg sz. 'zukavca, obá z-oliom poskrople-nov prědnyov melov naszıpana, na áldov jěsztvine;

74. Eden, kadila pún złáti kávník, za deszét 'zukavcov;

75. Eden mládi telcsics, eden bak, eden, leta sztar ágnec, na áldov 'zgánya;

76. Eden kozlics, na áldov grěha;

77. Na zahválen áldov pa: dvě gyünca, pét bakov, pét kozlicsov, i pét, leta sztari ágnecov. Tò je dár Paghieła, sziná Hochrána. —

78. Dvanájszeti dén: poglavár szinöv Naftalia, Achirah, szin Henána.

79. Nyega dár: edna sztó treszeti 'zukavcov vrědna szrebrna szklěca, i eden szrebrni kotel za szedemdeszét 'zukavcov, pôleg sz. 'zukavca, obá z-oliom poskrople-

nov prědnyov melov naszıpániva, na áldov jěsztvine.

80. Eden z-kadilom napunyen złáti kávník, za deszét 'zukavcov.

81. Eden mládi telcsics, eden bak, eden leta sztar ágnec, na áldov 'zgánya.

82. Eden kozlics, na áldov za grěh.

83. Na áldov zakválnoszti pa: dvě gyünca, pét bakov, pét kozlicsov i pét leta sztari ágnecov. Tò je dár Achireh, sziná Henána.

84. Tò je dár poglavárovo israela na poszvetsenye oltára, gda je goriposzvetsen; dvanájszet szrebrni szklěc, dvanájszet szrebrni kotlov, dvanájszet złáti kávníkov.

85. Edna szklěca z-sztó treszeti, i eden kotel z-szedemdeszét 'zukavcov szrebra. Cela szrebrna szpráva: dvějezero stiriszto 'zukavcov, pôleg szvétoga 'zukavca.

86. Vszáki, z-kadilom napunye-ni dvanájszet kávníkov po ednom deszét 'zukavcov pôleg sz. 'zukavca. Cělo złáto kávníkov: sztó dvašzeti 'zukavcov.

87. Na áldov 'zgánya vözravna-na navküpa 'zivína: dvanájszet telcsicsov, dvanájszet bakov, dvanájszet leta sztari ágnecov; — k-tomi áldovje jěsztvine: i dvanájszet kozlicsov, na áldov za grěh.

88. 'Zivína áldova zahválnoszti navküpe: stiridvajszeti gyüncév, sésztdeszét bakov, sésztdeszét kozlov, sésztdeszét leta sztari ágnecov. Tò szo dári poszvetsávanya oltára, gda je goriposzvetseni.

89. I gda bi notrisó Moses vu sator oznanoszti, zgucsávat szí 'z-

Nyim*), csüo je glász nyemi Naz-
vésztsenoga z-podveza lade szve-
dósztvá, z-szréda ti dvě kerubov:
i teda je zdühávo k-Nyemi.

VIII. Tál.

Bliszcšár i nyega ópráva,
dób poszvetsenya levítov, i
tekáj nyí lét ino szlúzbo.

1. I velo je Bóg Mosesi, go-
vorécsi:

2. „Gúcsi z-Áronom, i pové
nyemi: gda gorimás dévati posz-
vète; pred bliszcšár naj szvéti ti
szedem poszvétov:»

3. I tak je csinio Áron: na
prédnyi tál bliszcšára je položo
poszvète, liki je tó Bóg zapo-
vedao Mosesi.

4. Bliszcšár je pa etak bio
zgotovlen: tak nyega szteblo,
kak cvětki z-bitoga zláta, — zbi-
to zláto je bilô ono: na ono dób
je dao zgotoviti Moses bliszcšár,
kak nyemi je tó Bóg pokazao.

5. Pá je velo Bóg Mosesi, go-
vorécsi:

6. „Vzemi levíte zmed szinmf
israelszkimi, i ocsiszi je.

7. I etak csini med nyí ocsiszt-
sávanyem: poskrôpi je z-grêh od-
jémajócsov vodôv: naj szi cêlo
têlo obríjejo i cblecsalo zeperéjo,
da csiszi bodo.

8. Potom naj vzemejo ednoga
mládoga telcsicsa, i k-tomi áldov
jésztvine, z-oliom poskropleno
prédnyo melo; — takáj ednoga

*) 'Z-Nyim, z-Jekovom, kí sze
nyemi je kak eden jedíno právi, zmo-
'zen i molbe vrêden vónavészto.

drúgoga mládoga telcsicsa vzemi,
na áldov za grêh.

9. Natô pelaj levíte pred sa-
tor oznanoszti, i prizovi vkáp
cêlo obsino szinôv israelszki.

10. K-tomi pelaj levíte pred
Bogá; szinovje israelszki pa naj
roké szvoje na levíte denejo.

11. Áron pa naj sztêple levíte
na áldov sztêpanya szinôv isra-
elszki pred Bógom, da szkoncsá-
vati morejo szlúzbo bo'zo.

12. Levítie pa naj roké polo-
'zijo telcsicsom na glavô, i aldúj
toga ednoga na áldov za grêh,
toga drúgoga na áldov 'zgánya
Bôgi, za volo precsiszsávanya
levítov.

13. Teda posztavi levíte pred
Árona, i sziní nyegove, i sztepi
je Bôgi na áldov sztêpanya.

14. Etak odlôcsi levíte z-réda
szinôv israelszki, da moji bodo
levítie.

15. Potom naj levítje prídejo
na szlúzbo satora oznanoszti; tí
je pa ocsiszi i sztepi na áldov
sztêpanya.

16. Ár szo eti cêlo meni dáni
z-réda szinôv israelszki; meszto
vszákoga utrobo odpérájócsega,
meszto vszákoga prvorodjenoga
szinôv israelszki szem szi nyé
vzéo prék.

17. Ár je vszákó prvorodjeno
szinôv israelszki, z-lúdi i 'zivine,
moje; on iszti dén, gda szem vu
zemli egiptomszkoj vszákó prvo-
rodjeno pobio, szem szi je posz-
vétó.

18. I príjao szem szi levíte
meszto vszákoga prvorodjenoga
szinôv israelszki.

19. I prék szem dao levíte za
lasztivne Ároni i szinom nyego-

vim z-réda szinôv israelszki da bi oni szkoncsávali szinôv izraelszki sze dosztájajôcso szlű'zbo vu satori oznanosztí, i da bi oni szpunyávali precsisztsávanye za szinl israelszke, da nebi doszégno vdárec szinl israelszke, csi bi sze kszvetini priblűzávali szinôvje israelszki.

20. Etak je leprâ zravnao Moses, Aron i cêla obcsina szinôv israelszki na levíte gledôcs; — kakso zapoved je vzéo Moses od Bogá na levíte gledôcs, tak szo csinli 'z-nyimi szinôvje israelszki.

21. Z-têm tálom szo ocsísztseni on grêha levítje: vö szo zéprali obcsesala szvoja, Aron je je pa sztepaó na áldov sztêpanya pred Bógom, i szkoncsao je za nyé Aron precsisztsávanye, da bi je ocsiszto.

22. Potom szo prisli levítje szkoncsávat szlű'zbo szvojo vu satori oznanosztí pred Aronom i szinmí nyegovimi: — kakso levítov sze dosztájajôcso zapoved je vzéo od Bogá Moses, tak szo vcsínili 'z-nyimi.

23. I gúcsao je Bóg z-Mosesom, govorécsi:

24. „Eto sze dosztája levítov: od pétdvajszeti lét sztaroga sze zacsnovsi, kúmesz sze naj geríjemplé na szlű'zbo vu satori oznanosztí.

25. Ali csi je 'ze pédeszét lét vö sztar, naj vösztopi z-réda szlű'zbe i naj vecs neszlű'zi.

26. Nego naj bratom szvojim pomága vu satori oznanosztí, da sze szpunyáva csészti; szlű'zbe pa naj neszkoncsáva. Tak csinli z-levítmi okóli nyi pozványal

IX. Tál.

Poszlédnya páskha pôtnikov, necsiszti, i tühíncov. Szteber obláka, pôt kázajôcsi táborl izraela.

1. I gúcsao je Bóg z-Mosesom vu púsztšávi sinaiszkój, prvi mészec drűgoga leta po vöodhájanji z-zemlé egiptomszke, govorécsi:

2. »Szinôvje israelszki naj vu szvojem vrêmeni szprávjio páskho

3. Stirinájszeti dén etoga mészeca med dvema vecséroma jo naj szprávjio vu szvojem vrêmeni: celô pôleg nyé vorcanov i potrebnoga réda jo obszlűzávajte.« —

4. Vö je záto prekricsao Moses szinom israelszkim, kâ naj obszlűzávajo páskho.

5. Obszlűzávali szo tak páskho*) stirinájszeti dén prvoga mészeca med dvema vecséroma vu púsztšávi sinaiszkój: celô tak szo csinli szinôvje israelszki, kak je Bóg zapovedao Mosesi.

6. Bilí szo medtêm mó'zje po mrtvi kôsztaj ozkruényeni, kí szo té iszti dén nêmogli obszlűzávati páskho. Eti szo prisztôpili pred lice Mosesa i Árona on iszti dén,

7. I erkli szo nyima mó'zje eti: „mí szmo necsiszti vcsinyenipo mrtvi kôsztaj; zaka szmo nazávrzeni mí, da nemoremo dára pričásati Bôgi vu szvojem vrêmeni z-szinmí israelszkimi narűpe?“

*) Páskha, znameníti szvétek na szpômenek vöidénya israela z-robsztva egiptomszkoga.

8. Na tó nyim je odgôvoro Moses: „csákajte, naj szlúsam, ka veli Bôg vu dugoványi vasem!“

9. I velo je Bôg Mosesi, govorecsi:

10. Povê szinom iszraelszkim, erkôcsi: csi je sto zmed vami ali zmed osztankmi vasimi po mrtvoj kôszti oszkrúnyen, ali na dalésnoj pôti; naj obszlúzáva paskho Bôgi.

11. Stirinájszeti dén drúgoga mészeca, med dvema vecséroma jo naj drúzi; z-nokvasenim i britkim zelenyom jo naj jê.

12. Nika naj nenihájo 'z-nyé na drúgi dén i csonte ji naj neszterejo: celô pôleg vorcana páskhe je naj szpráviô.

13. On cslovek pa, kí je csízti i nê na pôti, i paskho drúzati zamúdi; té taksi szo naj vösztrêbi z-réda národa szvojeja; ár je bo'zega dára nêprineszao vu szvojem vrémeni: naj noszi kastigo grêha cslovek etaksi.

14. I csi szo tühíneç zdrúzava pri vasz, i on túdi szkoncsáva páskho Bôgi; naj jo zdrúzava pôleg vorcana i dôbi páskhe. Edno právdô méte, tak tühíneç, kak domácsi.“—

15. Na dén goriposztávlenya hrambe je oblák pokrio hrambo kre satora oznanonoszti; navécsar je pa vu kêpi ognya bio na hrambi notri do zorje.

16. Tak je bilô tó vszigdár: oblák jo je pokrívao vudné, csesesz nôcsi pa kêp ognya.

17. Kak szo je oblák kumesz zdigno, preci szo sli szinôvje iszraelszki, i na onom meszti, gde je oblák sztano, szo tábor vrgli szinôvje iszraelszki.

18. Na bo'zo zapoved szo sze genoli szinôvje iszraelszki, i na bo'ze povelénye szo sztanolí: vszigdar te, gda szo je oblák doliszpúszto na sator, szo táborivati.

19. Csi je pa oblák poreden csasz pocsívao na hrambi, bôgali szo szinôvje iszraelszki Bogá, i nê szo sze genoli.

20. Gda szo je li nisteri dén múdio oblák na satori; na bo'zo zapôved szo sztanolí, i na bo'ze povelénye szo sze genoli.

21. I prigôdilo szo je, gda bi oblák od vécsara do zorje pocsívao, csi szo je oblák v-zorje prizdigno, genoli szo szo, ali csi vnocsi vudné, kak szo je oblák kumesz zdigno, sli szo.

22. Ali csi je oblák dvá dní, ali eden mészec, ali dúgi csasz pocsívao na hrambi; prebivali szo szinôvje iszraelszki, i nê szo odhájali: ali kak szo je razvéd-rilo, genoli szo szo.

23. Na bo'zo zapoved szo táborivali, i na bo'ze povelénye szo sli, pazivsi na szkoncsanye Goszpodna, pôleg bo'zega povelénya po Mosesi.

X. Tál.

Gde i gda szo je szmelo túlti. Odhájanye tábora od sinaíszke goré ino toga réd. Chobáb, szin Reguela, nazálde v-szvojo domovino.

Moses moli za lúdsztvo.

1. I gúcsao je Bôg z-Mosesom' govorecsi:

2. „Daj szi napraviti dvá rogá: z-csísztoga szrebra nyidva daj zgotoviti, na vküppozávanye obcsine, i na gibanye tábora.

3. Csi do túlili 'z-nyima, teda sze naj vküpszprávi k-tebi cěla obcsina pred dveri satora oznanoszti.

4. Ali csi do szamo z-ednim túlili, teda sze naj vküpszprávi k-tebi poglavárje, — glavé jezer israela.

5. Gda te vküp túlili, naj sze genejo táborje na zhod sztojeći ;

6. Csi te pa obrúgim vküp túlili, naj sze genejo nad jüg le'zėci táborje.

7. Na vküpványe obcsine pa — túlte, ali netrobúntajte.

8. Z-trobúntami pa naj szinóvje Árona, popevje túljo: i tá vam naj meszto vekivacsnoga vorcana bodo, od roda do roda.

9. Csi gda vu domovini vasoj v-bojno máte idti próti mantrajócsim protivníkom vasim; teda túlte z-rogmí, da na miszel prídete Jehova Bôgi vasemí, i oszlobodjeni bodete od protivníkov vasi.

10. Na dní gosztsėny, szvétkov i mládómėszecov vasi túlte z-rogmí, pri 'zgánya i zahválni áldovi, steri vam na szpómėnek májo szlůziti pred Bógom. Jasz szem Jehova. Bóg vas!“ —

11. I prigódilo sze je drúgoga leta drúgi mėszec, dvajszeti dén mėszeca, da bi sze prizdigno oblák z-hrambe szvedószta.

12. Teda szo sze genoli szinóvje israelszki pólėg nyí zaszta v z-pűszťine sinaiszke, i oblák sze je dolipűszto na Parán pűszťini.

13. Vu zacsėtki szo sze na povelėnye bo'ze, po Mosesi dáno, genoli.

14. Kak prėdnyek, je zaszta v tábora szinóv Jude pólėg nyé banděr sla. Pred nyé seregom je Nachson, szin Hamminadába sztao;

15. Pred seregom kornike szinóv Issachára pa Nethaneel, szin Szuhara;

16. Pred seregom kornike szinóv Zebulona pa Eliáb, szin Chelona;

17. Rázno sze póbavsa hramba, szinóvje Gersona i Meraria szo, noszėcs hrambo, sli.

18. Potom sze je zaszta v tábora Rúbena genola, pólėg nyé seregóv. Pred nyé seregom je pa Eliszúr, szin Sedeúra sztao.

19. Pred seregom kornike szinóv Simsona pa Selúmiel, szin Szárisaddája.

20. Pred seregom kornike szinóv Gáda pa Eljaszaf, szin Dehuela.

21. Genoli szo sze zednim i kohátovi, neszėcsi szvetszivo; ti ovi szo pa tacsasz, dokacs bi eti tá prisli, hrambo goriposzta vlali.

22. Potom sze je genola zaszta v tábora szinóv Efraima, pólėg nyé banděr. Pred nyé seregom je pa Elisamah, szin Hamihúda sztao;

23. Pred seregom kornike szinóv Menassėa pa Gamliel, szin Pedaszúra.

24. Pred seregom kornike szinóv Benjamina pa Abidáo, szin Gidehonia.

25. Naszlėdnye sze gene zaszta v tábora szinóv Dána, stera je ta nájazdnya med vszėmi tá-

borami. Pred nyé seregom je pa Achiezer, szin Hammisaddája sztao.

26. Pred seregom kornike szinôv Asera pa Paghiel, szin Hochrána.

27. I pred seregom kornike szinôv Naftalia Achirah, szin Henána.

28. Tô je hod tábora szinôv israelszki, pôleg nyega zásztav. Tak szo sli.—

29. Teda je erkao Moses Chobábi, szinôvi midjanszkoga Reguela, tesztá Mosesa: „mí szmo sze na ono meszto napôtíli, od steroga je tak pravo Bôg: „Vam je dam prêk! — Poj z-nami, dobro mámo csiníti z-tebom; ár je Bôg dobro dao glásziti israeli!“

30. On je pa odgôvoro nyemi: „nebom sô, nego sze ráj domô, vu zemlo rodstva mojega vrnôti mam!“

31. On je pa erkao nyemi: „proszim te, neosztavi nasz, geto tak znás, gde mámo táborivati na etoj púsztíni, i tí bos poszvêt ôcsi nasi!“

32. Csi bos z-nami sô, teda te mí tálnika vsinímo vszê oni dobrôt, z-sterimi nasz Bôg blagoszloviti má.“

33. I odhájali szo od goré boze trí dní hôda; lada závezka bozuga je naprêsla na hód trê dnévov, da bi nyim sztánek pocsinka zíszkala.

34. Gda bi sze pa z-tábora genoli, oblák bozi sze je kumesz nýí vlêkao cseresz dnéva.

35. I gda bi sze lada genola, erkao je Moses: „sztani kre nász, Bôg, da sze raztepéjo protivníci

tvoji, i razbežijo pred lícem tvojim odúrjávci tvoji!“

36. I gda bi sztao, erkao je: „vrni sze pá nazá, o Bôg, k-jezeram vnogo jerér israela!“

XI. Tál.

Ogen vderé vö v-tábori; zanderécse lüdsztvo sze zadovoli z-manov i prepelica-mi, ino pogübi v-grobi zelnozsti. Szedemdeszét sztarcov sze dá Mosesi na pomôcs.

1. Lüdsztvo je pa z-to'zbami sztôpilo pred vüha Bogá. Tô szlúsavsi Goszpôd, zázgao sze je szrd nyegov, i bozi ogen je vdro vö med nyimi, i pocerao je okroglíno tábora.

2. Na tô je k-Mosesi krícsalo lüdsztvo. Moses sze je pa molo Bôgi, i vgaszno je ogen.

3. I zváli szo tô meszto Jabbeero, geto je bozi ogen, goro med nyimi.

4. Tô mednyimi bodôcse tepesko lüdstvo je pa za nászit szkumnelo; na stero szo sze i szinôvje israelszki znôvics zasúzili, erkôcsi: „stô nam dá meszô jezsti?“

5. Na miszel nam prihájajo ribe, stere szmo v-Egiptomi zobsztom jeli, uborke, dinye, poraj, lük i csesznek.

6. Tá nam je íze vszêhnola môcs zítka; nika nega pred ocsmí nasimi, nego li mana.

7. Mana je pa k-szemeni kúna prizpodobna, nyé fába je pa taksa, kak fába bdellioma.

8. Okôli je hodilo lüdsztvo, bralô, mlelo jo je med mlinszkim

kaményem, ali palo v-sztopa!,
kúhalo v-plszkraj, i pogacse
szprávlalo^m 'z-nyé: nyé 'zmah je
pa taksi bio, kak oliovi pogács.

9. I gda je cseresz nôcsi rosza
kápala po tábori, kápala je po
nyem i mana.

10. Csüo je pa Moses, kak bi
lüdsztvo jôkalo po vszê pokolê-
nyaj, vszâki pred dverami satora
szvojega; vise mere sze je po-
dêzgaô szrd Bogá, Moses sze je
pa csemerio.

11. I erkao je Moses Bôgi:
'zaka mantrás szlugo tvojeja, i
zaka neaidem miloscse pri tebi,
kâ z-bínom cêloga lüdsztva eto-
ga mené te'zís?

12. Jeli szem eto vno'zino jasz
popri'iao? jeli szem jo jasz po-
rôdo? kâ mi tak právis: vzemi
jo na nárocsa, liki dojka na ná-
rocsa vzeme cecátje dête. — v-
ono zemlô, stero szi z-príszegov
obecsao nyé ocsâkom.

13. Gde vzemem jasz telko mez-
szá, kâ bi cêlo vno'zino eto za-
dovolo; ár prôti meni jôcsejo,
govorécsi: „daj nam meszô jeszti!“

14. Jasz nemorem szam nosziti
cêloga lüdsztva etoga; ár mi je
vise môcsi moje.

15. Csi bos szi tak djao z-me-
nom, zakoli me vcsaszi, csi szem
miloscso naisao pred tebom; da
nevidim pogübeli moje!“ —

16. Teda je odgôvoro Bôg Mo-
sesi: „szpravi mi vküp szedem-
deszét mo'zôv z-sztarcov israela,
od steri znás, ka szo oni sztarcí
i práhdnóci lüdsztva; potom je
pripelaj pred sator oznanoszti, i
tam naj osztánejo z-tebom.

17. Tam sze püsztím jasz doli,
i gúcsao bodem z-tebom; vze-

mem potom z-onoga dühá, steri
j' nad tebom, i pihnem ga na ete,
da z-tebom vréd noszijo bremen
lüdsztva, i tí sze nete'zís szam
eden.

18. Lüdsztvi pa povê: posz-
vétte sze na útrásui dén, i meszô
máte jeszti; ár szte jôkali Bôgi
vu vüha, erkôcsi: „sto de nász
krmo z-meszom?“ bogme nam je
dobro bilô v-Egiptomi! — Bôg
vam tak meszô má dati, da jête!

19. Nedte ga jeli eden dén,
niti dvá, ni pét dnf, né deszét, niti
né dvalszeti dnf;

20. Eden cêli mészec, dokacs
sze vam na nôsz vö nede tisz-
kalo, i te'zko vam nede od nyega;
geto szte Bogá, kí med vami pre-
bívja, zavrgli i brécsali pred nyim,
erkôcs: „zaka szmo sli vö z-Egip-
toma?“

21. I odgovoro je Moses: „eto
lüdsztvo, vu steroga krli szem
jasz, z-sészto lezér pesâkov sztoji,
i tí dônok právis: dam nyim me-
szô, da eden cêli mészec jeszti
májo!

22. Jeli nyim ovcé, ali gyünce
trbê klati, da nyim zadoszta bo-
de? — Csi nyim taki vsze ribe
môrja vküpnalovímo, jeli de nyim
zadoszta?“ —

23. Na tô je odgôvoro Bôg
Mosesi: „jeli je prekrátsena rôka
bo'za? — Zâto vidi, jeli sze
szpuri rêcs moje, ali nê!“

24. Na tô je vösô Moses k-
lüdsztvi, i vö je prekrícsao bo'ze
povelénye. Potom je vküpszpravo
szedemdeszét mo'zôv z-sztarcov
lüdsztva, i posztavo je je okôli
satora.

25. Ktomi dolisztôpi Bôg vu
obláki, i gucsí z-nyim. Potom

vzeme z-onoga dühá, steri je nad nyim bio, i püszti ga na ti szedemdesztét sztári mó'zov. Eti pa, gda bi düh na nyé szeo, preci szo proroküvali; ali szledi vecs në.

26. Medtëm szta dvá mó'z á vu tábori osztala: tomi ednomi je Eldád, tomi drügomi Medád imé. I na etiva je szeo on düh, geto szta i onedva med te zebra-ne szlísila; ali në szta sla vö vu sator, i dönok szta proroküvala vu tábori.

27. I be'zi eden mladénc k-Mosesi, tó na znánye dávat, erkôcsi: »Eldád i Medád prorokü-jeta vu tábori!«

28. Na tó pregovori Josua, szin Núna i voi Mosesa od mladoszti mao, erkôcsi: „goszpodne, Moses, prepovê nyemi tó!“

29. I odgôvoro nyemi je Moses: „tí sze lehko za méne bo-jis? — Bár bi celo lüdsztvo bo-'ze proroküvati znalo! dabi vö-vléjao Bôg i na nyé dühá szvo-jega!“

30. Potom sze je nazávno Moses vu tábor z-sztarcmi is-raela navküpe.

31. Medtëm veter zjde od Bogá, gaavsi prepelice z-môria, i vrze je na tábor, eden dén hôda z-edne, i eden dén hôda z-drüge sztráni okôli tábora, i vecs me-nye dvá laktá kumesz lica zemlé.

32. Na stero gorisztáne lüdsztvo, i vküpberé prepelice té cê-li dén. celo nôcs i cêli drügi dén. Vszáki po ednom je najme-nye desztét keblôv nábrao, i vö szo szi je szklali okôli tábora.

33. Escse szo med zobmi meli meszô, escse szo je grizli, gda

sze je szrd bo'zi pobüdo próti lüdsztvi, i Goszpôd je z-grozno velikim vdárcom scsukao lüdsztvo.

34. I zváli szo meszto eto „grobe 'zelnoszti“; ár je tam pokopano zanderécse lüdsztvo.

35. Od grobov 'zelnoszti je slo lüdsztvo vu Chaszeroth, i prebi-valo je v-Chaszerothi.

XII. Tál.

Mirjam i Áron prótisztneta Mosesi, za steroga volo Mirjam v-pogübelno gobo szpádne, ali na molíte Mo-sesa sze zvrácsi 'z-nyé.

1. Mirjam pa i Áron szta prótigúcsala Mosesi, za volo 'zené Kúsa, stero szi je za 'zeno vzéo, ká szi je leprá Kús 'zeno vzéo.

2. I erkla szta: »jeli szamo po Mosesi gucsí Bôg? jeli negucsí i po nama?« — Tó je pa szlú-sao Bôg.

3. Moses pa, ete mó'z, je med vszëmi lüdmí, kí szo gda prebi-ovali na lici zemlé, te najdugotrp-livësi bio.

4. Kcsaszí velí Bôg Mosesi, Ároni i Mirjami: »pojzte napré vszi trijé vu sator oznanoszti!« — Na tó szo táslí vszi trijé.

5. Teda sze je dolipúsztó Bôg vu sztebri obláka, i sztano je pred dverami satora: vözové Ároná i Mirjama; — i vösztó-pita obá.

6. I erkao je: „szlúsajta recsi moje! — Csi máte bo'zega pro-roka, vu vidényi sze nyemi na-zvësztim, vu szne gucsím 'z-nyim.

7. Nê tak Moses, szluga moj: on je veren nad cêlov hi'zov mojov.

8. 'Z-nyim zôcsivôcsi gucsím, — ocsiveszno i nê szkrívoma, i nyemi je dáno viditi obráz bo'zi. Zaka sze tak nebojita prôti'gúcsati szlugi mojemi, Mosesi?*

9. I zvú'zgao sze je szrd bo'zi prôti nyima; — i tak je lehno On!*)

10. Kák sze je kumesz zdigno oblák od satora; gobav je pôsztao Mirjam, kak sznêg. Áron sze zglednovsi na Mirjama, vidi, gobav je bio.

11. Teda je erkao Áron Mosesi: „proszim te, goszpodne, nete'zi naj z-bínom grêha, kâ szva blázniva bilá i pregrêsila.

12. Naj nede priglihni ov konomi mrtveci, steroga meszô je napô zegnílilo, ze gda sze je od utrobe materé odtrgno!“ —

13. I zdühávao je Moses k-Bôgi, erkôcsi: „o Bôg, molim sze ti, zvrácsi ga!“

14. I erkao je Bôg Mosesi: „csi bi nyemi ocsa plúno v-zôbe, jeli ga nebi szedem dní szram bíló? — Vö sze naj zapré szedem dní zvôna tábora; ali potom sze naj pá nazávmel!“ —

15. Na tó je vözapréti Mirjam z-tábora szedem dní: lüdeztvo sze je pa négenolo, dokecs je Mirjam nazánêvzêti.

16. Potom je odhájalo lüdsztvo z-Chaszerotha, i táborivalo je na Parán püsztfni.

XIII. Tâl.

Moses naglejüvce posle v-Kanaán, isaelli obecsano zemlô

1. Velo je pa Bôg Mosesi, govorécsi:

2. „Posli mo'zé, ki naglédnejo zemlô kanaánszko, stero jasz dati mam szinom isaelszkim: — zevszákoga korenoga pokolénya ednoga mo'zá poslite, szame poglavite.“ —

3. I vö je je poszlae Moses z-Parán püsztfine, na zapoved bo'žo, — szame takse mo'zé, ki szo poglavárje szinôv isaelszki bíli.

4. Nyí iména szo pa eta: z-kornike Rúbena, Sammua, szin Zakkúra;

5. Z-kornike Simeona: Safat, szin Choría;

6. Z-kornike Júde: Kaleb, szin Jefunmea;

7. Z-kornike Issachára: Jigeal, szin Joszefa;

8. Z-kornike Efraima: Hosea, szin Núna;

9. Z-kornike Benjamina: Palti, szin Rafúta;

10. Z-kornike Zebuloma: Gad-diel, szin Szedfa;

11. Z-kornike Jôsefa, pokolénya Monassea: Gaddi, szin Szuszfa;

12. Z-kornike Dána: Hammiel, szin Gemallia;

13. Z-kornike Asera: Szethúr, szin Michaela;

14. Z-kornike Naftalia: Nachbi, szin Vofsza;

15. Z-kornike Gáda: Geuel, szin Machfa.

*) On, Jehova Bôg isaela.

16. Tô szo iména oni mo'zôv, ké je vöposzlao Moses, da bi naglednoli zemlô ono. — Moses je pa Hosuo, sziná Núza, Josuo imenüvao.

17. Poszlao je je tak Moses naglejüvat zemlô kanaánszko, erkôcsi nyim: dr'zte nad pôdné, i goriidte na plamino.

18. I preglednite zemlô, kaksja je, takáj i tam prebivajôcse lüdsztvo, jeli je krepko, ali mánye, jeli ga je malo, ali doszta.

19. I kaksja je ona zemla, gde ono sztoji, jeli je dobra, ali lagoja; i kakszi szo varasôvje, vu steri sztoji, — jeli vu tábori, ali mocsinaj.

20. Kaksja je nadale ona zemla, jeli žirovna, ali jalova; jeli jeszte na nyé drevje, ali në. Bojdté szrdcsni, i prineszte z-száda zemlé. Vrémen pa, je bilô vrémen zorjenja grozdja.

21. Gori szo tak sli, i naglejüvali szo zemlô od Szín püsztíne notri do Rechoba, prôti Chamati.

22. Dr'zali szo pa prôti pôdnévi, i prisli szo notri do Chebrona. Tam je bio Achiman, Sesaj i Thalmaj, otroci Anaba. Chebron je pa z-szedmimi létmi prvle, kak egiptomszki Szooan zidani.

23. Pridôcsi do Eskol dôla, doli szo vrezali tam eden vinyfcs z-grôzdekom, i neszti szo ga dáli od dvé mo'zôv na drôgi: rávno tak i z-granát-jábok i z-fig.

24. Eto meszto szo Eskol dôl imenüvali, za volo enoga grôzda, steroga szo tam dolivtrgnoli szinôvje israelszki.

25. I po stirideszét dnévi, kak szo naglednoli zemlô, szo szo nazávrnoli.

26. Nazá pa pridôcsi, sli szo k-Mosesi, Ároni i cêloj obcsini szinôv israelszki na Parán püsztíno, v-Kades, da bi glász neszli nyima i cêloj obcsini; zednim szo nyim pa i szád zemlé one pokazali.

27. Teda szo nyemi pripovedávali i erkli: „prisli szmo v-ono zamlô, kama szí nasz poszlao: v-mléki i médi plava ona, i eto je nyé szád.

28. Li szamo kâ je krepko ono lüdsztvo, stero v-onéj zemli sztoji, váraske szo pa mocsíne, jáko velike. Anaha otroke szmo túdi vidili tam.

29. Amaleh v-pôdnésnoj dr'zéli sztoji; chivitje, jebuszitje i emoritje pa med gorami 'zivéjo; kanaánci pa kre môrja i na krajínaj Jordána prebivajo.

30. I prôti Mosesi razdrá'z'zeno lüdsztvo je potisao Kaleb, govorécsi: „brezi dvojnósztí nad nyé vderémo i podvrzemo szí je; ár je zagvüšno obládamo.“

31. Oni mo'zjé pa, kí szo 'z-nyim tá gorihodili, szo erkli: »nemogôcse nam je nad ono lüdsztvo vdariti; ár je eno krepse od nász.

32. I caglíve glászi szo razsürjávali med szinmi israelszkimi od zemlé one, stero szo brodit hodili, erkôcsi: »ona dr'zéla, stero szmo naglejüvajôcs obhodili, je lasztivne mesztancsare szvoje po'zérájôcsa zemla, i vsze lüdsztvo, stero szmo tam vidili, z-scsapínáti lüdi sztoji.

33. Escse i goliáte szmo vidili tam, sziní Anaka, z-plemena goliátov, tak da szmo sze kobilice bidti vidili szamim szebi, i kak taksi szmo sze bidti vidili i nyim.

XIV. Tàl.

Lüdsztvo sze za volo mrmra-
nya na stírideszét lét püsz-
tinszki 'z'ftek oszôdi, i zale-
ténci sze zbíjejo vu vnêmar
zacsnjenoj bojni.

11 Na tó je jávkati zácšala
céla obcsina i jókalo je lüdsztvo
tánôcs.

2. I mrmrali szo prôti Mosesi
i Ároni vszi szinôvje israelszki,
i 'z-nyimi vréd céla vno'zina:
'dabi szpômreli v- zemli egip-
tomszkoj, ali dabi szpomréti
mogli vu püsztsávi etoj!

3. Kcsemi nász pela Bôg vu
zemlô eto, naj od mecsa szpo-
káplemo! nase 'zene i otroci na
porob szpádnejo! jeli sze nam
nebi bole bilô v-Egiptom nazá-
vrnôti?"

4. I erkli szo edendrúgomi:
'zebermo szí voja, i vrno sze
nazá v-Egiptom!"

5. Moses sze je tak na obráz
vrgao, i 'z-nyim vréd Áron, pred
célov vno'zinov obcsine szinôv-
israelszki.

6. Josua pa, szin Núna, i Ka-
leb, szin Jefunnea, steriva szta
med naglejívce zemlé szlísila,
szta razprászkala odévko szvojo.

7. I erkla szta céloj obcsini
szinôv israelszki, govorécsa:
'zemla ona, stero szmo naglejü-

vajôcs obhodili, je jáko jáko dobra
zemla;

8. Csi sze dopádnemo Bôgi,
i pripela nász vu zemlô eto i
nam jo dá prék, stera v-mléki
i médi plava.

9. Li neborte sze prôti Bôgi
i nebojte sze lüdsztva zemlé
one; ár szo oni nas krúh, nyí
dúh sze je odtúho od nyí, z-na-
mi je pa Bôg: nebojte sze jí!"

10. Na tó nyidva je céla ob-
csina kamenúvati namenyávava;
ali díka Bogá sze je szkázala
vu satori oznanoszti, pred vszê-
mi szinmí israelszkimi.

11. I erkao je Bôg Mosesi:
'kak dugo de lüdsztvo eto os-
potávavo mené, i kak dugo mi
nede vervalo — po vszê oni
csúd znaményai, stera szem op-
rávľao med nyim?

12. Zbiti je mam z pomorom,
i vö je sztrêbim; tebé pa od
nyega véksi i krepsi národ vcšín-
ím!

13. I odgôvoro je Moses Bô-
gi: "tô bi zacšüli egiptomci, od-
ked szí lüdsztvo eto vöripelao,
z-zmo'znesztjov tvojoj,

14. I pripovedávali bi je mesz-
tancsarom zemlé ete. — Vis, oni
szo csüli, kâ szí tí Bôg med
lüdsztvom etim, kâ sze tí, Bôg,
zôcsivôcsi szka'zújes, i oblák
tvoj nad nyimi sztojš, geto vu
sztebri oblâka hodis pred nyimi
vudné, i vu sztebri ognya v-no-
csi.

15. I csi bi tí lüdsztvo eto
doliszpomôro notri do ednoga;
teda bi pravili lüdjé oni, kí szo
glász tvoj csüli, erkôcsi:

16. Geto je nêmogao netripipelati Bôg lûdsztva etoga v-ono zemlô, stero nyemi je z-prîszegov obcsao: doli je je szpomôro vu pûsztsávi.

17. Boj tak zvisena môcs Goszpodna, — liki szi povedao, govorecsi:

18. Dugotrpecsi i velike szmilenoszti je Bôg, bîn i grêh odpûsztsávajôcsi; ali celô nê oszlobájajôcsi: zadomeszti bîn ocsév vu deci, do trétjega i strotoga pokolénya.

19. Odpûszti, molim sze ti, bîn lûdsztva etoga, pôleg velikoszti miloscse tvoje, liki szi odpûsztsênye dao lûdsztvi etomi od Egiptoma do etec!

20. I odgôvoro je Bôg: „cdpûsztfm, pôleg zelénnya tvojega!

21. Ali, liki 'zivém i vsza zemla je puna díke bo'ze,

22. Vszi oni lûdjé, ki szo vidili díko mojo i csûda moja, stera szem v-Egiptomi i vu pûsztsávi oprávlao, i kí szo me 'ze deszétkrát szkûsávali i nêbôgali,

23. Nemajo zaglédnoti zemlé one, stero szem z-prîszegov obcsao ocsákom nyihovim, niti niscse, ki mené odv'rze, je nema viditi.

24. Medtêm Kaleba, szlugo mojega, geto je nácsisega dîhá bio, i celô mi je po vóli hodo, notri mam pelati v-ono zemlô, stero je 'ze obhodo, i otroci nyegovi jo ôrokúvali bodo.“

25. Vu dolni szo pa amalekítje i kanaánci sztáli. — „Vûtro sze obrnte i vu pûsztsávo idte, po pôti trsztnoga môrja!“—

26. Pá je gúcsao Bôg z-Mosesom, govorecsi:

27. »Kak dugo de escse návada hûde obcsine ete, kâ de mrmrala prôti meni? — Csûo szem mrmrane szinôv israelszki, stero szo zácsali prôti meni!

28. Pavê nyim: »liki 'zivém jasz, — bo'zi glász je eto, — kak szte mi vu vûha pravili, tak bom csinio z-vami.

29. Vu etoj pûsztsávi szpokáplejo kôszti vase, i vszi oni zmed vami, kí szo v-racsúna vzéti, pôleg cêloga racsúna vasega, od dvajszeti lét sztaroga i kumesz, geto szte mrmrali prôti meni;

30. Neprídeta v-ono zemlô, na stero gledôcs szem gorizdigno ramo mojo, da bi vam tam doli dao obszészti; — nego li Kaleb, szin Jefunnea, i Josua, szin Núna.

31. Ali deco vaso, od stero szte tak pravili: „na porob szpádne“, — eto tá mam pelati, da v'ziva ono zemlô, stero szte ví zavrgli.

32. Ali vasa mrtva têla preidejo na pûsztfni etoj!

33. Szinôvje vasi pa pasztérje bidti májo na pûsztfnaj stirideszét lét, i trpeli bodo za volo práznoszti vase, dokacs na níká neprído mrtve kôszti vase vu pûsztsávi.

34. Primêrno k-racsúci oni dnévov, vu steri szte naglejíváli zemlô ono, — stirideszét dní; za vszáki dén edno leto kastigani bodete za volo grêhov vasi, — stirideszét lét, i szkûsziti máte, kâ szem sze jasz od vász obrno.

35. Jasz, Bôg, szem povedao; zaisztino tak csinio bodem z-etov hûdov obcsinov, stera sze prôti meni pozdignola: na eti pûsztfnaj szpomérjejo, i tú vesznejo! —

36. Oni mo'zjé tak, ké je Moses zemlô naglejüvat poszlao, i kí szo, nazâpridôcsi z-cêlov vno'zínov prôti nyemi gorisztanoli, hûde glászi razsúrjávajôcs od zemlé one, —

37. Szpômreli szo mo'zjé eti, kí szo caglivi glász torili od zemlé one, po vdârci pred lícem bo'zim.

38. Li Josua, szin Núna, i Kaleb, szin Jefunnea szta v-zít-kí osztala z-oni mo'zôv, kí szo zemlô brodit vöhodili.

39. Moses je pa rêcs eto na znánye dao vszêm szinom israelszkim, na stero je lûdsztvo sztrasno razdreséljeno.

40. Zaütra gorisztanovsi, napôtijo sze na vrîh goré, erkôcsi: „szprávajmo sze na ono meszto idti gori, stero je Bôg vôzravnao, geto szmo pregrêsili!“

41. Zaka presztôpiti zapoved bo'zo? da je tô vsze zama!

42. Gorineidte, ár nega Bogá med vami, da vász naj vdárec ne-doide pred protivnikmi vasimi!

43. Ár je Amalekit i kanaánc tam pred vami; szpokapati máte pod nyega mecsom, geto szte odstôpili od Bogá, záto Jehova ne-de z-vami!“

44. Dônok szo szmeli goriidti na vrîh goré; ali lada závezka bo'zega i Moses szta sze nêgencla z szredíne tábora.

45. I doli sze je szúno amalekít i kanaánc, kí je na gori etoj meo dom szvoj; i zbio i szekao je je notri do Chorme.

XV. Tál.

Vorcanje rázlocsni znameniti áldovov vu prisesztnoj nôvoj domovini; — kamenüvanye szobôtni dén drva pobérajôcsega; i skrici odêvke israelitancov.

1. I gucsao je Bôg z-Mosesom, govorecsi:

2. „Gúcsi z-szinami israelszkimi, i pové nyim: ednôk, gda vu zemlô prebiválicsa vasega pride-te, stero vam jazs dati mam,

3. Aldüjte 'zgánye Bôgi, — áldov 'zgánya ali zahválnoszti, na szpunyene oblûbe, — ali obszebi, ali na szvétke vase, — da prijé-t'n dis szprávide Bôgi z-goven-szke ali ovcsene sztvári.

4. Te aldüvájôcsi pa naj prineszé dár szvoj Bôgi: na áldov jesztvine deszétí tál prêdnye mele, z-strtim tálom hína olia poskroplene.

5. Nadale prineszi víno na prelêv, — eden strti tál hína na áldov 'zgánya ali zahválnoszti kednomi vszákomi ágneci.

6. Ali k-baki prineszi na áldov jêztvine dvá deszétála prêdnye mele, poskroplene z-trétjim tálom hína olia.

7. I víno na prelêv trétji tál hína aldûj na prijéten dis Bôgi.

8. Csi pa mládoga telcsicsa prineszés na áldov 'zgánya ali zahválnoszti, za volo szpunenya oblûbe, ali Bôgi na hválo;

9. Teda prineszti trbê k-mládomi telcsicsi na áldov jêsztvine trí deszétála prêdnye mele, z-pô hína oliom poskroplene.

10. Aldüj i vîno na prelêv, pô hîna, — na 'zgáaye, Bôgi na prijétea dîs.

11. Tô trbê aldüvati i pri ednom gyñnci, ali baki, ali ovcse-
nom i kozlenom ágneci.

12. Primêrno k-racsúni dára vasega, telko trbê k-ednomi vszá-
komi aldüvati, kelko je nyega.

13. Vszáki domácsi naj tô tak szkoncsa, gda 'zgánye prineszé
na prijétea dîs Bôgi.

14. Csi sze pa tühínc zdr'zá-
va pri vasz, ali csi sztálno pre-
bîva með vami, i csi 'zgánye
szprávi Bôgi na prijétea dîs; naj
je tak szprávi, kak je ví szprá-
late. —

15. O obsina! eden vorcan
mête, ví i pri vasz bodôcsi tühí-
nec; na vekivecsen vorcan od
roda do roda: tühínc naj taksi
bô pred Bôgom, kak ví szamí.

16. Edno právdo i edno dôb
mête ví i z-vami prebîvajôcsi tühí-
hínc." —

17. Pá je gúcsao Bôg z-Mose-
som, govorécsi:

18. Gúcsi z-szinmi israelszkimi,
i povê nyim: gda v-ono zemlô
prîdete, kama vasz jasz pelam,

19. I jeli bodete z-krúha zem-
lé one; podignite áldov podiga-
nya Bôgi.

20. Z-prvotine gecsméne mele
podignite áldov podiganya, pôleg
gyñnenoga áldova podiganya
ga podignite.

21. Z-prvotine gecsméne mele
dávajte áldov podiganya od roda
do roda. —

22. Csi pa stere zevszê zapô-
ved eti, liki je tô Bôg Mosesi
velo, nebi szpunili, z-blôde,

23. Vsze tô, ka vam je Bôg
po Mosesi zapovedao, — od ono-
ga dnêva mao, gda je Bôg za-
povedao, i potom, od pokolênya
do pokolênya.

24. Csi sze je kak zvôn vi-
dênya obsine godíla blôda: te-
da naj cêla obsina aldüje edno-
ga mládoga telcsicsa na áldov
'zgánya, na prijétea dîs Bôgi;
ktomí rávno tak i áldov jesztvi-
ne i pítvine, pôleg vorcana, i
ednoga kozla na áldov za grêh.

25. I naj precísizti pop cêlo
obsino szinôv israelszki, da od-
püsztshêne dobíjo; ár je blôda.
I naj neszéjo dár szvoj na áldov
'zgánya Bôgi, i áldov za grêh
pred Bogá, za szvoje blôde volo.

26. Teda odpüsztshêne dobí
cêla obsina szinôv israelszki, ta-
káj i tühínc, kí með vami pre-
bîva; ár je na cêlo lüdsztvo
blôda szpádnola.

27. Csi je pa szamo edna dû-
sa pregrêsila z-blôde; teda naj
neszé edno, leta sztaro kozô na
áldov za grêh;

28. Pop pa naj precísiztsáva-
nye szkoncsa za ono oszobo, ste-
ra je z-blôde pregrêsila pred Bô-
gom, da jo precísizti, i ona od-
püsztshêne dobí.

29. Tak ti domácsi með szin-
mí israelszkimi, kak tühínc, kí
međ vami prebîva, — edno práv-
do mête, na z-blôde csinécsega
gledôcs.

30. Ona oszoba pa, csi szi je
domácsa, ali túha, stera hotécs
pregrêsi, ona Bogá preklinya.
Taksa oszoba sze naj preprávi z-
racsúna národa szvojeja.

31. Ár je bo'zo rêcs zavrgla, i
prelomila zapôved nyegovo. Etak-

sa dŭsa sze naj brezi miloscse vŏsztrĕbi; nyĕ grĕh naj nad nyŏv bode!« —

32. Gĕda bi szinŏvje israelszki vu pŭsztsávi bilĭ, naisli szo ednoga csloveka, kĕ je szobŏtŭi dĕn drva brao.

33. I gnali szo ga oni, kĭ szo ga drva brati naisli, k-Mosesi, Ároni, i pred cĕlo obcsine.

34. Dĭáli szo ga pa pod sztrĕ-
'zo; ár je escse nĕ bilŏ szkonsano, ka bi sze 'z-nyim goditi melo.

35. I velo je Bŏg Mosesi: „z-smrtjov sze naj kastiga: naj ga kamenŭje cĕla obcsina zvŏna tĕbora!“

36. Pŏleg toga ga je cĕla obcsina zvŏna tĕbora pelala, i na smrt szo ga kamenŭvali, — liki je Bŏg zapovedao Mosesi. —

37. Znŏvics je gŭcsao Bŏg z-Mosesom, govorĕcsi:

38. Gŭcsi z-szinmĭ israelszkimi, i povĕ nyim: naj szĭ zgotoviti dĭajo máicice na szkrice cĕdvk, pŏleg pokolĕny, i na skrice máicice mŏdre 'zamatne 'znyŏre zasĭjejo.

39. I tŏ vam boj na lepoto, kelkokolikrát sze na nyĕ zglĕdnete, da sze szpomenĕte ze-vszĕ zapŏved bo'zi i szpunyáivate je, i da sze neklĕtite pŏleg szrdca i poglĕda vasega, za sterima szte hotlĭviti navajeni.

40. Nego da sze szpomenĕte, i szpunyáivate vsze zapŏvedi moje, i szvéti bodete Bŏgi vasemi.

41. Jasz, Jehova Bŏg vas, szem on, kĭ szem vasz vŏpripe-lao z-zemlĕ egiptomszke, da bi Bŏg vas bio. Jasz szem Jehova, Bŏg vas!«

XVI. Tál.

Kastiga i hŭdi sors gorizrá-sene csrĕde Koracha.

1. I vzĕo sze je Korach, szin Jiszhara, kĭ je bio szin Kohata, sziná Levie, potom Datan i Abiram, szinŏvje Eliaha, i On, szin Peletha, szinŏvje Rubena.

2. I gorisztĕnejo prŏti Mosesi, z-dvĕszĭŏ pĕtĕdeszĕt drŭgimi zmed szinmĭ israelszkimi, kĭ szo poglavárje obcsine, namesztnĭci szprĕviscs lŭdsztva, i znameniti mo'zĕjĕ bilĭ.

3. I vkŭp szo sze zcsrĕdĭli prŏti Mosesi i Ároni, erkŏcsi nyima: »zadoszta vama je bilŏ tŏ! vĕm je cĕla obcsina, — vszi szo szvéti, i Bŏg je i med nyim! zaka sze tak zviszita vise obcsine bo'ze?«

4. Szlŭsavsi tŏ Moses, na obráz je szpadno.

5. I erkao je Korachi i nyega cĕloj obcsini, govorĕcsi: »vŭtro má nazvĕsztĭti Bŏg, sto je nyegov i sto je szvéti, i pred szĕbe ga pripela; i koga rad má, k-szebi ga pribĭlĭza.

6. Csinte etak: vzemte z-sze-bom lopata, o Korach i cĕla nyega obcsina!

7. Dente na nyĕ ogen, i szip-lite na nyega kadilo, vŭtro, pred Bŏgom; i on mŏ'z bode szvéti, koga Bŏg rad má! — Zadoszta vam boj, o szinŏvje Levie!«

8. Pá je erkao Moses Korachi: „o, szlŭsajte szinŏvje Levie!“

9. Jeli zamalo dr'zĭte, kĕ je vász odĕbrao Bŏg israela z-obcsine israela, da bi vasz pred

szébe posztavo na szkoncsávanye szlúzbe hrambe bože, i da bi pred obcsinov sztáli, nyemi na szlúzbo?

10. I k-szebi je dao pripelati tebé i vsze brate tvoje, szinj Levia, z-tebom navküpe? jeli escse i popövsztvo iscsete?

11. Záto tí i cêla csrêda tvoja szte brszavci prôti Bôgi. Zvöntoga, ka szi je té Áron, kâ mrmrate prôti nyemi?«

12. Potom pred szébe velí zvatí Moses Datána i Abiráma, sziná Eliába. Ali onedva szta odgövorilla: »neva sla!«

13. Nê je zadoszta, kâ szi nasz vöpelao z-zemlé z-mlêkom i médom tekôcse, na nyé zgüblénye vu püsztšávi, escse i goszpodüvati scrés nad nami!

14. Nê szi nasz pripelao v-zemló z-mlêkom i médom tekôcso, niti szi nam öroka grünta ino goríc nê dao! Jeli mores ozšlepiti mo'zé ete? — Neva sla!«

15. Za toga volo sze je Moses jáko razcsémero, i erkao je Bôgi: „neobrni sze k-nyidva áldovi! — Jasz szem ni tomi ednomi nëprévzeo nyegovoga oszla, ni toga ednoga zmed nyima szem nëobsálo!“

16. I erkao je Moses Korachi: »vütro tí i cêla csrêda tvoja bojdté pred Bôgom; — tí, oni, i Áron!

17. I vszáki zmed vami vzemi szvojo lopatico, vr'zi na nyö kadilo, i prineszi pred Bôga, vszáki lasztivno szvojo vészlico, — dvêsztó pétészét vészlic: tí i Áron, vszáki zmed vama szvojo vészlico!«

18. Vzéo je tak vszáki zmed nyima szvojo vészlico, djao je nyö ogen, potoro je na nyega kadilo, i sztano je pred dverami satora oznanoszti: tak Moses i Áron.

19. Korach je pa vküpcsrêdo cêlo obcsino prôti nyima pred dveri satora oznanoszti. I teda sze je szkázala díka Bogá pred cêlov obcsinov.

20. I gücsao je Bôg z- Mose-som i Áronom, govorécsi.

21. Odlöcsta sze od ete obcsine, naj jo pogübbim vu ednom megnyeni!«

22. Teda szta sze na obráz vrgla, i erkla szta: »Bôg, düh vszê téll csi eden mó'z progresí, jeli sze na cêlo obcsino szrditi más?«

23. I velo je Bôg Mosesi, govorécsi:

24. „Pové obcsini, govorécsi: odsztöpte od krajine prebiváliscsa Koracha, Datána i Abiráma!«

25. Potom je gorisztano Moses, i sô je k-Datáni i Abirámi, szprevájani od sztarcov israela.

26. I velo je obcsini, govorécsi: „odhájjate od satorov hüdi mo'zöv eti, i neteknite sze nika taksega, ka je nyihovo, da nevesznete za volo vszê grêhov nyihovi!“

27. Na tô szo odhájali od krajine satorov Koracha, Datána i Abiráhna. Datan i Abirám pa vöszttöpivsa, posztanola szta pred dverami satorov szvoji z-zenámi, szinmi i málov decsicov szvojov.

28. I erkao je Moses: »z-etoga zeznajte, kâ szem jasz na boze povelénye, i nê po mojoj völi, doprinásao vsza dela eta:

29. Csi bi eti tak mrli, kak drůgi lůdjé mĕrajo, i csi bi je li obcsinszki sors cslovecsi doszĕgno; nebi me Bůg poszlaao.

30. Ali csi de Bůg ka nedo-vĕdnoga csinio; — csi zemla od-prĕ grlo svoje, i pŏzrĕnyĕ i vsze, ka je nyihovo, i csi do 'zivi sli dolĭ na ov szpŏdnyi szvĕt: teda gvůsni bojďte, kĕ szo eti mo'zjĕ Bogĕ zvrĕgli!"

31. Gda bi vsze ete naprĕpovĕdane recsi vŏpovedao; prepĕdnola sze je zemla pod nyimi.

32. I odprla je zemla grlo szvoje, i pŏzrla je je z-hĭzami, zevszĕmi domĕnyimi, kĕ je Korach meo i zevszĕm poistvom navkũpe.

33. Doli szo tak sli zevszĕm navkũpe na ov szpŏdnyi szvĕt 'zivi; zemla je je oszĭpala, i tak szo preprĕvleni z-krĭla obcsine!

34. Te okŏli nyĭ bivajŏcsi drůgi israel je pa na nyĭ grozno krĭcsanye razbĕzao; ĕr szo pravili: „naj i nĕsz nepo'zrĕ zemla!"

35. Teda je ogen zĭsao vŏ od Bogĕ, i pŏ'zgao je oni dvĕsztŏ pĕdeszĕt mo'zŏv, kĭ szo kadilo prĭneszli na ĕldŏv.

XVII. Tĕl.

Z-vĕszlic ti pogũbleni bontavcov sze na oltĕr ĕldova 'zgĕnya pokrĭv zgotovi; zbontavno lůdsztvo pogũbel doszĕgne; i po csũdocsinĕnyĭ palice szvoje Āron vĭsno popŏsztvo dobĭ.

1. I velo je Bůg Mosesi, govŏrĕcsi:

2. „Gũcsi z-Eleazĕrom, szinom Āron popa, naj gorĭpobĕrĕ vĕszlice z-poroba ognya, i ogen razlũcsaj, ĕr je poszvĕtsen.

3. Vĕszlice oni, kĭ szo prŏti 'zĭtki szvojemi pregrĕsili. I naj zgotovĭjo 'z-nyĭ splajũte, na pokrĭv oltĕra: geto szo je pred Bogĕ prĭneszli, poszvĕtsene szo, i na znamĕnye szpŏmenka mĕjo bidti szinom israelszkim."

4. Gorĭ je tak pŏbrao Eleazĕr pop medene vĕszlice one, stere szo ti zgorĕni prĭneszli, i vŏ szo je sztĕncsili na pokrĭv oltĕra, —

5. Na opŏmenenye szĭnom israelszkim, zĕto, da ni eden neprĭsztojni, kĭ je nĕ z-szemena Ārona, nebi prĭsztĕpao pred Bogĕ, na kadjenye z-disĕcsŏv zĕcsimbov; da nebi tak hodo, kak Korach i nyega csrĕda, — ka nyemi je i Bůg nazvĕszto po Mosesi.

6. Drůgi dĕn je ĕĕla obcsina szĭndŏv israelszki 'zrabulĭla prŏti Mosesi i Āroni, govŏrĕcsa: „vĭdva sza vmŏrĭla lůdsztvo bo'ze!"

7. I prĭgŏdilo szo je, da gda bi sze vkũpnacsrĕdilo lůdsztvo prŏti Mosesi i Āroni, vrĕnĕjo szo prŏti satori oznanoszti; i, vĭdi, oblĕk ga pokrĭje, i szkĕze szo dĭka Bogĕ,

8. Moses pa i Āron sze blĭzata k-satori oznanoszti.

9. I velo je Bůg Mosesi, govŏrĕcsi:

10. „Odsztŏpte z-szredĭne lůdsztva etoga, da je pogũbĭm vĕdnŏm meĕnenyi!" — Ouedva sza sze pa na obrĕz vrgla.

11. Teda je velo Moses Āroni: „vzemi vĕszlico, deĭi na nyŏ ogen z-oltĕra; vzemi kadilo, i

hitro je neszi k-obcsini, da jo zmiris: ár je szrd prisao vö od Bogá, — zacsno sze je vdárec!“

12. Gori je je tak vzéo Áron, pôleg povelénya Mosesa, i b'ézao je med vno'zino. I rávno te sze je zacsinyao vdárec prôti lüdsztvi, gda bi v-röke vzéo kadilo, i precsisztsávyane szk oncsá vao za lüdsztvo.

13. Sztöpi on med mrtve ino 'zive, i hënya vdárec.

14. Ti pod vdárcom szpádnyneni racsún je: stirinájszet jezér szedemsztö, — zvon oni, kí szo za korachovoga dugoványa volo vesznoli.

15. Áron sze je potom nazávrno k-Mosesi pred dveri satora oznanoszti, i vdárec je zasztáven. —

16. I velo je Bög Mosesi, govorécsi:

17. „Gúcsi z-szinmi israelszkimi, i vzemi od nyl po ednoj palici pôleg nyl koreni hí'z, — öd vszê poglavárov nyihovi pôleg nyl koreni hí'z; dvanájszet pálic: vszákoga imé zapísi na nyegovo palico.

18. Árona imé pa zapísi na palico Levia; ár po ednoj palici szpádne na vszákó glavö nyl koreni hí'z.

19. I deni je doli vu satori oznoszti pred szvedösztvom, gde sze vam nazvësztití mam.

20. I bode, da palica onoga mo'zá, steroga szí odeberém, goniti má: i odvrmém od szébe mrmranye szinöv israelszki, stero prôti vama pobüdsjo.“

21. Gúcsao je tak Moses z-szinmi israelszkimi. I prék szo nyemi dáli vszi poglavárje nyi-

hovi po ednoj palici poglavárszkoj, pôleg nyl koreni hí'z; — dvanájszet pálic: med nyl palicami je bila i Árona palica.

22. Moses je pa té palice pred Bogá polo'zo vu satori szvedösztva.

23. Drügi dén notriide Moses vu sator szvedösztva; i vidi, palica Árona, hí'ze leviove, 'zené, lüsztje püsztša, cveté, i nadale zori.

24. Na tö vöneszé Moses vsze palice od líca bo'zega k-vszëm szinom israelszkim. Eti je preglédnejo, i vszáki táneszé szvoj bot.

25. I velo je Bög Mosesi: „prieszi nazá palico Árona pred líce szvedösztva, naj sze tam varje na opomínanye zbontancov, da sze odvrmé od méne nyl mrmranye, i neszpomerjéjo.

26. Moses je doprineszao — kak nyemi je Bög zapovedao, tak je csinio.

27. I pregövorili szo szinövje israelszki pred Mosesom, erköcsi: „vidi, opüsztímo sze, preidemo, vszi sze fundamo!“

28. Vszáki, kí prisztöpi, k-bozój hrambi sze blíza, mrëti more! Jeli celö vesznoti mámo?“

XVIII. Tàl.

Oupravice i dohodki popév i levítov.

1. I gúcsao je Bög z Áronom, govorécsi: »ti i tvoji szinövje, takáj i hí'za ocsé tvojeja z-tebom vréd, nosziti máte bremen grêha za volo szvetsztva: ti i tvoji szinövje z-tebom navküpe kastigani

bodete za volo bína vu popôv-sztvi vasem.

2. I brate, tvoje, — korniko Levía, rodbino ocsé tvojege, vze-mi k-szebi, naj k-tebi sztánejo i szlú'zijo. Tí pa z-szinmi tvojimi boj pred satorom szvedôszta.

3. Naj szpunyávajo dú'znoszt szvojo kre tébe, i celo szlú'zbo kre satora; li k-ôpravi szvétine i k-oltári sze naj neblí'zajo, da nemerjéjo, — oni z-vami vréd.

4. Naj pri tebi bodejo i szkoncsávajo szlú'zbo kre satora oznanoszt, pôleg vszê potrebôcs satora; ali neprisztojni sze naj k-vam neblí'za.

5. Szkoncsávajte szlú'zbo kre szvétine i dú'znoszt kre oltára; da szrd nedoide vecs szinôv israelszki.

6. Jasz szem pa, vis, vözébrao vase brate, levíte, z-kríla szinôv israelszki, vam na dár, Bôgi na ôrok, na szkoncsávanye szlú'zbe kre satora oznanoszt.

7. Tí pa z-szinmi tvojimi vréd szpunyávaj popôszto tvoje, — kre oltára ze-vsze sztráni, i znôtra predvisza szlú'zte: csészt popôszta vasega vam kak dár dam prêk. Neprisztojni, kí sze tá blízati szmê, sze naj oszmrti!

8. I erkao je Bôg Ároni: „jasz pa tebi dam prêk varvanye áldova podiganya; zevszega poszvet-senoga szinôv israelszki je tebi dam meszto ôroc sine, takáj i szinom tvojim na vekivecsni do-hodek.

9. Tô naj tvoje bode z-szvéti szvétoga, — z'zgánye: vesz nyihov dár ze-vszege áldova jész-tvine, ze-vszege áldova za grêh, i ze-vszege kastiganya nyihovoga,

stero szo meni namênili, kak szvéti szvéto, naj tvoje i szinôv tvoji bô.

10. Vu szvéti szvétom je potrosi; vszáki mo'zki szpól je naj jê: szvéto bojdi ôno tebi.

11. Dár nyí áldova podiganya tvoj bojdi, ze-vsze áldovov sztêpanya szinôv israelszki ga tebi dam prêk, pa szinom i cseram tvojim z-tebom navkúpe na ôroc-sen dohodek; vszáki, kí je csísz-ti vu hí'zi tvojoj, ga naj v'zíva.

12. Najbôgsi tál vszege olia, i najprednyési tál vszege vína i szilja, — prvotino vszege, ka Bôgi poszvet-sávati májo, tebi dam prêk.

13. Prvotina vszege nyí pôva, steroga Bôgi poszvet-sávajo, tvo-ja boj; vszáki, kí je csíszti vu hí'zi tvojoj, jo szlobodno jê.

14. Vszáki áldov ôroka vu israeli, tvoj naj bô.

15. Vszáke 'zíve sztvári prvorodjeno, stero Bôgi poszvetijo, od csloveka i 'zivincseta, tvoje boj: li cslovecse prvorodjeno daj resiti; takáj i prvorodjeno necsízstoga 'zivincseta vö daj resiti.

16. Ka sze nyega resimbe dosztája: od eden mészec szta-roga zacsnovi, ga daj pôleg tvo-je címbe nazáresiti, stero dvaj-szeti gêr zadene.

17. Ali prvoga ploda 'zivine, ali prvoga ploda ôvc, ali prvoga ploda kôz nazá nedaj resiti: poszvet-sene szo one; — nyí krv poskrôpi po oltári, i nyí túcsavo vu din púsztí, — na 'zgánye, Bôgi na prijéten díš.

18. Nyí meszô pa naj tvoje bô; kakti i prsí áldova sztêpanya, ta-káj i práva lapotica tvoja boj.

19. Vsze poszvetsene áldove podigávanya, stero szinövje israelszki Bôgi podigávajo, tebi dam i tvojim szinom ino cseram z-tebom navküpe na vekivecsen örok. Tô de vam neprelomni vekivecsen závezek pred lícem Bogá, — tebi i szemeni tvojami z-tebom vréd."

20. I velo je Bôgi Ároni: „Z-grúnta nevzemi öroka, i delbe nemé med nyimi: jasx szem tvoj tál i tvoj örok med sziami israelszkimi."

21. Szinom Levia pa, vis, vszo deszetino dam prék vu israeli, na örok za ono szlúzbo, stero szkoncsávati májo na potrebo satora oznanoszti;

22. Da sze naj vecs ne blízajo szinövje israelszki k-satori oznanoszti, na prekacanye szmrti vrédnoga gréha.

23. Levítje szo, kí dúznoszti kre satora oznanoszti szpunnyávati májo, i oni naj od t-ga racsúu dávajo: — na vekivecsen vorcan od roda do roda. Med szinmi israelszkimi naj nemájo örcsine.

24. Geto szem deszetino szinöv israelszki, stero na áldov podigávanya dávajo Bôgi, levítem dao na örok; záto szem nyim povedao, naj med sziami israelszkimi neládajo örcsine." —

25. I gúcsao je Bôg z-Mosesom, góvorécsi:

26. „Gúcsi pá z-levítmi i pové nyim: gda deszetino vzetete od szinöv israelszki, stero szem vam meszto örcsine dao od nyi; podignite 'z-nyé áldov podigávanya Bôgi, — deszetino z-deszetine."

27. I vzéti sze vam má áldov podigávanya meszto taksega, kak

szilje z-gyümna, i obilnoszt z-presse.

28. Záto podigávajte i ví áldov podigávanya Bôgi ze-vsze vase deszetine, stero szte póbrali od szinöv israelszki, da podigávanya bôzi áldov dati moreta Áron popi.

29. Ze-vsze vasi dárov podigávajte vszigdar áldove podigávanya Bôgi, vsze prvotine szvéti tál z-onoga isztoga.

30. I pové nyim: gda nyega prvotino podigávati máte, naj szo vze me ono pri levíti meszto taksega, kak pôv gyümna i 'zir presse.

31. Jeszti vam je je pa szlobodno na vszákóm meszti, z-dómányimi vasimi navküpe; ár je tô vas nájem za szlúzbo kre satora oznanoszti.

32. I neszpádaete vu gréh záto, ká nyega najbôgisi tál podignite, i neeszkrúnite dárov israela, ká bi mréti mogli.

XIX. Tál.

'Zúta krava, i skropljenje precsisztsávajocse vodé.

1. I gúcsao je Bôg z-Mosesom i Áronom, góvorécsi:

2. „Eto je szkoncsanya právde, stero je Bôg zapovedao, erkócsi: gúcsi z-szinmi israelszkimi, naj ti prízenéjo edho 'zúto, zdravo i nezmenkavno kravo, stera je jářma ně noszila:

3. I prék jo dájta Eleazár popi, da jo vöpela zvóna tábora, i bújejo jo pred lícem nyegovim.

4. Eleazár pop pa naj vze me z-prsztom 'z-nyé krvi, i skrópi próti

obrází satora oznanoszi 'z-nyé krvi szedemkrát.

5. I naj ze'zgéjo kravo pred lícem nyegovim; — nyé kô'zo, meszô i krv z-gnojom vréd naj ze'zgé.

6. Pop pa naj vzeme cedrusova drva, i'zop i karmasin, i vrze je na ze'zgáno kravo.

7. I naj zeperé pop odévko szvojo, 'zivot szi zmíje vu vodi, i potom naj príde vu tábor; i necsízti de pop notri do vécsara.

8. Takáj i on, kí jo je ze'zgao, naj zeperé odévko szvojo z-vodôv, i 'zivot szi naj zmíje vu vodi; i necsízti de notri do vécsara.

9. Pepél kravé pa naj vküpperé eden csízti mo'zki, i neszé ga zvôna tábera na csízto meszto, da na necsíztočse vodô szlú'zi z-sztráni obsine szinôv israelszki. — Áldov za grêh je tó.

10. On pa kí je goripôbrao pepél kravé, naj zeperé szvoje oblecsalo; i necsízti de notri do vécsara. — Tó pa naj szinom israelszkim i med nyimi prebívajôcsim tühincom na vekivecsen vorcan bô.

11. Kí sze mrtvoga têla kaksegakoli csloveka tekne; necsízti de szedem dní.

12. Ete sze naj ocsízti 'z-nyôv na trétji i szédmi dén; i csízti de: ali csi sze je nê ocsízto na trétji i szédmi dén, nede csízti.

13. Kí sze je mrtvoga têla kaksegakoli mrtvoga csloveka tekno, i neocsízti sze; bo'zo hrambo je oszkrúno. Etaksa oszoba sze naj vösztrébi z-israela; ár je necsíztočse voda neszkroplena po nyem: necsízti boj; — escse je na nyem nécsíztočsa.

14. Eto je právda: csi cslovek merjé vu satori, vszáki, kí notride vu sator, i vsze, ka je vu satori, necsízto bode szedem dní.

15. Takáj i vszáka odkrita poszôda, na sterôj nega dobro dolizavézanoga pokrivala; necsízta bojdi.

16. I vszáki kí sze je vônê na pôli z-ro'zjom vmorjenoga, ali mrtvoga, ali cslovecse kôszti, ali grôba tekno; szedem dní de necsízti.

17. Na tó naj vzemejo, za toga necsíztoza, z-pepéla ze'zgánoga áldova za grêh, vlejejo na nyega csízto vodô vu poszôdo;

18. Eden csízti mo'zki pa naj vzeme i'zop, namocsi ga vu vodô, i skropí po satori i vszôj nyega ôpravi, liki i po vszê düsaj, stere szo tam bilé, takáj i po onom, kí sze je kôszti, ali vmorjenoga, ali mrtveca, ali grôba tekno;

19. I naj jo skropí te csízti na necsíztoza trétji i szédmi dén, i ocsízti ga szédmi dén: ete szi pa naj zeperé oblecsalo, szkôple sze vu vodi, i na vécsar de csízti.

20. On cslovek pa, kí je necsízti, i neocsízti sze, — etaksa oszoba sze naj vösztrébi z-racsúna obsine; ár je bo'ze szvetsztvo oszkrúno: necsíztočse voda je nêskroplena po nyem; — necsízti je.

21. Boj nyim pa tó vekivecsen vorcan. I on, kí je vodô necsíztočse skropio, naj zeperé oblecsalo szvoje; on pa, kí sze je vodé necsíztočse tekno, necsízti boj notri do vécsara.

22. I vase, steroga sze necsiszti tekne, naj necsiszto bô; takáj i on cslovek, kí sze ga tekne, necsiszti bode notri do vécsara.

XX. Tál.

Lüdsztvo v-Kadesi sztáne, gde Mirjam merjé, troszka lüdsztva za volo zmenkanya vodé gorisztáne, stero nyemi li dônok Moses z-pecsíne pobüdí, odked je po Edomi scsé prêkpelati, ali nazâ sze po'zené, i na Hor plamini sztáne, gde Áron merjé, i szin nyegov, Elezár, kek visni pop, naszedúje.

1. Prisla je pa cêla obsina szinôv israelszki v-Szin püsztsávo, te prvi mêszec, i v-Kadesi je doliohszelo lüdsztvo Eti je mro Mirjam, i tú je pokopan.

2. Geto je pa vodé nêmeta obsina, vküp sze je natiszkala prôti Mosesi i Ároni.

3. Borilo sze je záto lüdsztvo z-Mosesom, i erklo je, govorecse: „dabi, vesznoli pri szmrli bratov nasi pred Bôgom!

4. Zaka szta pripelala obsino bo'zo vu eto püsztsávo? da bi eti vesznoli mí i'zivína nasa?

5. Kcsemi szta nasz vöpelala z-Egiptoma, da bi nasz na eto húdo meszto pripelala? — Nê je szêjanyi, nê figam, nê trsztji, nê granáti vugodno meszto eto, escse i na pitjé nega vodé eti! —

6. Na tó je odsztôpo Moses i Áron od lica obsine pred dveri satora oznanoszti, i na obráz

szta szpadnola; i szkázala sze nyima je dika Bogá. —

7. I velo je Bôg Mosesi gavorécsi:

8. „Vzemi tvojo palico, i szpravi vküp obsino z-Áronom, bratom tvojim navküpe, i velta pecsini pred nyí ocsmí, naj vodô püszti. I pobüdi nyim vodô z-pecsíne, i daj piti obsini i nyé 'zivíni.“

9. K tomi je vövezó Moses szvojo palico od lica bo'zega, pôleg zapovedi nyegove.

10. Vküp je záto szpravo Moses i Áron obsino pred pecsino, i erkao nyim je; »szlúsajte, ví glavácske! jeli vam moremo zbüditi vodô z pecsíne?«

11. Na tó je gorizdigno Moses rokô szvojo, i vđaro je po pecsini z-palicov szvojov dvakrat i vleje sze 'z-nyé vno'zino vodé, i napijé sze obsina iao nyé 'zivína,

12. I erkao je Bôg Mosesi i Ároni: „da szta sze nê vüpala vu meni, kâ bi me odícsila pred ocsmí szinôv israelszki; záto nedta pelala ete obsine vu zemlô ono, stero szem nyim dao!“

13. Tó szo one vodé borenya, gde szo sze szinôvje israelszki borili z-Bôgom, i on sze je odico med nyimi.

14. I poszlaó je Moses poszlaníke z-Kadesa k-Edoma králi: „eto ti szposila brat tvój, israel: tí razmis vsze ono trplênje, stero je nasz doszégnolo.“

15. Kâ szo sztariske nasi dolili v-Egiptom, kâ szmo dúgi csasz v-Egiptomi sztáli, kâ szo egiptomci mantrali nász i ocseve nase.

16. Teda szmo sze Bôgi moli-li, kí je i poszlúhao zdúhávanye nase, poszlavsi angela, kí nasz je vöpripelao z-Egiptoma; zdá szmo, vis, v-Kadesi, krajnom vá-rasi országa tvojeja.

17. Naj nam szlobodno bude, prékidti po országi tvojem: nebo-mo sli po njivaj, në po goricaj prék, niti nemo p lí vedé z-sztü-dencov tvoji; po országszki cesz-táj mo sli, ni na dészno, ni na lèvo sze 'z-nyí dolinevrnémo, do-kecs mó po tvojem országi po-túvali."

18. Edom je pa na odgovor dao: „eti prékneidi, naj z-me-csom neidem pred tébe!"

19. Pá szo nyemi szposzlali szinövjé israelszki: „po námeti mo sli, i csi mo z-vöd tvoji píli szamí i 'z'ivna nasa, plácsamo ti jo: zaisztinó, nika drúgo nescse-mo, nego li, da peski prékidti moremo."

20. Na tó je odgóvoro: „ne-bos sô prék!" i pred nyé szo sli edomitanci z-nezracúnanov vuo-'zinov i zdrznov ramov.

21. Geto szo edomitanci në-steli dopúsztití, ká bi israel prék-sô po határi nyihovi; tak sze ji je israel ogno.

22. Genoli szo sze pa z-Kade-sa, i cëla obcsina szinöv israel-szki je na Hor gorô sla.

23. I gúcsao je Bôg z-Mose-som, i Áronom na gori Hor, kra-jínsi zemlé Edoma, govorécsi:

24. „Áron sze naj k-szvojoj rodbini szráni; ár en nema íditi vü zemlô ono, stero szem szinom israelszkim dao, geto szta sze nëvúpala vu vüsztaj moji pri vo-dáj borenya.

25. Vzemí Árona i Eleazára, sziná nyegovoga, i pelaj nyidva na Hor gorô.

26. Szlëcsi vö Árona z-oble-csala nyegovoga, i oblëcsi v-nyé Eleazára, sziná nyegovoga; Áron sze pa naj pripraví i tam merjé."

27. I vcsino je Moses, kak je Bôg zapovedao: gori szo sli na Hor gorô, pred očsmí cële obcsine;

28. Moses je vöszlëkao Árona z-cblecsala nyegovoga, i gori je je dao vzéti Eleazári, szinövi nyegovomi. Áron je pa tam na vríhi goré vöpremíno. — Na stero szta Moses i Eleazár doli slé z-goré.

29. Kak je pa obcsina lüdsztva zvédla, ká je Áron zászpaó; pla-kala je Árona cëla híza israela trészeti dní.

XXI. Tál.

Arada král sze zbije; ognye-ne i medene kacse; tábori-vanye od sztenka do sztánka; peszem od sztúdenca; pe-szem od zbitoga Szlichona; Og sze zbije, i pri Jerichi tábor vrže.

1. I zacsüvsi král Arada, ka-naánc, mesztancsar pôdnésnye dr'zéle, ká bi israel prihájao od Ítharima; bio sze je z-israelom, i niko 'z-nyega je zarobo.

2. Israel je pa oblúbo vcsino Bôgi, govorécsi: „csi mi lüdsztvo eto v-röke dás, na szvéto öro-csino ti podvrzem varasé nyegove."

3. Bôg je pa poszlúhno pros-nyo israela, i prék nyemi je dao kanaáncé; za steroga volo je nyé

i na szvéto örccsino podvrgao 'z-nyf várasmi navkúpe, i Chormo je zvaó dr'zélo eto. —

4. I genoli szo sze z-Hor goré prôti trsztnomi môrji, da bi sze ognoli dr'zéle Edoma. Medtém je lüdsztvo cagati zácsalo na pôti.

5. I mrmralo je lüdsztvo prôti Bôgi i Mosesi: zaka szta nasz vöpelala z-Egiptoma, kâ bi szpômrlí vu püsztšávi? ár ni krúha, niti vodé nemamo, ete zbo'zen krúh pa odúrjáva dúsa nasa.“

6. Za toga volo je püsztó Bôg na lüdsztvo ognylene kacse, stera szo zgrizle lüdsztvo, tak da je doszta lüdi szpômrló z-israela.

7. Teda príde lüdsztvo k-Mosesi, i govori: »pregrésili szmo; ár szmo mrmrali prôti Bôgi i tebi. Moli sze Bôgi, neš odvèné od nász ete kacse.« — I zdúhávaó je Moses za lüdsztvo.

8. Erkao je záto Bôg Mosesi: »napravi szí zarjávo kacso, i szmekni jo na pavozino, da vszáki zgrízen, csi sze na nyô zglédne, v-zítki osztánoší more.“

9. Zgotovo je tak Moses medeno kacso, i gori jo je szmekno na zásztavní eššáp. I prigôdilo sze je, da, csi je koga kacsa vjéla, i zglédno sze je na medeno kacso, v-zítki je osztáo. —

10. Potom szo sze genoli szí nôvje israelszki, i táborivali szo v-Obothi.

11. Pá szo sze genoli z-Obot-ha, i sztanoli szo v-Híjje-Abarimi, na püsztíni, stera je zócsi Moába, od rhoda.

12. Odnet sze zoszelišvi, tábor szo vdarili pri Záred járki.

13. Odtéc sze genovsi, táborivali szo na brégi Árnona, püsztinszkoga potoka zetekraj, steri z-dr'zéle emoritancov teccsé. Árnón je leprá határ Moába, med Moábom i emorom.

14. Záto sze právi vu »knigaj bojn bó'zi: Vaheb vu Szufi i járci na Arnoni.

15. I vretina járkov, stera szo do Ar várasa vleccsé, i határo Moába doszegúje.

16. Od tisztec szo pa k-sztú-déncski sli. Tô je on sztúdéncsek, od steroga je Bôg eto pravo Mosesi: »prizovi vkúp lüdsztvo, da nyemi vodó dam.“

17. Teda je israél eto peszem szpévao: »zevri gori, o zdenec! — Szpévajte od nyega!

18. Vretina! poglavnici szo jo kopali, poglaviti lüdsztva szo jo dubli, z-pravdárom, z-palicami szvojimi! — Z-püsztíno szo pa v-Mattano sli.

19. Z-Mattano pa v-Náchaliel, z-Náchaliela pa v-Bamoth.

20. Z-Bamotha pá v-dollao, stera je na ravnici Moába, na vríhi Pízge, i vleccsé sze do krajíne gór.

21. I pozlao je israél zebzanške k-Szichoni, králi emoritov, erkócsi:

22. »Dopüsztí nam prékidti po országi tvojem: ni na nyive, ni vu gorice tvoje nevkleknemo, vodé nemo píli z-sztúdecov tvoji; po országszkoj ceszti mo sli, dokecs prék határov tvoji pridemo.«

23. Ali Szichon je prék nésteo püsztíti israela po országi szvojem, nego vkúpszpravivši célo lüdsztvo szvoje, pred israela je híto na püsztíno, i prisao je

v-Jahszo, i vkúp sze je vđaro z-Israelom.

24. Israel ga je neszmerno zbio, i prévzeo nyemi je držánye nyegovo od Arnona maó notri do Jabloka, — li do szinôv Hammona; ár je držéla szinôv Hammona mocsna bila.

25. Z-etak tálom je podzájao israel vsza eta mészta, i obszeo szí je vu vszê varasê emoritov, — vu Chesboni i vu nyega vszê ménsi varasê.

26. Chesbon je leprá Szichona kralá emoritov váras bio; ár gda bi z-nigdasnyim kralom moába bojno držao, podzájao je nyega cêlo držánye notri do Arnona.

27. Záto právíjo szlovarje prílik: »pojďte v-Chesbon! zozídaj i potrdi sze váras Szichona!

28. Ár je ogen nasztano od Chesbona, plamén z-várasa Szichona! póřgao je grád moába, vladáre Arnon brežine!

29. Jaj tebi, o moáb! totá szí, lúdsztvo Kemosa, násztivse v-bég szini, cserí tvoje pa vu robsztvo Szichona, kralá emoritov!

30. Mí szmo odzgora! Chesbon je totá notri do Dibona! opúsztili szmo ga do Nofacha, steri do Medebe drží!

31. Israel je pa vu držéli emoritov prebvaol!

32. Moses je pa naglejávce poszlao vö na preglédánye Jahszera: podzájali szo nyega ménsa mészta, i podvrgao szí je emórite, ki szo tam prebvali.

33. Potom szo sze obrnoli, i sli szo próti Basáni. Og, kral Basána je pa pred nyé só z-cêlim lúdsztvom szvojim v-Edrei na býje.

35. I erkao je Bôg Mosesi: »neboj sze ga, ár ti ga v-rôke dam z-lúdsztvom i országom nyegovim vréd, i tak! más szkvacsati z-nyim, kak szí szkoncsao z-Szichonom, kralom emoritov, kí je v-Chesboni sztao!«

35. Zbili szo tak nyega, szini i vsze lúdsztvo nyegovo nateliko, da je ni eden jednoi nêmogao vuidti; držánye szo nyemi pa podzájili.

XXII. Tál.

Balak kral prizvati dá Bileáma, i primárja ga, ká bi prekúno israela; ali angel bo'zi nyemi tó pø pregovorecsem oszli nyegovom prepovê; na stero Balak na brežino Baála pela Bileáma, ali i tam zaman setúje prítili k-cili szvojemí.

1. Potom szo genovsi szinôvje israelszki, tábor szo vrgli na ravnicaj Moába, přek Jordána na krajini Jeriche.

2. Gda bi pa Balak, szin Szippora na pamet vzéo vsze, ka je israel z-emorítmi csinio;

3. Sztrasili szo sze moabitje grozno pred lúdsztvom etim; ár je vno'zno bilô, i grozilo szo je Moábi od szinôv israelszki.

4. I erkao je Moáb sztarcom Midjána: „vno'zina eta goripolíže zdá cêlo krajino naso, liki políže živina zrász polá!“ — Vu tom vrêmeni je leprá Balak, szin Szippora bio kral moába.

5. Té je zebrañike poszlao k-Bileámi, szinôvi Beora v-Pethor,

steri pri potoki vu držéli národa nyegovoga le'zi, dá bi ga prizvali, erkôcsi: »vis, edno lüdsztvo je prislo z-Egiptoma; oblejé süürino országa, i z-menom zôcsi le'zi.

6. Proszim te záto, prídi, prekúni mi lüdsztvo eto; ár je mocsnése od méne: lehko je obládám i préženém z-országa; geto znam, ká koga ti blagoszlovis, blagoszloven de, i koga preknés, prekunyen de.«

7. Ido tak Moáb i sztarci Midjana z-dármí vüsvstva vu rokáj, prído k-Bileámi i pripovédajo nyemi poszelsztvo Balaka.

8. Ete nyim je pa erkao: »szpíte tú eto nôcs; teda vam datí mam odgovor tak, kak sze Bôg nazvésztíti má meni.« Etak szo pri Bileámi osztali poglavíti Moába.

9. I szkázao sze je Bôg Bileámi, govorecsi: »sto szo eti mo'zjé pri tebi?«

10. Bileám je pa odgôvoro Bôgi: „Balak, szin Szippora, král Moába mi szposzlati dá:

11. Vis, ono lüdsztvo, stero z-Egiptoma ide, pokrífje líce zemlé. Prídi záto, prekúni je, lehko bi sze mogao 'zayim zbiti ino je pregnati.«

12. Na tó je odgôvoro Bôg Bileámi: „neidi 'znyimi, neprekúni lüdsztva onoga; ár je ono blagoszloveno!«

13. Gda bi zaútra gorisztano Bileám, na odgovor je dao cseszníkom Balaka: »vrnte sze nazá vu domovino vaso; ár je meni prepovedao Bôg z-vami idti!«

14. Na tó szo sze zdignoli poglavíti moába, i nazá szo sze

vrnoli k-Balaki, erkôcsi: „né je stero z-nami idti Bileám.«

15. Znôvics posle Balak vno-go, od eti prednyési poglavárov.

16. Eti prído k-Bileámi, i govori jo nyemi: »tô ti szposle Balak, szin Szippora; nezbranyúli sze, proszim te, k-meni prídi!

17. Gvüsen boj, ká te jasz vise mere mam postüvati, i vsze, ka mi zapovés, vcsiniti mam: li prídi k-meni, prekúni mi eto lüdsztvo.«

18. I na odgovor je dao Bileám szlüzbenfkom Balaka: »csi bi Balak puno naszipao bi'zo szvoje z-szrebrom i zlátom, i sze bi mi je dao; dônok nebi mogao prelomiti zapôvedi Jehova Bogá mojega, csinécsi ali málo ali veliko.

19. Medtém nocsúte tú i vi nôcs eto, dá znati morem, ka za povelénye mi dá nadale Bôg.«

20. I szkázao sze je Bôg csesresz nôcsi Bileámi, govorecsi nyemi: „csi szo po tébe prisli mo'zjé eti, szpravi sze, ino idi 'z-nyimi; ali szamo li, ka ti jasz zapovém csiniti más.«

21. Kak znáglics zaútra sztáne Bileám, obszedlá oszla szvojeja, i na pôt sze vzeme z-poglavítimi Moába.

22. I zevreo je szrd Bogá, ká sze je ete na pôt vzéo: záto nyemi je i angel bo'zi presztôpo pôt, da bi ga zasztávlao, rávno gda bi gezdo na oszli med naszledüvanyem dvé hlápcov szvoji.

23. I gda bi oszel várao angela bo'zega, sztojécsega kre pôti; z-nágim mecsom vu róki; doli sze je vrno oszel z-pôti, i prôti

pôti je sô : Bileam pa zácsa biti oszla, da bi ga nazávno na pôti.

24. I sztano je angel bo'zi na tessnom med dvema sztenema, z-sterima szo gorice zagrajene bilé

25. Kak oszel zagledne angela bo'zega, — k-szténi szo sztiszne, ali i nogô Bileáma tá prifszne k-szténi: záto ga vsze bole scsuka.

26. Pá dale ide angel bo'zi, i na tak tessnom meszti sztáne, gde nega vecs pôti, ká bi sze na dészno ali lévo ognoti mogao.

27. Gda bi pá várao oszel angela bo'zega, vküp je szpadno pod Bileámom; za steroga volo sze Bileam na csemére zvu'zgé, i oszla z-policov bije.

28. I odpré Bôg oszli gôbec, kí etak govori Bileami: „ka szem ti prekacao, ká me 'ze trétjkrát bijes?“

29. Na tó odgovori Bileám oszli: „ár szí me zmantrao! da bi mecs meo v-rokaj, uprav bi te doll vszékao!“

30. I odgovoro je oszel Bileámi: »jeli szem jasz né tvoj oszel, na sterom gêzdis, od sterimao 'zivés, notri do etec? jeli szem csinio jasz tó gda vecs z-tebom?« — On je pa odgovoro: »né szí.»

31. I teda je ôdpro Bôg ocsi Bileámi, da bi na pamet vzéo angela bo'zega, sztojécsega kre pôti z-nágim mecsom vu rôki: ná sterô sze je nanízo, i na obráz je szpadno.

32. Medtém ercsé nyemi angel bo'zi: »Zá kak zroka volo szí bio oszla tvojeja 'ze trétjkrát? vis jasz szem tebi na mantro prisao; ár je pogúbélna tá

pôt pred menom.

33. Kak me je zagledno oszel, preci sze je na sztran potégno pred licem mojim 'ze trétjkrát, csi sze nasztran nebi vrno od líca mojega, jasz bi zdá tebé oszmrtó; i nyega bi zdr'zao«

34. I odgovoro je Bileám angeli bo'zemi: »pregrésó szem; ár szem né znao, ká szí na pôti ti sztano pred méne: záto csi sze ti ona nedopádne, dopfiszti sze mi nazávno ti.«

35. Pá je odgovoro angel bo'zi Bileámi: »idi z-mô'zmi etimi; medtém li tó, ka bom ti jasz velo, más nazvesztsávati.« — Ztém odhája Bileám z-csesztníkmi Balaka.

36. Preci kak je naznánye dáno Balaki, ká sze Biláom pribli'záva, je pred nyega sô v-Moába váras, steri je na krajini Arnona le'zao, nakonci dr'zéle.

37. I erkao je Balak Bileámi: »jeli szem nêposilao po tebe, da bi te prifszvali? zaka szí nêprisao k-meni? tak jasz uprav nebi znao tebi postenyá datí?«

38. Teda je odgovoro Bileam Balaki: »isztina, prisao szem k-tebi; ali jeli morem jasz kakoli nazvesztsávati? Ka mi Bôg polo'zi vu v'iszta, tó mi je glásziti!

39. Sô je tak Bileam z-Balakom, i prisla szta v-Kirjath-Chuszoth.

40. Balah medtém klati dá gyünce i ovcé, i posle je Bileámi i csesztníkom, kí szo 'z-nyim bíli.

41. Zaútra je pa k-szebi vzéo Balak Bileáma, i gori ga je pelao na bre'zino Baála, da bi odnet po cêlom seregi lúdszta vido.

XXIII. Tál.

Balak prekunôti scsê dati israela po Bileámi, ali ete ga prôttomi dvakrat blagoszlovi.

1. Teda je erkao Bileam Balaki: »posztavi mi gori etl szedem oltárov, i pripraví eszi szedem telcsicsov i szedem bakov.«

2. I vcsáno je Balak tak, kak je Bileam 'zelo. Na stero szta Balak i Bileam telcsicse i bake aldüvala na oltári.

3. Potom je erkao Bileam Balaki: »tí sztôpi k-áldovi 'zgánya, jasz bom pa násztran sô; mogôcse, pred méne pride Bôg, i ka mi viditi dá, nazvêsztim ti.« — Na tó goriide na edno púsztno meszto.

4. I szrécsa sze Bôg z-Bileámom, kf etak ercsé: „szedem oltárov szem zgotovo, i gori szem djao telcsicsa i baka na oltár!“

5. Teda je Bôg rêcs polo'zo Bileámi vu vúsztá, erkôcsi: „vrni sze nazâ k-Balaki, i tak gúcsi.“

6. Nazâ sze tak vrné on knyemi, i naide ga sztojécsega pri áldovi 'zgánya, ze-vszêmi cseszt-níkmi nyegovimi navkúpe.

7. Teda etak zacsne gúcsati: »z-Arama me je dao prizvati Balak, král Moába, z-gôr zhoda: »poj, prekúni mi Jákoba, i hodi, preklínyaj israela!«

8. Kakda bi prekúno jasz toga, steroga Bôg neprekuné, i kakda bi pszüvao, koga Jehova nepszúje?

9. Liki szem z-vrsha peccin vido, i takáj z-gôr szpoznao, vis, tó je takse lüdsztvo, stero szam-

no prebiva, i med drúge národe sze nemêsa.

10. Sto bi mogao prebroditi práh Jákoba i racsún strtoga tála israela? — Naj szi merjé dúsá moja z-szmrťjov ti pravicsni, i konec moj naj prizspodoben bô k-nyihovomi!«

11. Na tó je erkao Balak Bileámi: „ka csinís z-menom? — na prekúnenye protivníkov moji szem te dao prizvati; tí pa nyé escse i blagoszlávlas!“

12. Ete je pa na odgovor dao: »jeli mi je nê dú'znoszt, tó glá-sziti, ka mi Bôg vu vúsztá dáva?«

13. I erkao nyemi je Balak: »poj, proszim te z-menom na edno drúgo meszto, odked je viditi más. Szamo li nyega konec glé-daj, na cêloga nevřzi ôcsi; i od-net mi ga prekúni!«

14. Pelao ga je záto na mesz-to sztrá'ze, na vrh Pi'zge; gori je posztavo szedem oltárov, i djao te telcsicsa i baka na oltár.

15. I erkao je Balaki: „tí eszi sztani k-áldovi 'zgánya; jasz sze pa etam szrécsati mam.“

16. Teda pred Bileáma pride Bôg, polo'zi rêcs vu vúsztá nyegova, i ercsé: „vrni sze nazâ k-Balaki, i etak gúcsi:“

17. Na tó sze nazâvrné k-nyemi: on je pa pri áldovi 'zgánya sztao z-poglavítimi moába. Preci ga obercsé Balak: „ka je pravo Bôg?“

18. Teda je etak zácsao gúcsati: »no, o Balak, poszlühni me; kebzúj na méne, szin Szip-pora!«

19. Nê je Bôg cslovek, kâ bi lagao; nê szin cslovecsi, kâ bi ob'zálüvao! — Jeli on kâ právi,

ka nebi szpuno? jeli gucusi od toga, ka nebi doprineszao?

20. Vis, blagoszlávlati szem dôbo povelénye: csi je on blagoszlovo, jasz nemorem nazápozvati.

21. Nevzemem na pamet hüdôbe vu Jákobi, i nevídi jálaoszti vu israeli: Jehova, Bôg nyegov je 'z-nyim, i trobüntivanye kralôv med nyim.

22. Bôg ga je pelao vö z-Egiptoma z-bisztrosztjov divjega vívola.

23. Ár nega bajila vu Jákobi, niti vüsvstva vu israeli. Vu szvojem vrémeni sze glászi Jákobi, ka csinécsi bode Bôg-israeli.

24. Vis, jeto lüdsztvo, kak orozslánka gorisztáne i kak orozslán sze pozdigne: ne pocsíva, dokes poroba nepocera, i krvi ti szpoklani neszpijé!“

25. I erkao je Balak Bileámi: „niti neprekúni, niti ne blagoszlovi ga!“

26. Odgôvoro je pa Bileam i erkao je Balaki: jeli szzem nëpravo govorecsi: „ka Bôg zapovê, tô doprineszém?“

27. I erkao je Balak Bileámi: „poj, pelati te mam na pá drúgo meszto; lehko de sze vidilo Bôgi, da mi ga odnet prekunés.“

28. Pelao je tak Balak Bileáma na vréh Peora, steri prôti lici písztíne gléda.

29. Teda je velo Bileam Balaki: „posztavi mi eti szedem oltárov gori, i pripraví esze szedem telcsicsov i szedem bakov.“

30. Balak je pa vcsíno, kak je Bileam velo, i aldüvao je telcsicsa i baka na oltári.

XXIV. Tál.

Bileam tretics nazvesztsáva israeli obládnoszt i díko, nyega protivníkom pa szpadáj i spot.

1. Gda bi pa vido Bileam, ká bi sze dopadnolo Bôgi, blagoszloviti israela; në je sô, kak pred tèm, za vüsvtvom, nego je prôti písztésávi obrno obráz szvoj.

2. Bileam je teda prizdigno ocsi szvoje, i vido je israela táborivajôcséga, pôleg koralk szvoji; na stero ga je bo'zi düh nadehno,

3. Na tô gledôcs je etak zácsao gúcsati: „glász bileáma, ziná Beora, i glász mo'zá odprêti ôcsi;

4. Glász recsi bo'ze szlúsajôcséga, kí vidénye Vszamogôcséga preszámna, komi sze klecsécs odpréjo ocsi:

5. Kak lêpi szo tvoji satorje, Jákob, tvoja prebiválicsa, o israel!

6. Kak potocsna dolína, szo vörazpresztrêti, kak ográdcí pri vodi, kak aloe, stero je Bôg poszádo, kak cedrovo drevje pôleg vöd!

7. Voda cürí 'z-nyega vêder, na nyega szêjánya obilen de'zd'z prihája. Nyegov kral' sze vise Agaga pozdigne, i nyega poglavársztvo sze zviszi

8. Bôg ga je pripelao vö z-Egiptoma, bisztrocse divjega vívola je on: funda pogane, protivníke szvoje, nyí csonte dolizgrizé i szstrélami szvojimi vküpzmuzd'zi.

9. Doliléze, pocsíva, kak orozslán i orozslánka; sto ga zdranfa gori? — Kí tebé blagoszlávlajo,

naj blagoszloveni bodejo, i kí te preklinjajo, naj prekléti bodo!“

10. Teda je na csémere zvu'z-gáni Balak próti Bileámi, i v'kúpv-dári z-rokami, i ercsé Bileámi: „na prekunenye protivníkov moji szem te prizvao, tí pa, vis, 'ze trefics blagoszlovis nyé!“

11. Zátó bēzi vu domovino tvojo nazá. Jasz szem te v-postenyé steo posztaviti, ali vídim, ká ti Bóg prevzeme postenyé.“

12. Na tó je odgóvoro Bileam Balaki: „jeli szem nēpovedao i poszlaníkom tvojim, ké szi k-meni poszlae, erkócsi:“

13. „Csi bi taki Balak puno napao hízo szvojo z-szrebrom i zlátom, i sze bí mi je dao; nebi mogao prelomiti récsi bo'ze, hotécs csinécsi ali málo ali veliko: ka Bóg zapovē, tó mam glásziti!“

14. Vis, jasz bom zdá nazásó k-národí mojemi: csűj, naj tí vōpovēm, ka má csiníti lűdsztvo eto z-národóm tvojim vu tekáji vrēmena!“

15. Teda etak zacsne gúcsati: „glász Bileáma, sziná Beora, i glász mo'zá odprēti ócsi;“

16. Glász recsi bo'ze szlűsajó-csega, kí pozna szkoncšanye Vís-noga, i preszámna vidēnye Vszamogócssega, — komi sze klecsécs odpérajó ocsi:“

17. Vídim, ali nē zdá, preszámnam, ali nē na blűzi: zvézda zídē gori z-Jákoba, i vladár sztáne z-Israela; zaklácsi Moába z-obē sztráni, ravnice vszē 'zrabulécsi.

18. Nyegovo ládanye de Edom, nyegovo ládanye Szehír, protivník nyegov; israel pa vōrazpresztré oblászt szvojo.

19. I goszpodűvati má mladika Jákoba, i vōsztrēbi, ka je 'odbēzalo z-várasa.

20. I poglednovsi Amaleka, etak zacsne praviti: „národov díka je Amalek; szledi dónok vesznoti má.“

21. Poglednovsi Kenia, etak zacsne gúcsati: „krepko je tvoje prebiváliscse, i na pecsáno polo'zeno gnezdó tvoje;“

22. Dónok sze szprázi Kain! — na gda? — Assúr te v-rob-sztvo od'zenél!“ —

23. Eti prizdignovsi glász szvoje, ercsé: „ol sto osztáne vu 'zítki, gda ga vō zrendelűje te 'Zmo'zen?“

24. Ali z-krajín Kíttítov ládje prido, i ponzijo Assúra, i zman-trájo Hébera, dokecs i ete na níkâ príditi má!“ —

25. Potom sze je napóto Bileám, i nazá je sō vu domovino szvojo. Priszpodobno i Balak je odbájao.

XXV. Tál.

Dűhovna i telovna hotlűvoszt Israela na csészt Boál-Peora, bolvana národov poganszki; za stere volo Pinechász preszmezne Zimria i Kozbio, i tak vűjsa szrd Jehová Bogá.

1. Dokecs je israel v-Síttimi le'zao, na praznűvanye sze je szűnolo lűdsztvo z-cserami Moába.

2. Kí szo k-szvoji bogóv áldovom pozáváli lűdsztvo. Jelo je lűdsztvo 'z-nyimi i poklekalo je pred Bógmi nyűhovimi.

3 Gda bi sze lűdsztvo israelszko k-Baál-Peori nagnolo; zvu'zgao sze je szrd bo'zi próti israeli.

4. I erkao je Bôg Mosesi: „daj vkpprizvati vsze poglavare ljudsziva, i daj te ove doliszposzekati Bôgi, na vidénye szunca; da vrêl szrda bo'zega miné od israela.“

5. Na tó je erkao Moses szodcom israela: „szpomôri doli eden-vszáki zmed vami lidí szvoje, kí szo sze k-Baal-Peori pridrú'zili.“—

6. I, vídi, ide eden mo'zki z-szinôv israelszki, i pripela k-bratom szvojim edno midjanico pred ocsmí Mosesa i cêle obcsine szinôv israelszki: eti szo pa jôkalf pred dvérmi satora oznancszti.

7. Vidívsí tó Pirechász, szin Eleazára, sziná Áron popa, gori-sztáne z-obcsine, vzeme dárdo v-rôke,

8. Ino ide za tim israelftom v-hotlivárnico, i preszmekne obádva, — israelitanca i zenszko, — na csrvê. — Z-têm tálom je odrhnyen vdárec od szinôv israelszki.

9. Szpokapalo jí je pa pod vdárcom stíridvajszeti jezér. —

10. I erkao je Bôg Mosesi govorécsi:

11. „Pirechász, szin Eleazára, sziná Áron popa, je odvrno szrd moj od szinôv israelszki z-têm, ká je on vrêo med nyimi meszto zadomesztsenya mojega, dá szem népogúbo szinôv israelszki vu cseméri moji.

12. Zátó nazvêszti vö: »vidi, ponúdim nyemi moj závezek mfra,

13. I bidti má nyemi i osztankom nyegovim po nyem, závezek vekivecsnoga popôvsvtva, zátó, ká je vre kreo Bogá szvojega, i zmíro sziní israelszke.« —

14. I toga vmorjenoga israelitanca imé, kí je z-midjanicov vcsaszí preszmeknyen, je Zimri,

kí je szin bio Szalús, poglavára edne koréne hí'ze simonov.

15. Toj preszmeknyenoj midjaníci je pa imé Kozbí, csí Szúra, kí je poglavník bio pokolény edne koréne hí'ze v-Midjani. —

16. I erkao je Bôg Mosesi, govorécsi:

17. „Vdarte nad midjanitance, i zbijte je;

18. Ár szo vasz i oni mantrali z-jálnosztjov nyihovov, gda szo zanke szpletali prôti vam, po krvi Peora i Kozbie, cséri midjanszkoga poglavníka, stera je preszmeknyena na dén vdárca, za volo Peora.

XXVI. Tál.

Lüdsztvo sze znôvics v-racsún vzeme; i zemla sze med nyim raztálati, pôleg eti naprêdánoga vorcans, zapovê.

1. Po vdárci je volo Bôg Mosesi ino Eleazári, szinôvi Áron popa, govorécsi:

2. „Vzemta v-racsún cêlo obcsino szinôv israelszki, od dvajszeti lét sztaroga, kumesz, pôleg nyl koreni hí'z, vszákoga na bítje szpodobnoga v-israeli.“

3. I gúcsao je z-nyimi Moses ino Eleazár pop na poláj moába, pri Jordáni, pôleg Jeriche, erkôcs:

4. „Od dvajszeti lét sztaroga, kumesz, líki je Bôg zapovedao, Mosei i szinom israelszkim, kí szo vöprisli z-Egiptoma.“

5. Rúben, prvorodjen israela. Rúbena szinôvje: Chanoch, — pokolénye chanochov. Od Pallua; pokolénye palluov;

6. Od Cheszrona, pokolénye cheszronov; od Karmia, pokolénye karmiov.

7. Tò szo pokolénya rúbenuva. Nyí racsún: stírideszét trí jezér, szedemsztò treszeti.

8. Pallua rod pa: Eliáb;

9. Eliába szinòvje pa: Nemnel, Datan i Abirám. Ete Datan i Abirán szta oniva namesztníka líd-sztva, steríva szta vu csrèdi Korachá pròti Mosesi i Aroni gorisztanola, gda szo sze poneverili pròti Bògi,

10. Da je zemla odprla grlo szvoje, i pòzrla je je z-Kerachom navküpe; gda je nyí csrèda vesz-nola, kak je ti dvèsztó pétdeszét mo'zòv ogen pocerao, — da bi na példo szlù'zili.

11. Medtèm szo szinòvje Koracha nêpogübleni. —

12. Szinòvje Simeona szo, pôlêg nyí pokolény: od Nemnela, pokolénye nemnelov; od Jamína, pokolénye jaminov; od Jachína, pokolénye jachinov;

13. Od Zeracha, pokolénye zerachov; od Saula, pokolénye savlov.

14. Tò szo pokolénya simonov: dvèdvajszeti jezér dvè sztó gláv.

15. Szinòvje Gáda, pôlêg nyí pokolény: od Szefona, rod szefonov; od Chaggia, rod chaggirov; od Sunia, rod suniov,

16. Od Ozna, rod ozniov; od Heria, rod heriov,

17. Od Aroda, rod arodov; od Arelia, rod areliov.

18. Tò szo pokolénya szinòv Gáda; pôlêg nyí racsúna: stírideszét jezér pétsztò dús. —

19. Szinòvje Jude: Hér i Onán. Hér i Onán szta v-kanaánszkoj zemli mrlá.

20. Bill szo pa szinòvje Jude, pôlêg nyí pokolény: od Sela, rod selanov; od Péresza, rod péreszov; od Zeracha, rod zerachov,

21. Péresza szinòvje szo pa bill: od Cheszrona, rod cheszronov; od Chamula, rod chamulov.

22. Tò szo pokolénya Jude; pôlêg nyí racsúna: szedemdeszét sészt jezér pétsztò dús. —

23. Szinòvje Issachára, pôlêg nyí pokolény: Tola, rod Tolov; od Puvve, rod puviov,

24. Od Jasuba, rod Jasubov; od Simrona, rod simronov.

25. Tò szo pokolénya Issachára; pôlêg nyí racsúna: sésztdeszét stíri jezér trisztò dús. —

26. Szinòvje Zebulona, pôlêg nyí pokolény: od Széreda, rod széredov; od Elona, rod elonov; od Jachleela, rod jachleelov.

27. Tò szo pokolénya Zebulona; pôlêg nyí racsúna; sésztdeszét jezér pétsztò gláv. —

28. Szinòvje Jòsefa, pôlêg nyí pokolény: Menassé i Efraim.

29. Szinòvje Menasáea: od Machira, rod machirov, Machir je pa poròdo Gileáda; od Gileáda, rod Gileadov.

30. Szinòvje Gileáda szo eti: Ihézer, — rod ihézerov; od Chéleka, rod chelekov;

31. Od Aszriela, rod Aszrielov; od Széchema, rod Széchemov;

32. Semidah, — rod semidahov; Chéfer, — rod chéferov.

33. Szelofchad, szin Chéfera, je pa nêmeo szinòv, lí szamo

cseri. Iména cséri Szelofchada szo pa : Machlá, Nohá, Choglá, Milká i Tirszá.

34. Tò szo pokolènya Menaséa; nyí racsún je pa : pétdeszét dvé jezér szedemsztò.

35. Szinòvje Efraima, pôleg nyí pokolèny, szo eti: od Suthelacha, rod szuthelachov; od Béchera, rod bécherov; od Tachana, rod tachanov.

36. Rod Suthelacha je pa ete : od Herana, rod heranov.

37. Tò szo pokolènya szinòv Efraima; pôleg nyí racsúna: dvétreszeti jezér pétsztò. Tò szo szinòvje Jòsefa, pôleg nyí pokolèny. —

38. Szinòvje Benjamina, pôleg nyí pokolèny: od Béle, rod bélov; od Asbéla, rod Asbelov; od Achirama, rod achiramov,

39. Od Sefufama, rod sufamov; od Chufama, rod chufamov.

40. Béle szinòvje szo pa bill: Ard i Nahaman. Rod ardiv; od Nahamana, rod nahamanov.

41. Tò szo szinòvje Benjamina, pôleg nyí pokolèny i racsúna: stirideszét pét jezér sésztò.

42. Szinòvje Dána, pôleg nyí pokolèny, szo eti: od Suchama, rod suchamov. Tò szo osztanki Dána, pôleg nyí pokolèny.

43. Navkúpna pokolènya Dána, pôleg nyí racsúna, szo: sésztdezét stiri jezér stirisztò. —

44. Szinòvje Asera, pôleg nyí pokolèny, szo: od Jimne, rod Jimne; od Jisvia, rod Jisviov; od Beria, rod beriov,

45. Od szinòv Beria: od Chébera, rod chéberov; od Malkiela, rod malkielov.

46. Imé cséri Asera je pa : Szarach.

47. Tò szo pokolènya szinòv Asera, pôleg nyí racsúna: pétdeszét trí jezér stirisztò. —

48. Szinòvje Naftalia, pôleg nyí pokolèny, szo: od Jachszelea, rod jachszeelov; od Gunia, rod guniov,

49. Od Jészera, rod jészerv; od Szillema, rod szillemov.

50. Tò szo pokolènya Naftalia, pôleg nyí korník i racsúna: stirideszét pét jezér, stirisztò. —

51. Racsún szinòv israelszki je: sésztò edna jezera szedemsztò treszeti. —

52. I velo je Bòg Mosesi, govorécsi:

53. „Etim sze naj delí vò zemla na òrok, pôleg racsúna nyí iménov.

54. Kí je vecs, vékse dr'zánye nyim daj, kí je menyé, ménse grúnte nyim zdávaj. Vszákomi sze pôleg racsúna gláv naj dá vò òrok nyegov.

55. Ali zemla sze naj pôleg sorsa raztála; pôleg imén nyí koreník naj òrokújejo.

56. Pòleg sorsa sze nyim naj zdáva òrok; med véksimi i mén-simi. —

57. Racsún gláv levítov je pa pôleg nyí pokolèny, ete: od Gersona, rod gersonov; od Kehata, rod kohatov; od Meraria, rod merariov.

58. Levia pokolènya szo eta: pokolènye libniov, pokolèny chebronov, pokolènye machliov, pokolènye musiov, pokolènye korchiov. Kehat je pa poròdo Hamrama.

59. Imé hamranove 'zené je pa Jokhébed, — csi Levia, stera sze nyemi je v-Egiptomi porodila. Tá je porodila Hamrami : Árona, Mosesa i Mirjama, nyidva szesztro.

60. Áromi szo pa rodjeni: Nadáb, Abikú, Eleazár, i Ithamár.

61. Nadáb i Abihú szta mrlá, gda bi neprisztojni ogen prineszla pred Bogá.

62. Nyí racsún je pa bio: trídva szeti jezér, vsze mo'zkoga szpôla od mészeca sztaroga kumesz racsúnnavsi. Eti szo sze pa, liki je znáno, nêracsúnali med sziní israelszke; ár szo oni nêdôbili ôroka med szinmi israelszkími. —

63. Tô je racsúnanye Mosesa i Eleazár popa, liki szta v-racsún vzelé sziní israelszke na poláj Moába pri Jordáni pôleg Jeriche.

64. Med etimi sze je pa nieden nê vecs naisao z-oni, ké szta Moses i Áron v-racsún vzelé, gda szta v'küpracsúnala sziní israelszke na sinaiszki püsztináj;

65. Geto nyim je tak pravo Bôg: „szpomrêti májo vu püsztsávi!“ — Záto je ni eden nê-osztáo 'z-nyí, zvôn Kaléba, sziná Jefuméa, i Josue, sziná Núna.

XXVII. Tál.

Cserí Szelofcháda ôrocsíno dobíjo, i szkoncsa sze, na koga má szpâdnótí ôrocsína onoga, kí ni sziná ni cséri nenihá. Naszlêdnye Moses Josuo za naszledníka szvoje-

ga posztávivsi, gorlide na Abarim plamino, i tam — merjé.

1. Glászile szo sze pa cseri Szelofcháda, kí je szin bio Chéfera, sziná gileáda, kí je pá szin bio Machira, sziná Menasséa, z-pokolénya Menasséa, sziná Jôsefa. Cséri nyegovi iména szo pa eta: Machlá, Nohá, Choglá, Milhá i Tirszá.

2. I posztanole szo pred Mosesom, Eleazár popom, poglavármi i obcsinov, pred dvérmi satora oznanoszti, erkôcse:

3. »Ocsa nam je mr'ô vu püsztsávi; ali on je nêbio med 'troszkov prôti Bôgi zdranfanov vu csrêdi Karacha, nego je li pôleg szvojeja lasztivnoga dugá premíno: i szinôv je nêmeo.

4. Zaka bi sze zbriszalo vö imé ocsé nasega z-racsúna pokolénya nyegóvoga: da sziná nema, nam daj ôrocsíno med krvjov ocsé nasega.“

5. Moses je pa pred Bôga neszao dugóvanye nyihovo.

6. I erkao je Bôg Mosesi, govorécsi:

7. „Prav szo gúcsale cserí Szelofchada: daj nyim grúntno lândanye ôroka med krvjov nyí ocsé, i nyim daj prêk ôrocsíno ccsé nyihovoga.

8. Zednim pa gúcsi i szinmfí israelszkími, erkôcsi: csi sto merjé, i nema sziná; dajte prêk nyega ôrocsíno cséri.

9. Csi pa ni cséri nema; dajte ôrocsíno nyegovomi brati prêk.

10. I csi ni bratov nema; dajte prêk nyega ôrocsíno nyegovo bratom ocsé nyegovoga.

11. Csi pa ni ocsa nyegov nema bratov; teda dajte šrocsino nyegovo najblí'zisemi krvnoma rodi z-pokolénja nyegovoga, da jo on šrokúje. "Tô naj szlú'zi szinom israelszkim na pravdeni vorcan, liki je Bôg zapovedao Mosesi."

12. I velo je Bôg Mosesi: »idi gori na eto Abarim bré'zino, i pogledni ono zemlô, stero szem szinom' israelszkim dao.

13. Preci, kak szl' jo pogledno, sze i tí k-rodbini tvojoj pohrániti más, liki je i Áron, tvoj brat tá pohranyen;

14. Geto szta nepokorniva bílá rêcsi mojoj vu Szin púsztšávi pri borenji obcsine, gda szta mené odčsiti mela po vodi pred očsmí nyihovimi. Tô je Kadésa voda borenja vu Szin púsztšávi.«

15. I erkao je Moses Bôgi, govorécsi:

16. »Naj zravna vö Jehova, vszê vu téli bodôcsi 'dühôv Bôg, ednoga mo'zá za voja obcsine,

17. Kí vö- i notri- má hoditi pred nyimi, kí de nyé vöszpelávao, da nede obcsina bo'za taksa, kak csrêda, stera nema pasztéra!

18. I odgôvoro je Bôg Mosesi: »pripelaj eszi Josuo, sziná Núna, toga dûha punoga mo'zá, i polo'zi na nyega rokô tvojo.

19. Posztavi ga pred Eleazár popa i celo obcsino, i zeberi ga pred očsmí nyihovimi.

20. I vdehni na nyega z-díke tvoje, záto, da kebzüvati má na nyega cêla obcsina szinôv israelszki.

21. Naj sztôpi pred Eleazár popa, da zvê szôdbo Szvetjôszti pred Bôgom; naj na nyegovo zapoved idejo vö, i na nyegovo

zapoved prídejo sze, — on i vszi szinôvje israelszki 'z-nyim vréd, taká i cêla obcsina!«

22. I tak je csinio Moses, kak nyemi je tô Bôg zapovedao: vzéo je Josuo i posztavo ga je pred Eleazár popa i cêlo obcsino,

23. Na nyega je polo'zo roké, i zébrao ga je, — liki je tô Bôg zapovedao Mosesi.

XXVIII. Tál.

Zapoved i vorcanje áldovov vszákdenésni, szóbôtni, mladomészecsni, i tak zváni tjédnov.

1. I gúcsao je Bôg z-Mosesom, govorécsi:

2. »Zapovê szinom israelszkim, i povê nyim: moji dárov, krúha na 'zgánye, i prijétnoga dísa mi vu szvojem vrémeni prinásati nezamúďte.

3. I povê nyim: eto je 'zgánye, stero prinásati máte Bôgi: vszák-dén dvá zdraviva, leta sztariva ágneca, na nepresztani áldov 'zgánja.

4. Toga ednoga ágneca aldúj zalútra, i toga drúgôga ágneca aldúj med dvôjim vécsarom.

5. I eden deszétitál efá prédnyo mele na áldov jésztvine, stera poskroplena má bíditi z-strtim tálom hína prétepenoga olia.

6. Na nepresztani áldov 'zgánja, kaksí je aldüvan na sinaiszkój gori, na prijéten díš, kak 'zgánye Bôgi.

7. I strti tál hína prelêva na vszákôga ágneca. Vu szvetini vlê prelêv vína Bôgi.

8. Toga drůgoga ágneca pa aldůj med dvůjim vėcsarom. Z-taksim aldovom jėsztvine i pítvine ga szpravi, kak je te útrásniblo, na 'zgánye, prijėten dís Bůgi. —

9. Szobůtni dén pa dvá zdraviva, leta sztariva ágneca, i dvá deszėttála prėdnye mele na áldov jėsztvine, poskroplene z oliom, i áldov pítvine.

10. Pocsinka áldov 'zgánya szobůtni dén vise nepresztanoga áldova 'zgánya, i nyega pítvino. —

11. I v-zacsėtki mėszecov vasi prinásajte áldov 'zgánya Bůgi: dvá mládiva telcsicsa, ednoga baka, szedem, leta sztari zdravi ágnečov;

12. Potom trı deszėttále prėdnye mele na áldov jėsztvine, poskroplene z oliom, k-tomi ednomi telcsicsi, i dvá deszėttála prėdnye mele na áldov jėsztvine, poskroplene z oliom, k-tomi ednomi baki;

13. Nadale po ednom deszėttáli prėdnye mele na áldov jėsztvine, poskroplene z-oliom, k-tomi ednomi ágneci, — na áldov 'zgánya, prijėten dís, 'zgánye Bůgi.

14. Nyı prelėv vına naj bů k-telcsicsi pů hına, eden trėtji tál hına k-baki, i eden strti tál k-ágneci. — Tů je mėszecsen áldov 'zgánya, vszáki mėszec, půleg mėszecov leta.

15. Zvůntoga sze naj i eden kozlics aldůje Bůgi na áldov za grėh, — zvůn áldova 'zgánya, z-prelėvom navkűpe. —

16. Prvoga mėszecca stirlnászeti dén je pa páskha Bůga.

17. Toga mėszecca petnászeti dén je szvėtek: szedem dnı nekvászno trbė jėszi.

18. Prvi dén je sz. szpráviscse: níksega te'zkoga dela neoprávlajte.

19. I neszte 'zgánye, áldov 'zgánya Bůgi: dvá mládiva telcsicsa, ednoga baka, i szedem, leta sztari, razmiti sze dá, zdravi ágnečov;

20. Áldov jėsztvine tůdi: prėdnyo melo, poskropleno z-oliom; trı deszėttále k-telcsicsi, i dvá deszėttála k-baki máte aldůvati.

21. Po ednom deszėttáli aldůj k-ednomi ágneci ze-vszė szedem ágnečov;

22. I ednoga baka na áldov za grėh, vam na precsisztsávanye.

23. Zvůn útrásnyega áldova 'zgánya, steri nepresztani áldov 'zgánya more bidti, máte tá aldůvati.

24. Na tů gledůcs vszákdén aldůjte v-ti szedmi dnėvi: 'zgánya krűh, Bůgi na prijėten dís; naj sze pa, zvůn nepresztanoga áldova 'zgánya, z-pítvinov navkűpe aldůje.

25. Szėdmi dén pa mėte sz. szpráviscse: níksega te'zkoga dela neoprávlajte. —

26. Na dén prvotin pa, gda nůvi áldov jėsztvine neszėte Bůgi, na szvėtek vasi tїjėdnov, dr'zte sz. szpráviscse: níksega te'zkoga dela ne szkoncsávajte.

27. I neszte áldov 'zgánya, Bůgi na prijėten dís: dvá mládiva telcsicsa, ednoga baka, szedem leta sztari ágnečov.

28. Tak i áldov jėsztvine: prėdnyo melo, poskropleno z-oliom, trı deszėttále k-tomi ednomi tel-

csicsi, dvá deszétála k-ednomi baki.

29. Po ednom deszétáli k-ednomi ágneci, ze-vsžê szedem ágnecov.

30. Ednoga kozla, na precisizstávanye vase.

31. Aldújte tá zvön nepresztanoga áldova 'zgánya: nekríva naj bodo ona; — zednim i áldove pítvine!"

XXIX. Tál.

Áldovje prvi, deszétí i petnájszeti dén szédmoga mészeca; od petnájsztoğa mao vszákdn tálí áldovje.

1. „Prvi dén szédmoga mészeca sz. szpráviscse mète; — dela te'zkoga neoprávlajte: túljénya dén vam naj bõ on.

2. Aldújte áldov 'zgánya Bõgi na prijéten díš: ednoga mládoga telcsicsa, ednoga baka, szedem zdravi leta sztari ágnecov;

3. Potom áldov jésztvine: z-oliom poskroplene prédnye mel, trí deszétále k-telcsicsi, dvá deszétála k-baki,

4. Po ednom deszétáli k-ednomi ágneci ze-vsžê szedem ágnecov,

5. I ednoga kozla na áldov za grêh, vam na precisizstávanye,

6. Zvön áldovn 'zgánya i jésztvine, nepresztanoga áldova 'zgánya i nyega jésztvine, ino pítvine, pôleg nyí réda, na prijéten díš Bõgi, kak áldov 'zgánya. —

7. Deszétí dén etoga szédmoga mészeca pa mète sz. szpráviscse, — trápte sze! níksega dela neoprávlajte.

8. I neszte áldov 'zgánya, Bõgi na prijéten díš: ednoga mládoga telcsicsa, ednoga baka, szedem, leta sztari, toti zdravi ágnecov.

9. Tak i áldov jésztvine: z-oliom poskropleno prédnyo melo, — trí deszétále k-telcsicsi, dvá deszétála k-tomi ednomi baki;

10. Po ednom deszétáli na eden ágnec, k-vsžêm szedem ágnecom;

11. Ednoga kozla na áldov grêha; zvön áldova precisizstávanye od grêha, i nepresztanoga áldova 'zgánya pa nyega áldova jésztvine i pítvine. —

12. Petnájszeti dén szédmoga mészeca pa mète sz. szpráviscse; níksega te'zkoga dela neoprávlajte, i szvéte Bõgi szvétek szedem dní.

13. I neszte áldov 'zgánya, 'zgánye, Bõgi na prijéti díš: trinájšzet mládi telcsicsov, dvá baka, stirinájšzet leta sztari ágnecov, toti zdravi,

14. Takáj i nyí áldov jésztvine: z-oliom poskropleno prédnyo melo, — trí deszétále k-ednomi telcsicsi, ze-vsžê trinájšzet telcsicsov, dvá deszétála na ednoga baka, k-vsžêm szedem bakom;

15. Po ednom deszétáli na ednoga ágneca, k-vsžêm stirinájšzet ágnecom,

16. I ednoga kozla na áldov grêha, — zvön áldova nepresztanoga 'zgánya, i nyega áldova jésztvine i pítvine. —

17. Drúgi dén pa: dvanájšzet mládi telcsicsov, dvá baka, stirinájšzet zdravi leta sztari ágnecov.

18. Zednim i áldove jésztvine i pítvine k-telcsicsom, bakom i ágnecom, pôleg nyí racsúna i vorcana.

19. I ednoga kozla na áldov grêha, zvön nepresztanoga áldova, i nyega áldova pítvine i prelêva. —

20. Trétji dén pa: edonájszet telcsicsov, dvá baka, stirinájszet leta sztari zdravi ágnečov.

21. Takáj i nyí áldove jésztvine i pítvine k-telcsicsom, bakom i ágnečov, pôleg nyí racsúna i vorcana,

22. I ednoga baka na áldov za grêh, — zvön áldova 'zgánya, jésztvine i pítvine. —

23. Stríi dén pa: deszét telcsicsov, dvá baka, stirinájszet zdravi leta sztari ágnečov.

24. Áldove jésztvine i pítvine k-telcsicsom, bakom i ágnečov, pôleg nyí racsúna i vorcana,

25. I ednoga kozla na áldov za grêh, — zvön nepresztanoga áldova grêha, jésztvine i pítvine. —

26. Péti dén pa: devét telcsicsov, dvá baka, stirinájszet zdravi leta stari ágnečov.

— 27. Tak i áldove jésztvine i prelêv k-telcsicsom, bakom i ágnečov, pôleg nyí racsúna i pôleg vorcana;

28. I ednoga baka na áldov za grêh, — zvön nepresztanoga áldova 'zgánya, i nyega áldova jésztvine i pítvine. —

29. Sészti dén pa: oszem telcsicsov, dvá baka, stirinájszet zdravi leta sztari ágnečov;

30. Tak i nyí áldove jésztvine i pítvine k-telcsicsom, bakom i ágnečov, pôleg nyí racsúna, i pôleg vorcana,

31. I ednoga baka na áldov za grêh, — zvön nepresztanoga áldova grêha, i nyega áldova jésztvine i prelêva. —

32 Szédmi dén: szedem telcsicsov, dvá baka, stirinájszet zdravi leta sztari ágnečov.

33. Rávno tak i nyí áldov jésztvine i pítvine k-telcsicsom, bakom i ágnečov, pôleg nyí racsúna, i pôleg vorcana.

34. I ednoga baka na áldov za grêh, — zvön nepresztanoga áldova 'zgánya, i nyega áldova jésztvine i pítvine.

35. Ouszmi dén pa: mête szvétke zaprtka; níksega té'zkoga dela neoprávlajte.

36. I neszte áldov 'zgánya, — 'zgánye, na prijéten díš Bôgi: ednoga telcsicsa, ednoga baka, szedem zdravi leta sztari ágnečov.

37. Nyí áldov jésztvine i pítvine k-telcsicsi, baki i ágnečov, pôleg nyí racsúna i vorcana,

38. I ednoga baka áldova za grêh, — zvön nepresztanoga áldova 'zgánya, i nyega áldova jésztvine i pítvine. —

39. Tá aldújte Bôgi na szvétke vase, zvön toga, ka pôleg oblübe, ali z-dobre vôle aldúvati máte, kak 'zgánya, jésztvine, pítvine, i zahválnoszi áldove.“

XXX. Tál.

Na oblübe i zave'zúvanya gledécse pravdé.

1. I nazvêszto je Moses szinóm israelszkim vsze, ka je Bôg zapovedao Mosesi.

2. Erkao je pa Moses poglavárom korník szinôv israelszki, govorécsi: „eto je, ka Bôg zapovedáva:

3. Csi sto oblübo vcsini Bôgi, ali z-priszegov obecsa, ká de na

vůzdi dr'zao po'zelěnye; naj neprelomi rěcsi: vsze, ka nyemi z-vůszt zide, naj szpuni.

4. Csi pa 'zenszka vcsiní oblůbo Bōgi, i zdr'zavanye vu hi'zi ocsé szvojege obecsa vu devojsztvi szvojem,

5. I nyé ocsa na pamet vzeme nyé oblůbo i závezek, steroga szí je na dűso vzéla, i ocsa mucsí na tō; teda szo mocsne nyé oblůbē ino vszákó dolizavézanye, z-sterim szí je dűso zakunōla, je krepko.

6. Ali csi jo ocsa, gda tō zvě, zasztávla vu tom; vsze nyé oblůbe i zavézanya, z-sterimí szí je dűso oklála, szo nicsesztna: Bōg ji pa odpűszti, geto ji je ocsa prepovedao.

7. Csi pa mo'zá vzeme, i oblůbe jo dolizavězűjejo, ali neszpametno vōpovédana rěcs ji zavězűje dűso,

8. I tō zvě nyé mō'z, i on iszti dén, gda je zvědo, mucsí; nyé oblůbe szo práve, i zavezki, z-sterimí szí je dűso dolizavézala, krepki.

9. Csi jo pa mō'z on iszti dén, gda je tō zvedo, zasztávli, i nyé oblůbo, stera jo doli zavězűje, kakti i neszpametno vōpovédano rěcs, z-sterov szí je dűso dolizavézala, nicsesztno vcsiní; Bōg ji odpűszti.

10. Vdovico i odpűsztseno 'zeno nyé oblůba vu vszem, z-kēm szí je dűso dolizavézala, zavězűje.

11. Csi je pa vu hi'zi mo'zá vcsinila oblůbo, ali z-dolizavézanyem po priszegi zavézala dűso,

12. I nyé mō'z, gda tō zvě, mucsí, nezasztávli je: vsze nyé oblůbe szo krepke, i vsze nyé

dolizavézanye, z-sterim szí je dűso zavézala, sztálno.

13. Ali csi nyé mō'z on iszti dén, gda tō zvě, nemocsno vcsiní; vsze, ka je 'z-nyé vűszt zislo, je na oblůbo i dűse dolizavézanye gledōcs nicsesztno: — nyé mō'z je je oszlabo! Bōg ji pa odpűszti má.

14. Vszákó nyé oblůbo, i vszákó, na mantro dűse zavézavajō-cso priszego oblászt má nyé mō'z potrditi i oszlabiti.

15. Csi pa dűgi híp mucsí nyé mō'z od ednoga dněva do drűgoga; zvolí na vsze nyé oblůbe, ali na vsze závezke, na stere je dolizavézana: potrdi je, geto je mucsécs múcsao tiszti dén, gda je je zvedo.

16. Csi je pa szledi, kak je je zvedo, zbontati má; on szam de kastigan. —

17. Tō szo oni vorcanje, stere je Bōg zapovedao Mosesi, med mo'zom i 'zenōv, ocsom i cserjōv, stera je vu vrszti devojsztva v-hi'zi nyegovoj."

XXXI. Tál.

Israel zbűje midjanitance, i porob med szebom razdeli.

1. I velo je Bōg Mosesi, govorécsi:

2. „Zadomeszti za sziní israelszke nad midjanitancmi; potom sze pohráni k rodbini tvojoj! —

3. I velo je Moses lűdsztvi, erkōcsi: „krédi drzte lűdí vase na bitje, da nad midjanitance vdárijō, i bo'ze zadomesztsenye vlejíjo na nyé.

4. Po jezери ze-vsáke kornike, ze-vsê pokolêny israela poslite vu bojno.“

5. I vö je posztávleno z-jezer israela, po jezeri ze-vsáke kornike: dvanájszet jezér ji je gorioprávleni na bitje.

6. Potom je je vöposzlao Moses, po jezeri ze-vsáke kornike, vu bojno, nyé i Pinechásza, sziná Eleazár popa, z-szvétimi ôpravami, naime z-trobécsimi trobütanti vu rokaj, na bitje,

7. Teda szo sze genoli prôti midjani, liki je tó Bög zapovedao Mosesi, i doli szo szpoklali vesz mo'ki szpöl,

8. Takáj i kralé midjána : Evia, Réhema, Szúra, Chúra, i Rébo ; pét midjánszki kralôv szo doli-vmôrili z-timi szpokapanimi : Bileáma pa, sziná Beora szo z-mesom oszmtili.

9. I zarobili szo szinôvje israelszki 'zene i dr'zino midjanitancov ; vszo nyí 'zivíno, vsze csrêde i cêlo poistvo szo porobili ;

10. Takáj i vsze varasé v-nyihovoj okroglini, i vsze vesznice nyihove szo pô'zgali z-ognyom,

11. I z-szebom szo neszli vesz porob, i vsze, ka szo zgrabiti mogli, — ládi i 'zivíno.

12. I neszli szo je k-Mosesi, Eleazár popi, i obcsini szinôv israelszki : robe, porobleno 'zivíno i vrêdnoszt, vu tábor na polá Moába, stera szo pri Jordáni, vu krajini Jeriche.

13. Moses pa, Eleazár pop, i vszi poglavárje obcsine szo z-tábora pred nyé sli.

14. I razcsémerivsi sze Moses na voje seregôv, — na jezernike

i sztotnike, ki szo sze nazávrnoli z-bojne,

15. Erkao nyim je Moses : „cêli 'zenszki szpöl szte vu 'zitki niháli ?

16. Viste, one szo dalé prlíko szinom israelszkim, na tanács Bileáma, ká szo za volo Peora prôti Bôgi neverni grátali, i vdárec je prisao na obcsino bózo !

17. Záto vszêcste doli vszáka pojbícsa, i vszáka 'zenszko, stera je mózkoga szpoznala vu vjedínávanyi szpôla, vmôrte doll !

18. Ali vsze one deklícske, stere vjedínávanya szpôla escse nepoznajo, szí vu 'zitki nihájte.

19. Ví pa zvôna tábora sztojte szedem dní : vszáki, ki je zmed vami csloveka bujo, i vszáki, ki sze je bujtoga tekno, sze ocsiszt-sávati má tréti i szédmi dén, — ví i vasi robi.

20. Ocsisztite szí zednim i vsze oblecsalo, vsze lederno, vszáka nápravo z-koznoga kuszmínya, i vszo leszeno poszôdo.

21. I erkao je Eleazár pop vojnikom, ki szo vu bojno hodili : „eto je pravdeni vorcan, steroza je Bög zapovedao Mosesi :

22. Zláto leprá, szrebro, med, zezezo, olôv i cin, —

23. Vsze, ka ogen prenoszi, po ognyl vlêcste prêk, da csíszto bode ; ali i po ocsísztsávajôcsôj vodi sze naj ocsíszti ; vsze pa, ka ognya neprenoszi, po vodi púsziite prêk.

24. Szédmi dén pa oblecsalo vase zeperte, da csíszti bodete ; i teda szlobodno idete vu tábor.“

25. I velo je Bög Mosesi, go- vorécsi :

26. „Vzemi v-racsún podzajetí porob, od csloveka do živincsa-ta, — tj, Eleazár pop i poglavárje koreni hí'z obcsine,

27. I razdéli porob na dvôje med bojüvajúcsimi vojnikmi, i med célov obcsinov.

28. Potom podigni to Bôgi hodécse z-tála bojüvajúcsí vojnikov : — z-pétsztô, edno živôcce, — z-lüdi, gyüncév, oszlov, ino ôvc.

29. Z-polojne nyí tála vzemte tó, i prék je daj Eleazár popi, na áldov podiganya Bôgi.

30. Z-polojne tála szinôv israelszki pa vzemi pétdeszét, edno, po sorsi, — z-lüdi, gyüncév, oszlov ino ôvc, — ze-vsáke 'zívine; i prék je daj levítom, kí szlúzbo szkoncsávajo okóli hrambe bo'ze.“ —

31. I vcsíno je Moses i Eleazár pop, kak je tó Bôg zapovedao Mosesi.

32. Bio je pa porob, zvôn onoga poroba, steroga je vojnszko lüdsztvo razneszlo: sésztztô szedemdesztét pét jezér ôvc;

33. Szedemdesztét dvé jezér gyüncév;

34. Sésztzdesztét edno jezero oszlov;

35. I cslovecsi bivoszt z'-zenzkoga szpôla, stere szo szpólnoga vjedínávanya népoznale, vküpracsúnani: dvétreszeti jezér.

36. Bila je pa edna polojna toté, kakti tál vojnikov: ôvc, pôleg racsúna, trisztô szedemreszeti jezér i pétsztô.

37. Bo'zi tál je pa bio z-ôvc: sésztztô szedemdesztét pét.

38. Gyüncév pa: sésztreszeti jezér; z-eti bo'zi tál: szedemdesztét dvá,

39. Oszlov pa: treszeti jezér i pétsztô; z-toté bo'zi tál: sésztzdesztét eden.

40. Cslovecsi oszôb pa: sészt-nájszet jezér; z-té bo'zi tál: dvétreszeti düs.

41. I prék je dao Moses tál áldova podiganya bo'zega Eleazár popi, — kak je tó Bôg zapovedao Mosesi. —

42. Polojna tála szinôv israelszki pa, stereo nyim je Moses prékdao z-tála vojnikov; —

43. Bio je leprá tál obcsine: z-ôvc: trisztô szedemtreszeti jezér i pétsztô;

44. Gyüncév: sésztreszeti jezér;

45. Oszlov: treszeti jezér i pétsztô;

46. Cslovecsi bivoszt: sészt-nájszet jezér.

47. I vzéo je Moses z-polojne tála szinôv israelszki, — z-pétdeszét, edno, pôleg sorsa: z-lüdi i 'zívine, i prék je je dao levítom, kí szo szlúzbo szkoncsáváli okóli hrambe bo'ze, — liki je tó Bôg zapovedao Mosesi.

48. I prisztôpili szo k-Mosesi voji jezer serega, — jezernici i sztotaici,

49. Erkôcsi Mosesi: »szlugi tvoji szo v-racsún vzéli vojniké, stere vodimo; ali nefalf 'z-nyí ni eden.

50. Zednim neszémo, i dár Bôgi, vszáki, ka je z-zláta porobo: namísknice, náramnice, pecsátne prsztane, návühnice, i zláte d'zünd'ze, na precísisztávanye nase préd Bôgom.«

51. Moses pa i Eleazár pop je prékvezó od nyí zláto, — rázlocno rejo mestré.

52. Zadenolo je pa od jezernikov i sztotnikov na áldov podiganya dáno zláto, stero szo podignoli Bôgl, poprêk: sesznájszet jezér i szedemsztô pétedszét 'zukavcov.

53. Vszáki z-lúdi serega je szebi robo.

54. I prêk je vzéo Moses i Eleazár pop zláto od jezernikov i sztotnikov, i neszla szta je vu sator oznanoszti, na szpômenek od szinôv israelszki, pred Ifce Bogá.

XXXII. Tál.

Rúbeni, Gádi i pô pokolényi Menassea sze zovkraj Jordána prosena zemla pod têm obecsanyem dá na ôrok, ká do brate szvoje vu podzájanyi Kanaána dokonca podpérall.

1. Rúbena szinôvje szo pa doszta 'zivíne meli, i szinôvje Gáda túdi poredno; i preglednoli szo zemlô Jaezara i Gileáda: i, vidi, meszto eto je na krmlenye 'zivíne vugodno bilô.

2. I prisli szo szinôvje Gáda i Rúbena, erkôcsi Mosesi, Eleazár popi, i poglavárom obcsine, govorécsi:

3. Hataroth, Dibon, Jaezer, Nimrá, Chesbon, Elealé, Szebám, Nebo, i Beon,

4. Ona zemla, stero je Bôg pred obcsinov israela pobio, — tá je na hránenye 'zivíne vugodna zemla; mi pa, szlugi tvoji 'zivíno mámo.«

5. I erkli szo: „csi szmo mtlosco naisli pred ocsmi tvojimi,

na; sze dá zemla eta nam, szlugom tvojim na ôrok; — nepelaj nasz prêk Jordána.“

6. Na tó je odgôvoro Moses szinom Gáda i Rúbena: »ka pa, bratje vasi do v-bojno sli, ví te pa eti pocšivali!

7. Zaka ménsate szrdcsnoszt szinôv israelszki, ká prêk naj nêdejo vu ono zemlô, stero nyim je Bôg darüvao?

8. Rávno tak szo csinili i ocsejje vasi, gda szem je z-Kades Barnee na brodjenye zemlé ete poszlaó.

9. Prisli szo notri do Eskol dôla, preglednoli szo zemlô; ali dôli szo pobili szrdcsnoszt szinôv israelszki nateliko, da szo v-ono zemlô, stero nyim je Bôg darüvao, pridti nêmogli.

10. Záto sze je zvúzgao szrd bo'zi vu dnévi onom, i priszégno je, govorécsi:

11. Mo'zjé, kí szo z-Egiptoma vöprisli, od dvayszeti lét sztaroga kumesz, nedo vidili zemlé one, stero szem z-priszégov obecsao Abrahámi, Isáki i Jákobi, — geto szo me nê popolno naszledüvali;

12. Zvön Kaleba, sziná Jefumea, Kenizzíta i Josue, sziná Núna, geto szta vu vszem pôleg moje vôle hodila.

13. Za steroga volo sze je pozdigno szrd bo'zi prôti isaelli, i vandrati nyim je dao vu piiszt-sávi stirideszét lét, dokecs bi vöpreminó vesz on rod, steri je húdo csinio pred ocsmi Bogá.

14. Ví szte pa na meszto ocsév vasi sztôpili, kak rod grêsní lúdi, da bi nadignoli vrêl szrda bo'zega prôti isaelli.

15. Ár csi sze odtúhite od nye-ga, escse dúže ga vu púsztsávi nihá, i ví teda eto celo lúdsztvo na nika szprávyite!“

16. Na tó sze k-nyemi bl'zajo i ercséjo: „boj nam dopúsztseno eti ovcsárnice zídati za naso 'zivíno, i varasé za naso dr'zino!“

17. Mj szamí mo pa pred szin-mí israelszkimi precí vu bojno sli, dokecs jí vu nyí domovino nepripelamo; dr'zina nasa pa naj próti mesztancсарom zemlé ete vu v-mocsno sztávo posztávléni varasé nazáosztáne,

18. Tecsasz sze nevrnémo nazá k-h'zam nasim, dokecs eden-vszáki szinóv israelszki nema órokúvati órocsína szvoje.

19. Ár má 'z-nyimi vréd prék Jordána i dalécs nemoremo vecs órokúvati, geto je nam zetekraj Jordána próti zhodi dána órocsína.“

20. I odgóvoro nyim je Moses: „csi ví tó vcsíníte, csi pred Bógom vu bojno idti máte,

21. I csi vszáki vojnik zmed vami prék Jordána idti má pred Bógom, dokecs nepre'zené protivníkov nyegovi od líca nyegovoga,

22. I dokecs sze zemla nepodvrže pred Bógom: teda sze szlodno nazávrnéte, i nekrivicsni máte bídti pred Bógom ino israelom, i zemla eta de vasa órocsína pred Bógom.

23. Ali csi nedte tak csiníli; teda szte pregrésíli próti Bógi, i obsútíti máte kastigo zla vasega, stera vász doídti má.

24. Zídajte szí varasé za vaso dr'zino, i ovcsárnice vasim csrē-

dam, takáj i vsze, ka szte szpomínali, szí vcsíníte!“

25. I odgóvoríli szo szinóvje Gáda i Rúbena Mosesi, erkócsi: „szlugi tvoji vcsíníti májo, kakoli nyim goszpon zapové.

26. Decsica, 'zene, 'zivína i vsza vrédnoszt nasa naj tam osztáne vu varasé Gileáda;

27. Mí pa szlugi tvoji vszi mámo pod ro'zjom na bítje idti pred Bógom, pôleg rêcsi goszpona.“

28. I zapovedao je vu dugoványi nyihovom Moses Elezár popi, Josui, szinóvi Núna, i poglavárom korník szinóv israelszki.

29. Erkócsi nyim Moses: »csi Gáda i Rúbena szinóv vszáki vojnik z-vami vréd prék Jordána sztópi, da sze bojtje pred Bógom, i csi sze vam zemla podvrže: teda nyim prékdajte dr'zelo Gileáda na órok.

30. Ali csi vó nedo sli z-vami vu bojno; teda naj dobíjo órocsíno med vami, v-kanaánszkoj zemli.“

31. I odgóvoríli szo szinóvje Gáda i Rúbena, erkócsi: „kak je Bóg nazvészto szlugom tvojim, tak bomo csiníli:

32. Mí mo sli na bítje pred Bógom v-zemlő kánaánszko; ali te má órocsína nasa zovkraj Jordána nasa bídti!“ —

33. Etak je prékpúszto Moses szinom Gáda i Rúbena, i pô pokolényi Menassea, sziná Jósefa dr'zánye Szichona, kralá emoríta, i dr'zánye Oga, kralá basána, — zemlő z-várasmi dr'zélé navküpe, — varasé országa vszeokóli.

34. Na tó gledócs szo szinóvje Gáda zídali Dibon, Hataroth, Aroér,

85. Hateroth, Sofan, Jaezér, Jogbeho,

36. Beth—Nimro i Beth—Harán, — pokreplene varasé, i csréd ovsárnice.

87. Rúbena szinôvje szo pa zfdali: Chesbon, Elealéo, Khirjatháim,

38. Nebo, Boál—Meon, premênivsi nyí iména, i Szibmo; i dáli szo iména onim varasom, stere szo zfdali.

39. Medtém szo vöslí szinôvje Machfra, sziná Menassea v-Gileád, i podzájali szo ga, pregnavsi tam sztojécse emorite.

40. Na tó gledôcs je prékda, Moses Gileád Machfiri, szinôvi Menesssa, kí je tam i doliobszeo.

41. Potom je vösô Jair, szin Menassea, i podzájao je nyí okôlilé'zécse vesznice, i zvao je je okrogliño Jaira.

42. Vö je vdr'o i Nobach i podzájao je Kenath, i nyega vönésnye vesznice, i zvao je je Nobach.

XXXIII. Tál.

Sztáni gíbanya i mészta táborivanya, po steri je z-Egiptoma vöidôcse lüdsztvo prékotúvalo. Trdna zapoved podzajenya Kanáána.

1. Sztanki szinôv israelszki, kí szo vöprisli z-Egiptoma pod vodjenyem Mosesa i Árona, szo, pôleg nyí seregov, naszledüjôcsi; —

2. — Moses je pa szpíszao nyí gíbanya od sztanka do sztanka.

ka. Eto szo tak nyí sztanki, pôleg nyí gíbanya:

3. Genoli szo sze leprâ z-Raemszesza petnájszeti dén prvoga mészeca; na dén po páskhi szo sze genoli szinôvje israelszki z-zmôznov ramov pred ocsmí vszê egiptomcov.

4. Medtém szo egiptomci rávno pokápali vsze szvoje prvrodjene, stere je Bôg pobio med nyimi; ár je Jehova nad bôgmi nyihovimi szôdbo dr'zao.

5. Genoli szo sze tak szinôvje israelszki, i dcli szo obszeli v-Szuchoti.

6. I genoli szo sze z-Szucota, i táborivali szo v-Ethámi, stero je na kraji púsztáve.

7. I genoli szo sze z-Etháma, i obrnoli szo sze prôti Pi—Hachirothi, stero pôleg Baal—Szeфона le'zí, i táborivali szo pred Migdolom.

8. I genoli szo sze z-Pi—Hachirotha, i prék szo sli po môrji vu púsztávo; potom szo potúvali trí dni hôda po púsztíni Ethama, i tábor szo vrgli v-Mari.

9. Potom szo sze genoli z-Mare, i prisli szo v-Elim. Geto sze je v-Elimi dvanájszet vretin i szedemdeszét pálmovi drév naislo; tak szo sze tam müdíli.

10. I genoli szo sze z-Elima, i táborivali szo pri trsztnom môrji.

11. I genoli szo sze od trsztnoga môrja, i sztáli szo na Szín púsztíni.

12. I genoli szo sze v-Szín púsztíne, i táborivali szo v-Dofki.

13. Potom szo sze genoli z-Dofke, i tábor szo vrgli v-Alúsi.

14. I genoli szo sze z-Alúsa, i táborivali szo v-Refidimi. Eti je 'ze nêmemo lüdsztvo vodé piti.

15. Zátó szo sze z-Refidima genoli, i doli szo obszeli na Sinai püsztni.

16. I genoli szo sze z-Sinai püsztni, i táborivali szo v-Kibroth—Hattaavi.

17. Potom szo sze genoli z-Kibroth Hattaave, i doli szo obszeli v-Chaszerothi.

18. I sli szo z Chaszerotha, i tábor szo vdarili v-Rithmi.

19. Potom szo sli z-Rithme, i tábor szo vrgli v-Rimmon—Péreszi.

20. I genoli szo sze z-Rimmon—Péresza, i táborivali szo v-Libni.

21. I odhájali szo z-Libne, i tábor szo vdarili v-Riszsi.

22. Potom szo sze genoli z-Riszse, i sztanolí szo v-Khelathi.

23. I sli szo z-Khelatha, i doli szo obszeli na Séfer gori.

24. Teda szo sli z-Séfer goré, i dóli szo obszell v-Charadi.

25. I sli szo z-Charada, i táborivali szo v-Machothi.

26. I genoli szo szo z-Machelotha, i tábor szo vdarili v-Thachathi.

27. Potom szo sli Thachatha, i táborivali szo v-Terachi.

28. I vandrali szo z-Theracha, i sztanolí szo v-Mithhi.

29. Pá szo sze genoli z-Mithe, i táborivali szo v-Chasmoni.

30. I vandrali szo z-Chasmona, i sztáli szo v-Moszerothi.

31. Genovsi sze z-Moszerotha, i tábor szo vrgli v-Bne—Jaakáni.

32. I sli szo z-Bne—Jaakána, i táborivali szo v-Chor—Haggidgadi.

33. Vandravsi z-Chor—Haggidgada, sztáli szo v-Jotbathi.

34. I potívali szo z-Jotbathe, i táborivali szo v-Habroni.

35. Pá szo sze genoli z-Habrona, i tábor szo vdarili v-Eszjon—Géberi.

36. I napôtíli szo sze z-Eszjon—Gébera, i táborivali szo na Szín püsztni, tó je v-Kadési.

37. Potom szo sze genoli z-Kadésa, i sztáli szo na Hor gori, v-határi Edom dr'zéle.

38. Áron pop je pa gorisó na Hor goró, i tam je na zapoved bo'zo vöpremíno, — vu stíride-szét m leti po vöidényi szinóv israelszki z-Egiptoma, prvi dén pétoğa mészeca.

39. Bio je pa Áron sztó trídvaizseti lét sztar, gda je na Hor gori vöpremíno. —

40. Zvedo je pa král Arada, kanaánc, kí je v-pôdnésnyem táli kanaánszke zemlje sztao, ká szo prisli szinóvje israelszki.

41. I genoli szo sze z-Hor goré, i táborivali szo v-Szalmoni.

42. Potom szo sze genoli z-Szalmona, i sztanolí szo v-Punoni.

43. Pá szo sze genoli z-Punona, i tábor szo vdarili v-Obothi.

44. I genoli szo sze z-Obotha, i táborivali szo v-ljje—Hoabari-mj, na krajní Moábs.

45. Vandravsi z-ljjina, tábor szo vdarili v-Dibon—Gádi.

46. I sli szo z-Dibon—Gáda, i sztanolí szo vHalmon—Diblatáimi.

47. Pá szo sli z-Halmon—Diblatáima, i táborivali szo na Abarim brézni, pred Nebo gorôv.

48. I genoli szo sze z-Abarim brézine, i tábor szo vrgli na poláj Moába, pri Jordáni, na krajni Jeriche.

49. Potom szo táborivali pri Jordáni, od Beth—Hajesimotha notri do Abel—Hassitima, na ravnicaj Moába. —

50. I gúcsao je Bôg z-Mose-som na ravnicaj Moába pri Jordáni, na krajni Jeriche, govorécsi:

51. „Gúcsi z-szinmí israelszkimi, i pové nyim: „ednôk, csi prêk Jordána príditi máte vu kanaánszko zemlô.

52. Prézente vsze mesztancsane zemlé ete od lica vasega, zrúste doli vsze nyí bolvane, szpoterte vsze nyí zlejáne kêpe i opúsztite vsze nyi gumile;

53. I podzajte zemlô eto, i prebivajte v-nyê; ár szem vam dao zemlô eto, da jo ládate.

54. Razdélte szi pa zemlô po sorsi pôleg pokolény: onim, kí je doszta, vékso ôrocáno dajte, onim pa, kí je malo, podélte menye grúnta; ka ednomi vszákomí po sorsi szpádne, tó nyegovo naj bô: — pôleg koreni pokolény vasi ôrokújte.

55. Medtém csi vônepre'zenéte mesztancsarov zemlé ete od lica vasega, tak oni, stere pomilújte, szpice májo bidti vu ocsáj vasi, i trnye vu rébraj vasi; ár vász nepokojiti májo vu zemli onoj, vu steroj prebivati máte.

56. Z-steroga tó má zhájati, da, ka szem z-ovimi vcsiniti naméno, nad vami dokoncsam.“ —

XXXIV. Tál.

Naprê sze vôzravnajo határje ôrocáno israelszkim, i mózje oni imenújejo, kí tálanye zemlé szkoncsávati májo.

1. I gúcsao je Bôg z-Mose-som, govorécsi:

2. »Zapové szinom israelszkim, i pové nyim: csi v-zemlô kanaánszko pridete, tó je ona zemla, stera vam na ôrok szpádnoti má, — zemla Kanaána, pôleg nyé határov.

3. Pôdnésnyi ôrok vas naj pri Szin púsztiní vzeme zacsétek pôleg Edoma, i pôdnésnyi határ vas naj od kraja szolenoga môrja prôti zhodi le'zi.

4. Határ vas sze od júga pri Akrabim sztrmci obrné, i prôti Szini tecsé; nyega zacsétek naj od pôdnésnyega tála Kadés—Barneé bô, i drízi do Chaszar—Addara, i prêkide vu Aszmon.

5. Potom sze naj határ z-Aszmona prôti potoki Egiptoma cbrné, i prôti môrji razsúrjáva.

6. Záhdni határ vas pa naj velko môrje i nyega krajna bude. Tó naj bô záhdni határ vas.

7. Szeverni határ vas pa naj ete naszedujúcsi bô: od velkoga môrja mérite do Hor plamine.

8. Od Hor plamine zacsnovsi, vzemte prôti Chamati tekôcso

cesztó, i konec határa naj do Szedada dr'zí.

9. Potom naj határ v-Zifron prékide, i dokoncsa sze pri Chaszar Enáni. Tó boj szeverna krajna vasa.

10. I za határ zhodni szi zeberte Chaszar—Enán, próti Sefámi.

11. I naj határ od Sefáma do Rible tecsé na zhodnoj sztráni Elina; potom naj dolitecsé határ, i doszégne brég Kinnéreth mlake próti zhodi.

12. I naj sze dolivlecsé határ próti Jordáni, i nyega konec naj pri szolenom mórji bede. Tó naj bode domovina vasa, pôleg vszeokôli bodócsi határov. —

13. I zapovedao je Moses szinom israelszkim, erkócsi: „tô je cna zemla, stero szi raztálati máte po sorsi med szebom, od stere je tak zapovedao Bóg, naj sze pôdeszetomi pokolényi dá prék. —

14. Ár je pokolénye szinôv Rúbena, pôleg nyí koreni hí'z, pokolénye szinôv Gáda, pôleg nyí koreni hí'z, i pô pokolénya Menessea vódóbito ôrocsino szvojo.

15. Pôtrétje pokolénye je dôbito ôrocsino szvojo prék Jordána, na krajni Jeriche, na zhod, próti zhájanyi szunca. —

16. I gúcsao je Bóg z-Mose-som, govorécsi:

17. „Iména mó'zov oni, kí zemlô med vami raztálati májo, szo eto: Eleazár pop i Josua, szin Nána;

18. Ktomi ze-vszakoga pokolénya vzemte po ednom poglavári na tálanye zemlé.

19. Oni mó'zov iména szo pa eto: z-kornike Júde Kaleb, szin Jefunnea;

20. Z-kornike szinôv Simeona Samuel, szin Hammihúda;

21. Z-kornike Benjamina Eli-dad, szin Kíszlcna;

22. Poglavár kornike szinôv Dána, Joglia szin, Buhi.

23. Z-szinôv Jôsefa: poglavár kornike szinôv Menassea, Chan-niel, szin Efoda;

24. Poglavár kornike szinôv Efraima, Kemuel, szin Siftána;

25. Poglavár kornike szinôv Zebulona, Eliszafan, szin Parnacha;

26. Poglavár kornike szinôv Issachára, Paltiel, szin Hazzana;

27. Poglavár kornike szinôv Asera, Achichúd, szin Selomia;

28. Poglavár kornike szinôv Naftalia, Pedahel, szin Hammi-húda.

29. Tó szo tisztí, kim je Bóg zapovedao raztálati med szinmi israelszkimi zemlô kanaánszko.

XXXV. Tál.

Stirideszét oszem varasôv levíta; sészt varasôv obrambe (szkítarov); kastiga hotécsega i nehotécsega lüdomorszta; zadomesztitel prelejáne krvi.

1. I Gúcsao je Bóg z-Mose-som na poláj Moába, pri Jordáni, zócsi Jeriche, govorécsi:

2. „Zapové szinom israelszkim, da z-ôrocsine dr'zánya szvojega levítom varasé dájo na prebivális-

cese; i pásniko tüdi dajte okóli varasôv levítom:

3. Da váraske nyim na prebi-váliscse szlú'zijo, pásnici pa nyihovim csrêdam, 'zivini, i vszákim sztvaram nyihovim.

4. Okroglna pásnikov varasôv, stero levítom dáte, naj od sztêne varasôv súroma jezero lakti bô vszeokóli.

5. I zmerte vö zvóna várasa zhodno sztran na dvê jezero lakti, potom pôdnésnyo sztran na dvê jezero lakti, i záhodno sztran na dvê jezero lakti, takáj i szeverno sztran na dvê jezero lakti; váras pa naj naszrêdi bô. Tô boj okroglna pásnikov varasôv nyihovi.

6. Med onimi várasmi, stero levítom dáte, naj sészit varasôv obramba bô, da sze szkrije tam lüdomorec; — i pridajte k-nyim escse stírid'szét dvá várasa.

7. Oni varasôv, stero levítom dáte, naj navküpe stírideszét oszem varasôv bô, 'znoy pásnikini navküpe.

8. Ka sze oni varasôv dosztája, stero z-dr'zánya szinôv israelszki dati máte, — z-vnôgi vecs, z-máli menyé, — vszáki primêrno k-dr'zányi szvojemi, stero je na ôrok dôbo, daj z- varasôv szvoji levítom.“ —

9. I velo je Bôg Mosesi, govorécsi:

10. „Gúcsi z-szinmi israelszki-mi, i povê nyim: ednôk, csi te prêk Jordána sli v zemlô kana-ánszko,

11. Zídajte zednim i takse varasé, steri vam váraske obranbo májo bídti, da tá pobegnóti more, lüdomorec, kí nerad csloveka oszmrti.

12. I bodo vam váraske eti na obranbo próti zadomesztiteli, da lüdomorec nemerjé, dokecs je nê-sztao pred szôdnym sztolcom obcsine.

13. Z-oni varasôv tak, stero dáte sészit varasôv obranbe méte.

14. Trí varasé dajte zovkraj Jordána, i trí varasé v-kanaánszkoj zemli. Váraske obranbe naj bodo eti.

15. Tak szinom israelszkim, kak tühinci, liki i med vami prebivjócsemi 'zalári naj sészit varasôv eti na obranbo szlú'zi, da tá pobegnóti more vszáki, kí je nerad csloveka oszmrtó.

16. Csi ga je leprâ z-'zelez-nov skerjôv bújo, naj merjé i on; ár je lüdomorec: z-szmrtjov sze naj kastiga lüdomorec.

17. Csi ga je z-pesznice kusztim kamnom vdaro, tak da je mr'ó: lüdomorec je; — z-szmrtjov sze naj kastiga lüdomorec.

18. Ali csi ga je z-rame kusztov leszenov skerjôv vdaro, tak da je mr'ó: lüdomorec je; — z-szmrtjov sze naj kastiga lüdomorec.

19. Zadomesztitel krvi, — té naj oszmrti lüdomorca: gda sze na nyega namêri, naj ga búje.

20. I csi ga z-csemérov szühne, ali hotécs lücsi, tak da merjé;

21. Ali csi ga je z-protívne náklonszti z-rokôv vdaro, tak da je mr'ó; naj sze oszmrti, kí ga je vdaro: lüdomorec je on; — zadomesztitel krvi naj búje lüdomorca, gda sze na nyega namêri.

22. Csi ga je pa z-pripetjá, nê z-protív nim namenývanyem.

szühno, ali z-kaksov skerjöv lü-cso, nerad;

23. Ali csi kaksikoli kamen, steri szmrt szprávi, nedovêdno na nyega püszti, tak da merjé: nê je iszkao nyegove pogübeli;

24. Teda naj szôdi obcsina med onim, kí je zrok bio szmrti, i med zadomesztitelom krvi, pô-leg eti vorcanov:

25. Naj oszlobodí obcsina lü-domorca z-rôke zadomesztitela, i naj ga obcsina v-nyegov váras obranbe, kama je pobegno, nazâ odpelati dá, i tam sze naj zdr'záva do szmrti vísnoга pops, kí je z-sz. oliom gorinamázan.

26. Csi pa lüdomorec prêk határa onoga várasa obranbe, kama je pobegno, vösztôpi.

27. I zadomesztitel sze na nyega namêri zvôna határa várasa obranbe, i zadomesztitel búje lü-domorca; neszpádne pod zadomesztsenye krvi.

28. Ár vu váراسi obranbe osztánoti more do szmrti vísnoга pops; ali po szmrti vísnoга pops sze lüdomorec pá szlobodno nazávrné v-zemlo dr'zánya szvojega.

29. I tá vam naj szlúzijo na pravdeni vorcan od roda do roda, na vszê prebiválicsaj vasi.

30. Vszáki lüdomorec — na vadlúvanye szvedokôv sze naj szprávi lüdomorec: medtêm eden szvedok naj nemore szvedocsiti na szmrt csloveka.

31. Ali resimbe za 'zsték lüdomorca, steri je szmrti vrêden, gorinevzeme, nego sze naj vöpreprávi.

32. Ni takse resimbe nevzeme, stera bi ga od pobêga vu vá-

ras obranbe gorimentüvala, tak da bi do szmrti vísnoга pops pá vu kríli dr'zêle sztao.

33. I neoszkrúnte onoga országa, vu sterom bivate; ár krv — ona oszkrúni zemlô; ország sze nemore nacsí vtísati za one krvi volo. stera sze je vu nyem prelejála, kak pa krvi onoga, kí jo je prelêjao.

34. I neoszkrúnte zemlé one, na steroj doliobszédete, na stera szredíni jazs prebívam; ár jazs, Bôg med szimí israelszkimi prebívam.

XXXVI. Tál.

Cséri Szelofchada örocšina, i dugoványe k-mô'zlidênya, príliko dá Mosesi na pravdeno vrêdszprávlenye i dugoványe drúgi deklícsk.

1. I prisztôpili szo poglavárje koreni híz szinôv Gileáda, kí je szin bio Machira, sziná Menassea, z-pokolênya Jôsefa, i erkli szo pred Mosesom i poglavármi koreni híz szinôv israelszki,

2. Govorécsi: goszponi nasemi je zapovedao Bôg, naj vörazdelí zemlô eto po sorsi szinom israelszkim na ôrok; i zednim je zapovêdano goszponi nasemi od Bogá, naj örocšíno brata nasega Szelofchada cseram nyegovim dá.

3. Csi bi ete vu stero pokolênye szinôv israelszki sle k-mô'zi, nyí örocšína bi sze z-örocšíne ccsév nasi vövtrgnola, i k-önoга pokolênya örocšíni prikapsila, vu stero bi mo'zá vzelé, i tak bi sze örocšína nasa z-ednim tálom poménsala.

4. Prislo bi leto veszélnosztí szinöv israelszki, nyí örocsína bi sze k-örocsíni onoga pokolénya prikapsíla. vu stero bi k-mó'zi sle, i z-örocsíne pokolénya ocsév nasi bi sze örocsína nyihova vö-vtrgnola. <

5. Na tó gledöcs je Moses eto prekrícsao vö szinom israelszkím na zapoved bo'zo, erköcsi: „pokolénye szinöv Jösefa prav gúcsi.

6. Eto je, ka je Bög zapovedao na cserí Szelofchada gledöcs govorécsi: szlobodno idejo k-mó'zi, csi sze nyim vidí, medtém nyim je li vu pokolénye ocsé dáno mó'zé vzéti.

7. Da örocsína szinöv israelszki nehodi od pokolénya do pokolénya, nego vszáki szinöv israelszki k-örocsíni kornike ocsákov szvoji prikapseni bode.

8. Na tó gledöcs vszáka devojka, stera v-kornikaj szinöv

israelszki örocsíno dobí, naj vu edno pokolénye kornike ocsé szvojege ide k-mó'zi, záto, da vszáki szinöv israelszki dr'zánye lasztivni ocsákov szvoji örokúje,

9. I neide örocsína z-edne kornike prék na drúgo, nego vszáka kornika szinöv israelszki lasztivno örocsíno szvojo zdr'zati setúje.“

10. Kak je Bög zapovedao Mosesi, tak szo csiníle cseri Szelofchada:

11. Ar Machlá, Tirszá, Choglá, Milhá i Nohá. cserí Szelofchada, szo sziní sztrícov szvoji vzelé.

12. K-mó'zi szo sle v-pokolénye szinöv Menassea, sziná Jösefa; na stero gledöcs je örocsína nyihova pri korniki pokolénya ócsé nyihovoga osztála.

13. Tó szo zapovedi i pravde one, stere je Bög dao po Mosesi szinom israelszkím, na poláj Moába pri Jordáni, na krajíni Jeriche.

Péte knige Mosesa

ali

Pravdene knige.

I. Tál.

Po krátkom návodi, Moses na szpômenek prinása lüdsztvi nyega te'zka pripetjá vu püsztšávi, notri do táborivanya vu Kadesi.

1. Eto szo one recsí, stere je gúcsao Moses cêlomi israeli, prék Jordána vu püsztšávi, na ravnici, zöcsi Szúfa, med Paránom i Tofelom, v-Labáni, Chaszerothi, i Di—Zahabi.

2. Na edenájszet dní hôda szpádne od Choreba, prôti Szehír bre'zini, Kades—Barnea.

3. I prigôdilo sze je vu stiri-deszétom leti, prvi dén edenâjšetoga mészeca, da bi vöprekricsao Moses szinom israelszkim vsze tó, ka nyemi je Bôg zapovedao na nyé gledôcs,

4. Gda bi obládao Szichona, kralá emorítov, kí je v-Chesboni sztao, i Oga, kralá Basana, pri Edrei, kí je v-Astharothi meo sztolec;

5. Zovkraj Jordána, vu dr'zéli Moába, je zácsao Moses naszedüvájôcsô právdo razkládati, govorécsi:

6. Jehova, Bôg nas, je gúcsao k-nam na Chorebi, govorécsi: „dugo sze müdíte na gori etoj.

7. Obráte i gente sze, ino idte na brežino emorítov, i k-vszém nyí szôszedom, na ravnico, na goré, na dolíno, na pôdné, i na krajíno môrja, vu zemlo Kanaána, i próti Lebanoni, notri do velkoga potoka, do Perath vodé.

8. Vis, vam szem dao prék zemlô eto: hífte, i podzajte zemlô ono, od stere je priszégno Bôg ocsákom vasim, Abrahámi, Isáki i Jákobí, ká jo nyim i készonomi odvêtki nyihovomi prék má datí.

9. Vu onom vrêmeni szem vam eto pravo: „eden szam vasz nemorem ravnati!

10. Jehova, Bôg vas, vasz je naplodo; ár vidi, zdâ vasz je teliko, kak zvêzd na nébi!

11. Jehova, Bôg ocsákov vasi, vasz naplodi jezerokrat vise, kak vasz je zdâ, i blagoszlovi vasz, kak vam je tó ednôk vönazvêszto!

12. Kakda bi mogao prenosziti jazs szam eden telko bremena, tézkôcs i szôdbe med vami?

13. Zeberte mi môdre, rázumaé i kornikam vasim poznae mo'zé, da vam je za voditele posztávim.

14. Ví szte mi pa odgôvorili, govorécsi: „dobro je, ka szí csiniti namêno!

15. Záto szem vzéo poglavára korník vasi, môdre i szpoznane mo'zé, i pred vász szem je posztavo, — kak jezernike, sztoinike, pétdeszetniike, deszetniike, i cseszt-níke korník vasi.

16. Vu onom vrêmeni szem zapovedao szodcom vasim, erkôcsi: poszlúhnte brate vase, i szôdte pravicsno med szebota, takáj i vu dugoványi tühácov vasi.

17. Oszôb zbércov naj nede vu pravdeni sztolci; máloga, velkoga ednáko poszlúhnte; pred cslovekom sze nesztraste, ár je pravice obszlúzavanye bo'ze: takse dugoványe, vu sterom sze szpôtiti nebi mogli, prineszte pred méne, jazs je poszlúhnoti mam.

18. Teda szem vam vsze tó zapovedao, ka csiniti máte.

19. I genoli szmo sze z-Choreba, i obhdili szmo celo eto veliko i sztrasno püsztíno, stero szte vidili med vandranjem próti emor brežíni, liki nam je tó Jehova, Bôg nas, zapovedao, i prisli szmo do Kades—Barnee.

20. Teda szem vam pravo: do brežine emora szte prisli, stero nam Jehova, Bôg nas, datí má.

21. Vis, pred tébe je djao Jehova, Bôg tvoji, zemlô eto: idi, podzáji jo, liki ti je tó Jehova, Bôg ocsákov tvoji, nazvêszto: neboj sze i nesztrasi sze!

22. Teda szte vszi k-meni prisztopili i erkli szte: „poslimo lüdi naprê, ki preglédnejo zemlô ono, i povcsjjo nasz od one pôti, po steroy idti, i od oni varasôv, k-sterim pridti mámo.

23. Jasz tô za dobro prevdivsi, — zébrali szo zmed vami dvanájszet mo'zôv, po ednom zevszákoga pokolénya.

24. Eti szo sze pa vzéli i gori szo sli na brežino, dokecs bi prisli do Eskol dôla, i toga szo preglédnoll.

25. Vzéli szo k-rokam navküpe i z-száda zemlé, i med nász szo ga prineszli z-têm glászom, erkôcsi: „dobra je zemla ona, stero nam Jehova, Bôg nas dati má!“

26. Ali ví szte nêsteli gorliidti, nego szte prôtisztanoll zapovedi Jehova Bogá vasega,

27. I mrmrali szte vu satoraj vasi, erkôcsi: „geto nasz Bôg odürjáva, záto nasz je pripelao vö z-zemlé egiptomszke, li da bi nasz emorítom v-rôke dao, na pogübel naso.

28. Kama bi szi sli? bratje nasi szo caglivo vcsnilli szrdce nase, erkôcsi: „vékse i krepse je lüd-szjvo ono od nász, velki i do nébe pokrepleni szo nyí váraske; escse i amakítov sziní szmo vidill tam!“

29. Jasz szem vam pa odgôvoro: nepresztraste sze, i nebojte sze jil!

30. Jehova, Bôg vas, kí pred lícem vasim ide, sze bojüvati má za vász, celô tak, kak je v-Egiptomi csinio z-vami, pred lasztivnimi ocsmí vasimi,

31. I vu púsztáví, gde szi vido, ká te je tak noszo Jehova,

Bôg tvoji, kak mo'zki noszi lasztivnoga sziná szvojega, na cêloj pôti onoj, po steroy szte sli, dokecs szte na eto meszto nêprisli.

32. Pri vszem tom szte dônok nêvervali vu Jehova Bôgi vasem,

33. Kí je pred vami sô na pôti, da bi vam vöpregledno meszto na táborivanye, — cseresz nôcsi vu plámni, da bi vam pôt kázao, po steroy bi sli, i cseresz dnéva v-obláki.

34. Ali gda bi zacsi Bôg glász rêcsi vasi, razsrdo sze je, i priszégno je, govorécsi:

35. „Niscse z-eti mo'zki, z-stoga húdoga pokolénya, nema viditi one dobre zemlé, od stere szem tak priszégno, ká jo ocsmo vasim púsztim prêk,

36. Zvön Kaleba, sziná Jefunnea; — té jo viditi má, i nyemi ino szinom nyegovim dam prêk zemlô ono, stero je kiacso, geto sze je vu vszem pôleg bo'ze vôle oponásao.“

37. I na méne sze je razsrdo Bôg za volo vász, erkôcsi: „ni tí nemas tá pridti;

38. Josua, szin Núna, kí te je szlú'zo, — té naj pride tá, toga bátrivi; ár on posztávi v-ôrocsino israela.

39. Medtêm decsica vasa, od stero tak právite: na porob szpádne, i szinôvje vasi, kí zdá escse neznájo, ka je dobro i ka húdo, — oni naj pridejo tá, nyim jo dam prêk, i oni jo podzajéjo;

40. Ví sze pa obrnovsi, odhájajte vu púsztávó, prôti trsztnomi môrjil!“ —

41. Ví szte pa na odgovor dáli i erkli szte mi: „pregrêsili szmo prôti Bôgi! gori mo sli i bojüvali

mo sze, — vsze tak, kak nem je Jehova, Bôg nas zapovedao, — i vszáki zmed vami sze je goriopravo z-ro'zjom, i za malo szte stimali, goriidti na bre'zino.

42. Teda mi je erkao Bôg: „pové nyim: gorineidte i nebojûte szel ár szem jasz né med vami, da sze nezbijete od protivnikov vasi.“

43. Jasz szem tó vam vönazvé-szto; ali vi szte me nébogali, nego prótisztanovsi zapóvedi bo'zój, vnémár szte sli gori na bre'zino.

44. I vó szo sli próti vam emórtije, mesztancsarje bre'zine etc, i tirali szo vasz, kak roj csinf, i dróbilli szo vasz v-Szeiri notri do Chorme.

45. Nazápridócsi, jókali szte pred Bôgom; ali Bôg je nékeb-zúvao na glász vas, i né vasz poszláho.

46. I sztáli szte v-Kadessi poreden csasz, — telko dní, kelko szte sze müdlii.“

II. Tál.

Vu tekáji prígodov nyí vandránya, napredáva, ka nyim je dáno podzajéti, ka né.

1. „Teda szmo sze obrnoli, i hitili szmo vu púsztávo próti trsztnomi mórji, kak je tó Bôg meni zapovedao, i hodili szmo po Szeir bre'zini poreden csasz.

2. I gúcsao je z-menom Bôg, govorecsi:

3. Zadoszta szte vandrali po etoj bre'zini; obrnte sze próti szevri!

4. I zapové lúdsztvi, erkócsi: vi idti máte prék po határi bratov vasi, szinôv Eszava, kí v-Szeiri sztojso, i sztrásijo sze vasz. Trdno sze hábajte,

5. Da sze neszvajûjete z-nyimi; ár vam nedam z-zemlé nyihove niti ednoga sztopája, geto szem Eszavi ná ôrok dao bre'zino Szeira.

6. Krûh na jésztvino za péneze kúpûjete od nyi, takáji i vodó na pitvino za szrebro kúpûjete pri nyi.

7. Geto te je Jehova, Bôg tvoju vszê ôpravica j rôk tvoji, blágoszlovo; znaó je prékidénye tvoje po velikoj púsztini etoj; toga je ze etirideszét lét, ka je Jehova, Bôg tvo j z-tebom; — né szi nika sztrádao.

8. Kak szmo kre bratov nasi, szinôv Eszava, kí v-Szeiri sztojijo, z-ceszte ravnice od Elatha i Eszjon-Gebera mimo sli; obrnoli szmo sze, i próti púsztini Moába szmo vandrali.

9. I erkao m j je Bôg: „Nad moába nevdari i nedrá z'dzi ga na bitije; ár ti nedam ládanya z-zemlé nyegove, geto szem Ár szinom Lota dao na ôrok.

10. Nigda szo tam emitje sztáli, veliko, vno'zno, krépkó lúdsztvo, kak analitje.

11. I eti szo za goliáte dr'záni; kak aanalitje; moabitje je pa emitje zovéjo.

12. V-Szeiri szo pa chorítje sztáli; ali szinôvje Eszava szo je podzájali i pogúbili, i oni szo obszell prebiváliscsa nyihova, liki je tó Israel csinio z-ládanyem ôrocsine szvoje, stero nyim je Bôg podélo.

13. Zdá 'ze sztante gori tno idte zovkraj Zéred potoka.' I wí szmo prék Zéred potoka sli.

14. Ka sze czasza dosztája, dokecs szmo od Kades—Barnee do prékidénya po Zéred potoki vandrali, — oszemtreseti lét zadene, dokecs bi celo plemen vojni moz'oy yövesznolo z-tábora, liki nyim je tó Bóg priszégno.

15. Ail i boza róka nyim je próti bíla, da bi je yözburkala z-szredné tábora, dokecs bi szpreislil.

16. I prigódiło sze je, gda bi vszi vojnici preislil z-krila ľudsztya.

17. Erkao je meni Bóg, gor vorécsi:

18. „Ti bos dnesz prék po határi Moába sô, prék Ara,

19. I zócsi pridés z-szinim Hammona. Nezbantúl, nyi i nebori sze z-nyimi; ár ti z-országa szinóv Hammona nedam ládanyš, geto szem ga szinom Lota púszte prék na örok.

20. Za zemló goliátov sze je dr'zála i tá; nigda szo tam goliátje sztáli: hammonštje je zamzummiáke zovéjo.

21. Velko, vnógo i krepko je bílő ľudsztyo ono, kak anakítje: te ete je prepravo Bóg z-líca ti ovi, nateliko, da szo szi je podvrgli, i na nyi meszto szo sze oni szpravili,

22. Rávno tak, kak je z-szinim Eszava vsšino, kí v-Szeiri sztojšo, gda je choríte fundao od líca nyihovoga, tak da bi szi je podvrgli i na nyi meszto sze szpravili notri do denésnoga dnéva;

23. I liki avšite, kí szo v-vesznica] sztáli notri do Gazze, szo

z-Kaftora pridócsi Kaftorje na níká szpravili i nyi meszto obszeli.

24. Sztante gori gente sze i idte prék Arnon potoka! — Vís, v-róke tió dam emor Szichoma, králá Chesbona, z-nyega országom vréd! Zacsni podzájanye i púszti szo z-nyim v-bítje!

25. Od denésnoga dnéva máo z-grozom i sztráhom pred tehom napunim národe pod celov nébov, tak da gda csüti májo tvo] glasz, trepetati] cagati morejo pred obrázom tvo]im!

26. Teda szem zebraňke poszlasz z-Kedemothi púsztine k-Szichomi, králi Chesbona, z-mirovnim poszelsztvom, govorécsi:

27. „Prék po országi tvojem szém idti: vszigdar ti po cszti idti mam; ni na dnésno, ni na lévo sze névrném doli.

28. Na jaszti mi z'vis za péneze, i na piti vodó za szrebro daj. Li peski bom sô prék,

29. Kek szo szinóvje Eszava csinšli z-menom, kí v-Szeir sztojijo, i meabítje, kí domovina je Ar, geto szem prék Jordána sô vu ono zemló, sfero nam Jehova, Bóg nas prékpúszti.

30. Ail Szichon, král Chesbona, nasz je nésleo prékpúsztili po szvojem; ár je Jehova, Bóg nas obrdo pamet i okorno vsšnac szrdce nyegovo, da ti ga, vis, zdá vu róke dá.“

31. Teda mi je erkao Bóg: „vis, 'ze zdá ti pred líce vřzem Szichoma z-országom nyegovim vréd! zacsni podzájanye, da szi podvřzes zemló nyegovo!“

32. Szichom je pa nad nász sô z-celim ľudsztyom szvo]im, da bi sze bio z-nami pri Jahaszí.

83. Ali Jehova, Bôg nas nam ga je pod oblaszt vrgao; ár szmo ga zbili, — nyega, i szini, i celo lüdsztvo nyegovo.

84. Vu tom hípi szmo podzájali vsze varasé nyegove, i gori szmo aldüvái vsze nyegove mo'zke, takáj i 'zenszke ino decsico: 'zivo-ga szmo nëniháli nikoga;

35. Li szamo 'zivno szmo szl porobili, i varasko vrédnoszt, stero szmo podzájali.

36. Od Aroera mao, steri na brégi Arnon potoka le'zi i od vá-rasa pri potoki bodócséga, notri do Gilsada je nëbiló meszta, stero-ga mi vó nebi zbojüvái: Jehova, Bôg nas nam je vsze pod oblaszt podvrgao.

37. Li szamo k-zemli szinóv Hammona szl sze nëblí'zao: celó do Jabbok potoka në, niti do bré'zai varasóv, ni nikam në, od-keď nasz je Jehova, Bôg nas vkrá-povedao.

III. Tál.

Og, král Basana sze zbíje, szpádne, dr'zánye nyegovo raztála, 'zelezna skrinya nyegova v-Rabbathi varje, i dr'zé-le országa Jairi, Machíri, Rú-beni i Gádi prékďájo. Mose-sa molítev i szlédnyi sors.

1. „Teda szmo sze obrnoli, i sli szmo próti Basani. Og pa, král Basana, je na bíje sô próti nam z-célim lüdsztvom szvojim pri Edreji.

2. I erkao mi je Bôg: „neboj sze ga! ár ti ga v róke dam 'z-nyega lüdsztvom i országom vréd, i tak szl más djáti 'znyim, kak

z-Szichonom, kralom emorítov, ki je v-Chesboni sztao.

3. I uprav nam je v-róke dao Jehova, Bôg nas i Oga, králá Basana, z célím lüdsztvom nyegovim navküpe; ár szmo ga nëteliko zbili, da je ni eden 'z-nyí në 'ziv osztao.

4. Vu hípi etom szmo podzájali vsze varasé nyegove: në je bíló meszta, stero-ga nyim nebi vkrá-vzéli. Sésztdezzét varasóv, celo dr'zelo Argoba, dr'zánye Oga v-Basani.

5. Eti szo vszi z-viszikimi szte-nami, vrátami i zápormi pokrep-teni bíl, — eszi nëracsnávsi vno-'zino nepokrepleni varasóv.

6. Gori szmo je aldüvái, líki szmo tó nad Szichonom, kralom Chesbona doprineszli, — gorial-düvávsi vsze mo'zke, 'zenszke i decsico varasóv.

7. Ali vszo 'zivno i varaski po-rob szmo szl obdr'zali.

8. Etak szmo z-rók vtrgnoli vu hípi etom od Arnon potoka do Chermon bré'zine le'zécso dr'zelo dvema, prék Jordána sztojécsima emoritanszkima kraloma.

9. Szidonci, Chermon, Szirjon zovéjo; emorítje pa Senír.

10. Vsze varasé bré'zne ravni-ce, cíli Gileád, cíli Basan do Szalche i Edreia, — varasé lá-danya Ogi v-Basani.

11. Ár szam Og, král Basana, je osztao z-odvétka goliátov. Vi-di, nyegova posztela, — 'zelezna skrinya, — sze poglédnóti dá v-Rabbathi szinóv Hammona: de-vét lakti dúga, i stiri lakti sürka, póleg mo'zkoga laktá.

12. Podzájali szmo tak zemló eto vu onom hípi. Od Aroera

mao, steri pri Arnon potoki le'zi i polojno Gileád bre'zine 'z-nyé várasmi vréd, szem Rúbenovim i Gádovim dao.

13. Te drúgi táI Gileáda pa i céli Basan, králevsztvo Oga, szem pô—pokolényi Menassea vtáIao, — cêlo dr'zêlo Argoba. Céli ete Basan szo zemlô goliátov zváli. —

14. Jair, szin Menassea, je podzájao cêlo dr'zêlo Argoba, notri do határa gesurítov i machaov; i zové sze Basan, po nyegovom iméni: okroglina Jaira notri do denésnoga dnéva.

15. Machiri szem pa Gileád púsztô prék.

16. Rubenovim i Gádovim szem pa dao: od Gileáda notri do Arnon potoka, do sredné potoka, 'z-nyega krajínov navküpe, i do Jabbok potoka, do határa szinôv Hammona,

17. I ktomi escse ravnico, z-krajínov Jordána vréd, od Kinne-retha notri do môrja, na ravnici, — do szolenoga môrja, pod zrêberjom Piszge, prôti zhodi.

18. Zednim szem vam zapovedao vu onom hípi, erkôcsi: „Jehova, Bóg vas, vam je dopúsztô podzajéti zemlô eto; idte pred bratmi vasimi, szinmí israelszkimi, oro'znáti vszáki vojnik;

19. Li 'zene, deca i csrêde vase, — znam, kâ doszta vrédnoszti máte, — naj vu varasé vasi osztánejo, stero szem vam podêlo.

20. Dokes pokoj dá Bóg bratom vasim, kak vam, da i oni podzajéti morejo zemlô ono, stero nyim Jehova, Bóg vas dati má prék Jordána; i teda sze

vasz vszáki nazá more vrnôti vu lasztivno dr'zánye szvoje, stero szem vam vtáIao.

21. Vu onom hípi szem i Josuo opômeno, erkôcsi: „z-lasztivnimi ocsmí tvojimi szí vido vsze, ka je Jehova, Bóg vas csinio z-tima dvema bratoma: tak má csiniti Bóg ze-vsžemi országmí onimi, kama tí ldti más.

22. Nebojte sze jil ár Jehova, Bóg vas, on sze bojúvao bode za vász!“

23. I jasz szem zdêhno k-Bôgi vu hípi onom, govorécsi:

24. „Goszpodae, Bóg moj! tí szí viditi dao szlugi tvojemi najprve velikoszt i zmo'zno ramo tvojí: zato sto je on Bóg na nébi i zemli, steri bi k-tvojim delam i k-tvojoj zmo'znoszti primérno csiniti mogao?“

25. Dopúsztveno mi boj notridti i viditi ono dobro zemlô tam zovkraj Jordána, ono lêpo bre'zino i Lebanon!“

26. »Bli Bóg sze objê na méne za vász volo, i neposzlühne me, nego mi odgovorí: »zadoszta! — nika vecs od toga!

27. Idi gori na vréh Piszge, i zgledni sze okôli na záhod, sze-ver, jüg ino zhod, i pogledni jo z-ocsmí tvojimi; ár nebos sô prék etoga Jordána!

28. I daj Josui zapoved, trôstaj i podzigaj ga; ár on má idti pred lüdsztvom etim, i podzajéti zemlô ono, stero vidis, nye-mi na ôrok.«

29. Teda szmo vu doljni satorivali, zôcsi Beth—Peora.

IV. Tál.

Vöprekricsanye právde, naimé próti csészti bolvanov, pod sztrasnov kástigov i obétanyem vnočga blagoszlóva; vözravnanje tri varasóv obrambe zovkraj Jordána; i návod na napredánje naszedújócsega tála.

1. Zdá ze szlúšaj, o israele one vorcane i pravde, na steri državanye te eti vucsiti mam, da živeti máte, tak da notriidi i podzajeti morete zemló ono, stero vam Jehova, Bóg očsév vasi dati má.

2. Nika nepridajte k-tomi, ka vam jazs zapovém, niti nika vkránevezemte, da povélénya Bógá vaséga, stera vam jazs nazvesztsávam, zdržati morete.

3. Vidili szte szami z-ocsmi vasimi, ka je csinio Bóg za volo Baál—Peora*, da je vszákoga csloveka, kí je za Baál—Peorom hodo, vösztrebo Jehova, Bóg tvoj z-krila tvojege.

4. Vi pa, kí szte sze k-Jehova Bógi vasemi prikapsili, szte zdá escse vszi vu žitki.

5. Vis, vcsio szem vasz na vorcane i szkocnsanye, kak mi je tó Jehova, moj Bóg zapovedao, da tak csinite v-orzági onom, na steroga podzajéte rávno zdá setújete.

6. Držte i szpunyávajte je; ár je tó módroszti i csednoszti vasa vu očsáj národov, kí zeznavsi ete

* Baál—Peor je bio bolvan (bóg) poganszki národov zhodni držél, steri sze je po véksem táli Asie csesztió.

vorcane vase, pravili bodo: »da je móder i rázumen veliki národ ete!

7. Ár gde je on veliki národ, steri bi tak pomagajócse bogé meo, kak je Jehova, Bóg nas, gdakoli ga zozávamo?

8. I gde je on veliki národ, steri bi tak pravicsne vorcane i szkocnsanya meo, kak je cela právda eta, stero jazs dnasz pred vasz položim?

9. Ti sze pa vari i trdno pazi na dšso tvoje, da nika, ka szo očsi tvoje vidite, nožabis; i da ono nelehne z-szrdca tvojege vu tekaji tvojege žitka, nego vucsí na nyé i sziní tvoje, mo sziní szinóv tvoji:

10. Vu onom dnévi, gda szí pred Bógom tvojim, Jehovom sztao pri Chorebi, gda je Bóg meni pravo: »szpravi vkúp ljudsztvo pred méne, da nyemi csúti, dam recsi moje, da sze me bojati vesijo vu celom žitki szvojem, dokacs li živeti máte na zemli, i vesijo na nyé zednim i sziní szvoje;

11. Vi szte pa tá prisztóplii, i posztanoli szte pod goróv, gora je pa z-plamnom goréla do pó nébe, i nasztánola je kmica, oblák i temnoszt;

12. Bóg je pa z-szredine ognja gúcsao k-vam; — rúm recsi szte csúli, ali obráza szte něvidli, nego li glász;

13. I vó vam je prekricsao oznanoszt szvoje, na stero szpunyávanye vasz je dolizavézao: deszét recsi, i gori je je zapiszao na dvé kamenivi tábli;

14. Meni je pa zapovedao Bóg vu onom hípi, da vasz naj vesim

na vorcane i pravice, pôleg steri bi hoditi meli, vu onoj zemli, na stere podzajenye sze rávno zdá ravnate.

15. Trdno pazte na duse vase, — geto szte niksega kêpa nêvidili, gda je Bôg z-vami gúcsao pri Chorebi szredine ognya, —

16. Da szi na pogübel vaso nerédite zrêzanya, nikse priglíhe kêpa, obráza mo'z'koga ali 'zen-szke,

17. Ni niksega kêpa goveda; stero je na zemli, ni niksega kêpa fitice, stera pod nébov lécse.

18. Ni nikse po zemli lazécse sztvári, nikse rihe, stera je vu vodi pod zemlöv;

19. Niti, na nébo v'zivsi ocsi tvoje, i vídivsi szunce, mészec i zvézde, cêli sereg nébe, — sze tá nevneszés, i klecsés nemolis nyl, vu kom je Bôg drugim národod tál jemati dopúszto pod cêlov nébov.

20. Vász je pa Bôg gorivzéo i vöpripléao z-Egiptoma, z-zelezne pécsi, da bi ládsztvo örocšine nyegove bili, liki i dén denésni.

21. Na méne sze je pa razcsémero Bôg za vász volo, i prizégno je, ká prêknesztöpim Jordána, i neprídem vu znamenito zemlô ono, stero ti Jehova, Bôg tvoj dati má na örok.

22. Ár jasz v-etoj zemli merjém, prêknesztöpim Jordána; ali ví prêkídi i podzajéti máte dobro zemlô ono.

23. Pazte, da sze z-závezka Jehova Bogá vasega, stérga je z-vami vsáno, neszpozábite, i nikse bivoszti kêpa, liki ti je Jehova, Bôg tvoj prepovedso, szi nezrezávaj.

24. Ár Jehova, Bôg tvoj je požerájöcsi ogen, nacsemuren Bôg.

25. Ednök, csi szini i vnúke ploditi máte, i domovino szi szprávite vu onoj zemli, i na pogübel vaso szi na vszáke dóbi priglího kêpe zrezávati i húdo csinli bodete pred ocsim Jehova Bogá vasega, da ga dra'z'zite,

26. Za szvedoke zovém próti vam dnész nébo i zemlô, ká hitro vesznete z-one zemlé, kama sze rávno zdá prêk Jordána nányé podzajenye ravnate; nedte dugo 'ziveli na nyé, nego sze na niká i vöprepraviti máte.

27. Ár vasz Bôg raztepé méd národmi, nateliko, da vasz li malo osztáné méd poganmi, kama vasz Bôg pregnati má!

28. I molili te tam bogé reje cslovecsi rök, — lész i kaménye, stero nevidi, necsúje, i neprídháva.

29. Oduet más iszkati Jehova Bogá tvojege: — i najdes ga, csi ga z-cêloga szrdca i z-cêle duse iszkaó bodes.

30. Vu nevöli tvojoj, gda te vsze tô doszégnoti má vu tekáli vréména; teda sze povrnés k-Jehova Bôgi tvojemi, i bôgati más glász nyegov.

31. Ár je szmileni Bôg Jehova; Bôg tvoj; neosztávi i nepogübi te, i neszpozábi sze z-závezka ocsév tvoji, stérga nyim je prizégno.

32. Ár zvedávaj za sztáro vrémén, stero je pred tebov bilô, od onoga dnéva mao, gda je Bôg csloveka sztvôro na zemlô, i od ednoga kraja nébe do drugoga: jeli sze je godšlo etak ve-

liko dugoványe, i jeli je li csüto bilô kâ taksega?

33. Jeli je csülo lüdsztvo bo-
zi glász, gucsécsi z-szredfne og-
nya, liki szi ga ti csülo, i dönok
szi vu 'zítki osztao?!

34. Ali jeli je vardévaog gda
Bôg dolisztôpiti, da bi z-szebom
pelao lüdsztvo z-krila lüdsztva,
po szküsdvanyaj, znaményaj, csü-
daj, bojüvanyi, zmo'znoj rôki, vö-
vtégnjenoj rami, i sztrasi grozaj,
rávno tak, kak i keliko je csinio
vu dugoványi vasem Jehova, Bôg
vas pred ocsmi vasimi?

35. Tebi je pokazano, da znás,
kâ je Jehova Bôg, nega drügoga
zvôn nyega.

36. Z-nebész ti je dao csüti
glász szvoj, da bi te kárao; na
zemli ti je pa viditi dao veliki
ogen szvoj, i z-szreda ognya szi
csülo recsi nyegove.

37. I geto je lübo tvoje ocsáke,
i odébrao szi nyi osztanke; z-lí-
cem szvojm te je pelao vö z-
Egiptoma po velikoj zmo'znoszi
szvojoj.

38. Da bi pregnao velike i od
tébe krepse národe od líca tvo-
jega i da bi te notripomogao, kâ
bi tebi dao na ôrok nyi zemlô,
liki rávno zdâ.

39. Zeznaj tak zdâ i vzemi k-
szrdci, kâ je Jehova Bôg tam
zgorâ vu nebészaj, i eti zdolâ na
zemli: zvôn nyega ji nega vecs!

40. Záto zdrízi szkoncsanya i
zapôvedi nyegove, stere ti jaz
nazvesztsávam dnésni dén, da ti
dobro bode szamomi, i po tebi

szinom tvojim, i da dugo 'zivés
na zemli, stero ti Jehova, Bôg
tvoj na veke dati má."

41. Teda je vödölôcso Mos's
tri varasé prék Jordána prôti
zhodi.

42. Da bi tá pobegnoti mogao
lüdomorec, kí je nerad oszmrtó
blí'znyega szvojeja, csi ga je
leprâ predtém néodürjávaog, —
naj bi v-ednoga tē varasôv od-
bézao, da bi vu 'zítki osztao:

43. Bészer na püszíni, na rav-
nici, rubenovim; Ramoth v-Gi-
leádi, gádorim, i Golán v-Basáni,
menasseovim.◁

44. Tô je ona právda, stero je
Moses pred szini israelszke po-
lo'zo;

45. Tô szo ona szvedôsztva,
vorcanje ino szkoncsanya, stera
je Moses vöprekricsao szinom
israelszkim, gda szo vöprisli z-
Egiptoma,

46. Zovkraj Jordána, vu doljni,
zôcsi Beth-Peora, vu dr'zéli Szí-
chona, kralá emorítov, kí je v-
Chesboni sztao, koga szo Moses
i szinôvje israelszki zbili, gda szo
vöprisli z-Egiptoma,

47. Zemlô nyegovo szo pa
podzájili. — liki i ország Oga,
kralá Basána, — zovkraj Jordá-
na sztojécsi obé kralôv emorszki,
prôti zhodi,

48. Od Aroera, steri pri Ar-
non potoki le'zi, notri do Sion
goré, tô je, do Chermona;

49. Takáj i celo ravnico zov-
kraj Jordána nad zhod, i notri
do môrja ravnice, pod zréberjem
Piszge.

V. Tál.

Deszétera zapovôved sze znôvics naprêdá, pôleg stere sze israel na zdr'zavanye cêle po Mosesi vödáne právde trdno opomína.

1. Potom je vküprízvao Moses cêli israel i etak je gúcsao k-nyim: »kebzűj, israel, na ete vorcane i ozdneneya, stera vam zdâ pred vűhi vasimi nazvesztsá-vam; zednim sze ji i navcsite, i zdr'zavavsi, szpynyávajte je.

2. Jehova, Bôg nas je závezek szkleno z-nami na Chorebi.

3. Nê je z-ocsákmi nasimi szkleno Bôg závezka etoga, nego z-szamimi nami, kí szmo dnesz eti vszi vu 'zítki.

4. Z-lfca na lfce je gúcsao Bôg z-vami z-szredfæe ognya.

5. Jasz szem vu onom hípi med Bôgom i med vami sztao, da bi vam vönaszvêszto rêcs bo'zo; — ár szte sze ví bojali ognya, i nê szte sli na gorô, — z-etak tálom:

6. „Jasz szem Jehova, tvoj Bôg, kí szem te vöpripelao z-zemlé egiptomszke, z-híze rob-szta.

7. Nemê pred menom túhi bogôv.

8. Nikse bívoszti kêpa szi nerédi, bojdi szi ona tam zgoraj na nébi, ali eti zdolaj na zemli, ali vu vodi pod zemlôv;

9. Neklécsi pred nyimi i nezslűzi nyim: ár szem jasz, Jehova, tvoj Bôg, nacsemuren Bôg, kí pokastigan bin ocsév nad decôv, do trétjega i strtoğa kolena, oni, ki me odürjávajo;

10. Szmilenoszt pa csiním do jezero poroda z-onimi, ki menê lűbijo i zapôvedi moje zdr'zijo.

11. Iména Jehova Bogá tvoje-ga zaman nevzemi; ár nenihá Bôg brezi kastige onoga, kí imê nyegovo zaman vzeme.

12. Szpômeni sze z-dnéva szobôtnoga, da ga poszvetís, kak je tô Jehova, Bôg tvoj, zapovedao.

13. Sészt dní delaj, i dokoncsaj vsze delo tvoje.

14. Szédmi dén je pa pocsinek Jehova Bogá tvoje-ga. Neacsini niksega dela, — ni tí, ni szin, ni csí, ni szluga, ni szlűzbenica, ni gyűnec, ni oszel, ni nikse 'zinvince tvoje, ni túhf nec, kí je med vrátami tvojimi: da szi pocsiné hlápec i hlapica tvoja, kak szam tí.

15. I szpômeni sze, kâ szi vu zemli egiptomszkoj szlűzbeník bio; ali Jehova, Bôg tvoj te je odnet vöpripelao, z-mocsnov rokôv i po vövtégnyenøj rami: záto ti je zapovedao Jehova, Bôg tvoj, kâ bi poszvéto dén pocsinka.

16. Postűj ocso tvoje-ga i matter tvojo, da dúgi 'zítek zadobís, i da ti dobro bode na zemli, stero ti Jehova, Bôg tvoj dati má.

17. Nevmôri.

Nepraznúj.

Nekradni.

Neszvedccsi krivo prôti blíznyemi tvojimi.

Nepo'zeli 'zené tvoje-ga blíznyega.

18. Blíznyega tvoje-ga híze, zemlé, szlugo, szlűzbenice, gyűnce, oszla, ni nika, ka je blíznyega tvoje-ga, nepo'zeli.◀

19. Rečsi ete je Bôg vszêm obsinam vâsim vöprekricsao na gori, z-szredîne plâmnâ, oblâka i temnoszti, z-osztrim glâszom, i veci nigdar nê; potom je je na dvê kamenivi tâbli goriszpiszao, i meni prêkdao.

20. I prigôdilo sze je, da kak szte zacsüli té glâsz z-szredâ kmice, i kak je z-plâmnom gorê-la gora; k-meni szte prisztôpilli, — vszi koreni poglavârje i sztar-ci vasi.

21. I erkli szte: „vis, pokâ-zao nam je Jehova, Bôg nas diko i velikoszt szvojo, takâj i glâsz nyegov szmo csüli z-szredîne ognya. Dnesz râvno szmo gvüsni vsinyeni, kâ Bôg gucsi z-lüdmi, zvöntoga, kâ bi mrêti mogli.

22. I zâto, zakâ bi szi mrli? da nasz veliki ogen ete pocera! Csi mo glâsz Jehova Bogâ nasega escse duze poszlûsali, mrêti mámo!

23. Ár gde je ona telovna bivoszt, stera bi 'zivoga Bogâ z-szredâ ognya gucsécsi glâsz csü-la, kak mî, i 'ziva bi osztála?!

24. Prisztâplaj ti k-nyemi, i poszlûhni vsze, ka Jehova, Bôg nas vö má nazvêsziti, i prekricsi nam vsze vö, ka ti Jehova, Bôg nas povê; i mî je poszlûhnoti i szpuniti mámo!

25. I kak je Bôg zacstio glâsz rêcsi vasi, gda szte k-meni gú-csali; etak je govorio Bôg pred menom: „csüo szem glâsz rêcsi lüdsztva etoga, stere ti je govori-lo; — vsze je dobro, ka szo pravili.

26. Dabi takse osztalo nyi szrd-ce, kâ bi sze me bojali i vsze moje zapôvedi vszedni zdr'závâli,

kak dobro bi nyim bilô, — nyim i deci nyihovoj naveke!

27. Idi, povê nyim: odhâjajte vu satore vase!

28. Ti pa eti pri meni osztani, da pred tébe dam cêlo právdo, vorcane i szkoncswana, na stera je vsiti más, da je szpunývavo v-onoj zemli, stero nyim na lâ-danye dam.“

29. Zâto pazte, da tak csiníte, kak vam je Jehova, Bôg vas zapovedao: nevkleknite ni na dês-zno, ni na lêvo!

30. Vszigdâr po onoj pôti hod-te, stero vam je Jehova, Bôg vas pokâzao, da vu 'zitki osztânete, szrecsni bodete, i dúgi 'zitek 'zi-véte vu zemli onoj, stero podza-jéti máte!

VI. Tâl.

Razkládanye te prve zapôve-di, naimre pôleg dühâ lûbéz-ni k-Bôgi, z-sterê obszebi tecsti more csisztli i sztâlen nâgib trdnoga szpunývavanya cêle právde bo'ze, i naimê nepresztanoga varvanya od b'lvansztva.

1. Eto je ona právda, vorcanje i szkoncswana, na stera vasz mi je navcsiti zapovedao Bôg, da je szpunývavate vu onoj zemli, na stere prêkvêtje szo râvno zdâ szprávlate vu nyô.

2. Zâto, da sze naj bojís Je-hova Bogâ tvojege, i tak szpu-nyâvas vsze nyegove vorcane i právdé, stere ti jasz zapovedá-vam, — tí, szinôvje, i szinôv tvoji

szinóvje, — vu cêlom 'zítiki tvojem, i da dugo 'zivetí mores;

3. Na tó gledôcs, pazi, israël, i szkrbno je szpunyávaj, da ti dobro bode, i ča sze na vno'zino napledite, — liki ti je tó Jehova Bôg ocsév tvoji nazvêszto, — vu onoj zemli, stera z-mlêkom i mêdom tecsé. —

4. Szlûsaj, israël, Jehova Bôg nas je eden Bôg!

5. Lûbi Jehova Bogá tvojeja z-cêloga szrdca, z-cêle dûse, i z-cêle môcsi tvoje.

6. I té recsí, stere ti jasz dnesz zapovedávam, ti naj vu szrdci osztánejo.

7. Plîszaj vu nyi tvoje sziní, i szpomínaj je, gda pri dômi szedís i po pôti hûdis, gda dolilê'zes i gorisztânes.

8. Zvézi szí je za znamênye na rokô, i naj ti bode na znamênye szpômenka med ocsmí.

9. Zapísi je na petníke dvér i na vrâta tvoja.

10. Csi te Jehova Bôg tvoj vu ono zemlô jepela, od stere je ocsákom tvojim, Abrahâmi, Isâki i Jákobi priszégno, kâ jo tebi dá, vu velke i lêpe varasé, steri szí nêzídâo,

11. I vu híze vszê dobrôt pune, steri szí nênapunyávâo, k-szkopaním sztûdencom, steri szí nêkopao, v-gorice, i oliove ograde, steri szí nêszadio, dônok 'z-nyí jeszti ino sze naszítiti más.

12. Pazi, da sze neszpozábis z-Bogá, kí te je vöpripelao z-zemlé egiptomszke, z-híze rob-sztva.

13. Boj sze Jehova Bogá tvojeja, nyega moli i na nyegovo imé priszégaj.

14. Nehodte za tûhimi bogmí, za bogmí okôli vász sztojécsi národov.

15. Ár je nacsemuren Bôg Jehova, Bôg tvoj med tebom; da sze szrd Jehova Bogá tvojeja nezvú'zge prôti tebi, i nepreprávi te z-líca zemlé. —

16. Neszkušávajte Jehova Bogá vasega, liki szte ga v-Maszzi szkúsávâli.

17. Trdno szpunyávajte Jehova Bogá vasega zapôvedi, oznanénja i vorcane, stere ti je zapovedao.

18. I csíni, ka je právo i dobro pred ocsmí Bogá, da ti dobro bode, i da doszégnoti ino pod oblâszť vzéti mores dobro zemlô ono, stero je Bôg z-priszegov obecsao ocsákom tvojim,

19. Da prézenés vsze protivníke tvoje od líca tvojeja, — liki ti je Bôg nazvêszto.

20. Csi dnesz vütro szin tvoj pítati má, erkôcsi: »kaksa oznanénja, vorcanje i szkoncšanya szo tó, stera vam je Jehova Bôg vas zapovedao?»

21. Teda na odgovor daj szinóvi tvojemi: »szlûzbeníci faraona szmo bíli v-Egiptomi; ali Bôg nasz je vöpripelao z-Egiptoma z-zmó'znov rokôv.

22. Bôg je pa velika i pogûbelna znaménja i csúda csíni nad Egiptomom i faraonom, i cêlov hí'zov nyegovov pred ocsmí nasimi.

23. Nász je pa vöpelao odnet, da bi nasz esze pripelao, i prêk nam dao zemlô eto, stero je z-priszegov obecsao ocsákom nasim.

24. I zapovedao nam je Bôg, kâ bi szpunyávâli vsze té vorca-

ne, tak da bi sze bojali Jehova Bogá nasega, da bi nam dobro bilô vu vszem 'zítki nasem, i 'zivetí bi nam dao, kak zdâ.

25. I tál vzememo vu pravici, csi cêlo právdo eto popolnoma szpunimo, pred Jehova Bôgom nasim, liki nam je tó zapovedao. «

VII. Tál.

Trdna zapoved, pôleg stere sze nigdasnyi mesztancsarje Kanaána vôsztřebítí i nyí bolvanje brezi miloscse prepravítí májo.

1. »Ednôk, csi te Jehova Bôg tvoj vu ono zemlô pripela, na stere podzajétje sze zdâ ravnas, i vó má 'z-nyé doszta lúdsztva pregnati od lica tvojeja, — chitítje, gírgasíte, emoríte, kananíte, perizzíte, chivvíte i jebuszíte, — szedem od tébe véksega i mocsnésega lúdsztva,

2. I pod oblászt ti je dá Jehova Bôg tvoj, da je zbíjes : gori je aldúl, neszkleni 'z-nyimi závezka, i nepomilúj jí!

3. Vu szvadkíjo nesztôpi 'z-nyimi: tvoje cséri nedaj szlíní nyegovomi, i nyegove cséri nedaj vzétí tvojemi szinôvi.

4. Ár bi eta odtühíla sziná tvojeja, i tûhe bogé bi csesztíla, za steroga volo bi sze zvu'zgaó szrd Bogá prôti vam, i hitro bi vasz pogûbo.

5. Prôttomi etak csinte 'z-nyimi: nyí oltáre szpremeceste, nyí szohé razdrôbte, nyí logícse vözoszékajte, i nyí bolvane z-ognyom ze'zgate.

6. Ár szí tí szvétí národ Jehova Bogá tvojeja; tebé szí je odébrao za lasztivno lúdsztvo szvoje ze-vsze národov, sleri szo na okroglíni zemlé.

7. Nê vasz je záto polúbo, i nê záto odébrao, kâ bi vasz vecs bilô od drúgi národov, — vém je zmed vszêmi národmi vász nájmenje! —

8. Nego geto vasz je Bôg lúbo, i da bi zdr'zao príszege szvoio, stero je príszégnó ocsákom vasim: vó vasz je pripeláo Bôg z-mocsnov rokôv, i oszlôbodo z-híze robsztva, z-rôke faraona, kralá Egiptoma;

9. Da bi tí szpoznao, kâ je Jehova Bôg tvoj szam Bôg, — veren Bôg, kí zdr'zi závezek i miloscso k-onim, kí nyega lúbijo i zapovedi nyegove szpunývavajo, do jezero pokolénýa;

10. Ali nad odúrjávcmi szvoijmi sze zadomesztáva, ocsiveszno je pogûbívsi: nemídí sze 'z-nyim prôti odúrjávci szvoijemi, — kmesztí je nazádá.

11. Zdr'zi záto právdo, vorcane i szkoncšanya, na steri szpunývanye te zdâ dolizave'zújem:

12. I bode, da, csi te bôgali eta szkoncšanya, i csi te je varvali, i szpunývavali; Jehova Bôg tvoj tebi tûdi zdr'zati má závezek i miloscso, stero je z-príszegov obecsao ocsákom tvojim.

13. Navkúpe te i lúbítí, blagoslovítí, povnô'zati, szád utrobe i zemlé tvoje aldúvati má, — tvoj most, oli, kráv tvoji plod, i csrêd tvoji kot — vu zemli onoj, od stere je príszégnó ocsákom tvojim, kâ jo tebi dá.

14. Vise vszê národov bos ti blagoszloven: nede med tebom neporodnega mo'zá, ni 'zené, nede jal' o ni 'zivince tvoje.

15. Bôg vszákô rônoszt odvrné od tébe; nepriglé:ne te z-betegmi egiptomcov, stere dobro poznaš, nego zbije 'z-nyimi vsze one, kí tebé odürjávajo.

16. Vösztrêbis vsze národe, stere ti Jehova Bôg tvoj pod oblászt vr'ze; — okô tvoje sze naj neszmilúje nad nyimi, bogôv nyihovi nemoli; ár je tô mréza tebi!

17. Csi bos etak miszlo vu szrdci tvojem: „národov eti je vecs od méne; kakda bi je mogao pregnati?“

18. Nezbj sze jil! — szpômeni sze z-toga, ka je ednôk Jehova Bôg tvoj vsáino z-faraonom i ze-vszêmi egiptomcni;

19. Z-veliki szküsávany, stera szo ocsí tvoje vidile, z-znamény, csúd, mocsne rôke, vö'tégnylene rame, z-sterov te je Jehova Bôg tvoj vöpelao. Tak má csiníti Jehova Bôg tvoj ze vszêmi národmi onimi, steri sze szágas!

20. Zvöntoga pa grozo püsztí Jehova Bôg tvoj na nyé, dokecs oni, kí szo goriosztali ino sze szposzkrili, nepreidejo od líca tvojeja.

21. Netrepecsi pred nyimi; ár je med tebom Jehova Bôg tvoj, veliki i sztrasen Bôg.

22. Jehova Bôg tvoj toti li zcsaszoma pré'zené národe ete od líca tvojeja: nebos jil mogao vcsaszí vösztrêbiti, da sze naj polszka divjácsina nenaplodi, tebi na pogübel.

23. Jehova Bôg tvoj ti je pod oblászt vr'ze i na veliko sztráhoto

zdranfá, dokecs szpovesznoti májo.

24. Nyí kralé ti v-rôke dá, nyí iména vö más zbriszati pod nébov: niscse z-tebov zöcsi nesz'táne, dokecs jil nebogübis:

25. Nyí zrêzane bogé v ognýi zé'rgite: nepo'zeli 'z-nyí szrebra i zláta, ká bi szi je zadr'zao, da sze v-nyé nezamrêzis, geto je tô mrzia pred Jehova Bôgom tvojim.

26. Etak neprineszi mrzie vu hízo tvojo, da i tí, kak ov na vecsen áldov neszpádnes: odüri ga, i mrzi sze ti od nyega; ár je on prokleten!“ —

VIII. Tál.

Büdjenye na zahválno szpoznanye dobrôte bo'ze vu csüdnom ravnanýi sorsa israelfitov na vszê potáj nyí vandrunya, i odtéc zhájajöcse szkərbno varvanye od csészti stlmani túhi bogôv.

1. „Célo právdo ono, na stero vasz dnesz dolizavézem, popolnoma zdr'zte, da 'zivéte, povnozavate sze, i notriidöcs, ládati moreto zemlô ono, stero je Bôg z-príszegov obecsao ocsákom vasim.

2. Szpômeni sze z-céle pöti one, gde ti je Jehova Bôg tvoj vandratil dao 'ze stirideszét lét vu püsztásávi, da bi te ponízo i szküszo, ká bi zeznao, ka jeszte vu szrdci tvojem, jeli zdr'zis zapövedí nyegove, ali në.

3. Ponízo te je tak, gladiti ti je dao, i hráno te je z-manov, stere szi népöznao, ni ocsevje tvojí népöznao, záto, da bi ti na

znánye dao, kâ nê ll z-krúhom 'živé cslovek, nego kâ on zevšzêm têm živé, ka z-boízi vŕszt zhája.

4. Oblecsalo sze je nêznŕicalo z-tébe, i nogé szo ti nêdôbile 'zŭlov 'ze stirideszét lét.

5. Boj navkŕpe gvŕsen, vu szrdci tvojem, kâ kak sto sziná szvojea kára, tak kára Jehova tvoj i tebé;

6. I zdrži zapovedi Jehova Bogá tvojea, tak da po nyegovi sztezaj hodis, i bojís sze ga.

7. Ár je Jehova Bôg tvoj on, kí te v tak znamenito zemlô pella, vu zemlô potokôv, vretin i válovja, steri sze po dolinaj i bre'zŕnaj doliválajo;

8. Vu zemlô szilja, gyecsmena, grozdja, fig, granátjábok, vu dr'zelo oliv i méda; —

9. Vu takso zemlô, gde sze nebos naôszkopi hráno z-krúhom, gde ti nika neszfalí; vu ország, gde je 'zelezo kamen, i gde z-gôr med szekati más.

10. Csi tam jeszti i naszŕtiti sze más; hváli Jehova Bogá tvojea za znamenito zemlô ono, ka ti jo je dao.

11. Pazí, da sze nezábis z-Jehova Bogá tvojea, nezdr'zavsi zapôved, szkoncšany, i vorcanov nyegovi, na stere te dnesz doli-zavézem;

12. Da, gda bos jo i naszŕtiti sze, lépe híze zidao i vu nyi sztao,

13. Gda de sze ti 'zivína i csrêda plodila, szrebro, zláto vrsilo, i vsze poistvo povno'závalo;

14. Gizardavo, szprevêdno sze nezábí z-Jehova Bogá tvojea, kí te je z-zemlé Egíptoma, z-híze robsztva vôpripelao,

15. Kí te je vu velikoj i strasnoj pŕsŕtsávi po ognjeni kacsaj, skorpionj, i nevodeni prŕgornj pŕsŕtŕnaj prêkpelao, kí ti je z-kameni pecsin vodô zbŭdo;

16. Kí te je z manov hráno vu pŕsŕtsávi, stere szo ocsáci vasi nêpoznali, za toga cŕla, da bi te ponízio i szkŭszo, i potom vu prisesztnoszti dobro csinio z-tebom.

17. Naj nepremetávas eto vu pámeti tvojoj: »moja zmo'znoszt, i môcs moje rôke mi je szprávilá eto bogátsztvo!

18. Nego sze szpomenés z-Jehova Bogá tvojea, kâ je on, kí ti môcs dáva k-szprávlanyi poistva, záto, da bi goridr'zao závezek, na steroga je ocsákom tvojim priszégno, — liki, vis, i zdá!

19. Ali csi sze szpozábis z-Jehova Bogá tvojea, i za túhimi bogmi bos hodo, molécs klécsavsi pred nyimi: vadlŭjem vam dnesz, kâ nereseno vesznoti máte!

20. Rávnno tak, kak oni poganye, ké Bôg pogŭbiti má pred lícem vasim: — preidete i ví, geto nebôgate glásza Jehova Bogá vasega!

IX. Tâl.

Israel sze escse dale na toga ponízno szpoznanye bŭdi, kâ je nê po szvojoj lasztivnoj, nego bo'zoj rami oszlobodjeni z-robsztva szvojea, kâ je od Bogá vzéo i nadale vdáblati má teliko nepriszlŭ'zeni dob-rôt; i trdno sze opomené

na vnôge bîne szvoje; za ste-
ri odpûsztsenye sze Moses
Bôgi ponízno moli.

1. Kebzûj, israel! — Tí sze
zdâ prék Jordána idti ravnas, z-
têm namenyávanyem, da tam
podzajés od tébe vékse i mocs-
nése národe, velike i do nébe
pokreplene varasé.

2. Veliko i krepko lûdsztvo,
sziní anakov, stere 'ze poznas, i
csüo szí od nyi praviti: „sto bi
sô zôcsi z-szinmí Anaka?!”

3. Aii znaj, kâ je Jehova Bôg
tvoj on, kí pred tehom ide, kak
pôzérájôcsi ogen: té má nyé po-
biti, i on je i vrze zpét pred lí-
cem tvojim, tak da je pre'zenés
i zednim na níkâ szprávis, — liki
tí je tó Bôg nazvêszto.

4. Gda je pa Jehova Bôg tvoj
pre'zené od líca tvojeja; nepravi
eto vu szrdci tvojem: „Bôg me
je za volo pravicsnoszti moje pri-
pelao na podzajenye zemlé ete, i
ete pogane za volo nyí hûdôbe
pre'zené od tébe!”

5. Nê za volo vrêdnoszti i pra-
vice tvoje más ôrokûvati zemlô
nyihovo; nego za eti lûdi bláz-
noszti volo je ôzéné vô pred
tehom Jehova Bôg tvoj, da szpu-
ni ono obecsanye, stero je z-prî-
szegov dao ocsâkom tvojim, Abra-
hámi, Isâki i Jákobi.

6. I znáno ti bojdi, kâ ti nê
za vrêdnoszti tvoje dá Jehova Bôg
tvoj dobro zemlô eto na ládanye;
ár szí tí trdoga sinyeka lûdsztvo!

7. Szpômeni sze, nepozâbi, kâ
szí drá'zd'zo Jehova Bogá tvoje-
ga vu pûsztsávi: od onoga hipa,
kak szí z-zemlé egiptomszke vô-
prísao, notrí do tisztimao, dokecs

szte na eto meszto nêprisli, szte
borci bílf prôti Bôgi.

8. Na Chorebi szte pa razdrá'z-
d'zili Bogá, i Bôg sze je na szrd
zvú'zgao prôti vam, tak da malo
ká vasz je na níkâ nêszpravo.

9. Gda szem gorisô na gorô,
da bi prêkvzéo kamene táble, —
táble závezka, steroga je Bôg vcsí-
no z-vami; zdrzávao szem sze
na gori stirideszét dní i stirideszét
nôcsi: krúha szem nêjo i vodé
szem nêpio.

10. Teda mi je prêkdao Bôg
tívi dvê kamenivi tábli, sterívi
szta z-bo'zim prsztom napíszaniyi
bílé, i na nyima szo bílé vsze one
recsi, stero vam je Bôg vônazvêszto
z-szredíne ognya, na dén szprá-
viscsa.

11. Gda bi stirideszét dní i sti-
rideszét nôcsi preislo; prék mi je
dao Bôg tívi kamenivi tábli, —
tábli závezka,

12. I erkao mi je Bôg: „Sztani
gori, jdi hitro doli odetec! ár
sze je lûdsztvo tvoje, stero szí
z-Egiptoma vôpripelao, k-pok-
varjenoszti nagnolo. Rano szo
sze vrnoli z-one pôti, na stero
szem je poravnao: bolvana szo
szí zljêjali!” —

13. Erkao mi je nadale Bôg,
govorécsi: „vídim, kâ je, bogme,
trdoga sinyeka lûdsztvo eto!”

14. Pûszti me, naj je fundam,
i vôsztrêbim imé nyegovo pod
nébov; tebé pa od toga mocs-
nêsi i véksi národ vcsiním!” —

15. Natô szem sze obrno, doli
szem sô z-goré, gora je pa z-
plámnom gorêla: tívi dvê tábli
zákona szem pa na obema roka-
ma meo.

16. Viste, vido szem, kâ szte greslíti prôti Jehova Bôgi vase mi: napravili szte szi zlejáno tele; rano szte sze vrnoli doli z-one szteze, na stero vasz je Bôg poravnao!

17. Popadno szem tivi dvê tábli, doli szem nyidvi vrgao z-obê rôk, i szpotro szem nyidvi pred ocsmí vasimi.

18. I klécsao szem pred Bôgom, liki predtêm, stirideszét dní i stirideszét nôcsi: krúha szem nêjo, i vodé szem nêpio, za vszega onoga grêha volo, steroga szte prekacali, gda szte blázno csinili pred Bôgom, nyemi naszpáko.

19. Ár szem sze bojao onoga szrda i vrêla, steroga je Bôg fúka na vász, da bi vász fundao: ali i té híp me je szlúsao Bôg.

20. I na Árona sze je jáko razszrdo Bôg; malo kâ ga je nepogúbo: ali i teda szem sze za Árona molo.

21. I podvrz grêha vasega, — tele — szem popadno, i v-ogen szem je vrgao; potom szem je vküpszpotro, dobro je razdrôbivši, dokecs je na drôbni práh nê razmenyeno, i vö szem szipao nyega práh vu potok zgoré sze dolivalajôcsi.

22. Rávno tak szte i v-Taberi, Maszsi, i Kibroth—Hattaavi drázd'zili Bogá.

23. I kak vasz je z-Kades—Barnee odposlao Bôg, erkôcsi: „gente sze i podzajte zemlô ono, stero szem vam dao!“ Ali ví szte zapovedi Jehova Bogá vasega prôtisztanoli, nê szte nyemi verváli, i rêcsi nyegove nêbôgali.

24. Borci szte bilí prôti Bôgi, od sterimao vasz poznam!

25. I klécsao szem pred Bôgom oni stirideszét dní i stirideszét nôcsi, kak szem dolipokleko; ár vasz je Bôg fundati namêno.

26. Teda szem zdühavao k-Bôgi trepetajôcs: „goszpodne, Bôg moj! nepogúbi lüdsztva i ôroka tvojeja, stero szi oszlobôdo z-velikosztyov tvojev, stero szi vöpriplao z-Egiptoma z-mocsnov rokôv.

27. Szpômeni sze z-szlugov tvoji, Abraháma, Isáka i Jáko: neglédaj okornoszti lüdsztva etoga, ni zlocsasztnoszti, niti grêha nyegovoga;

28. Da nemorejo praviti oni národje, odked, szi nasz vöpriplao: „lí zátó, geto jí je nêmogao notripelati Bôg vu ono zemlô, stero nyim je obecsao, i geto je je odúro, zátó je je vöpriplao, da bi je szpomôro vu püsztzávi!“

29. Vêm je ono lí dônok tvoje lüdsztvo i tvoj ôrok, stero szi z-velikov zmožnosztjov i z-natêgnyenov ramov vöpriplao!“ —

X. Tál.

Moses na pamet prinása lüdsztvi pripetjé tivi dvê kamenivi tábli, i pozványe kornike Levía; potom znôvics i trdno búdí nyé na verno szpunývanye zapoved bo'zi.

1. Vu onom hípi mi je erkao Bôg: „zre'zi szi dvê taksivi kameniví tábli, kak szta tivi prvivi

bilê, i hodi gori k-meni na gorô, i zgotovi tûdi leszeno lado;

2. Da ti gorizapîsem na tevi tâbli recsi one, stere szo na tima prvima tâbloma bilê, sterivi szi potro: i polo'zi nyidvi vu lado."

3. I zgotovo szem lado z-akâsza, zrezao szem taksivi dvê kamenivi tâbli, kak szta tivi prvivi bilê, i gori szem sô na gorô, tivi tâbli szem pa v-rokaj meo.

4. ON je pa gorizapîszao na tivi tâbli, pôleg toga prvoga pîszma, oni deszét rêcsi, stere vam je vônazvészto Bôg na gori z-szrêda ognya, na dén szprâviscsa, i prêk mi nyidvi dao Bôg.

5. Jasz sze pa obrnovsi, doli szem sô z-gorê, i polo'zo szem tivi tâbli v-ono lado, stero szem zgotovo, da bi sze tam varvali, — kak mi je tô Bôg zapovedao.

6. Szin vje israelszki szo pa z-Beeroth—Bne—Jaakâna v-Moszero vandrali. Eti je mr'ô Aron, i eti je pokopan: meszto nyega je pa Eleazâr, nyegov szin pôsztao vîsni pop.

7. Odtéc szo sli v-Gudgodo, i z-Gudgode v-Jotbatho, járkov bogato zemlô.

8. Vu tom vrêmeni je odêbrao vö Bôg korniko Levîa, da bi noszila lado závezka bo'zega, sztao pred Bôgom, nyemi na szlûzbo i delio blagoszlov vu imêni nyegovom nctri do denésnoga dnêva.

9. Za toga zroka je nêszpadno Levîi tál vu delbi, ni ôrok z-bratmi nyegovimi: nyegov ôrok je Bôg, — liki je tô Jehova Bôg tvoj nyemi povedao.

10. Jasz szem pa na gori sztao, kak predtêm, stirideszét dní i stirideszét nôcsi, i Bôg me je i

té csasz poszlûhno: Bôg je nêsteo tebé fundati.

11. I erkao mi je Bôg: „idi, sztôpi pred lûdsztvo, da sze gene, ino ide pôzâjat zemlô, od stere szem tô prîszego dao ocsâkom, kâ jo nyim dati mam.“ —

12. Zâto, o israell ka 'zelê od tébe jehova Bôg tvoj? — Nê drûgo, nego, da sze bojís Jehova Bogâ tvojege, vu vszem po nyegovi sztezaĵ hodis, nyega lûbis, i Jehova Bôgi tvojemi szlû'zis z-cêloga szrdca i z-cêle dûse tvoje;

13. Da szpunyâvas zapôvedi i vorcane bo'ze, na stere te dnez dolizavê'zem, da ti dobro bode.

14. Vis, Jehova Bogâ tvojege je néba, i nebész nebészta, zemla, i vsze, ka je na nyê.

15. Li tvoje ocsâke je polûbo Bôg, da je je rad meo, i nyí osztanke — vász szi je odêbrao zmed vszêmi národmi, liki, vis, tô zdâ sztojí!

16. Na tô gledôcs, vrêzte gori mreno szrdca vasega, i neboj'dte vecs trdoga sinyeka.

17. Ár je Jehova, Bôg vas, Bôg bogôv, goszpôd goszpodê, veliki, zmôzen, sztrasen Bôg, kí je nê ocsôb zbêrávec, i nê mite 'zelec!

18. Pravico obszlû'záva on szrotíci i vdovici, i lûbi tûhînce, podêlivsi nyemi krûh i oblecsalo.

19. Lûbte i ví tûhînce; ár szte tûhînci bilí vu zemli egiptomszkoj.

20. Boj sze Jehova Bôgâ tvojege, nyega moli, nyega sze dr'zi, i na nyegovo imê prîszégaj.

21. On je dugoványe tvoje hvâle, i on je tvoj Bôg, kí je tak velika csûda csinio z-tebom, pred lasztivnimi ocsmí tvojimi.

22. Ocsákov tvoji sze je szedemeszét zoszeliło v-Egiptom; zdá te je pa na teliko naplodo Jehova Bôg tvój, kak zvézd nébe."

XI. Tál.

Pod vŭpanyem zadoblenya te (becsane zemlé, sze osztro opomína israél na szkrbno zdr'ávanye zapôved bo'zi; i zednim sze nyemi na pamet prinása, kak csédno je obarvan vu erdecsem môrji i pŭsztsávi; kak nedosztojno sze je oponásao med cêlim vandranym szvojim; i nakeliko je dú'zen falinge szvoje po zítki Bôgi prijétnom dolizbriszati setŭvati.

1. „Na tó gledôcs lŭbi Jehova Bogá tvojeja, szpunnyávaj nyemi dúžno csészť tvojo, nyegove vorcane, szkoncšanya i zapôvedi vszední zítka tvojeja.

2. Szpoznaťte zdá, — ár negucsim z-decôv vasov, stera bi neznała i nevidila bicsov Jehova Bogá vasega, — nyegovo velikosť, mocšno rokô, i vövtégnye-no ramo.

3. Znaménya i csúda nyegova, stera je v-Egiptomi doprinásao med Faraomom, kralom Egiptoma i cêlim országom nyegovim,

4. I ka je z-egiptomškov vojškôv, konymí i kôlami csinio, vléjavsi po nyi válovje trsztnoga môrja, gda szo tebé preganyat sli; ali Bôg je je pogúbo notri dojetimao;

5. Zvôntoga, ka je csinio zavami vu pŭsztsávi, d-kecs szte na eto meszto prisli,

6. I, ka je vcsino iz-Datánóm i Abirámom, szinní Eliába, szinná Rubena, gda je zemla odprla grlo szvoje i nyidva po'zrla, z'hi'zami, satormi i cêlim poistvom navkŭpe, z-sterim szta ládala vu kríli cêloga israela.

7. Ár szo vidile ocsi vase ono veliko csúdo bóže vu nyega cêloj bívoszti, stero je vcsino.

8. Szpunnyávajte záto cêlo právdo, na stero vasz zdá dolizave'zŭjem, da sze pokrepíte, notriidete i podzajéte ono zemlô, na stero podzájanye rávno zdá idete,

9. I da dugo živéte vu onoj zemli, od stere je Bôg ocsákom vasim priszégno, ká jo nyim i nyi otrokom dati má: — z-mlékom i médom tekôcso zemlô. —

10. Ár zemla ona, na stere podzájanye zdá ides, je nê taksa, kak zemla Egiptoma, odked szte vöprisli, gde csi szi poszêjao tvoje szemen, szi je polévát mogao hoditi, kak kaksí pŭngrad;

11. Ona dr'zéla, na stero podzájanye szo zdá giblete, je bré'zna i dôlna zemla; — z-nebeszkoga de'zd'za pijé vodô.

12. Taksa zemla je tó, na stero Jehova Bôg tvój noszi szkrb, ocsi Jehova Bogá tvojeja vszigdár na nyé pocšivajo, od zacšétka do konca leta. —

13. I bode, da, csi te pazili na moje zapôvedi, na stero vasz dnesz dolizave'zŭjem, ká te lŭbili Jehova Bogá vasega i molili ga z-cêloga szrdca i z-cêle dúse;

14. Dam vam de'zd'z zemlé vase vu szvojem vrémieni, — ráni i készni de'zd'z, — tak da szi notri mores szpraviti szilje, most i oli.

15. Teda i trávo dam na pôli živíni tvojoj; tí pa jeszti i naszítiti sze más.

16. Pazte, da sze szrdce vase na nevernoszt nezapela, ká bi túhim bogom szlúžili, klécsavsi pred nyimi;

17. Da sze nezvu'zgé szrd Bogá prôti vam, kí i zaprevsi nébo, de'zd'za nebode, i zemla neprineszé pôva szvojega, — ví pa kmeszti vesznete z-one zemlé, stero vam Bôg dati má.

18. Záto, polo'zte szi ete recsť moje na szrdce i dúse vase, i zvézťe szi je na roké, da vam na znaménye bodo pred očsmi vasími.

19. I vucste na nyé színi vase, da sze gucsí od nyi. gda domá szedís, i csi po pôti hodís, kak szi dolilé'zes, i gori-sztánes;

20. Zedním je zapísi na dveri híze i na vráta tvoja,

21. Za toga zroka volo, da sze nateliko povnó'zajo dnévi vasi, i dnévi decé vase vu onoj zemli, od stere je Bôg očsákom tvojim priszégno, ká jo nyim dati má, nakeliko szo dnévi nébe vise zemlé.

22. Csi celo právdo eto uprav'v popoľnoma zdr'zíte, na stere szpunenye vasz rávno zdá opominám, da lúbite Jehova Bogá vasega, hodécsi po vszê potáj nyegovi i dr'zavsi sze nyega;

23. Teda pr'ézené Bôg vsze ete národe od líca vasega, i

podvr'zete szi od szébe vékse i mocsnése lúdsztvo.

24. Vszáko meszto, kama poplat nôge vase sztôpi, vase má bíditi, — od púsztsáve, Lebana, Jordána, notri do szkrádnýega mórja sze vö má vétgnoti határ vas.

25. Niscse nema obsztáti zöcsi z-vami: Jehova bojazen i trepetanye púszťi pred vami na okrogľano zemlé one, po steroj te klacsili, — líki je povedao pred vami.“ —

26. Vis, jasz dnesz blagoszlov i proklet polo'zim pred vász!

27. Blagoszlov, csi te zapövedam Jehova Bogá vasega, na stere vasz dnesz dolizavézem, pokornoszt prika'zúvali;

28. Ali proklet, csi na zapövedi Jehova Bogá vasega nedte kebzúvali, i odsztópíte od one pôti, na stero vasz jasz dnesz poravnam, hodécsi za túhimi bogmi, steri nepoznate.

29. I gda te Jehova Bôg tvoj notriripelati má vu ono zemľo, kama príditi más, da szi jo podvr'zes; pravi blagoszlov na Gerizzim brégi, i proklet na Ebál brégi.

30. Vis, teva szta zovkraj Jordána, za záhodnov ceszťov, vu dr'zéli kanaáncov, kí na ravnici sztojfo, zöcsi Gilgala, pri More terpetinszkom lo'zicsi.

31. Geto sze ví prék Jordána idti ravnaté, da szi podvr'zete tam ono zemľo, stero vam Jehova Bôg vas na ládanye i prebiválicse dá;

32. Záto setúžte szpúniti vsze one vércane i zapövedi, stere jasz dnesz pred vász polo'zim.

XII. Tál.

Büdi sze lüdsztvo, da, csi szí dr'zélo Kanaána podvr'ze, bolvane poganov naj szpotere, szvojega Bogá pa szamo li na ednom obcsinszkom meszti csesztí; i tak sze obcsinszkoj szlú'zbi bo-z'oj vekivecsen grünt polo'zi.

1. Eto szo oni vorcanje i szkoncswana, «tera nezamüdno szpunyávatí máte vu onoj zemli, stero ti je Jehova Bóg ocsákov tvoji dao, ká bi jo ládao, vu vrémeni onom, vu sterom 'zíveli bodete na zemli.

2. Prepravte vsza ona mészta, gde poganye, ké szí podvrzti máte, bogé szvoje molijo, bojdi szí na viziki goráj, ali pod kaksimkoli zelénim drevjom.

3. Zrúste nyí oltáre, szpoterte nyí szohé, nyí lo'zicse szpo'zgi-te z-ognyom, nyí zrézane bogé vküpzdróbté, i nyí imé sztrébté vö z-líca mészta oni.

4. Nê tak máte csiníti na Jehova Bogá vasega gledócs.

5. Nego ono meszto, stero szí Jehova Bóg vas zevszakoga pokolénya vözeberé, da tam szprávi prebiválicse iméni szvojemi, poiszcsíte gori i priháajte knyemi.

6. Tá noszte vase áldove 'zgánya ino hvále, vaso deszetino i áldove podiganya rök vasi; na-dale oblúbe i dári szlobodne völe, ino prvi plod kráv ino ôvc vasi.

7. Tam jéte pred Jehova Bógom vasim, i veszélte sze nad vszákim poistvom rök vasi z-

dományimi vasimi navküpe, z-kim te je Jehova Bóg tvoj blagoszlovo.

8. Necsinte tam tak, kak zdá mí eti csinímo, vszáki pôleg ná-giba i völe szvoje.

9. Ár szte escse nê prisli na ono meszto pocsinka, i vu ono ôrocáno, stero ti Jehova Bóg tvoj datí má.

10. Ali csi ednök prék Jordána pridete, i vu onoj zemli sztáti máte, stero vam Jehova Bóg vas na ôrok dá, i csi vasz prôti okôlisztójécsim protivníkom vasim vu bátrivoszt posztávi, da bodte vu míri 'zíveli mogli;

11. I 'ze gvúšno bidti má ono meszto, kama sze Jehova Bógi vasemi dopádne, imé szvoje notriposztavíti. Tá prinásajte vsze, ka vam jasz zapovêm: áldove 'zgánya i zahválnosztí, deszetino, rök vasi áldov podiganya, i vsze dári oblúbe, stere szte Bógi obe-csali.

12. I razveszeljávajte sze pred Jehova Bógom vasim, — ví, va-si szinóvje, vase cserí, szlugi i szlú'zbenice vase, takáj i levi, kí je med vrátami tvoji*), geto ete nema ôrocáno z-vami.

13. Nemê té gláve, ká bi na kaksemkoli meszti, stero vidis, obszlú'závao áldove tvoje 'zgánya.

14. Nego li na onom meszti, stero szí je Bóg odébrao vu ednom pokolényi tvoji: tá prinásaj áldove tvoje 'zgánya, i tam szkonsávaj vsze, ka ti jasz zapovedávam.

*) Med vrátami — med vami, vu obcsini vasoj.

15. Privszentom, pôleg cêlo-
ga 'zelênya dûse tvoje szlobod-
no szêras i jês meszô, kak dâr
Jehova Bogá tvojege, steroga ti
je podêlo, med vszêmi vrátami
tvojmi: tak te necsîszti, kak te
csîszti szlobodno jê, li tak, kak
szrnô i jelena.

16. Szamo li krvi nejête! —
vlête jo tá po zemli, kak vodô.

17. Nê ti je szlobodno jeszti
med vrátami deszetine szilja,
mosta i olia, niti kráv ino ôvc
prvoga ploda, ni niksega áldova
oblûbe, steroga szî oblûbo, niti
áldova podiganya szlobodne'vô-
le i rôk tvoji;

18. Nego ga jeszti más pred
Jehova Bôgom tvojim, na onom
meszti, steroga je Jehova Bôg
tvoj odêbrao, — tí, tvoj szin,
tvoja csî, szluga, i szlû'zbenica,
takáj levíta, kí je med vrátami
tvojmi: i radûj sze pred Jehova
Bôgom tvojim nad vszákim szád-
dom rôk tvoji.

19. Hába'j sze, da levia vône-
nibás, dokecs 'zivetí más na
zemli.

20. Ednôk, csi ti Jehova Bôg
tvoj razpresztré határ tvoj, líki
ti je obecsao, i tak bos pravo:
'meszô bi rad jo!' — csi ti
dûsa za meszô szkumentí má;
celô pôleg 'zmaha tvojege ti je
szlobodno meszô jeszti.

21. Csi ono meszto, stero szî
je Jehova Bôg tvoj na sztáne'k
iména szvojege odêbrao, dálecs
szpádne od tébe; teda szî buj
z-'zivíne i csrêd, stero ti Bôg
datí má, — pôleg toga, kak
szem ti zapovedao, — i jê med
vrátami tvojmi, pôleg 'zelênya
dûse tvoje.

22. Ali tak jête, kak je szrnô
i jelena jeszti návada, csîszti i
necsîszti z-ednákim tálom szlo-
bodno jê.

23. Li krvi nejê nigdar; ár
krv — ona je dûh: dûhá tak
nepojê z-meszom navkûp!

24. Nejê je! tá jo vlê po zemli,
kak vodô!

25. Nejê je, da ti dobro bo-
de — tebi i szinom tvojim po
tebi, záto, kâ szî prav csinio
pred Bôgom.

26. Li szamo dári tvoje, stero
szî dú'zen, i áldove szlobôdne
vôle prineszi gori, i sztôpi na
ono meszto, stero szî Bôg odeb-
rati má;

27. I aldûj áldove 'zgánya, —
meszô i krv na oltári Jehova
Bogá tvojege: krv áldovov zah-
vální sze pa naj po oltári Jeho-
va Bogá tvojege polejê; meszô
pa szlobodno pojês.

28. Zdr'zi i bôgaj vsze recsî
ete, na stero te opomînam, da
ti dobro bode, takáj i szinom
tvojim po tebi, vszední, záto,
kâ szî dobro i vugodno csinio
pred ocsmí Jehova Bogá tvo-
jege.

29. Csi ednôk Jehova Bôg
tvoj vösztrêbi od lica tvojege one
národe, na steri pregnanye tí zdâ
ides, i csi je prézenés ino sze
vu nyí dr'zánye tí szprávis;

30. Vari sze po nyí pogûbeli,
gda szo 'ze vesznoli od lica tvo-
jege, da sze nezamrêzis, i ne-
szpítávas za nyihove bogé, go-
vorécsi: 'kakda szo szlû'zili ná-
rodle eti bogom szvojim? jasz
bi túdi tak rad csinio!'

31. Necsîni tak na Jehova Bo-
gá tvojege gledôcs; ár szo on

vszo mrzjo szpunyávali bogom szvojm, stero Jehova odürjáva, geto szo escse i szini ino cseri szvoje na ogyi 'zgáli bogom szvojm!«

XIII. Tál.

Právda prôti vûvcom, drêmarom i zapelâvcom na bolvansztvo, steri escse i prebivâlisca sze opûsziti i zevszêm na nika szpraviti morejo.

1. Cêlo oznanost, na stero vasz zavezûjem, trdno szpunyâvajte: nika k-nyê nepridaj, niti od nyê névzemi.

2. Csi vûvec ali drêmar sztânê med vami, i nazvesztsâvati mâ znamênje ali csûdo.

3. I ono znamênje i csûdo sze szkâze, stero ti je etak nazvesztsâvao: „hodmo k-tûhim bogom“, steri nepoznas, „i molmo je!“

4. Nepozslûhni rêcsio etaksega vûvc, ali drêmara; âr vasz Jehova Bôg vasz skûsâva, da gvûsen bode, jeli lûbite Jehova Bôgâ vasega z-cêloga szrdca i z-cêlo dûse, ali nê.

5. Hodte vi za Jehova Bôgom vasim, i nyega sze bojte; zapôvedi nyegove szpunyâvajte, i glâsz nyegov bôgajte, nyega molte, i k-nyemi sze prikâpsite.

6. Ete vûvec pa i drêmar szej naj oszmrta; âr je borenye nazvesztsâvao prôti Jehova Bôgi vasemi, kí vasz je vöprielpelao z-zemlé egiptomszke, i kí vasz je oszlôbodo z-hize robsztva, li zâto, da bi te zblôdo od one

pôti, na stero gledôcs ti je tó zapovedao Jehova Bôg tvoj, da naj po nyê hodis. Tí pa sztrêbi vô to hûdo z-krila tvojeja!

7. Csi te tvoj brat, szin materê tvoje, ali tvoj szin, ali csî, ali krila tvojeja tivârisica, ali tvoje dûse prijâtel szkrivoma nadigáva, erkôcs: „pojdmô tûhe bogé molit!« steri szini ti, ni tvoj ocsák népoznao,

8. Zmed bôgmi národov okôli vasz sztojécsi, ali szo szini oni blûzi k-tebi, ali dalecs od tébe, od ednoga konca krajine zemlé, do drûgoga határa nyê okrogline:

9. Neidi za nyim, i nebôgaj ga; okô tvoje szej naj neszmilûje nad nyim: nemilûj ga, niti nika netaji.

10. Prôttoni szini ga oszmrta dûzen, — pri nyega vöszkoncsanyi szej predevszêm tvoja rôka more nad nyim o'zmetiti, potom rôka cêloga lûdsztva.

11. Naszmrta ga más kamenûvati! âr te je od Jehova Bôgâ tvojeja, kí te je z-zemlé egiptomszke z-hize robsztva vöprielpelao, odtûhiti namêno;

12. Da tó cêli israêl zacsûje, i sztrszne szej, i da okôli tébe etaksel zlo nigdar vecs naprênepride.

13. Csi od steroga oni varasôv, stero ti je Jehova Bôg tvoj na prebivâlisce dao, tak csûjes,

14. Kâ szô gvûsni lûdjê blâznici prisli z-krajine tvoje zapelâvat mesztancsarenyî varasôv, erkôcsi: „pojdmô, molmo tûhe bogé!“ — steri szo népoznali;

15. Teda zgrüntâvaj, brodi i zvedâvaj dobro, i csi te uprav

iszlinszko eto dugoványe, zgodjena eta mrzja vu krili tvojem ;

16. Mesztand sare várása etak-sega zmecki na spic mecsa, aldúj je gori ze vszém navküpe, — z živinov vréd, — osztrici ro'zjá.

17. Zvöntoga zmecki naküp z-nyega vesz porob naszrédi placa, i po'zgi várás ino vszo nyega vrédnoszt, Jehova Bógi tvojem na pun áldov, da rús i sztér bode na vsze veke, i vecs se gorizozidati nemore.

18. Ali nika sze naj nezgrábi rök tvoji z-toga prokletnoga, da Bóg odsztópi d nacsemurnoga szrdca szvojege, i szmileni ti bode, i napledi te, — liki je obecsao ocsákom tvojim ;

19. Csi podás rěcsi Jehova Bogá tvojege, szpunyávavsi vsze zapóvedi nyegove, na stere te zdá dolizave'zujem, da prav csinís pred ocsmí Jehova Bogá tvojege."

XIV. Tál.

Vorcanje dosztojnoga opónásanya vu placsi, pri jěsztvini csiszti i necsiszti sztvári, i szpunyávanyí deszetine

1. Szinóvje szte ví Jehova Bogá vasega: neoranyajte szamí szebé, i napislivte ozmic vasi za volo mrtveca.

2. Ár szi ti szvéto lúdsztvo Jehova Bogá tvojege, i tebé szi je odébrao Bóg za szvoj órok, za lasztivno lúdsztvo, zmed vszém národmi, steri szo na lici zemlé. —

3. Nikse mrzle nejé.

4. Eto szo one sztvaré, (stere szlobodno jéte govenszki, ovcseni i kozleni szpól) ;

5. Jelena, szrnó, vívola, dívjo kozó, dívjega baka, zivirnyeká,

6. I vszákó sztvar z-razkálanimi pažli, stere poplatje szo na dvá tála vcsesznyeni, i prezívajócsa je med živinov: tó szlobodno jéte.

7. Li eti nejéte z-prezívajócsi i razkálane pažle majócsi: kumilé, závca i órjeca; té toti prezívajo, ali nemašo razcsesznyeni pažlov: — necsiszte szo vam té.

8. Niti bravéta nē; ár tó toti razkálane pažle má, ali neprezívá: necsiszto vam je tó, — nyega meszá nejéte, i nyega mline sze neteknite.

9. Ze-vsžákoga, ka je pod vodóv, jéte eta: vsze ka plavánico i lúszke má.

10. Ali nika, ka nema plavánice i lúszk, nejéte: tó jexvam necsiszto.

11. Vsžákó csiszto ftico szlobodno jéte.

12. Ali zmed etimi nejéte: orla, brádora, ríbnicsa ;

13. Vranicsa, lovinára; orla, póleg szpóla szvojege ;

14. Niksega kóvrana nē ;

15. Niksega struca, szové, zune i jásztrba ;

16. Juvcsára, vühácsa i zlato-vranke ;

17. Bóbnjarosa, mrlinára i csaple ;

18. Strka, kukúce póleg nyé szpóla, upkasa i pirozleka ;

19. Rávno tak vszáka pernáta, cõcájõcs hodécsa sztvár je vam necsiszta: té netrbê jeszti.

20. Vszákoga csisztoga fticsa jête.

21. Nika, ka je parnolo, nejête: daj je tá med vrátami tvojmí bodõcsemi prfsavci na jésztvino, ali odaj tühinci; ár szí tí szvéto lüdsztvo Jehova Bogá tvoje-ga. Nekúhaj mater cécájõcsega kozlicsa."

22. Deszetini vszáko leto celi pôv széjanya tvoje-ga, steri ti na nyívaj zraszté.

23. I jê ga pred Jehova Bõgom tvojmí, na onom meszti, stero szí je odébrao na sztánek iména szvoje-ga, desztino szilja, mosta i olia, potom prvi plod govenszkoga i ovcsenoga szpõla, záto, da sze vcsfs bojati Jehova Bogá tvoje-ga do konca zítka.

24. Csi je pa dugsa pôt, kak ká bi je tá mogao meszti, csi dalecs szpádne od tébe ono meszto, stero szí je odébrao Jehova Bõg tvoj na prebiválicse iména szvoje-ga; csi te je blagoszlovo Jehova Bõg tvoj:

25. Teda je szpunyávaj v-pé-nezi, v-rõke vzévsí péneze, idi na ono meszto, stero szí je Jehova Bõg tvoj odébrao.

26. I daj võ péneze za vsze, ka ti dõsa 'zelé, — za govodo, ovcõ, víno, 'zganico, i za vsze, za ká ti dõsa szkumnê, i trosi je tam pred Jehova Bõgom tvojmí, razveszeljávavsi sze z-dományimi tvojmí navkúpe.

27. Ali levíto, kí je med vrátami tvojmí, võneniháj; ár on nema tála, ni õrocshine z-tebom ednáko.

28. Vszáko trétje leto odlõcsi võ cõlo deszetino pôva toga leta, i szkládi jo doli med vrátami tvojmí.

29. Teda naj pride levíta, ár nema tála, ni õrocshine z-tebom vréd, — potom tühínc, szírotica i vdovica, kí szo med vrátami tvojmí, i naj jêjo i naszítijo sze, záto, da te blagoszlovi Jehova Bõg tvoj vu vszákom deli rók tvoji, stero oprávas.

XV. Tál.

Leto szlobodscsine i odpüszt-sénya, i nászta j med varitelom i du'zníkom; hlápcov vu szlobodscsino posztávle-nye, i sõnanye prvorodjeno-ga, za volo áldova.

1. Vszáko szédmo leto podéli szlobodscsino.

2. Réd odpüszt-sénya je eto: vszáki veritel prehényaj tõ notrigoniti, ka je bli'znyemi szvojemí poszõdo: nepritiszkávaj bli'znye-ga i brata tvoje-ga, ár je szlobodscsina võprekrícsana na csész't Bogá.

3. Od tühínca notrigoni; ali ka pri brati tvojem más, tõ naj tá pozábí rõka tvoja.

4. Medtêm sze szírmák nema naidti med te-bom; ár te Bõg jáko blagoszlovíti má vu zemli onoj, stero ti Bõg tvoj na õrok dá, da jo ládas.

5. Csi bos li bõgao glász Jehova Bogá tvoje-ga, — liki je i povedao pred te-bom, zdrzavsi i szpunyávavsi cõlo zapõved eto, stero zdá pred tébe dávam.

6. Geto tebé Jehova Bôg tvoj blagoszlovi, kak ti je i obečsao; tí bos dozta národom poszájao, ali szam nebos jemao na pôszodo; tí bos nad vnôgim lüdsztvom goszpodüvao, ali szam nyega goszpodszta nebos trpo nad szebom.“ —

7. Csi sze szirmák naide med vami, pri steroj rodbine tvoje, med ednimi vrat tvoji, v-onoj zemli, stero ti Jehova Bôg tvoj dati má; neboj trdoga szrdca, i nezapri rôke tvoje pred vbôgim bratom tvojim;

8. Prôttomi odpri nyemi rokô tvojo, i rad nyemi poszôdi telko, kelko potrebüje.

9. Pazl, da zaman miszel nenasztáne vu szrdci tvojem, kâ bi erkao: „blíza sze szédmo leto, szlobodscsine!“ — i tí, hüdi pogléd vrzivsi na vbôgoga brata tvojega, nebi nyemi poszôdo. Csi sze on na Bôga má zezávati prôti tebi, grêh te popádne!

10. Nezadrzno daj nyemi, i nezburkaj sze ti szrdce, gda nyemi poszôdis; ár rávno za toga volo te blagoszlovi Jehova Bôg tvoj vu vszem deli i vu vszem poistvi rôk tvoji.

11. Ár ország nigdar nede brezi szirmákov; rávno záto ti velim: „odprivsi odpri rokô brati tvojemi, kí je obôzani, i szirmák v-országi tvojem!“ —

12. Csi sze ti brat tvoj, 'zidov ali 'zidovkinya odá; naj ti sészt lét szlúzi, ali szédmo leto ga szlobodscsinov odpüsztí.

13. Gda ga odpüsztís, nepüsztí ti vkrá práznoga,

14. Okladécs ga okládi z-dármi csred, gymna, ino prese:

z-kim je Jehova Bôg tvoj bladoszlovo tebé, z-toga podéli i nyemi.

15. Ár szpômeni sze, kâ szí szluga bio v-zemli egiptomszkoj, i kâ te je Jehova Bôg tvoj oszlôbodo: záto ti zapovêdam zdâ tó.

16. Ali csi ti praviti má: »neboj sô vkrá od tébe, ár rad mam tebé i tvojo hi'zo«, — geto nyemi je dobro pri tebi:

17. Teda vzemi silo, i szmekni nyemi je vu vühô, i vu dveri, da ti vekivecsen hlápec ibode. Priszpodobno csini i z-hlapcov tvojov.

18. Neboj ti te'zko, kâ ga szszlobodscsinov odpüsztís; ár je dvakrat vecs lóna zaszlú'zo pri tebi, v-seszti létaj, kak deras. Záto te blagoszloviti má Jehova Bôg tvoj vu vszem, ka csinio bodes.«

19. Vszákoga prvorodjenoga szamca, steroja ti tvoje krave i ovcé plodijo, poszvéti Jehova Bôgi tvojemi: z-prvim govenszkim kotom nedelaj, i ôvc prvoga ploda neobrij;

20. Pojë ga pred lícom Jehova Bogá tvojega, na onom meszti, stero szí je Bôg odébrao; — z-dr'zinôv tvojov navküpe.

21. Ali csi je falinga vu nyem, kâ je plantav ali szlêpi, ali po drúgoj falingi pokvarjen; nealdúj ga Jehova Bôgi tvojemi,

22. Med vrátami tvojimi ga potrosi, — necsíszti tak, kak csíszti, — liki szrnô i jelena.

23. Li krvi nyegove nejê: po zemli jo zlé tá, kak vodô.

XVI. Tál.

Réd trí vísni szvétkov: pas-
khe, tjédnov, i zeléni hűt;
zebránye szodcov i cseszt-
níkov; prepoveszt leszeni i
kameni bolvanov.

1. Kebzűj na ahib mészec, i
obszlűzávaj paskho Jehova Bô-
gi tvojemí; ár te je v-ahib mē-
szeci pelao vö Jehova Bôg tvoj
z-Egiptoma, csesz nōcsi.

2. I vmárjaj paskho Jehova
Bôgi tvojemí, — ovcé i živíno,
na onom meszti, stero szí je
Bôg odébrao, da bí tá posztavo
imé szvoje.

3. Kvásznoğa na nyem nejē;
szedem dní jē na nyem nekvász-
ni krűh mantre: ár szí hitécs
vandrao, vö z-zemlé egiptom-
szke, — da sze nazá szpomínas
na vöidénye tvoje z-zemlé egiptom-
szke vu cēlom 'zítki tvojem.

4. Neboj vídeno pri tebí kvász-
no vu cēloj dr'zéli tvojoj sze-
dem dní, i nika neosztani gori
z-onoga meszá, stero szí prvi
dén navécsar aldüvao, do útra.

5. Neszmēs bujtí paskho med
sterimí vrát tvoji, stera tí Jeho-
va Bôg tvoj datí má;

6. Negro na onom meszti, ste-
ro je Jehova Bôg tvoj odébrao
na sztáneč iména szvojeğa, klati
más paskho navécsar po záhodi
szunca, vu onom hípi, kak szí
vöodhájao z Egiptoma.

7. Kűhaj i potrosi jo na onom
meszti, stero szí je Jehova Bôg
tvoj odébrao; zaútra sze pa
obrní i odhájaj vu satore tvoje.

8. Sészt dní jē nekvászno,
szédmi dén je pa szvéti szvétek

Jehova Bogá tvojeğa: dela ne-
oprávlaj! —

9. Racsúnaj szí szedem tjéd-
nov; od tisztimao racsúnaj, kak
tí szrp zacšne 'zétvo, szedem
tjédnov,

10. I obszlűzávaj szvétko tjéd-
nov Jehova Bôgi tvojemí, pōleg
szlobodnoga darüvanya rōke
tvoje, stero prinásas pōleg to-
ğa, kak te je Jehova Bôg tvoj
blagoszlovo.

11. I vészeli sze pred Jehova
Bôgom tvojim, — tí, tvoj szin,
tvoja csí, tvoj szluga, szlűzbe-
nica, i levíta, kí je med vrátami
tvojmí, takáj i tühíneč, szírotica
i vdovica, kí szo v-kríli tvojem,
— na onom meszti, stero szí je
Jehova Bôg tvoj za imé szvoje
odébrao.

12. Zedním sze i z-toga
szpōmeni, ká szí szluga bio v-
Egiptomí. Záto zdr'zí i szpunýá-
vaj ete vorcane. —

13. Szvétko zeléni hűt szedem
dní dr'zí, te, gda notriszprávlas
'zívís z-gyűmna i prese.

14. I vészeli sze na tvoj szvé-
tek, — tí szam, tvoj szin, tvoja
csí, tvoj szluga, szlűzbenica, le-
vi, tühíneč, szírotica i vdovica,
kí szo med vrátami tvojmí.

15. Szedem dní obszlűzávaj;
té szvétek Jehova Bôgi tvojemí,
na onom meszti, stero Bôg
odeberé; ár te blagoszlovi Je-
hova Bôg tvoj ze-vszáke dōbi
pōvom i vu vszákome deli rōk
tvoji, nateliko, da vezzéli más
bidti.

16. Vszáko leto sze notripo-
kázi mo'zki szpōl tvoj pred lí-
cem Jehova Bogá tvojeğa, na
onom meszti, stero szí odeberé:

na szvétek nekvásznogo, tjédnov i zeléni hűt. Ali naj prázen nepríde pred Bôga;

17. Nego vszáki pôleg prémôcsi, i pôleg onoga blagoszlova, z-kaksim ga je Jehova Bôg tvoj prigledno.“ —

18. Posztavi szí szodce i csesztníke med vszêmi vrátami tvojmi, stera ti Jehova Bôg tvoj dati má po pokolénaj, da szôdijo lüdsz tvo z-právicnov szôdbov.

19. Právde nezaobrni, zberávec oszôb neboj, i míte nevze-mi; ár míta oszlepi ocsí ti módrí, i zaobrné recsí ti právicni.

20. Pravico, pravico zgányaj, da 'zivetí i ládati mores zemlô, stero ti Jehova Bôg tvoj dati má.

21. Neosztavi szí níkse dôbi bolvana k-oltári Jehova Bogá tvojeqa, steroga bí szí zgotovo.

22. Ni sztebra szí neposztavi gori, steroga Jehova Bôg tvoj odúrjáva!“ —

XVII. Tál.

Zapoved aldüvanya nekrívi szvári, i prepoveszt csészti dugovány náture. Vu zname-nítom pravdenom dugoványi szôd od obcsinszkoga szta-ca má zhájati. Réd zebrányá i dú'znoszti kralá.

1. Nealdüj Jehova Bôgi tvojemi taksega goveda ali ovcé, vu steroj rômoszt, ali kaksagodi falinga jeszte; ár je tó mrzia pred Jehova Bôgom tvojim.

2. Csi sze vu tvojem kríli, med sterimi vrát tvojí, stera ti Jehova Bôg tvoj dati má, taksi mo'zki ali 'zenska naide, steri tó bláznost csini pred ocsmí Jehova Bogá tvojeqa, ká prelomi závezek nyegov.

3. Idôcsi, túhe bogé moli, i pred nyimi klecsi, kakti: pred szuncom, ali mészecom, ali pred sterimkoli seregom nébe, — ka szem jasz nézapovedao.

4. I csi, sze ti je tó na znánye dalô i zacsó szí je; teda je dobro prebrodi, i csi je isztinszko, gvüšno dugoványe, csi sze je prigodila tá mrzia v-israeli:

5. Pelaj vö etoga mo'zkoga, ali eto 'zensko, steriva szta tó blázno delo doprineszla, pred vráta tvoja, — mo'zkoga kak 'zenszko, — i kamenúj nyidva, da merjéta.

6. Na dvé ali tré szvedocsansztvo sze oszmríti more te vöszkoncsanya vréden: na ednoga szvedoka szvedocsansztvo sze naj vöneszkoncsa.

7. Prva naj bode szvedokov rôka nad nyim, da ga oszmríti, za nyim pa rôka cêloga lüdsztva, — da vösztrêbis to húdo z-kríla tvojeqa. —

8. Csi je pravdeno dugoványe vise tvoje oblászti; med krvjov i krvjov, to'zbov i to'zbov, bantov i bantov, szvoje dugoványá med vrátami tvojmi; teda sztani gori i potúj na oño meszto, stero je Jehova Bôg tvoj odébrao,

9. Ino idôcs pred levi pope, i onoga hípa szodce, polo'zi je pred nyé, da ti vöprekrcsíjo szôdno szkoncsanye.

10. Teda je poravnaj pôleg szkoncsanya one szôdbe, stero szo ti vôprekricsali z meszta od Bogá zebránoga, i pazi, da celô pôleg onoga szkoncsanya csinís, stero szi dôbo.

11. Vu rázumi one právde, na stero szo te opôtíli, i pôleg onoga szkoncsanya, stero szo ti vônazvêsztili, csiní; nevklekní niti na dôszno ni na lêvo od onoga povelénya, stero szo vôpovedali pred tebom.

12. On cslovek pa, kí vu szvoj-joj segavoszti nedá na popa, steri tam sztoji na szlúzbo Jehova Bôgi tvojemi, niti na szodca; — naj sze oszmrti cslovek etaksi, i to húdo vôsztrêbi z-israela,

13. Da sze cêlo lûdsztvo predrámi i sztrszne, i vecs negrobi-ancsivajo. —

14. Csi ednôk v-ono zemlô priddi más, stero ti jehova Bôg tvoj dá, i csi jo pod oblászt vze-mes, i sztao bos v-nyê, ino pravo bodes: „kralá szi scsém posztaviti nad szebom, kak drúgi národje, steri szo okôli méne;

15. Taksega kralá posztavi nad szebom, steroga Jehova Bôg tvoj zeberé; — z-rod bine tvoje bodôcsega kralá posztavi nad szebom: túhínszkoga mó'za, kí je nê brat tvoj, szi ti je nê szlobodno zebrati vise szébe.

16. Li naj doszta konyév nedr'zi, i nazá naj nepela lûdsztva v-Egiptom, z-onim hotényem, ká bi konye plodo; ár vam je tak velo Bôg: „nigdar vecs po pôti etoj nazáneidte!“

17. Ni nedr'zi doszta 'zén, da sze nezapela szrdce nyegovo,

niti neszprávla doszta szrebra i zláta.

18. I gda na králevszkom sztolci szedeti má, naj szi doli dá prepiszati eto právdo vu ed-ne knige, z-knig levi popév,

19. Stere pri nyem morejo bidti, da je vszední 'zitka csté, záto, da sze vcsi bojati Jehova Bogá szvojega, da vsze recsi právde, i vorcane ete szpunyá-vati nezamúdí,

20. Za toga volo, da sze nepozdigne szrdce nyegovo vise bratov nyegovi, da od zapôved ni na dôszno, ni na lêvo ne vklekne: — da dugo 'zivé nad orszagom szvojim, — on, i szinôvje nyegovi, vu kríli is-raela! —

XVIII. Tál.

Pravice levítov; prepoveszt vávsztva i k-tomi priszpodobni vragomêtni dêl; rázlocsek med právim i krívim prorokom.

1. Leviovi popevje, — cêlo pokolénye leviovo, — naj nema-jo tála, ni ôrocstíne z-israelom: 'zgánye Bogá i nyegov ôrok ná jêjo.

2. Záto naj on nema ôrocstíne med bratmi szvojimi: Bôg je ôrok nyegov, líki nyemi je tó i vônazvêszto.

3. I eto boj nájem popév od lûdsztva, — od oni, kí áldove kolejo, bojdi szi gyünce, ali ov-cé; popi naj dá lopatico, obê laloké i 'zalôdec;

4. Szilja, mosta i olia prvotino, takáj i prvoga brítja vuno nyemi daj.

5. Ár je nyega odébrao Jehova Bôg tvoj ze-vsžê pokolény na szlúzbe vu bo'zem iméni szkoncsávanye, — nyega i sziní nyegove naveke.

6. Csi levi príde z-steri, gdekoli vu israeli bodôcsi vrát, gde sze je zdr'závao, — csi, velim, z-punoga nágiba dŭse szvoje príde na meszto od Bogá odebráno,

7. Da naj szlúzi vu iméni Jehova Bogá szvolega, kak ti drŭgi bratje nyegovi, levitje, kí tam pred Bôgom sztojjó :

8. Ednáki tál naj májo vu jésztvini, zvôn dohodka nyí ocsinszke vrédnoszti. —

9. Csi vu ono zemlô prídes, stero ti Jehova Bôg tvoj datj má ; nevcsi sze pôleg ru'zníe eti národov csiníti.

10. Nenaidi sze med tebom taksi, kí bi szvojege sziná, ali csér na ogen dao : niti vŭvec, ni szlepár, ni znamenjár, ni bajas,

11. Ni zvôrcsar, ni szkŭsnyávar, ni mrtvi prizávar.

12. Ár je mrzfa pred Bôgom vszáki, kí taksa csiní, i za volo etakse ru'zníe je pré'zené Jehova Bôg tvoj cd líca tvojege.

13. Boj popolen pred Jehova Bôgom tvojim.

14. Ár národ je eti, stere pregnati más, szo na szlepáre i vŭvce kebžŭvali ; ali od tébe je Jehova Bôg tvoj nacsi szkoncsao.

15. Proroka ti zbŭdí Jehova Bôg tvoj z-laszktivnoga kríla tvojege, z-bratov tvoji, — takse-

ga, kak szem jasz. Toga poszlŭsajte !*)

16. Kak szí li szam 'zelo od Jehova Bogá tvojege na Chorebi, vu dnévi szpráviscsa, erkôcsi : „od etimao nescsem csŭtí glásza Jehova Bogá mojege, i velkoga ognya etoga nebom glédao vecs, da nemerjém !“

17. Tak rávno je pravo meni Bôg : „prav je, ka szo gŭcsali !

18. Proroka nyim pobŭdim z-szredŭne bratov nyihovi, taksega, kak szí tí ; vu vŭszta nyemi dam recsí moje, i vŭ nyim nazvêsztí vsze, ka nyemi jasz zapovêm.**)

18. Csi pa bode sto, kí nede kebžŭvao na recsí nyegove, stere de nazvesztsávao vu iméni mojem, jasz mam tŭ iszkati nad nyim !

20. On prorok pa, kí de ká taksega glászo vu iméni mojem, ka szem nyemi jasz nê zapovedao, naj je glászi, i kí de vu iméni túhi bogôv ká glászo, — naj merjé prorok etaksi !

21. Csi pa tak právis vu szebi : kakda moremo szpoznati ono rêcs, stere je nê Bôg pravo ?“

22. Csi prorok vu bo'zem iméni gucsí, ali tŭ sze nezgodí i neszpuni ; tŭ je taksa rêcs, stere je nê Bôg pravo : z-szvoje nadŭhtoszti jo je glászo prorok. Nesztrasi sze taksega !“

*) Cílanje na Jezusa, szredbeníka nôvoga zákona !

***) Cílanje na oznanoszti bo'zo po Jezusi doprineseno.

XIX. Tál.

Pravdeni réd i mehé varasôv obrambe, hotécs i nehófécs doprineseno lédomor-sztvo, i vadlív szvedokôv pred pravdenim sztolcom.

1. Csi vö má sztrébíti Jehova Bôg tvoj one národe, kí zemlô Jehova Bôg tvoj tebi dá, i csi je tí pre'zenés, i sztao bos vu nyihovi varasé ino hí'zaj;

2. Trí varasé szí odlôcsi vö na krajíni tvojoj, stero ti Jehova Bôg tvoj na ôrok dati má.

3. Posztavi v-dosztojni réd poti tvoje i razdéli na trí tále határ országa tvojege, steroga ti ednôk podzajéti dá Jehova Bôg tvoj; da tá vszáki lüdomorec tá pobegnoti more.

4. Pôt pa z-sztráni lüdomorca, kí tá pobegne, da szí 'zítek obarvati more, je eto: csi sto blíznyega szvojega nerad oszmrti, tak da ga je predtém në-odürjávao;

5. Kakti, csi sto v-lôg pride z-blíznyim szvojim lész podérat, i rôka sze nyemi omekne z-szekêrov, da drêvo poderé, 'zelezo nyemi pa doliszpádne z-stíla, i blíznyega nyegovoga doide, tak da ete merjé, — ov naj be'zí vu ednoga eti varasôv, da szí obarje 'zítek;

6. Da sze szrdce zadomesztitela krvi nezvu'zgé, i za lüdomorcom ne be'zí, i na dúgoj pôti ga nezgrábi i nebúje; geto je te ov li dônok në szmrti vrêden, ár ga je predtém në odürjávao.

7. Rávno záto ti zapovêdam, erkôcsi: trí varasé szí odlôcsi vö.

8. Medtém csi Jehova Bôg tvoj ednôk povéksati má határ tvoj, líki je ocsákom tvojim priszégno, i prêk ti dá celô zemlô ono, od stero je tak pravo, ká jo ocsákom tvojim dá;

9. Csi tí celo zapôved eto, na stero te zdâ dolizave'zújem, nezamüdno szpuniti más, tak da bos líbo Jehova Bogá tvojege i po nyégovi potáj hodo do konca 'zitka tvojga: teda k-etim trém varasom escse trí pridaj;

10. Da sze neprele'é nedú'zna krv v-országi tvojem, steroga ti Jehova Bôg tvoj na ôrok dati má, i grêh krví nepríde na tébe.

11. Ali csi sto odürjávavsi blíznyega szvojga, nad nyega szkrívoma vdári i doli ga pobíje, tak da merjé, i v-ednoga eti varasôv pobegne;

12. Taksega naj vö dájo gnati odnet sztarci várasa nyegovoga, i v-rôke ga dájo zadomesztiteli krví, de sze oszmrti.

13. Okô tvoje nemilúj nyega, nego bole odvрни kastigo krvi toga nedú'znoga od israela, da ti dobro bode. —

14. Neporihni dale mehá blíznyega tvojga, stero szo ti predhodníci polo'zili vu ôrocíni tvojoj, csi jo ednôk pod ládanje vzéti más vu zemli onoj, stero ti Jehova Bôg tvoj dá, da jo ládas. —

15. Eden szvedok je prôti níkomi në zadoszta vu níksega bína i níksega prekacanya dugoványi, kaksekoli húdo delo szí je ono; na dvé szvedokôv vad-

lív, ali trê szvedokôv szvedo-
csansztvo je gvüšno dugoványe.

16. Csi prôti komi krívi szve-
dok sztáne naprê, da ga naj z-
nepravdenosztjov tózi;

17. Naj sze obá mo'zkiva, ste-
riva prôti eden drúgomi kâ máta,
pred Bogá posztávita, pred licem
popév i bodôcso szodcov,

18. I teda naj szodci trdno vsze
prebrodijo. Csi viditi májo, kâ
je szvedok kak krívi szvedok
jálno szvedocso prôti brati szvo-
jemi;

19. Dente szi 'z-nyim tak, kak
je on nakano csiniti z-bratom
szvojim: — da vöszplevés mla-
ino z-kríla tvojeja,

20. Da sze ti ovi, szlúsavsi
tô, sztrsznejo, i nedoprineséjo
vecs etakse bláznosztí vu kríli
tvojem.

21. Okô tvoje ga nemilút: dú-
so za dúso, okô za okô, zôb za
zôb, rokô za rokô, nogô za
nogô! —

XX. Tál.

Oponásanye vu bojni, i ná-
büd popév ino vojov pred
zacsétkom bojne.

1. Gda vu bojno idti más
prôti protivniki tvojemí, i vido
bos konye, kôla, od tébe vékse
lúdsztvo; nepresztrasi sze ji, ár
je Jehova Bóg tvoj z-tebom, kí
te je z-egiptomszke zemlé vö-
pripelao.

2. I gda sze vküpszprávide na
bitje, naj pride pop i naj gucsi
k-lúdsztvi.

3. Erkôcsi nyim: »szlúsaj, o
israel! ví sze dnesz na bitje

priprávlate prôti protivníkom va-
sim: nezmécsi sze szrdce vase,
nebojte sze, netrepecste i ne-
vkleknite pred nyimí.

4. Ár je Jehova Bóg vas on,
kí z-vami ide, da sze bojúje za
vás z-protivníkmi vasimi, vam
na oszlobodjénye!

5. Na tó naj voji gucsíjo k-
lúdsztvi, goverécsi: »on cslovek,
kí hí'zo zída, i escse je je gori-
né poszvéto, sze naj vzeme i do-
mô ide, da nemerjé vu bitji, i
sto drúgi je nema goripo-
szvetiti.

6. Rávno tak on cslovek, kí
je vínograd szadio, ali escse ga
je név'zívao, sze naj vzeme i
domô ide, da vu bojni nemerjé,
i sto drúgi ga név'ziva.

7. On mó'z, kí szi je 'zenô
zarôcso, ali escse je je név'zéo,
sze naj vzeme i domô ide, da
vu bitji nemerjé, i sto drúgi szi
je nevzeme.

8. Naj voji právjio nadale lúdsz-
sztvi, erkôcsi: »on cslovek, kí
je bojzliv i mékoga szrdca, sze
naj vzeme i domô ide, da szrd-
ce nyegovi bratov tak nevcekne,
kak nyegové prszí.

9. I kak voji hényajô gucsati
k-lúdsztvi, naj posztávijo vodi-
tele ráztalov pred lúdsztvo.

10. Csi sze k-várasí blízás i
obszészti ga scsés, obercsi ga
na mirovno poglíhanye.

11. Csi ti mir oblúbi i vrátá
odpré; cêlo vu nyem naidešo
lúdsztvo sze ti naj na szlú'zbo
podvrze.

12. Ali csi sze nescse poglí-
hatt z-tebom, nego na bitje ide;
teda ga podzajéti zacsni.

13. I gda ti ga Jehova Bôg tvoj v-rôke dá, zmecsi vszákoga mo'zkoa na osztric ro'zjá.

13. Li 'zenszke, deco, 'zivíno, i vsze, ka sze vu vársi naide, cêli porob szebi zadrží, da v'zívatí más od protivníkov tvoji vzéti porob, steroga ti je Jehova Bôg tvoj dao.

15. Etak csíni ze-vsžemi várasmi onimi, steri jáko da-lecs le'zíjo od tébe i neszlísíjo med varasé eti národov.

16. Li vu varasé eti národov, stere Jehova Bôg tvoj tebi na ôrok datí má, neniháj 'zive ni edne dŭse;

17. Nego prôttomi aldŭj gori, chitta, emora, kanaánca, perizza, chivva, i jebusza, — liki ti je tó Jehova Bôg tvoj zapovedao.

18. Za toga volo, da vasz nevcsíjo pôleg vszáké dôbi ru'z-né nyihove csíniti, kakse bogom szvojm doprinásajo; da nepregresíte Jehova Bôgi vasemi.

19. Csi poraden csasz obszedn dr'zati más váras, záto, da ga naj z-bitjem podzajéti mores; neodpŭszti nyega drevja, k-nyemi sztanovsi z-szekerami: — vém nyemi haszek más vzéti, záto ga neopŭszti! — I jeli je polszko drévo cslovek, ka bi za tvojo volo na porob bojne szpádnóti moglo?

20. Szamo li ono drevje, od steroga znás, ká je nê szádarodno, szlobodno opŭsztis i dolivszecsés, da szí bástjo cimprati mores prôti onomi vársi, steri z-tebom vojno dr'zí notri, do nyega zrŭsenya.

XXI. Tàl.

Áldov vtisanya za taksega naidenoga mrtveca, steroga vmorec sze vö nemore zvedítí; dôb djánya z-'zenszki-mí robmi; pravica prvorodjenoga; kastiga nepokornoga sziná; dôb djánya z-ve-senikmi.

1. Csi sze mrtvo tĕlo má vu zemli onoj naidti, stero ti Jehova Bôg tvoj na ôrok dá, le'zécse na zemli, zvôntoga, ká bi znáno bilô, sto je je oszmroto;

2. Teda naj vöidejo sztarci i szodci tvoji, i naj zmĕrijo presztor med onimi várasmi, steri okôli toga mrtvoga tĕla le'zíjo.

3. Sztarci várasa k-mrtvomi tĕli najbliže le'zécsega naj z-csrĕde edno t-lico vzemejo, z-sterov szo escse nĕ delali, stera je escse nĕ vlĕkla járma,

4. I naj tó telico sztarci várasa etoga v-eden kamení dôl'zenĕlo, vu sterom neorjĕjo, ni ne szĕjajo, i tam vu dôli naj telici etoj sinyek odszĕkajo.

5. Teda naj tá prisztôpijo szinôvje leviovi, popevje; ár je nyé odĕbrao Jehova Bôg tvoj, ká bi nyemi szlŭzili i vu bo'zem imĕni blagoszlov delšli: od eti szôdbe viszí vszákó pravdeno dugoványe i vszáká to'zba.

6. Vszi sztarci várasa etoga, kí szo najbliže k-mrtvomi tĕli, szí naj roké zeperĕjo vu potokí nad tov odszĕkanoga sinyeka telicov,

7. I etak naj govorišo: „nasa rôka je ete krvi nĕprelejála, ni okô nase je toga nĕ vidilo;

8. Odpüszti, Bôg, israeli, lüdsztvi tvojemi, stero szi odküpo, i neniháj nedú'zne krvi vu krli is-raelszkoga lüdsztva tvojega! — Etak má krv eta 'z-nyí sztráni vtisana bidti.

9. Ti pa odríhni nedú'zno krv z-kríla tvojega; ár je tebi tó csiniti, ka je právo pred Bôgom. —

10. Csi v bojno ides próti protivníkom tvojim, i Jehova Bôg tvoj ti je v-rôke dá, da 'z-nyí zgráblene vu robsztvo odpelas;

11. I váras med robmi edno lè-po szamico, i polúbivsi jo, za 'ze-no szi jo vzemes;

12. Pelaj jo v-hi'zo tvojo, naj szi obríje vlaszé i odré'ze nojéte,

13. Dolizlecsé robszko oblecsalo, i pri dômi osztáne, plakajôcsa ocso i mater eden meszec: i teda prisztôpi k-nyé i vzemi szi jo, da ti 'zena bode.

14. Ali csi sze ti szledi nede vecs vídila, odpüszti jo pôleg nyé 'zelénya; za péneze odati je neszmês: neboj nyé hobár, csi szi jo 'ze zapravo. —

15. Csi sto dvé 'zeni má, edno lübléno, i edno odúrno, i porodíta deco, — tak ta lübléna, kak ta odúrna; ali prvorôdjeno je te odúrne:

16. Gda ôrocsíno poistva med szimí szvojimi tála, nê nyemi je szlobodno sziná te lübléne za prvorodjenoga vzéti, i sziná te odúrne, kak prvorodjenoga, odvrti;

17. Nego próttomi sziná te odúrne má za prvorodjenoga szpoznati, i nyemi ze-vszege poistva dvôji tál dati: ár je ete prvotina môcsi nyegove, — toga sze dosztája prvorodjenoszt. —

18. Csi sto okornoga i nepodlo'znoga sziná má, kí nebôga ni ocsé, ni materé, i csi ga kárata, ni te nyima nepodá;

19. Naj ga ocsa i mati vze-meta, i pelata ga pred sztarce meszta, pred vráta sztállisa szvojega,

20. I naj etak ercséta sztarcom meszta: „ete nájni okoren i nepodlo'zen szin, je nebôgaven, za-pravlác i piancsar.“

21. Teda ga naj vszi mo'zki meszta naszmrt kamenújejo: da vösztrébis to húdo z-kríla tvojega, i da sze cêli israel, tó szlúsavsi, sztrzsne.

22. Csi sze sto, szmrti vrêden grêh prekacavsi, oszmrti, i csi szi ga obesziti dao;

23. Mrtvo têlo nyegove naj cseresz nôcsi neosztáne na drêvi, nego ga escse on iszti dén pokopaj; ár je te obeseni proklet bo'zi: da nevtepés zemlé tvoje, stero ti Jehova Bôg tvoj dati má! —

XXII. Tál.

Rázlocsne zmêszne pravdé, kakti: zapoved nazádánya zablodjenoga 'zivincseta, ali zgüblene vrêdnosztí, goripomorenya tászpádnyenoga goveda; i prepoveszt premêne-nya mo'zkoga i 'zenszkoga oblecsala, bantüvanya fticsnoga gnêzda, mészanya dugovány rázlocsnoga szpôla, ospotanya lasztívne 'zené, devojke itv.

1. Csi govedo ali cvcô brata tvojega blódti vídis, neidi násztran

pred nyimi, 'zeni je do brata tvojeja.

2. Csi je pa brat tvoj nê blûzi k-tebi i nepoznas ga; teda je k-tvojemi dômi vzemi, da pri tebi osztâne, dokecs ga brat tvoj ne-de iszkao, i te je vödaj.

3. Priszpodobno csni i 'z-nyegovim oszlom; rávno tak csni 'z-nyegovov odêvkov, i rávno tak z-brata tvojeja vszâkov zgüblenov vrêdnosztjov, stera je zatepena od nyega i tí jo naides. Nê sze tí je szlobodno od toga vöpotégnoti! —

4. Csi vidis, kê je brata tvojeja gyünec, ali oszel tászpadno na pôti; násztran sze nepotégni, gori nyidva pomori zdígnoti. —

5. 'Zenszka naj nema mo'zkoga oblecsala, mo'zki pa naj neoblecsé 'zenszke odêvke; ár je odûren pred Bôgom vszáki, kí tó csini. —

6. Csi hodécs fticsno gnezdô vâras na kaksemkoli drêvi, ali na tle, z-mládimi ali belicami, i mater na mládi ali belicaj szedécso; neodneszi materé z-mládimi vréd;

7. Püsztí tá mater! ali mláde tí je szlobodno dolivzêti: da tí dobro bode i dugo 'zivetí morés. —

8. Gda nôvo hízo zidas, daj szí na pokrivi poprimácse napraví; da neokládés z-bínom krvi híze tvoje, csi bí sto d'íszpadno 'z-nyé. —

9. Ograda tvojeja neobszêjaj z-rázlocsnim szemenom, da sze tí pôv, t. je szêjanye, stero szí zgájo, i szád ograda naj vkrânevzeme. —

10. Neori z vktüppre'zenim gyüncom i cszlom. —

11. Vu dvôje tkaje oblecsalo, —

vu tkajo pamoka pa léna, — sze k-ednomi hípi neoblácsaj.

12. Daj szí mácie zasiti na stíri skrice tvojeja plascsá, z-sterim sze odêvas. —

13. Csi szí sto 'zeno vzeme, i odûrí jo, gda sze je 'ze vjedínávao 'z-nyôv,

14. I nepostena dela zmíszli prôti nyê, i tak jo v-hûdi glász posztávi, erkôcsi: „eto szamico szem vzéo, ali gda bí sze k-nyê prídru'zo, nê szem naisao devojsztva pri nyê.“

15. Teda naj vzeme deklé ocsa i mati znamènya devojsztva sznehé, i neszéta je pred sztarce meszta med vráta,

16. I etak naj gucsí ocsa deklé k-sztarcom: „za 'zeno szem dao etomi mo'zkomi csér mojo; ali on jo je odûro,

17. I, vidi, nepostena dela zmísláva na nyô, erkôcsi: „nê szem naisao devojsztva pri cséri tvojoj.“ — „Eto szo znamènya devojsztva cséri moje! — Na tó naj vörazpresztréta prt posztelé pred sztarci meszta.

18. Sztarci meszta pa naj naprêvzemejo mo'zkoga, i pokastigajo ga.

19. I naj sztô szrebrni 'zukavcov kastigo vzemejo od nyega, i prêk je dájo ocsi deklé: — geto je hûdi glász zmíszlo na devojko israela; — i ona naj nyegova 'zena osztâne, — do konca 'zftka je neszme odpüsztíti.

20. Ali csi je to'zba isztinszka; — csi sze znamènya devojsztva nenaidejo pri dekli;

21. Naj dekló vöpelajo pred vráta ocsé nyénoga, i mo'zki meszta jo naszmrt kamenújejo;

ár je mrzižo prekacala v-israeli, praznŭvavsya vu hí'zi ocsé. Etak prepravi to hŭdo z-krŭla tvojege.

22. Csi koga naidejo pri hí'znoj 'zeni le'zati; naj merjéta obá, tak pri 'zeni szpajócsi mo'zki, kak i 'zenszka, — da vószplevés mlaŭno z-israela.

23. Csi je devojka z-kim v-zárcski, i csi jo sto v-várasí naide i vjedínáva sze 'z-nyóv;

24. Pelajte vó obá k-vrátam etoga várasa, i kamenŭjte nyidva naszmrť, — deklo, ká je v-várasí bíla, i nê je krŭcsala, — mo'zko-ga, ká je 'zeno blŭznyega szvojege vuvlácsó. Etak sztrébi vó to hŭdo z-krŭla tvojege.

25. Csi pa sto zarócseno deklŭcsko na póli naide, i popadnov-si jo moski, vjedínáva sze 'znyóv; li szamo on mo'zki, ki sze je 'znyóv vjedínávo, naj merjé,

26. Ali deklŭcski naj níksega bantŭvanya nede: — deklŭcska je nê vrédna szmrťne kastige; ár je eto takse prípetjé, kak csi sto nad blŭznyega szvojege vderé i oszmrťi ga;

27. Ár sze je na póli naisao vkŭp 'z-nyóv, krŭcsala je ta zarócsena deklŭcska, ali ne je naisla branitela!

28. Csi sze sto na zarócseno devojko namêri, i popádne jo, vjedínáva sze 'z-nyóv, i na bíni sze zadrobisata.

29. Teda naj te 'z-nyóv zadrobisan mó'z ocsi deklé pétdeszét szrebrni 'zukavcov plácsa, i ona naj bô 'zena nyegova, záto, ká jo je vuvlácsó: vu cêlom 'zítki szvojem je neszmé odpŭszťiti.

XXIII. Tál.

Tekáj zmészni právd, kakti: prepoveszt odkrŭva szráma ocsé i materé, gorivzétja níki znamenŭvani národov vu obcsino bo'zo, vóvzévsi edomíte, i egiptomce; zapoved csisztócsé tábora, zadr-zánya pobegnyeni hlápcov, i pregányanya hotlívi 'szóhb; szloboden i neszloboden 'zój; oblŭba; kelko szi je szlobodno z-lŭdszkoga póva vzé-ti, i kelko nê.

1. Niscse szi naj nevzeme 'zené szvojege ocsé, i neodkrije odév-ke ocsé szvojege.

2. Zmu'zd'zeni jájec i vóvré-zanoga szráma cslovek naj nesz-tópi vu obcsino bo'zo.

3. Fotiv naj nesz-tópi vu obcsino bo'zo, niti do deszétoga pokolén-nya naj nesz-tópi v-nyó.

4. Hammonŭ i moabít naj nesz-tópi vu obcsino bo'zo; nigdar es-cse i nyidva deszétó pokolén-ye naj vu obcsino bo'zo nesz-tópi,

5. Záto, ká szo yam nêprisli proti ni z-krŭhom, ni z-vodóv na póti, gda szte z-Egiptoma sli, i ká je Bileáma, sziná Beora, z-Pethora, várasa aramszkoga med dvema potokoma le'zécsega nájao prôti tebi, da bi te prekúno.

6. Ali Jehova Bôg tvoj je nê-steo poszlŭhuoti Bileáma, nego je prekúna na blagoszlov preméno Jehova Bôg tvoj; ár je Jehova Bôg tvoj lŭbo tebé.

7. Nyí szrecse i blá'zensztva neiszcsi nigdar vu 'zítki tvojem. —

8. Edomŭta neodŭrjávaj, ár je on tvoj brat; neodŭrjávaj ni egipt-

tomca, ár szi vu országi nyegovom prebívao.

9. Kí sze od nyi roditi májo vu tréjtem pokolényi, oni szlobodno sztdpíjo vu obsino bo'zo. —

10. Csi tábor vr'zes prôti protivníkom tvojim, vari sze vsze mrve.

11. Csi sto jeszte med vami, kí je za volo noecnoga pripetjá nê csíszti, té naj vö z-tábora ide, i naj v-tábor nepride nazâ.

12. Prôti vécsarom sze naj operé v-vodôv, i okôli zahájanya szunca sze nazâvrné v-tábor.

13. Mê zvöna tábora i potrêbi meszte, kama násztran hediti más.

14. Mê navküpe i lopato na podjászi, da gda szi vönê dolipokücsnes, grabico mores 'z-nyôv szkopati, i lahén tvoj znôvics zakopati.

15. Ár Jehova Bôg tvoj hodi na szredíni tábora tvojeja; da te zdr'zi i pod oblászt ti vrze protivníke tvoje: záto szvéti bojdi tábor tvoj, da nevídi med tehom kakse rúznê, za stere volo bi sze od tébe obrno. —

16. Vönedaj hlápca goszpodárom nyegovim, kí je od nyi k-tebi pobegno;

17. Prí tebi naj prebiva, na onom meszti, gde sze nyemi vídi, med ednimi vrát tvoji, gde nyemi je dobro: — nemantráj ga! —

18. Naj med cserami israelszkimi nede szlobodne kurve, i naj med szinmi israeleszkimi nede szlobodnoga kurvêsa.

19. Neprineszi cêne kurve, niti nájema psza vu hí'zo Jehova Bogá tvojeja, za kaksekolí oblübe volo; ár je tô obôje mrzía pred Jehova Bôgom tvojim. —

20. Nevzemi od brata tvojeja niti 'zoja pênez, ni 'zoja 'zvísa, niti nikâ taksega nê, od steroga szé 'zój dáva.

21. Od tühínca vzemi 'zój, ali od brata tvojeja ga nevzemi, da te blagoszlovi Jehova Bôg tvoj vu vszem priszkrblényi rôk tvoji vu onoj zemli, na stere podzajenye zdâ ides. —

22. Csi oblübo vcsínis Jehova Bôgi tvojemi, nemüdi sze nyô szpuniti; ár jo iszkati má nad tehom Jehova Bôg tvoj, i bremen grêha de te te'zilo.

23. Csi nevcsínis oblübe, nema te te'ziti bremen grêha.

24. Ka je z-vúsztt tvoji zíslo, tô zdr'zi i szpuni, líki szi obszebi oblübo Jehova Bôgi tvojemi, ka szi z-vúszttami vöpovedao. —

25. Csi vu gorice blíznyega tvojeja sztdpís, jêj telko grozdja, kelko potrebújes, da sze nasztiis; ali v-poszôdo szi neberi.

26. Csi vu szilje blíznyega tvojeja prides, trgaj szi vlatovjé z-rokôv; ali z-szrpom ne omajni kumesz szilja blíznyega tvojeja.

XXIV. Tál.

Tekáj zmêszni právd, kakti: lísztt odpüsztisenya 'zené, nõvi hí'znik, zálog, porob csloveka, goba, nájem derasa, ocsevje sze za sziní, i eti za ove nemajo kastigati, prepoveszt pobéranya vu lasztivnom pôvi itv.

1. Csi szi sto 'zeno vzeme i 'zivé 'z-nyôv, i csi ona nenaide dopádnena pred ocsmí nyegovimi,

geto je nikakso mrzfo naisao na nyê, i napise ji líszt razpítanya, v-rôke ji ga dá, i odposle jo z-híze szvoje,

2. I csi ona odíde od híze nyegove, i k-drúgomi ide k-mô'zi;

3. I csi jo i te drúgi mô'z odúri, i napise ji líszt odpúsztensya, v-rôke ji ga dá, i odposle jo od híze szvoje, ali pa merjé nyé drúgi mô'z, ki szi jo je za 'zeno vzéo:

4. Te prvi, ki jo je odpúsztó, je nemore nazâvzétí, kâ bi jo pá za 'zeno vzéo, geto je oszkrunya-na; ár je tó mrzía pred Bôgom: tí pa nevtoni v-grêh one zemlé, stero ti Jehova Bôg tvoj na ôrok dá. —

5. Nôvi híznik naj neide v-bojno, i nikse bremen sze naj nevríze na nyega; — szloboden naj bode, na dobro dr'zini szvojoj edno leto, i razveszeljáva szvojo 'zeno, stero szi je vzéo.

6. Niscse naj obêdvê mlinszki kamnov ne vzeme v-zálog, niti i toga zgornyega kamna nê; ár dúso vzeme v-zálog. —

7. Csi sze sto zadrobisa, kâ dúso vkráadne z-med bratmi szvojimi, szinmi israelszkimi, i csi jo, szilo csinécsi nad nyôv, odá; naj sze tát etaksi oszmrti, da vôszplevês mlaíno z-kríla tvojega. —

8. Pri vdârci gobe pazi, da popolno szpunis i doprineszês vsze, ka ti levi popevje zapovêjo: kak szem nyim jazs zapovedao, tak sze pascsíte csiníti.

9. Zmiszli szi nazâ, ka je vcsfno Jehova Bôg tvoj z-Mirjanom na pôli, gda szte vôprisli z-Egip-toma! —

10. Csi blíznymí tvojemi kâ

poszôdis, neidi nyemi v-hí'zo, zálog jemát;

11. Sztoj vônê: on mo'z, komi poszôdis, ti naj szam prineszê vô zálog.

12. Csi je pa on vbôgi cslovek, doli szi nele'zi z-zálogom nyegovim;

13. Daj nyemi nazâ zálog prô-ti zâhodi szunca, naj szpi v-odêvki szvojoj, i blagoszlávla te: tebi pa tó na szpravicsanye szlû-ziti má pred Jehova Bôgom tvojim.

14. Nevkani vbôgoga i szirmáka v-nyegovom nájemí, bojdi szi on z-bratov tvoji, ali prisavcov, kí szo vu országi, med vrátami tvojimi;

15. On iszti dén nyemi plácsaj vô nájem nyegov, prvle, kak bi szunce zaislo, ár je on szirmák, tó dr'zí gori dúso nyegovo, — da on k-Bôgi nekricsí prôti tebi, i na tébe bremen grêha neszpáadne.

16. Ocsevje sze naj neoszmrtijo za volo bína szinôv, i szinôvje vônepreprávjijo za volo bína ocsév; vszáki sze za lasztivnoga bína szvojega volo szam naj oszmrti.

17. Pravice túhínca i szírotíce nezaobrni, i oblecsala vdovice pod zálog nevzemi.

18. Ár szpômeni sze, kâ szi tí v-Egíptomi szlûzbenik bio i Jehova Bôg tvoj te je oszlôbodo vô odnet: za toga volo tí velím, da tak csinís.

19. Gda szi 'zétvo dokoncsao na pôli tvojem, i steri sznop szi na nyívi pozábo; nazâ sze nevrni, kâ bi ga gorivzéo: túhínca, szírotíce i vdovice nyéni naj on bô, — da te blagoszlóvi Jehova Bôg tvoj vu vszê ôpravicaí rôk tvoji.

20. Čda ollovo popovjé dolimlátis, szledi ga nepobéraj; naj osztáne ono prisavci, szírotlci i vdovici.

21. Csi szi grozdje 'ze pôbrro, zaoztanka dolinepoberi za szebom; prisavca, szírotlce i vdovice boj on.

22. I szpômeni sze, kâ szi ti vu zemli egiptomskoj szlû'zbenik bio; za toga volo ti velim tô csiniti.

XXV. Tál.

Tekáj zmêszní právd, kakti: botivanye, klacsécsi gyúnc, krvna 'zenítev, kastiga 'zenszke za szram primajôcse, vága i mera, zapoved vôsztrêblyena amalekitov.

1. Csi med mo'zkmi szvaja nasztáne, naj sztôpijo pred právdenni sztolec, da sze oszôdijo: te pravicsen sze naj gorimentûje, krívec sze pa naj dolizadrzi.

2. Csi sze krívec na palice oszôdi, naj ga szodec doli dá vtégnoti, i naj nyemi teliko dá pred ocsmí szvojimi vdariti, keliko je za volo bina szvojega vrêden.

3. Stírideszét nyemi naj dá vdariti, nê vecs, da, csi bi ga i duze dao biti, vise mere, brat tvoj gnúsz nede pred ocsmí tvojimi.

4. Nezavézi gôbca gñanci med klacsenyem.

5. Csi bratje prebívajo vkûp, i te eden brezi szinâ merjé; toga preminôcsega 'zena naj neide vô k-tûhinci k-mô'zi; — nyé sztríc naj sztáne k-nyê, i vzeme szi jo

za 'zeno, i szpuni ji dú'znoszt sztríca.

6. Prvorodjenih nyegov sze naj na imé pokojnoga brata nyegovoga szpíse, da sze imé nyegovovo vónesztrêbi z-israela.

7. Ali csi szi te mo'zki nebi meo vôle vzéti sztrína szvojo, naj ide sztrína nyegova med vráta pred sztarce, i etak velí: „moj sztríc sze zbranjúje brati szvojemí imé pobjúditi vu israeli, nesce meni dú'znoszt sztríca doprineszti.“

8. Teda ga naj sztarci várasa prizvati dájo, i gucsijo 'z-nyim; i csi on posztanovski govori: „nemam szi je vôle vzéti.“

9. Na tô naj prisztôpi k-nyemi sztrína nyegova pred ocsmí sztarcov, i doli nyemi potégne csrêvle z-nôg, i vu obráz nyemi plûne, i etak kricsí: „tak szi trêb djáti z-taksim mo'zkim, kí necimpra híze brata szvojega!“

10. I „dolizûtoga hí'za“ naj bô cóna nyegova vu israeli.

11. Csi sze mo'zki z-endrûgim boríjo, i tá príde toga ednoga 'zena, oszlobájat mo'zá szvojega z-rôk onoga, kí ga bíje, i vóvtégnovsa rokô, za szram ga popáadne:

12. Odszêkaj ji rokô; — nemilúj je okô tvoje!

13. Nemê vu 'zakli tvojem dvôje váge, vékse i ménse;

14. Ni vu hí'zi tvojój nemê dvôje mere, vékse i ménse.

15. Popolno i pravicsno vágo, popolno i pravicsno mero mê; da dugo 'zívés na zemli, stero ti Jehova Bôg tvoj dati má.

16. Ár je mrzía pred Jehova Bôgom tvojim vszáki, kí tô csiná, — vszáki jálnik!

17. Szpõmeni sze, ka je csinio z-tebom amalekít na písztínaj, gda szte võprisli z-Egiptoma.

18. Kak je nad tébe vdaro na põtj, i dolivsžekao vsze medlõvne zãdnyega serega tvojeqa, gda szj trũden i medlõven bio, nẽ szs bojavsí Bogá:

19. Zãto, kak znãglics ti Jehova Bõg tvoj pocsinek dá od vszẽ okõli bodõcsi protivnikov v zemli onoj, stero ti Jehova Bõg tvoj dati má, da jo kak õrok lãdas: zbrisi deli imé amalekita pod pẽbov. Toga nezãbi!

XXVI. Tál.

Zapoved prvoga ãldova z-prvotine te nõve domovine, i deszetine trõtjega leta; i trdno opomĩnanye szpunyãvanya cẽle po Mosesi dãne právde.

1. Ednõk, csi vu ono zemlõ prides, stero ti Jehova Bõg tvoj na õrok dati má, i lãdao jo ino vu nyẽ prebĩvao bodes;

2. Vzemi z-prvotine vszega szãda zemlé one, steroga brãti más vu držéli od Jehova Bogá tvojeqa tebi dãnoj, i szklãdí ga v-pleterko, ino idi na ono meszto, stero szj je Jehova Bõg tvoj na prebĩvaliscse imé na szvojeqa odẽbrao,

3. I sztõpi pred bodõcsega popa, erkõcsi nyemi: „vãdlũtem pred Jehova Bõgom tvojim, kã szem prisao v-zemlõ óno, stero je Bõg z-priszegov obecsao ocsãkom nasim, kã bi jo nam dati meo.“

4. Pop pa naj vzeme pleterko z-rõke tvoje, i polozi jo pred oltár Jehova Bogá tvojeqa.

5. Potom etak zacsnĩ govoriti pred Jehova Bõgom tvojim: „ocsãk moj je vandrajõcsi sramec bio; doliidõcsi v-Egiptom, tam je zalarũvao, z-mãlim lãdsztvom, i tam je narãszao na veliki, zmozen i vno'zni národ.“

6. Ali Egiptomci szo szj hũdõ djãli z-nami, zaklacsili i z-trdno szlũzbov te'zili szo nasz.

7. Teda szmo krĩcsali k-Jehova Bõgi ocsãkov nasi; Bõg je pa poszlũhno molĩtvi i zgliedno sze na nevõle mantre i zaklãcse-nya nase;

8. I võ nasz je pelao Bõg z-Egiptoma z-mecsnov rokõv i võvtégnyenov ramov, med velikov sztrãhotov, znamẽnyami i csũdami;

9. I pripelao nasz je na eto meszto, i dao nam je ete orszãg, — zemlõ z-mlẽkom i mẽdom tekõcso.

10. Zãto, vis, prineszao szem prvotino szãda zemlé ete, stero szj mi tí, o Bog dac! — Potom ga deni doli pred Jehova Bõgom tvojim, i poklekni doli pred licem Jehova Bogá tvojeqa,

11. I radũj sze nad vszẽm onim dobrim, ka je Jehova Bõg tvoj podẽlo tebi i hi'zi tvojoj, — tí, levi, i tũhĩnec, kí je pri tebi. —

12. Csi szj vu trõtjem leti, vu leti deszetine, gotov z-cẽlim võobdeljãvanyem, deszõtoga tãla põva tvojeqa, i zavovolo szj levito, prisavca, sziroitjco i vdovico;

13. Teda pravi pred Jehova Bõgom tvojim: „prineszao szem to poszvetseno z-hĩze moje, i

prêk szem je dao levíti, prísavci, szirotfci i vdovici, — celô pôleg zapôvedi tvoje, z-sterov szi mi tô velo: nê szem prelomo ni edne zapôved tvoji, i nê szem je pozábo.

14. Vu hípi mojega placsa szem nêjo 'z-nyega, níti 'z-nyega nêdao prêk necsístoga, ni na mrtvecsno trobnao szem nika nêobrnô 'z-nyega: na povelênýe Jehova Bogá mojega szem kezžúvao; vsáno szem vsze, kak szi mi zapovedao.

15. Zgledni sze doli z-sz. prebiváliscsa tvojega, z-nebész, i blagoszlovi lüdsztvo tvoje israelszko, takáj i zemlô, stero szi nam dao, — liki szi prísžégno ocsákom nasim, — zemlô, stera z-mlêkom i médom tecsé.“

16. Ete dén ti zapovedáva Jehova Bôg tvoji, da zdržís té vorcane i szkoncšanya, i popolnoma je szpunis, z-cêlogs szrdca i z-cêle düse.

17. Bôg je tebi dnesz oblúbo, ká de on tvoji Bôg, i ká bos ti po nyegovi potáj hodo, zdržís nyegova povelênýa, zapôvedi, szkoncšanya, i bôgati más glász nyegov.

18. Tí szi pa Bôgi oblúbo, dnesz, ká bos nyegovo lasztivno lüdsztvo, liki ti je tô obecsao, i ká bos pokoren vsžêm zapôvedam nyegovim.

19. Da tebé pozdigne vise vsžê národov, stere je sztvôro, na díko, glász i sznágo gledôcs, i ká bos szvétí národ Jehova Bogá tvojega, liki je obecsao.

XXVII. Tál.

Zapoved zdublenýa právde na z-vápnom omázano kaménýe, i rêcsi prokleta z-Ebal gorè.

1. Zapovedao je pa Moses i sztarci israela lüdsztvi, erkôcsi: „zdržte cêlo právdo, stero dnesz pred vász dávam.

2. On dén, gda prêk Jordána idti máte, v-ono zemlô, stero ti Jehova Bôg tvoji dati má, szi posztavi gori veliko kaménýe, i omaži je z-vápnom;

3. Kak prêk más prfdti, zapísi na nyé vsze recsí právde ete, za toga volo, da prides vu zemlô ono, stero ti Jehova Bôg tvoji dati má, — vu zemlô z-mlêkom i médom tekôcsó, — liki ti je obecsao Jehova Bôg ocsév tvoji.

4. Gda tak prêk Jordána prídete, posztavte gori eto kaménýe, stero vam dnesz zapovedávam, na Ebal gori, i omaži je z-vápnom.

5. Zídaj navktipe na onom meszti oltár Jehova Bôgi tvojemi, — oltár kameni, — z-szekêrov neomajni kumesz nyega.

6. Z-csístoga kamna zídaj oltár Jehova Bôgi tvojemi, i neszi gori na nyega áldove 'zgána Jehova Bôgi tvojemi.

7. Aldúj nadale áldove zahválnoszti, i jê tam i vesžéli sžê pred Jehova Bôgom tvojim.

8. I szpísi gori na kaménýe vsze recsí právde ete, dobro je notrizdúbivsi. —

9. Potem je gúcsao Moses i levi popevje k-cêlomi israeli, govorécsi: „szlúsaj i kezbűj, o israel! dnesz szí grátalo lüdsztvo Jehova Bogá tvojeja!

10. Zátó i bógaj glász Jehova Bogá tvojeja, i szpunyávaj zapóvedi i szkoncpanya nyegova, stera ti dnesz zapovédam!

11. I zapovedao je Moses lüdsztvi ete dén, govorécsi:

12. „Eti naj posztánejo na Gerizzim gori, i blagoszlávlajjo lüdsztvo, gda prék Jordána prídete: Simeon, Levi, Júda, Issachár, Jóséf, i Benjamin.

13. Eti naszedüvájöcsi pa naj na Ebal gori sztánejo, za volo prekunenya: Ruben, Gád, Aser, Zebulon, Dán i Naftali.

14. Naj pa zacsnajo levítje, i gucsíjo k-ednami vszákomi vu israeli na glász:

15. »Prokleten je on cslovek, kí szí zrêzano i zleáno szprávla, — mrzlo Bógi, rejo rôk mester-szki, i szkírvoma jo goriposztávi! Teda naj cêlo lüdsztvo odgovorí, erkôcse: »Amen!«

16. Prokleten, kí ocso i mater ospotáva! — Na tó naj vsze lüdsztvo právi: »Amen!«

17. Prokleten, kí mehô blíznyega szvojga dale potiszne! — Teda naj lüdsztvo ercsé: »Amen!«

18. Prokleten, kí témnoga zblôdi na pôti! — Ktomi naj cêlo lüdsztvo velí: »Amen!«

19. Prokleten, kí pravico tühínca, szírotfce i vdovice preobrne! — Na tó naj cêlo lüdsztvo ercsé: »Amen!«

20. Prokleten, kí z-zenôv ocsé szvojega szpi, geto je odkrio za-

kriv ocsé szvojega! — Na stero naj vsze lüdsztvo právi: »Amen!«

21. Prokleten, kí sze z-kaksimkoli govedom vjedínáva! — Na tó naj vsze lüdsztvo velí: »Amen!«

22. Prokleten, kí sze z-szvojev szesztrôv, z-cserjôv szvojega ocsé, ali z-cserjôv szvoje materé vjedínáva! — Na stero naj cêlo lüdsztvo govori: »Amen!«

23. Prokleten, kí sze z-punicov vjedínáva! — Na tó naj cêlo lüdsztvo ercsé: »Amen!«

24. Prokleten, kí blíznyega szvojega szkírvoma búje! — Na tó naj cêlo lüdsztvo právi: »Amen!«

25. Prokleten, kí míto vzeme na prelejánye krvi nedúzne düse! — I naj cêlo lüdsztvo odgovori: »Amen!«

26. Prokleten, kí rêcsi právde ete neszpuní, da pôleg nyí csiní! — Na stero naj cêlo lüdsztvo ercsé: »Amen!«

XXVIII. Tál.

Blagoszlov csesztitelom, proklet pa zametávcóm israeli dáne právde bo'ze.

1. Csi bos bógao glász Jehova Bogá tvojeja, da popolnoma szpunis vsze zapóvedi nyegove, na stere te dnesz dolízavézem; teda te Jehova Bóg tvoj vise vszê národov zemlé pozdigae,

2. I tecsti má na tébe ino ti v-tál príditi vesz ete blagoszlov, csi bos bógao glász Jehova Bogá tvojeja.

3. Blagoszloven bos vu dvôri, blagoszloven na pôli.

4. Blagoszloven de szád tvojeja krfla, szád tvoje zemlé, i szád

tvoje živine, plod tvoji kráv, i kot tvoji ôvc.

5. Blagoszlovna de tvoja pressa, i tvoje korito.

6. Blagoszloven bos vu prihájanyi, i blagoszloven vu odhájanyi.

7. Bôg raztepé protivníke tvoje, kí prôti tebi sztánejo, pred licem tvojim: po ednoj pôti do sli prôti tebi, i po szédmi potáj do bêzali pred teбом.

8 Bôg zapovê blagoszlovi, da nad teбом osztáne vu tvoji skagnyê i yu vszem grnenyi rôk tvoji, i blagoszlovi te vu zemli onoi, stero ti Jehova Bôg tvoj dati má.

9. Posztaviti szi má Bôg tebé za sz. lüdsztvo, liki ti je szam przszégno, csi bos zdrázavao zapôvedi Jehova Bogá tvojega i hodo po potáj nyegovi.

10 Kak vidili bodo národje vsze zemlé, ká sze ti po bo'zem iméni zovés, sztrásijo sze te.

11. I obilnoszt ti dá Bôg v'zivatí, vu szádi tvojsa kríla, vu szádi živíne, i vu szádi zemlé, vu onoj drzéli, ed stere je przszégno ocsákom tvojim, ká jo tebi má dati.

12. Odpré ti Bôg drázi kincs szvoj, nébo, da ti de'zd'z dá zemli, vu szvojem vrémeni, i da sze blagoszlovi vszákó delo rôk tvoji. — Poszájati más doszta národom, ali ti nebos jemao na pôszodo.

13. I vcsiníti te má Bôg glavô, a' nê rép, i vszigdar bos zgora, nê pa szpodi, csi bos pokoren zapôvedam Jehova Bogá tvojega, na stere te dnesz dol'zavézem, da je zdrázis i szpuaís.

14 I neodsztôpi od vszê rêcsi eti, stere vam dnesz zapovedávam,

ni na dêszno níti na lêvo, ká bi za túhimi bogmí sô, nyé molit. —

15. Csi pa nebos bôgao glásza Jehova Bogá tvojega, ká bi vsze zapôvedi i szkoncswana nyegova, stera ti dnesz zapovedávam, popolnoma szpunyávo; teda te doídti i doszégnoti májo vszi prokletje eti:

16. Prokletea más bídti vu dvôri, i prokleten na pôli.

17. Prokletna de tvoja pressa i tvoje korito,

18. Prokleten szád tvojsa kríla, i pôv tvoji nyív, plod tvoji kráv, i kot tvoji csrêd,

19. Prokleten bodes, gda notrídti, i prokleten, gda vóídti más.

20. Püsztí Bôg na tébe proklet, grô'zo i pogübel, vu vszákóm grnenyi rôk tvoji, stero zgányas, dokecs sze neopüsztís i z-náglosztjov nepreides, za volo bláznosztí dél tvoji, ká szi mené osztavo.

21. Pomor püsztí Bôg na tébe, dokecs te vönepogübi z-zemlé one, na stere podzájanye zdá ides.

22. Zbíje te Bôg z-szúhim betegom, z-tréslikov, z-protsnom, z-ognyoperom, z-zvú'zgom, z-szúhocsov, z-pozárom, i z-erjov, stera te mantrati májo, dokecs nevezszes.

23. Néba, stera je kumesz gláve tvoje, sze na bronc obrné, i zemla, stera je pod teбом, na zelezo.

24. Meszto de'zd'za ti Bôg pêssek i práh püsztí na zemlô tvojo; z-nébe má on kapati na tébe, dokecs szi névezszno.

25. Tá te dá Bôg, da sze zbíjes od protivníkov tvoji; po ednoj pôti bos sô prôti nyemi, ali

po szedem potáj bos bé'zao nazá pred nyim, i na grozo bidti más vszém dr'zélam zemlé.

26. Mrtvo tělo tvoje na jěszvino má szlůziti vszém fúcam nébe i divjácsinam zemlé, brez' toga, ká bi je sto odegaaao z tébe.

27. Zbije te Bóg z-egiptomszkimi mozolmi, z-protínom, z-grintami i z-szrábom, z-steri sze nebes mogao zvrácsiti.

28. Zbije te Bóg z-beszaódcšov, z-szlepotov i z-odnorényem,

29. I slátati más obpódné, kak sláta témni vu kmjci, i nebos szrecesen na potáj tvoji, nego celô zaklácsen, obó'zan, naveke, nereseno.

30. 'Zeno szizareccsis, ali drůgi de szpao 'z-nyôv : hi'zo bos zídado ali nebos sztao vu nyê; gorice bos szadio, ali nebos ji v'zívao;

31. Gyűnec sze ti pred ocsmi tvojimi dolivszecsé, ali ti nebos jo 'z-nyega; eszel sze vneszé od tébe, ali nazá ga nedobis; csrêde sze ti protivníkom tvojim prék-dájo i niscse ji neoszlobodí;

32. Szinôvje i cseri tvoje sze tůhim nárcdem prék-dájo, ocsi tvoje do pa ceknojócs glédale za nyimi vesz dén, ali roké tvoje nika nedo mogle vsinití;

33. Pôv zemlé tvoje i vsze tvoje prigrnjenje taksi národ potrosi, steroga sziz nêpoznao, i nebos nácsisi, nego obte'zen i zaklácsen vszední 'zítka;

34. Odnoretí más od viděnya ócsj tvoji, stero viditi más.

35. Zbije te Bóg z-hűdimi mozolmi na kôlenaj i bedráj, z-steri sze nebos mogao zvrácsiti, — od poplata do temena.

36. Odpela Bóg tebé i kralá tvojeja, steroga sziz nad szebom poszta'vis, med takse lűdsztvo, steroga sziz ni' ti, niti ócsáci tvoji nêpoznali, i szlůziti más tam tůhim Bogam, lěszí i kaményi;

37. I bodes na csűdo, prűliko i spot med vszěmi onimi národmi, kama te Bóg odpelati má;

38. Doszta szemena bos pelao vő na polé, i malo szprávis notri; ár je kobilice pocerajo;

39. Szadio bos gorice, i delao je, ali víaa nebos pio, niti brao nebos; ár je csrvjé zaprávijo;

40. Meo bos oliovo drevje vu celom határi tvojem, ali z-oliom sze nebos mazao; ár ti oliovo popovjé doliszpókáple;

41. Plodo bos színi i cseri, ali nedo tvoji; ár sze v-robosztvo ófizenéjo;

42. Vsze drevje i szád zemlé tvoje ti gőszance po'zréjo;

43. Prísavec, ki de pri tebi, de sze vszigdar vise tébe pozdigávao, ti bos pa vszigdar ni'ze sô;

44. On de tebi na pôszodo dá'vao, ti pa nyemi nebos poszáfjao : on de gláva, ti bos pa rép.

45. I prido na tébe vszi eti prokletje, preganyati i doiditi te májo, dokecs na níká neprűdes, — geto sziz nêbógao glásza Jehova Bogá tvojeja, ká bi zdr'zao nyegove zapôvedí i vorcane, stero ti je zapovedao.

46. I nad tebom do na znamenye i csűdo, takáj i nad otrokmi tvojimi vekiveke.

47. Geto sziz nêcseszűto Jehova Bogá tvojeja z-radošztjov i vrělim dűhom vu veliko'j obilnoszti;

48. Szlůziti más protivníkom tvojim, ké Bóg nad tébe posle,

lacsne, 'zédne, náge, i vu vszáke dōbi potrebōcsi, — kí ti 'zelezen járem vrže na sinyek, dokecs te na níká neszprávi.

49. Zbūdí Bōg prōti tebi z-daleka, od konca zemlé, lūdsztvo, kak lét orla, — lūdsztvo, stero-ga jezika nebos razmo;

50. Nacsemurnoga obráza lūdsztvo, stero nede prestímalo sztarca, nede milúvalo mladénca;

51. I potrosi ti plod živíne i pōv zemlé tvoje, dokecs nevesznes: stero ti nenihá szilja, mosta, olia, ploda kráv, ni kota csréd tvoji, dokecs te je nēpogūbo.

52. I podzájati te má vu vszē vrátaj tvoji, dokecs sze viszike i mocsno sztené tvoje, vu steri sze vūpas, vkūpnezrúsijo po cēlom országi tvojem: i podzájati te má vu vszē vrátaj tvoji, po cēlom országi, stero-ga ti je Jehova Bōg tvo-j dao.

53. I jo bos porod utrobe tvoje, meszō szinōv i cséri tvoji, stero ti je Jehova Bōg tvo-j darúvao, — med podzájanyem i mantrov, z-sterov te trápiti má protivník tvo-j

54. Escse i mékoga i lūbezni-voga szrdca cslovek zmed vami de z-nevoscsenim okom glédao na szvojga brata, tivárisico szvojga krila, i osztányene sziní szvoje,

55. Da naj nede primárjan dati steromi 'z-nyí meszō otrokov szvoji, stero de jo, geto nyemi je níka drūgo nēosztalo med podzájanyem i mantrov, z-sterov te trápiti má protivník med vszēmi vrátami tvojími.

56. Cávava i cárti podána zena med vami, stera se je nigdar nēvardenola z-poplatom nōge

szvoje doteknoti zemlé, za volo cárte i cávavnoszti, z hūdím okom má glédati na tivárisa krila szvoje-ga, na sziná i csér szvojo.

57. Za volo otroka, steri med nyé bedrami naprēpríde, i za volo decé, stero rodí; ár jo szkrívoma pojē, pri zmenkanyi vsze-ga, pod zájanyem i mantrov, z-sterov te trápiti má protivník med vrátami tvojími.

58. Csi nebos setúvao szpunyá-vati vsze recsí právde ete, stero szo vu knige ete szpíszane, ká bi sze bojao etoga znamenitoga i sztrasnoga iména, — Jehova Bōgá tvoje-ga;

59. Teda povéksa Bōg vdárce tvoje, takáj i vdárce otrokov tvoji, — velike i obsztojécse vdárce, težke i dugotrécse betege pridavsi k-nyim,

60. I znōvics prōti tebi vrné vsze ronoszti Egiptoma, od steri sze ti je grozilo, ká bi sze te zgrabile;

61. Takáj i ze-vszēmi betegmi i vszēmi vdárcmi, steri szo vu knigaj eti nē szpíszani, te oblejáti má Bōg, dokecs sze vōneopúsztsís.

62. I li malo vasz osztáne, primérno k-tomi, gda vasz je teliko bilō, kak zvēzd nébe; — geto szi nēbogao glásza Jehova Bōgá tvoje-ga,

63. I bode, da kak sze je Bōg radúvao nad vami, ká je dobro csinio z-vami, i ká vasz je povnōzao; tak de sze radúvao on nad vami, csi vasz vōsztrēbi i pogūbí: ár sze vō máte sztrgati z-one zemlé, na stero podzajenye sze zdá ravnas.

64. Zednim te raztori Bôg med vsze národe, od ednoga kraja zemlé do drúgoga kraja, gde i túhe bogé csesztio bodes, steri szí népzoňao ni tí, niti ocsáci tvoji, — lész i kaménye! —

65. Ali nad národmi etimi nebos meo pokoja, i poplat nôge tvoje nenaide pocsiváiscsa; ár ti Bôg tam trepetlivo szrdce, povéhayeno okô, i cagajôcso dúso dá;

66. Zítek tvoj de na vlászí sztao, trepetati más nôcs dén, i nebos vervao lasztivnomi 'zítki tvojemi.

67. Zaútra pravo bodes: „dabi 'ze vecsér bio!“ i navécsar praviti más: „da bi 'ze útra bíla!“ — vu trepetanyi szrdca tvojga, kak sze sztrasiti más, i nad vidényem ocsi tvoji, stero ti je vidíti.

68. I nazá de te pelao Bôg v-Egiptom, na ládja, po onoj pôti, od stere szem ti pravo: »ně ti je trbê vecs vidíti!« — odávati sze más tam protivňkom tvojim, kak hlápci, hlapice, i niscse te nekúpi!« —

69. Tô szo recsí onoga závezka, od steroga je zapovedao Bôg Mosesi, ká bi ga potrdó z-szinmí israelszkimi vu országi Moába, zvôn onoga závezka, steroga je na Chorebi szkleno 'z-nyimi.

XXIX. Tál.

Escse nadale sze osztro opomína lúdsztvo, na trdno zdr'závanye zapôved bo'zi, i na pamet sze nyemi prinásajo nyegova csúdna pripet-

já, závezek i oblúba; na szlédnye sze grozna kastiga nazvesztsáva tím okornim i bolvancsarom.

1. Vkép je pa dao prizvati Moses celi israol, etak gucsécsi knyim: »vš szte vidili vsze, ka je Bôg csinio pred ocsmí vasimi vu zemli Egiptoma, z-faraonom, vszémí szlú'zbenkmi i celim országom nyegovim:

2. Velika szkúsávanya, stera szo lasztivne ocsi tvoje vidile, znaménya i tak velika csúda.

3. Ali ně vam je dao Bôg szrdca, ká bi znali, ni ôcsi, ká bi vidili, niti vűh, ká bi csúli notri do denésnoga dnéva.

4. Vandrati szem vam dao stiri-deszét lét vu púsztšávi: oblecsalo sze je něznúcalo z-vász, ni obütel je něznúcana z-nôg tvoji.

5. Krúha szte ně jeli, niti vína i 'zganice szte ně pílf, da bi znali, ká szem jazs Jehova Bôg vas.

6. Kak szte na eto meszto prisli, na bítje je sô z-nami Szíchon, král Chesbona, i Og, král Basána. Ali mí szmo nyidva zbilí.

7. Podzájili szmo nyidva zemlô, i prék szmo jo dáli rubenovim, gádovim, i polojni pokolénya mēnasseov.

8. Záto zdr'zte recsí etoga závezka i szpunte je, da naprèidénye máte vu vszem, ka csiníli bodete.

9. Ví dnesz vszi pred lícem Jehova Bogá vasega sztojíte, — vasi poglavárje, pokolénya, sztarci, i csesztnici, — vszi mo'zki israela.

10. Vasa deca, prisavci, ki szo vu tabori vasem, drvarje tak, kak ki vodô zajfmejo;

11. Da hodis pôleg závezka, i priszege Jehova Bogá tvojege, steroga on dnesz potrdi z-tebom.

12. Za toga zroka volo, da szi tebé zeberé dnesz za svojo národ, i on bode tvoj Bôg, liki ti je obecsao, i liki je priszégno ocsákom tvojim, Ábrahámi, Isáki i Jákobí.

13. Ali nê szamo z-vami potrdim jaz závezek i priszege eto.

14. Nego i z-vsákim, ki dnesz eti sztojí z-nami pred Jehova Bôgom nasim, z-vsákim, koga dnesz nega eti pred námi.

15. Vém ví znáte, kakda szmo sztáli v-egiptomszkoj zemli, i kakda szmo vandrali med národmi, po steri szmo prêksli.

16. I vidili szte nyí mrzse i bolvane, — lész i kaménye, szrebro i zlato, stera pri nyí jeszo.

17. Da nede med vami ni mo'zkoga, ni 'zenszke, ni kornike, ki szrdce bi dnesz od Jehova Boga nasega obrnyeno bíló, ká bi bogé lúdi eti csesztít sli: da nede med vami takega korná, steri bi zucs i pelin gnao.

18. I bode, da gda csüti má recsi etoga prokleta, szreznoga de sze bidti stímao vu szrdci szvojem, erkôcsi: „dobro de mi, ár bom pôleg moje dobre vôle hodo, da nalejáni zédnoga z-szebom vneszé.“

19. Bôg nyemi nede steo od púsztiti, nego szrd na szpár zvuzgé i zadomesztsenye nyegovo de prôti csloveki etomi, i cêli proklet, steri je vu kniga] eti

szpíszan, na nyega szpádne, imé nyegovo tá zbrise Bôg pod nébov;

20. I vô ga odlôcsi Bôg na pogübel zevszé pokolény israela, vu rázumi vszega prokleta závezka, steri je szpíszan vu kniga] právde ete.

21. Teda praviti má készno pokolénye, — szinôvje vasi, ki za vami na bívoszt sztôpijo, i fhinec z dalésni držél pride, vi-divsi zemlé ete vdárce i pogübeli, z-sterimi jo je Bôg pri-gledno:

22. Z-zvoplom i szoljöv je po'zgána cêla zemla nyegova, ne-obszêjavna, nerôdna, niksi nárasz nevzája v nyé; taksa je, kak Sodomá, Gomora, Adma i Szebojím: stere je Bôg vu szrdi i vrêli szvojem pogübe.“

23. Teda pítali bodo vszi národje: „zaka je vcsíno tó Bôg zemli etoj? — kak vise mere lúti szrd je eto!“

24. Na odgovor vzemejo: „geto szo ocsztavili závezek Jehova Bogá ocsákov szvoji, steroga je te vcsíno 'z-nyimi, gda je je vôvôpripelao z-zemlé egiptomszke.“

25. Ár szo túhe bogé ali szlú'zit, i klecsécs szo sze k-nyim pridü'zili, — pred bogmi, steri szo nê poznali, i steri je nê nyim dao.

26. Za toga volo sze je zvuzgao szrd bo'zi prôti zemli etoj, da bi vész on proklet, steri je vu kniga] eti szpíszan, na nyô vrgao.

27. I vô je je vtrgno Bôg 'z-nyí zemlé, vu szrdi, vrêli i velikoj nacsemúrností szvojoj i vrgao je je vu túhi ország, — vis, kak i zdále

28. Szkrornoszt je Jehova Bogá nasega, oznanost pa nasa i decé nase naveke, da naj szpunimo vsze recsi právde ete.

XXX. Tál.

Csi sze israael povrné, nazá sze májo vrnoti pregnani nyegovi z-robsztva vu domovino szvojo, povrnénye, pa i szpunenye právde bo'ze je nê zmetno, niti nê vise zapopádnjenja cslovecsega.

1. Prôtomi, gda sze szpuniti májo nad tehom vsze recsi ete, blagoszlov ino proklet, — stero szem pred tébe djao, i k-szrdci je vzemes med vszêmi národmi onimi. kama te Jehova Bôg tvoj pre'zené.

2. I povrnés sze k-Jehova Bôgi tvojemi, i bôgati más glász nyegov, celô tak, kak szem ti zapovdao, tí szam i deca tvoja, z-cêloga szrdca i z-cêle dûse tvoje:

3. Teda nazá má pripelati Jehova Bôg tvoj rcbe tvoje, i szmilüvao de sze nad tehom, i nazá te pripelavsi, vküp te szprávi ze-vsze národov oni, kama te je pregnao.

4. Csi de taki na kraji nébe pregnan tvoj; i odnet te vküp-szprávi Jehova Bôg tvoj, i odnet te gori má pobrati,

5. I nazá te pripela Jehova Bôg tvoj vu ono zemlô, stero szo ocsáci tvoji ládali, da szi jo podvr'es; i dobro má csiniti z-tehom, i na recs te napledi, kak ocsáke tvoje.

6. Jehova Bôg tvoj pa obré'ze szrdce tvoje, i szrdce otrokov tvoji, da lúbis Jehova Bogá tvojeja z-cêloga szrdca i z-cêle dûse tvoje, za volo dúgoga 'zítka.

7. Vsze ete proklete pa na protivníke i odúrjávce tvoje, ki szo te pregányali, púszti Jehova Bôg tvoj.

8. Tí sze pa nazá más vrnoti, bôgao bodes glász bo'zi, i szpunývao vsze zapôvedi nyegove, stero ti jasz dnesz zapovedávam.

9. I obiljávajôcsega te vcsinf Jehova Bôg tvoj vu vszem deli rôk tvoji, vu szádi utrobe, vu plodl 'zivíne, i vu pôvi zemlé tvoje, tebi na dobro; ár de sze pá radývao Bôg nad blá'zensztvom tvojim, kak sze je radývao nad ocsákov tvoji nyihovim:

10. Csi bôgati más glász Jehova Bogá tvojeja, zdr'zavsi zapôvedi i szkoncšanya nyegova, stera szo vu eti knigaš szpízšana; csi sze povrnés k-Jehova Bôgi tvojemi z-cêloga szrdca i z-cêle dûse tvoje.

11. Ár je eta zapôved, na stero te daesz dolizavézujem, nê nedoszégnyena tebi i nê dalecs sztojécsa.

12. Nê je vu nebészaj, ka bi pravo: „sto de sô gori vu nébo, ka bi jo doliprineszao i nam vöprekricsao, da jo szpunývamo?“

13. Niti je nê prêk môrja, ka bi pravo: „sto de sô prêk zovkraj môrja, da jo esze prineszê i nam vöprekricsi, naj jo szpunývamo?“

14. Nê! — eta rêcs i jáko blázi sztoji k-tebj, — vu vúsztaj i szrdci ti jo, da jo szpunývavas.

15. Vis, pred t be dam zd  z'itek i dobr to, szmr t i h d bo.

16. Jasz, k  t  dnesz zapov dam, da l bis Jehova Bogá tvojeg, hod cs pot  nyegove i szpunyv vaj cs nyega zap vedi, vorcane i szkoncsanya, z to, da 'ziv s i povno'z vas sze, da te blagoszlovi Jehova B g tvoj vu onoj zemli, kama notriides, da szi jo podvrzes;

17. Csi sze pa zaobrné szi dce tvoje, i nebos pokoren, takaj i, csi sze zapelan k-t him bogom pridr zis i molo bos je:

18. V  vam nazv sztim dnesz, k  sze op sztseni op szfite, nedte dugo 'zivel i vu zemli onoj, kama sze pr k Jordána ravnas, da szi jo, t  prid cs, podvrzes.

19. Na szved szto zov m dnesz pr ti vam n bo i zeml , — 'zitek i szmr szem polo'zo pred v sz, — blagoszlov i proklet: t  pa zeberi zitek, da 'ziv s t  i otroki tvoj i,

20. Da l bis Jehova Bog  tvojeg, b gaj csi nyegov gl sz, i dr'zavsi sze nyega;  r je on tvoj zitek i d zava 'z'itka tvojga: da prebivati mores vu onoj zemli, od stere je tak prisz gno ocs kom tvojim, Abrah mi, Is ki i Jakobi, k  jo nyim dati m .

XXXI. T l.

Na cili be'z ja, szlob d vze-me Moses od israela, i meszto sz be nyemi Josuo, szlugo szvojega d  za voja; potom c lo právdo levitom d  pr k, da jo p leg lade závezka dolipolo'zijo i szkrbno v rjejo.

1. Teda napr szt pivsi Moses, v  je nazv szto recsi ete c lomi israeli.

2. Govor csi nyim: »jasz szem dnesz szt  dvajszeti l t sztar; nebcm mogao hoditi po etomtoga, ni v , ni notri: B g mi je pa povedao: »nemas pr k etoga Jordána szt piti!«

3. Jehova B g tvoj, — on de s  pred tehom, on op szti v  one národe od lica tvojeg, tak da szi je podvrzes: Josua de s  pred tehom pr k, liki je B g zapovedao.

4. I tak de csinio 'z-nyimi, kak je vcsino z-Szichonom i Ogom, kr loma emorftov ino nyidva zeml v, gda nyidva je pog bo.

5. B g je pa vam v-r ke d ; v  te pa cel  p leg one zapovedi csinili 'z nyimi, liki szem vam velo.

6. Szrdcsni bojde i krepki, nebojte i nepresztraste sze ji;  r je Jehova B g tvoj, — t  je, k  z-tehom idti m , neodvrze i ne oszt vi te!« —

7. Potom prizvati d  Moses Josuo, i gucsi k-nyemi pred ocs mi c loga israela: „ob trivi i pokr pi sze!  r t  m s notripelati l dsztvo eto v-ono zeml , od stere, vis, je tak priszégno B g ocs kom nyihovim, k  jo nyim d ; i t  jo raztálati m s nad nyimi.

8. On B g, k  pred tehom ide, — t  de z-tehom; neodvrze i neoszt vi te: ne boj sze i netrepesil!« —

9. Moses je pa goriszpiszao právdo eto, i pr k jo je dao popom, szinom Levia, k  lado závezka bo'ze, ga noszijo i vsz m sztarcom israela-

10. I zapovedao nyim je Moses, erkôcsi: „na konci szédmo-ga leta, vu vrêmeni leta szlobod-scine, na szvétek zeléni satorov,

11. Gda sze cêli israél vâkûp-szprávi, da sze szkázé pred lí-cem Jehova Bogá tvojeja, na onom meszti, stero szi je odébrao: precsti gori právdo eto pred cêlim israelom pred vûhami nyihovimi.

12. Szpravi vâkûp lâdsztvo, — mo'zke, 'zenszke, deco, i prisavca, kí je med vrátami tvojimi, da jo csûjejo i zapopádnejo: da sze bo-jíjo Jehova Bogá tvojeja, i se-tûjejo szpunývati vsze recsí práv-de ete.

13. Escse i deca vasa, stera je nerazmi, jo naj szlûsa, i vcsi sze bojati Jehova Bogá vasega vsze-dni 'zítka, dokacs 'zíveli bodete vu zemli onoj, kama sze prêk Jordána idti ravnate, da szi jo podvrzete.* —

14. I erkao je Bôg Mosesi: „blízajo sze dnévi szmrti tvoje; prizovi Josuo, i prídta vu sator oznanoszti, da nyemi vödám zapoved. Sô je záto Moses i Josua, i sztôpila szta vu sator oznanoszti.

15. Na tô sze szkázé Bôg vu satori v-sztebri dína, i sztáne szteber obláka pred dvérmí satora.

16. I erkao je Bôg Mosesi: „vis, tí k-ocsákom tvojim na po-csinek más idti, eto lâdsztvo pa goriszttáne, i hotíjvilo de za tú-himi bogmí vu onoj zemli, vu ste-re krílo prídti má, i mené osztá-vi, i prelomi závezek moj, steroga szem 'z-nyim pótrodo.

17. Teda sze zvu'zgé szrd moj prôti nyemi, i osztávím je, i szkri-jem moje líce pred nyim, da cek-

ne. I csi je kcseszí vnôgi vdárci i nevôle doidejo, teda pravilo bo-de: „jeli szo me nê záto doszég-noli eti vdárci, kâ Bogá mojeja nega pri meni?!“ —

18. Jasz pa teda szkrijem ob-ráz moj, za vszega húdoga volo, stero je csinlo, geto sze je k-tû-him bogom obrnalo.“ —

19. Zdá szi pa szpíste gori eto peszem, i navcsi na nyô sziní is-raelszke, daj nyim jo vu vûszta, záto, da meni peszem eta na szve-dôsztvó szlûzi prôti szinom is-raelszkim.

20. Ár je jasz vu zemlô z-mlê-kom i médom tekôcso pelati mam, stero szem z-príszegov obecsao ocsákom nyegovim; ali kak jo bode, naszítí sze i túcsen gráta, k-túhim bogom sze obrné, i mo-lo de je: mené odvřze i prelomi závezek moj.

21. I bode, da, gda je veliki vdárci i nevôle doidejo, pregovorí pred nyim eta peszem, kak szve-dok; ár sze ona neszmê pozábiti ni z-vûszt osztankov nyegovi, ge-to razmim i mislênye nyegovo, stero 'ze zdâ kûha, prvle, kak bi je vu zemlô ono pripelao, stero szem nyemi z-príszegov obecsao“

22. Moses je pa goriszpízao peszem eto on iszti dén, i vcsio je na nyô sziní israelszke.

23. Potom je zapovedao Josui, szinôvi Núná, erkôcsi: „boj kre-pek i szrdcseal ár bos tí pelao notri sziní israelszke vu ono zem-lô, stero szem nyim obecsao; jasz pa z-tebom bidti mam. —

24. I prigôdilo sze je, gda bi Moses recsí eto právde dopuno i z-cêla vu knige szpízao,

25. Zápovedao je levítom, kí szo lado závezka bó'zega neszli, erkôcsi:

26. Vzemte ete knige právde, i polo'zte je doli pôleg ladé závezka Jehova Bogá vasega, da tam bodo na szvedôsztvó prôti tebi;

27. Geto jasz poznam prôti-brszanye i trdi sinyek tvoj. Vis, escse i zdâ z-tebom prebivam, i ze szte gorisztanoli prôti Bôgi; ka pa escse po mojoj szmrti!

28. Szpravte vküp k meni sztarce vasi pokolênny i csesztnike vase, da vôpovêm pred vúhi nyihovimi recsi ete, i na szvedôsztvó prizovém prôti nyim nébo ino zemlô.

29. Ár znam, kâ sze po szmrti mojoj k-pokvarjenoszti nagnete, i dolisztpöite z-one pôti, na stero szem vasz dolizavézao. I doide vasz vu tekáji vréména pogübel, csi te hüdü csinili pred ocsmi bó'zimi, drá'zd'zvisi ga z-delami rôk vasi.*

30. I vô je povedao Moses recsi ete peszmi pred cêlov obcsinov israela, od kraja do konca.

XXXII. Tál.

Peszem Mosese, kak szlobôd od israela, po steroj sze nyemi zemla Kanaána ôzdalecs poká'ze, i szmrt nyegova na znánye dá.

1. Nebésza, szlúsajte! gücsati mi dajte i zemla poszlühni recsi vüszti moji!

2. Nakraplúj, liki de'zd'z, návuk moj; kapli, kak rosza, govorênnye moje; kak dé'zd'zek na trávo, i ploha na nász.

3. Geto bó'ze imé nazvesztsávati mam. Dajte cseszt szamomi Bôgi nasemi!

4. Pecsíne*) csinênnye je popolno vu vszem; ár szo pravicsne vsze potí nyegove: vereri je Bôg, brezi jálnoszti, pravicsen, míle náklonoszti,

5. K-tim zaobrnyeam: nê szo nyemi szinôvje, nyi szmôtje szo! blázao i navküp zmêsavno plemen!

6. Tak placsdjete ví Bôgi? norlavo i neszpametno lüdsztvo! Jelli je nê on tvoj ocsa, kí te je sztvôro? On te je osznôvao i opravo!

7. Zmiszli szí na zdávnyá vréména, brodte létá preminôcsi porodov, opítaj tvojga ocsó, naj ti pripovê, tvoje sztarce, oni ti vsza nazvêszti jo.

8. Gda je te Vísni doli dao obszêszti národóm, gda je razlôcso sziní cslovecse; osztro je polo'zo mehê lüdem, pôleg racsúna szinôv israelszki.

9. Ár je ôrok bó'zi lüdsztvo nyegovo; Jákob je hod ôroc síne nyegove.

10. Naisao ga je na zemli pozára, vu püsztísví, na püsztílnaj vihéra, kre nyega je bio, na nyega kebzüvao, i csuvao ga, kak poszvêt oká szvoje ga.

11. Kak orl, gda gorizdranfa gnezdô szvoje, kumesz mládi szvoji lécse-plava; tak je vô razprêsztro on perôti szvoje, gori ga je vneszao i noszo ga je pod pérjem szvojim.

12. Jehova ga je szam vodo; túhoga bogá je nê bíld'z-nyim.

*) Pecsíne, zmô'znoga Jehova Bogá.

13. Dao ga je neszti po bre-
'zínaj zemlé, da bi v'zívao pôv
pôla; nadajao ga je z-médom z-
pecsína, i z-oliom z-kaménja
pecsína,

14. Z-szmetanov kráv i z-mlé-
kom ôvc, z-túcsavov ágnečov,
kozlov Basána, ino bakov, z-tú-
csavov obíszt szilja navküpe. Kto-
mi szí pio krv grôzdeka vu erdé-
csem víni.

15. Túcsen pa grátavsi lübez-
ník, zbrszávao je. — Obtúcsao
szí, ocsrváto i objeo szí szel —
Dönok je zavrgao Bogá, kí ga
je sztvôro, i grajao je Pecsína
blá'zensztva szvojeqa.

16. Drá'zd'zili szo ga z-túhimi
bogmí, csemerili z-mrzíami.

17. Aldüvali szo opúsztsávcom,
nebogom, — bogom, steri szo
népoznali, nôvim, kí szo li tecs-
kar naprêprisli, kí szo sze ocsáci
vasi nésztrasíli.

18. Od Pecsína, kí te je porô-
do, szí sze odtúho, i z-Bogá, kí
ti je bívoszt dao, szí sze szpozábo.

19. Vidívisi tô Bôg, zavrgao je
vu britkoszti szvojoj színí i cse-
rí szvoje,

20. I erkao je: „szkríjem lice
moje pred nyimi, da vídim, ka de
znyi! Blázen porod ti je eto! —
színôvje, vu kí nega níkse ver-
noszti! —

21. Oni szo mené z-nebogom
csemeríli, drá'zd'zili szo me z-
prikaznami szvojími; jazs pa nyé
z-nelüdsztvom mam csemeríti; z-
norlavim národóm bom je
drá'zd'zo.

22. Ár plamén vderé vö vu szr-
di mojem, i goretí má do najglob-
sega grúnta zemlé, pózarí zem-

lô ino nyé pôv, i vu'zgé podsztá-
ve gôr.

23. Zválam na nyé pogübeli, na
nyé zosztrêlam sztrêle moje.

24. Oúi do od gláda zcerani,
od vrêle tréslíke i csemérnaga
pomora szprázeni: escse i divjá-
csin kanzobce pístím na nyé, z-
csemérom vu prábi lazécsi sztvá-
ri navküpe.

25. Vöâe de mecs opúsztsávao,
domá sztráhota, — mladéncé i de-
volke, cecátje i sztarce.

26. Vöpvém: tá bi je píhao,
tázbríszao nyí szpômenek zmed
lúdmí,

27. Da sze nebi zadr'závao od
ogrizávanya protivníka, ká, nes-
csejôcsi nyí pregancsarje tô szpoz-
nati, bi pravíli: „nasa rama je
obládala, nê je Bôg csínio
vsze tô!“

28. Ár zbo'zno lúdsztvo je eto;
nega vu nyí rázuma.

29. Da bi szpametní bílí, pre-
vidíli bi tô i premíszlili, ka na
nyé prídti zná!

30. Kakda bi mogao eden je-
zere pregnati? i dvá kakda bi v-
bêg szpravila desztéjzér? csi szí
jí nyí pecsína nebi tádála, i Bôg
oblászti nyihovoj nepodvrgao?

31. Ár je nyí pecsína nê pri-
mêrna k-nasoj Pecsíoi: tô szamí
protivníci nasi previdíti morejo.

32. Ár je nyí trsz z-Sodome
sztebla i z-Gomore grúnta, nyí
grozdje csemérno grozdje: nyí
grôzdecí szo britki;

33. Csemér kácsa je nyí víno,
i bêszen 'zucs vípore.

34. Jeli je tô nê notrizávíto pri-
meni? zapecsátseno vu kíncsevníci
mojoj?

35. Moje je zadomesztsenye i plácsa, vu onom hípi, gda nyl nô-ga vklekne; ár je blúzi dén nyl pogúbeli, i hitro príditi má, ka na nyé csáka.

36. Csi Bôg kcsaszí szôditi má lüdsztvo szvoje i szmilüvati sze nad szlugmi szvojimi: csi prevídi, kâ je pomenkala zmo'znoszt, i totâ podpéran i nepodpéran;

37. Teda pítáo bode: „gde szo bogôve nyihovi? nyihova pecsna, sterôj szo sze vüpali?”

38. Kí szo jeli túcsavo áldovov zahálai, píli víno nyl prelêva? — Naj szí sztánejo i vam pomôcs prineszêjo: naj szí vam bode pomôcs!

39. Vidte zdâ, kâ szem Jasz, jasz Oa, i zvôna méne nega bogál Jasz vmorím i o'zivím, jasz oraním i zvrácsím; z-rôke moje nega oszlobodítela!

40. Ár na nébo prizdignovsi rokô mojo, ercsém: „líki na veke ízivím, —

41. Csi vôzbrúszím blsšzcs mecsa mojega, i rôka moja k-szôd-bi szégne, zadomeszttím protivníkom, i plácsam odúrjávcom mojim;

42. Opojím sztrêle moje z-krv-jov, ro'zjé moje meszô má 'zrêti, — z-krv-jov tí vmorjeni i rebov, z-vlasznáte gláve protivníka.

43. Zvisávajte, o národje, lüdsztvo nyegovo; ár zadomesztti krv szlugov szvoji, nazádá pôszcdo protivnískom szvojím, i zmíri z-szebom szvojo zemlô, szvoje lüdsztvo!“

44. I prisao je Moses, i vô je povedao vsze recsí peszmi ete pred vühami lüdsztva, — on i Hosea, szin Núna.

45. Kak je Moses vôpovedao vsze ete recsí pred cêlim israelem,

46. Erkao nyim je: „kebzújte na vsze one recsí, z-sterímí jasz dnosz szvedôsztvô csináím próti vam, záto, da je niháte színom vasím, da szkrbno szpunývate vsze recsí právde ete.

47. Ár je rêcs eta nê zbo'znêsa od vász, geto je ona 'zítek vas, i po etoj rêcsí vam je mogôcse podázati 'zítek vas vu onoj zemli, na stere podzájanye sze rávno zdâ ravnate prêk Jerdána. —

48. I té isztí dén je gúcsao Bôg z-Mosesom govorecí:

49. „Ídi gori na bré'zino Abarim, na gorô Nebo, stera je vu dr'zéli Moába, zôcsi Jariche, i poglední zemlô kanaánszko, stero szinom israelszkím na ôrok dati mam.

50. I meri na gori onoj, na stereo bos gorisô, i pohráni sze k-lüdsztvi tvojemi, líki je mr'ó Áron, tvoj brat na gori Hor, i zagrnjen je k-lüdsztvi szvojemi;

51. Záto, kâ szta nevernivala meni med szinámí israelszkimi pri vodáj szvoje vu Kadesi na Szin püstíni, geto szta me nêposzvétíla med szinámí israelszkimi.

52. Ár zôcsi glédati más crszág ete, ali tá neprides, vu zemlô ono, stero szinom israelszkím jasz dati mam.

XXXIII. Tâl.

Moses vszâko pokolênje pošebi blagoszlovívsí, vô nyemi nazvêszti prísesztní sors

nyegov; vu zaprtki pa národno velikoszt i díko glászi célo-mi israeli.

1. Eto je pa blagoszlov, z-sterim je Moses, mó'z br'zi blagoszlovo szini israelszke pred szmrtjov szvojov,

2. I erkao je: „Bôg je prisao z-Sinaia, gori nyim je zísao z-Szeira, szkázao sze je z-goré Parána, i prisao je z-vnogo jezér szvétimi; — z-dészov szvojov je ogen lúcsao prôti nyim, — ogen právde.

3. Takáj je i lúbo kornike ete; — vszi nyegoví szvétí szo vu rôki tvojoj! Oni te pa precí naszledúvati májo. Z-tvoji récsi vzévi.

4. Je právdo pred nász dao Moses, na ôrok obcsini Jáko-ba;

5. I pôsztao je král lübezni-ka tvojga, gda szo sze vküpszpravili poglavárje lúdsztva, vküp korni-ke israela.

6. Naj 'zivé Ruben i vönemerjé! nyega lúdsztva pa naj vno'zino bode!

7. Eto je pa Júde. I erkao je: „poszlúhni Bôg glász Júde, i pripelaj ga k-lúdsztvi nyegovomi: — Z-szvojimi rokami sze je bojúvao za nyega! — i boj nyemi na pomôcs prôti nyega protivníkom!“

8. Levil je pa erkao: „pravica i szvetloszt tvoja je pobo'znoga mó'za tvojega, koga szí szkúszo v-Masszi, pokárao pri vodi Meribe.

9. Kí tak právi od szvojega ocsé i materé szvoje: „nê szem nyidva vidó!“ kí sze na brate szvoje nezglédne, i nepozna szinôv szvoji; ár kebzüjejo na récs tvojo, zdr'zijo závezek tvoji.

10. Vucsijo na szkoncsanya tvo-ja Jáko-ba, i na právdo tvojo israela; dévajo kadilo pred líce tvoje, pun áldov na oltár tvoji.

11. Blagoszlovi Bôg nyega mócs i mé dopádnnye vu ôpravica j rôk nyegovi; zmú'zdzi je vküp vu ledevjáj, kí do nad nyega sztan-nyüvali i odúrjávali ga, da naj gori nemorejo sztánoti. —

12. Benjamini je erkao: lübez-ník Bogá vu bátrivnoszti prebiva; on ga nesztanoma varje, med plécsami nyegovimi bodôcsaga.

13. Josefí je pa erkao: od Bo-gá blagoszlovlena je zemla nyegova, — z-modrosztjôv nébe, z-roszôv i válovjem, stero sze szpodi razstürjáva,

14. Z-najbôgsim plodom szunca, i z-najplemenitêsím plodom mészeca;

15. Z-znamenitosztjov zdávnyí plamin i díkov vekivecsni gôr,

16. Z-najvéksov obilnosztjov i najbôgsov lícojnov zemlé. Miloszt vu grmé prebivajôcsaga naj tecsé na glavô Josefa, i na temen gláve poszvetsenoga bratov nyegovi.

17. Prvorodjeno nyegovo je odícsen gyúnc; vívola rogôvje szo rogôvje nyegovi: z-nyimi peja národe, krajine zemlé povszemvszega. Tô szo desztétjezere Efraima, i tô szo jezere Mennassea.

18. Potom je Zebuloni pravo: »radúj sze, Zebulon, nad tvojim prekúpcšivanyem, i Issachar, nad tvojimí satormi!

19. Národe prizovéta na goré; tam ta aldúvals pravdene áldove: ár ta 'zír môrja i szkrite kincse pészka cecala.«

20. Gádi je pa pravo: »blagoszlovlen, kí Gáda razsúri! Lezi on, kak oroszlánka, i raztrga ramo i temen.

21. Vö szí je zébrao on prvotino, ár je tam bio dolidjáni tál voja. Gda je pred lüdsztvom sô, boze povelénye je szpuno i düznoszt szvojo vu israeli.«

22. Nadale Dáni je erkao: »Dán, scsenec oroszlána, vö bude cürío z-püsztfíne.«

23. Naftalii je pa erkao: »Naftali de miloscse pun i z-blagoszlovom zadovolen. Mörje i pôdné boj drzánye nyegovo.«

24. Aseri je pa pravo: »Aser je z-szinmí blagoszlovlen; naj bude on radoszt bratov szvoji; i v-oli namácse nogé szvoje.

25. Zelezo i bronc naj bude zápor tvoj, i cèli zítek tvoj miroven.

26. Nega taksega, kak je Bög läbezniika, kí prék po nébi gèzdi z-pomocsjöv, i po obláki vu plemenitoszti szvojoj.

27. Mocsína je tam ocsákov Bög, eti szpodi pa vekivecsna oblászt! ár je on pregaao protivníka od líca tvojeja, i erkao je: »fundaj ga!«

28. I tak israell szam vu méri má prebívati, szam zdenec Jáko-ba de vu drzeli onoj, gde szilje i most vgája: i nebésza roszo nakraplújejo.

29. Blázén szí, o israell! sto je priglíhni k-tebi? lüdsztvo re-seno od Bogá, zászlobe obranbe tvoje, kí je ro'zjé velikoszti tvoje! Játili do sze pred tebom protivnici tvoji, ali tí bos klacso viszino nyihovo!«

XXXIV. Tál.

Moses Josui dá prék ravna-nye israela, potom merjé, i od cèloga lüdsztva treszeti dni plakan, sze na nemrtelen szpômenek pozdigne.

1. I gori je sô Moses z-ravnice Moába na plamino Nebo, na vríh Piszge, steri zöcsi Jeriche lezi; i pokazao nyemi je Bög cèlo zemló, — Gileád notri do Dána,

2. Cèli Naftali, zemló Efraima i Menassea, i cèlo drzélo Júde, notri do szlédnyega mörja;]

3. Ktomi pôdnésnyo krajino, ravnico, dól Jeriche, pálmov váras, notri do Szoara.

4. I erkao nyemi je Bög: »tô je ona zemla, od stere szem priszégno Abrahámi, Isáki i Jáko-bi, erköcsi: »tvojemi szemeni jo dam prék. Viditi szem ti je dao z-lasztivnimi ocsmí tvojimi; ali tá prék nebos sô!«

5. I mr'ó je Moses, szlüzbeník bo'zi, tam vu zemli Moába, na zapoved bo'zo.

6. I pokopao ga je vu dólí zemlé Moába, zöcsi Beth-Peora, i niscse nezna groba nyegovoga notri do denésnyega dnéva.

7. Moses je pa sztó dvajszeti lét sztar bio, gda je mr'ó: okó nyegovo je népoteemelo, niti csrasztvoszt nyegova neléhno-la.

8. I plakali szo szinövje isra-elszki Mosesa treszeti dni na ravnici Moába, dokecs szo dné- vi túznoga placsa za Mosesa nëpretekli. —

9. Josua, szin Núna je vdehnyen bio z-dúhom modrôszi; ár je Moses na nyega polo'zo roké szvoje: záto szo ga i szinôvje israelszki bôgali, i tak szo csinili, kak je Bôg zapovedao Mosesi. —

10. Niti je nêsztano vecs taksi prorok vu israeli, kak je Moses bio, koga je Bôg z-líca na líce poznao ;

11. Na vsza ona znamênya i csúda gledôcs, za steri volo ga je Bôg vôposzlao, da bi je csinio vu zemli egiptomszkoj, nad faraonom, nyega szlugmi i cêlim országom nyegovim ;

12. Potom cêlo zmo'zno rokô i velko groznoszt ono, stero je Moses pred licem cêloga israela csinio. —

Knige Josue.

Predgovor. Josua (Hosea, Jezus) szin Núna, veren szluga i prfli-csen voj Mosesa, mó'z menyé neoprosen, i nágli, kak te ov, ali dônok pravdenoga réda i vísne isztine rávno tak sztálen i ômuren varitel, sze je vu vszem 'zitki i djányi szvojem szvetloga sztána szvojega vrêdnoga vcsiníti znao. On je popoľno zarazmo velike cíle i potí poglavára szvojega, stere je i hitro k-veszélno mi konci pripelati razmo. Brezi nyega bi národ nyegov te'zkogda prisao k-ládanyi te obecsane zemlé, te'zkogda sze pozdignoti mogao na víszno takse velikosztí, pôleg stere je groza bio národom dalecs okôlisztójécsim.

Vu nyegovi píszki, kakti i vu cêlom oponásanyi nyegovom sze on iszti düh csíszte mocsne vere i neszkažlve pobo'znosztí gble, steroga pri Mosesi nahájamo, tak da szo rávno z-té vretine lépoga szrdca nyegovoga tekle znamenite recsi ete vüszti nyegovi: „*jasz i moja hi'za Jehova csesztiti mámo!*“*) Stere nevkleknyene vere i csíszte bogábojazni dober düh je on i vu národí szvojem, prôti bolvansztvi vrêmena szvojega, zbüdüti i sztálno obarvati setüvao, ka je naimre po szvoji, eti naprêdáni píszma j doprineszti 'zelo. I rávno záto je on, kak veren prijátel isztine i lüdsztva bo'zega, od vszej rázumni i bogábojécsi vu 'zitki i szmrti tak vizkiko postüvan, píszma pa nyegova kak bo'za oznanoszt, vrêdna naidena, da bi sze szkrbno obar-

*) Jos. 24, 19—17. itv.

vala, vszêm sztotinam prêkdalá, i od vszega odvêtká lûdi, na vrsenye práve pobo'znoszti i blá'zensztva nûcala. I rávno té veliki cíl je i pri etom deli pred očsmí dr'zání, steri csi sze pri národi mojém zadobí, nemam véksega nájema trûdov moji 'zeleti!

Na Hodosi Szûsca 1-ga dnéva 1870.

KARDOS JÁNOS
evang. dühovnik

Prigovor. Josua dopuni i zapré tekáj od Mosesa zacsnyeni i naprêdání prvi prigodov národa, tak da z-dvê edno cêlo nasztáne; i záto sze nyidva vszigdar navkûp vòdati moreta. O. i.

I. Tál.

Po szmrtil Mosesa, Bôg Josul dá prêk vojsztvo i cêlo ravnanye israela; na stero on zapovedi delí predhodníkom lûdsztva, i naime prêk Jordána bodócsemi pôtrétjemí pokolényi.

1. Prigòdilo sze je pa po szmrtil Mosesa, szlugo bo'zega, gúcsao je Bôg z-Josuom, szinom Nûna, vojom Mosesa, govorécsi:

2. Moses, sluga moj je mro. Záto sztani gori ino idi prêk etoga Jordána — tí i eto cêlo lûdsztvo, v-ono zemlò, stero jasz dam nyim, szinom israelszkim.

3. Vszáko meszto, stero poplat nôg vasi klacsiti má, — vam szem je dao, liki szem pred Mosesom vònazvêszto.

4. Od pûszta'áve i etoga Lebanóna, notri do velikoga potoka, do Perath potoka, vsza zemla

chititov, notri do velikoga môrja, od záhoda naj bude határ vas.

5. Nema sztánoti niscse pred tebom vszední 'zítka tvojega: liki szem z-Mosesom bio, z-tebom mam bidti; neodvr'zem te i neniham te.

6. Boj krepék i szrdcsen; ár ti más dati na ôrok etomi lûdsztvi zemlò ono, od stere szem tak priszégno očsákem nyihovim, kâ jo nyim dati mam.

7. Li boj krepki i szrdcsen, pôleg dúsne vêsztí csinécsi na vszo ono právdo gledòcs, stero je Moses, szluga moj zapovedao tebi: nevrni sze od nyé niti na dêszo, ni na lêvo, da bos szreccsen vuvszem, vu csem hoditi más.

8. I naj neodsztòpijo knige právde ete od vûszti tvoji, nego szí premislávaj od nyi nôcs i dén, da vsze pôleg dúsne vêsztí tak csinís, kak je vu nyi píszano; geto bos li te szreccsen vu potáj tvoji, i te bos meo naprêidénye.

9. Jeli szem ti nêzapovedao, kâ krepki i szrdcsen boj, i neboj sze, ni netrepecsi; geto z-tebom má bidti Jehova Bôg tvoj vu vszem, vu csem bodo bodes!« —

10. Teda je zapovedao Josua csesztnikom lûdsztva, erkôcsi:

11. »Idte prêk po tâbori i zapovête lûdsztvi, govorécsi: priprave szi sztrosek na pôt, ár te po trê dnévi prêk etoga Jordána sli, záto, da szi podvřzete zemlô ono, stero vam Jehova Bôg vas nalâdanye dati má.«

12. Rubenovim, gâdovim, i pôpkolényi Menasséa je velo Josua, govorécsi:

13. »Szpômente sze z-toga, ka vam je Moses, szluga boži zapovedao, erkôcsi: Jehova Bôg vas vasz szpokoji i prêk vam dá zemlô eto.

14. Vase 'zene, deca, i csrêde naj osztánejo vu zemli, stero vam je Moses dao prek Jordána; szamí pa ví, vszáki vojnik, idte pred bratmi vasimi i pomagajte je.

15. Dokecs neszpokoji Bôg i bratov vasi tak, kak vász, i nedo lâdali i oni zemlé one, stero nyim Jehova Bôg vas dati má: potom sze szlobodno nazâvrnéte vu zemlô lâdanya vasega, i lâdate jo, stero vam je Moses, szluga boži dao, prêk Jordána od zhoda.«

16. Oni szo pa odgôvorili Josui, erkôcsi: »vsze, ka szi nam zapovedao, vcsinimo, i kamakoli nasz pelati más, sli bodemo.

17. Rávno tak, kak szmo pokorni bili Mosesi, bôgati scsémo i tebé; li Jehova Bôg tvoj bojdi z-tebom, kak je z-Mosesom bio.

18. Vszáki, ki zapovedi tvojoj prôtiszáne i rêcsi tvojoj nede pokoren vu vszem, ka velati más, sze naj oszmti: — li krepki i szrdcsen boj!«

II. Tál.

Dvá naglejûvca Josue sze po Rachabi oszlobodjta od lûdi kralá vu Jerichi.

1. I vö je poszlae Josua, szin Núna, szkrívoma dvá mo'zka, kak naglejûvca, z-Szittima, z-etim povelényem: »idta, naglednita ono zemlô i Jericho!« — Etiva szta pa sla, i prisla szta vu hízo Rachab imenûvane hotlívke, da bi tam szpalá.

2. Nazvêsztseno je pa tó králi Jeriche, govorécs: »vis, mo'zki szo prisli nôcs eto z-szinôv israelszki, naglejûvat dr'zelo eto!«

3. I szposzlae je král Jeriche Rachabi, erkôcsi: »pripelaj vö mo'zke, ki szo vu tvojo hízo prisli; ár szo oni prisli cêli oszág naglejûvat.«

4. Na tó vzeme 'zenszka tiva mo'zkiva, i szkríje nyidva: potom ercáé: »tak jel prisla szta k-meni dvá mo'zkiva, ali neznam, odked szta bilá.

5. I rávno, gda bi sze vu kmí-csem vráta zapérala, vö szta sze potégnola tiva moskiva. Kama szta sla etiva csloveka, tó neznam: vrřte sze precí za nyima, da nyidva zadrobisate!«

6. Ona nyidva je pa modtêm na hízo goripelala i szkríla nyidva je pod lenovo pozdêrje, stero je na hízi nakûp zmetala.

7. Za nyima szo sze tak szü-
noli mo'zki prôti Jordáni k-brôdi,
vrâta szo pa zaprêta, gda bi pre-
gancsarje vödödsili.

8. Prvle, kak bi onedva doli-
legla, goriide ona na hi'zo,

9. I ercsé tima mo'zkima:
»znam, ka je Bôg vam dao or-
szág ete, kâ je nász groza obisla
pred vami, i kâ szo pred obrá-
zom vasim vszi mesztancsarje or-
szága etoga vceknoli.

10. Ár szmo csüli, kâ je Bôg
vövszúso pred vami vodé trsztno-
ga môrja, gda szte vösi z-Egip-
toma, i kakda szte szí djáli z-
dvema kraloma emoritov, Szicho-
nom i Ogom, zovkraj Jordána,
steriva szte naveke gorialdüvali.

11. Szlúsavsi tô mí, zadreve-
nelo nam je szrdce nateliko, da
odtêmao nega szrdcsnoszti vu
nikom med nami; ár je Jehova,
Bog vas, Bôg tam odzgora na
nébi i eti szpodi na zemli.

12. Priszégnita mi záto va Bo-
gá, da, liki szem jasz pomilüvala
váj, tak i vidva pomilüjeta hi'zo
mojga ocsé, i meni znaménya
sztálnoszti dáta:

13. Kâ vu íztki niháte ocso,
matar, brate, szesztre moje ze-
vszêm navküpe, i düso nam resíte
szmrti!

14. Na tô szta ji odgovorila
tíva mo'zkiva: »midva merjéva
za vász, csi neovádite eto pôti
nájne; ár kak znáglica Bôg nam
prékdá ország ete, miloszto i
vernoszt máva tebi szkázati.«

15. Teda nyidva je dolipüsztila
z-obloka po vö'zi, geto je nyí hi-
'za na sztêni meszta bíla i ona
na sztêni sztála.

16. Zednim nyima je i právila:
»na goré idta gori, da sze pre-
gancsarje na váj nenamêrijo, i
tam sze szkrijta do trétjega dné-
va, dokecs sze pregancsarje na-
zânevrnéjo; da potom po vájnoj
pôti odhájati moreta.«

17. I odgovorila szta jí tíva
mo'zkiva: »odvézaníva bodeva
od priszége tebi dáne, z-sterov
szí szí naj dolizavézala,

18. Csi, gda v-ete ország not-
rivdárímo, etoga, z-erdéce préjé
szpleténoga vö'za, po sterom szí
naj dolipüsztila, na oblok nezvé-
'zes, i ocsé, materé, rodbine i
cêle dr'zine ocsé tvojegá k-szebi
vküpneszprávis vu hi'zo eto;

19. Zvüntoga vszáki, kí de na
dveri hi'ze tvoje vösô na ceszto,
— nyega krv nyemi na lasztivno
glavô nyegovo szpádne, midva
va pa nedüzníva: prôttomi vszê
oni krv, kí do z-tebom vu hí'zi,
naj szpádne na nájne glavé, csi
bí sze jí koga rôka teknola.

20. I te, csi bí tí eto dugová-
nye vöovádila, va midva szlo-
bodaíva od one priszége, z-sterov
szí szí naj dolizavézala.«

21. Ona je pa odgovorila: »bej-
dí pôleg récsi vájni!« — Z-tê-
nyidva je odpüsztila; onedva szta
pa odhájala: vö'ze z-erdéce
préjé szpleténo je pa na oblok
zvézala.

22. Sla szta tak onedva, i
prisla szta na goré i tam szta
sze zdr'závala do trétjega dnéva,
dokecs bí sze pregancsarje na-
zâvrnoli. Ár szo nyidva pregan-
csarje po cêloj dúgoj pôti iszkali,
ali né szo nyidva naisli.

23. Tíva mo'zkiva sze pa na-
zâobrnovsa, doli szta sla z-gôr,

prêk szta sla i prisla szta k-Josui, szinôvi Nûna, i pripovedala szta nyemi vsze, ka sze je 'z-nyima zgôdilo.

24. I erkla szta Josui: „zaisztino, Bôg nam je v-rôke dao cêlo zemlô ono, i za nâsz volo szo vszi mesztancsarje orszâga onoga zadreveneli!

III. Tál.

Israel sze z-Szittima genovsi, po szûhom ide prêk Jordána Kanaán podzâjat.

1. Josua pa zaštra rano gorisztâne, i genovsi sze z-Szittima, k-Jordáni pridô — on i vszi szinôvje israelszki, gde i nocšûjejo, prvle kak bi prêksli.

2. Po trê dnêvi pa obhodijo vlâdnici tabor,

3. I zapovêjo lûdsztvi, erkôcsi: »kak zaglédnete lado závezka Jehova Bogá vasega i nyô noszé-cse levi pope; precí sze genovsi z-mêszt vasi, za nyimi idte.

4. Ali preszor naj osztâno med vami i nyôv okôli dvêjezero lak-ti; nebl'zajte sze k-nyê, da preszâmnate pôt, po steroy idti máte: ár szte escse nigdâr vecs nêhodili po nyê.“

5. I gúcsao je Josua k-lûdsztvi: »poszvêtte sze! ár Bôg vûtro csûda má csinîti med vami.“

6. Potom je gúcsao Josua k-popom, govorecsi: »zdignite gori lado závezka ino idte pred lûdsztvom!« — Oni szo tak gorivzêli lado závezka i sli szo pred lûdsztvom.

7. I velo je Bôg Josui: „od dnésnoga dnêva mao te gorizvîszim pred ocsmî cêloga israela, da zeznajo, kâ, liki szem z-Mose-som bio, tak i z-tebom bodem;

8. Zapovê i lado závezka noszécsim popom, erkôcsi: »gda do kraja vodé Jordána pridete, sztan-te vu Jordáni!«

9. I velo je Josua szinom israelszkim: „prisztôpte bliže i szlûsajte recsi Jehova Bogá vasega!“

10. Teda je erkao Josua: „zdâ zeznajte, kâ je 'zivi Bôg med vami, i kâ on pregnavsi pre'zené od vâsz kanaánca, chittíta, chivvita, perizzíta, gírgasia, emoríta i jebuszíta.

11. Vis, lada závezka, goszpôd cêle zemlé idti má pred vami po Jordáni!

12. Zeberte szî na tô gledôcs dvanâjszet mo'zôv z-korník israela, po ednom ze-vsâke korníke.

13. I bode, da, gda szî poplat popév, lado Bogá, goszpôda cêle zemlé noszécsi vu vodi Jordána pocsiné, voda Jordána sze pretrgne, — vodé odzgora dolitekôcse, i kak sztêna posztânejo.«

14. Prigôdilo sze je pa, kak sze je genolo lûdsztvo z-satorov szvoji, da bi prêk Jordána slo, i popevje, kí szo lado závezka neszli pred lûdsztvom,

15. I kak szo neszécsi lado do Jordána prisli, i nogé lado neszécsi popév sze na kraji vodé pogrôzile, — ár je Jordan vu cêlom hípi 'zêtve po vszê bregê szvoji vöpolévao, —

16. Sztânola je voda, stera je odzgora dolitekla, sztojécsâ, kak

szfëna, jáko dalecs, do Adam vá-rasa, steri pôleg Szarethána le-zí; á stera po môrji ravnice vu szoleno môrje tecsé, tá je szploj pretekla, lüdsztvo je pa prêkslo zôcsi Jeriche.

17. Popevje leprá, lado závezka bo'zega neszécsi, szo bátrivno sztáli na szúhom vu koriti Jordána, i cëli israël je po szúhom sô prêk, dokecs bi cëlo lüdsztvo szploj prêk Jordána prislo.

IV. Tál.

Josua, na povelënye bo'ze, szpômenek dvanájszet kam-nov zdigne na onom meszti, gde je lüdsztvo prêk Jordána vu kanaánszko zemlô pripelao, v-Gilgajl tábor vr'ze i prôti králi Jeriche sze na zacsétek bojne pripravla.

1. I kak je cëlo lüdsztvo szploj prek Jordána prislo, gúcsao je Bôg k-Josui, govorécsi:

2. „Zeberte z-lüdsztva dvanájszet mô'zov, ednoga ze-vszáke kornike,

3. I zapovëte nyim, erkôcsi: „vzemte z-szebom odotec, z-szrëda Jordána, z-onoga meszta, gde szo popevje sztáli, dvanájszet kamnov, neszte je z-szebom i dente je dôli na onóm sztanki, gde eto nôcs nocšüvali bodete.“

4. Prízvao je tak Josua dvanájszet mô'zov pred szébe, ké je z-racsúna szinôv israëlszki vö-zravnao, po ednom ze-vszákoga pokolënya,

5. I erkao nyim je: »idte prêk pred lado. Jehova Bogá vasega,

naszrëdo Jordána, i vzemi szl vasz edenvszáki, po ednom kamni na plécsa, pôleg racsúna kornik israëla,

6. K-tomi cili, da tó meszto znamënya osztáne med vami, — csi ednôk pítati májo otroci vasi, govorécsi: »kcesmi vam je eto kamënye?«

7. Teda nyim pravte: „ár szo sze pretrgnole vodé Jordána pred ladov závezka bo'zega; — gda je prêksô po Jordái, vtrgnole szo sze vodé Jordána: i záto more eto kamënye szinom israëlszki na vekivecsen szpômenek osztánoti.

8. Szinôvje israëlszki szo pa rávno tak vcsinili, kak je Josua zapovedao: nábrali szo leprá dvanájszet kamnov z-szrëda Jordána, liki je Bôg velo Josui, pô-leg racsúna pokolëny szinôv israëlszki, i z-szebom szo je neszli prêk na nocšü sztánek i tam szo je dolidjáli.

9. Dvanájszet kamnov je pa posztavo gori Josua naszrëdi Jordána, na onom meszti, gde szo lado závezka neszécsi popevje sztáli, i tam szo do denésnyega dnëva.

10. Lado neszécsi popevje szo pa medtëm sztáli naszrëdi Jordána, dokecs je nészpunyeno vsze, ka je Bôg zapovedao Josui, da bi velo lüdsztvi, cëlo tak, kak je Moses zapovedao Josui. Lüdsztvo je pa hitilo prêkidti.

11. I prigôdilo sze je, gda bi 'ze cëlo lüdsztvo prêkprislo, lada bo'za i popevje szo tüdi sli pred lüdsztvom.

12. Rubénovi, szinôvje Gáda i pôpokolënya Menasséa szo pa

pred szinôvmi israelszkimi sli v-ro'zjê, liki nyim je tó Moses zapovedao.

13. Okôli stirideszét jezér vojnikov je slo pred Bôgom na bít-je na ravnicu Jeriche.

14. Dén ete je zviszo Bôg Josua pred ocsmí cêloga izraela nateliko, da szo sze ga tak bojali, kak szo sze bojali Mosesa vszední 'zítka nyegovoga.

15. I gúcsao je Bôg z-Josuaom, góvorécsi:

16. »Zapovê lado szvedôszta neszécsim popom, naj vö z-Jordána sztôpijo.«

17. I velo je Josua popom, erkôcsi: „sztôpte vö z-Jordána!“

18. I prigôdilo sze je, kak szo lado závezka bo'zega neszécsi popevje vö zácsali idi z-szredíne Jordána, gori szo sze sztrgali poplatje nóg nyihovi prôti szúhomi; vodé Jordána szo pa na meszto sztôpile i tekle szo, kak predtêm, po vszê bregê szvoji.

19. Vö je pa slo lüdsztvo z-Jordána deszétoga dnéva prvoga mêszeца, i táborivali szo v-Gilgali, zhednoj krajini Jeriche.

20. Ti dvanájszet kamnov pa, stere szo z-Jordána vzéli, je v-Gilgali goriposztavo Josua,

21. I erkao je szinom israelszkim, góvorécsi: „csi do ednók pítali otrocí vasi ocseve szvoje, erkôcsi: „ka je tó za kaménye?“

22. Teda povête otrokom vasim, góvorécsi: »tú je sô israel po szúhom prêk Jordána!“

23. Ár je szúho vsíno Jehova Bôg vas vodô Jordána pred vami, dokecs szte prêksli; kak je z-trsztnim môrjom csinio Jehova

Bôg vas, stero je vszúso pred nami, dokecs bi prêkprisli,

24. Za toga volo, da bi szpoznali vszi národje zemlé rokô bo'zo, kâ je zmôzna, i bojali bi sze Jehova Bogá vaséga vszední!“

V. Tál.

Josua pri Araloth-Halmi z-kámenimi nô'zicmi obrêze nôvo pokolénye ísraela; szvétek pásche v-zemli Kanaána obprvim obszlú'záva; i z-vojom bo'zi seregôv szi zôcsi vöcsi zgovárja.

1. I prigôdilo sze je, kak szo prêk Jordána bivájôcsi vszi kralôvje emorítov na záhod, i vszi kralôvje kanaáncov kre môrja zvedili, kâ bi Bôg vövszúso vodé Jordána pred szinmi israelszkimi dokecs bi prêksli; nateliko nyim je zadrevenelo szrdce, da szo vecsari pámeti bilí za volo szinôv israelszki.

2. Vu tom vrêmeni je gúcsao Bôg z-Josuaom: „napravi szi kamene nô'zice, i pá obdrúgim obre'zi szini israelszke.“

3. Zgotovo szi je tak Josua kamene nô'zice, i obrezao je szini israelszke pri Aralóth-Halmi.

4. Eto je pa zrok, kâ je je obrezao Josua: cêlo lüdsztvo, stero je vöprislo z-Egiptoma, — mózki, vszi vojaici szo szpómrlí vu púsztávi, na pôtí, gda szo z-Egiptoma sli.

5. Ár je cêlo lüdsztvo, stero je vövandreló, obrézáno bilô; ali vsze ono lüdsztvo, stero je vu púsztávi med potúvanyem rodje-

no, gda szo z-Egiptoma vöprisli, je nëbilö obrézano.

6. Ár szo szinövjé israelszki stirideszét lét vandrali vu püsztsávi, dokecs je célo vojnszko lüdsztvo, stero je z-Egiptoma vöpriso, nëszpokapalo, geto szo na glász bo'zi nëkebzüvali, tak da nyim je Bög priszégno, ká nyim nedá viditi ons zemlé, od stere je tô oblúbo ocsákom nyihovim, ká je nam dati má, — zemlô, stera z-mlêkom i médom tecsé.

7. Ali deco je prineszao meszto nyí na bívoszt. Eto je obrezao Josua; ár je neobrezana bíla, geto szo je na pôti nëobrezali.

8. I kak je obrézanye céloga lüdsztva dokoncsano bilô, z-mérom szo osztali vu tábori, dokecs szo nëozdravili.

9. I erkao je Bög Josui: „dnez szem odvno od vász egiptomszko szramoto!“ Záto i meszto eto Gilgal zovéjo notri do denésnyega dnéva. —

10. Dokecs szo szinövjé israelszki v-Gilgali táborivali, pripravili szo páscho stirinájszetoga dnéva mészeca, navécsar, na ravnicaj Jeriche.

11. I po páschi bodöcsi dén szo jeli z-pöva zemlé one, — nekvaseno, i pra'zeno szilje, on iszti déa.

12. Naszledüvájöcsi dén, kak szo z-pöva zemlé jeli, je prehényala mana, tak da szo szinövjé israelszki némeli vecs mane, nego szo z-pöva kanaánszke zemlé ziveli 'ze vu tom leti.

13. Prigödilo sze je pa, gda bi Josua v-Jerichi bio, da bi, prizdignovsi ocsí, várao ednoga mô'za pred szebom, sztojécsega, z-

nágim mecsom vu rôki: Josua k-nyemi ide i ercsé nyemi: »jeli szí tí nas, ali protivákov?«

14. On je pa odgövoró: »jasz szem në drügi, kak voj seregövä bo'zi; prisao szem pa...« Josua je na obráz szpadno nazemlô, i klecsécs erkao: »ka nazvesztsáva moj goszpon szlugi szvojemi?«

15. Teda je erkao voj seregövä bo'zi: odv'ézi sôlince tvoje z-öng tvoji; ár tô meszto, na sterom sztojís, je szvéta zemla!“ I tak je vcsino Josua.

VI. Tál.

Jericha sze opüszti i prekuné; ali hi'za Rachabe, pôleg oblúbe, zdr'zí.

1. Jericha sze je pa zaprta i zaklennyena dr'zála pred szinmi israelszkimi; niscse je ni vö, ni notri hoditi nëszmeo.

2. Teda je erkao Bög Josui: „vis, v-rôke szem tí dao Jericho i nyé kralá, — vojne mô'ze!“

3. Zaopaste váras! vszi vojnicí ednök obhodivsi oköi várasa! Tak csinte sészti dní.

4. Szedem popév pa neszi szedem trobécsi rogövä pred ladov, i szédmi dén szedemkrát obhodate váras, popévje pa naj trobüntajo z-rogmi.

5. I gda rogövjé trôbiti májo, kak zacsüjete trôblenye rogövä, naj hrabucsiti zacsne célo lüdsztvo, grozno kriecsécs. Teda tam na tisztom meszti vküpszpádne szléna várasa, i lüdsztvo gori-vderé, vszáki pred ocsmi szvojimi.“

6. Na stero gledôcs k-szebi dá prizvati Josua, szin Núna pope i ercsé nyim: »vzemte gori lado závezka, i szedem popév neszi szedem trobécsi rogôv pred bo'zov ladov.«

7. I ekli szo lüdsztvi: „idte i vzemte okôli váras; vojníci pa naj pred bo'zov ladov idejo.«

8. Gda bi tó vöpovedao Josua lüdsztvi, szedem popév, kí szo szedem trobécsi rogôv neszi pred Bôgom, je naprêšlo, i pihalo trobünte; lada závezka bo'zega je pa za nyimi sla.

9. Vojníci szo pa za trobüntajôcsimi popevmi sztôpali, pozádnyi sereg je pa za ladov sô, sztáplajôcs i trobünte pihajôcs.

10. Lüdsztvi je medtém zapovedao Josua, govorécsi: nejuvcsite i nedajte csüiti glásza, ni edna rêcs neidi z-vúszt vasi, notri do onoga dnéva, gda vam praviti mam: »zdá hrabucstel« te hrabucste.« —

11. Okôli je tak vzéla bo'za lada váras, ednôk ga obhodécsa; potom szo nazásli vu tábor i nocüivali szo vu tábori.

12. Kak Josua zaütra rano gorisztáne, vzemejo popevje bo'zo lado;

13. Ti szedem popév pa, kí szo szedem ro'zeni trobünt neszi pred bo'zov ladov, idôcs ide i pise trobünte; vojníci szo pa pred nyimi sztápalí i poszlédnyi sereg je za nyimi sô, za ladov bo'zov idôcs i z-rogmí trobüntajôcs.

14. I obhodili szo váras drügi dén ednôk; potom szo sze nazávrnoli vu tábor. Tak szo csi-nili sésztdni.

15. Szédmi dén szo v-zôrje gorisztanoli, i obhodili szo váras rávnotak, kak do etimao, szedemkrát; szamo li ete dén szo szedemkrát obhodili váras.

16. Obszédmim szo pihnoli popevje trobünte; Josua je pa vello lüdsztvi: »kricste! ár je Bôg vam dao ete váras!«

17. Váras je pa zevszém vréd, ka je vu nyem bilô, na vekivecsen áldov szpadno Bôgi; li szamo Rachab, ta hotlivka je vu 'zítki osztála — ona szama i vsze, ka je 'z-nyôv vu hízi bilô, — geto je szkrila one poszlaníke, stere szmo vöposzlali.*)

18. Ali hábajte sze vekivecsnoga áldova etoga, da, geto je z-preklétsztvom okladjen, neszranite ká z-toga áldova prokléta, i z-tém tálom tábora israela na porob nev'zete i v-pogübel neszünete!

19. Ár vsze szrebro i zláto, med i zezezo, — tó Bôgi poszvetseno bidti, vu kincs Jehova pridti more.«

20. Juvkalo je záto lüdsztvo, kak szo podpínyene trobünte; ár precí kak je lüdsztvo zacüsülo trôbleyenye rogôv, na grozno hrabuko je vövdrlô. Teda je je vküpszpádnola sztêna obszebí, lüdsztvo sze je pa notri szünolo vu váras, vszáki za očsmí szvojimi: i podzájili szo váras.

21. I gori szo aldüvali vsze, ka je vu várasí bilô, od mo'z-koga zacsnovsi, do 'zenszke, — mládoga i sztároga, ro'zeno márho, tak, kak ovcé i oszle, — z-osztrícóm ro'zjá.

*) Jos. 2, —

22. Tima dvema naglejüvco-
ma országa je pa velo Josua:
„pridta vu hi'zo hotlivke i
szpravte vö odnet nyô ze-vszêm
vréd, liki szta ji z-priszegov obe-
csala.“

23. Sla szta záto tiva nagle-
jüvajöcsiva mladénca, i vö szta
pripelala Rachabo, iz-nyé ocsom,
máterjov, rodbinov i zevszêm
navküpe; takáj i nyé celo 'zláh-
to szta vöpripelala i zvöna tá-
bora israelszkoga szta je po-
sztavila.

24. Medtêm szo váras pô'zga-
li ze-vszêm navküpe, li srebro,
zláto, kuferno, 'zelezo poszôdo
szo vu kincs hi'ze Jehova djáli.

25. Rachab hotlivkô pa, ocsé
nyénoga hi'zo i vsze dománye
je Josua vu 'zitki nihao i prebí-
vala je vu kríli israela notri do
denésnyega dnéva: ár je szkrfla
one poszlaníke, ké je Josua na
Jeriche naglejüvanye poszlaó.

26. I priszégno je Josua vu
hipi onom, govorécsi: „prokleti
bojdi pred Bôgom on mó'zki, kí
sze vzeme i ete váras, Jericho
pá gorizozida! Prvorodjenoga
szvojeja naj zgübi pri nyega
grüntanyi, i toga najmláséga pri
goriposztávlanyi nyega vrát!“

27. Bôg je pa z-Josuom bio,
i glász nyegov je po celom or-
száji razísao.

VII. Tál.

Pri zrúsenyi Jeriche, Achan
'z-nyé prekunyeni kincsov
nisteri drobís szkríje i za
toga, kak i pri Aj várasí

neszrečno szkoncsanoga
bitja stímanoga zroka volo,
sze naszmrt kamenúje.

1. Ali szinövjé israelszki szo
prelomili prepoveszt vekivecsno-
ga áldova; ár Achan, szin Kar-
mia, kí je bio szin Zabolia, szí-
ná Zeracha, z-pokolénya Jude,
je vzéo z-toga prekunyénoga:
za steroga volo sze je Bôg na
szrd zvü'zgao próti szinom is-
raelszkim.

2. Gda bi Josua mó'zé poszlaó
z-Jeriche próti Aji, steri pri
Beth-Áveni, v-vzohodnom táli
Beth-Éla.le'zí; erkao nyim je,
govorécsi: „idte ta gori i na-
glednite ono zemlô! — Ti
mó'zki szo pa sli i naglednoli
szo Aj.

3. Kak szo nazáprisli k-Josui,
erkli szo nyemi: „nê je potreb-
no celóm lüdsztvi tá goriidti,
dvé ali trijezér mó'zki naj ide,
da Aj funda; netrúdi tá cêloga
lüdsztvi, ár je ti ovi malo.

4. Gene sze tak tá edno trije-
zér mó'zki z-lüdsztva; ali pobeg-
noli szo pred Ajancmi.

5. Doli szo pa pobili 'z-nyí
Ajanci okôli sészttreszeti mó'zov,
i bészili szo je od vrát notri do
Sebarima, i zbilí szo je na zré-
berji: na stero sze je raztópilo
szrdce lüdsztva, tak da bí sze
na vodô obrnoló.

6. Josua je pa razprászkao
oblecsalo szvoje i na obrázi je
lé'zao na zemli pred ladov bo-
'zov do vécsara, z-sztarcmi is-
raela navküpe: na glavô szo
szi pa práh zoszípali.

7. I erkao je Josua: „O goszpodne, tí Bôg! zaka szi pelao lüdsztvo eto prêk Jordána? jeli ká bi je emorítom v-rôke dao i pogübo? Bár bi sze zadovolili i zovkraj Jordána bi ostali!

8. Oh goszpodne! ka mam jazs zacséti, csi israel ze pobegne pred protivnikom?

9. Ár csi tô zacsüjejo kanaánci i vszi mesztancsarje zemlé; okóli nasz vzemejo i dolizbrisejo imé nase z-zemlé: tí pa ka más csiniti za veliko imé tvoje?“

10. Bôg je pa na odgovor dao Josui: „sztani gori! na obráz zaká káples?“

11. Pregrêso je israel! ár szo prelomili závezek moj, na steroga szem je dolizavézao; geto szo vzéli z-prekunenoga, tatfo szo doprineszli, ár szo szkrili i med szvojo vrédnost szránili.

12. Szinôvje israelszki neposztánejo pred protivnikmi szvojimi v-bêg vdárijó pred nyimi, ár szo prokleti: od etimao nebom med vami, dokecs z-krila vasega neodrinéte toga prekunenoga.

13. Sztani gori! poszvêti lüdsztvo i ercsi nyemi: „poszvêtte sze na dén útrásni! ár je tak pravo Jehova Bôg israela: prokleti jeszte med tobom, o israel! neposztánes pred protivnikmi tvoji-mi, dokecs vönevízete toga prekunenoga z-krila vasega!“

14. Vütro sze pa esze posztavte pôleg pokolényi, i stero pokolénye pokáze Bôg, tô naj pride pôleg szvojega plemena, i pá on rod, steroga Bôg pokáze, sze naj posztávi pôleg híz, ona híza pa, stero Bôg pokáze, sze naj posztávi pôleg mózki.

15. Koga etak krívoga naidejo vu tom prekunenom, naj sze ze'zgé ze-vsžêm navküpe; geto je bo'zi závezek prelomo i geto je zlo doprineszao vu israeli!“

16. Kak Josua zaütra rano gorisztáne, tá je zrendelüvao israela pôleg pokolényi; i krívo szo naisli pokolénye Jude.

17. Tá pôsztavivsi plemen Jude, vu bíni je naisao rod zerachov; potom naprêposztavivsi rod zerachov pôleg mózki, krív sze naide Zabdi.

18. Etoga hízo posztavivsi vö pôleg mózki, krívoga naidejo Achána, sziná Karmia, kí je Zabdia, sziná Zeracha szin bio, z-plemena Jude.

9. I erkáo je Josua Acháni: „szineh, dñcsi Jehova Bogá israela i hváli, i vadlúj mi, ka szi prekacao, i nika netaji pred menom!“

20. Natô je odgôvoro Achan Josui, erkôcsi: „bogme szem pregrêso prôti Jehova Bôgi israela, i tak, pa tak szem vcsíno.

21. Ár szem vido med porobom eden lêpi sinearszki pláscs, dvészto 'zukavcov szrebra i edno zláto sibo, pétdeszét zukavcov vágajôcso; povidila szo sze mi, i vzéo szem je: stera szo vu zemlô zakopana v-satori mojem, szrebro je pa pod nyimi.“

22. Posle záto Josua posztavnike, kí szo vu sator nyegov b'ézali; i, vis, pokopana szo bilá ona vu satori, szrebro pa pod nyimi.

23. Vö szo je pa vzéli z-sator a neszli szo je pred Josua i vsze szini israelszke, i vö szo je szipali pred Bogá.

24. Natô je vzéo Josua Achána, sziná Zeracha, takáj i to szrebro, pláscs, zláto sibo, nyega sziní, cserí, gyünce, oszle, csrède ôvc, sator i vszo vrédnoszt, — 'z-nyim idôcsi cêli israél, — i pelali szo je v-Achor dôl.

25. I erkao je Josua: „zaka szí nasz szüno v-nevolo? zdâ naj tebê szüne v-nyô Bôg!“ — Potom je cêli israél kamenüvao i z'ézgao nyé. Tak je naszmrí kamenüvan!

26- I nametali szo na nyé eden velki küp kaménya, steri notri do etimao bíva. Szrd bo'zi je pa potisani: záto sze zové meszto eto »Achór dôl« notri do denésnoga dnéva.

VIII. Tál.

Aj váras sze podzajé i opüszti; po sterom Josua na Ebal gori oltár zdigne Bôgi i precsté pred lüdsztvom moseso vo právdo 'z-nyé blagoszlovom i prokletom navküpe.

1. Erkao je pa Bôg Josui: „neboj i nesztrasi sze! Vzemi z-szebom cêlo vojszkô i sztani gori, idi prôti Aji: vis, Aja kralá, lüdsztvo, váras i dr'zélo szem ti vrôke dao!

2. Tak vcsíni z-Ajom i nyega kralom, kak szí z-Jerichov ino nyé kralom vcsíno: ali nyega porob i márho razdêlte med szebom. — Z-jáluosztjov vdari nad váras, od záhoda.“

3. I vzéo sze je Josua z cêlov vojszkôv szvo'jov, da bí nad Aj sô.

Zednim je i vözébrao Josua treszeti jezér vojníkov i vö je je poszlae cseresz nôcsi,

4. I zapovedao nyim je, erkôcsi: „viste, ví zasútate váras na nyega záhodnoj sztráni: jáko dalecs od nyega neidte, i vszi krédi boj-dte na bíttje.

5. Jasz pa i cêlo lüdsztvo, stero je z menom, sze blízati mámo k-várasí, i gda sze prôti nam vö májo genoti, kak predtêm, mí pobegnemo pred nyimi,

6. Oni sze pa tecsasz májo za nami gnati, da je odszecsémo od várasa; ár do tak pravili, gda mo mí bēzali pred nyimi: „b'zijo pred nami, kak predtémoga!“

7. VÍ pa vderte vö z-szkrivnoga meszta i podzajte váras! ár vam ga Jehova Bôg vas v-rôke dá.

8. Kak pa podzajéte váras, pözгите ga z-ognyom; pôleg bozega povelénya csintel — Vidte, vsza szem vam zapovedao!“

9. Odposlao je je tak Josua: oni szo pa odhájeli prôti szkrivnomi meszti i sztanolí szo med Beth-Elom i Ajom, na záhodnoj sztráni Aja. Josua je pa nôcs eto med lüdsztvom nocšüvao.

10. Zaúfra rano gorisztanovsi Josua, v-racsún je vzéo lüdsztvo i sô je on i sztarci israela pred lüdsztvom prôti Aji.

11. Cêla vojszka tak, stera je 'z-nyim, sze gene, ide i pride pred váras. V-tábor pa szédejo na szevernoj sztráni Aja, tak da je dôl med nyimi i med Ajem le'zao.

12. Vzéo je pa edno pétéjéer mó'zov i posztavo je je med Beth-Elom i Ajom vu szkrivno meszto, na záhodno sztrán várasa.

13. I gori je posztavilo ľudszto cêli tábor, steri je na szevernoj sztráni várasa bio; takáj i toga na szkriovnom meszti bodôcsega, na záhodnoj sztráni várasa: Josua je pa na nôcs vu dôl sô.

14. Medtêm, kak je tó kral Aja na pamet vzéo, brezi dšuske szo vövdrlí mô'zje várasa prôti israeli na bítje, — on szam z-cêlim ľudsztom szvojim, vu vözravnanom hípi, prôti ravnici: ali nê je znao, kâ sûtajo za nyim ti prêk várasa szkriti.

15. Josua pa i cêli israel szo sze zbiti dáli, i bē'zali szo prôti pšusztšávi.

16. Natô sze je cêlo ľudszto várasa vkšpszšunolo, da bi je pre-ganyalo; i gnali szo sze za Josuom, tak da szo sze odrtnoli od várasa.

17. Ni eden cslovek je nê osztao v-Aji, niti v-Beth-Eli, kí sze nebi vrgao za israelom: váras odprêti nihávsí, tirali szo israela.

18. I erkao je Bôg Josui: „omajni z-dárdov, stero v-rôki más, prôti Aji; ár ti ga v-rôke dam!« Omajno je tak Josua z-dárdov, stero je v-rokaj meo, prôti várasí.

19. Natô ta szkrita vojszka kmeszti vövderé z-sztána szvoje-ga, — i kak je on vövtégno rokô szvojo, szšunovsi sze vu váras vderéjo, podzajéjo ga i kmeszti ga v plamén pšusztšíc.

20. I kak szo sze mô'zje Aja názhrbt zgljednoli, várali szo, kâ sze din vála z-várasa prôti nébi, i nê szo naisli presztera, kâ bi v-eden ali drúgi kraj bē'zali; ár sze je ľudszto, stero je vu

pšusztšávo pobegnolo, prôti pre-gancsarom nazávrlo.

21. Gda bi pa Josua i cêli israel vido, kâ je ta szkrita vojszka podzajéla váras i kâ sze várasa din kumesz szúcse; nazá szo sze obrnoli i zbili szo mó'zé Aja.

22. Ti ovi szo sze pa pred nyé szšunoli z-várasa, tak da szo celô med israela prisli: — eti z-ete, ovi z-ove sztráni bodôcsi, szekali szo je, dokecs je eden 'z-nyí bio, steri bi vuidti ali od-szkocsiti mogao.

23. I kralá Aja szo 'zívoga zgrabili i k-Josui szo ga gnali.

24. I kak je israel vsze mesztancsare Aja doliszposzekao na poláj, vu onoj pšusztšávi, kama szo ga tirali, i gda bi vszi do szlédnyega szpokapali pod osztricom ro'zjá; nazá sze je vrno cêli israel v-Aj, i pogúbili szo ga z-osztricom mecsa.

25. Racsun pa vszê oni mó'zki i 'zenszk, steri szo ete dên szpokapali, dvanájszet jezér zadene: vszi ljudjé Aja.

26. Josua je pa tecsasz nêpôtégno nazá rôke szvoje, stero je z-dárdov vövtégno, dokecs je vszê mesztancsarov Aja gori nê al-dšivao.

27. Szebi je szamo li 'zivino i vrédnoszt etoga várasa porobo israel, pôleg povelénya bo'zega, stero je Josui dao.

28. Naszlédnye je pô'zgao Josua Aj i vekivecni rús ga je vcsfno — pšusztšoga notri do etímao.

29. Kralá Aja je pa na drêvo povesziti dao do vécsara; z-szun-ca záhodom je pa doli dao vzéti Josua mrtvo têlo nyegovo z-drêva,

stero szo pred vráta várása vrgli i zmetali szo na nyé eden velki kúp kaménya, steroi sze do dené-noga dnéva viditi dá. —

30. Teda je Josua oltár zidao Bôgi israela, na Ebal gori;

31. — Tak, kak je Moses, szluga bo'zi zapovedao szinom israelszkim, liki sze tô popiszano naide vu pravdeni knigaj Mose-sa*), — oltár z-nezrêzanoga kaménya, kumesz steroga je z-zelezom nêomajnyeno. Potom szo gorineszli na nyega 'zgánya áldove Bôgi, i áldûvali szo áldove zahvánszti.

32. I gori je szpíszao tam na kaménye to drúgo právdo Mose-sa, stero je szinom israelszkim popiszao.**)

33. Teda cêli israael, — sztarcí, caesztncí i szodci posztanovsí na dvá kraja lade, pred levi popmí, noszécsmi lado bo'zega závezka, prísavec tak, kak domácsi, ta edna polojna zôcsi Gerizzim goré, ta drúga zôcsi Ebal plamine, — liki je tô Moses, szluga bo'zi zapovedao ednôk lüdsztvi, na blagoszlovenye israela.

34. Potom je goriprecsteo vsze recsí právde, — blagoszlov i proklet, — celô tak, kak je tô vu knigaj právde popiszano bilô:

35. Nê je esztalo vö nika zevszega toga, ka je Moses zapovedao, ka Josua nebi precsteo pred cêlov obcsinov israela, escse i pred izenszkami, decôv i pred tühíacom vu nyí kríli 'zivôcsim.

*) 2 Mos. 20, 25. — 5 Mos. 27. 5.

**) 5 Mos. 11, 29. i 27, 12.

IX. Tâl.

Gibeonci sze notriosmílijo vu závezek bo'zi, i bodo drvárje i vodárje hi'ze bo'ze.

1. Gda bi tô zacsüli vszi oni kralôvje, ki szo zetekraj Jordána, na bre'zinaj i vu dolê, takáj po cêli bregê velkoga môrja, zôcsi Lebanona sztáli, kakti: chivvitje, emoritje, kanaánci, perizzitje, chittitje i jebuszitje:

2. Vküp szo sze szpravili, da bi sze bojûvali z Josuom i z-israelom, vjedínani.

3. Gda bi pa zacsüli mesztancsarje Gibeona, ka je vcsíno Josua z-Jerichov i Ajom,

4. Sáliti szo sze zácsali: idôcsi gori szo sze opravili, vzévsí na oszle szvoje zanücane 'zakle, sztáre razpráskane i zakrpáne vinszke kozáre.

5. Ponoséne i zakrpáne sôlince na nogáj, sztáro odêvko majôcsi na szebi, i vesz nyihov krúh je szúhi i pesznávi bio.

6. Idôcsi k-Josui vu gilgalszki tábor, erkli' szo nyemi i szinom israelszkim: „z-dalésnye zemlé szmo prisli, da bi ví na závezek sztáli z-námí!“

7. Natô szo odgôvorili szinovje israelszki chivviti: „stí more bidti med nami sztojís; kakda bi mogli závezek vcsíniti z-tebom?“

8. Oni szo pa odgôvorili Josui: „mí szmo szlûzbenici tvoji!“ Josua nyim je pa odgôvoro: „sto szte i odked idete?“

9. Natô szo nyemi odgôvorili: „szlugi tvoji szo z-íako dalje zemlé prisli, za volo iména Jehova Bogá tvojeja; ár szmo

csüli nyegov glász i vsze tó ka je v Egiptomi csinio,

10. Nadale vsze, ka je vcsino prék Jordána z-dvema kraloma emoritov, — Szichonom, kralom Chesbona i Ogom, kralom Basana, kí je v-Astarothi sztao.

11. Zató szo nasz oberkli nasi sztarcí i vszi domovincsarje, govorécsi: „vzemte szí sztrosek na pôt i pred nyé idócsi, povéte nyim: mí szmo szl'zbeníci vasi; szklente tak závezek z-nami.

12. Eto je nas krüh! — toploga szmo vzéli na pôt z-dómi, gda szmo sze k-vam napôtíli; ali zdá je 'ze szühi i plesznívi;

13. Eto szo vinszki ko'zárje, stere szmo znóvoma zaléjali, ali 'ze szo sze razprászkali, i eto je nasa odévka i nasi sôlinci: ponoséna szo vsza za volo jáko dúge pôti.“

14. Nató szo szí vzéli tí mō'z-je 'z-nyí jésztvine; ali lamp bo'zi szo nêopítali.*)

15. Na tó gledócs nyim je Josua mír oblúbo i závezek szkleno 'z-nyimí, ká bi je vu 'zítki nihao: poglavárje obcsine szo nyim pa prízego djáli doli.

16. Ali na trétji dén po závezki szo zacsüli, ká bi oni blúzi k-nyim bíli i ká bi med nyimí sztáli.

17. Napôtíli szo sze tak szinóvje israelszki i na trétji dén szo k-nyí varasom prisli. Nyí varasóvje szo pa: Gibeon, Kéfira, Beeroth i Kirjath-Jearim.

18. Ali szinóvje israelszki szo jí nêpobili; ár szo nyim poglavárje obcsine prízego dolid,áli

*) Nê nyim je na pamet prislo, ká bi nyim pred jésztvinov Bôgi aldúvati trbelo.

na Jehova Bogá israela. I kak je cêla obcsina prôti poglavárom mrmrala,

19. Erkli szo vszi poglavárje cêle obcsine: »mí szmo nyim prízégnoli na Jehova Bogá israela; zató sze nam jí je ni teknoti nê szlobodno.

20. Etak mo szí djáli 'z-nyimí: vu 'zítki je nihámo, da nasz szrd nezadrobisa za volo one prízége, stero szmo nyim prízégnoli.«

21. Potom szo k-nyim erkli poglavárje: »naj szí 'zivéjo!« — Vcsinyeni szo tak oni cêle obcsine drvárje i vodárje, — liki szo nyim tó poglavárje vónazvêsztili.

22. Potom je pred szébe dá prizvati Josua i ercsé nyim, govorécsi: »zaka szte nasz zvodili, erkócsi: »mí szmo jáko dalecs od vász! ? geto med nami sztojite.

23. Zató prokletni bojdté nate-liko, da naj neprehênya med vami ni szl'zbenik, níti bo'ze hí'ze drvár i vodár.«

24. Oni szo pa odgôvorili Josui i erkli szo: »geto je na znánye dáno szlugom tvojim, ka je Jehova Bóg tvoj Mosesi, szlugi szvojemi zapovedao: ká naj vam dá cêli ország i vösztrébi vsze mesztancsare zemlé ete pred vami: zató szmo sze jáko preztrasili vász za 'zítek nas i vcsínili tó.

25. Zdá szmo tí pa v-rokaj; ka sze tí dobro i pravicsno vídi z-nami csiníti, csíní!«

26. On je pa etak csiníto 'z-nyimí: oszlóbodivsi je z-rôke szinóv israelszki, nê szo jí szpoklali.

27. I teda je je prékda Josua obcsini, kak drváre i vodáre koltári bo'zemi na ono mešto, stero szí zebrati má, — do etimao,

X. Tál.

Josua podzajé pòdnésnyo drzólo Kanaána, obládavsi Adomi-Szédeka z-stírami záveznimi králmi navküpe, med sterim szunce i meszec do konca bitja sztávi.

1. Prigòdilo sze je pa, kak je Adomi-Szédek, král Jeru'zálemszki zacšò, ká je Josua podzájao Aj i opüşzto; — liki je i z-Jerichov ino nyé kralom csinio, tak je csinio z-Ajom i nyega kralom, — i ká szo mésztancsarje Gibeona na mír zavézali doli israela i ká med nyim prebívajo:

2. Vise mere szo sze presztrasili; ár je Gibeon velki váras, kak eden varasòv országa, i geto je véksi bio od Aja i vszi mo'zki nyegovi dobri vojníci.

3. Za toga volo poszlanfke posle Adomi-Szédek, král Jeru'zálemszki k-Hohami, králi Chebrona, nadale k-Pireámi, králi Jarmutha, takáj i k-Jafii, králi Lachisa, i k-Debíri, králi Eglona, erkòcsi:

4. Szpravte szò vktüp meni na pomòcs, i zbíjmo Gibeona, geto je mír vesino z-Josuom i szinmi israelszkimi.

5. Natò sze je vktüpszpravilo i gorislo ti pét kralòv emora: král Jeru'zálema, král Chebrona, král Jarmutha, král Lachisa i král Eglona, z-seregmi szvojimi v-tábor idocsi pròti Gibeoni, obszeli szo ga.

6. Teda szo poszlanfke poszlali mo'zje Gibeona k-Josui v-gilgalzski tábor, govorècsi: „nevzemi doli ròke tvoje z-szlugov tvoji!

precu prði k-nam, bráni i pomá-gaj nasz! ár szo sze vszi emorszki kralòvje pròti nam vktüpszpravili!“

7. Natò sze je Josua z-cèlov vojszkòv i ze-vszèmi voji z-Gilgala geno.

8. Teda je erkao Bòg Josui: „neboj sze jil ár szem ti je vròke dao: niscse 'z-nyí neposztáne pred lícem tvojim!“

9. Hitro je nad ayé vdarò Josua: cèlo nòcs je potívao z-Gilgala.

10. Teda je je v-grozo szüno Bòg pred israelom, i tak sztrasno je je zbüo v-Gibeoni i tirao pròti bre'zini Beth-Chorona, da je je notri do Azeke i Mackede drobio.

11. I kak szo v-bèg vdarili pred israelom, — rávno na zrèberji Beth-Chorona je Bòg veliko kaménye püşzto na nyé z-nebész, notri do Azeke, pod sterim szo szpovesznoli. Vecs ji je vesznolo od tocsé, kak szo ji z-ro'zjom szpoklali szinòvje israelszki. —

12. Teda je erkao Josua Bògi, gda je Bòg emoríte pred szini israelszke vrgao,^{*)} govorècsi pred ocsmi israela: „szunce, sztaní v-Gibeoni! i mészec, vu dòli Aj-jalon!“

13. Teda je sztanolo szunce, i mészec je sztano, dokecs je lüdsztvo nèzadomesztilo protivníkov szvoji. Vèm je tò popiszano vu „knigaj toga pravicsnoga.“ Sztalò je pa szunce naszrèdi nébe i né sze je nagaolo na záhod szkoro eden cèli dén.

^{*)} Nyí ro'zje na porob vrgao.

14. Niti je nêbilô nigdar vecs etaksega dnéva ni predtêm, ni potom, kê bi Bôg csloveka bôgao: geto sze je Bôg bojŭvao kre israela.

15. Josua sze je potom nazâvrno vu gilgalszki tábor z-cêlim israelem.

16. Ti pét kralôv je pa pobegnolo i szkrilo sze vu bre'zni lŭknyaj Makkede.

17. Ali na znánye je dáno Josui erkôcs: »ti pét kralôv je vu bre'zni lŭknyaj Makkede naideni szkriti.«

18. Josua je pa odgôvoro: „zvâlajte velko kaménye pred grlo lŭkeny i posztavte pred nyé mo'zke na sztrá'zo.

19. Ali ví nesztante, — bêszte protivnike vase, szêkajte je odzaja, nedajte nyim vu nyí varasé vuidti; ár vam je je Bôg vas v-rôke dao.“

20. I prigôdilo sze je, kak szo Josua i szinôvje israelszki nyé, sztrasno szekavsj, celô dolipobili, — on drobis pa, stari je 'z-nyí vuisao, je v-pokreplene varasé bé'zao: —

21. Cêlo lŭdsztvo sze je brezi skode nazâvrnolo k-Josui vu makkedajszki tábor: ni na ednoga z-szinôv israelszki je niti pesz nê-obrúszo jezika szvojeja.*)

22. Teda je erkao Josua: „odkrŭjte grla lŭkeny i pripelajte vö 'z-nyí ti pét kralôv pred méne.“

23. Oni szo pa tak vcsnili: vö szo pripelali ti pét kralôv z-lŭkeny pred nyega: kralá Jeru'zá-

lema, kralá Chebrona, kralá Jar-mutha, kralá Jachisa i kralá Eglona.

24. Prigôdilo sze je pa, gda bi kralé ete k-Josui pripelali, vkŭp je prizvao Josua vsze mo'zke israela i erkao je k-vojom vojnikov, kí szo 'z-nyim hodili: »prisztôpte esze, dente nogé vase na sinyeke kralôv eti!« Oni szo pa prisztôpili i djáli szo nogé szvoje nyim na sinyeke.

25. I erkao nyim je Josua: „nebojte i nesztraste szel bojďte krepki i szrdcsni! ár tak má csiniti Bôg ze-vszêmi protivnikmi vasimi, z-kêmi te sze bojŭvali!“

26. Potom je je Josua szpoklati, szpomoriti i na pét drêv obesziti dao: — vizivsi na drêvaj notri do vécsara.

27. Prôti záhodi szunca je je pa doli dao vzéti Josua z-drêv i v-one lŭknye zmetali, vu stero szo sze szposzkrili, i zvâlali szo velko kaménye na grla lŭkeny, stero vsze sze tam do denésnyega dnéva viditi dá.

28. Té iszti dén je Josua i Makkedo podzájao, i pogûbo z-osztricom mecsa, nyé kralá je pa gorjaldŭvao, ze-vszákov dúsov navkŭpe, stera je vu nyé bíla, — ni edne nênihávsi 'zŭve: z-kralom Makkede szí je pa tak djao, kak je z-kralom Jeriche csinio.

29. Potom je sô Josua i 'z-nyim cêli israel z-Makkede vu Libno, i bojŭvao sze je z-Libnov.

30. Bôg je pa israeli i eto v-rôke dao 'z-nyé kralom vréd, i pogûbo jo je ze-vszákov dúsov navkŭpe, stera je v-nyé krili bíla,

*) Niti ednoga je nê doista ni ta najménsa pogûbel ali skoda od protivníka.

z-osztricom mecsa; nê je nihao vu nyê ednoga 'zivoga; 'z-nyê kralom szi je pa tak djao, kak je z-kralom Jeriche vcsino

31. Z-Libne sze pa genovsi Josua i 'z-nyim cêli israel v-Lachis, obszeo ga je i bio sze 'z-nyim.

32. Bôg je pa israeli v-rôke dao i Lachis; ár ga je drúgi dén podzájao i porobo, z-osztricom mecsa, ze-vszakov vu nyem naidenov dúsov navküpe, tak, kak je z-Libnov vcsino.

33. Vu onom hípi je Horam, král Gézera na pomôcs prisao Lachisi; ali Josua ga je zbuo 'z-nyega lüdsztvom, nateliko, da nyemi je ni ednoga nênihao 'zivoga.

34. Potom sze Josua i 'z-nyim cêli israel z-Lachisa v-Eglon genovsi, zaopászali szo ga i bili sze 'z-nyim.

35. Podzájivsi ga on iszti dén, opúsztili szo ga z-osztricom ro'zjá; i vszákó vu nyem bodôcso dúso je on iszti dén gorialdúvao, rávno tak, kak je z-Lachisom vcsino.

36. Z-Eglona sze je pa v-Chebron geno Josua i 'z-nyim cêli israel, i bili szo sze 'z-nyim.

37. Podzájévsi ga pa, doli szo vszekli nyega kralá, vsze nyega varasé i vszákó dúso, stera je vu nyem bila, z-osztricom ro'zjá: ni ednoga je nênihao 'zivoga, celô tak, liki je z-Eglonom csinio; ár ga je gorialdúvao ze-vszakov vu nyem bodôcsov dúsov navküpe.

38. Po dokoncsanyi etoga, sze je v-Debír obrno nazâ Josua i 'z-nyim cêli israel, i bio sze je 'z-nyim.

39. Podzájévsi ga pa 'z-nyega kralom i varasmi navküpe, pobili

szo z-osztricom ro'zjá i gorialdúvali vszákó dúso, stera je vu nyem bila, — ni ednoga je nênihao 'zivoga: liki je z-Chebronom csinio, tak szi je djao i z-Debirom ino nyega kralom, i tak, kak je vcsino z-Libnov ino nyê kralom.

40. Etak je Josua vözbojúvao cêli ország: bre'zino, pôdné, doljno, zrêberje, i vsze nyí kralé: ni ednoga je nênihao 'zivoga, nego je vszákoga odúhávajôcsoga gorialdúvao, liki je tó Jehova Bôg israela zapovedao.

41. Ár je je zbio Josua od Kades-Barnee, notri do Gázze, i cêlo dr'zelo Gozena, notri do Gibeona.

42. Takáj je i vsze ete kralé z-ednim vdárcom porobo Josua; ár sze je Jehova Bôg israela bojúvao kre nyega.

43. Dokoncsavsi pa vsza tá, nazâ sze je vrno Josua i 'z-nyim cêli israel v-Gilgal vu tábor.

XI. Tâl.

Jabin, král Chaszora sze z-záveznikmi szvojimi vréd zbije, nyí varasôvje opúszti-jo, i kralôje szpokolejo; szamo li na bre'zinaj le'zêcsa mészta sze nepogúbijo. Cêla zemla Kanaána sze israeli podvr'ze, na stero mír i pcsinek naszledúje.

1. I Prigôdilo sze je, gda bi tó Jabin, král Chaszora zacsó, ná-büd je poszlao Jobábi, králi Madona, nadale králi Simmona i králi Achasafa;

2. Takáj i onim kralom, kí szo od szevra na bre'zinaj, na ravnici vu pôdnésnyoj krajni Kinnarotha i na goráj od záhoda sztáli ;

3. Takáj i zhodnim ino záhodnim kanzáncom, emcítom, chittítom, perizzítom, bre'znim jebuszítom i pod Chermonom bodócsim chivítom vu Miszpa krajni.

4. Vö szo sze genoli eti zevszëmi seregmi szvojimi, — telko lüdsztva, kak pëszka na bre'gë môrja; k-tomi escse jáko doszta konyév i kôl.

5. Vküp sze pa szpravivsi vszi eti kralövje, i pridócsi, tábor szo vrgli pôleg edendrugoga pri Merom vodi, da bi sze bojüvali z-israelom.

6. Teda je erkao Bôg Josui: »neboj sze jil ár je jasz vütro okóli etoga hípa vsze poszëkam i pred israela zmecsem: nyí konye mores tí oplantati i kôla zëzgatí.

7. Josua tak nad nyé vdári z-velkov szílov z-célov vojszköv szvojov pri Merom vodi i na nyé sze színe.

8. Bôg je pa v-rôke dá israeli; ár szo je zbili i tirali do velkoga Szidona, Miszrefoth—Máima i Miszpe csisztine próti zhodi, i tak szo je drobili, da je ni eden iz-nyí nëosztao vu zítki.

9. I doprineszao je Josua nad nyimi i tó, ka nyemi je Bôg vëlo: nyí konye je obstonkao i nyí kôla zëzgaó.

10. Potom sze pa nazávrnovsi Josua, podzájao je Chaszor i nyega kralá z-ro'zjom vmôro. —

Chaszor je leprá prëdnyi váras bio ednók vszë eti králesztv. —

11. Takáj i vszako vu nyem bodócsó dúso szo'z-mecsom na vekivecsni áldov vrgli: gori je nëosztao ni eden odühávajócsi. Chaszor je pa iz-ognyom opüsztsen.

12. Ktomi je eszse i vsze varasé kralöv eti zëvszëmi králmi nyihovimi vréd porobo iz-ro'zjom pogübo Josua, kak vekivecsen áldov, — pôleg zapovedi Mosesa, szlugo bózega.

13. Medtëm je israel zmed varasmí na bre'zini bodócsimi ni ednoga nëpözgaó, li szamo Chaszor je pözgaó Josua.

14. Ali vszo vrëdnoszt varasöv eti, ino nyí zivíno szo szinövje israelszki szebi poróbili, li szamo lüdí szo na osztric mecsa zmetali, dokecs szo ji vöëprepravili, ni ednoga nëniháysi zívoga.

15. Ka je Bôg Mosesi, szlugi szvojemi zapovedao, tó je zapovedao Moses Josui. Josua je pa tak csinio, nika je nëzamüdo zëvszega toga, ka je Bôg Mosesi zapovedao.

16. Etak je Josua podzájao vszo eto zemlô: bre'zino, cëli pôdnék, cëlo zemlô Gozena, dolíno, ravnico, goré i dolé israela,

17. Od prigorne bre'zine mao, stern je do Szeira vövtëgnyena, notri do Baal—Gáea, vu dolnai Lebanona, pod Chermon sztrmcom. Zvöntoga je zadrobisao, poszekao i szpomôro vsze kralé nyihove.

18. Poreden csasz sze je bojüvao zëvszëmi králmi etimi.

19. Nê je naideno meszto, stereo bi vu míri bilô z- szinmí israelszkimi, zvon chivvitov, mesztancsarov Gibeona. Vsze szo je z-szilov podzajéti mogli.

20. Ár je od Bogá szkoncsano bilô, kâ szo z-zdrzaim szrdcom sli na bitje z-israelom, li da bi sze goraldüvái, i miloscse nedôbili, nego sze vôsztrébili, pôleg zapovedí, stereo je Bôg dao Mosesi.

21. Vzeme sze pa Josua vu onom vrêmeni i vôsztrébi anakite z-bre'zine, z-Chebrona, z-Debira, z-Anabe, ze vszêgôr Júde, i ze-vsze bre'zín israela: z-varasmí nyihovimi vrdéje je goraldüvao Josua.

22. Nê szo niháni anakítje vu zemli szinôv israelszki; li szamo v-Gazzi, vu Gáthi i v-Asdodi szo osztali.

23. Geto szí je Josua celo drzélo pod oblászt vrgao, — celo pôleg toga, kak je Bôg pred Mosesom vonazvêszto; — prêk jo je dao Josua israeli na ôrok, pôleg delbe, med pokolényami. Ország szí je pa po bojní pocsnó! —

XII. Tál.

Iména oni kralôv i orszagôv, stere je Moses zov- i Josua zetekraj Jordána zbio i premetao.

1. Eto szo pa kralôvje zemlé one, ké szo szinôvje israelszki zbili i nyi országe podzajéli: prêk Jordána na zhod, od Arnon potoka, notri do Chermon bre'zine, i celo ravnico od zhoda.

2. Szichon, kralé emorítov, kí je v-Chesboni sztao, je kralüvao od Arora, sterí je na brêgi Arnon potoka lézao, potom od szredine potoka i polojne Gileada, notri do Jabbok potoka, do kraléne szinôv Ammona.

3. Nadale od ravnice do Kinneroth môrja pa zhod i notri do môrja ravenszkoga, do szolnoga môrja od zhoda, prôti Beth—Hajesimrothi; nad pôdné pa pod Piszge zrêberjem.

4. Potom drzélo Oga, z-osztankov goliátov bodôcsoga, kralá Basana, kí je v-Astarothi i v-Eôrei sztao,

5. I kralüvao je na bre'zini Chermon, v-Szalchi i celom Basani, notri do határa gesurítov i mechatov, i polojne Gileada, do határa Szihona, kralá Chesbona.

6. Moses, szluga bo'zi i szinôvje israelszki szo je zbili, i prêk jo je dao Moses, szluga bo'zi na ládanye rúbenovim, gádovim i pôkolényi Menasséa. —

7. Eto szo pa oni kralôvje zemlé, ké je zbio Josua i szinôvje israelszki zetekraj Jordána, nad záhod, od Baal—Gada vu dôli Lebanon, notri do prígorne bre'zine, stera do Szeira drzí; i prêk jo je dao Josua pokolényam israela na ládanye, pôleg nyi delbe:

8. Na bre'zini i vu dolini, na ravnici i zrêberji, na püsztíni i nad pôdné: chittíte, emoríte, kanaánce, perizzíte, chivvite i jebuszíte.

9. Kralé Jeriche, kralé Aja, pôleg Beth—Ela;

10. Král Jeru'zálema, král Chebrona;
 11. Král Jarmutha, král Lachisa;
 12. Král Eglona, král Gézera;
 13. Král Debíra, král Gédera;
 14. Král Chorme, král Arada;
 15. Král Libne, král Adulláma;
 16. Král M'kbede, král Beth—Ela;
 17. Král Tappúcha, král Chera;
 18. Král Afeba, král Lassarona;
 19. Král Madona, král Chaszóra;
 20. Král Simron—Merona, král Achsaja;
 21. Král Táanácha, král Megiddova;
 22. Král Kédese, král karmelszkoga Jokneáma;
 23. Král Dóra v-Dór dr'zéi, král gilgatszkoga lüdsztva;
 24. Král Tirsze; navküp edentreszeti kralöv.

XIII.

Tálanye zemlé kanaánszke, naimre nyé escse nepodzajenoga záhodnoga tála, zvön-toga prék Jordána bodöcse zhadne dr'zéle.

1. Geto je Josua 'ze zztári i pri létaj bio, erkao nyemi je Bög: »tí szi 'ze obsztarao i dalecs vu létaj, i escse jáko doszta zemlé jeszte, stera sze podzajéti more: —

2. Zaosztányena je eta zemla: cěla dr'zéla filistov i cěli Gesúr.

3. Od potoka Szihor, steri kre Egiptoma tecsé, notri do határa

Ekrona, nad szever, sze za kanaánszko stíma; pèt poglavnikov filistovi: gazzaštov, asdodítov, askalonítov, gathítov, ekromítov; — avvítov,

4. Nad pödné; cěla zemla kanaáncov; potom Meara, stera je Szidoncov, notri do Afeke, do határa emorítov;

5. Zemla gebalitov, i cěli zhadni Lebanon, od Baal—Gada pod Chermon brežínov, notri do tisztimao, gde v-Chamat hodijo;

6. Vszí mesztancsarje brežíne, od Lebanona notri do Miszrefoth—Máima, vszi szidonci, — Jasz je vöpreženém od szinöv israelszki; tí je pa raztálaj, pöleg sorse, med israelom, na örok, líki szem zapovedao.

7. Raztálaj tak zemlô eto med israela pokolényami i pöpokolényem Menasséa, na örok.

8. Z-etim navküp szo vödöbili rúbenovi i gádovi szvoj örok, steroga nyim je Moses dao prék Jordána, od zhoda, tak, kak nyim ga je Moses, szluga bó'zi dao vö:

9. Od Arcera, steri na brégi Arnon potoka lézít, i váras, steri je vu dölí, takáj i cělo Medeba ravnice notri do Dibona;

10. Takáj i varasé Szíchona, kralá emorítov, kí je v-Chesboni kralüvao, notri do határa szinöv kammonovi.

11. Nadale Gilcad, potom dr'zéle gesúrov i maachatov, vszo brežino Chermena, i cěli Basan, do Szalche.

12. Cělo dr'zánye Oga, v-Basani, kí je vu Ostavothi i v-Edrei kralüvao; ete je osztiao z-

osztankov refalovi, — ké je Mo-
ses zbio i vöpregnao.

13. All gesurítov i maachatí-
tov szo nëpregnali vö szinovje
israelszki, geto gesúr i maachat
notri do etimao med israelom
sztóji.

14. Szamo Levia pokolényi je
nëdao örocstne: áldovi Jehova
Bogá israela szo örocstna nye-
gova, — liki nyemi je szam
vönazvësztó.

15. Dao je pa Moses poko-
lényi szinöv rúbenovi pôleg nyi
roda.

16. Da bi nyihov bio határ od
Aroera, mao, steri na brégi Ar-
non potoka le'zi, k-tomi i vásar
steri je vu dólí, i cëla ravnica
pri Medebi.

17. Chesbon, zevszëmi varas-
mi szvojimi, steri na ravnici le-
zijo: Díbon, Banroth—Baal,
Beth—Baal—Meon.

18. Jahsza, Kedenoth, Me-
fáath.

19. Kirjatháim, Szibma, Szé-
reth Hassachar na bré'zni dóla.

20. Potom Beth—Peor, zréber-
je Piszge, i Beth—Hajesimoth.

21. Nadale vszi varasövje rav-
nice, cëlo dr'zánye Szíchona,
kralá emorítov, kí je v Chesbo-
ni kralüvao, gda bi Moses zbio
nyega i poglavnike Midjana:
Évia, Rechema, Szúra, Chúra i
Rébo, záveznike Szíchona, vu
zemli etoj sztojécse.

22. I Bileama, sziná Beora,
vúvca, szo szinövje israelszki z-
ro'zjom vmórilí, z-tími drúgími
szpoklaními navküpe.

23. Etak je határ szinöv rúbe-
novi bio Jordán i nyega krajína.
Tó je örocstna szinöv rúbenovi,

pôleg nyi roda: varasövje i nyi
vesznice.

24. Gáda pokolényi, szinom
gádovim, pôleg nyi roda, je pa
dao Moses.

25. Da bi nyihov bio határ
Jahzéra i vszi varasövje Gileada,
taká i polojna zemlé szinöv
Ammona, notri do Aroera, steri
pred Rebbov le'zi.

26. Potom od Chesbona mao
do Ramat—Hammiszpea i Be-
tonima; nadale od Machanáima
notri do Déber határa;

27. Vu dolni pa Beth—Haram,
Beth—Nimra, Szukboth, Szafon;
zaosztányen ország Szíchona,
kralá Chesbona; Jordan i nyega
krajína, notri do konca Kíme-
roth mórja, zovkraj Jordána nad
zhod.

28. Tó je örocstna szinöv gá-
dovi pôleg nyi pokolénya: va-
rasövje i vesznice.

29. Dao je pa Moses örocsti-
no pôpokolényi Menassea, da bi
pôpokolénya menasseovoga bila,
pôleg roda.

30. Da bi pelao nyi határ od
Machanáima notri do Basana,
— cëlo dr'zánye Oga, kralá Ba-
sana, i vsze vesznice Jaira, ste-
re szo v-Basani, — sészdeszét
varasöv.

31. Potom polojna Gileáda,
Astaróth i Edrei, varasövje dr-
'zánye Oga, v-Basani — Male-
híra, sziná Menassea odvëtka,
polojne szinöv Mahhíra, pôleg
nyi roda.

32. Tó szo ona, stera je Mo-
ses raztálao vö vu dr'zéli Moába,
prék Jordána, zöcsi Jeriche od
zhoda.

38. Levia pokolényi je pa Moses nêdao ôrocšine: nyi ôrocšina je Jehova Bôg israela, — liki nyim je tó szam vónazvêszto.

XIV. Tál.

Zacsétek tálanya zemlé kanaánszke, vu sterom Káleb vôdobi od Mosesa obečsani rázločsen ôrok od Josue.

1. Eto je, ka szo na ôrok dôbili szinôvje Israelszki, vu zemli kanaanszkoj raztálavsi jo med nyimi Eleazár pop, Josua szin Nuna i poglavárje koreal hi'z szinôv Israelszki.

2. Pôleg sorsa ôroküvanya, liki je tó Bôg zapovedao po Mosesi, na devét i pô pokolényi gledôcs.

3. Ár je dvema i pôpokolényi Moses dao vö nyi ôrocšino prêk Jordána; levítom je pa nêdao ôrocšino med nyimi.

4. Geto szo szinôvje Jôzefa dvê korniki vcsínili, — Menassea i Efraima; záto szo levítom nêdáli ôroka vu grúnti, nego li varasé na sztálicse ino nyi okrogšine na držánye 'zivine i mladézni.

5. Kak je Bôg zapovedao Mosesi, tak szo vcsínili szinôvje Israelszki, — raztálali szo zemlô.

6. Teda szo prisztôpili szinôvje Jude k-Josui v-Gilgali, i erkao nyemi je Kaleb, szin Jefunna, kenizíta: „tí znás, ka je velo Bôg Mosesi, mó'zi bo'zemi, na méno i tébe gledôcs v-Kades—Barnel.

7. Stírideszét lét szem bio sztar, gda me je Moses, szluga

bo'zi, poszlao z-Kades—Barné nag'ejúvat to obečsano zemlô; i jazs szem nyemi tak prineszao od nyé glász, kak je vu mojem szrdci bilô.

8. Moji bratje pa, kí szo z-menom hodili, szo caglivo vcsínili szrdce lúdszta; ali jazs szem celô Jehova Bogá mojega naszledüvao.

9. Záto je priszégajôcs pravo Moses dén tisztí: »ona zemla, stero je nôga tvoja klácsila, zaisztino tvoja i szinôv tvoji bidti má naveke; ár szí Jehova Bogá mojega popolno naszledüvao.

10. Zdá pa, vis, Bôg me je vu 'zítki obdržao, liki je poveđao: stírideszét pét lét je ze, kak je Mosesi tó velo Bôg, med vandranjem israela vu púsztávi; i tak, vis, dnesz szem oszemeszét pét lét sztar.

11. Esese i zdá szem zdrav i pri taksoj môcsi, kak szem bio te, gda me je Moses vöposzlao: kakse môcsi szem te bio, takse szem zdá na bojüvanye ino notri- i vühodénye.

12. Záto da] meni eto brežino, od stere je Bôg tisztí dén gúcsao; ár szí csúo i tí vu onom duévi, ka tam gollátje prebívajo, i [varasôvje szo veliki i nepri-sztópleni: lehko de z-menom Bôg, da je preženém, pôleg rêcsi bo'ze.“

13. Na stero gledôcs ga je blagoszlovo Josua, i prêk je dao Chebron Kalebí, szinôvi Jefunnés, na ôrok.

14. Tak je Chebron ôrocšina Kaleba, sziná Jefunnéa, kenizíta notri do donésnyega dnéva, —

zátó, ká je popolno naszledúvao Jehova Bogá israela.

15. Chebron je pa nigda váras Arbe imenúvan, kí je najvéksi mó'z bio med goliátni. — I zemla ši je pocsinôla od bojne.

XV. Tál.

Poszebno tálanye zemlé, i naprédánye ôrocšine szinôv Jude, pôleg krajín i varasôv.

1. Dána je pa pôleg sorsa korniki szinôv Jude, po nyí rodi, eta ôrocšina: prôti határi Edoma pri pôdnésnyem táli Szin púsztíne, vu pôdnésnyem kôti.

2. Nyí pôdnésnyi határ sze je vlékao kre kraja szolenoga môrja, od onoga jezika, steri je prôti pôdnévi nagnyení.

3. I tekao je nad pôdné prôti brežini Akrabbín, prêkidôcs prôti Színi, goriide na pôdnésnyi tál Kades—Barné, prêkidôcsi po Cheszroni, goriide prôti Adarí, i na Karko sze obrné.

4. Potom prêkide v-Aszmon, i vôpride pri egiptomszk m potoki, tak da je konec határa môrje. „Tô boj vas pôdnésnyi határ!“

5. Zhodni határ je pa: Szolen môrje, do konca Jordána; i severni határ: od jezika môrja, pri konci Jordána sze zacsnowsi.

6. Goriide prôti Beth—Chogli, i prêk sze vlecsé kre Beth—Haarabe na szever, potom sze vôvtégne do pocsíne B hana, sziná rúbenovoga.

7. Odnet goriide határ prôti Debiri, z-dôla Ahkor, i nagne

sze nad szever prôti Gilgali, zôcsi brežine Adummim le'zécse-mi, stera je na pôdnésnyem kraji potoka, i prêkide prôti vodi szuncsevne vretine, ino sze dokoncsa zôcsi zdenca sztôp.

8. Nadale goriide határ k-dôli sziná Himóma, na krajino jebuszítov nad pôdné, t. j. v-Jeruzálem; potom sze gorivlecsé na vríh goré, stera je zôcsi dôla Hinnom, nad záhod, steri na konci dôla refaitov, nad szever le'zi.

9. Vö sze razpresztré potom határ z-vríha goré k-vretini vodé Neftoach, i vö sze vtégne prôti varasom goré Efron, odnet sze vôvlecsé v-Baalo, t. je, v-Kirjath—Jearim.

10. Potom sze vrné határ z-Baale nad záhod prôti Szeir gori i prêk sze vlecsé na szeverno sztran Jearim goré, t. je, v-Khesszalón, odnet doliide v-Beth—Sémes, i prêk sze vlecsé v-Jimno.

11. Nadale vôide határ prôti szevernomi kraji Efrona, i razpreszτέρα sze nad Sikrón; odnet prêkide na Baala gorô i vö sze vlecsé v-Jabnael, tak da sze nyega konci prôti môrji nagnejo.

12. Nyega záhodni határ je pa velko môrje i nyega krajina. Tô je határ szinôv Jude vszekôli, pôleg nyí pokolény.

13. Kalebi, szinôvi Jefunnéa, szo pa med szinmf Jude dáli ôrocšino, pôleg bo'ze, Josui dáne zapovedi — váras Arbe, ocsé Anaka, t. je, Chebron.

14. I vö je přegnao odnet Kaleb trí szini anakove, — Se-

saja, Achimana, i Talmaja —
rodjenike Anaka.

15. Odnet sze je pa zdigno
prôti sztancsarom Debira. —
Debir sze je leprá nigda Kirjath—
Széfer zvao.

16. Teda je erkao Kaleb : »ki
Kirjath—Széfer obláda i podza-
jé, tomi dam Achszo csér mojo
za 'zeno.«

17. Podzájao ga je pa Othniel,
szin Keneza, brata kalebovoga, i
za 'zeno nyemi je dao Achszo,
csér szvojo.

18. Kí gda bi prisao k-nyé,
na nyé jo je vzéo, ká bi grünt
proszila oco : száma ona sze
je pa doli vrgla z-oszla. Na tó
jo píta Kaleb : „ka ti je ?“

19. Ona je pa odgovorila :
„daj mi blagoszlov ! geto szí
me z-pôdnésnyov drzélov obdê-
lo, daj mi i zdence !“ I dao ji
je gornye i dolnye zdence.

20. Tó je ôrocsína kornike
szinôv Jude, pôleg nyi poka-
lênya.

21. Eto szo pa varasôvje kor-
nike szinôv Jude, odszkrája sze
zacsnovsi prôti határi Edoma
nad pôdné : Kabszeel, Éder i
Jagúr.

22. Potom : Kiná, Dimoná, i
Hadhadá.

23. Nadale : Kédes, Chaszór,
i Tithnán,

24. Zif, Télem, i Behalóth,

25. Potom : Chaszór, Chadattá,
i Kerijoth—Cheszron, t. j. Cha-
szór,

26. Amám, Semáh, i Moladá,

27. Nadale : Chaszar—Gaddá,
Chesmon, i Béth—Pálét,

28. Potom : Chaszar—Suhal,
Beér—Sebáh, i Bizjóthjá.

29. Baalá, Hijjim, i Ászem,
30. Nadale : Eltolad, Keszil, i
Chormá,

31. Potom : Sziklag, Madman-
ná i Szanszanná,

32. Nadale : Lebaóth, Silchim,
Áin, i Rimmón — navkúp 29
varasôv, i nyí vesznice.

33. V-doláni pa : Estaól, Szor-
reá, i Asná,

34. Potom : Zandach, En—
Gannim, Tappúach, i Enám,

35. Jermúth i Hadullám, Szok-
hó, i Azaká,

36. Nadale : Saardim, i Adi-
tháim, Gederá i Gederotháim —
14. varasôv i nyí vesznice.

37. Szenán, Chadosá, i Mig-
dal—Gád,

38. Nadale : Dileán, Miszpé, i
Tokthéel,

39. Lakhis, Boszkath, i Eglon,
40. Potom : Kabbón, Lach-
masz, i Kithlis,

41. Nadale : Gederóth, Beth—
Dagón, Naamá, i Mahkadá —
16. varasôv i nyí vesznice.

42. Libná, Éther, i Asán,

43. Potom : Jiftach, Asná, i
Neszíb,

44. Nadale : Kehilá, Akhzíb, i
Maresá — 9. varasôv i nyí
vesznice.

45. Ekrón, i nyega ménsi va-
rasôvje ino vesznice.

46. Od Ekrona prôti môrji,
vszi kre Asdóda le'zécsi ino nyí
vesznice.

47. Asdód i nyega ménsi va-
rasôvje ino vesznice ; Gazzá i
nyega ménsi varasôvje ino vesz-
nice, notri do egiptomszkoga
pótoka, i krajno môrje, ze-vsžem,
ka k-nyemi szlisi.

48. Na bre'zini pa: Samir, Tattír, i Szokhó,

49. Nadale: Danná, i Kirjath—Szanná, t. j. Debír,

50. Potom: Anáb, Estomó, i Aním,

51. Nadale: Gósen, Cholón, i Giló — 11. varasóv i nyí vesznice.

52. Arab, Dumá, i Esám,

53. Potom Janím, Beth—Tapfách, i Afeká,

54. Nadale: Chumtá, Kirjath—Abah, t. j. Chebrón, i Szihór — 9. varasóv i nyí vesznice.

55. Maón, Karmél, Zif, i Jutá,

56. Nadale i Jizreél, Johdehám, i Zanóach,

57. Kain, Gibeá, i Timná — 10. varasóv ino nyí vesznice.

58. Chalchúl, Beth—Szúr, i Gadór.

59. Nadale: Máaráth, Béth—Anóth, i Elrehón — 6. varasóv i nyí vesznice.

60. Kirjath—Baal t. j. Kirjath—Jearim, i Rabbá — 2. várasa i nyidva vesznice.

61. Na püsztni: Béth—Háarabá, Middin, i Szekhakhá,

62. Nadale: Nibsán, Szolni váras, i Én—Jedi — 6. varasóv i nyí vesznice.

63. Ali jebuszitov, mesztancsarov Jeruzálema szo në mogli vöpregnati szinóvje Júde; záto jeguszitje z-szinóvmi Júde vküprebívajvo v-Jeruzálemi do dénésnyega dnéva.

XVI. Tál.

Örocsína szinóv Józsefa i naimre Efraima.

1. Vö sze je pa vlékao örok szinóv izraelszki od Jordána, zócsi z-Jerichov, proti vodi Jeriche, nad zhod, v-püsztno, stera je gorisla od Jeriche na Béth-Él bre'zino.

2. Potom sze je vövtégno od Beth-Ela vu Lúz, i prék je sô k-határi arhaitov v-Hataróth.

3. Odnet je dolisô próti záhodi k-határi ísfletov, do határa szpódnýega Beth-Choróna, i do Gézera, dokoncsao sze je pa próti mórji.

4. Tó szo öroküvali szinóvje Józsefa, Menassé i Efraím.

5. Bio je pa határ szinóv efraimovi, pôleg nyí pokolény, právim, nyí örocsína nad zhod: Hatróth—Addar, do zgornyega Beth—Choróna.

6. I vö sze je vtégno próti záhodi v-Mikhmethat nad szever, potom sze je obrno próti zhodi v-Táanath—Siló, i tü prékidócs, od zhoda v-Janocho.

7. I doli je sô z-Janoche v-Hataróth i Náarath, doszégno je Jericho i vö je sô próti Jordáni.

8. Vlékao sze je od Tappúadha próti záhodi do Katia potoka, i dokoncsao pri mórji. Tó je örocsína kornike efraimove, pôleg nyé pokolény.

9. K-tomi i oni varasóvje, stერი szo szinom efraimovim v-örocsíni Menassea vö bíli zravnani — tak varasóvje, kak i nyí vesznice.

10. Kanaánca pa, steri je v Gézeri sztao, szo nêpregnali; ár kanaánc v-kríli Efraima prebíva notri do denésnyega dnéva — vu sztávi podložanca.

XVII. Tál.

Örocsína pôpokolénya Menassea med efráimovov; potom örocsína cséri szeladchadovi; to'zba szinôv jô'zefovi pred Josuom, za volo máloga határa, i z-nyé zhájajócse znamenito zgovárjanye.

1. Szpadno je potom sors korniki Menassea, ár je on bio prvorodjenik Jô'zefa. — Makhíra, prvorodjenika Menassea, ocsé Gileada, je bio Gileád i Basan, geto je on bio voj vu bojni.

2. Öroküvali szo i ti drúgi szinôvje Menassea, pôleg nyi pokolény, kakti: szinôvje Obiézera, szinôvje Chéleka, szinôvje Aszriela, szinôvje Sékhema, szinôvje Chéfera i szinôvje Semidah. Tô szo otroci Menassea, sziná jô'zefovoga, pôleg nyí pokolény.

3. Szelofchad, szin: Chéfera, ki je szin Gilenda, sziná mahkírovoga, té je pa Menassen szin bio, je medtém nêmeo szinôv, nego li cseri, steri iména szo: Machlá, Nchá, Choglá, Milhá i Tirszá.

4. Té szo prisle pzed Elezár popa, sziná Núna, i poglaváre národa, erkôcse: »Bôg je zapovedao Mosesi, da naj i mí vze-memo tál med brátjov, nasov.« I dáli szo nyim, na povelénje

bo'ze, örocsíno, med brátjov ocsé nyihovoga.

5. Pôleg toga je Menassé na deszét tálov razdeljen, z'vôn zemlé Gileáda i Basana, stera je prék Jordána;

6. Geto szo cseri Menassea örok dôbile med szinôvmi nyegovimi: Gileád je pa ti drúgi szinôv Menassea bio.

7. I sô je határ menasseov od Asere prôti Mikhmetathi, le'zécsemi zôcsi z-Sekhémom, odnet sze je pa vôtégno (na dészno prôti sztancom Tappúacha.

8. Dr'zela Tappúacha je Menasséa bíla; ali Tappúach váras na határi Menassé, szinôv efráimovi.

9. Odnet, sze je dolivlékao'határ prôti Kaná potoki, nyé pôdnésnyi kraj potcka; eti varasôvje szo efráimovi, med várasmi menasseovmi; határ Menassea je pa na szevernom kraji potoka bio, i pri môrji je vzéó konec.

10. Nad pôdné je Efráima, nad szever pa Menasséa bio, i nyega határ je môrje bílô: Asér je doszégno od szevra i Issakhár od zdólca.

11. I bio je Menafsée v-Issakhári i Aséri: Béth—Seán i nyega ménsi varasôvje, Jibleám i vyega ménsi varasôvje, sztanci Dóra i nyega ménsi varasôvje; Én—Dóra sztanci i ménsi varasôvje, Táanacha sztanci i ménsi varasôvje, i Middóa sztanci ino ménsi varasôvje, — trôja bre'zína.

12. Medtém szo szinôvje Menasséa nê mogli fundati varasôv eti, ár szo kanaánci neodriyneni osztali vu zemli etoj.

13. Ali, gda bi szinôvje izraelszki k-môcsi prisli, kanaánce szo szi podlôzance vschnoli, ali pregnati szo ji nikak nêmogli.

14. Cshti szo sze pa dâli szinôvje Jô'zefovi pred Josuom, govorécsi: „zakâ szi nam szamo eden tál i eden krô'z dao ôroc-síno? geto szem jazs vnôgoga lûdsztva, ár me je Bôg detéc vu blagoszlovi tálnika csinio.«

15. I odgôvoro nyim je Josua: »csi szi vnôgoga lûdsztva, idi gori na bre'zino, i tam szi trêbi na zemli perizziov i refaiov, csi ti je bre'zina efrâima plitva.«

16. Na tó szo odgôvorili szinôvje Jô'zefa: „tá bre'zina je nam nê zadoszta; ktomi, vszi kanaán-ci, kí vu dolíni sztojijo, 'zelezna kôla májo — tak tiszti, kí v Beth—Seáni i nyega ménsi varasê, kak kí v Jizreel dôli prebivajo.«

17. I odgôvoro je Josua hi'zi Jô'zefovoj Efrâima i Menasséi, erkôcsi: »ti szi vnôgoga lûdsztva i velike môcsi; nemê szamo ednoga tála,

18. Nego tvoja naj bô bre'zina; geto je ona gosztsera, sztrêbi jo vó, i tvoji naj bodo nyé konci: zagvûsno vó más pregnati kanaánca, csi taki 'zelezna kôla má, csi je taki mocsen.«

XVIII. Tál.

Sator oznanoszti sze v-Silón dene, i Josua zevszáke kornike dvá mô'za posle vó, i na télco dá vzéti presztore

cêle podzájane zemlé, potom vódá korniki benjaminovoj nyé ôroc-síno.

1. I vkûp sze je szprávilá cêla obcsina szinôv israelszki v-Silóni, da bi tam posztavili gori sator oznanoszti, geto je eta dr'zela nyim podvr'zena.

2. Ali odzaja je bilô escse szedem kornik, stere szo ôroc-síno nêdôbile.

3. Teda je erkaó Josua szinom israelszkim: »kak dugo te sze escse müdill vóidti podzájat zemlô eto, stero vam dati má Jehova Bôg ocsév vasi?

4. Zeberte ze-vszáke kornike tri mo'zé, da je vóposlem vu ono zemlô, kí jo, idôcs, doliszpisejo pôleg szvoji ôroc-sin, i nazâ sze vrnejo k-meni.

5. I razmêrijo jo na szedem tálov. Juda naj sztoji na szvojem határi nad pôdné, i hi'za Jô'zefa osztáne na szvojem nad szever.

6. Vi pa na szedem tálov [razmêrte zemlô, i prinszti mi sze, da scis vr'em vu dugoványi vasesem eti, pred licem Jehova Bogá nasega.

7. Levitje tak nemajo tála med vami, geto je bo'ze popôsztvonyi ôroc-sina; Gád, Rubén i pôpokolênya Menasséa szo pa zovkraj Jordána dôbili szvoj ôrok, steroza nyim je Moses, szluga bo'zi dao vó.

8. Kak szo sze mô'zje vzéli ino idti steli; zapovedao je Josua odhájajôcsim, da naj na télco vzemejo zemlô, erkôcsi nyim: »idte, obhedte zemlô ono, i zrovatajte jo doli, potom pridte nazâ k meni, da eti vu Silóni pred

Bôgom vřzem sors vu dugoványi vasem.

9. Mô'zje szo pa sli, obhodili szo zemlô, i szpizsali szo jo, pôleg varasôv, na szedem tálov, vu knige, i nazâ szo sze vrnoli k-Josui vu tábor v-Silóni.

10. I vrgao nyim je Josua sors v-Silóni, pred Bôgom, i tam je razdêlo zemlô med szinmi israelszkimi, pôleg nyi tálov.

11. Pôleg toga je szpadno sors szinom benjaminovim, pôleg nyi pokolêny, i szpadno je hatâr sorsa nyihovôga med szini Júde i szini Jô'zefa.

12. Bio je tak nyihov hatâr: od szevra, zacsnovsi sze pri Jordáni, je gorisô na krajino Jeriche prôti szevri, odnet sze je vlêkao na brežino prôti záhodi i szkoncsao sze je pri pûsztini, pri Áveni.

13. Odnet sze je dolivtêgno prôti Luzi, na nyega pôdnêsnyí tál, t. j. v-Beth—El, potom sze je dolipûszto v-Hatróth—Addar na brežino, stera je pri szpôdnyem Beth—Choróni, med pôdnê.

14. Potom sze vlêcsivsi, vrnê sze na záhdno sztran na pôdnêsnye zréberje brežine, stera je pred Beth—Chorónom nad pôdnê, i dokoncsa sze okôli Kirjath—Baala, t. j. Kirjath—Jearima, vârasa szinôv Jude. Tô je záhodni tál.

15. Prôti pôdnêvi sze pa zacsnovsi pri konci Kirjath—Jearima, vlecsê sze prôti záhodi, ino ide prôti vřetini Neftóach vodé.

16. Odnet sze dolipûszti k-konci brežine, stera je zôcsi dôla sziná hinnomovoga, steri vu dolini refaitov leži nad szever, i doli sze vtêgno dôl Hinnoma na

pôdnêsnyo sztran jebuszitov, potom doliide k-vřetini sztóp.

17. Nadale, vô sze razpresztrivsi od szevra, ide k-vřetini szunca, i vlecsê sze prôti Gelióthi, steri pred Adummim brežinov leži, potom sze dolipûszti na Bohan, kamenico sziná rube-novoga.

18. Potom dôlisztôpi na ono sztran, stera je prôti ravnici od szevra, i doliide na ravnico.

19. Pá níze ide k-Beth—Chogli prôti szevri, i dokoncsa sze pri jeziki szolenoga môrja nad szever, pri konci Jordána pa nad pôdnê. Tô je pôdnêsnyí hatâr.

20. Od zhoda je pa Jordán nyegov hatâr. Tô je ôrocšina szinôv Benjamína, pôleg nyi drzánya vszeokôli, po pokolênyaj.

21. Kornike szinôv benjaminovi vârasôvje szo pa bili, pôleg nyi pokolêny, eti: Jerikha, Beth—Choglá, i Êmek—Keszisz.

22. Nadale: Beth—Hásrabá, Szemaráim i Beth—El,

23. Potom: Avvim, Pará i Hofrá,

24. Nadale: Kefar—Háammoni, Ofni i Gebah, — 12. varasôv ino nyi vesznice.

25. Gibeón, Ramá, i Beeróth,

26. Potom: Miszpé, Kefirá, i Moszá,

27. Nadale: Rékem, Jirpeél, i Tareolá,

28. Potom: Szelah, Êlef, i Jebuszi, t. j. Jeruzálem, Gibeath, Kirjath — 14. varasôv i nyi vesznice. Tô je ôrocšina szinôv Benjamína, pôleg nyi pokolêny. —

XIX. Tál.

Örocsína Simeona, Zebulóna, Issakhára, Aséra, Naftalis, Dána i Josue, voja národa.

1. Te drúgi sors je na Simeona, kornaika szinôv simeonovi, szpadno, pôleg nyi pokolény. Eti örocsína je pa vu dr'zányi szinôv Jude bíla.

2. I nyim je szpadno vu nyi örocsíai: Beér—Sebah, i Moladá,

3. Potom: Chaszar—Sual, Balá, i Észem,

4. Nadale: Eltolad, Bethúl, i Chormá,

5. Potom: Sziklag, Beth—Hammaobabóth, i Chaszar—Szusza,

6. Nadale: Beth—Lebaóth, i Sáruchén — 13 varasôv ino nyi vesznice.

7. Áin, Rimmón, Jéther i Asán — 4. varasôvje i nyi vesznice.*

8. Pa vsze one vesznice, stere szo okóli eti varasôv, notri do Bálalath—Beéra, pôdnésnye Ráme. Tô je örocsína kornaika szinôv simeonovi, pôleg nyi pokolény.

9. Örocsína szinôv Simeonovi je z-dr'zánya szinôv Jude vzéta; ár je örocsína szinôv Jude na nyé gledôcs prevelika bíla, i záto szo szinôvje simeonovi v-nyihovom dr'zányi dôbili örok szvoj. —

10. Trétji sors je na szini Zebulóna szpadno, pôleg nyi pokolény. Razpréztro sze je pa határ nyi örocsíne notri do Szarida.

11. I gori sze je vlékao nyi határ prôti záhodi i Maseali, i doszégno je Dabbéséth; potom

je doszégno potok, steri pred Jokneámom tecsé.

12. Potom sze je obrno do Szarida prôti zhodi, nad zháj szunca, k-határi Kiszlôth—Tabóra, i vö je sô prôti Dáberathi, pa sze je vlékao gori prôti Jafii.

13. Odnet pa na zhod-ide prék, prôti zháji szunca, v Gittá—Chéfer, prôti Tittá—Kaszini, i v-Rimon sze vtégne vö, steri sze prôti Nei razpresztéra,

14. Potom jo prekrôzi na szevernom táli Hannatóna, i hénya vu dôli Jiftach—Él.

15. Zvöntoga: Kattath, Náhelál, Simrón, Jidealá, i Beth—Lechem — 12. varasôv i nyi vesznice. —

16. Tô je örocsína szinôv zebulónovi, pôleg nyi pokolény, té varasôvje i nyi vesznice.

17. Na Issakhára je stíri sors szpadno — na szini issakhárove, pôleg nyi pokolény.

18. Nyi határ je prôti Jizreéli bio: Keszullóth, i Szuném,

19. Nadale: Chafaráim, Sóin, i Anácharáth,

20. Potom: Rabbith, Kisjón, i Ábesz,

21. Nadale: Rémeth, Én—Gannim, Én—Chaddá, i Beth—Pozszesz;

22. Potom je határ doszégno Tabór, Sáchaszumo, i Beth—Sémes; prehényao pa pri Jordáni — 16. varasôv ino nyi vesznice.

23. Tô je örocsína szinôv issakhárovi, pôleg nyi pokolény — varasôvje ino nyi vesznice. —

24. Péti sors je na korniko szinôv Aséra szpadno, pôleg nyi pokolény.

25. Nýí határ je pa bio: Chelbath, Chali, Béten, i Akhsáf,

26. Potom: Allammélekh, Amháád, i Miseal, i doszégno je Karmél nad záhod, i Sichór—Libnath.

27. I obrno sze je prôti zhodi k. Beth—Dagoni, i dotekno sze je Zebulóna, i ôla Jiftach—Él, na szevernom táti Beth—Haéneka i Nehiéla, i razpréztro sze je na lévo prôti Kabúli.

28. Nadale: Ebrón, Rechób, Chammon, i Kanánek, notri do velkoga Szidona.

29. Obrno sze je potom határ v-Ramo, notri do pokreplenoga Tyrus várasa, sô je prôti Choszi, i hénayo je pri môrji pôleg Akhziba.

30. Potom: Ummá, Afék, i Rechób — 22 varasôv ino nýí vesznice.

31. Tô je ôrocsína kornike szinôv asérovi, pôleg nýí pokolény — totê varasôvje i nýí vesznice.

32. Na korniko Naftalia je szpadno sészti sors, — t. j. na szini naftaliove, pôleg nýí pokolény.

33. Nýí határ sze je pa razpréztro od Chélefa, od vu Száananimi bodôcsega rasztá, i od Adami—Hannékeba i Jabneela notri do Lakkúma, i dokoncsao sze je pri Jordáni.

34. I obrno sze je prôti záhodi, prôti Aznóih—Tabóri, odnet pá vu Chukkok vtégno; doszégno je Zebulon, nad pôdné, i Aséra sze je dotekno nad záhod, pri Jordáni bodôcsega Juda pa na zhod.

35. Pokrepleni varasôvje szo pa Sziddím, Szér, Chammath, Rakkath, i Kionéreth,

36. Nadale: Adamá, Ramá, i Chaszór,

37. Potom: Kédes, Edrei, i Én—Chaszór,

38. Jireón, Migdal—Él, Chorem, Beth—Anath, Beth—Sémes — 19. varasôv ino nýí vesznice.

39. Tô je ôrocsína kornike szinôv naftaliovi, pôleg nýí pokolény — varasôvje i nýí vesznice. —

40. Na korniko szinôv Dána je szpadno szédmi sors, pôleg nýí pokolény.

41. Határ pa ôrocsine nyihove je bio: Szoreá, Estaól, ino Ir—Sémes.

42. Nadale: Sáalabbin, Ajjalón, i Jithlá,

43. Potom: Elón, Timnatá, i Ekrón,

44. Nadale: Elteké, Gibbethón, i Báaláth,

45. Potom: Jehud, Bne—Berakh, i Gath—Rimmón,

46. Nadale: Mé—Hajjarhón, i Rakkón, z-dr'zélav nad Jafó le-zécsov navküpe.

47. Határ szinôv dánovi je pa dale vöpottsnyen od nýí ôrocsine; ár sze zdignovsi oni, nad Lésen szo vdarili, i podzájavsi ga, z-ro'zjom szo ga opúsztili, podvrgli szí ga, i doliobszeli vu nyem. Lésem szo pa po iméni ocsé szvojeja Dán imeativali.

48. Tô je ôrocsína kornike szinôv Dána, pôleg nýí pokolény — totê varasôvje i nýí vesznice.

49. Kak je pa konec vcsinyen tálanýi zemlé pôleg nyé határov,

dáli szo szinôvje izraelszki i Josui, szinôvi Núna ôrocáno vu kríli szvojem.

50. Pôleg nazvêszti bo'ze, szo nyemi on vâras dâli, steroga je szam proszo: Timnath—Szerach, na bre'zini Efrâima. Gori je zozidao potom en vâras ete, i sztao je vu nyem.

51. Tô szo one ôrocáno, stere szo szi vôrazdêlili, — Eleazâr pop, Josua, szin Núna, i poglavárje koreni h'z szinôv izraelszki po sorsi, vu Silóni, pred Bôgom, med dverami satora oznanoszti; i tak szo dokoncsali tálanye zemlé.

XX. Tâl.

Vôzravnanje ino imenüvanye varasôv obrambe.

1. I gúcsao je Bôg k-Josui, govorecsi:

2. „Gúcsi z-szinmi izraelszkimi, erkôcsi: zeberte szi varasé obrambe, od steri szem vam 'ze po Mosesi gúcsao;

3. Da tá pobegnôti more lüdomorec, kí je z-blôde i nerad dûso bujo; oni vam naj bodejo na obrambo prôti zadomesztiteli krvi.

4. Kí tak vu ednoga eti varasôv pobegne, naj sztáne znôtra vrát vârasa, i pripovê szvoj bin pred sztarcmi etoga vârasa razmeto; oni ga pa naj potom z-szebom vzemejo vu vâras, i vô nyemi zravnajo edno meszto, da pri nyí sztojí.

5. I csi ga je zadomesztitel preganyati zácsao, vô- i v-rôke nyemi ga naj nedájo; ár je ne-

rad vmôro blíznyega szvojeja, i nigdar pred tém ga je nëodúrjavao.

6. I naj sztojí vu tom vârasí, geto je 'ze présztao szôdbo pred obcsinov, notri do szmrti vísnoga popa, kí je rávno vu tom vrêmeni; teda szo pa lüdemorec etaksi naj nazávragé, ino domô ide vu szvoj vâras, odked je pobegno. —

7. K-tomi cíli szo zêbrali Kêdes v-Galili, na bre'zini Naftalla; Séchem, na bre'zini Efrâima, i Kiráth—Árbo, t. j. Chebrón, na bre'zini Júde.

8. Zovkraj Jordána pa, zôcsi Jerikhe nad zhad, szo vôzravnali Bészer na púsztni, na ravnici med korniko Rubena, Ramóth v-v-Gileádi z-kornike Gáda, i Galón v-Basani, v-korniki Menasséa.

9. Tô szo bill ti vôzravnaní varasôvje obrambe za vsze szini izraelszke i med nyimi prebivajôcso túhince, da bi tá pobegno vszáki taksi, kí bi z-blôda dûso vmôro, da nebi mr'o po rôki zadomesztitelâ krvi, dokecs szôd-be nebi présztao pred obcsinov.

XXI. Tâl.

Levitom vôzravnaní 48. varasôv, po iméni napredáni.

1. Prisztópili szo pa i levitom koreni h'z poglavárje pred Eleazâr popa, Josua, sziná Núna, i poglavite koreni h'z szinôv izraelszki.

2. I erkli szo nyim vu Silóni, zemli kaneánszkoj, govorecsi: „Bôg je velo Mosesi, da nam dáte varasé na sztáliscæ, i nyí

okrogľno 'zivni nasoj na pásnik. .

3. Dáli szo záto szinövjé israelszki ete varasé 'z-nyi okrogľnami navküpe levítom, pôleg zapövedi bo'ze, z-lasztné örocšine szvoje.

4. Naisao je pa sors pokolénya kehattov, i dôbili szo levi szinövjé Áron popa z-kornike Jude, z-kornike simeonove, i z-kornike benjaminove, pôleg sorsa, 13. varasöv.

5. Ti drügi szinövjé Kehata pa z-pokolény kornike Efráima, z-kornike Dána, i z-pökornike Menasséa, pôleg sorsa, 10. varasöv.

6. Szinövjé Gersóna pa z-pokolény kornike Issakhára, z-kornike Áséra, z-kornike Naftalia, i z-pökornike Menasséa, po sorsi 13. varasöv.

7. Szinövjé Meraria szo pa dôbili, pôleg nyí pokolény, z-kornike Rubéna, z-kornike Gáda, i z-kornike Zebulóne 12. varasöv.

8. Dáli szo záto szinövjé izraelszki levítom ete varasé i nyí okrogľne, kak je Bög velo po Mosesi, pôleg sorsa.

9. Dáli szo pa varasé ete z-kornike szinöv Jude, i z-kornike szinöv Simeona, liki szo imenlyani.

10. Dôbili szo tak z-pokolénya kehathovoga, i z-szinöv Levia bodöcsi szinövjé Arona, — geto je na té szpadno prvi sors, —

11. Dáli szo nyim, velim, váras Arbáh, ocsé Hanóka, t. j. Chebrón, na bre'zini Jude, z-oköli nyega bodöcsim pásnikom vréd.

12. Ali polé i vesznice várasa szo na örok dáli Kalébi, szinövi Jefunnéa.

13. Dáli szo záto szinom Áron popa za váras, obrambe lüdomorcov váras, Chebron i nyega okrogľno, potom Libno i okrogľno,

14. Jattír i okrogľno, Estemoáht i okrogľno.

15. Cholón i okrogľno, Debír i okrogľno.

16. Ain i okrogľno, Jutto i okrogľno, i Beth—Sémes i okrogľno nyegovo, — 9. varasöv z-eti dvé kornik.

17. Nadale z-kornike benjaminove: Gibeon i nyega okrogľno, Gebáh i okrogľno,

18. Anathóh i okrogľno, Almón i okrogľno — 4. varasé.

19. Navküpi varasöv szinöv Árona, popév, je 13. varasöv 'z-nyi okrogľnami navküpe.

20. Pokolényam ti drügi szinöv Kehata, levítom, szo szpadnoli pôleg sorsa varasövje z-kornike Efráima.

21. Ar nyim je dáni váras obramba lüdomorcov, Sekhém, z-okrogľinov navküpe, na giri Efráim, i Gézer, ino nyega okrogľna,

22. Potom Kibszáim i okrogľna, i Beth—Chorón z-okrogľinov navküpe, — 4. varasövje.

23. Z-kornike Dána pa: Elteké i okrogľna, Gibethon i okrogľna,

24. Aljalon i okrogľna, i Gath—Rimón z-okrogľinov navküpe, — 4. varasövje.

25. Nadale z-kornike Menasséa: Taenakh i okrogľna, Gath—Rimón i okrogľna, — 4. varasövje.

26. Navküpe 10. varasöv 'z-nyi okrogľnami vréd pokolényam ti drügi szinöv Kehatha.

27. Színom Gersona z-pokolény levítom je pa dáni z-pôkornike Menasséa váras obrambe lüdomorcov. Galón v-Basani i nyega okroglína, i Beesterá z-okroglínov vréd, — 2. várasa.

28. Potom z-kornike Issakhára : Kisjón i okroglína, Dáberath i okroglína.

29. Jarmítth i okroglína, Én—Gannim i okroglína — 4. varasóvje.

30. Z-kornike Aséra pa : Miséal i okroglína, Abdón i okroglína.

31. Chelkath i okroglína, Rechób i okroglína, — 4. varasóvje.

32. Nadale z-kornike Naftalia : váras obrambe lüdomorcov : Kédes v-Galili i nyega okroglína, Chammóth—Dór i okroglína, Kartán i okroglína — 3. varasóvje.

33. Racsun varasóv gersonítov, pôleg nyi pokolény, je: 13. varasóv i nyi okroglíne.

34. Tim drügim levitom, pokolényam szinóv Meraria, je v tál szpadno : z-kornike Zebulóna Johnéam i okroglína, Kartá i okroglína.

35. Dimná i okroglína, Náhat i okroglína — 4. varasóvje.

36. Z-kornike Gáda pa : váras obrambe lüdomorcov, Ramóth v-Gileádi i nyega okroglína, Machanáim i okroglína,

37. Chesbón i okroglína, Jahzér i okroglína — navküp 4. varasóvje.

38. Z-kornik levitov goricsztányeni vszi varasóvje szinóv Meraria, pôleg nyi pokolény po sorsai, 12. varasóv vcsiníjo.

39. Navküpnoszt levítszki vara-

sóv v-dr'zányi szinóv izraelszki, vcsiní 48. varasóv 'z-nyí okroglínami.

40. Vszáki varasóv eti je meo pásnike vszeokóli szébe — vszáki poszebi tak.

41. Prék je pa dao Bóg izraeli célo zemlô, od stere je z-prísze-gov povedao, ká jo nyí ocsákom dati má na ládanye i prebivá-liscse.

42. I pokoj nyim je dao Bóg na vsze kraje, celô tak, kak je priszégnó ocsákom nyihovim, nateliko, da je népôsztao pred nyimi ni eden ze-vsze protivnskov nyihovi : v-rôke nyim je dao Bóg vsze nyí protivníke.

43. Ni edna récs je néosztála neszpunyena ze-vsze oni drági obécs, stere je Bóg gúcsao k-hízi izraelszkoj : — vsze je szpunyeno !

XXII. Tál.

Zovkraj Jordána sztojécse pôtrétje pokolénye, po szrecsno dokoncsanom velikom deli, pohváli Josua, i domô je odpüszti, eti pa preci, na krajíni Kanaana oltár zozi-dajo, nad sterim sze celi národ presztási, kak nad znaményem zacsétka túhi bogóv, i rázumni mó'zje sze kmeszti poslejo tá na pregléd dugoványa. Medtém sze národ, na dobleni vugoden odgovor i glász pá hitro szpokoji, nyega csamúr potisa, prevzeme.

1. Teda je Josua pred szébe pôzvao rube'nové, gádové i pôkornike menasséovi.

2. I erkao nyim je: „ví szte zdr'zali, ka vam je Moses, szluga bo'zi zapovedao, i bôgali szte mené vu vszem, ka szem vam velo:

3. Nê szte osztavili bratov vasi 'ze poredno vrêmen notri do etimao, i szpunili szte od Bogá zapovêdano dú'znoszt.

4. Geto je Jehova Bôg vas pokoj podêlo bratom vasim, liki nyim je naprê vônazvêszto: zátô sze zdâ vrnte i odhájajte vu vase satore v-zemlô ládanya vasega, stero vam je Moses, bo'zi mô'z podêlo zovkraj Jordána.

5. Li ômurno setûjite szpunývati ono povelénye i právdo, stero vam je Moses. szluga bo'zi zapovedao, da lûbite Jehova Bogá vasega, hodíte po vszê potáj nyegovi, szpunývate zapôvedi nyegove, dr'zíte sze nyega, i szlû'zite nyemi z-cêloga szrdca i z-cêle dûse.“

6. Zednim je je i blagoszlovo ino tak odpûszto Josua. Oni szo pa odhájali k-satorom szvojjim.

7. Pôkorniki Menasséa je leprá Moses dao ôrok v-Basani, toj drûgoj polojni je pa Josua podêlo nyé tál med bratmi, prêk Jordána nad zâhod; kí je je zednim i blagoszlovo, gdare je je k-nyí dômi odpûszto.

8. I erkao nyim je, govorécsi: „z-velikim bogátsztvom máte kvasim satorom idti i z-jáko vnôgim poistvom, szrebrom, zlátom, medom, 'zelezom i zvôna mere vnôgim gvantom: podêlte z-poroba, protivníkom vasim vzétoga i bratom vasim.“

9. Potom szo sze obrnoli i odhájali szô szinôvje Rubéna, Gáda, i pôkornike Menasséa, od szinôv israelszki z-Silóna, steri je v-kanaánszkoj zemli, da bi sli v-dr'zelo Gileáda, v-zemlô dr'zánya szvojeja, gde szo dolizoszêljeni po Mosesi, pôleg bo'ze nazvêszti.

10. I kak szo na krajno Jordána prisli, stera je v-kanaánszkoj zemli, zozídali szo tam szinôvje Rúbena, Gáda, i polojne kornike Menasséa oltár pôleg Jordána, — velki náviden oltár.

11. Na znánye je pa dáno tô szinom israelszkim etak: „vidi, szinôvje Rubéna, Gáda i pôkornike Menasséa szo oltár zozídali zôcsi kanaánszke zemlé, pri brôdi Jordána, na sztráni szinôv israelszki.“

12. Szlûsavsi tô szinôvje israelszki, vkûp sze je szprávila nyí cêla obcsina v-Silóni, da bi prôti ovim na bitje sli.

13. I poszlali szo szinôvje izraelszki k-szinom Rubéna, Gáda i pôkorniki Menasséa v-dr'zelo Gileáda, Pinechász popa, sziná Eleazára,

14. I 'z-nyim deszét poglavárov, poednom poglavári koreni hí'z, ze-vszê pokolény izraela, kí vszáki je poglavár korene hí'ze bio vu jezeraj izraela.

15. Tê szo prisli k-szinom rubénovim, gádovim, i pôkorniki Menasséa, v-dr'zelo Gileáda, i gúcsali szo 'z-nyimi erkôcsi:

16. „Eto vam szposle cêla obcsina bo'zá: ka je tô za never-

noszt, po steroi szte prôti Bôgi izraela pregrêsili, kâ szte sze odtûhill od Bogá, geto szte oltár zožidali z-têm hotényem, kâ dnezš odsztôpíte od Bogá vasega.

17. Jeli zamalo mámo dr'zati csin peorszki, z-steroga szmo notri do denésnyega dnéva, nê ocsísztšeni, i za steroga volo je taksi vdárec doisao obcsino bo'zo? 4 Mos. 25, 3.

18. Vi zdâ odsztôpiti scséte od Bogá? Z-toga zide, kâ sze ví dnezš odtûhite od Bogá, on sze pa vütro prôti cêloj obcsini izraela zvúžgé.

19. Csi je tak necsíszta zemla vasega dr'zánya, hodte esze prêk v-ország bo'zega ládánya, gde bo'za hramba sztoji, i zoszelté sze k-nam; ali od Bogá neodsztopte, i k-nam nebojdté neverni, tak kâ bi szi oltáre židali, zvônoltára Jehova Bogá!

20. Vêm gda bi Akhám, szin Zeracha nevernoszt doprineszao prôti vekivecsnomi áldovi, cêlo obcsino izraela je csamúr Bogá doisao; on je nê szam eden vezšno vu grêhi szvojem." Jos. 7. 1.—12.

21. Na tó szo szinôvje rubénovi, gádovi, i pôkornike mennaséove odgôvorili i etak szo gúcsali pred poglavitimi jezer izraela:

22. Oh, Bôg bogôv, Jehova! Bôg bogôv, Jehova! On zná, i izrael naj tûdi zná, jeli je zborajeli jeli je nevernoszt eto prôti Bôgi! Nepomozi nasz dnésnyidén.

23. Csi szmo szebi židali oltár, li záto, da bi od Bogá od-

sztožpili, ali da bi 'zgánya — i jésztvine áldov obszlúžávali na nyem, ali zahválnoszti szvetsztvo steli szpraviti na nyega! Bôg vzemi racsun od nász!

24. I csi szmo nê bole za one szkrbi i zroka volo csinli tó, geto szmo etak miszlili: »dnezš ali vütro bi szinôvje vasi zlehka pravili deci nasoj, erkôcsi: ka ide vam z-Jehova Bogá izraela?

25. Geto je Bôg mehô polo'zo med nami i vami, szinmi Rubéna i Gáda, Jordan; nemate tála vu Bôgi! i teda bi szinôvje vasi zádevo metali deci nasoj vu szlúžbi bo'zoj.

26. Záto szmo pravili: hodmo, židajmo oltár, nê na áldov 'zgánya, niti nê na áldov zahválnoszti;

27. Nego, da bi szvedok bio med nami i vami, takáj i med osztankmi nasimi, kâ i mí szlobodno szlúžimo Bôgi pred lícem nyegovim, z-áldovmi 'zgánya, hvále i szrecse, i da neprávjio dnezš, vütro szinôvje vasi deci nasoj: nemate tála vu Bôgi.

28. Mí szmo tak miszlili: csi dnezš, vütro tó praviti májo nam, ali osztankom nasim, teda nyim odgovorimo: glédajte eto obrázko oltára bo'zega, stero szo ocsáci nasi zgotovili — nê na áldov 'zgánya, niti nê na szvetsztvo zahválnoszti; da bi szvedok bio med nami i vami.

29. Nigdar naj nede, kâ bi mí neverni grátali Bôgi, ali kâ bi rávno odsztôpili od nyega, ži-

davsi oltáre áldova 'zgánya, jê-sztvine i zahválnosztí*) zvon oltára Jehova Bogá nasega, steri je pred brambov bo'zov.«

30. Kak szo Pinechász pop, i poglaviti obcsine, pa voji jezer izraela, kí szo 'z-nyim bíli, csúli recsí ete, stere szo pravili szinôvje Rubéna, Gáda, i Menasséa; z-dopádnnyem szo je príjali.

31. I erkao je Pinechász, szin Eleazára, pop, szinom Rubéna, Gáda i Menasséa: »zdá 'ze známo, ká je med nami Bóg, geto szte nêdoprineszli nevernoszti próti Bôgi. Z-têm szte oszlôbodili sziní izraelszke od rôke bo'ze.«

32. Na tó sze je nazávrno Pinechász, szin Eleazára, pop, i poglavárje, od szinôv rubénovi, gádovi z-Gileád dr'zéle v-zemlô Kanaána, k-szinom izraelszkim, i prineszli szo nyim válašz.

33. Dopadnolo sze je pa tó szinom izraelszkim nateliko, da szo djcsili Bogá izraela, i odstôpili szo od onoga namenyávanya, ká bi na bítje sli próti nyim i opúsztili ono zemlô, vu steroj szo szinôvje rubénovi i gádovi sztáli.

34. Szinôvje rubénovi i gádovi szo pa zváli té oltár: »tô je szvedôsztvo med nami, ká je Jehova Bóg.«

*) Pod áldovmi etimi szo pogan-szkim bogom prinášani áldovje misleni.

XXIII. Tál.

Josua vu szlêdnji dnévi szvoji, opomína lúdsztvo na nevkleknyeno vernosztpróti Bôgi

1. Po dugsem vrémeni pa, kak je Bóg na pokoj szpravo izraele próti vszê m okôli nyega bodôcsim protivníkom — obsztara Josua, dalecs ide vu létaj szvoji.

2. Na tó gledôcs vküp dá prizvati cêli izrael — sztarce, poglaváre, szodce, csesztínke — i etak gucsí k-nyim: »jasz szem obsztarao, dalecs szem prisao vu vrémeni.

3. I ví szte vidili vsze, ka je csinio Jehova Bóg vas zevszémi etimi národmi, za vaso volo, — ká je tak Jehova Bóg vas on, kí sze vojszkúje kre vász.

4. Viste, eto goriosztányeno lúdsztvo szem vam póleg korník vasi po sorsi na ôrok podvrgao od Jordána mao, i vsze one národe, stere szem vósztrêbo do velkoga môrja próti záhodi szunca.

5. Jehova Bóg vas je pa vóvríze zmed vami i prézené od líca vasega, da pod ládanye vzemete nyí zemlô, — liki vam je tó Jehova Bóg vas szam nazvêszto.

6. Podvrzte sze tak i sztojte krepko, da obarjate i szpunývate vsze, ka je píszano vu knjigaj právde Mosesa, nevrnovsi sze od nyé ni na dêszo, ni na lêvo.

7. Da sze nezmésate med lüd-sztvo eto, stero je med vami osztalo; nerazglasúte iména nyi bogöv i nepriszégajte na nyé, nyim neszlúzte, niti sze pred nyimi nenanzávajte.

8. Nego sze bole k-Jehova Bóg vasemi prikapsite, liki szte doetec csinlí.

9. Zátó je pregnao Bóg velike i zmo'zne národe od vász, nateliko, da je niscse néládao z-vami notri do denésnyega dnéva.

10. Eden vász jezere tirati má; ár je Jehova Bóg vas té, kí sze bojúje za vász, — liki vam je nazvészto

11. Zátó verosztújte nad dű-sami vasimi, da lűbíte Jehova Bogá vasega.

12. Ali csi sze na drűgo sztran vrnéte i k-osztankam eti národov privr'zete, — k-onim, kí szo goriosztali med vami, csi sze vszvadkűjo pűszfíte i vkűpezmésate z-nyimi, i oni z-vami:

13. Znajűcs znajte, ká Jehova Bóg vas vecs vűnepre'zené lűd-sztva etoga od vász, nego ono má bidti vam mr'za i vlák, bűcs na rébraj i trnye v-ocsáj vasi, dokecs vűnevezsznete z-zemlé ete, tak dobre, stero vam je Jehova Bóg vas darűvao.

14. Vidi, jasz zdá odhájati zácsam na obcsinszko pűt szvéta. Zátó vadlűjte mi z-céloga szrdca i z-céle dűse, ká je vűnűosztao ni eden píszk ze-vszé oni lépí rűcsi, stero je Jehova Bóg vas vűnazvészto pred vami — ká vam je vsze szpunyeno, — nű je preisla z-nyega ni edna rűcs.

15. Prigoditi sze má zednim, da liki vam je vsze ono dobro, stero vam je Jehova Bóg vas naprű obecsao, v-tál prislo, tak pűszti na vász Bóg i vsze hűdo, dokecs vasz vűnesztrűbi z-dobre zemlé ete, stero vam je Jehova Bóg vas podűlo.

16. Csi zűvezek Jehova Bogá vasega, steroga vam je zdr'zati zapovedao, prelomite, ino idűcs, moliti máte tűbe Bogé, i doli te poklekali pred nyimi; teda sze zvu'zgé csamúr bo'zi prűti vam, i náglo preidete z-dobre zemlé one, stero vam je darűvao."

XXIV. Tál.

Josue szlűdnye rűcsi, z-sterimi národ na varvanye zűvezka dolizavé'ze, potom merjú, i pokopa sze, kekűti i Elezár pop, ino kűszti Jűzefa v-Kanaán nazűprinesene.

1. Potom je vkűpeszpravo Josua vsze kornike izraela v-Sekhém, i vkűp je dao prizvati sztarce, poglaváre, szodce i csesztűke izraela, kí szo i vkűpeszprisli pred Bűgom.

2. I gűcsao je Josua k-célomi lűdsztvi: »etak je pravo Jehova, Bóg izraela: kornűci vasi szo nigda tam prűk vodé sztáli — Terach, ocsa Abraháma i Nachóm, — i tűhe bogé szo csesztűli.

3. Medtűm szem Abraháma ocsa vasega vűpripelao z-ovkraja vodé, i dao szem nyemi obhoditi célo zemlű Kanaána, naplodo szem nyegovo szemen, i darűvao szem nyemi Isáka.

4. Isáki szem pa darüvao Já-koba i Észava, Észavi szem pa dao Szeir bre'zino na ôrok, Já-kob je pa z-szinmi szvojimi do-liodisao v-Egiptom.

5. Szledi szem vöposzlao Mo-sesa i Árona, i scsukao szem Egiptom tak, kak szem csinio vu nyega krili; i potom szem vasz vöpelao odnet.

6. Gda ssem pa vöpriplao ocseve vase z-Egiptoma, prisli szte k-môrji; egiptomci szo pa tirati zácsali ocseve vase na kô-laj i konye prôti trsztnomi môrji.

7. Teda szo krícsali k-Bôgi. Ete kmico vrze med vász i med egiptomce, na nyé püsztlî môrje i vtoni je. Vidile szo tak ocsf vase, ka szem vcsíne z-Egiptomom. Potom szte sze dugo vu puszsávi zdrzávali.

8. Odnet szem vasz vöpelao vu drzelo prek Jordána sztojécsi emoritov, kí szo na bitje sli z-vami, ali v-rôke szem vam je dao, tak da szte szí podvrgli nyí zemlô, i nyé szem prepravo od vász.

9. Potom je sztano Balak, szin Szipóra, král Moába, i bojüvao sze je z-izraelom; zednim je i poszlanike poszlao k-Bileámi, szinôvi Beóra, da bi ga vász prekunôt prizvali.

10. Ali jazs szem nêsteo szlûsati Bileáma, záto vasz je blagoszlávlao i blagoszlávlao, da szem vssz potom oszlôbodo z-rôke nyegove.

11. Potom szte prék Jordána sli, i k-Jerichi szte prisli. I bili szo sze z-vami: Jeriche poglavárje, emorítje; perizítje, kana-

ánci, chittítje, girgasanci, chiv-vítje i jebuszítje: ali jazs szem vam je v-rôke dao.

12. I poszlao szem pred vami szrsnyá, steri je je pregnao od vász, — dvá králá emorítov — nê po mecsi, niti po locseci tvojem.

13. I dao szem vam zemlô, z-sterov szí sze nêmantrao, i varasé, steri szte nê zídali, i dô-nok szte v-nyí sztáli, — vízfivate vínograde i olíve, steri szte nê szadli.

14. Na tó gledôcs, bojte sze Bogá i molte ga verno i pobo'zno; odvnto od szébe one bogé, stere szo korníci*) vasi zovkráj vodé i v-Egiptomi csesztíli, i molte ednoga Bogá.

15. Csi sze vam pa nevídi Bogá moliti, zeberte szí dnesh, koga te molili, jeli bogé, ké szo korníci vasi zovkráj vodé csesztíli, ali bogé emorítov, na kí zemlí prebivate? — Jasz szam i moja hí'za mo Jehova molili.«

16. Na tó je odgôvorilo lûd-sztvo i erklo je: „nikak nê, ká bi mí osztavili Bogá i túhe bo-gé molili:

17. Ár je Jehova Bôg nas on, kí je vöpriplao nász i ocseve nase z-zemlé egiptomszke, z-hi-ze szlû'zbensztva, kí je pred ocsmí nasimi csinio ona velka csüda, varvao nasz na céloj pôti, kama szmo síl, i med vszêmi národmi, gde szmo potüvali.

18. I on je pregnao vö vase lûd-sztvo emorítov, kí szo vu zemlí etoj sztáli, od líca nasega.

*) Oesáci, kí szo kornike i glavé pokolény bilí.

I mí mo Jehova csesztíli, ár je on Bóg nas.

19. Na tó je odgovoro Josua lüdsztvi: Jehova csesztiti nedte mogli, ár je on szvéti Bóg, csamúren Bóg, kí neodpüszti bínov, niti grêhov vasi.

20. Geto osztáivate Bogá vasega i csesztíli te túhe bogé; pá vasz scsukati i pogúbiti má, geto je dobro csinio z-vami.«

21. Na tó je odgövorilo lüdsztvo Josui: »nê tak! mi mo szamoga Bogá csesztíli!«

22. I odgövoró je Josua lüdsztvi: »szvedoci szte szí szamí próti szebi, ká szte szí szamí zébrali Jehova, ká te nyega csesztíli!« Oni szo pa odgövoríli: »tak je!«

23. Vrzte tak od szébe túhe bogé, stere szkrite máte pri szebi, i nagnite szrdce vase k-Jehova Bógi izraela.«

24. Lüdsztvo je pa odgövorilo Josui: »Jehova Bogá nasega bomo csesztíli i récs nyegovo bógalí.«

25. Etak je Josua dén ete na závezek závezao doli lüdsztvo, i dao je pred nyé právdo i pravico v-Sekkémi.

26. Potom je notriszpiszao Josua recsi ete vu knige bóze právde, vzéo je eden veliki kamen, i gori ga je posztavo tam pod ednim rasztom, steri je pri szvetini bózoj bio.

27. I govorio je Josua k-célomi lüdsztvi: „viste, ete kamen na szvedösztvo má szlúzi ti próti nam; ár je on csüo vsze recsi Bogá, stere nam je vönazvészto, i na szvedösztvo de i próti vam, da nezatajíte Bogá vasega.“

28. Teda je razpüszto Josua lüdsztvo, vszákoga vu lasztívno öroc síno szvojo.

29. Po vszê eti je mr'o Josua, szin Núna, szluga bózi, v-110-tom leti sztaroszti szvoje.

30. Pokopali szo ga v-határi nyegve öroc síne, vu Timnath—Szerachi, steri na brezini Efráima lezi, na szevernoj sztráni Gaas brezine.

31. Izrael je pa csesztio Bogá vu cêlom zítki Josue i prêk po vszê dnévi sztarcov, kí szo duze ziveli od Josue, i kí szo poznali vsza dela Bogá, stera je csinio nad izraelom.

32. I kôszti Józefa, stere szo z-Egiptoma nazáprineszli szinöve je izraelszki, szo pokopali, v-Sék-hémi, v-onom táli zemlé, stero ga je Jákob kúpo od Chamóra, szinöv ocsé Sékhéma, za 100. zúkcavcov, — steri je potom szinom Józefa na örok dáni.

33. Eleazár, szin Árona je túdi mr'o; i pokopali szo ga na sztrmci sziná nyegovoga Pinechásza, steri nyemi je dáni bio na Efráim brezini.

Z-Sztároga Zákona vöväzte szv. lekcije.

Na Tri králov dén. Es. 60, 1-6.

1. Sztani gori, preszvêti sze, ár tvoja szvetloszt ide, i díka Goszpodnova gorizhája nad tebom.

2. Ár ovo, kmica pokriva zemlo i mrák lüdsztvo, nad tebom pa gorizhája Goszpôd, i díka nyegova sze szkáze nad tebom.

3. I poganye bodo prihájali k-tvojoj szvetloszti i královje k-lescsênyi tvojege zhoda.

4. Zdigni gori okôli tvoje ocsi i glédaj: té vszi sze vküpszprávijo i k-tebi prído, ôzdalecs prído k-tebi szinôvje tvoji i tvoje cserí od szvoji dojk sze vu nárocsaj k-tebi prineszéjo.

5. Teda bodes vído i vö sze vderés i szrdcé tvoje sze presztrási i rasirí, gda sze k-tebi povrné vno'zina môrja i sereg poganov k-tebi príde.

6. Gda te vno'zina kumil pokríje, bizíce z-Mídie i z-Efe, vszi oni z-Sébe prído, zláto ino kadilo prineszéjo i glászili bodo díko Goszpodnovo.

Vszáka evangelicsanszka i Bogá lübécsa hí za
naj csté SZV. BIBLIO !

Na Veliki pétek. Es. 53, 5-10.

5. Ali On je prebodjeni za nasega presztopenyá volo i za nasi nepravicsnoszt je vküpzmo'zd'zeni, kastiganye nasega méra je na nyem, i 'zlaci nyegovi szo nase zdrávje.

6. Mí szmo vszi, liki ovcé, blôdili, vszáki nász sze je na szzvojo pôt obrno; ali Goszpôd je vszê nepravicsnoszti na nyega vrgao.

7. Gda je trdno szpitávani i mantráni, nê je ôdpro szvoji vûszt, liki na vmárjanye pelani ág nec, i liki ovca pred szvojim brijácsom obnêmi; tak je ni On nê ôdpro szvoji vûszt.

8. Ali z-sztizskávanya i szôdbe je vôftrgnyeni; sto more nyegovoga 'zítka sztaroszt vöpovedati? Ár je od zemlé ti 'zivôcsi kraj vrêzani; za mojega lûdsztva presztopenyá volo je meo vdárce na szebi.

9. Dalô nyemi je lûdsztvo pokopálicse pri ti nepo-bo'zni, ali pri tom bogátom je bio vu szvojoj szmrti; da je nepravicsnoszti nej vcsíno, niti jálnoszti je nê bilô vu nyegovi vûsztaj.

10. Ali Goszpôd ga je steo zmo'zd'ziti i oszlabiti; gda sze pa nyegova dûsa za grêhe na áldov tápolo'zi, vido bode szemen i podú'za szí dní, i vola Goszpodnova po nyegovoj rôki bode szrecsno naprêsla.

Vu sterroj hí'zi je SZV. BIBLIA, tam prebíva
mir krsztsanszki!